

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

הברית האבודה

חיים באור הבורא

תצוגה מקדימה 1.1

המרכז לחקר המורשת האזוטריית ופיתוח התודעה

www.esoteric4u.com

העתקה ושימוש בטקסט זה מותרים, בתנאי שנדרש קישור למקור.

8.....	הקדמה למהדורה המוקדמת
8.....	הקדמה
8.....	מבוא
9.....	מילון מונחים
11	חלק א' עולם חברתי מודרני
11.....	מבוא. מה רע בחברה שלנו?
13.....	המודל העולמי של החוזה החברתי
16.....	ניסיונות להבין את תורת דרווין ואת תורת הקומוניזם
18.....	הרהורים על איך אנחנו יכולים להבין את העולם
19.....	פילוסופיה היא הבסיס לכל המדעים
21.....	אקסיומות בסיסיות של הפילוסופיה של התודעה
22.....	אגרגור והלא מודע הקולקטיבי
25.....	בעיות של החוזה החברתי והאם יש חלופות?
26.....	מהו מדע מודרני ומדוע המודל המדעי הרשמי אינו בר קיימא
29.....	מדעי החברה וחוקרים אלטרנטיביים
31	חלק שני. פילוסופיה של אזוטריקה או מודל של עולם חוזה התודעה
31.....	מבוא
31.....	נקודת הרכבה או נקודת מיקוד
32.....	תפיסת העולם - אמנה
34.....	כוונה, תשומת לב ותפיסה (מרכז התפיסה)
36.....	האמנה והשפעתה על בראשית
38.....	שינוי הסכם
41	הערה לגבי "פופ-אזוטריקה"
41.....	מאסטר ומורה
42.....	מאסטרים וקוסמים אמיתיים, שרלטנים
44.....	אמנת מדינה
45.....	היררכיית החושים הזמינה לאדם: חוזה התבונה וחוזה התודעה
45.....	אפשרות למספר חושים
46.....	תודעה ותבונה, שהיא "התפתחות אנושית".
49.....	מדוע נאסר על אדם לאכול מעץ הדעת - עץ התבונה
50.....	אישיות ותת-אישיות (דימוי עצמי)
51.....	החיים של אישיות ותת-אישיות הם פיתוח של תכונות.
55.....	הנעת אישיות ו"דימוי עצמי" חברתי.

- 56..... חלק ג'. יסודות הסכם התודעה - הסכם האמנה.
- 56..... מבוא
- 57..... שפת סניף
- 59..... דוגמאות לשפת הענפים מספרים עתיקים
- 60..... בסיס הברית, טקסטים עתיקים.
- 62..... דגם העולם בטקסטים עתיקים - מבוא
- 63..... בריאת העולם והאדם, רמות של תודעה יצירתית
- 70..... ספר יצירה (ספר יצירה) - רמות תודעה 12 פעולות פשוטות ו-7 מצבים כפולים
- 75..... טקסטים עתיקים ודתות חברתיות מודרניות
- 76..... מודל רב מימדי של אדם - גוף וצ'אקרות
- 77..... איך אנחנו תופסים את העולם - נקודת הרכבה ומרכז התפיסה
- 79..... איך אתה יכול להזיז את נקודת ההרכבה?
- 80..... התאמה של התודעה עם אדם אחר
- 80..... רמות תפיסה - קאסטות כרמה של תודעה אנושית
- 81..... פרטים ספציפיים של תקשורת קולית
- 83..... שלוש רמות של תקשורת: פיזית, רגשית, נפשית
- 84..... דרכי תקשורת - מוח ותודעה
- 85..... דגם שלם של האדם בחוזה הבריאה
- 87..... היררכיה של התודעה האנושית בקשר עם 7 הצ'אקרות
- 88..... 7 תחומי קיום וחיים ורמות צרכים
- 93..... כמה מילים על הפירמידה של מאסלו
- 94..... אות בקרה וצרכים
- 97..... הרמוניה אוניברסלית
- 98..... טוב ורע. מהו "חופש בחירה" והאם הוא קיים?
- 100..... ריפוי, עזרה וייעוץ לזולת - האם זה טוב?
- 101..... רייקי הילינג וריפוי נפשי
- 103..... בריאת אגרגור אדם בספר בראשית
- 104..... ברית עם נח והאנושות - "קשת בענן"
- 105..... אלגוריתמי התנהגות - קארמה
- 107..... חלק ד'. עבודת נפשית של החברה המודרנית
- 107..... מהי ה"מטריקס" החברתית
- 108..... אמנה חלופית - אמנה אמנה
- 110..... דוגמה לעיקרון ההרמטי "כמו למעלה, כך למטה", אנלוגיה בין העולם הנברא לעולם המחשבים שלנו
- 111..... המטרה האנושית והחוזה החברתי
- 113..... עולם הפעולה, תוכנית הבורא והשפעת תוכניות וירוסים

- 114..... שלוש תוכניות נפשיות-אנרגיה-אינפורמטיביות עיקריות של האדם
- 115..... אדם בשרשרת המזון
- 116..... תודעה (נשמה) וגוף מתגלגל
116..... אנלוגיות לתורה ולמסורת הטולטקית: "דלגו על פני הנשר" ו"כרובים בחרב"
- 119..... חלק V. מהי אזוטריקה, טקסטים עתיקים
- 119..... מהי אזוטריקה
- 120..... מה זה ידע סודי?
- 121..... פילוסופיה של אזוטריקה
- 123..... איך לעבוד עם טקסטים עתיקים
- 124..... עברית - שפת התכנות של העולם, תאים בני 2 אותיות ושורשים בני 3 אותיות
- 125..... מבוא לפרקים המכילים מידע מהטקסטים העתיקים
- 126..... איך אנשים קיבלו את הברית?
- 128..... אגרגור של עם ישראל, מה זה אומר להיות "יהודי" בתוכנית הבורא
129..... אנלוגיות של תורה ומסורת טולטקים: טולטקים ו"יהודים"
- 129..... "משכן הברית, מקדש" - חפץ נפשי-אנרגיה-מידע
130..... "כבוד ה'" ("כבוד יהוה") - אינטראקציה עם רמת האלים בהסכם הברית.
133..... תרשים בית המקדש הראשון, מקדש שלמה.
136..... מנורה - פמוט שבעה קנים כמודל של עולמנו.
- 137..... אברהם היהודי הראשון, אנלוגיה ל"דרך הלוחם"
- 140..... מצוות רוחניות בסיסיות של הסכם הברית (10 דיברות)
- 142..... שבע מצוות לנח ובניו (כל האנשים) בראשית
- 143..... הכללת היגיון בהסכם והונאה עצמית תוך שימוש בדוגמה של קיום מצוות
- 144..... ספר "קהלת" ("דברי קהלת") - אישיותו האסופה של תת המודע
145..... מה פירוש שם הספר, מיהו קוהלט ועל מה מדבר הסופר?
146..... "הבל הבל, הכל הבל ועצבנות רוח" - מה זה אומר באמת?
148..... "מה שהיה הוא מה שיהיה... ואין חדש", מדוע זה כך?
150..... "אין זיכרון מהעבר", מהו "זיכרון" שאינו קיים?
152..... "ירא את אלהים ושמור את מצוותיו", מדוע קהלת אומר שאין טוב יותר לאדם.
153..... "שארית" לאדם, ו"מלווה" לאלהים.
- 155..... מסקנות על ספר קוהלת – האישיות האסופה
- 156..... האישיות האסופה ו"תחיית המתים"
- 157..... תחיית המתים וחיי נצח
- 158..... מידע על העולם והאדם מתוך "ספר יצירה" (ספר יצירה)
- 161..... סיפור מגדל בבל - יצירתו של המנהל אגרגור
- 162..... ספר יצירה - 5 רמות של נשמת האדם: יחידה, חיה, רוח, נשמה, נפש.
- 166..... ספר בראשית הוא תיאור מפורט של העקרונות המפורטים בספר יצירה.
- 170..... חלק ו'. התפתחות רוחנית, פיתוח תודעה, מטרה ומשמעות החיים
- 170..... מבוא
- 170..... למה הספר הזה נקרא הברית האבודה?

171.....	המטרה והמשמעות של החיים בהסכם האמנה
171.....	רוברט מונרו, מתוך הספר "מסעות רחוקים"
172.....	"קהלת" (קהלת) פרקים א' ו-ג' (תרגום שלנו)
173.....	"השארית לאדם" - פיתוח התודעה בעולם הפעולה
174.....	התורה היא ספר לימוד לתודעה, לא ספר תפילה... שוב על רמות התודעה מ"ספר יצירה"
180.....	פיתוח כל גופי האדם ו-5 רמות תודעה
183.....	תנ"ח (תורה) כשולחן כוונון
184.....	כוח אישי (כוח אישי). ידע שקט. ללא דופי.
188.....	ההיבט הבסיסי של התודעה שממנו מתאפשרת התפתחות מודעת
189.....	פיתוח תודעה ודימוי עצמי
190.....	הרס האמונה החברתית
190.....	הפער בין הקסטות התחתונות (החברתיות) לעליונות (העל-חברתיות)
191.....	הפער בין אמונת הנפש של האדם החברתי לבין התודעה של האדם החברתי-על
193.....	קאסטות וחברת קאסטות (בדוגמה של החברה המעמדית המודרנית)
196.....	עוד כמה מילים על פילוסופיה
197.....	מדוע אנו בוחרים בהסכם אמנה
198.....	הקיום תמיד משקף את התודעה
199.....	קריטריונים של אמת בהתפתחות רוחנית
202.....	מה זה אומר "למכור את נשמתך לשטן"
203.....	תודעה ותבונה, מה ההבדל?
204.....	יכולות תפיסה בקאסטות שונות
205.....	מה המשמעות של המעבר מחיי תת-אישיות לחיים של אישיות?
205.....	כיצד לקבוע את רמת התודעה של אדם
209.....	ההבדל בין ידע/הבנה ומודעות
211.....	אזטריות פופ היא אוסף של אגדות, אגדות, תרגילים וחפצים - לאנשים עם רמת התודעה "12 פעולות פשוטות"
216.....	חיים בתודעה רב מימדית
218.....	חיים בעולמות מרובים
219.....	חלק VII. היבטים מעשיים של החיים בחוזה החברה ובחוזה האור של הבורא
219.....	מבוא
219.....	מחלות של כל הגופים
220.....	מגדר אנושי
221.....	בינוניות וקביעות
221.....	יין ויאנג במערכות יחסים עם המין השני
223.....	כמה מילים על טנטרה
224.....	מחזורי חיים - מרווחי גיל
226.....	על סקס, על אהבה ועל החוזה החברתי הפתולוגי

229	בניית מערכות יחסים עם המין השני
230	ערבוב סקס, אהבה ונישואין.
232	להרות ילדים היא התגלמות הנשמה בגוף
233	חוסר אפשרות לקבל הסכם אחר במסגרת ההסכם של אחד
234	הקשר בין התת מודע למיינד - מערכות לבדיקת מצבים
235	העיקרון של חיזויים באמצעות כלים (קלפי טארוט, שאריות קפה, מטוטלות וכו')
236	מסגרות ודוֹזינג
236	חיזוי עתידות באמצעות טחון קפה ונוזלים אחרים
236	הפעלות דרך האינטרנט
237	אֶסְטְרוֹלוֹגְיָה
238	פסיכוינזיס ותעלולי קסם
238	קלפי טארוט ורמות תודעה בספר יצירה
242	חיים תחת שליטה של התודעה ותת ההכרה
243	חוקים פיזיקליים שונים בחוזים שונים
244	האם העולם הנברא מושלם?
245	על עמים עתיקים וצעירים
247	מבט על חוזה חברתי של האמנה
248	על היהדות המודרנית כיורשת הברית
249	על דתות אברהם בחברה (יהדות, נצרות, איסלאם)
250	לוח שנה עתיק ותאריכים מיוחדים
251	הגילויים של כהן
252	ברכת הכהן - עקירת האדם לברית
252	המחווה שבה מצווים הכהנים לברך את העם.
253	טקסט ברכת הכוהנית
254	לבסוף. פיתוח התודעה בתוכנית של כדור הארץ המבוססת על "ספר יצירה"
256	פחד אלוהים ופחד מעונש חברתי
258	המטרה והמשמעות של חיי אדם על כדור הארץ
261	מסקנות עיקריות של הפילוסופיה של אזוטריקה
264	חלק ח'. יישומים
264	מבוא
264	נספח 1. על אור הבורא והעבודות הנפשיות של האנושות באמנות על-חברתיות אחרות
264	מתורתו של גורדייף: על הירח
264	מתורתו של גורדייף: על ה"קונדהבאפר", הספר "סיפורי בעל זבוב לנכדו":
264	על "קונדהבאפר", הרצאה בניו יורק (1924)
265	ר' מונרו, על איסוף "כשות", ספר "מסעות רחוקים":
267	מהמורשת הטולטקית (C. Castaneda): פליירים - סיבה וחברה, הוצגו לאנשים
269	מהמורשת הטולטקית (ק. קסטנדה): הוראות נקודת הכינוס - הסכם התבונה ואמנת הידע השקט:
270	מתוך התורה, חוזה הברית האבודה. על פי המחקרים שלנו על טקסטים עתיקים
272	סיכום של טקסטים עתיקים, ציטוטים מגורדייף, מונרו, דון חואן ופילוסופיה אזוטריקה.
272	מסקנות כלליות בהבנת האמנות שניתנו לעיל
273	נספח 2. יצירתו של רוברט מונרו
273	מילון מונחים מאת רוברט מונרו

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

275	זה מה שהפך לאמת עבורי
275	על מטרת גלגולי התודעה על פני כדור הארץ.....
278	השקפת עולם אחרת הופכת לאמת רק דרך התנסות אישית
279	קצת על אהבה
280	נספח 3. גורדיף על 7 סוגי אנשים
280	פ"ד אוספנסקי "בחיפוש אחר המופלא. קטעים של הוראה לא ידועה":.....
281	הבנת 7 סוגי האנשים על פי גורדיף, שניתן על ידי אושו
283	נספח 4. נבואות קדומות על עם ישראל ויישומה כיום
284	דברים, פרק כ"ח.....
286	דברים, פרק 30
288	הבנתנו את הנבואות הקדומות על עם ישראל
289	נספח 5. טולטקים, אנשים שהיו בעלי תכונות תודעה מיוחדות
292	נספח 6. על החזרה ל"גן עדן" לעץ החיים שבתורה, ול"נשר" בקרב הטולטקים.....
293	הערה שלנו:
295	נספח 7. מתוך דו"ח א' קשפירובסקי בקונגרס הבינלאומי של פסיכולוגים בסן פרנסיסקו (ארה"ב) באוגוסט 1991.....
296	נספח 8. ציטוטים מניקולה טסלה
298	נספח 9. מילון שפת הענפים והטרמינולוגיה האזוטרית
298	נספח 10. תרגומינו לכמה טקסטים תורניים, קהלת, ספר יצירה

הקדמה למהדורה המוקדמת

אספנו במסמך אחד כמות גדולה של חומר שצברנו והבנו. חומר זה נאסף ונוצר במשך שנים של עבודה, ופורסם בחלקו באתר ובפורום של הפרויקט שלנו.

במהדורה מקדימה זו, עשויות להיות חזרות מרובות על כמה דברים בסיסיים, הנחשבים בהקשרים שונים ומזוויות שונות.

אנו ממשיכים לעבוד על המסמך ובמהדורות עתידיות אנו עשויים לשנות את הצגת החומרים מסוימים. חשוב לנו לפרסם את החומר הזה לקריאה ולדיון.

הקדמה

הרי תמיד יש בכל דור אדם אחד שהוא "שלוחת משה (משה) בדור הזה". נשמתו של משה (משה) מתלבשת בגופו של האיש הזה. לכן נאמר שמשה (משה) "לא מת".

"וישיב יהוה-אלהים אלוהיך את גוליכם וירחם עליכם ויקבץ אתכם שוב... גם אם תשליכו עד קצה הארץ... ויביא אתכם יהוה-אלהים אלוקיכם. אל הארץ... (דברים (דברים), "ל"ג, ג-ה)).

בספר זה הקורא מוזמן לעשות מעבר קסום מההבנה החברתית המודרנית של העולם, שנכפתה עלינו על ידי החברה המודרנית, לתפיסה שונה לחלוטין של העולם והאדם. בשינוי התודעה הזה יהיה הקושי העיקרי בתפיסה ובהבנת החומר המוצג.

המטרה שלנו היא לא לשכנע אף אחד בכלום ולא לשכנע מאמין בשום דבר כדי שיתחיל להאמין במשהו אחר. מטרתנו היא לתת מענה לשאלות העולות באדם המסוגל לתפוס ולהבין באופן עצמאי את חייו ואת העולם הסובב אותו, השאלות שעולות בו כשהוא משווה את מה שהוא תופס באופן אישי עם מה שלימדו אותו. אנחנו לא מדברים על ידע, השונה מאדם לאדם, אנחנו מדברים על עצם הבסיס של תפיסת העולם והבנת העולם של האדם.

מי שמאמין בתוקף שתפיסת העולם והמודל של היקום והאדם הם היחידים האפשריים, האובייקטיביים והנכונים יכולים לסיים ללמוד את החומר הזה ממש כאן...

מבוא

בספר זה לא נציג חומר חדש להרחבת אופקים. ננסה להבין מושגים כמו תבונה, תודעה, הסכמה (או תפיסת עולם), שפת הענפים, אמונה, דגם העולם והאדם וכו'....

הקורא מוזמן קודם כל להודות באפשרות של מה אנחנו הולכים לדבר, ורק אז, כשאנחנו מעמיקים בהצגת החומר, לנסות לשקול מחדש את תפיסת העולם המבוססת שלנו.

נסה לחשוב על השאלות האלה:

1. מה אנחנו - בשר, המסוגל לחוות את המצבים הנפשיים והרוחניים המורכבים ביותר, או הנשמה, התודעה, שבונה לעצמה גוף מעת לעת?
2. מהי המטרה והמשמעות של חיינו?
3. על סמך מה, איזה ידע ואיזה נימוק אישי בנית את השקפת עולמך?
4. באיזו מידה תפיסת העולם שלך תואמת את המציאות ומסוגלת להסביר את כל התופעות הידועות כיום?
5. מהם הקריטריונים לאמיתות השקפת עולמך, המטרות שלך ומשמעות החיים?

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

קשה מאוד להתחיל להציג חומר רב מימדי, שבו הכל קשור זה בזה וכל מושג מושך הרבה אחרים, ושם לא תמיד ברור מה צריך להציג קודם ומה אחר כך.

לכן, בהחלט ייתכן שבהתחלה תתוודע לחומר זה, יהיו לך הרבה אי הבנות ושאלות, שכולן יפתרו בעתיד.

חומר זה כתוב בספירה, כאשר אותם נושאים נידונים שוב ושוב בחלקים שונים ומזוויות שונות. זה דומה לאופן שבו אנחנו חותכים אובייקט תלת מימדי מורכב למקטעים נפרדים כדי להציג אותו על נייר שטוח.

גם כאן, אנו כל הזמן נפרק תודעה רב-ממדית מורכבת למקטעים נפרדים הנגישים לתפיסה על ידי התודעה התלת-ממדית שלנו.

נציג כאן ציטוטים מספרים עתיקים בתרגומנו המילולי וללא עיבוד ספרותי, על מנת להעביר את המהות והאות של הטקסט הכתוב בצורה מדויקת ככל האפשר.

אנו כותבים את המושגים הבסיסיים של החומר שלנו באותיות גדולות.

לפעמים אנחנו שומעים מאנשים חברתיים שמשתתפים בכל מיני קורסים והדרכות פופ אלוטריות שיש הרבה נתיבים לפיתוח התודעה והאישיות. ואכן, אם תלכו למדור אזוטריקה של כל חנות גדולה בכל מדינה בעולם, תוכלו לראות הרבה עטיפות יפות עם כותרות מפתות. באופן דומה, היום באינטרנט אפשר למצוא המון בתי ספר, קורסים וכל מיני הכשרות שמבטיחות התפתחות של כל דבר.

אנו מאשרים שאין מספר נתיבים לפיתוח התודעה והאישיות. יש רק דרך אחת. את הדרך היחידה הזו, ק' קסטנדה מתאר כ"נתיב הלוחם", ג' גורדיף מכנה את "הדרך הרביעית", ואנו קוראים לה "חיים באור הבורא". בספר זה נראה שכל המחברים המודעים, החל מספרי הברית הישנה, מדברים וכותבים על אותה דרך. וכל הנתיבים האחרים הם רק עבודת הנפש, האגו, אבל לא הדרך של התפתחות האישיות והתודעה. ננסה להראות שמספר אינסופי של כל מיני ספרים אזוטריים, שרובם נכתבו למען הרוויח כסף עבור המחבר, אינם מביאים להתפתחות אמיתית של אישיות ותודעה. שיש רק כמה מחברים שיכולים באמת לעזור לנוע בדרך הזו.

אנו מזמינים את הקורא לפתוח את התודעה שלו ולצאת למסע.

מילון מונחים

לפני שמתחילים להכיר את החומר הקשה הזה, יש צורך בהבנה ראשונה של רבים מהמושגים הלא-חברתיים שישמשו כאן. רבים מהמושגים הללו ישמשו בטקסט לפני שיוסברו בפירוט. תוך כדי קריאת הטקסט, כולם יוסברו ויובהרו.

מוחלט, בורא עולם— התודעה המורכבת ביותר שיוצרת את היקום.

אדם בהתגלמותו— תודעה שבנתה לעצמה גוף מתאי הוריה.

הסכם— יכולתו של אדם לתפוס את העולם. מבוסס על קיבוע של נקודת ההרכבה ועל דגם העולם תחת קיבוע זה.

הסכם הנפש— הסכם המבוסס על מודל עולם חברתי סביר ועל הקיבוע החברתי של נקודת הכינוס.

חוויה התודעה— הסכם המבוסס על קיבוע נקודת הכינוס, המקדם את תפיסת אור הבורא.

נפש— מבחינתנו, זה דומה לתודעה.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

היררכיה של התודעה—שרשרת של תודעות מהמוחלט לתודעה הפשוטה ביותר. כל תודעה עליונה בשרשרת יוצרת את התחתונה ושולטת בתודעה התחתונה.

קאסטות—תודעות של אנשים שונים במורכבות שונה.

חוקר—מידע נפשי-אנרגיה מובנה.

דגם העולם—מודל שנבנה על בסיס תפיסת מציאות קולקטיבית לאנשים עם קיבוע אחד של נקודת הכינוס.

דימוי עצמי(תת אישיות)—נבנה על ידי המוח על בסיס כל הנורמות והכללים החברתיים, הדימוי שלו. ככלל, יש לו מעט במשותף עם האישיות האמיתית.

"פסיכו-אנרגיה-מידע"—המחשבה על כל תודעה יצירתית. היקום כולו הוא מידע נפשי-אנרגיה.

אינטליגנציה—תוכנה המותקנת מבחוץ באדם שבונה את עצמו. מנתח מידע שעובד עם רשימות זיכרון.

אור הבורא—המחשבה על המוחלט, שיצרה את ההיררכיה של התודעה.

שבעה גופים של אדם—חלוקה מותנית של המבנה הנפשי-אנרגיה-אינפורמטיבי של אדם ל-7 רמות המתאימות ל-7 צ'אקרות.

תודעה—הבסיס של היקום וכל מה שיש בו, כולל בני אדם. בן אנוש—זו התודעה. התודעה נמצאת בבסיס כל היכולות האנושיות וכל התכונות.

קבר—מבנה חברתי עם אמנה משלו, מדעים, חוקים ונורמות משלו.

נקודת הרכבה—"איבר" נפשי-אנרגיה-אינפורמטיבי במבנה האנושי. בדומה לעדשת צילום, היא אוספת מידע על אנרגיה נפשית מהעולם החיצון עבור אדם.

צ'אקרות—מרכזי מידע-אנרגיה-נפש של שבעת גופי האדם. שמות הצ'אקרות מלמעלה למטה והשלכתן המקובלת על הגוף הפיזי:

- 7 - סחסררה - השלכה: כתר הראש. גוף נפשי. אחראי על תקשורת עם תודעה גבוהה יותר, תודעת על;
- 6 - Ajna - הקרנה: עין שלישית, בין הגבות. הגוף הנפשי של התת מודע. אחראי על החוזה, קארמה, גלגולי העבר;
- 5 - Vishuddha - הקרנה: בור גרון. גוף נפשי תודעה אישית של הגלגול הנוכחי. אחראי על מודעות, חשיבה, הבנה.
- 4 - Anahata - הקרנה: מרכז החזה. גוף נפשי של Animal Mental. מנטליות בעלי חיים טבועה בכל בעלי החיים על פני כדור הארץ. אחראי על תפיסה, מגע עם אנשים ובעלי חיים אחרים.
- 3 - מניפורה - הקרנה: מקלעת השמש. גוף אסטרונומי. אחראי על פעילות חברתית, רגשות, תחושות ועבודת הנפש.
- 2 - Svadhithana - הקרנה: ערווה. גוף אתרי. אחראי על אנרגיה מינית, אינסטינקטים: רבייה, אבטחה וכו'.
- 1 - מולאדרה - השלכה: עצם הזנב. גוף פיזי. אחראי על רפלקסים.

שבע רמות של תודעה אנושית—חלוקה מותנית של התודעה האנושית הרב-ממדית ל-7 רמות. מקובל להאמין שלכל אחד מ-7 הגופים יש תודעה משלו.

תודעת בעלי חיים—רמה רביעית של התודעה האנושית. אחראי על ההישרדות.

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

תודעה אישית של אדם – רמה חמישית של תודעה. אחראי על ניהול מודע של החיים.

מת הפְּרָתִי – הרמה השישית של התודעה האנושית. אחראי על ניהול חיים לא מודע.

קארמה – אלגוריתמים של התנהגות התפתחו בגלגולים קודמים.

אגרגור – תודעה מסדר גבוה מהאדם. זה יכול גם להיווצר על ידי איחוד של כמה תודעות אנושיות.

מתוך טקסטים עתיקים:

תּוֹרָה - חומש משה. הבסיס של הברית הישנה. זה הבסיס של כל הדתות האברהמיות, כמו גם הבסיס של הציוויליזציה המערבית.

ספר בראשית(בראשית) – ספר התורה הראשון.

ספר "יציאת מצרים"(שמות) – ספר התורה השני.

ספר "קהלת"(קהלת, קוהלת) – אחד מספרי הברית הישנה. מיוחס רשמית לשלמה המלך.

"ספר יצירה" (ספר יצירה) – טקסט קדום שהוא מפתח התורה. מיוחס לאברהם האב.

- **"12 פעולות פשוטות"** – פעילות התודעה הפשוטה ביותר (מנטליות של בעלי חיים, אינסטינקטים, רפלקסים)
- **"7 מדינות כפולות"** – פעילות של תודעה אנושית מורכבת יותר (Personal Consciousness).
- **"העיקרון של שלוש"** – תודעה אנושית מורכבת עוד יותר (Subconscious of the Collected Personality).
- **"העיקרון של אחד"** – התודעה האנושית המורכבת ביותר על פני כדור הארץ.

"כבוד"(בתורה ובספר יצירה) – הוא ייעוד כל 7 הספירות התחתונות, כאשר הספירה הרביעית היא העיקרית, השולטת בשש האחרות ונקראת "כסא כבוד" (כבוד).

"תהילה לה"(כבוד יהוה בתורה) – מצב נפשי-אנרגיה-מידע רב מימדי, המסוגל לנוע מרמת המידע (ספירה מים) לרמת האנרגיה (ספירה אש ו-6 גבולות). לכן זה בלתי אפשרי לאדם בהתגלמותו להתבונן ולתפוס.

"כסא הכבוד (תהילה)"(כיס הכבוד בספר "ספר יצירה") - הוקם ברמת ספירת האש, רמה החלה גם על המחבתות העליונות, שמהן בנויות כל המדרגות המקוננות של עולמנו. זה מקביל למה שאנו מכנים נקודת האסיפה. קֶהָן - זה מה שממקד את אור הבורא, האות הנפשי-אנרגיה-מידע.

חלק א' עולם חברתי מודרני

מבוא. מה רע בחברה שלנו?

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

כולנו פרי החינוך והחינוך שלנו. החל מהלידה, מסבירים לנו את העולם שסביבנו. כילדים קונים לנו צעצועים "חינוכיים" המלמדים אותנו צורות - קובייה, כדור, פירמידה וצבעים - לבן, שחור, ירוק וכו'. לאחר מכן, מציגים לנו ספרים עם תמונות - פיל, כלב, חתול וכן הלאה.

בגן מלמדים אותנו כללי התנהגות, תקשורת ובילוי בסיסיים. בבית הספר, הם הכניסו מודל מסוים של העולם לזיכרון שלנו, והסבירו איך הכל סביבנו עובד. אנו נאלצים לשנן הרבה דברים, החל מחוקי הפיזיקה והמתמטיקה ועד להבנה ה"נכונה" של שירה ופרוזה של מחברים שנבחרו בקפידה.

באוניברסיטה מלמדים אותנו את ההתמחות החברתית שבחרנו, שתאפשר לנו בעתיד להשתלב בחברה ובשוק העבודה.

יתרה מכך, החברה, או המבנה החברתי של החברה בה אנו חיים, "מכתיב" לנו את כללי החיים שלה - להקים משפחה, להביא ילדים, לעשות קריירה, לקנות רכב ודיור, לנסוע לחו"ל...

אדם מאמין שהוא חופשי ומקבל את כל החלטותיו באופן עצמאי – אך האם זה כך? ולמה אם כן רוב האנשים מקבלים כמעט את אותן החלטות, ורק מיעוט מנסה לחיות אחרת?

קל להבין שכל השקפת העולם שלנו, הבנת העולם והאמונה במבנה העולם הם תוצאה ישירה ותוצאה של החינוך והחינוך שלנו.

יחד עם זאת, כיוון שכל זה מונח בנו מלידה ובגיל שבו היכולת שלנו לחשיבה וניתוח עצמאיים עדיין לא מפותחת, אז למעשה, אנחנו בהתחלה "מתוכנתים" לצורת חיים מסוימת - בואו קוראים לזה חברתי.

אנו משתמשים במילה חוזה כדי להתייחס ל"תכנות" שכזה. אנשים של חברה נתונה, כביכול, הסכימו לתפוס את העולם בצורה זו, להסביר את העולם כך, ולחיות בעולם הזה בצורה זו.

מושג ההסכם יידון ביתר פירוט בהמשך.

נשאלת השאלה הראשונה והחשובה מאוד - האם הסכם כזה הוא משהו אובייקטיבי, או שהוא רק תוצאה של פעילות סבירה כלשהי?

אנו יכולים להבחין כי במדינות שונות ובחברות שונות יש אמונות שונות מאוד באופיים. לדוגמה, אתה יכול לשקול חברה חילונית ודתית, או הסכם הציביליזציות המערביות והמזרחיות, הסכם שבטי פרא, חוזה השמאנים וכו'....

עבור כל אדם, ההסכם שלו הוא הבסיס הבסיסי של כל חייו. בדיוק כמו למחשב, הבסיס הבסיסי לחייו הוא מערכת ההפעלה שלו. אנו יכולים לומר שאדם מוצא את עצמו נעול במסגרת ההסכם שלו. כל מה שמעבר למסגרת זו, שאינו משתלב באמנה, או בהשקפת עולמו ותפיסת עולמו של אדם - ככלל, ובעיקר, מיד - נדחה ומוכחש, כי הוא הורס את אמונתו הבסיסית ביותר של האדם העולם שלו.

כאן עלינו להסתייג מיד שהיא לא נדחתה ומוכחשת על ידי כולם, אלא על ידי הרוב המוחץ. הרוב המוחץ מאמין באמנה שלהם ורואה בכל אלה שמדברים מחוץ לגבולותיה או נגדה כמוזרים, לא מובנים, טיפשים, נחשלים, עם דעות קדומות וכו'....

מכאן נוכל להסיק מסקנה ברורה מאוד שהאמנה היא אמצעי מצוין ליצירת קשרים חברתיים בין אנשים בחברה נתונה ודרך לשלוט באנשים.

המודל העולמי של החווה החברתית

בואו נסתכל מקרוב על האמנה החברתית המודרנית שלנו.

על מהי "האמנה" נדבר ביתר פירוט בחלק השני של הספר, אך לעת עתה נדבר על מודל העולם, עליו בנויה מערכת החינוך כולה ואשר נלמד לכל אדם מודרני, החל מהגן ולאורך חייו.

החווה החברתית המודרנית בנוי על תפיסה חומרנית של העולם – החומר הוא הבסיס לכל דבר, וכל הרגשות, המחשבות, הרגשות, המודעות, החוויות וכו' הם רק חלק מהפונקציות של העניין הזה. כלומר, אדם הוא גוף פיזי שעשוי מעצמות, בשר, שרירים וכל מיני מערכות שחושב, מרגיש, חווה, יש חמלה וכו'.

למה זה בדיוק כך - מעט מאוד אנשים חושבים על זה בעצמם, זה מה שלימדו אותנו, זה ההסכם שלנו. כמובן שלימדו אותנו מדעים שכביכול מסבירים ומאשרים את כל זה. אבל עלינו להבין שכל המדעים הללו נוצרו אך ורק במסגרת אותו הסכם.

מודל השלום באמנה החברתית המודרנית מבוסס על כמה "עמודים" - אקסיומות. קודם כל, זו "תיאוריית המפץ הגדול", שנועדה להסביר לנו מאיפה הכל בא.

נאמר לנו, אם נפשט ממונחים רבים שקשה לאדם הפשוט להבין, שבתחילה כל היקום שלנו היה במצב נקודתי מסוים, ואז הוא "התפוצץ" והחל להתפשט. אי אפשר לדמיין היכן הייתה ה"נקודה" הזו לפני הפיצוץ, ואיזה מרחב וזמן זה היה.

ואי אפשר גם לבדוק את התיאוריה הזו - אפשר פשוט לקחת אותה על אמונה, וזה מה שרוב האנשים עושים.

"עמוד תווך" נוסף של החווה החברתית המודרנית הוא "התיאוריה של דארווין", התיאוריה של "מוצא המינים על ידי מוטציות אקראיות ובחירה טבעית".

אין לבלבל עם תורת האבולוציה של המינים. אנחנו מדברים ספציפית על מקור המינים.

לתיאוריה מאוד מוזרה זו אין בסיס בשום צורה, וכל הממצאים הארכיאולוגיים והפליאונטולוגיים מפריכים אותה ללא הרף.

קודם כל, אנחנו לא רואים שום מוטציות במינים הקיימים בעולמנו.

אנחנו לא מדברים על הסתגלות של מין לשינויים סביבתיים ולא מדברים על התפתחות המין עצמו, אלא אנחנו מדברים על מוטציות שיכולות להוביל תיאורטית להיווצרות מין חדש.

למשל, מוטציות שיכולות להפוך דג לד-חי, או זוחל לציפור.

אבל אנחנו לא רואים מוטציות כאלה בכלל כל המינים סביבנו הם שלמים ומושלמים. יתרה מכך, כאשר המדענים שלנו מצליחים לתפוס דג מסוים שנחשב כבר מזמן וקיים רק בצורת מאובנים, הם מגלים שדג זה לא השתנה כלל במשך מיליוני שנים...

שנית, בנוסף, שום מוטציות מלאכותיות או אקראיות לא עוברות בתורשה. ילדים רואים נולדים להורים עיוורים מלידה.

מסתבר שאם "העובדות סותרות את התיאוריה, אז יותר גרוע מהעובדות".

לפיכך, כל אדם שחושב באופן עצמאי פחות או יותר חייב להגיע למסקנה שתיאוריית "מוצא המינים" היא רק עוד נדבך של אמונה, אבל לא יותר מזה. פחית. מאמינים ב"תיאוריית המפץ הגדול", ב"תיאוריית מוצא המינים" ובתיאוריות רבות אחרות המתועדות בזיכרון שלנו בשלבים המוקדמים של התפתחותנו והיווצרותנו כפרטים.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

מדעי החברה רבים אחרים, כמו היסטוריה או ארכיאולוגיה, יכולים להיחשב בצורה דומה.

כיום, עם האינטרנט, כל אחד יכול להכיר את עבודתם של היסטוריונים וארכיאולוגים אלטרנטיביים שמוצאים ומראים לנו בלתי צפויים לחלוטין, אך יחד עם זאת, ניסים מונחים לעין ותחת רגלינו.

למשל, בתים שנבנו בסוף המאה ה-18 ותחילת המאה ה-19 בכל רחבי העולם ומכוסים בחימר לאורך מטרים רבים, כך שהקומות הראשונות עם חלונות ודלתות היו לגמרי מתחת לאדמה.

מפות לפני המאה ה-18, שבה אנו רואים קווי מתאר שונים לחלוטין של היבשות, היעדר מדבריות וקשוח, אזורים מיושבים בצפיפות של אפריקה והמזרח הרחוק, נטושים היום.

תמונות מאמצע המאה ה-19 המראות לנו את היעדר מוחלט של יערות בסיביר, ערים רעועות ריקות.

תחריטים של פירנסי ואמנים אחרים, המראים לנו את חורבותיה של ציוויליזציה לשעבר, ארכיטקטורה אחידה בכל העולם, מבנים שעמדו הרבה לפני בנייתם ה"רשמית" ועוד ועוד.

רוב האנשים החברתיים מסירים את כל זה בצד הם לא מתעניינים או מודאגים לגבי זה. אדם חברתי מתוכנת מלידה לעבודה סוציאלית, ולשם כך מוטבע בו מודל מאוד פרימיטיבי ושקרי של העולם והאדם, אותו אנו מכנים המודל החברתי, או החוזה החברתי.

קל לראות שכל המודל החברתי הזה של העולם והאדם מבוסס אך ורק על אמונה במדע וסמכות, המוטבעת בילד מלידה.

כיום מקובל בדרך כלל שאמונה היא אמונה באלוהים, ושהחלופה שלה היא הגישה המדעית. אבל זה שגוי מיסודו - האלטרנטיבה לאמונה באלוהים, אליה נחזור בהמשך, היא היום - אמונה בחברה, על ההנחות והתיאוריות המופרכות לחלוטין שלה, כמו גם אמונה במדע, ברשויות.

כלומר, בשני המקרים עסקינן באמונה, באמונה במבנה העולם, באמונה במקור האדם, באמונה במדעי החברה...

יש צורך לומר כמה מילים על המדע.

האם המדע הוא "אובייקטיבי", כלומר האם המדע באמת שואף להבין את העולם?

בהתבסס על כל המידע הקיים היום, דהיינו, על הסתרה והשמדה של חפצים שאינם מתאימים לדוגמה החברתית המקובלת - ההסכם, על רדיפה ואף חיסול פיזי של מדענים שיורדים לעומקן של עובדות הסותרות את הסכם חברתי, ועוד הרבה יותר - ניתן לטעון שהמדע משרת רק את החוזה החברתי.

כל מדען, כל מחקר דורש מימון, המוקצה תמיד ובלעדו למטרות החוזה החברתי.

לדוגמה, אנו יכולים לשקול את ניקולה טסלה, שבתחילת המאה ה-20 קידם את התיאוריה והפרקטיקה של העברת אנרגיה אלחוטית בכל מרחק ואנרגיה חופשית. אבל העבודות הללו לא היו רווחיות למבנים חברתיים שמטרתם להרוויח ממיצוי ומכירה של דלק, תקשורת קווית, חשמל קווי וכו'. כתוצאה מכך, כל הפיתוחים של טסלה נעצרו תחילה ולאחר מכן הושמדו, כולל הפטנטים והפרסומים שלו.

מוח סקרן ימצא הרבה עובדות דומות של הרס, השתקה וזיוף של ממצאים וחפצים הסותרים את החוזה החברתי. רק תסתכלו על מקדשי הודו, על המגליתים ברחבי העולם, על עקבות העיבוד המכונה של מגליתים עתיקים, על ההיסטוריה והדיכוי של תרגומים של כתבי היד של קומראן, הסותרים את הדוגמה הנוצרית המודרנית, ועוד הרבה יותר.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

יתרה מכך, יש לומר כי בתחום המדעים ה"מדוייקים", כגון מתמטיקה, פיזיקה, כימיה, האמנה החברתית מבוססת על אמונה ורעיונות סובייקטיביים.

בואו נגיד על היסוד אתר, היסוד הראשון בטבלה המחזורית האמיתית, ועל העיקרון הבסיסי של הפיזיקה של טסלה, שנזרק על ידי מדעי החברה.

קחו בחשבון תופעות פיזיות כמו הליכה על גחלים לזהטות או זכוכית שבורה. כיפוף חפצי מתכת מבלי לגעת הוא טלקינזיס.

לפי הפיזיקה החברתית המודרנית, אי אפשר ללכת על גחלים לזהטות, אבל אנשים כן הולכים. אי אפשר לטלפורט חומר ולהשפיע על מתכת לא פיזית - אבל זה קורה...

נראה כיצד זה קורה מאוחר יותר, אך לעת עתה, רק נפנה את הקורא הסקרן לאינטרנט כדי לחפש חומר.

כאן צריך לעצור ולומר על קוסמים - כן, הם קיימים. קוסמים קיימים במקביל לתופעה האמיתית.

בוא נגיד שקוסמים הם התגובה של החוזה החברתי לתופעות שאינן מוסברות לו, נדבר על כך ביתר פירוט בהמשך.

יש לומר גם על הניסיון להתאים את העובדות לתופעות הנצפות. למשל, פירמידות ומגליתות ברחבי העולם. עמודי גרניט ענקיים וקערות אבן. צעיף שיש ובנייה מצולעת. חורים עגולים ולא עגולים חלקים בחומרי האבן העמידים ביותר ועוד.

כמובן, לפעמים אתה יכול להמציא תיאוריה על איך אנשים עתיקים פרימיטיביים יכולים לעשות זאת באופן תיאורטי. אבל הדברים אינם חורגים מתיאוריה וניסוי יחיד ופרימיטיבי, בדרך כלל כישלון. הם ניסו לבנות פירמידה קטנה בדיוק של פירמידות גיזה - זה לא עבד אפילו עם שימוש בציד מודרני. ואיך נכרו והוזזו הטרייליטונים של בעלבק, או האבנים בבסיס "חומת הבכי" הירושלמית, אפילו בלתי אפשרי לדמיין.

והכי חשוב, למה שציוויליזציה פרימיטיבית תעשה עבודה שהיא מעבר לכוחה, אם אפשר לבנות את אותה חומה מאבנים קטנות יותר. ייתכן גם שלבונים היו כמה קריטריונים לא ידועים מדוע הם צריכים לבנות ממגליתים. הציוויליזציה הנוכחית שלנו לא עושה דבר מעבר ליכולות הטכניות שלה. להיפך, אנחנו מנסים לפשט הכל. מסתבר שאבותינו הפרימיטיביים היו רעים לגמרי?

האם לא קל יותר להניח שהיו עוד תרבויות מפותחות על כדור הארץ לפנינו, שעבורן היה קל יותר לעבד ולגרור אבן ענקית מאשר להתעסק עם חבורה של אבנים קטנות?

אבל הנחה כזו חורגת ממסגרת האמנה החברתית המודרנית, ולכן היא נדחית על הסף. הדוגמה החברתית מבוססת על העובדה שכל התפתחות מתרחשת מעצמה, במקרה ומפשוטה למורכבת. אורגניזמים מורכבים נוצרים באופן טבעי מאורגניזמים פשוטים, ותרבויות פשוטות הופכות בהדרגה למורכבות יותר. כל זה סותר את ההיגיון והשכל הישר, כמו גם את תורת האנרופיה, הקובעת שמערכת מורכבת נוטה להתפרק ולהפוך לפשוטה אם לא מושקעת בה אנרגיה.

ואכן, מספיק להשאיר את המכונות במוסך לחורף, ובאביב היא תדרוש תיקונים ותחזוקה, כלומר השקעת אנרגיה, שבלעדיה היא תהפוך לעגלה פשוטה...

ישנן שתי אפשרויות - או לשנות את האמנה - אמונה במבנה העולם, שתגרור בהכרח מבנה מחדש של החברה כולה, או לשחרר קוסמים לזירה ולשכנע את כולם שאין תופעות, וכל אלה הם רק תחבולות. ושמגליתים יכולים להיגרר על גלילי עץ בעזרת אלפי עבדים וכמה חבלים מדהימים. שניתן לקדוח חורים באבנים באמצעות כלי חול ונחושת. ובכלל, עם מסור נחושת אתה יכול לחתוך כל דבר - אם "ההיסטוריונים" ירצו. כבוד האמנה החברתית ניצל.

המטרה שלנו כאן היא לא לחשוף את החוזה החברתי על כל ציריו, אלא רק לתת כיוון למיינד המחפש, אשר היום יכול למצוא באופן עצמאי את כל החומרים הדרושים באינטרנט.

המטרה שלנו בשלב זה היא רק להראות שהחוזה החברתי כולו הוא סוג של דוגמה, אמונה, המבוססת על רעיונות ותיאוריות סובייקטיביות, מועילות, שנוצרו לחינוך ולחינוך של אנשים חברתיים.

סוג החינוך והחינוך שהחברה המודרנית צריכה כדי לקיים אותו. עד כמה שזה נשמע עצוב, אדם חברתי מודרני גדל וחונך לא כאישיות חופשית, סבירה, מודעת, אלא כעבד חברתי לשימוש נוסף.

יחד עם זאת, לא משנה באיזה מקום אדם תופס בהיררכיה החברתית - אם הוא עשיר או עני, שודד, או אזרח ישר, אוליגרך או שוער - כל האנשים החברתיים הם, בעצם, עבדי המערכת...

בואו נסכם את האמנה החברתית. זוהי תמונת עולם המבוססת על האמונה בעולם שנוצר באופן אקראי וספונטני ומורכב יותר ויותר הנתמך בשקרים ובהסתרת האמת. השקפת עולם זו משכנעת את האדם בייחודה של המציאות הפיזית, החיים הגופניים והפחד מהמוות.

ר' מונרו, מתוך הספר "מסעות רחוקים"

העובדה המדכאת ביותר היא שמערכת החינוך הרווחת והמצומצמת מסתמכת אך ורק על אותות מחמשת החושים. עקרון זה מוביל להרס של השרידים האחרונים של המהות המקורית שנתרו באישיות האנושית. לפיכך, הארה מסורתית היא גם שורש הבעיה וגם המבחן האולטימטיבי לצורת האנרגיה המגולמת.

המשך בנספח 2 בסוף הספר.

האמנה החברתית אינה מציעה מטרות או משמעויות בחיים – הכל נותר לנפש. אם הכל מסביב הוא אקראי, והחיים שלנו עצמם הם גם תהליך אקראי שאין לו שום מטרה או משמעות ראשונית, אז המציאו לעצמכם את המטרות והמשמעויות של חייכם האקראיים והחד-פעמיים.

האמנה החברתית אינה מסבירה לנו בשום צורה את התופעות שאנו נתקלים בהן בחיים. בין אם זה חפצים עתיקים, או תופעות של מידע אנרגיה נפשית, כגון טלפתיה, טלקינזיס, פסיכוקינזיס, אסטרוולוגיה, כף היד ואחרים.

אפילו התודעה הרב-ממדית והמורכבת שלנו עצמה מוצגת כפונקציה של הגוף שלנו, מעין בשר מודע, מרגיש וחווה.

ניסיונות להבין את תורת דרווין ואת תורת הקומוניזם

כאשר אדם מעלה תיאוריה, עליו, קודם כל, להיות מסוגל לדמיין אותה במלואה בדמיונו. לאחר מכן, יש צורך להבין את כל מה שקשור לתיאוריה זו - האם זה אפשרי באופן עקרוני, ורק אז, לחפש אישור או הפרכה של תיאוריה זו בעולם מסביב.

הבה נבחן, למשל, את התיאוריה של מוצא המינים באמצעות מוטציות אקראיות וברירה טבעית - התיאוריה של דרווין.

היא מבוססת על ההנחה שמינים קיימים של בעלי חיים יכולים לעבור מוטציות, מוטציות אלו עוברות בתורשה, כלומר, הן נשמרות לאורך דורות, ואז, באמצעות ברירה טבעית לאורך תקופה ארוכה, מוטציות אקראיות כאלה מובילות ליצירת מינים חדשים. לדוגמה, דו-חיים התפתחו מדגים, וציפורים התפתחו מזוחלים.

אם אתה לא חושב על זה בעצמך, אז הכל נראה די הגיוני.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

אבל בואו נחשוב על הדוגמה של מוצאם של דו-חיים מדגים. פעם חי דג ופתאום, בהשפעת כמה סיבות, למשל, קרינה מוגברת, חלה בו איזושהי מוטציה ונוצר איזשהו גידול במקום כלשהו. וזה קרה לא עם דג אחד, אלא עם רבים, ודגים רבים צמחו משהו איפשהו במקום כלשהו. יתר על כן, הגידולים האקראיים הללו במקומות שונים ובדגים שונים עברו בתורשה. אבל כבר כאן אנו מתמודדים עם העובדה שאין מוטציות עוברות בתורשה. ילדים רואים נולדים להורים עיוורים מלידה.

הבה נניח שאיננו יודעים זאת ונמשיך בנימוק הספקולטיבי שלנו. בדורות הבאים של דגים כבר אמורה להיות מסה של מוטנטים. אבל אנחנו לא רואים שום מוטנטים בשום מקום - לאן כולם נעלמו? אנו רואים סביבנו רק צורות שלמות ומושלמות.

בואו נסתיר את עצמנו מזה ונמשיך.

אז, מסה של מוטנטים שממשיכים לעבור מוטציה לכל הכיוונים - אנחנו זוכרים שהמטרה הסופית של ההנחה שלנו צריכה להיות ריאליזם של דג שהפך לצפרדע אמפיבית. אני תוהה איך דגים עם מוטציות מדהימות חייבים להרגיש, שעדיין לא יצרו ריאות מלאות, אבל הם פשוט מדהימים גידולים בתוך ומחוץ לגוף.

במקרה זה, הברירה הטבעית חייבת לפעול איכשהו. כלומר, דגים עם גידולים, שכמובן קשה יותר להיות ולשחות בהם, אמורים, בתיאוריה, למות קודם, בעוד שדגים נורמליים ובריאים צריכים לשרוד. אנו יודעים היטב מניסיון שכל בעלי החיים והאנשים עם מוטציות, ככלל, אינם חיים זמן רב ומתים מוקדם יותר מאשר אנשים בריאים.

זה יהיה הגיוני יותר והגיוני להניח שכל הדגים המוטנטים ימותו מהר יותר, כי כל מיני גידולים בפנים ובחוץ ימנעו מהם לשחות ולברוח מטורפים.

כלומר, אנו מניחים שבתוך גופו של דג, ללא כל תכנון, יוצר משהו שלפי תורת ההסתברות, במשך פרק זמן עצום ובמספר עצום של דגים, במקרה מסוים יתהפך לתוך ריאה. והריאה הזו עצמה, איכשהו, תיכלל בגוף ותתחיל לתפקד בשילוב עם כל שאר האיברים. ומערכת הדם תתחבר אליו מעצמה, והסרעפת תופיע איכשהו מעצמה וכו'.

אתה יכול להמשיך את השטויות האלה, שאין לה היגיון, אין לה אישור או סתם שכל ישר. עם זאת, מספר עצום של אנשים מאמינים באופן עיוור בתיאוריה הזו, מבלי לנסות אפילו לחשוב ולדמיין את יישומו.

אמנם, זה הרבה יותר הגיוני להניח שמאחורי כל צורות החיות המושלמות ישנה תודעה מסוימת שמעצבת ויוצרת אותן באנלוגיה לאופן שבו אנחנו בעצמנו יוצרים את כל המכונות והמנגנונים שלנו.

ורק הרצון של המוח האנושי לזרוק כל תודעה מהאמנה החברתית מוביל לשטויות כאלה, שאנשים חסרי מחשבה מקבלים אמונה. שכן אדם המסוגל לחשוב אינו יכול לקבל הנחה כזו ללא הוכחה או ראיה אחת.

ה"ביטוי הקדום" - "אל תעשה הפרפרת מגבעת הפרפרת" מפרוץ לחלוטין את התיאוריה של מקור המינים. זה מעיד בבירור שמישהו יצר הר מגבעת הפרפרת. כלומר, הפיל עצמו לא צמח מעוף דרך מוטציות אקראיות וברירה טבעית.

הבה נחשוב כעת על תורת הקומוניזם - "מכל אחד לפי יכולותיו, לכל אחד לפי צרכיו".

תיאוריה מופרכת זו הופצה במשך שנים רבות במספר מדינות. אנו מבינים מכל אחד לפי יכולותיו - כל אחד מקבל את ההשכלה וההתמחות העומדים לרשותו ופועל כמיטב יכולתו לטובת כלל החברה, ולא עבור עצמו באופן אישי. אבל איך נוכל לספק את הצרכים של כולם? אם כולם רוצים מעיל של שועל ארקטי, אז פשוט לא יהיו מספיק שועלים ארקטיים לכולם.

ואם כל אחד צריך מטוס אישי עם דיילת יפה, אז איפה הם יכולים להשיג כל כך הרבה מטוסים ודיילות יפות? כלומר, מסתבר שאי אפשר אפילו לדמיין את הרעיון של סיסמה קומוניסטית, שלא לדבר על ליישם אותה.

המוח שלנו מאפשר לנו לדמות מצבים שונים ולבדוק אותם מול קריטריון האמת. אין טעם לבנות תיאוריות שאינן עוברות את המבחן הפשוט והשטחי ביותר של שכל, הגיון, שכל ישר, התבוננות וידע מצטבר.

העובדה שאנשים רבים מוכנים לקבל תיאוריות כאלה רק אומרת שלרוב, אנשים לא חושבים, אלא חיים מתוך אמונה ברשויות, במדע, בחברה.

הרהורים על איך אנחנו יכולים להבין את העולם

האדם הוא חלק ממערכת גדולה כלשהי - היקום, הטבע, הפלנטה...

לכן, אנו יכולים ללמוד ולהבין את העולם הסובב אותנו מתוכו, להיות בו ולהסתמך על היכולות האנושיות שלנו ועל הכלים שנבנה כדי להרחיב את יכולות התפיסה שלנו.

היכולות האנושיות שלנו הן משהו מאוד מעורפל, כי הן שונות מאדם לאדם. מישהו רואה טוב יותר ויותר, מישהו שומע טוב יותר ויותר, למישהו יש חוש ריח ומגע חזק יותר, מישהו מסוגל לתפוס שדות אנרגיה - הילה, ולמישהו יש אינטואיציה - ידע ישיר.

היכולות והיכולות המאוד לא שוות הללו של אדם גורמות להרבה מחלוקות ואי הבנות. כשם שאי אפשר להסביר לאדם עיוור צבעים מהו צבע וכיצד כל החפצים שונים בצבעם, כך גם אי אפשר להסביר מהי הילה למי שלא רואה אותה, ולכן לא מאמין בה...

והנה אנחנו שוב נתקלים באמנה.

אם ההסכם שלנו כולל נוכחות של הילה, גם אם לא כולם רואים אותה, אז לפחות אף אחד לא ילחם ויוכיח שההילה לא קיימת.

אחרי הכל, אף אחד לא ראה גם את "המפץ הגדול", כמו גם את מוצאו של האדם מהקוף - אבל רוב האנשים החברתיים לא מתווכחים על זה ולא מנסים להוכיח שזה לא קרה, ולא קוראים לזה שלא מאמינים בזה כל מיני שמות.

וזאת למרות שבניגוד ל"מפץ הגדול", שאיש לא ראה מעולם, ההילה למעשה נראית ונתפסת על ידי אנשים רבים. יתרה מכך, הניסויים של קירליאן מאפשרים להפוך את ההילה - שדה האנרגיה של עצמים חיים - לגלויה לראייה רגילה. אבל, מכיוון שזה לא נלמד בבית הספר, כל המציאות הללו אינן נכללות במערכת האמונות של אדם חברתי, בחוזה שלו.

מסתבר שזה סיטואציה מאוד מעניינת - אנחנו, בהיותנו בתוך מציאות מסוימת, מנסים לחקור את המציאות הזו ובונים תחילה כמה הנחות, אקסיומות, תיאוריות, שאותן אנחנו מנסים לאחר מכן לבסס ולאשש עם הניסיון.

על תיאוריות בסיסיות אלו אנו בונים את ההסכם שלנו, את אמונתנו במבנה העולם. יחד עם זאת, הכלי העיקרי של ההכרה הוא עצמנו, איברי התפיסה שלנו, שהם מאוד סובייקטיביים ושונים מאדם לאדם, והאמונה שלנו במבנה העולם.

כאן אתה צריך לשאול את עצמך שאלה חשובה ובסיסית מאוד - האם התפיסה של אדם היא משהו קבוע, קבוע, אובייקטיבי, או שהיא תלויה בגורמים של לידה, חינוך, חינוך...

יש לנו דוגמאות של אנשים - מוגלי, ילדים שגדלו על ידי בעלי חיים.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

הניסיון שלהם מראה לנו שאם ילד יגדל בחברה, ב-Animal Compact, יהיו לו תכונות אחרות לגמרי ויתפוס את העולם אחרת לגמרי. הוא יהיה חזק וזריז יותר. יהיה טוב יותר לשמוע, לראות, להריח. אבל, לא יהיו לו תכונות רבות של אדם חברתי.

יתרה מכך, כל הניסיון עם ילדים כאלה מראה שכמעט בלתי אפשרי להחזיר אותם לחברה האנושית - אפשר לאמן אותם כמו חיות, ללמד מיומנויות בסיסיות, אבל לא יותר מזה.

מכאן נוכל להסיק מסקנה נוספת, שלאחר שסוציאליזציה, "מתוכנת", נכלל בכל חברה, אדם שומר על סוציאליזציה זו במשך כל חייו.

מכאן ברור שאם העולם נחקר על ידי אנשי מוגלי, אז העולם שלהם יהיה שונה בתכלית מהעולם שאנשים חברתיים ילמדו.

במילים פשוטות, אדם סביר לומד לא את העולם, אלא את החוזה שלו, אמונתו במבנה העולם, הפילוסופיה שלו, המוטבעים בו מרגע לידתו.

עכשיו הגענו לדבר הבסיסי ביותר, מדוע פילוסופיה נקראת "היסוד של כל המדעים".

הפילוסופיה עומדת בבסיס החברה, האמנה החברתית. כל המדעים נדרשים אז להשתלב בפילוסופיה זו. לחלופין, יש צורך לשנות את הפילוסופיה, שיגרוור ארגון מחדש של החברה כולה. שכן עבודות גמר רבות יתבררו כשקריות, ורשויות רבות יאבדו מיד את כל הפריבילגיות שלהן. בעלי הכוח לעולם לא יאפשרו זאת.

אנו לומדים את העולם בעיקר דרך הניסיון שלנו. הניסיון שלנו מראה שכדי לבנות או לעשות משהו בעולם הזה, עלינו קודם להגות אותו, לחשוב עליו. כלומר, השתמש בתודעה שלך, או בשכל שלך. ואז לשים את זה בצורה של מידע מסוים, למשל, ציור, דיאגרמה, תיאור, תיאוריה. ורק אז להתחיל ליישם את זה באמצעות חומרים פיזיים.

יחד עם זאת, כאשר אנו מסתכלים על העולם המפואר והמושלם שסביבנו, משום מה אנו מתחילים להעלות כמה תיאוריות חסרות משמעות וחסרות ביסוס, במקום להניח שכל זה, ואנחנו עצמנו, נוצרנו על ידי איזו תודעה מפותחת יותר. בעזרת קצת מידע ומגולם בעולם הפיזי - עולם האנרגיה.

אין צורך לדמיין את היוצר שלנו כאדם זקן על ענן. תארו לעצמכם את זה בצורה של שדה בודד, טבע, מערכת חוקים מסוימת, או מה שתמצאו...

בכל מקרה, זה יהיה הגיוני והגיוני יותר מההנחה חסרת היסוד וחסרת התקדים שהכל נוצר במקרה ולעצמו. מדוע אם כן טרקטורים ומרצדס אינם נוצרים מעצמם? ולמה עגלה פשוטה לא מתפתחת מעצמה למרצדס, אלא דורשת מאמץ רב מתודעת המהנדסים.

פילוסופיה היא הבסיס לכל המדעים

פילוסופים יוצרים הסכם (מודל של עולם, השקפת עולם), וכל שאר המדעים לאחר מכן חוקרים ולומדים את ההסכם הזה.

בואו ננסה להסביר את זה.

החברה המודרנית דבקה בפילוסופיה חומרנית, בראשוניות החומר ובטבעה המשני של התודעה. כלומר, התודעה היא פונקציה של החומר. יש רק חומר, ואין דבר מלבד חומר. במקביל, החברה המודרנית מנסה כל הזמן להרחיב את רעיון החומר, כולל אור, כל מיני תחומים ומחשבות בחומר.

לפיכך, כל מדעי החברה מנסים ומנסים להסביר הכל אך ורק מעמדה זו. זו הסיבה שמדעי החברה המודרניים נתקלים בקושי כאשר הם מתמודדים עם תופעות כמו טלקינזיס, טלפורטציה, אינטואיציה, נסיעות חוץ גופיות, חלימה צלולה, גלגול נשמות וכן הלאה.

עוד נראה מה בדיוק עומד מאחורי הפילוסופיה ושדי לשנות את הפילוסופיה המקורית ונתחיל לתפוס עולם אחר לגמרי.

כתוצאה מכך, המסקנה החשובה ביותר היא שתפיסת העולם שלנו היא רק מודל ואמונה מוצלחים פחות או יותר במודל הזה, אבל, בשום מקרה, היא לא משהו אובייקטיבי ואוניברסלי.

בפילוסופיה החברתית המודרנית, מאמינים שהציוויליזציה האנושית על פני כדור הארץ מתפתחת באופן ליניארי, מפשוט למורכב. שכל מה שהיה קודם היה פשוט יותר, פרימיטיבי יותר ממה שיש לנו היום. בהתבסס על הפילוסופיה הזו, כל המדעים מכוונים להסביר כיצד אנשים עתיקים ופשוטים יותר יכלו לבנות פירמידות גדולות, פסלים ענקיים, ארמונות, מזרקות וחפצים אחרים - דבר שגם היום הציוויליזציה שלנו לפעמים לא יכולה לעשות. קראנו על אלפים רבים של עבדים שניסרו גרניט במסורי נחושת, קדחו בו חורים בחול ובמקלות, גררו אבנים ענקיות בעלות טון רב במדרונות נטויים בעזרת חבלים ענקיים, עמודי גרניט ענקיים מעובדים ומלוטשים והוקמו ארמונות על גבי גחמה, בלי תוכניות וציורים וכו'...

יחד עם זאת, כל ניסיונות אמיתיים לבנות משהו דומה בשיטות כאלה תמיד נכשלו, - לכן, כל זה נשאר אך ורק מסקנות ספקולטיביות ואמונה טהורה, לא מאושרת על ידי ניסויים כלשהם.

העובדה שמישהו הצליח לעשות חור עקום בגרניט באמצעות חול, מקל ו"איזו אמא" כלל לא מסבירה את העובדה שנמצאו חורים קדחו מושלמים בקטרים שונים ועם עקבות של כלי היי-טק.

הדבר היחיד שגורם לתמיהה הוא התיאור של האופן שבו גושי גרניט ענקיים נכרו, עובדו והובלו עבור "אבן הרעם" ועמודי קתדרלת סנט איזוק בסנט פטרסבורג, כיצד הוקם עמוד אלכסנדריה וכו'. שלא לדבר על הטריליתונים של הבעל בק או בסיס הכותל בירושלים.

היום באינטרנט אפשר למצוא כמות עצומה של חומרים שמתארים איך כל זה נעשה כביכול, לצד העובדה שאי אפשר לעשות זאת באמצעים פרימיטיביים. שנעשה שימוש בטכנולוגיות גבוהות שהיו לפני המודרניות שלנו.

כתוצאה מכך, תלוי באמונה, באמנה, לפילוסופיה, חלק מהאנשים יקראו חומרים מסוימים ויאמינו לרשויות מסוימות, ואנשים אחרים יקראו חומרים אחרים ויאמינו לרשויות אחרות.

עולה שאלה סבירה. אם המדע חוקר לא את העולם האובייקטיבי, אלא את האמנה. אם היא מבוססת על הפילוסופיה המקובלת בחברה מסוימת וכל מה שסותר את הפילוסופיה הזו נסחף, מוסתר ונזרק - כמו למשל מוסד הסמיטסוניאן שהודה בהרס שלדי ענקים - אז מסתבר ש רוב האנשים חיים באשליה על העולם, שנכפית עליהם מלידה...

אחרי הכל, אם ניקח כבסיס פילוסופיה אחרת, למשל, כזו שציביליזציות אחרות ולפעמים מפותחות יותר התקיימו על פנינו בכדור הארץ. בואו נפסיק להסתיר ולהרוס חפצים שמאשרים זאת. נתחיל להסתכל על ממצאים ארכיאולוגיים מנקודת מבט של פילוסופיה אחרת - אז המדע יתפתח לכיוון אחר לגמרי, ואנשים יחיו במציאות אחרת לגמרי.

הפילוסופיה המודרנית מבוססת על מקורם המקרי של חיים על פני כדור הארץ.

תא חי נוצר בטעות מאיזה שהוא "מרק", ואז הוא התחיל בטעות להתרבות ולהיות מורכב יותר - בניגוד לכל היגיון ולכל ניסיון. ואז, אורגניזמים רב-תאיים מורכבים יותר החלו להיווצר באופן אקראי, וכן הלאה, עד למקור האקראי של בני אדם מפרימטים...

עם זאת, אין אישור אחד לתיאוריית האקראיות הזו. יתרה מכך, נשאלת השאלה: איך ומאיפה באה תיאוריה כל כך לא הגיונית ומופרכת?

כשצ'רלס דרווין פרסם את עבודתו על מקור המינים, בני דורו פשוט צחקו עליו. הוא עצמו כתב שזו רק הנחה שדורשת אישור והצדקה נוספים. שאם לא נמצאה הוכחה לתיאוריה הזו, אז פשוט צריך לזרוק אותה. בכל השנים שחלפו מאז פרסום התיאוריה הזו לא נמצא אישור אחד - כל מה שמוצג כביכול במוזיאונים כאישור לתיאוריית מוצא המינים התברר כזיוף וזיוף. כיום, רוב המדענים הרציניים התרחקו מהתיאוריה של דרווין כבלתי נסבלת - אך רוב האוכלוסייה החברתית ממשיכה להתחנך על התיאוריה השקרית הזו. נשאלת השאלה - למה ולמה? ננסה לענות על כך בהמשך.

לפיכך, הפילוסופיה המודרנית של המקור האקראי של הכל, שמכירה רק בעולם החומר, המתפתח בטעות מפשוט למורכב, אינה יכולה להציע לאדם שום מטרה ומשמעות של חייו. הרי כל אדם הוא שילוב אקראי של תאים הוריים וכל משמעות חייו היא המשך אבולוציה אקראית. לעבור מוטציה אקראית (אולי כתוצאה ממלחמות גרעיניות) ואז להיבחר באופן טבעי. מוזר שלאנשים במקרה זה אין עור, פרסות, קרניים וזנב - תכונות שנוחות מאוד לחיי החברה המודרניים.

יחד עם זאת, הפילוסופיה המודרנית נאלצת להבריש בזהירות את כל מה שקשור לתודעה, שכן התודעה היא רק תכונה של החומר. לכן, כל העדויות לגלגול נשמות, דו"ה וו, סיבות פסיכוסומטיות למחלות ועוד הרבה, הרבה יותר פשוט מטאטאות מתחת לשטיח, למרות ראיות רבות וניסויי מעבדה המאשרים אותן.

יחד עם זאת, אנו חוזרים שוב - אף אחד לא ראה את "המפץ הגדול" ואינו יכול לענות על השאלה - איך, איפה ומתי ולמה זה קרה. איש לא ראה היווצרות של תא חי מחומר שאינו חי. איש לא ראה או מצא עדות כלשהי למקור המינים, מפשוטים ועד מורכבים. איש לא הצליח לחזור על פעולותיהם של אבותינו הפרימיטיביים כביכול בבניית המבנים הגדולים של העת העתיקה. אף אחד לא יכול להסביר את הבתים הקבורים ברחבי העולם, את הפערים במפות עתיקות ומודרניות, היעדר מדבריות עד המאה ה-17 ועוד הרבה, הרבה יותר...

עבור אדם חברתי רגיל, כפי שמתברר, כל זה חסר חשיבות לחלוטין, לא מעניין ומיותר. הוא דואג רק לצרכי החיות הפשוטים ביותר - הישרדות, רבייה, בידור...

אקסיומות בסיסיות של הפילוסופיה של התודעה

בחלק השני של הספר, נעבור לשקול את הקטגוריות הפילוסופיות הנחוצות לנו לשיחה נוספת כעת נתמקד רק בכמה אקסיומות בסיסיות.

1. האקסיומה הבסיסית שלנו, הנחה לא מוכחת שעליה תתבסס כל הפילוסופיה הנוספת, היא נוכחותו של המוחלט, או הבורא של כל הדברים.

הבורא אינו בשום אופן בלתי מובן ובלתי נגיש להבנתנו, כשם שה"מפץ הגדול" אינו בשום אופן בלתי מובן ובלתי נגיש להבנתנו.

שתיהן הנחות יסוד שעליהן בנויה כל הפילוסופיה הנוספת. לכן, האחד אינו גרוע או טוב יותר מהשני.

אבל הפילוסופיה, הבנויה על הנחה כזו או אחרת, ובהתאם לכך, המדעים במסגרת פילוסופיה כזו או אחרת ישנתו מאוד.

נוכחותו של המוחלט היא העיקרון הבסיסי של המונותאיזם. כלומר, אין דבר מלבד המוחלט. וכל השאר נמצא בתוך המוחלט הזה.

ההנחה הזו הגיונית יותר מהמפץ הגדול. המפץ הגדול מניח את נוכחותו של משהו אחר שבו התרחש הפיצוץ הזה.

ואם אין דבר מלבד "פיצוץ", אז אנו מגיעים אל המוחלט, שיצר מחשבה, מחשבה. אנו יכולים להניח שהמחשבה על המוחלט היא זה מאוד "המפץ הגדול".

2. ההנחה הבאה היא שה"מחשבה" המוחלטת, כלומר, יצרה מבנה נפשי-אנרגיה-מידע מורכב ורב-ממדי, שהוא מחשבה. המחשבה שלנו היא גם מבנה כזה, רק הרבה יותר פשוט ופחות ממדי.

מחשבת הבורא, או אור הבורא, החלה לברוא עולמות – זו תכנית הבריאה. עולמות נוצרו בסדר היררכי. העולם העליון ברא את הבא, הפשוט יותר, שבתורו ברא את הבא הפשוט עוד יותר, וכך הלאה עד שאור הבורא דהה לגמרי. כל עולם עליון שולט בעולם שהוא יצר.

לפי עולם אנו מבינים מחשבה יצירתית, או תודעה רב-ממדית מורכבת. בדומה להיררכיית העולמות, אפשר לדבר על ההיררכיה של התודעה, שבה כל תודעה עליונה שולטת בתודעה התחתונה.

אנו רואים באדם תודעה רב-ממדית, אותה אנו מחלקים באופן מותנה לשבע תודעות נפרדות, או גופים. כל גוף או תודעה אנושית נשלטת על ידי צ'אקרה - מרכז מידע נפשי-אנרגיה. נהוג להבחין בשבע צ'אקריות, מלמעלה למטה - סהאסרה, אג'נה, וישודה, אנהטה, מניפורה, סוואדהיסטאנה, מולאדרה. כל התודעות, הגופים והצ'אקריות הללו של האדם גם יוצרות מבנה היררכי, שבו כל תודעה עליונה שולטת בתודעה התחתונה.

חשוב להבין שכל החלוקה הזו לגופים וצ'אקריות מותנית אך ורק ליכולת המוח שלנו לפעול עם המושגים הללו.

בעתיד, נשקול את כל ההנחות הללו ביתר פירוט ונמצא אישור להן בטקסטים העתיקים. בינתיים, אנו זקוקים למצגת ראשונית זו להמשך הצגת החומר.

אגרגור והלא מודע הקולקטיבי

אגרגור, מהמילה צבירה, איחוד, פירושה תודעה מורכבת ורב-ממדית יותר מתודעתו של אדם אחד. תודעה כזו ממוקמת בהיררכיה של התודעות מעל האדם ולכן שולטת בתודעה האנושית האינדיבידואלית.

אנו מבחינים בין שני סוגים של egregors:

1. אגרגורס של מישור קיום גבוה יותר – תודעות שיצרו אותנו ושולטות בנו.
2. Egregors שנוצרו על ידי תודעות מאוחדות של כמה אנשים. כפי שמראים ניסויים ותצפיות, מספיקים כ-10 אנשים המאוחדים על ידי רעיון (מחשבה) אחד כדי ליצור אגרגור.

הרעיון של תפילה קולקטיבית מבוסס על זה. כאשר לפחות 10 אנשים מתאספים, הם מכוונים את התודעה שלהם לאותה מחשבה - רעיון, וכתוצאה מכך נוצר אגרגור, כלומר מבנה נפשי-אנרגיה-אינפורמטיבי בסדר גבוה יותר מאשר תודעה אנושית אינדיבידואלית, וכן כל התודעות הכלולה בתוכו מתחילות לקיים אינטראקציה עם תודעות חיצוניות השולטות באנושות דרך האגרגור הזה.

ישנו גם אגרגור של זוג, כאשר שני אנשים - גבר ואישה - מותאמים לרבים מגופם, לרבות מרמות התודעה שלהם. במקרה זה, יכול להיווצר אגרגור של זוג, אשר לוכד את התודעה של האנשים הללו, והם גם מתחילים לתפוס את העולם דרך האגרגור.

האגרגור הוא גם תת המודע שלנו, המורכב מהתודעות האישיות של כל גלגולי העבר שלנו.

ק' יונג כינה ניהול כזה של אדם - הלא מודע הקולקטיבי, כלומר, האיחוד של אלגוריתמים התנהגותיים רבים שפותחו על ידי האדם, שאינם מתממשים על ידי כל אדם בודד, אלא משפיעים עליו. אלה הם אגרגורים.

בהתאם לכך, כל אסכולה, כל כת, כל אסוציאציה של אנשים יוצרים אגרגורים שמתחילים לשלוט בכל אדם בודד.

יש גם חרדים של מדינה, משפחה, שבט וכו'.

וכל זה בנוסף להריפות של תוכניות גבוהות יותר, או תודעות גבוהות יותר השולטות בנו ובעולמנו. יתרה מזאת, החריצים הגבוהים האלה אינם יכולים עוד לשלוט באדם אינדיבידואלי, אלא החריצים של העולם האנושי, למשל, החריצים של מדינה, כת, שבט.

כל אדם נמצא תמיד תחת שליטה של כמה אגרגורים, לכן, זה מאוד נאיבי ומופרך לחשוב שאנחנו חיים ומקבלים החלטות בעצמנו. אנחנו פשוט לא יכולים להתקיים בעצמנו.

ניתן לאתר את ההשפעה של אגרגור על תודעת הפרט בכל קהל המאוחד על ידי רעיון אחד - למשל, אוהדים של קבוצה אחת באצטדיון. אבות משפחות הגונים למדי יכולים ללכת להרביץ לאוהדים של הקבוצה השנייה אחרי משחק כדורגל. או לנפץ חלונות ראווה, שהם עצמם יתחרטו עליהם למחרת, משוחררים משליטה אגרגוראלית.

כל הפרסום ברשתות השיווק מבוסס גם על השפעה אגרגוראלית, כאשר הרבה תודעות אינדיבידואליות של קונים מתאחדות סביב הרעיון של רכישת מוצר נתון. אגרגור כזה מתחיל ללכוד תודעות אינדיבידואליות המהדהדות איתו ב"תדרים", כלומר, קונים פוטנציאליים. ההשפעה של האגרגור הצרכני מורגשת במיוחד ברשתות השיווק. לפעמים, כשאנחנו חוזרים הביתה ומתנתקים מהשפעת האגרגור של רשת השיווק, אנחנו מתחרטים על הרכישה.

ההתקפה הנפשית-אנרגיה-אינפורמטיבית הנוראה ביותר על התודעה האנושית, הנקראת הקללה, היא חסימת צ'אקרת הסהאסררה וניתוק האדם מהמישור האגרגורי. אדם כזה מתחיל למות לאט לאט.

אנו יכולים לראות משהו דומה בנמלים ובבית נמלים. תל נמלים הוא מבנה אגרגורי השולט בכל נמלה בודדת. אם תיקח נמלה מגבעת נמלים ולוקח אותה לחלק אחר של אותו יער, היא תמות במהרה, למרות שכל תנאי הסביבה שלה נשארים זהים.

שליטה אגרגורית נצפית גם בלהקה של ציפורים נודדות. עד שמספר מסוים של פרטים מתאספים יחד, הצאן אינו מתחיל בנדידה. ואם לא נאסף מספר הפרטים הדרוש להיווצרות אגרגור, אז הטיסה לא תתקיים כלל. זה קורה מכיוון שהטיסה נשלטת על ידי תודעה גבוהה יותר מהתודעה של אדם. רק כאשר נוצר אגרגור וכל הפרטים הכלולים בו מתחילים לתפוס באמצעותו שליטה מרמה גבוהה יותר של תודעה – רק אז מתחיל האגרגור הזה לקיים אינטראקציה עם התודעה השולטת הגבוהה והעדר כולו מתעופף.

כל מה שאנחנו יכולים לעשות הוא לעבור משליטה בכמה איגרגורים לשליטה באחרים. על ידי שינוי התודעה שלנו, אנו מפסיקים להדהד עם כמה egregors ומתחילים להדהד עם אחרים. זה בדיוק מה שנאמר ש"על ידי שינוי עצמנו, אנו משנים את העולם שלנו".

קל לעקוב אחר ההתנהגות של אנשים מאותה קבוצה, מאותה רמת תודעה, דומה מאוד, מכיוון שהם נשלטים על ידי אותם egregors.

קבוצות אחרות של אנשים נשלטות על ידי אגרגורים אחרים, והתנהגותם עשויה להיות שונה בתכלית מהתנהגותן של קבוצות אחרות.

בעתיד, נבחן את חלוקת רמות התודעה לקאסטות, ויתברר עוד יותר מדוע התנהגותם של בני מעמדות שונים היא כה שונה מהותית. שכן, כל רמה של תודעה נשלטת על ידי היציאות שלה.

כל עסק, כל אירוע, כל מסיבה וכו', חייב להיות אגרגור להצלחתו. זה אומר שיש צורך לגייס גרעין של אנשים המאוחדים ברעיון משותף, למשל רעיון המהפכה...

לאחר יצירת האגרגור, הוא מתחיל ללכוד אנשים חדשים המהדהדים את התודעה שלהם עם הרעיון הזה. ככל שיותר ויותר תודעות נכללות, האגרגור מתעצם ומתחיל להשפיע עוד יותר על אנשים.

קל לנחש שכל המדיה המודרנית היא מבנים אגרגוריים הלוכדים ומכניעים לחלוטין את שומעיהם וקוראיהם.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

כתוצאה מכך, מתברר שגם עם כמות גדולה של מידע מגוון, מספר רב של אנשים נשלט על ידי אגרגורים באמצעות אמצעי תקשורת ספציפיים שיכולים לשאת כל שטות.

כל הניהול האגרגורי של ההמונים בנוי על זה היום. כאשר חוקרים אלטרנטיביים שואלים את השאלה - "לאן ומדוע נעלמו האלים ששלטו בחברה בימי קדם?", התשובה היא פשוטה מאוד - הם עזבו את המישור הפיזי וממשיכים לשלוט באנושות מהמישור המנטלי של הקיום באמצעות egregors.

מתוך הבנה שכל היקום שלנו הוא צורת מחשבה מורכבת להפליא, רב-ממדית והיררכית, קל להבין שבצורת מחשבה זו ישנם מבנים נפשיים-אנרגיה-אינפורמטיביים רבים בדרגות שונות של מורכבות. מבנים אלו יכולים להיתפס על ידי התודעה האנושית ולהשפיע עליה.

המבנים המפורסמים והפופולריים ביותר הם אינקובי וסוקובי, המקיימים אינטראקציה עם אדם ברמת הגוף המיני שלו.

ידועות גם "זחלים", צורות מחשבה קולקטיביות של אנשים המשפיעות על רצונותיו ופעולותיו של האדם.

מכיוון שאנו מחלקים באופן מותנה את התודעה הרב-ממדית של אדם ל-7 חלקים נפרדים, 7 צ'אקרות, 7 גופים, 7 תודעות, אז מבנים אגרגוריים יכולים להיחשב באופן מותנה כנוצרים ברמות שונות, על ידי תודעות שונות.

קרא גם בסעיף נספח 3 - ג' גורדייף "7 סוגי אנשים".

מבנים ברמת צ'אקרת סהאסררה שולטים בצרכים שלנו.

מבנים ברמת צ'אקרת האג'נה נוצרים בהסכם של אדם, באמונותיו הדתיות או החברתיות.

מבנים ברמת צ'אקרת וישודהא הם צורות מחשבה קולקטיביות שנוצרו על ידי מחשבות מאוחדות של קבוצת אנשים מסוגלים לחשוב.

מבנים ברמת צ'אקרת Anahata הם קשרי האהבה והחברות שלנו, שאין לבלבל אותם עם אהבות וחברות חברתיות גרידא.

מבנים חברתיים שולטים באנשים חברתיים בחברה. אנשים כאלה שאינם מסוגלים לחשוב באופן עצמאי ולהצטרף לביגורים מורכבים יותר. אנשים בעלי רמה חברתית של תודעה, כלומר, כאשר התודעה הפעילה או המשקפת את עצמה הגבוהה ביותר היא התודעה של צ'אקרת המניפורה, אינם מסוגלים לבנות מבנים אגרגוריים עם אנשים אחרים. נראה שאנשים כאלה נמצאים ב"קליפה" של האגו שלהם ותופסים את כל מערכות היחסים שלהם אך ורק כמספקות את צרכיהם.

לא נשקול רמות נמוכות יותר - העיקרון ברור...

מתוך הבנת האמור לעיל, מתברר עד כמה אהבה וידידות חברתית ועל-חברתית שונים במהותם. מדוע, למען ידידות ואהבה אמיתית, על-חברתית, אנשים היו מוכנים להקריב הכל, כולל חייהם שלהם. ולמה למען ידידות חברתית ואהבה, אנשים לא מוכנים להקריב שום דבר. תרומה אין פירושה לעשות משהו לא קשה ומקובל בחברה.

אהבה וידידות חברתית יתר, או אנושה - יוצרת קשרים אגרגוריים השולטים בכל הרמות הנמוכות והפשוטות יותר של התודעה האנושית.

נדבר על קאסטות, צ'אקרות והגופים שהם בונים מאוחר יותר.

בעיות של החוזה החברתי והאם יש הלופות?

נשאלת שאלה סבירה: האם נוכל לבנות מודל אחר של העולם, המבוסס על אקסיומות אחרות... מכיוון שאנו חיים בתוך עולם מסוים ויכולים ללמוד אותו מבפנים באמצעות היכולות והיכולות שלנו, כלומר לאסוף מידע, לנתח, להניח הנחות ולבנות מודלים - אז נוכל לבנות מודל עולם שונה לחלוטין.

מודל אלטרנטיבי של העולם הוא מודל שמסתמך לא רק על החושים וההיגיון שלנו, אלא גם על הידע העתיק.

האמנה החברתית המודרנית מנסה בכל דרך אפשרית להסתיר מאיתנו את עצם הנוכחות של ידע עתיק, טכנולוגיות עתיקות.

אתה יכול לנסות להסביר למה ולמה הוא עושה את זה, כדי שיהיה קל יותר לנהל אנשים ולהשתמש באנשים למטרות חברתיות.

אולם כיום, עם נוכחות האינטרנט, רק האדם העצלן ביותר שאינו רוצה לדעת דבר מלבד תכנית הלימודים בבית הספר אינו מכיר את שלל המחקרים האלטרנטיביים כמעט בכל תחומי המדע.

אנו למדים שבעבר הקרוב מאוד, בתחילת המאה ה-19, התרחש על פני כדור הארץ איזושהי אסון עולמי, נסתר מאיתנו, שהרס את הציוויליזציה המפותחת הקודמת, כייסה את כל כדור הארץ בחימר, העלה את מפלס האדמה. האוקיינוסים של העולם, וכן הלאה...

וכמה מאות שנים לפני כן, התרחש אסון פלנטרי נוסף, שהרס את הציוויליזציה הקודמת, המפותחת עוד יותר...

לפיכך, כיום איננו יודעים כמעט דבר על העבר הקרוב מאוד שלנו, מכיוון שכל ההיסטוריה, הספרות, הגיאוגרפיה והמדעים האחרים שלנו הם רימייקים וזיופים שנוצרו מאז המחצית השנייה של המאה ה-19. וכל ה"היסטוריה העתיקה והעתיקה" הנוכחית נוצרה לא לפני המאה ה-15. איש לא ראה מקורות ראשוניים ליצירותיו של ארכימדס, או אפלטון, או כל מחבר עתיק אחר. אנו יודעים עליהם מכתבי יד לא לפני המאה ה-15, שהם כביכול עותקים של כתבי יד ישנים שאיש לא ראה...

למי שהמום והמומים מהמידע הזה, אנו שולחים אותם לאינטרנט למחקר, מחקר וניתוח עצמאיים. אין זו מטרתנו להציג כאן תוצאות של חוקרים אלטרנטיביים רבים ולא רק אלטרנטיביים, אשר כל הזמן מתווספים ומורחבים.

לעבודתנו, חשוב להבין שכל מה שיש לנו בפועל היום מתחיל בערך במאה ה-15 ואילך. וההיסטוריה בת מאות השנים כולה, בלשון המעטה, עטופה בחושך ובמסתורין, והיא במידה רבה אמונה במה שנכתב, מצויר או מלחין. אפילו הכרונולוגיה המודרנית שלנו היא ככל הנראה מזויפת, כי במקורות הכתובים המוקדמים ביותר, במקום יחידה המציינת 1000 שנים, יש את האותיות "אני" או "ל", שמציינות את ישו. מסתבר שלא היו אלף שנים ראשונות, ועכשיו אנחנו חיים לא ב-2024, אלא ב-1024 מלידתו של ישו.

לכן התחריטים הייחודיים של פירנסי, המתארים את חורבות הציוויליזציה העתיקה, המשקפים את המציאות של המאה ה-18 והיותם יותר תצלומים מאשר רישומים, נקראים פנטזיות בחברה המודרנית, וכל כיוון הציור הזה נקרא "חורבן". כי אחרת, נצטרך להודות בנוכחותם של בניינים מלכותיים ואסונות פלנטריים בעבר.

את העובדה שההיסטוריה החברתית, ואיתה הספרות החברתית והציור החברתי, לא משקפות את המציאות, אלא את האמנה, האידיאולוגיה של ההנהגה השלטת, אפשר להבין בקלות מהדוגמה של חומרים על מלחמת העולם השנייה.

לא עבר הרבה זמן מאז תחילתה וסיומה של מלחמת העולם השנייה, ודורות חדשים של אנשים חברתיים גדלים לא על ההיסטוריה האמיתית שלה, אלא על מיתוסים מומצאים.

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

בעשורים האחרונים, לאחר קריסתה והיעלמותה של "המדינה המנצחת" ממפת העולם, פורסמו ספרים היסטוריים של המחברים ו' סוברוב ומ' סולונין, שניסו לשחזר את ההיסטוריה האמיתית של שנות ה-30 וה-40, בהסתמך על עובדות ומסמכים, ולא על אידיאולוגיה.

די להסתכל על הזעזוע והדחייה שגרמו היצירות ההיסטוריות גרידא הללו בקרב רוב האנשים החברתיים שחונכו על תעמולה ומיתולוגיה חברתית.

אז מה אנחנו יכולים לומר על אירועים רחוקים מאיתנו כמו מלחמת העולם הראשונה, או מסע נפוליאון בתחילת המאה ה-19...

האדם המודרני מוצא את עצמו במצב קשה מאוד.

מצד אחד, הוא גדל ומתחנך במסגרת אמנת המדינה, החברה, הקהילה, הדת - שם כל האמנות הללו נבנות על ידי האליטה השלטת לצורך שליטה וכפיפות.

מצד שני, כיום מופיע יותר ויותר מידע אלטרנטיבי, מחלץ ומביא לידי ביטוי עוד ועוד עובדות וחפצים חדשים. יותר ויותר דגמים אלטרנטיביים חדשים של אירועים ידועים ולא ידועים לנו מופיעים.

**עבור אדם חברתי רגיל אין קריטריוני אמת לקבלת גרסה זו או אחרת, השערה, מודל...
ההבדל היחיד הוא שהמודל החברתי היה הראשון עבורנו, והוא נקבע בצורה נוקשה בתת-מודע, בתודעה,
בתבונה ובזיכרון, כי הוא נרשם שם במשך כ-20 שנה מרגע לידתו של אדם.**

לא כל אדם מסוגל לשנות את מודל השקפת העולם שלו, לשנות את ההסכם שלו. עבור רוב האנשים, זה פשוט לא הכרחי, לא מעניין, פעילויות החיים שלהם מתמקדות בעשיית כסף, בהקמת משפחה, במנוחה ובכיף.

בגדול, לא אכפת להם אם כדור הארץ עגול או שטוח, כל עוד הם לא מתערבים בפרנסתם.

וכל החיפושים והממצאים, המחקרים והמסקנות - עבור אנשים כאלה הם, במקרה הטוב, תוכניות בידור שניתן לצפות בהן בטלוויזיה.

יחד עם זאת, יש קטגוריה קטנה של אנשים שיש להם צורך אמיתי לרדת לעומקה של האמת, תהיה האמת אשר תהיה. אנשים אלה מסוגלים ומוכנים לחרוג מגבולות ההסכם החברתי שלהם ולהתחיל להבין דברים חדשים, תוך הסתמכות אך ורק על מסוימות מהתכונות הפנימיות שלהם, עליהם נדבר בהמשך.

עבור אנשים כאלה, אנו מציעים להכיר את האמנה האלטרנטיבית, המבוססת על גורמים רבים...

הפיזיקה הקוונטית, שמתפתחת היום, נכנסת לעימות עם האמנה החברתית המודרנית, עם הפילוסופיה המטריאליסטית. מדענים אינם יכולים לדחוף חלקיקים תת-אטומיים לעולם העצמים החומריים, המפגינים מאפיינים חוץ-מרחביים, נצחיים ודואליים שאי אפשר בעולם העצמים.

כלומר, הפילוסופיה החומרנית והמודל המודרני של העולם מתפקעים מהתפרים...

מהו מדע מודרני ומדוע המודל המדעי הרשמי אינו בר קיימא

ספר יצירה - "ספר יצירה", שעליו עוד נכתוב, מלמד אותנו שעולמנו נברא על ידי התודעה העליונה, אשר בודדה מעצמה תודעה מסדר נמוך, אשר יצרה, אם כן, את שכבת המידע, ולאחר מכן את שכבת אנרגיה של קיום.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

שכבת האנרגיה של הקיום פרשה את עולם הפעולה התלת מימדי שלנו, עולם "אסיה", שבו פועלים כוחות האנרגיה ושכולנו מתבוננים בו ולומדים בו.

יתרה מכך, ספר יצירה קבע עבורנו "12 פעולות פשוטות" המתבצעות על ידי התודעה הפשוטה של אדם בעולם הפעולה.

כל ה"מדע" וה"מחקר" המודרניים שלנו מכוונים אך ורק לחקר עולם הפעולה. מדענים מודרניים צוחקים על האלכימיה, מכנים אותה קודמתה של הכימיה המודרנית, אבל לא רוצים לחשוב על העובדה ש"אל" פירושו "למעלה", כלומר, אלכימיה היא מדע שעומד מעל הכימיה, כלומר זה המדע של מישור מנטאלי-מידע, בניגוד לכימיה - המדע של מישור האנרגיה בלבד.

על כל זה נדון ביתר פירוט בהמשך, אך לעת עתה חשוב לנו להדגיש שהמדע המודרני עוסק רק ברמה הפיזית של הקיום, תוך התעלמות מכל שאר הרמות.

ואכן, בכימיה אנו עובדים עם רכיבי אנרגיה קיימים מבלי לחשוב על האופי האינפורמטיבי שלהם, בעוד האלכימאים חיפשו דרכים לשנות את רכיב האינפורמציה של חומר אנרגיה בעזרת התודעה. שכן, התודעה יוצרת מידע, ומידע מבני אנרגיה.

ומכיוון שבהסכם שלנו, בפילוסופיה האזוטריית שלנו, היקום כולו הוא מידע נפשי-אנרגיה, כלומר, תודעה שיוצרת מידע, שבתורה בונה אנרגיה, יוצרת חומר, אז אין שום דבר חריג באלכימיה, בתשוקה של אנשים. לפתח את התודעה שלהם לרמה המסוגלת לשנות שדות מידע.

במילים פשוטות יותר, כל החומרים הקיימים מורכבים מאטומים ומולקולות, אשר בתורם מורכבים מחלקיקים קטנים יותר היוצרים תצורות מסוימות וקשרים חשמליים וכבידה, כפי שמלמד מדעי החברה כיום.

הרמה בה נמצא כל חומר היא רמת האנרגיה, והרמה הקובעת את המבנה והתצורה של האטומים והמולקולות היא רמת המידע.

מעל לרמת המידע יש גם את רמת התודעה – אבל היום מעטים מנסים להגיע אליה, ומעטים מדברים על זה.

להבנה ברורה יותר של הנאמר, נוכל לתת אנלוגיה מעולם המחשבים, כי עולם המחשבים הוא דגם פשוט יותר של העולם שלנו.

דמינו מסך מחשב ענק שאדם יכול לראות ומחשב קטן שאדם לא יכול לראות. כיום ניתן להחביא את המחשב במסך עצמו.

המסך הוא רמת האנרגיה - עולם הפעולה - מתרחשות שם פעולות שנקבעות על ידי התוכנית (מידע) המוטבעת במחשב בלתי נראה לאדם הפשוט על ידי תודעתו של מתכנת בלתי נראה.

תוכניות אלו הן רמת המידע, אשר קובעת לחלוטין את הרמה הפיזית של המסך ושולטת בו.

אבל, מעל התוכניות, ישנה התודעה, או המוח של המתכנת, שיוצרת את התוכניות הללו, ובכך שולטת הן ברמת המידע והן ברמת האנרגיה....

יחד עם זאת, המתכנת עצמו אינו קיים בחלל ריק - הוא נכלל בשכבות האגריגוריות, בהסכם המדינה, בהסכם המשרד וכו', שהן עבור תודעת המתכנת תודעה יוצרת ושולטת גבוהה יותר.

לאחר שהבנת את המהות של מה שנאמר לעיל באמצעות הדוגמה המפושטת הזו, אתה יכול בקלות להבין את המהות של מה שקורה בעולמנו.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

כולנו רואים, לומדים וחוקרים את החומר הגדול מסך הגלוי לכולם, מבלי לחשוב על נוכחותם של תוכנה, מחשב ומתכנת.

כל ה"מדעים" שלנו לומדים ומסיקים דפוסים בהתנהגות הפיקסלים על המסך, השינוי בצבעים ובבהירות.

"הרפואה" שלנו מציעה דרכים לשנות את הצבע והבהירות של פיקסל בודד כאשר, לדעתה, הוא מתחיל לזהור אחרת.

ה"פילוסופיה" החברתית גאה בעובדה שהיא דוחה ושוללת את עצם אפשרות קיומם של תוכנית, מחשב ומתכנת, ומביאה כל הזמן תיאוריות חדשות על מקורו הספונטני של המסך הגלוי והתפתחות הצורות ב- המסך הזה דרך המוטציות האקראיות והברירה הטבעית שלהם.

יחד עם זאת, עצם נוכחותה של האלכימיה בימי קדם, כמו גם נוכחותו של ספר יצירה, מספרים לנו שזה לא תמיד היה כך, שלפני שאנשים ידעו ותפסו גם את מישור הקיום האינפורמטיבי וגם הנפשי.

זה כבר נושא לשיחה נפרדת - מי, איך, מתי ולמה חסמו את התפיסה של אנשים את מישורי הקיום הגבוהים...

אנו חיים בעולם הפעולה (עולם אסיה), בעולם האנרגיה, מכיוון שכל אובייקט בעולם הזה שיש לו מסה מייצג אנרגיה מוגברת: $E = mc^2$.

זה לא משנה אם הנוסחה הזו נכונה או לא, אבל דבר אחד ברור, שכל אובייקט בעולמנו הוא אנרגיה, ואנחנו חיים בעולם של אנרגיה. כל פעולה היא אנרגיה.

חוק האנטרופיה קובע שאם לא תכניס אנרגיה למערכת, היא תקרוס. אם אנחנו רוצים להשיג משהו, אז אנחנו צריכים ליישם אנרגיה...

מעל העולם הזה נמצא עולם הבריאה, עולם המידע.

מידע הוא שמייצר מערכות אנרגיה, מארגן אטומים ומולקולות בתצורות שלהם.

מעל עולם הבריאה נמצא עולם הבריאה, כלומר הרמה הנפשית, אשר, כמו תודעת המתכנת, יוצרת יש מאין תוכנית, אשר לאחר מכן יוצרת עולם של אובייקטים על מסך המחשב.

כלומר, יצירת "משהו" מ"כלום" אינה יצירה של אובייקטים חומריים, אלא רק יצירה של חוקים מסוימים, תוכניות, מידע מסוים שקובע את תצורות האנרגיה של אובייקטים פיזיים עתידיים.

זה בדיוק מה שנאמר בתורה, בספר בראשית, כאשר תודעת המישור הנפשי - אלהים - בורא את אדם - "זכר ונקבה ברא אותם". כלומר, זו עדיין לא יצירתו של אדם החומרי, אלא רק יצירת תכנית אדם, או האגרור של המין האנושי, הכוללת את כל התכונות האנושיות, זכריות ונקבות כאחד.

ואז, מ"אבק האדמה", כלומר, מאנרגיה הבנויה על ידי מידע, נוצר האדם האנרגטי.

אם לא מערבבים רמות שונות של בראשית לערימה אחת, אז אין סתירה בתורה, כאשר אדם נברא כביכול פעמיים.

התורה מתארת לנו את שלושת רמות הקיום - שכלית, אינפורמטיבית ואנרגיה.

והם פועלים בשלושת הרמות הללו - שלושה כוחות שונים: אלהים, יהוה-אלוהים ויהוה - אשר מסיבה כלשהי מתורגמים כולם לרוסית כאלוהים, או ה' אלוהים - שהוא עיוות וחילול הטקסט העתיק, המותאם. להבנה הפרימיטיבית המודרנית של העולם...

נדבר על זה בפירוט רב יותר מאוחר יותר...

לזה הגיע ניקולה טסלה בתהליך המחקר שלו:

המוח שלי הוא רק מכשיר קולט. יש גרעין מסוים בחלל החיצון שממנו אנו שואבים ידע, כוח והשראה. לא חדרתי לסודות הגרעין הזה, אבל אני יודע שהוא קיים.

המטרה העליונה של ההתפתחות האנושית היא הדומיננטיות המוחלטת של התודעה על העולם החומרי, השימוש בכוחות הטבע כדי לספק את צרכי האדם.

העולם שלנו שקוע באוקיינוס ענק של אנרגיה, אנחנו טסים בחלל אינסופי במהירות בלתי מובנת. הכל מסביב מסתובב, נע - הכל הוא אנרגיה. לפנינו משימה ענקית - למצוא דרכים להפיק את האנרגיה הזו. ואז, כשהיא שואבת אותו מהמקור הבלתי נדלה הזה, האנושות תתקדם בצעדי ענק.

אנו מספקים רשימה מורחבת של ציטוטים מאת נ. טסלה בנספח 8 בסוף הספר.

מדעי החברה וחוקרים אלטרנטיביים

כפי שאנו מבינים היום, כל מדעי החברה המודרניים שלנו משרתים את החברה וממלאים צווים חברתיים. יחד עם זאת, החברה שלנו עצמה נשלטת ממישורי קיום גבוהים ברמה המנטאלית. כלומר, כל האנושות מוכלת במרחב נפשי מסוים, כמו בסרט "המטריקס". ומדענים הם אנשים שעברו הכשרה מיוחדת שמפיצים ותומכים בדוגמה חברתית מבוססת. בסרט המטריקס, החברה של המאה ה-20 התקבלה כדוגמה כזו.

עבור רוב האנשים, מצב זה די מתאים להם אין שאלות, כי הם עסוקים אך ורק בהישרדות ורבייה. אבל יש כמה שיש להם תודעה מפותחת יותר ומתחילים לראות את האבסורד והוסר העקביות במודל החברתי של העולם והאדם.

כמה אנשים כאלה החלו לאחרונה לעסוק באופן עצמאי במחקר אלטרנטיבי ולנסות לבנות מודל היסטוריה משלהם. יש הרבה חפצים מכל הסוגים - אדריכלות, טקסטים, ציורים, ממצאים ארכיאולוגיים, תערוכות מוזיאליות וכו', שמפריכים את הכרוניולוגיה והארכיאולוגיה ההיסטורית המודרנית.

הבעיה עם חוקרים אלטרנטיביים היא שראשית, הם מושפעים מהחווה החברתי שלהם, ושנית, אין להם מספיק ידע והשקפה כדי לבנות מודל שלם ועקבי אחד.

כתוצאה מכך, חוקרים כאלה תופסים כמה עובדות ומביאים מודל משלהם המבוסס עליהם, בדרך כלל לטובת האמנה של ארצם. ואת העובדה שבנוסף לעובדות ולחפצים שהם לקחו, יש אחרים שלא מתאימים למודל שלהם, הם משאירים מאחור.

לדוגמה, אלטרנטיביסט אחד מנתח בתים באירופה שנבנו לפני אמצע המאה ה-19 עם חלונות ענקיים ומסיק שלא היו חורפים קרים לפני אמצע המאה ה-19. במקביל, אלטרנטיביסט אחר מנתח את ציוריהם של אמנים ממאות שונות ומגלה שהחורף בציריך אירופה הופיע כבר במאה ה-16.

מישהו מנתח ציורים מימי הביניים על נושאים מקראיים, רואה בהם את הים וההרים ומסיק שירושלים הייתה בטורקיה והייתה קונסטנטינופול. וירושלים המודרנית היא זיוף של המאה ה-19. והוא לא יודע מה לעשות עם כתבי היד של קומראן, מטבעות עתיקים שנמצאו ומבצר מצדה. אלא אם כן תכריז על כולם מזויפים.

מסתבר שזה מצב אבסורדי. אותם מדענים שמקבלים חינוך חברתי ומשכורות עבור עבודתם אינם עוסקים במחקר אמיתי, אלא תומכים בדוגמה.

במקביל, אנשים פעילים שאין להם את ההכשרה, הציוד או הכספים המתאימים מנסים לחקור עובדות וחפצים אמיתיים.

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

כתוצאה מכך, הם יוצרים דוגמה חדשה, בדיוק בגלל שהמדע האמיתי צריך לשאוף לכסות את כל העובדות, מבלי לזרוק את אלה שלא מתאימות לשום תיאוריה. אחרת, היסטוריונים אלטרנטיביים היוצרים מושגים חדשים אינם שונים בהרבה מהיסטוריונים רשמיים, ומסרבים באופן דומה לשקול עובדות הסותרות את מסקנותיהם, לרוב מוטות, משום שהן נוצרו על ידי Reason ברשימת האמנה של המדינה שבה הן תועדו.

חלק שני. פילוסופיה של אזוטריקה או מודל של עולם הוזה התודעה

מבוא

לאחר שהכרנו את המושגים הפילוסופיים הבסיסיים היוצרים את השקפת עולמו ותפיסת עולמו של האדם, כאשר עיקרי הדברים מסבירים מדוע הפילוסופיה המודרנית והמודל החברתי של העולם אינם ניתנים לעמידה, בחלק זה של הספר ננסה להבין את אותם פסיכו-אנרגיה- מנגנוני מידע שיוצרים ומיישמים את כל התפיסה שלנו ואת עצמנו, כמודעות מגולמות.

נקודת הרכבה או נקודת מיקוד

נקודת ההרכבה, בהתאם לשמה, אוספת את העולם, כלומר, אוספת בתוך הגולם האנושי, את שדות המידע הנפשי-אנרגיה של היקום, בדומה לאופן שבו עדשת מצלמה מתמקדת בסרט שטח קטן מסוים של הנוף החיצוני. אם נשנה את מיקום העדשה, חלק אחר מהנוף יוצג על הסרט.

באופן דומה, כאשר המיקום של נקודת ההרכבה משתנה, חלקים אחרים של היקום הנפשי-אנרגיה-אינפורמטיבי נופלים בתוך הגולם שלנו. אתה יכול גם להשוות את נקודת ההרכבה לכפתור הכוונון של מקלט רדיו או טלוויזיה. כאשר, לאחר סיבוב קל של הכפתור הזה, מופיע עולם אחר על מסך הטלוויזיה, או שפה של מדינה אחרת נשמעת ברדיו.

יתר על כן, תת המודע שלנו מפרש את המידע הנפשי-אנרגיה הזה והופך אותו לעולם התלת מימדי שלנו של אובייקטים, נגיש למוח שלנו לתפיסה וניתוח.

מתוך ספרי 'ק' קסטנדה:

"נקודת ההרכבה נתפסת על ידי הרואים כאובייקט בעל עוצמה מוגברת, הממוקם בחלק האחורי של הגולם, בהתאמה למפלס בין השכמות לבין מטר מהגוף..."

"אני מספר לך על הקנאה שלי", המשיך, "כדי שתבין את הדבר החשוב ביותר: כל ההתנהגות שלנו וכל התחושות שלנו מוכתבות רק על ידי המיקום של נקודת ההרכבה. והחסרון הגדול שלי בזמנו שעליו אני מספר לך היה חוסר ההבנה שלי של העיקרון הזה".

יחד עם זאת, לתנועה האמיתית של נקודת הכינוס, נעשה שימוש בפרקטיקות של חלימה, מעקב והתכוונות..."

נקודת ההרכבה אוספת שדות רב-ממדיים של מידע נפשי-אנרגיה בתוך הגולם, אותם אנו, מתוקף התודעה התלת-ממדית שלנו, מתחילים לפרק למספר רמות, מספר חלקים, לנוחות עבודתנו - בדומה לאופן שבו פרטים תלת מימדיים אמורים להיות מוצגים על נייר דו מימדי מחולק לחלקים רבים.

אתה צריך להבין שכל העולם שלנו, כל היכולות, היכולות, הצרכים, הרצונות וכו' - ממש הכל - נקבעים על ידי הקיבוע של נקודת הכינוס.

נדבר על זה בפירוט רב יותר מאוחר יותר...

תפיסת העולם - אמנה

הסכמה היא אולי המושג החשוב והבסיסי ביותר בפילוסופיה שלנו.

ללא הבנה ומודעות לקטגוריה הפילוסופית הזו, כל שאר הדברים שנאמרים כאן אינם הגיוניים.

הפילוסופיה המודרנית מלמדת שעולם החפצים שאנו תופסים באמצעות החושים שלנו הוא המציאות האובייקטיבית והיחידה. שעומק הידע שלו תלוי רק במדע, ושעם הזמן נדע הכל...

אנו מאשרים שהעולם הוא מחשבה - כלומר שדה אינסופי של מידע נפשי-אנרגיה רב מימדי, שבו כל מה שקיים בו הוא אנרגיה הבנויה על ידי מידע, שבתורה נוצר על ידי התודעה.

ההגדרה שלנו אינה סותרת את מה שאנו יודעים על העולם כיום. הדואליות של המיקרו-חלקיקים כבר הוכחה, שאטום הוא אנרגיה הבנויה לליבה וקליפות אלקטרוניות, מה שאומר שיש מידע כלשהו שמבנה את האטום ולאחר מכן את המולקולה. והמידע הזה, בתורו, נוצר על ידי תודעה כלשהי.

המודל הזה נראה הגיוני והגיוני יותר מהמודל של היווצרות ספונטנית של אטומים, מולקולות וכל השאר.

בואו נחזור לפילוסופיה שלנו. אנו מאמינים שהעולם הוא היררכיה של תודעות, כלומר מחשבה בתוך מחשבה, בתוך מחשבה וכן הלאה עד למחשבה המורכבת והרב-ממדית ביותר של הבורא - המוחלט. זהו העיקרון של המונותאיזם - ששום דבר לא קיים מלבד הבורא - השדה המאוחד של מידע נפשי-אנרגיה... והכל קיים בתוך השדה הזה והוא חלק מהשדה הזה.

חשוב להבין את ההבדל הזה בין המושג "מונותאיזם" לבין נוכחות של איזשהו "אל" אי שם מחוץ לנו, המובן בעיקר בפילוסופיה המודרנית.

כלומר, אל אחד או אלים רבים זה הבדל קטן, זו עבודת אלילים. כי כל "אל" חיצוני שאנשים סוגדים לו הוא אליל. וזה לא משנה כמה אלילים לעבוד - אחד או כמה.

מונותאיזם פירושו שאין דבר מלבד אלוהים - המוחלט, שכל מה שקיים אינו אלא יצירת מחשבותיו.

מכיוון שהעולם שלנו הוא רק חוליה בהיררכיה של התודעות, כל מה שאנו יכולים לתפוס מוגבל על ידי המימד והמאפיינים של שדה עולמנו. כל מה שנמצא מעבר למימד הזה אינו נגיש לנו בהגדרה.

אבל, אפילו בתוך שדה הממדיות שלנו, אנחנו, כחלק ממנו, יכולים לתפוס רק את מה שממוקד דרך נקודת ההרכבה שלנו, או נקודת המיקוד שלנו.

מכיוון שנקודת ה-Assemblage היא ניידת, אנשים יכולים לתפוס חלקים שונים של שדה האנרגיה-הנפש הנפשית, כלומר, למעשה לתפוס עולמות שונים.

לפיכך, העולם הנתפס על ידי האדם אינו מציאות אובייקטיבית ואינו היחיד האפשרי. מספיק לשנות את המיקום של נקודת ההרכבה ואדם יתחיל לתפוס עולם אחר.

ק. קסטנדה, "אש מבפנים":

- כדי להפוך למתבונן מנותק, עליך להבין זאת תחילה: יהיה אשר יהיה העולם שאנו צופים בו ומה שאנו עצמנו בו, כל זה הוא רק תוצאה של קיבעון במקום מסוים המוזז לשם נקודות הרכבה.

"דון חואן ריכז את מאמציו העיקריים בהבאתי לידי הכרה שהעולם שהיה לי בראש כסובב הוא פשוט תיאור של העולם; תיאור שנשאב לתוכי מהרגע שנולדתי".

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

"מציאות חיי היום-יום שלנו מורכבת מזרם אינסופי של פרשנויות של תפיסה שבאמצעותן אנו, כלומר. אנשים שחולקים חברות מיוחדת למדו לעשות את אותו הדבר".

"...העולם שאנו תופסים הוא אשליה. הוא נוצר מהתיאור שנאמר לנו מהרגע שנולדנו. אנו - יוצרים זוהרים - נולדים עם שתי טבעות של כוח. אבל אנחנו משתמשים רק באחד כדי ליצור את העולם. הטבעת הזו, שמתחברת זמן קצר מאוד לאחר הלידה, היא הנפש והמלווה שלה - שיחה. הם משתפים פעולה אחד עם השני ויוצרים את העולם".

אבל מה הופך אות נפשי-אנרגיה-מידע לעולם שלנו, עולם החפצים המוכר לנו?

התת מודע שלנו עושה זאת, בדומה למפענח טלוויזיה, שלתוכו אנו מכניסים את השמות של כל האובייקטים הנתפסים מלידה.

השאלה – למה זה עושה את זה ומי יצר את זה – חייבת להישאל ליוצרים שלנו "על הרצפה" גבוה יותר בהיררכיה של התודעות...
אנחנו יכולים רק לעקוב אחר המציאות שלנו ולבנות מודלים.

לפיכך, ההסכם בפילוסופיה של אוטוריית הוא:

- תיקון נקודת ההרכבה
- דגם העולם לקיבוע זה.

כל המדענים בחברה זו חוקרים וחוקרים לא את העולם האובייקטיבי והיחיד של האובייקטים, אלא את החוזה שלהם - חלק זעיר מהמציאות, המתפרש על ידי תת המודע שלהם ומוכנס למודל של עולמם. אם מדענים, מכל סיבה שהיא, חורגים מהאמנה החברתית המקובלת, נשללים מהם רישיונות, מימון, מגורשים מאוניברסיטאות, או אפילו פשוט נהרגים. כך, החברה מגנה ומקיימת את ההסכם שלה.

למי שמתעניין בפרטים, פרטים ועובדות, גוגל ויוטיוב כאן כדי לעזור.
אנו יכולים לזהות מספר חוזים חברתיים - אמנה חברתית חילונית, חוזים חברתיים דתיים רבים, חוזים חברתיים אוטוריים ואחרים.

חשוב להבין שהסכמות שונות אינן פרשנויות שונות של אותו עולם, אותה מציאות, אלא מודלים שונים הבנויים על בסיס מציאויות שונות, קיבעונות שונים של נקודת הכינוס.

לכן, על מנת שאדם יעבור מחוזה אחד לאחר, יש צורך לא רק להכיר לו את מודל העולם של חוזה אחר, אלא יש צורך גם להסיט את נקודת ההרכבה שלו לעמדת חוזה אחר.

ניתן לראות זאת בבירור בדוגמה של אומנויות לחימה מזרחיות.
לדוגמה, קראטה אמיתי יכול לשבור ערימה גדולה של לבנים עם מכה בידו, וזה מדהים לחלוטין ובלתי אפשרי אפילו מנקודת המבט של הפיזיקה של האמנה החברתית.

יחד עם זאת, אנשים רבים כיום מתאמנים בקראטה, אך אפילו לא מתקרבים לתוצאה כזו. למה זה קורה?
כי קראטה אמיתי הוא אמנה אחרת, עולם אחר עם חוקים שונים.
כדי להיכנס לעולם הזה, יש צורך להסיט את נקודת המכלול לתוכו ולשלוט במודל העולם שלו. זה מושג כשעובדים עם מאסטרים שקבועים בעולם הקראטה. מי שרוצה לשלוט בקראטה באמת הולך למאסטרים, חי איתם וללמוד איתם שנים רבות, מאמצים את הקיבעון שלהם בנקודת ההרכבה ולומדים את עולמם.

כל שאר אוהבי הקראטה פשוט מנסים לשלוט בכמה תנועות שכמובן מביאות משהו חדש לחייהם, אבל אין להן את המשמעות והכוח הזה באמנה החברתית הרגילה.

דברים מדהימים דומים ניתן לראות באומנויות לחימה אחרות, ביוגה אמיתית, בקרב נזירים טיבטים שמסוגלים לעשות דברים בלתי מובנים לאדם חברתי.

גם בחברה, כל אחד יכול ללכת למפגש של הליכה על גחלים, או על שבורה של זכוכית, כיפוף חיזוק המונח על החזה, או חץ המונח על הגרון. כמו גם הדרכה על כיפוף סכינים וכפות.

כל ההכשרות הללו מדגימות את האפשרות של מעבר לטווח קצר לחוזה אחר בהשפעת המאסטר. לעולם שבו חלים חוקי פיזיקה שונים.

מכיוון שמדע החברה אינו יכול להסביר תופעות כאלה, הוא יכול להכחיש ולהפריך אותן, או להתייחס לטריקים.

כוונה, תשומת לב ותפיסה (מרכז התפיסה)

חשוב לזכור שכאשר אנו מדברים על אדם, איננו מתכוונים לגוף הפיזי, אלא לפקעת הנפש-אנרגיה-אינפורמציה רב-ממדית, אותה אנו מפרקים על תנאי למקטעים הנגישים לנפשנו לגופים ולצ'אקרות אינדיבידואלים, מכיוון שלנו המוח אינו מסוגל לתפוס את המציאות הרב-ממדית.

עם זאת, לבני אדם יש "מנגנונים" רב מימדיים שלא ניתן לתאר בצורה פשוטנית על ידי מוח תלת מימדי. אחד מה"מנגנונים" הללו הוא "תשומת לב" - היכולת של אדם לתפוס באופן מודע אות נפשי-אנרגיה-מידע בתוך גוף אחד או יותר.

ככל שתודעתו של אדם מפותחת יותר, כך הוא מסוגל לתפוס בו-זמנית יותר גופים את העולם החיצון. המשמעות היא שתפיסתו את העולם החיצון תהיה רחבה ורב מימדית יותר. וזה יהיה שונה מתפיסת העולם על ידי אדם בעל תודעה פשוטה יותר.

"מנגנון" נוסף שכזה הוא "כוונה" - היכולת של אדם להפעיל במודע את תשומת הלב שלו בגופים שונים ולהעביר תשומת לב בין גופים. או ליתר דיוק, להתאים את התפיסה לאזורים שונים של הגולם הרב-ממדי שלכם, או התודעה. אי אפשר להשוות את זה לשום דבר בעולם התלת מימדי שלנו של התודעה.

פועלים בתשומת לב, אנו פועלים עם התודעה הרב-ממדית שלנו, המסוגלת לקלוט את האות הנפשי-אנרגיה-אינפורמטיבי שעבר דרך נקודת ההרכבה, בממדים שונים, בהתאם להתפתחות התודעה הזו. לכן, לאנשים שונים, התופסים את אותו העולם - חיים באותה מדינה, בעלי גישה לאותו מידע, יכולים להיות רעיונות שונים מהותית על העולם הזה, ובהתאם, דעות ועמדות שונות למתרחש. וזה לא מבוסס על ידע אחר, אלא על בסיס תפיסת המציאות המורחבת יותר של האדם.

חלקם יתפסו רק תעמולה רשמית, בעוד שאחרים יוכלו לתפוס את כל מה שקורה במובן ההיסטורי והחברתי שלה, תוך הבחנה עצמאית בין אמת לשקר, בין טוב לרע.

קשב קשור לאנרגיה - היכן שיש יותר אנרגיה, תשומת הלב מתרכזת. בדרך כלל אומרים את ההיפך - היכן שיש תשומת לב, יש אנרגיה - כך המוח שלנו עוקב אחר התהליך.

אבל, בתחילה, "הכוונה" היא שמובילה לריכוז האנרגיה בפקעת הנפש-אנרגיה-אינפורמציה שלנו, בחלקים מסוימים שלה, ויוצרת שם מרכזי קשב. לאדם יכול להיות מוקד תשומת לב אחד או כמה ליחידת זמן. חשוב להבין שכל ההפשטות הללו נעשות רק מסיבה.

במציאות, אנו מתמודדים עם תודעה רב-ממדית שיכולה לקלוט בטווחי "תדר" אחד או כמה. ניתן להשוות זאת באופן גס לאות מידע בכבל, המכיל וידאו, סאונד ומידע אחר.

אם נחבר מקלט רדיו לאות כזה, נשמע רק קול. אם נחבר טלוויזיה, נקבל גם קול וגם תמונה. ואם נחבר מחשב, נתפוס קול, תמונה ומידע - קבצים.

אנשים בעלי תודעה מורכבת יותר נראים לפעמים מוזרים וסותרים, שכן הם מסוגלים לתפוס בו-זמנית את העולם החיצון ואנשים אחרים בגופים שונים, בתחומי קיום וחיים שונים. עבור אנשים כאלה, בן השיח שלהם יכול להיות בו-זמנית אדם טוב מאוד ברמה החברתית או המינית, ויחד עם זאת, לגמרי לא מעניין, או אפילו דוחה ברמה הרגשית, השכלית או הרוחנית.

הכוונה וקשב הן יכולות רב-ממדיות של התודעה הרב-ממדית שלנו ואינן ניתנות להסבר ברמה פשוטה יותר.

מצבו של האדם ואפשרויות התפיסה שלו בכל רגע של זמן תלויים לחלוטין במרכז או במרכזי התפיסה.

ג' גורדייף, מתוך ספרו של אוספנסקי "בחיפוש אחר המופלאים"

הידע כשלעצמו אינו נותן הבנה; וההבנה אינה מתגברת עקב צמיחת הידע בלבד ההבנה תלויה ביחס של ידע להווייה, היא תוצאת ידע והווייה.

"בחישיבה רגילה אנשים לא מבחינים בין הבנה לידע. הם חושבים שהבנה גדולה יותר תלויה בידע גדול יותר. לכן הם צוברים ידע - או מה שנקרא ידע - אבל הם לא יודעים איך לצבור הבנה; ועצם השאלה הזו לא נוגעת הם דואגים.

"ההבדל בין ידע להבנה יתבהר כשנראה שידע יכול להיות פונקציה של מרכז אחד; אבל הבנה היא פונקציה של שלושה מרכזים. לפיכך, מנגנון החשיבה יכול לדעת משהו. אבל הבנה באה רק כאשר אדם מרגיש מרגיש את כל מה שקשור אליו.

אם מרכז התפיסה נמצא באזור גוף סוודיסטאנה, אז זו תהיה התפיסה של החלק המיני-רגשי של המציאות. אם מרכז התפיסה הוא ברמה של מניפורה, אז זו תהיה התפיסה של החלק החברתי של אותה מציאות.

חשוב להבין ש"המציאות" עצמה אינה משתנה בהתאם לעקירה של מרכז התפיסה - היא נקבעת לחלוטין על ידי הקיבוע של נקודת ההרכבה. יחד עם זאת, דרך תפיסת המציאות אינה תלויה במיקומה של נקודת הכינוס - נקודת הכינוס אוספת רק מציאות כזו או אחרת בתוך הגולם. ואנחנו תופסים את המציאות המורכבת הזו בעזרת מרכז התפיסה שלנו....

יתרה מכך, מרכז התפיסה שלנו נשלט על ידי תוכנית חיי האדם. כפי שכבר עקבו חוקרים רבים, מחזור החיים שלנו מורכב מקטעים הנמשכים 10-12 שנים. בתדירות זו עובר מרכז התפיסה שלנו מהגופים התחתונים אל העליונים, בהשפעת תוכנית בקרה חיצונית לנו.

לכן, בגילאים שונים אנו מודאגים ומתעניינים בדברים שונים. הצרכים שלנו משתנים באופן דרמטי.

קל לאמת מניסיוןך שבאמצעות שאיבת כל צ'אקרה עם אנרגיה, ועם כוונה מסוימת, אתה יכול להעביר את מרכז התפיסה לגוף זה לזמן קצר ולהתחיל לתפוס את אותה מציאות אחרת. מרכז התפיסה עובר בהשפעת מקום, מוזיקה, ספרים, ריקוד, ספורט, סקס וכן הלאה...

אבל כל זה לא קשור לנקודת הכינוס, שאוסף כל הזמן את אותו עולם שבו רשומים כל אנשי ההסכם הזה.

חשוב להבין שעבודה עם נקודת ההרכבה מובילה למעבר לעולמות אחרים, אך לא לפיתוח רוחניות והגברת המודעות.

כדי לעבוד עם רוחניות ומודעות מוגברת, יש צורך לפתח את כל גופך ולעבוד עם מרכז הקשב, כלומר להשיג השתקפות עצמית של תודעה יותר ויותר רב-ממדית.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

לדוגמה, אם אנחנו במשרד בעבודה, מרכז הקשב שלנו יהיה באזור מגיפורה, בעת קיום יחסי מין - בסוודיסטאנה, אם אנחנו מסוגלים לחברות ואהבה - מרכז הקשב שלנו עובר לאנהטה, אם אנחנו בעל יכולת. כדי להבין מידע ולנהל דיון מודע - מרכז הקשב שלנו עולה אל וישודהא, אם אנו מסוגלים להיכנס למדיטציה עמוקה ולהתכוונן עם התודעות הגבוהות יותר - אז מרכז הקשב שלנו עולה לאג'נה ומעלה.

כלומר, למעשה, כאשר אנו עוסקים בפעילות כלשהי, אנו מעבירים את התפיסה שלנו לטווחים שונים של התודעה הרב-ממדית שלנו.

אנשים בעלי תודעה מורכבת יותר מסוגלים לתפוס את המציאות בו זמנית בטווחים רבים, מה שמבלבל את בני שיחו עם טווח תפיסה קטן יותר. תודעה פשוטה קולטת רק את מה שהיא רואה, שומעת, קוראת, בעוד שתודעה מורכבת יותר קולטת את כל הסביבה - מחשבות, משמעויות, מטרות, שקרים וכו', מה שנקרא ידע אינטואיטיבי, או ישיר.

עם כל זה, נקודת ה-Assemblage שלנו נשארט בטווח הרגיל שלה, אוספת את אותו העולם, ואנחנו פשוט נעים עם הקשב שלנו דרך שכבות (תדרים) שונים של העולם הזה.

אנשים בעלי תודעה מפותחת יותר מסוגלים לתפוס בו-זמנית דרך גופים רבים, כלומר, לתפוס מידע אנרגטי-נפשי רב-ממדי על העולם ואנשים סביבם בטווח רחב יותר של "תדרים" של התודעה הרב-ממדית שלהם.

ק. קסטנדה, "טבעת הכוח השנייה"

דון ג'ואן:—ליבת ההוויה שלנו היא פעולת התפיסה, והסוד הקסום של ההוויה שלנו הוא פעולת המודעות. תפיסה ומודעות היא יחידה פונקציונלית נפרדת בלתי ניתנת לחלוקה.

האמנה והשפעתה על בראשית

כפי שאמרנו בפרקים הקודמים, הסכם הוא קיבעון של נקודת הכינוס ומודל עולמי שנבנה לקיבוע זה, במילים אחרות, הפילוסופיה של ההסכם הזה.

מכאן מתברר מדוע הפילוסופיה היא הבסיס לכל המדעים - היא קובעת את העולם, או הפרדיגמה, או הדוגמה - שבה כל המדעים האחרים מתפקדים.

יחד עם זאת, חשוב להבין שכל חוקי העולם הזה, הנראים לנו אובייקטיביים ובלתי תלויים בנו, בתודעתנו, אינם כאלה, אלא הם בדיוק אלה, תלויים בקיבוע נקודת ההרכבה שלנו, אשר בסופו של דבר נשלט על ידי ההסכם שלנו וניתן להניע על ידי כוונה בתודעות מפותחות יותר.

כלומר, אנו מאמינים שחוקי היקום כולם אפשריים ומגוונים עד אין קץ. אנו, דרך נקודת ההרכבה שלנו, מדגישים חלק זעיר מהיקום הנפשי-אנרגיה-אינפורמטיבי עם החוקים הפועלים בחלק זה. וזה כל העולם שלנו. כל המדעים שלנו ילמדו אך ורק את העולם הזה ויבנו מודל של העולם הזה.

אבל, זה מספיק כדי לשנות את נקודת ההרכבה, וכל העולם ישתנה. חוקי העולם ישתנו, והמדע יבנה מודל של העולם האחר הזה.

יש אינסוף חוזים הנבדלים זה מזה ברמות שונות, בגופים שונים, כלומר בחלקים שונים של התודעה הרב-ממדית שלנו.

חשבו על דוגמה זו - פרישות בכמה קהילות רוחניות.

כלומר, חייו של גבר המוקדשים לפעילות רוחנית, ללא פעילות מינית. נדמה לאדם מודרני רגיל שזה כמעט בלתי אפשרי, או קשה מאוד. זהו ייסורים אינסופיים, הלקאה עצמית אינסופית וכו'. אגב, בדיוק כך זה מוצג לנו בסרטים

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

ומתואר בספרים. אבל זה רק אומר שהאדם הרוחני הזה בכלל לא, לא שוכן, לא חי בחוזה רוחני, אלא מגיע לחוזה חברתי רגיל, שבו מגיע אות לגוף המיני ועובר לגוף הזה. והוא, האיש הזה, בכל עוצמת שכלו, תודעתו וכו', מנסה להילחם באות הזה.

אולם אם אדם חי בתחילה בחוזה רוחני, שבו כתובה פרישות בתת המודע שלו, אז לא נשלח אות לגוף הרגשי-מיני שלו, ואדם כזה פשוט לא חווה את אי הנוחות הקטנה ביותר, ולא את אי הנוחות הקטנה ביותר. ויתרה מכך, הוא בכלל לא מבין איזו פעילות שפל זה לקיים יחסי מין. למה ומי צריך את זה - הוא קורא על זה בהפתעה, אבל יחד עם זאת הוא לא מרגיש שום צורך או רצון. אנו יכולים לראות בבירור הסכמים שונים במדינות שונות, בחברות שונות.

הייתה לי הזדמנות לעבוד עם בחורים צעירים מהודו. הגיעו אלינו לארץ בחורים בני 30, תן או קח. שאלנו אותם איך הם מבלים את זמנם. האם הם הולכים למועדוני לילה ופוגשים בנות? החבר'ה ההודים הופתעו מאוד. הם אמרו לנו שזה לא מקובל אצלם והם לא מרגישים שמץ של צורך או שמץ של רצון להכיר בחורות. הם מתחננים בגיל מסוים לפי דפוס מסוים, ועד לאותו רגע, אין להם צורך בפעילות מינית.

זאת בניגוד חזק מאוד לברית הישראלית ולהתנהגות הצעירים בישראל, שבה המגע המיני בין המינים מתחיל בגיל צעיר מאוד ומתקבל במלואו על ידי הברית המקומית.

אגב, היום האמנה ההודית נהרסת בהשפעת האמנות האירופיות, ואנו רואים בהודו גל של אלימות מינית, המתרחש על חורבות האמנה הישנה.

אם אדם מבין מהו חוזה, מבין שיש חוזים שונים, מבין שבחוזים שונים אנשים חיים ומתנהגים אחרת, ובכלל לא בגלל שהם מדכאים את עצמם או אוסרים על עצמם כלום, כלומר בגלל שאין להם רצונות וצרכים מסוימים, אדם כזה לעולם לא ישקול אחרים מעמדת ההסכם שלו.

מתוך הבנת הרעיון של אמנה, ניתן להסיק מסקנות מעשיות רבות וחשובות ביותר.

לדוגמה, אם אנחנו מדברים על אומנויות לחימה מזרחיות, בין אם זה קונג פו יוגה, קראטה, כפי שהבאנו בדוגמה בפרק למעלה, או כל דבר אחר, אז אנחנו מבינים שבלב כל זה טמון שונה מהותית. הסכם מאשר הסכם של החברה המערבית שלנו. לפיכך, נוכל לנסות לעסוק בפרקטיקות אלו במסגרת ההסכם שלנו ככל שנרצה, אך יחד עם זאת, נתפוס מהפרקטיקות הללו רק את מה שמסנן דרך המסנן של ההסכם שלנו. ודרכו, כמעט שום דבר מהאמנויות הללו לא ידלוף דרך, מלבד תרגילים פיזיים גרידא.

לכן, כדי לשלוט באמת באמנויות כאלה, אדם חייב, בגיל מוקדם למדי, בעוד הוא עדיין לא מקובע היטב באמנה החברתית שלו, ללכת שנים רבות למדינה שבה יש בית ספר וחווה לאמנות כזו. בית ספר זה מסכים עם אמנות זו. יש צורך לחיות שם עם החסידים ולא רק, לאמץ את הפרקטיקה והתיאוריה שלהם, אלא גם לשכתב את כל ההסכם שלך. כלומר, לתרום לעקירת נקודת ה-Assemblage שלך ולשנות לחלוטין את תפיסת העולם, הבנת העולם וכו'. זה לא תמיד אפשרי, לכן, יש רק כמה אנשים מהחברה המערבית שהצליחו לשלוט באופן מלא באמנות המזרח.

אותו עיקרון חל על התפתחות רוחנית, על התפתחות התודעה.

זה בלתי אפשרי לחלוטין לפתח תודעה במסגרת חוזה חברתי מודרני שבו, פשוט, לא קיימת תודעה. התודעה בו מוגדרת כפונקציה של חומר. מה ואיך, במקרה זה, ניתן לפתח?

לכן, להתפתחות האמיתית של התודעה, לשאיפה האמיתית של אוטוריית, או התפתחות רוחנית, יש צורך, קודם כל, לשנות את ההסכם.

שנה את ההסכם מהסכם החברתי של הנפש להסכם לפיתוח התודעה. אנו קוראים להסכם כזה "הסכם האמנה".

ק. קסטנדה, "אמנות החלימה":

דון חואן הסביר בסבלנות רבה שהמוח החושב הוא רק היבט אחד של המיקום של נקודת ההרכבה; לכן, ידיעה על המתרחש בעולם, שפיות, ביטחון עצמי - כל האובייקטים הללו של הגאווה שלנו והמדדים כביכול לשפיותנו - הם רק תוצאה של מיקומה של נקודת ההרכבה במקומה הרגיל. ככל שהוא מקובע שם בצורה נוקשה יותר, ככל שאנו בטוחים יותר בעצמנו, כך אנו מרגישים שאנו מכירים את העולם ומסוגלים לחזות את העתיד.
חזרנו שוב להיבט החשוב ביותר של עולם הקוסמים – מיקום נקודת ההרכבה.

שינוי הסכם

שינוי ההסכם הוא, כאמור, תהליך מורכב ביותר ובלתי אפשרי לעשות זאת בעצמך, וקשה ביותר בעזרת מאסטר. כל התפתחות רוחנית אמיתית, כל התפתחות תודעתית, מתחילה לא בפרקטיקות, לא בתיאוריה, לא בקריאת ספרים ולא בהשתתפות בסמינרים, אלא בשינוי באמנה.

אפשר לשנות את החוזה רק בעבודה מאוד צמודה וארוכת טווח עם המאסטר, שבאמת מתגורר וחי בחוזה אחר, מה שחייב בהחלט לבוא לידי ביטוי בכל קיומו.

אדם שמצהיר לעצמו שהוא אדון גדול, קוסם או מה שלא יהיה, אך במקביל מנהל חיי חברה רגילים לחלוטין, שואף למטרות חברתיות רגילות - להרוויח כסף ולחיות בנוחות - הוא, ככלל, לא מאסטר לא.

מכיוון שהחוזה קובע את כל צרכיו ורצונותיו של אדם, רצונות אלו יבואו תמיד לידי ביטוי בהווייתו. לכן אנו אומרים "הווייה משקפת את התודעה", ההווייה משקפת את החוזה.

רק, יחד עם זאת, אין לחשוב שאדם רוחני מתפתח יחסר לו רצונות וצרכים על פלג גופו התחתון. זוהי תפיסה מוטעית ענקית. לאדם שלם, רגיל, הרמוני, תהיה התפתחות הרמונית של כל גופו.

זה אומר שהוא יראה בהרמוניה פיזית, יהיו לו יחסים רגשיים ומיניים הרמוניים לחלוטין, הוא יהיה מסודר בצורה הרמונית למדי בחברה, בחיי החברה, יהיה לו בן זוג הרמוני המתאים להתפתחותו, הוא יהיה מאורס, הוא ינהל דרך חיים מודעת, אחראי לכל מעשיך. הוא כל הזמן יחפש מידע. הוא יקדיש זמן מספיק ללימוד, שליטה, מחקר ובניית מודלים.

לקורא הקשוב צריכה להיות שאלה: אם יתכנו חוזים רבים, אז איך לבחור את החוזה האופטימלי עבור עצמך, החוזה שיאפשר לך להשיג את מטרותיך בצורה המהירה והאופטימלית ביותר?

לאחר הביטוי הזה, מתברר שכדי לבחור חוזה, קודם כל, אתה צריך להחליט על המטרה והמשמעות של כל חיך.

מכיוון שחוזה אינו רצון רגעי שעשוי לחלוף מחר, אלא הוא מפענח אותות בתת המודע - מסנן שישלוט בכל חייו של אדם - אז המטרה והמשמעות של החיים חייבות להיות זהות לכל הגלגול. רק לאחר שאדם קבע לעצמו את משמעות החיים ותכליתו, הוא יכול להתחיל לבחור בחוזה, ובהתאם לבחירתו של אדון הנושא חוזה כזה.

אדם חברתי רגיל אינו מסוגל לשנות את ההסכם שלו. כמו שאומרים, "במקום שנולדת, באת שימוש". גם אם אדם כזה משנה את מדינת מגוריו, הוא מתגורר במדינה החדשה על פי הסכמתו. כיום ניתן לראות זאת בבירור בדוגמה של פליטים מהמזרח התיכון לאירופה – הם ממשיכים לחיות שם על פי הסכמתם.

כל מנגנון הגלגולים שלנו נוצר כך שאדם נולד לתוך איזשהו הסכמה, ליתר דיוק בהיררכיית ההסכמים - מדינה, משפחה, חברה וכו', ובמסגרת הסכמים אלו מפתחים את התכונות החסרות לו. התפתחות.

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

תודעות מורכבות יותר מסוגלות לשנות את החוזה ולפתח יותר איכויות בגלגול אחד. ניתן לטעון שהתפתחות מודעת קשורה תמיד לשינוי חוזה, כאשר אדם חי מספר חיים שונים בגלגול אחד. הדגש כאן הוא על המילה "שונה". שינוי מדינות רבות, שותפים רבים, מקומות עבודה רבים וכו', ללא שינוי תודעה ומבלי לשנות את הקיבעון של נקודת המכלול והמודל של העולם אינו שינוי הסכם ואינו פיתוח.

לא בכדי משווים שינוי חוזה ללידה מחדש, למוות קטן - כאשר אדם מת לחלוטין בחוזה הקודם שלו ונולד מחדש בחוזה חדש, ולומד לחיות בו, עובר ברציפות את כל השלבים של למידה וצבירת ניסיון חיים.

זהו תהליך מאוד כואב ולאדם חייב להיות מוטיבציה מאוד חזקה כדי ללכת על זה. יחד עם זאת, אדם לא יכול לדעת מראש איך הוא יהיה בהסכם החדש ואיך ייראו חיייו בו. הסכמה נוספת היא, קודם כל, קיבעון אחר של נקודת ההרכבה, ולכן עולם אחר לגמרי. בעולם החדש הכל יהיה שונה לאדם - רגשות, מחשבות, רגשות, יכולות פיזיות ואחרות שונות. ואף אחד לא אמר שכולם, או חלקם, יהיו טובים יותר מעמדה חברתית מאלה שבהסכם הנוכחי.

כאשר חוזה משתנה, אדם מאבד את חבריו הוותיקים, כי הם מוצאים את עצמם פתאום בעולמות שונים עם מטרות ומשמעות חיים שונים, עם תפיסות ומודעות שונה לעולם הסובב אותם.

לעתים קרובות אנו יכולים להבחין במעבר של אדם חברתי חילוני לחוזה דתי חברתי, עם כל המרכיבים שתוארו לעיל.

הרבה פחות פעמים אפשר לראות את המעבר מהחוזה החברתי של התבונה לחוזה התודעה - אור הבורא.

אף אחד לא יכול לשנות את החוזה סתם כך, מרצונו החופשי. בדרך כלל קודמת לכך מצב חיים קשה שמאלץ אדם לנטוש את אורח חייו הרגיל ולהתחיל לחפש מטרות ומשמעויות חדשות.

ציור אנלוגיות עם האלקטרוניקה והתכנות המודרניים שלנו, אנו יכולים להשוות תיקון אדם בחוזה עם תכנות רכיב זיכרון מחשב.

פעם היו אלמנטים שתוכנתו פעם אחת. כאשר היה צורך בקושחה נוספת, האלמנטים הללו נזרקו, מחזור החיים שלהם הסתיים והותקנו חדשים.

אחר כך המציאו רכיבי זיכרון שניתנים לתכנות שניתן למחוק ולתכנת מחדש. ואז, הופיעו "כונני הבזק" שניתן לתכנת מחדש בקלות.

ייתכן שעם התפתחות התודעה אנשים ישנו ביתר קלות את הסכמתם.

חלקם עשויים לחשוב ש"שינוי חוזה" פירושו השגת ידע חדש. אחרים חושבים שזה השתתפות בכמה סמינרים וביצוע תרגולים. עוד אחרים חושבים שמדובר בשינוי בן זוג, עבודה, דת, ארץ מגורים, תפיסת עולם וכל מה שאפשר ומשנה בקלות.

עם זאת, לשינוי האמנה אין שום קשר לכל האמור לעיל. שינוי ההסכם הוא "תכנות מחדש" מלא של אדם, השווה לשינוי מערכת ההפעלה במחשב, ולא להתקנת אפליקציות חדשות.

חשוב להתחיל להבין כי כל פעולות אפשריות, תחושות, מחשבות וכו', מתרחשות באדם הנמצא בשליטת החוזה שלו, בדיוק כפי שכל פעולה אפשרית במחשב מתרחשת בשליטת מערכת ההפעלה שלו.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

כשם שהתקנת כל אפליקציה חדשה או הורדת כל קובץ חדש לא ישנו את מערכת ההפעלה, שלא לדבר על הובלת המחשב עצמו ממדינה אחת לאחרת, באותו אופן, ההסכם לא ישתנה עקב פעולות או מחשבות, ידע, או רגשות של אדם.

שינוי ההסכם הוא מוות בפועל של תוכנית הבקרה וטעינת אחת חדשה במקומה - דומה מאוד להתקנה מחדש של מערכת הפעלה אחרת במחשב. במקרה זה, כל האפליקציות והתוכנות שנוצרו עבור מערכת ההפעלה הקודמת יפסיקו לפעול, ומהקבצים השמורים ניתן לפתוח רק את אלה שהפורמט שלהם נתמך על ידי מערכת ההפעלה החדשה.

שינוי ההסכם הינו שינוי מוחלט ומיידי בכל מהותו של האדם – תפיסתו, הרגשותו, מחשבותיו ומעשיו.

אם יש לקורא שאלה הגיונית - מדוע ומי עשוי להזדקק לכך - אז השאלה הזו מתאימה לחלוטין.

זה בדיוק מה שדון חואן אמר לסי קסטנדה - "שלא יעלה על דעתו של אף אדם חברתי נורמלי להפוך לקוסם" - או לשנות את החוזה מחברתי לקוסם.

בעתיד, בחלקים הבאים של הספר, נתבונן ברמות השונות של התודעה האנושית. רמות התודעה האנושית בצורה של "12 פעולות פשוטות" ו"7 מצבים כפולים", עליהם אנו לומדים מהטקסט העתיק "ספר יצירה" ("ספר יצירה").

כעת נתעכב רק על העובדה שברמת התודעה של "12 הפעולות הפשוטות", אין ולא יכול להיות כל שינוי בהסכם. ברמה זו יבצע אדם את כל הפעולות הללו אך ורק במסגרת חוזהו, זה אליו נכלל מלידה, חינוך והשכלה.

אנחנו יכולים לדבר על שינוי החוזה רק החל מרמת התודעה "7 מדינות כפולות".

עבור אדם כזה, שינוי חוזה עשוי להיות צורך, כי הוא אינו מסוגל להיות ברמה הנפשית והרוחנית בעמדה של נקודת האסיפה, אשר קבועה על ידי החברה המודרנית שלו.

שינוי ההסכם הוא הזזת נקודת הכינוס לעמדה אחרת במערכת קואורדינטות רב-ממדית והכללה בעולם אחר לגמרי, שבו הרבה, או לחלוטין הכל (תלוי בכמה צירים יתרחש השינוי) יהיה שונה ושונה מהעולם. מצב קודם.

יתרה מכך, ניתן לראות את ההבדל הזה מעמדת החוזה החברתי, הן בכיוון החיובי והן בכיוון השלילי. עבור אנשים חברתיים, אדם עקור כזה עשוי להיראות יותר "נורמלי" ו"מוצלח", או להיפך, עשוי להיות "קשה, לא נוח, חסר רחמים וכו'.

כאן, חשוב להבין שאפשר לשפוט, להעריך ולתקשר רק במסגרת אמנה אחת - ומכאן המשפט המפורסם של הקלאסי - "מי השופטים?" - אין טעם לשפוט אדם חי באמנה אחרת על פי חוקי האמנה שלו... .

זה דומה לכמה שאין טעם להתלונן על כך שמערכת ההפעלה אנדרואיד לא מפעילה אפליקציות שנכתבו לווינדוס ופותחת בצורה עקומה קבצים שנכתבו ביישומי וורד.

מן האמור לעיל, ברור שאף אדם, בעצמו, אינו יכול לשנות את ההסכם, כפי שאף מחשב בעצמו אינו מסוגל לשנות את מערכת ההפעלה שלו.

מחשב יכול להוריד ולהתקין כל קובץ לעצמו, אבל לא יכול להחליף את מערכת ההפעלה שלו - זה דורש התערבות מפעיל, ובמקרה זה, המחשב הישן ימות, וחדש ייוולד עם יכולות שונות.

אדם מגיע לצורך לשנות את החוזה אך ורק מחוסר היכולת לחיות בחוזה הנוכחי שלו.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

זה קצת דומה למוזיקאי עם שמיעה שלא יכול לנגן בתזמורת לא מנגינת.

מישהו יכול, אבל מישהו לא יכול, - באופן דומה, מישהו יכול לחיות בשקרים מוחלטים, שקר, צביעות - אבל מישהו לא יכול.
אלה שאינם יכולים להתחיל לחוות את הצורך לצאת מהמצב הזה.

במצב של צורך ומוכנות, המומחה מוכן למות בעולמו הנוכחי, כי הוא פשוט לא יכול לחיות ככה יותר.
הקריטריון לאמיתות המדינה הזו הוא בדיוק הנכונות למות, ולא בפיגורטיבי, אלא במובן האמיתי של המילה.

אדם כזה מרגיש לחלוטין את חוסר המשמעות של קיומו בעולמו הנוכחי, בחוזה, ולכן הוא מוכן לתת הזדמנות - למות או לפרוץ מהעולם הזה ו"להיוולד" באחר.

זהו מצב חמור מאוד, שכל מי ששינו את האמנה עברו במידה כזו או אחרת - לכן, שינוי האמנה הוא כמעט מוות אמיתי בעולם הקודם ולידה בעולם אחר, שבו אדם צריך ללמוד. לחיות שוב.
במצב כזה, המאסטר הופך לאדם היחיד, התודעה היחידה, אשר לא רק תורם לעקירה וקיבוע של נקודת ההרכבה בעמדה חדשה, בהסכם חדש, אלא גם מלמד את המומחה לחיות בעולם חדש. כמו כן, קבוצה של אנשים בעלי דעות דומות - אנשים שעושים את המעבר מהחווה שלהם לחווה המאסטר - עוזרת מאוד בשינוי החווה.

למרבה הצער, כל מה שנאמר לעיל מחולק כעת באזטריות הפופית, שבה המאסטר הוא מורה רגיל שחי באותו חוזה חברתי כמו כל החניכים-תלמידיו, והאדפטים הם אנשים חברתיים רגילים שאין להם את הצרכים הקלים ביותר לשנות את החווה.

נדבר על זה ביתר פירוט בחלק V.

הערה לגבי "פופ-אזטריקה"

עוד נשתמש לעתים קרובות בטקסט במושגים שונים עם הקידומת "פופ-..." בכך אנו מתכוונים למושג "פופולרי, פופוליסטי", תופעה בפני עצמה שאין לה שום קונוטציה שלילית.
זהו תוצר של החברה בכל תחום, ברמת תרבות הפופ, מוזיקת פופ, מדע-פופ וכו'. בתחומים הקשורים לכל "התפתחות רוחנית", כל המושגים כמו אזטריות פופ, קבלה פופ, יוגה פופ וכדומה, נוצרים גם ברמת החברה המודרנית על מנת להעסיק אנשים חברתיים ולהרוויח מהם כסף. אבל לכל התופעות הללו אין שום קשר להתפתחות התודעה. בעתיד יחבר יותר למה אנחנו מתכוונים.

מאסטר ומורה

בפילוסופיה שלנו, אנו משתמשים הרבה במושג מאסטר ולמעשה לא משתמשים במילה מורה, כי יש הבדל עצום בין שתי הקטגוריות הללו.

מוֹרָה - מדובר באדם שחי באותו חוזה כמו תלמידיו, אך בעל מידע נוסף או כישורים גדולים יותר. המשימה שלו היא להעביר מידע זה, או מיומנויות, לתלמידים באמצעות שיטות הוראה ותרגילים מפותחים. כולנו יודעים היטב מהו מורה מניסיונו בבית הספר, באוניברסיטה ובקורסים והכשרות שונות.

לְשִׁלוֹט - זה אדם שחי בהסכם אחר, בעולם אחר. המאסטר אינו יכול ללמד אף אחד דבר, אבל הוא יכול לתרום לשינוי האמנה בין האדפטים. יחד עם זאת, המטפלים חייבים להיות מוכנים לשנות את החווה ולעבוד בצורה מאוד מיוחדת עם המאסטר, כי אין מתודולוגיה ברורה לעבודה על שינוי החווה. אם האדפטים רק יקשיבו לסיפורי המאסטר ויבצעו תרגילים כלשהם, אזי לא יחול שינוי בחוזה, מכיוון שהאדפטים יעבירו את כל המידע דרך המתורגמן של החווה שלהם ויבינו אותו על סמך "שפת הענפים" (האם יוסבר מאוחר יותר), ממש לא מה שהמאסטר ינסה להעביר להם. יתרה מכך, בעולם האדפטים פשוט אין מציאות שבה המאסטר חי, ולכן רק הקב"ה יודע מה בדיוק יעלו לעצמם המאומנים מדברי המאסטר.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

מהסיפורים והספרים של מאסטרים שונים, אנו יודעים שהמיומן בא לעתים קרובות לביתו של המאסטר וגר שם, כשהוא עושה כל עבודה, אפילו הקטנה ביותר, לפני שהמאסטר התחיל ללמד אותו. המשמעות של פעולה זו הייתה שחי במרחב של המאסטר, האדפט היה מותאם לחוזהו של המאסטר, והמאסטר יכול לעקוב אחר האפשרות והיכולת של האדפט לשנות את החוזה. באגודות חשאיות הציעו לאדפט לחיות זמן מה כדי להתכוונן להסכמת האגודה, ולאחר מכן לעבור בחינה קשה מאוד תוך סיכון חייו כדי לבדוק עד כמה המומחה באמת מוכן לשינוי. ההסכם.

ג' גורדייה, מתוך ספרו של אוספנסקי:

באופן כללי, מה צריך כדי להעיר אדם ישן? צריך דחיפה טובה. אבל כאשר אדם ישן מהר, דחיפה אחת אינה נדרשת תקופה ארוכה של דחיפות רצופות. לכן, חייב להיות מי שייצור את הזעזועים האלה.

העבודה חייבת להיות מאורגנת, ואת זה יכול לעשות רק מי שמכיר את בעיותיה ומטרותיה, שיודע את שיטותיה; מארגן יכול להיות רק אדם שכבר עבר עבודה מאורגנת בבת אחת.

המאפיין הראשון והחשוב ביותר של קבוצות הוא העובדה שקבוצות אינן מורכבות לפי הרצונות והבחירות של חבריהן. הקבוצות נעשות על ידי המורה.

אין עבודה קבוצתית ללא מורה. עבודה בקבוצה עם המורה הלא נכון יכולה להוביל רק לתוצאות שליליות.

התכונה החשובה הבאה של קבוצה היא שקבוצות עשויות להיות קשורות למטרה כלשהי, שלמתחילים בעבודה אולי אין מושג בה, ואי אפשר להסביר לה עד שהם מבינים את העקרונות ומהות העבודה ואת הרעיונות הקשורים אליה. עם זה.

אבל, כפי שכבר אמרתי, קורה לא פעם שלא ניתן להסביר את מטרת המורה בהתחלה.

כפי שניתן לראות מהציטוטים הללו, במילה "מורה" גורדייה מתכוון למושג "מאסטר".

ראה את הנספחים בסוף הספר שלנו, שם אנו מספקים ציטוטים ואנלוגיות רבות מהאמנות של מאסטרים מפורסמים אחרים, אנשים שחיו בקיבוע שונה של נקודת ההרכבה ובמודל אחר של העולם.

מאסטרים וקוסמים אמיתיים, שרלטנים

יש מעט מאוד מאסטרים אמיתיים בעולם והרבה קוסמים ושרלטנים. לכן, הרבה יותר קל לאדם חברתי להאמין שכל התופעות שאינן משתלבות בהסכם שלו הן מזויפות, טריק, הונאה.

למשל, לפסיכו-קינטיקאי אמיתי אחד, כמו רוני מרקוס, או נינל קולגינה, שמסוגלים להשפיע על אובייקטים חומריים בתודעה ובאנרגיה שלהם, יש הרבה קוסמים עם ציוד מיוחד. העניין הוא שבמסגרת האמנה החברתית והמודל של העולם, אין הסבר לתופעות הללו. הם פשוט הורסים את כל מודל השקפת העולם, לכן, הרבה יותר קל למחוק אותם כטריקים ולהרחיק אותם כתופעות ממש לא קיימות.

במסגרת האמנה החברתית, הרבה יותר קל לדמיין איך אלפי עבדים סחבו מגליתים מרובי טונות, או איך כלים פרימיטיביים יצרו יצירות מופת של אדריכלות, פיסול ועמודי ענק, מאשר להודות שהיו עוד תרבויות מפותחות לפנינו.

כתוצאה מהכלאה על החוזה החברתי, מדענים נאלצים להתעלם מעובדות ברורות ולהיפטר מחפצים לא נוחים.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

יחד עם זאת, בהסכמה של אור הבורא, ניתן למצוא בקלות הסבר לכל התופעות הללו. ומדענים בהסכם אחר יחפשו עדויות לנוכחותן של טכנולוגיות גבוהות בימי קדם, וימצאו אותן. כתוצאה מכך, תהיה לנו היסטוריה שונה לחלוטין, ארכיאולוגיה ומדעים אחרים. לפיכך, אנו רואים בבירור כיצד ההסכם, כלומר הפילוסופיה, משפיע לחלוטין על המדע ועל התפתחות החברה כולה.

אם מדען חברה יחפש זיוף והונאה בכל תופעה נפשית, אזי מדען אזוטרי יחקור את התופעה הזו ויחפש לה הסבר תיאורטי, כמו בכל מדע, כמו גם את אפשרות החזרה שלה.

כלומר, המדע יתפתח אחרת לגמרי, בהתאם להסכם. ואנחנו רואים זאת בבירור. אנו רואים כיצד במשך יותר מ-100 שנה סיפרו לנו בחברה על תופעות כמו טלפתיה, טלקיניזם, פירוקיניזם, ריפוי וכו', ובמקביל, המדע הרשמי לא זז לשום מקום בכיוון הזה. במקביל, מבוצעים מחקרים נפרדים, התופעות מאושרות על ידי מדענים, אך כל זה אינו משפיע בשום אופן על האמנה החברתית.

לדוגמה, Ninel Kulagina נחקרה במשך 20 שנה על ידי מדענים סמכותיים שהכירו ביכולותיה הפנומנליות לחברה ואף נתנו לה מסמך. זה כלל לא מונע מהחברה להמשיך ולטעון שהיא רימתה את כולם במשך 20 שנה. תמונה דומה מתרחשת עם רוני מרקוס, שגם הוא עבר בדיקות על ידי מדענים והוכר כתופעה.

אנטולי קשפירובסקי ריפא מיליוני אנשים ברחבי העולם ממחלות רבות שאינן ניתנות לריפוי על ידי הרפואה המודרנית. זה לא מונע מהחברה לראות בו שרלטן ולא לנסות ללמוד ולאמץ את החוויה הייחודית הזו.

משהו דומה קרה עם טירת האלמוגים של אדוארד לידסקאלנין, שמדענים חוקרים כבר 70 שנה ואינם יכולים להסביר כיצד הוא עשה זאת.

דומה היא פלטפורמת האנטי-גרביטציה של ויקטור גרבניקוב, ותופעת מירין דאז'ו, שחדר את עצמו בחרב במעבדה במהלך בדיקה רפואית מלאה.

כל התופעות הללו ועוד רבות אחרות מלמדות על צרות האמנה החברתית המודרנית.

אבל התופעות המוכחות והמאושרות הללו לא השפיעו בשום אופן על מדעי החברה ולא תרמו בשום צורה להתפתחותו. כלומר, מדעי החברה מעדיף לפסול תופעות במקום לתפוס אותן ולרדת לעומקן, ובכך לשנות את האמנה החברתית. וזו המהות של כל מה שקורה. האמנה החברתית נכפית עלינו על ידי תודעה גבוהה יותר לצורך שליטה בנו, ולא לצורך התפתחותנו. נדבר על זה מאוחר יותר.

ישנן דוגמאות רבות לאופן שבו מדענים גורשו ואף הושמדו בגלל שניסו להכניס ידע וחפצים לאמנה החברתית שאינם מתאימים אליו. המתעניינים בנושא זה יכולים לחפש עובדות אלו באופן עצמאי באינטרנט. למשל, השמדת שלדי ענקים, אי פרסום מחקר על כתבי היד של קומראן וכו'.

אנו רואים שהחזרה החברתי מגן על עצמו בקפידה. וזה אומר שמישהו צריך את זה. מישהו צריך לשמור על האנושות ברמה מאוד פרימיטיבית של תודעה ולא לאפשר לה להתפתח.

א' קשפירובסקי מדבר במרירות על הפער בין אדונים אמיתיים לקוסמים. רופא עם ניסיון רב ומרפא אמיתי.

א' קשפירובסקי:

"הפעילות השרלטנית של א. צ'ומאק, כמו גם לאחר מכן הפעילויות של אלפי "מדומים", "מרפאים", "שמאנים", "מכשפים", "צופים רוח", "מגעים עם הקוסמוס" כמוהו, עשו הצלחה גדולה תרומה לטיפשות של מיליוני אנשים ולגיבוש השקפת עולמם המיסטית".

הסכם של מדינה הוא ההסכם הראשון והחשוב ביותר בחייו של אדם. כמו שאומרים: "אי אפשר להיות בחברה ולהיות חופשי מהחברה".
חשוב לא לשכוח שכל הסכם הוא קיבוע מיוחד של נקודת ההרכבה ומופת עולם לקיבוע זה. לכן, לאנשים שגדלו במדינות שונות יש למעשה קיבעונות שונים של נקודת ההרכבה ותפיסות עולם שונות. ככל שהבדלים בין האמנות של מדינות גדולות יותר, כך עולמות האנשים החיים בהן שונים יותר.

לא בכדי אומרים ש"תיירות שונה מהגירה". כאשר אדם נוסע כתייר למדינה אחרת, הוא ממשיך להיות בהסכמה של ארצו. הוא לא צריך שום דבר מהמדינה שבה הוא נוסע, ותייר כזה קולט הכל דרך הפריזמה של החוזה שלו. כאשר אדם מהגר לארץ, עליו לשלוט בהסכם של המדינה החדשה. תלוי אם אדם יכול להעביר את נקודת המכלול שלו לעמדה חדשה ולשלוט בעולמה של המדינה החדשה - חוקיה, ההיסטוריה, השפה, הספרות, התרבות וכו' - הצלחת ההסתגלות שלו במדינה החדשה תהיה תלויה.

אמנות של מדינות דמוקרטיות שונות מאוד מהסכמים של מדינות טוטליטריות – אלו שני עולמות שונים. שני עולמות, שונים לא רק בתפיסת עולמם, אלא שונים בקיבוע נקודת ההרכבה. לכן, אנשים ממדינות מסוימות ביסודו לא מבינים ואינם מקבלים את אורח החיים והחשיבה של אנשים במדינות אחרות.

מעמדת אור הבורא, מדינות טוטליטריות חולות וחולות סופניות.
כל מחלה, הן בגוף והן במצב, מקורה תמיד ברמת התודעה, ברמה הנפשית, הרוחנית - ואז מתפשטת לרמת האנרגיה ולמישור החומרי.

בעמדת המדינה, מקור המחלה מתחיל בהשמדת הרוחניות והחלפתה בתעמולה ושטיפת מוח, בצמצום חירויות וזכויות אדם, בחיסול התקשורת החופשית והעצמאית, בהשמדת הדמוקרטיה ו חלוקת הכוח, עם הכפפת כל מבני הכוח למנהיג סמכותי אחד וכו' דומה.

ראינו בבירור את הופעתה של מחלה זו לפני שנים רבות במדינות טוטליטריות.
כיום, המחלה גלשה למישור הפיזי, למישור החומרי - בצורה של מלחמה, רצח, הרס... זהו השלב האחרון והאחרון של המחלה, שיוביל או להחלמה באמצעות משבר, או למוות של האורגניזם כולו...

אישים מפותחים, ואף יותר מכך, חסידי העוסקים בפיתוח התודעה, מתחילים להרגיש את המחלה בשלב מוקדם מאוד, בשיבוש זרימת האור של הבורא, בסטייה מהעקרונות הרוחניים הבסיסיים המתבטאים ב"10 הדברות".

אל תהרוג, אל תגנוב, אל תחמוד למישהו אחר, אל תעיד עדות שקר, וכן הלאה...
הצגתי את העקרונות הרוחניים הפשוטים ביותר להבנת האדם הממוצע... מיומנים מתקדמים יותר, כמובן, יודעים ומבינים יותר.

התפתחות התודעה מתחילה בדיוק בזה, עם תפיסה עצמאית של המציאות הסובבת, עם ניתוח עצמאי של מה שקורה מסביב ועם קבלת החלטות עצמאיות.

כשם שמוזיקאי עם גובה צליל מושלם לא ינגן בתזמורת שקרית, אדם עם עקרונות רוחניים, עם מצפון, עם מוסר, עם אמפטיה, עם אהבה לרעך, לא יחיה ויעבוד במדינה חולה...

המצב הנוכחי של מלחמות ופשעים הראה באופן מאוד בנאלי וברור לכל מי שהוא מי...
מיהו אישיות מתפתחת רוחנית באמת השואפת לאור, ומיהו אדם רגיל ברחוב, "יצור רועד" על העושר החומרי שלו ולא נותן יד על כל העקרונות המוסריים והרוחניים...

כמובן שהחולצה של האדם שלו תמיד קרובה יותר לגוף, אבל כמו שאומרים "או שלא תשתה או לא תופיע", אז אין צורך להעמיד פנים שהוא אדם נורמלי... ואפילו יותר אז, "מתפתח מבחינה רוחנית".

לסיכום, אני יכול לומר את הדברים הבאים - כל ההיסטוריה של החברה האנושית מלמדת שמי שמקריבים את הרוחניות שלהם, את מצפונם, למען רווחתם החומרית, העצלנות והאימפוטנציה של עצמם, מפסידים בסופו של דבר ולא נשארים בלי כלום. ... כך מלמדים אותם החיים עצמם, דרך גלגולים רבים.

חלק מתושבי מדינות טוטליטריות מנסים לטעון שלמרות שאנחנו חיים במדינה כזו, אנחנו לא מקבלים או תומכים במדיניות שלה, אנחנו לא מעוניינים בכלום, אלא יושבים בשקט ודואגים לעצמנו. האנשים האלה לא מבינים את מה שכתבנו למעלה - הסכם של מדינה הוא לא רק תפיסת עולם, הוא קיבעון של נקודת מכלול. אם האנשים האלה לא היו קובעים את נקודת הכינוס שלהם בהסכם ארצם, אז הם לא היו גרים שם.

היררכיית החושים הזמינה לאדם: חוזה התבונה וחוזה התודעה

בעולם של היום אנו יכולים לחלק את כל החושים לחושים של התבונה וחושים של תודעה. הפרק שלהלן יסביר היכן נמצא הפער בין המיינד לתודעה.

כל הסכם של מדינה, כל מדינה, היום הוא הסכם התבונה. מהסיבה שכתבנו עליה בפירוט בתחילת ספרנו, החברה המודרנית כולה כיום מבוססת על פילוסופיה חומרית גרידא, מודל של העולם.

יתרה מכך, במסגרת מודל זה, כל מדינה קובעת את החוקה שלה - חוקי יסוד, יוצרת קוד פלילי משלה, נורמות וכללי התנהגות משלה. כלומר, נוצרות רשימות זיכרון שכל תושב במדינה זו חייב ללמוד ולעקוב אחריהם.

לאחר מכן, נוצרים גופים שלטון, תקשורת, בתי משפט וכו' המנהלים את כל החיים של מדינה נתונה.

ברור שהמוח יכול להמציא הרבה, ליצור נורמות וכללים משלו, פרשנות משלו ל"טוב" ו"רע" - שאנו רואים היום במדינות שונות.

הסכם של מדינה יכול להיות רוחני יותר או פחות, כלומר, הוא יכול לערב תודעה ולהקשיב לדעותיהם של האנשים המפותחים והמודעים ביותר. או אולי להשמיד אנשים כאלה ולבנות חברה פושעת, מאפיה, מושחתת לחלוטין.

לכן, אנו מחלקים את האמנות של מדינות לאלו "רוחניות" יותר, שבהן לאדם יש חופש מחשבה ופעולה, ולפחות "רוחניות", שבהן אדם הוא עבד למערכת ואינו יכול לפתח אפילו את האישיות הבסיסית ביותר שלו. צרכי לא יכול לחשוב בחופשיות, לנתח, לבקר, לפרסם וכו'.

בניגוד לכל חוזה הנפש, אנו שמים חוזה של תודעה, במקרה שלנו - "חוזה הברית". אנחנו לא טוענים שזהו ההסכם היחיד של התודעה, אבל כל הציוויליזציה המערבית נבנתה עליו במקור. היום נשאר מעט מזה, אבל זו שיחה אחרת.

לכן, להתפתחותו המלאה של הפרט, יש צורך, קודם כל, לצאת מהחוזה חסר הרוח של המדינה, כלומר לשנות את המדינה לדמוקרטיה יותר, חופשית יותר, כדי להפוך למדינה נורמלית, מלאה. -אדם חברתי - ורק אז, נוכל לדבר על שינוי התודעה החוזה לחוזה של תודעה.

אפשרות למספר חושים

מתוך הבנה של העובדה שהאמנה היא קטגוריה מאוד סובייקטיבית, המבוססת על תיקון נקודת ההרכבה והמודל של העולם תחת קיבעון זה, אנו יכולים לבנות הרבה אמנות חלופיות ולכלול בהן אנשים.

באופן כללי, זה בדיוק איך נוצרים כל מיני כתות, כשיש גורו (מאסטר), שבהשפעת כמה סיבות, העביר את נקודת ההרכבה שלו וקיבע אותה בעמדה חדשה, ואז פיתח את שלו. מודל העולם לקיבעון הזה, הפילוסופיה שלו. לאחר מכן, הוא החל לגייס את חסידי ההסכם שלו.

כך בדיוק נולדו הדתות, ובמיוחד הנצרות - כשישנו נכנס למדבר - התנתקה מהאמנה החברתית, הסיטה את נקודת ההרכבה שלו לעמדה חדשה, שבה הוא התחיל לתפוס עולם אחר ויצר מודל פילוסופי משלו לזה. עולם חדש, שאותו החל להטיף למאמיניו - השליחים.

נשאלת השאלה - אם אפשר ליצור אינסוף חוזים, אז מה הם הקריטריונים לאמיתות של החוזה המוצלח, הכי נכון לאדם?

כדי לענות על שאלה זו, עלינו, קודם כל, להגדיר בבירור את המטרה והמשמעות של חיינו. על כך נדבר ממש בסוף הספר שלנו.

רק על ידי הבנה ברורה של מטרת החיים ומשמעות החיים נוכל לבחור בהסכם שיוביל אותנו למטרה שלנו במהירות ובאופן ישיר ככל האפשר.

כרגע דבר אחד ברור לנו: האמנה החברתית שנכפתה עלינו על ידי כוחות חיצוניים מובילה אותנו לשעבוד כדי להשתמש בנו כעבדים חברתיים, כדי לשאוב את האנרגיה הנפשית שלנו, להפריד בינינו לחלוטין מהאור. של הבורא ומייעודנו האמיתי.

תודעה ותבונה, שהיא "התפתחות אנושית".

אז, התודעה היא הכל שלנו! זהו העיקרון היסודי של כל מה שקיים, כל מה שנברא. וחומר הוא תוצר של תודעה - אנרגיה הבנויה על ידי התודעה בעזרת מידע. התודעה היא רב-ממדית ולא ניתן לתאר אותה באמצעות המוח התלת-מימדי שלנו...

התודעה מסוגלת לתפוס וליצור מידע אנרגטי-נפשי רב מימדי. יתרה מכך, לאנשים שונים יש יכולות תודעה שונות, ועל כך נדבר בהמשך.

מהי אם כן התבונה?

המוח הוא מעין תוכנה, בדומה לווירוס מחשב, שהוכנס למבנה הנפשי-אנרגיה-מידע האנושי.

המוח הוא מנתח שפועל במקביל לרשימות זיכרון. כשלעצמו, ללא רשימות זיכרון, המיינד אינו מתפקד.

הבה נזכור כיצד מתארת הברית הישנה את רכישת התבונה.

מפתה נחש מסוים, ובתרגום מילולי מעברית - "יודע", כלומר יצירה מסוימת ברמה גבוהה יותר, בטרמינולוגיה הנוכחית, אולי חייזר, חוץ ארצי, שכנע את חוה לטעום מהפרי מעץ העץ. יָדַע.

מכיוון שכל הפעולה מתרחשת לא במישור הפיזי, אלא בגן עדן - איזושהי מעבדה לאנרגיה נפשית, אז כל העצים והפירות אינם אובייקטים פיזיים, אלא מבנים נפשיים-אנרגיה-אינפורמטיביים.

ק. קסטנדה, ציטוטים מספרים שונים:

"יש לנו בן לווייה בחיים. יש לנו טורף שהגיח ממעמקי החלל ותפס את השלטון על חיינו אנשים הם האסירים שלו. הטורף הזה הוא אדוננו ואדוננו.

***ידם על העליונה כי אנחנו אוכל עבורם, והם מדכאים אותנו ללא רחם לשמור על קיומם. ובכן, בדיוק

כמו שאנחנו מגדלים תרנגולות בלול, הם מגדלים אנשים בבתים אנושיים או תמיד יש להם אוכל...

***תחשוב רגע ותגיד לי איך אתה יכול להסביר את הסתירה בין השכלה של מהנדס. הטיפשות של

אמונותיו וחוסר העקביות של התנהגותו. מכשפים מאמינים שמערכת האמונות שלנו, הרעיונות שלנו לגבי

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

טוב ורע ומוסר החברה שלנו ניתנו לנו על ידי טורפים.
*** כדי לשמור עלינו ענווים וכנועים, הם פנו לתמרון מדהים - כמוכן מדהים מנקודת מבטו של לוחם-
אסטרטג.

הם נתנו לנו את דעתם!

הוא גם אמר שכפי שקוסמים מאמינים, מיקומו של נקודת התבונה הוא הגורם לאנוכיות הרצחנית של האדם
המודרני, שקוע לחלוטין בדמותו של עצמו.

**דון חואן הביע את אמונתו שרעיון הגירוש מגן העדן נשמע לו כמו אלגוריה לאובדן הידע האילם
שלנו, הידע שלנו על "הכוונה". לכן, קוסמים חוזרים להתחלה, חוזרים לגן העדן.**

על כל זה נדבר ביתר פירוט בהמשך חלק החמישי של ספרנו.

לאחר שגם אדם וגם חוה טעמו את הפרי האסור הזה, הם ראו פתאום שהם עירומים ומתביישים, והתכסו בעלי
תאנה והתחבאו.

נשאלת השאלה, מדוע אנשים מתביישים פתאום בעירום שלהם?
תראה, הילידים מסתובבים עירומים ואינם נבוכים. כן, גם נודיסטים, הם מרגישים נהדר בעירום. באופן כללי, אני
לא מדבר על ילדים - עד שהם מתחילים להסביר להם שלהלך עירום זה לא טוב, הם אפילו לא חושבים על זה
בעצמם...

אדם ירגיש ביישן ומבוכה רק כאשר חוקי ונורמות ההתנהגות ייכתבו לזכרו. עד שיגידו לנו שמשהו טבעי לגמרי,
שנוצר, כמו גוף האדם, הוא מגונה ומביש, אז אפילו לא יעלה בדעתנו להתחבא מאחורי עלי תאנה...

המשמעות היא שלאחר אכילת הפרי מעץ הדעת, התקינו אדם וחוה לא רק את התוכנית הוויראלית Reason, אלא
גם חבילת נתונים שלמה עבורה - אמנה חברתית. כך, אדם בהכרה הפך לאדם סביר...

זה דומה לאופן שבו אנו מתקינים תוכנית היום ולאחר מכן מסד נתונים עבורה.
ובבסיס הנתונים הזה כבר נרשמו כל הנורמות והכללים של התנהגות חברתית.

הנה התשובה לשאלה - מי, מתי ואיך יצר את החברה...

החברה נוצרה על ידי תודעות ברמה גבוהה יותר, וכלל לא על ידי שליטינו הארציים, או חברים בחברות סודיות
כלשהן.

כך אומרים הטולטקים, וגורדייף, ומונרו.

ק. קסטנדה, "אש מבפנים":

כשביקשתי ממנו לדבר על הידע השקט ביתר פירוט, הוא ענה מיד שידע אילם הוא העמדה הכללית של
נקודת הריכוז ושלפני מאות שנים עמדה זו הייתה נורמלית לאדם, אך מסיבות שאינן ניתנות לכירור, נקודת
ההרכבה של האדם. עבר מעמדה זו ועבר לעמדה חדשה, הנקראת "מוח".

דון חואן ציין שכל בן אדם הוא נציג של התפקיד החדש הזה.

לרשימה מלאה של ציטוטים והערותנו המפורטות עליהם, קרא את נספח 1 בסוף הספר.

למה הם יצרו אותו ומה קיבלו ממנו זו שאלה נפרדת, ונחזור אליה בהמשך.

כשאנשים מדברים היום על "התפתחות רוחנית", חשוב מאוד להבחין אם אנחנו מדברים על התפתחות הנפש או התפתחות התודעה.

אם אנו רואים אסכולה אוטורית כלשהי, שיש רבים ממנה באינטרנט, ובית הספר הזה מוכר מספר עצום של ספרים, הרצאות, סמינרים או "חפצים", אז זהו בית ספר לפיתוח הנפש. כי כל ההרצאות, הספרים וכו' האינסופיים האלה הם לא יותר מרשימות זיכרון חדשות לנפש.

וכל התכונות הללו נוצרות רק כדי למשוך אנשים בעלי אינטליגנציה ולמכור להם. ככלל, כל בתי הספר הללו עובדים ברמת Svadhsthana - Manipura, כלומר ברמת המסחר, מכיוון שהפעילות האמיתית שלהם היא מכירות והרווחים של המנהל ממכירות.

לפיתוח התודעה, אין צורך במגוון חומרים מפתים המבוססים על אגרגוריות מיסטיות ופנטסטיות כדי לפתות חסידים.

לפיתוח התודעה, נדרש מאסטר בעל תודעה מפותחת והוא מקובע בהסכם האור של הבורא, כלומר מסוגל לתפוס באופן עצמאי את ההרמוניה האוניברסלית, עליה נדבר בהמשך. גם קריטריונים ברורים לאמיתות התודעה המפותחת והסכמת המאסטר נחוצים. פשוט לקרוא לעצמך "קוסם" או "מקובל" זה לא מספיק.

כמו שנאמר ב"ספר יצירה" - "ספר יצירה" על אברהם:

ספר יצירה - משנה ו, ז

כשבא אביו של אברהם, עולמנו הסתכל על אפרו

וראה

והבין

וחקר

ופורמלי (לגליזציה)

ומלקות

והבריאיה הפכה נגישה לו, כמו שנאמר "וזה חי (נפש, נפש)

שנעשה בחראן"

לפתע נתגלה לו אדון הכל יתברך שמו לנצח נצחים

החזיר אותו לחיקו ונשק לראשו וקרא לו (קרא לו)

אברהם הוא אהובי וכתת אתו ועם זרעו ברית לנצח...

כלומר, לפיתוח התודעה, אין צורך במספר רב של ספרים והרצאות עם מחשבות של אנשים אחרים, שכן כפי שנאמר בספר "קהלת - קהלת":

ויותר מכל זה, בני, היזהר (היזהר) מלהתחייב ולעשות ספרים של המונים אין קץ ודיבורי סרק על עייפות רבה (מתח) הגוף (בשר)

...

בחכמה גדולה יש צער גדול, ומי שמגדיל דעת יגדיל צער.

ספרים, הרצאות ותרגולים רבים ממלאים רשימות זיכרון שהמוח עובד איתן, אך אינם תורמים בשום אופן להתפתחות התודעה. אדרבא, הידע המרובה נותן לאדם תחושה של חשיבותו שלו, ביטחון עצמי בעליונותו על פני מי שאין לו ידע זה.

כך, אדם מופרד יותר ויותר מאור הבורא ושקוע בעולם החומרי, החברתי על מלחמותיו, המשברים ובעיותיו המומצאות.

ובהמשך, נאמר לנו די ברור כי:

סופה של המציאות הוא כולו נתפס וממומש: האלוהים מרגיש-אות זה ובפקודות הנפש שלו
Hold-fix-TS בשביל זה הוא כל אדם

התפתחות התודעה היא מעבר להסכם האור של הבורא, קיבעון בהסכמה זו ותפיסה עצמאית של אות הבקרה מהמישורים העליונים של היררכיית התודעה.

כדי לפתח תודעה, אתה צריך לכבות את המוח שלך, לעצור את הדיאלוג הפנימי וללמוד לתפוס את האות הנפשי-אנרגיה-אינפורמציה עם התודעה שלך.

כל התפתחות התודעה היא פיתוח היכולת לתפוס באופן עצמאי את אור הבורא. כמו שנאמר על אברהם - הוא בא, הוא ראה, הוא הבין, הוא חקר, הוא הבין. עם זאת, לא קראתי ספרים ולא השתתפתי בסמינרים.

מדוע נאסר על אדם לאכול מעץ הדעת - עץ התבונה

מתוך הבנת נוסח התורה בתיאור עץ הדעת האסור, הנמצא בגן עדן, אנו שואלים את השאלה - מה המשמעות של "עץ" זה אם אסור לאכול את פירותיו. שני "עצים" מצויים בגן עדן ושניהם אסורים לאדם - עץ הדעת ועץ חיי הנצח.

על סמך התוצאה אנו רואים מה וכיצד הסתיימה הפרת האיסור ואכילת פרי עץ הדעת - עץ התבונה - עבור אדם וחיה. זה נגמר בכך שאדם נפל מההיררכיה של התודעה והצטרף לאמנת התבונה. כתוצאה מכך, אדם וחיה גורשו מגן עדן, שם נועדו ככל הנראה לחיות לנצח בעתיד, ונשלחו למישור הפיזי למערכת של גלגול נשמות.

התבונה יכולה להיות גם עזר שימושי לחיים בתודעה, וגם מכשול נורא אם אדם מתחיל לחיות בתבונה ומפסיק לתפוס את ההיררכיה של התודעה.

סביר להניח שאדם היה רשאי לאכול מעץ הדעת בהמשך התפתחותו בגן עדן. כלומר, בשלב של התפתחות גדולה יותר של התודעה שלו. אנו יכולים לראות היום שיש אנשים שמסוגלים לתפוס את ההיררכיה של התודעות ולהיות מודרכים על ידי חיבור עם תודעה גבוהה יותר. עבור אנשים כאלה, ההיגיון משמש כעזרה בחייהם.

כלומר, אדם כזה אינו מקבל החלטות במוחו, אלא תופס את גורלו בתודעתו. והוא משתמש בהיגיון רק ליישום מוצלח יותר של פעולה מודעת.

זה שונה מהותית מהמצב שבו אדם לא קולט שום דבר עם התודעה שלו, אלא מקבל את כל החלטותיו על סמך דעתו בלבד.

כלומר, לא בדרך שהוא צריך לתכליתו, אלא בדרך המקובלת בחברה שלו, כפי שעושים כל הסובבים אותו.

מכאן ניתן להסיק שאדם, בהיותו בגן עדן, היה צריך לפתח את תודעתו לרמה כזו כאשר הוא תופס היטב את היררכיית התודעות ואת ייעודו. העובדה שבזמן אכילת הפרי לא הייתה לו הכרה כזו מעידה מעצם העובדה שהוא הקשיב לאישה שלו. כלומר, לאדם עדיין לא הייתה תפיסה ומודעות משלו למטרת חייו.

יתכן שאם הכל היה הולך לפי התוכנית שהושגה בתחילה, אז אדם היה מקבל היגיון בשלב מאוחר יותר, ואז היה חי לנצח בגן עדן, כלומר במישור האסטרלי.

אין חיי נצח במישור הפיזי. חיי נצח אפשריים רק עבור התודעה, אך לא עבור הגוף הפיזי. לכן, המטרה והמשמעות של הגלגול הארצי שלנו היא לפתח את התודעה שלנו בהקדם האפשרי ולחזור לגן עדן, לאחר שעברו את משמר הכרוב - התודעה והחרב הלוהטת - אנרגיה.

וכל הפנטזיות של השכל בבניית גן עדן עלי אדמות הן כולן מ"הרע", מאותו "נחש" שיודע הכל.

לכן, השאיפות של כל האנשים ליותר הכנסה, ליותר כוח, במקום לשאוף לפיתוח התודעה, אינן מובילות לשום דבר טוב, אלא רק מאטות את ההתפתחות והחזרה לחיי נצח.

אישיות ותת-אישיות (דימוי עצמי)

אנו קוראים לאדם המהות האמיתית של האדם, שנוצרה בהשפעת התודעה האישית והתת-מודע שלו.

אם לאדם לא הייתה תוכנית Mind ויראלית (מותקנת בטרם עת) והוא חי באור הבורא, אז הוא תמיד היה אישיות, כלומר מה שהוא נברא להיות.

בנוכחות התבונה והחכמה על הנורמות, הכללים והחוקים שלה, מילדות אנו יוצרים רעיון מלאכותי מסוים של עצמנו - דימוי העצמי, או תת-אישיות, שחי בחברה.

ק. קסטנדה, "אמנות החלימה" על Mind ו-SWS:

דון חואן הסביר בסבלנות רבה שהמוח הוא רק תוצר לוואי של המיקום הרגיל של נקודת ההרכבה; לכן ידע על המתרחש בעולם, שפיות, ביטחון עצמי - כל הדברים האלה של הגאווה שלנו, מה שאמור להיות התוצאה הטבעית של הערך שלנו - הם רק תוצאה של מיקומה של נקודת ההרכבה כרגיל. מקום. ככל שהוא מקובע שם בצורה נוקשה יותר, כך אנו בטוחים יותר בעצמנו, כך אנו מרגישים שאנו מכירים את העולם ומסוגלים לחזות את העתיד.

פעם שאלתי אותו למה זה כל כך חשוב לאבד את תחושת החשיבות העצמית שלי. דון חואן אמר שזה מאוד פשוט - 90% מהאנרגיה שלנו מושקעת בהגנה על האנשים שלנו.

כל האנשים החברתיים שואפים תמיד להיות צודקים חברתית, לבחור בטוב חברתי, לציית לנורמות התנהגות חברתיות, ולדבוק ברשויות החברתיות. זה פוטר אנשים חברתיים מהצורך לחשוב באופן עצמאי ולהבין את העולם ואת מעשיהם. ובמדינות טוטליטריות זה מבטל בעיות חברתיות.

אבל, מכיוון שהמטרות והיעדים של החברה שונים מהותית מתוכנית הבורא ומהתכלית האמיתית של האדם, אז תת-האישיות שונה מהותית מהאישיות, מה שמוביל לקונפליקט פנימי. קונפליקט פנימי זה מוביל למחלה, לגורל חיים קשה ולעיתים למוות מוקדם.

לכל אדם יש צרכים המבוססים על מטרת חייו ומוכתבים על ידי אות הבקרה שלו ממישורים גבוהים יותר. אלו עשויים להיות צרכים להתפתחות גופנית, מזון, מין, התנהגות, אורח חיים, חשיבה, מודעות, מידע, רוחניות וכו'.

חלק מהן עשויות להתאים לנורמות החברה בה אדם חי, בעוד שאחרות עשויות שלא להתאים. במקרה של סתירה, לאדם יש שלוש ברירות - או לשנות את החברה, אם אפשר, או להדחיק את הצורך שלו לרצות עמדות חברתיות, או לא אכפת לו מגישות חברתיות ולחיות לפי צרכיו...

כתוצאה מנוכחות תת-אישיות, בחברה, ככלל, לא יחידים, לא אנשים עצמם, מתקשרים, אלא הדימויים המלאכותיים, המומצאים שלהם של עצמם. לתקשורת חברתית, אפילו נוצר פרוטוקול תקשורת חברתית מסוים, שמציין בכירור איך, עם מי ועל מה אפשר או לא ניתן לדבר. פרוטוקול תקשורת חברתית זה מאפשר לאנשים עם רמות שונות של התפתחות, השכלה וחינוך לפתור בעיות חברתיות.

אבל תקשורת חברתית אף פעם לא מאפשרת לנו להכיר את האדם עצמו, את מהותו האמיתית, את צרכיו, את אישיותו.

החיים של אישיות ותת-אישיות הם פיתוח של תכונות.

ג' גורדייף

לכל אחד יש נשמה, אבל עדיין צריך להרוויח את הנשמה. וזה מתבטא רק אצל מי שהרוויח את זה באמצעות עבודה מודעת וסבל מרצון לאדם רגיל אין נשמה... ילד לעולם לא נולד עם נשמה. ניתן לרכוש נשמה במהלך החיים: אבל גם אז היא מותרות שזמינה רק למעטים. לרוב, אנשים חיים כל חייהם ללא נשמה, ללא בעלים. הנשמה מותרת לחלוטין לחיי היומיום.

חיי של אדם בדימוי העצמי יהיו שונים בתכלית מחיי של אדם כאישיות.

יהיו להם מטרות ומשמעויות שונות בחיים. הדימוי העצמי תמיד ישאף להיות הכי נכון והכי טוב מעמדה של האמנה החברתית שבה הוא חי. כלומר, הדימוי העצמי תמיד ינסה להתאים להסכם של המדינה - "במקום שבו הוא נולד, זה היה שימושי שם."

במקביל, האישיות תבין את כל מה שקורה מסביב ותסיק מסקנות. לאדם לא יעניין מי ומה חושב עליו אדם כזה מסוגל לקבל החלטות עצמאיות, ליישם אותן ולהיות אחראי להשלכות.

אם תעברו דרך גופים שונים, אז הדימוי העצמי ישאף לגוף יפה, לבן זוג עם מראה דוגמני, לעבודה שבה תוכלו להרוויח הרבה ולעבוד מעט, לבית יפה, לרכב גדול, וכולי.

זה לא משנה אם בן הזוג המודל יהיה בעצם שותף לחיים שאיתו תוכלו לבנות, לפתור בעיות ולצבור ניסיון במערכות יחסים.

בעבודה לא ישנה אם ניתן לצבור ניסיון אמיתי ביחסים חברתיים, ניסיון מנהיגותי, ניסיון השפעה, ניסיון באינטראקציה עם אנשים וארגונים אחרים.

אם כבר מדברים על התפתחות האישיות, אנחנו מדברים על התפתחות עקבית של כל הגופים בתקופת החיים המקבילה.

ללא פיתוח הגוף הפיזי, יהיה קשה לפתח את הגוף החברתי, כי יהיו הגבלות הן בשירות הצבאי והן בבחירת העבודה, שלא לדבר על תחביבים חברתיים כמו טיולים, צלילה, גלישה, טיפוס הרים, תיירות, וכו'.

ללא התפתחות הגוף המיני, יהיה קשה לבנות קשרים מיניים, ליצור משפחה וללדת ילדים.

ללא פיתוח הגוף החברתי, יהיה קשה לתפוס מקום טוב בחברה ולפתח את התכונות הנחוצות כדי להתקדם לשלב הבא. בחברה אנו לומדים לחיות ולעבוד בצוות, לבנות קשרים עם מנהלים וכפופים כאחד. אנו לומדים לחפש פתרונות במצבים מורכבים ושנויים במחלוקת.

מיומנויות ואלגוריתמי התנהגות אלו יהיו הכרחיים ליישום הרמה הבאה - בניית שותפויות ברמת הגוף של Anahata. חשוב להבין כאן ששותפויות ברמת גוף אנהטה שונות מהותית משותפויות ברמת גוף סוואדהיסטאנה (יחסים מיניים) וגוף מניפורה (שותפויות חברתיות, משפחה).

מערכות יחסים מתחת לאנהטה הן אינדיבידואליות מכיוון שברמות אלו האדם "נעול" בתוך האגו שלו. כל התפיסה שלו היא אך ורק תפיסתו, והוא תופס את בן זוגו אך ורק דרך עצמו. דרך סיפוק הצרכים שלך - מיניים או חברתיים.

לכן, כאשר, ככל הנראה, "זוג אוהב", בגלל נסיבות מסוימות, מגיע לגירושין, אז מיד מתחיל קרב וניסיון להעניש את בן הזוג. נשאלת השאלה - לאן נעלמה ה"אהבה" - אבל היא מעולם לא הייתה קיימת.

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

לכן, כל הדיבורים על לימוד להבין ולקבל בן/בת זוג אינם הגיוניים ברמת מערכות היחסים שמתחת לגוף האנהטה. ברמות הנמוכות יותר, אדם פשוט לא מסוגל להבין ולקבל כל דבר ששונה ממנו, מרצונותיו, מצרכיו, מתפיסת העולם שלו – כי הוא תופס הכל אך ורק דרך עצמו. לכן, ברמות אלו אדם אינו יכול לבטא את עצמו במלואו, אלא נאלץ לחיות בדמותו ולדבוק בפרוטוקול החברתי המקובל בחברה שלו.

זו נקודה חשובה מאוד ויש לדון בה ביתר פירוט.

גם כשאדם ברמה מתחת לאנהטה אומר שהוא רוצה לעזור לזולת, לערוך סמינרים כביכול לעזור לאחרים, לכתוב ספרים וכו', הוא עושה את כל זה אך ורק עבור עצמו, כדי לספק את רצונותיו האנוכיים.

רק ברמת הגוף של אנהטה אדם זוכה לראשונה בהזדמנות ליצור מרחב משותף עם בן זוג ולתפוס בן זוג. ברמה זו, אנשים, לראשונה בתהליך ההתפתחות של עצמם, לומדים לתפוס ולקבל אחרים, אנשים. ברמה זו, אדם יכול לראשונה להתחיל ללמוד להיות עצמו במלואו, לבטא את צרכיו האמיתיים ולקוות להבנה וקבלה על ידי בן הזוג.

רק ברמת הגוף של אנהטה מתבטאת האישיות של האדם.

אנשים כאלה אינם משתנים כאינדיבידואלים לאורך זמן. כמובן, עם הגיל, הצרכים של האדם משתנים והניסיון מצטבר, אבל האדם עצמו נשאר אותו אדם, המסוגל לנתח את כל חייו ואת כל ניסיונו.

הזדמן לנו לתקשר עם אנשים שבצעירותם אמרו ועשו דבר אחד, ובבגרות התחילו לעשות משהו הפוך לגמרי. למשל, בנוער, בהשפעת אמנה של מדינה, לבנות קומוניזם, ואז, בבגרות ובמדינה אחרת, קצף מהפה כדי להוכיח שהקומוניזם הוא רוע.

כשלעצמו זה נורמלי - אדם התבגר, צבר ניסיון, חי במדינה אחרת עם הסכם אחר וכנראה הבין משהו. אבל כשאנחנו שואלים אדם כזה איך הוא מסביר לעצמו טרנספורמציה כזו של תודעה, אז במקום לענות משהו כמו, "ראיתי את האור, יצאתי מתחת לתעמולה, ראיתי איך אנשים באמת חיים במדינה אחרת, וכן הלאה, " עונה האדם - "הזמן היה אחר אז."

כלומר, מסתבר שהאדם עצמו לא הבין כלום ולא הבין כלום, אלא פשוט נשלט בטיפשות על ידי אגרגור, חוזה המדינה. הקומוניזם נבנה במדינה ההיא, הקומוניזם נהרס במדינה הזו. והוא עצמו, כאישיות מודעת, כשם שלא היה שם, גם הוא לא כאן. חיה תת-אישיות מסוימת שאי אפשר להתמודד איתה ולבנות מערכות יחסים, כי מחר משהו מסביב ישתנה שוב, והאדם ישתנה שוב ויפסיק להיות אחראי לכל דבריו ומעשיו שהיו לפני השינוי הזה.

חייו של אדם תת-אישית תחת שליטת אמנה של מדינה ניכרים בבירור בדוגמה של התמוטטות ברית המועצות. מיליוני אנשים בבית הספר ובמוסדות להשכלה גבוהה לימדו על אורח החיים הסוציאליסטי, על יתרונותיו על פני הקפיטליזם, הם למדו ועברו בחינות על קומוניזם מדעי, תולדות ה-CPSU ומרקסיזם-לניניזם. נראה ששלושה דורות של אנשים גדלו על האידיאולוגיה הזו, ספגו אותה לתוכם, אבל ברגע שברית המועצות התמוטטה, כל הידע הזה נעלם פתאום איפשהו. זה שוב מוכיח שאם אין אישיות מודעת, אז שום כמות של ידע לא מעצבת אדם. ברגע שההסכם של המדינה השתנה, כל הבובות ותתי האישיות שחיו בה שינו מיד את "השקפותיהם" ו"אמונותיהם".

ק. קסטנדה, "אש מבפנים"

"נקודת ההרכבה שלי הגיעה למקום ללא רחמים כאשר, בהשפעת השינוי של דון חואן, היא נאלצה לעזוב את עמדתה הרגילה של הרהור עצמי.

"להיות בעמדה של השתקפות עצמית, "המשיך דון חואן, "נקודת ההרכבה אוספת עולם של חמלה מזויפת, שמתגלה כעולם של אכזריות וריכוז עצמי". בעולם הזה, הרגשות האמיתיים היחידים הם אלה שלכל אחד מאיתנו נוח לחוות כרגע. עבור קוסמים, אכזריות אינה אכזריות. חוסר רחמים הוא ההפך מרחמים עצמיים וחשיבות עצמית. חוסר רחמים הוא פיקחון.

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

הוא הוסיף שבסופו של דבר, הרהור עצמי הוא שפעם הפריד בין האדם לרוח".

זוהי נקודה חשובה מאוד להבנה וצריך לדון בה ביתר פירוט.

באמנה החברתית זה נחשב לנכון מאוד "לעזור לאנשים", "להזדהות עם אנשים" וכדומה, בלי להבין ובלי לנתח את הסיבות שהובילו אדם למצב כזה.

אם אנו מבינים בהסכמת אור הבורא שכל אדם מתגלם על פני כדור הארץ למטרה כלשהי, שיש לו את הייעוד האישי שלו, אז גם אנו מבינים שכל מחלה, בין אם בגוף ובין אם בגורל, היא הסימן שלו, סימן. שהוא צריך לעצור ולחשוב מחדש על קיומו.

אם נתחיל "להזדהות" חברתית עם אדם כזה, או לספק לו "סיוע" חברתי לדעתנו, אז נוכל להתערב בגסות בתוכנית הבריאה ולעשות לאדם הזה שירות רע באמת.

בהסכמת אור הבורא אנשים יכולים לראות את העיוות שהוביל אדם למחלה. בהתאם לרמת ההתפתחות של התודעה שלך, אתה יכול לתפוס עיוות ברמת הגוף הנפשי או האנרגטי.

אם אדם תופס עיוות, אז במקום "סימפטיה" ו"עזרה" חסרת תועלת, הוא יכול לנסות להעביר את חזונו של המצב למטופל.

כלומר, עזרה אמיתית תהיה מורכבת מניסיון לעזור לאדם החולה להבין את שורש מחלתו. רק אם אדם יכול להבין את סיבת מחלתו או כישלונו בחיים ויבקש ממך לעזור לו, אז ניתן יהיה לנסות להעניק לו עזרה כזו שלא תחליף את הצורך של אדם לחשוב מחדש על קיומו.

אנשים החיים בהסכמת אור הבורא לפעמים נראים לאנשים חברתיים כחסרי רחמים. הם לא ידאגו ויזדהו במילים, אלא ינסו לתפוס את הסיבה השורשית ולהעבירה לנפגע ובכך באמת לעזור לו.

לפעמים, גישה "יבשה" ו"עסקית" כזו, במקום "אמפתיה" רגשית, נראית חסרת רחמים אפילו יותר. אבל, עבור אנשים בעלי תודעה, זהו ניסיון לעזרה אמיתית, בניגוד לתגובה רגשית חסרת תועלת לחלוטין בהבנתם.

"רחמים עצמיים" ו"חוסר רחמים"

יש צורך לומר כמה מילים על רחמים עצמיים, כל כך פופולריים באמנה החברתית. כאשר הדימוי העצמי, או תת-האישיות החברתית, מתמודד עם העובדה שלדעתו הוא אינו מוערך מספיק, אז במקום תגובה, תגובה או פעולה מודעת, אדם כזה צולל למצב של רחמים עצמיים.

במצב של חוסר רחמים, מצבים כאלה של רחמים עצמיים פשוט לא קיימים. אדם תמיד יכול לענות, או לעשות משהו, לשנות משהו.

חשוב להבין ש"חוסר רחמים" אינו תכונה שניתן לרכוש בהיותך בחוזה חברתי ועבודה עם המוח שלך, ללמד ולהכריח אותך להתנהג בצורה אחרת - זו העמדה של נקודת ההרכבה ועוד. חוֹזְהָה...

ק. קסטנדה, "כוחה של השתיקה"

"כשביקשתי ממנו לדבר ביתר פירוט על ידע אילם, הוא ענה מיד שידע אילם הוא העמדה המרכזית של נקודת ההרכבה, שלפני שנים רבות זו הייתה העמדה הטבעית של אנשים, אבל מסיבות שלא ניתן לקבוע, נקודת איסוף של אנשים יצאה מהמקום המיוחד הזה ותפסה עמדה חדשה המכונה "סיבה".

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

דון חואן ציין כי עמדה חדשה זו אינה אופיינית לכל אדם. נקודות ההרכבה של רובנו אינן ממוקמות ישירות בנקודות התבונה, אלא בסביבתה הקרובה. כך היה גם במקרה של ידע אילם - לא לכל אדם הייתה נקודת ריכוז ממש בעמדה זו.

הוא אמר ש"מקום אין רחמים" (חוסר רחמים), בהיותו עוד עמדה של נקודת הכינוס, קודמת לידע האילם, כשם שעמדה אחרת של נקודת הכינוס, הנקראת "מקום הדאגה", קודמת לתבונה.

....

דון חואן אמר אז שעכשיו הגיע הזמן לדבר על חוסר רחמים, הנחת היסוד הבסיסית ביותר של קסם.

הוא דיבר על גילוי המכשפים שכל תנועה של נקודת ההרכבה מסמלת התרחקות מהעניין המוגזם בעצמי האינדיבידואלי המייחד אנשים מודרניים. הוא המשיך ואמר שמכשפים מאמינים בקיומה של עמדת נקודת מכלול שהופכת אדם לאגואיסט רצחני, מעורב לחלוטין בדימוי העצמי שלו.

לאחר שאיבד תקווה לחזור אי פעם למקור הכל, האדם מחפש נחמה בעצמו. ועל ידי כך הוא מקבע את נקודת ההרכבה שלו ביתר שאת בעמדה המנציחה את דמותו של עצמו. לכן, אנו יכולים לומר בביטחון כי כל תנועה של נקודת ההרכבה מסירה אותה ממקומה הרגיל, וזה בתורו מוביל לריחוק מהשתקפות העצמית של אדם וחברו - חשיבות עצמית.

דון חואן תיאר את החשיבות העצמית ככוח שנוצר על ידי הדימוי העצמי של האדם. הוא חוזר על כך שכוח זה הוא ששומר על נקודת ההרכבה קבועה במקום בו היא נמצאת בזמן הנוכחי. מסיבה זו, לחץ דרכו של הלוחם מפיל את החשיבות העצמית מהכך שלו. וכל מה שקוסמים עושים מכוון להשגת מטרה זו.

הוא הסביר שמכשפים מסירים את מסכת החשיבות העצמית ומוצאים שזו רחמים עצמיים מחופשים למשהו אחר.

"זה אולי לא נשמע הרבה, אבל זה נכון", אמר. - רחמים עצמיים הם האויב האמיתי ומקור המזל האנושי. ללא רחמים עצמיים, אדם לא ירשה לעצמו להיקלע לחשיבות העצמית שלו. אבל אם כוח החשיבות העצמית קיים, הוא יוצר דחף משלו. ותכונה עצמאית לכאורה זו של חשיבות עצמית מעניקה לה תחושת ערך כוזבת.

...

רחמים עצמיים מועילים למי שמשתמש בהם, כי הוא מרגיש חשוב ומאמין שמגיע לו תנאים טובים יותר, יחס טוב יותר. זה גם חשוב כי אדם לא רוצה לקבל אחריות על מעשים שמניעים אותו לרחם על עצמו".

כפי שאתה יכול לראות, אין דרך טובה יותר לומר זאת. לכן הבאנו כאן ציטוטים מילה במילה מספרי סי' קסטנדה.

הנעת אישיות ו"דימוי עצמי" חברתי.

לכן, כפי שדיברנו למעלה, האישיות היא האדם עצמו, תודעה, המקבל מוטיבציה מהסכמ הבורא. ואילו "התמונה של עצמך" או תת-אישיות נבנית בהשפעת התבונה, בחוזה החברתי.

הזכרנו שחשוב להבחין כשמדברים על התפתחות, או "התפתחות רוחנית" - האם אנחנו מדברים על התפתחות התודעה של האישיות או התפתחות המוח של תת-האישיות. כעת, בואו נסתכל מקרוב האם ניתן להבחין על ידי פעולות באיזה נתיב אדם נמצא, מה יהיה ההבדל המשמעותי?

כן, קיימת אפשרות כזו. זה טמון במוטיבציה שבאמצעותה, בשביל מה ואיך אדם מיישם פעולות מסוימות ומשיג מטרות מסוימות.

כמו שדון חואן אמר בספרי סי קסטנדה:

"סיפור הכוח"

הביטחון העצמי של לוחם והביטחון העצמי של אדם רגיל הם שני דברים שונים. אדם רגיל מחפש הכרה בעיני אחרים, קורא לזה ביטחון עצמי. לוחם מחפש שלמות בעיני עצמו וקורא לזה ענווה. אדם רגיל נצמד לסובבים אותו, אבל לוחם סומך רק על עצמו. זה נראה כאילו אתה רודף אחרי קשתות במקום לשאוף לענווה של לוחם. ההבדל בין המושגים הללו הוא עצום. ביטחון עצמי יתר אומר שאתה יודע משהו בוודאות; ענווה של לוחם היא ללא דופי במעשים וברגשות

"גלגל הזמן"

למרות שפעולות הלוחמים חותרות אחר מטרה נסתר, אין לה שום קשר לרווח אישי. אדם רגיל פועל רק כאשר יש הזדמנות להשיג תועלת כלשהי לעצמו. לוחמים אומרים שהם פועלים לא למטרות רווח, אלא למען הרוח

לפעולות זהות חיצונית יכולות להיות מוטיבציות שונות לחלוטין. למשל, לאדם אחד יש מחשבות משלו ומסקנות מחוויות חיים שהוא רוצה לחלוק. כתוצאה מכך הוא כותב ספר או מעלה הצגת תיאטרון. יחד עם זאת, כל אדם רואה שהוא יכול להרוויח כסף טוב מספר, או מחזה, או מאימון. גם אדם כזה יכול לכתוב ספר, לאסוף בו מחשבות של אחרים, או לכתוב מחזה המבוסס על סיפורים של אחרים, או לארגן קורסים להוראת כל דבר, רק כדי למכור ולהרוויח כסף.

לכן, לפעמים זה בלתי אפשרי לאדם חברתי רגיל להבחין בין מוטיבציה אחת לאחרת. זה נראה כמו הספר הזה והספר הזה. המחזה הזה והמחזה הזה. ושלא נדבר אפילו על כל מיני קורסים ואימון. זה דומה למה שכתבנו על אנשים עם יכולות פנומנליות ועל קוסמים. כלפי חוץ, נראה שהם אותו הדבר. לדוגמה, שניהם לכופף כפות. רק אחד מכופף אותם בעזרת ההסכמ הפנומנלי שלו, והשני פשוט קנה בחנות מיוחדת כפות מיוחדות עם ידית רכה.

רק אדם עם תודעה מפותחת יכול להבחין במוטיבציה. וככל שתודעה של אדם פעילה יותר, כך אדם כזה יבחין מהר יותר וקל יותר בין ספר שנכתב על פי צורת המחשבה של המחבר לבין אוסף של מחשבות של אנשים אחרים. לפיכך, תודעה מפותחת מאפשרת לאדם באופן עצמאי "להפריד בין החיטה למוץ" ולהבדיל בין אמת לזיוף.

אבל עבור אנשים חברתיים של אינטליגנציה, הכל יהיה אותו דבר - הכל יהיה זיופים, טריקים, הונאה וכו'. כפי שאומרים הרשויות החברתיות, כך יהיה, כי אדם כזה אינו מסוגל להבחין בעצמו בין טוב לרע.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

אנחנו מדברים על מוטיבציה. המוטיבציה של אדם מודע מגיעה מאור הבורא. המוטיבציה של הדימוי העצמי האינטליגנטי מגיע מהאגו. אדם מודע שכתב ספר אינו שואף להרוויח כסף, אלא להעביר לאנשים את מחשבותיו, הבנתו, מודעותו למציאות. אגואיסט רציונלי פשוט מבקש להרוויח כסף. היום אנחנו רואים הרבה ספרים של "יום אחד" המשתמשים בעניין חברתי רגעי ואינם מועילים לאף אחד לאחר כמה שנים. ויחד עם זאת, אנו רואים ספרים נדירים שחשובים ומעניינים לאנשים גם לאחר מאות שנים.

מוטיבציה נראית בבירור בכל מיני בתי ספר של "פיתוח תודעה". התפתחות אמיתית של התודעה היא תהליך מאוד מורכב ואינדיווידואלי. מעט מאוד אנשים מוכנים ומסוגלים להתפתחות התודעה. לכן, ההתפתחות האמיתית של התודעה לא יכולה להתרחש בהמונים, בקבוצות גדולות. זו תמיד עבודה אינדיבידואלית בין האדפט למאסטר. ומספר רב של קבוצות אזוריות פופ מודרניות המבטיחות התפתחות מהירה וללא כאב של כל דבר - זו רק מוטיבציה למארגן שלהן להרוויח כסף. אי אפשר להרוויח כסף מבית הספר לפיתוח רוחני. זה פשוט, ניגוד אינטרסים. או שהמאסטר דורש מהאדפט לשנות את כל חייו, או שהמורה משבח את תלמידיו בלי סוף, מנפח את האגו והמצבים הרגשיים שלהם למען הרווחים שלו.

אנו רואים את התכלית והמשמעות של חיי אדם בפיתוח התודעה ובפיתוח תוכנית המיינד הוויראלית (המותקנת בטרם עת), בפיתוח האגו. בוא נצטט מספרו של ר' מונרו בנושא האגו.

ר' מונרו, "מסעות רחוקים"

שים את האגו לדיאטה קפדנית. התקפה חזיתית על המרכז המבוצר הזה של רגשות מעוותים היא תנועת נגד. לקחת את המעוז הזה בהתקפה ישירה היא פשוט משימה בלתי אפשרית. אנשים רבים הפסידו בקרב כזה עוד לפני שהם נכנסו אליו. החוכמה היא להתחיל לצמצם בהדרגה את אספקת האנרגיה הרגשית הנחוצה לעצם קיומו של האגו. במקביל, אתה יכול לשנות את האנרגיה שלו ולשנות את הכיוון שלה. אל תשכח שאתה חשוף כל הזמן לזרם של תגמולים עדינים מהאגו; תשבחות אלו מכוונות להתאים את התנהגותך לאינטרסים של אחרים. עיקר הבעיה אינו בהתנשאות מחמיאה ובפעולות הבאות, אלא בתגובה הרגשית.

אין שום דבר רע אם אתה רוצה לקנות רכב יוקרתי רק בגלל שאתה אוהב את זה. אבל אם אתה רוצה להשוויץ, חולם להיראות נוהג במכונית כזו, אם המכונית הופכת עבורך למדליה שעליה כתוב "שלי", אז אתה פשוט מחזק את כוחו של האגו שלך. העריכו את כל הרצונות והפעולות מנקודת מבט זו – והתנהגו בהתאם.

המקור השני להזנת האגו הוא האנרגיה הרגשית שמגיעה מבפנים. מקובל בדרך כלל שהשאפתנות והשאיפה להישגים גבוהים הם בעיקר כמיהה לתגמולים מהאגו.

כדי לקבוע אם הרצון שלך נגרם מסיבה כזו או שיש לו שורשים עמוקים יותר, בצע בדיקה פשוטה: האם אתה תהיה מרוצה מהתוצאה הזו אם אף אחד לא יודע עליה ולא יברך אותך על הצלחתך? האם זה הכרחי להישרדות פיזית? אם אתה יכול לענות בחיוב על שתי השאלות, אז בלי לשים לב, עשית צעד ענק קדימה. גם אם הצלחה תביא לך תהילה, עושר והכרה ציבורית, הכמות הכוללת של הנטל לא תגדל.

אם שתי התשובות היו שליליות, נסה להבין מדוע אתה כל כך רוצה להשיג את המטרה שלך.

נמשיך את הנושא הזה בחלק השלישי של הספר, פרק "אותות בקרה וצרכים".

חלק ג'. יסודות הסכם התודעה - הסכם האמנה.

מבוא

לאחר שניתנו בשני החלקים הראשונים של הספר תיאורים של אמנות התבונה (כל חוזים חברתיים) ושל אמנת התודעה (חוזה האור של הבורא), ההבדלים היסודיים ביניהם וההבדלים בין הפילוסופיות והמודלים העולמיים של אלה. אמנות, בחלק זה נתעכב ביתר פירוט על תיאור תפיסת העולם המיידית והמודל של עולם אמנת התודעה.

אנו קוראים להסכם זה גם הסכם האור של הבורא או הסכם הברית. בשל העובדה שאנו תופסים הסכם זה כ"הוראות לחיים" האמיתיות שניתנו לאנושות. עוד על כל זה בהמשך...

שפת סניף

אנשים רבים מודעים היטב לכך שהמשמעות של מילים משתנה עם הזמן. לדוגמה, המילה "ישבן", עד לאחרונה, פירושה לחי והלחץ הושם על ההברה הראשונה. לכן, היום, קריאת טקסט שבו בחורה צבטה על הישבן לא תיראה ממש הגונה, ואפילו תוביל להטרדה מינית...

דבר דומה קורה עם דודו של פושקין, ש"כריח את עצמו לכבד", כלומר, הוא פשוט מת והציל את כולם מדאגות וצרות, ולא הפך לאדם מכובד, כפי שחושבים אנשים.

אם שינויים כאלה מתרחשים רק בעוד כמה עשורים, אז קשה לדמיין מה קורה למשמעות של מילים במשך מאות ואלפי שנים, ואפילו בהתחשב בקריסתה של ציוויליזציה אחת והופעתה של אחרת על שבריה וחורבותיה.

כיום קשה מאוד לקבוע מה פירוש הביטוי המקראי: "אל תרתיח גדי בחלב אמו". מישוהו מחליט שזהו רמז שאסור לערבב בשר ומוצרי חלב, בעוד שאחרים חושבים שזה לא תקף לאוכל בכלל, אלא הוא סוג של אנלוגי לביטוי המודרני - "אל תגרור רגליים".

ייתכן ששנים רבות לאחר מכן ולאחר האסון הבא, הדת החדשה תאסור בהחלט על משיכת גומי ואף לגעת בגומיות.

לדוגמה, באמנה המודרנית, מילים כמו "התקדש", "מבורך", "תהילת אלוהים" ועוד רבות אחרות שנמצאו בטקסטים עתיקים איבדו לחלוטין את משמעותן המקורית.

זו הסיבה שרוב הטקסטים העתיקים נראים תמימים ומגוחכים בעיני הקורא החברתי המודרני.

מה זה אומר, למשל, שמשה מבקש להראות לו "כבוד ה'"?
זה מצחיק, לא?

אבל על מהות כל זה נדבר בהמשך, אבל עכשיו חשוב לנו להבין מהי שפת הענפים?

שפת הענפים היא מגוון משמעויות למילה אחת, בחברות שונות ובהסכמים שונים. המילה עצמה, כביכול, היא שורשו של עץ, ומשמעויותיה השונות מרכיבות את ענפי העץ הזה.

אני משוכנע שכאשר נזיר טיבטי מבטא את המילה אלוהים, וכשאתאיסט אירופאי מבטא אותה, הם מחזיקים במוחם תמונות שונות לחלוטין.

תוצאה פשוטה מאוד נובעת מכך: אנשים יכולים באמת להבין אחד את השני רק כשהם נמצאים באותו הסכם, באותה חברה.

אחרת, אנשים ישתמשו באותן מילים אך יתכוונו לדברים שונים לחלוטין.

מכאן נוכל להסתכל על בלבול השפות בזמן חורבן מגדל בבל קצת אחרת. אין צורך לשנות שפות בכלל - זה לא ייתן כלום, השפה לא קשה ללמוד ולהבין אחד את השני. אבל אם תערבבו אמנות ותבונה אגודות שונות, אז אנשים יפסיקו להבין זה את זה, גם אם הם מדברים באותה שפה.

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

תוצאה חשובה נוספת של הבנת שפת הענפים היא תרגום ספרים משפה אחת לאחרת.

יש כאן שלוש אפשרויות:

1. תרגום מילולי.
2. תרגום בעל משמעות.
3. תרגום לפי תודעה.

בתרגום מילולי, אדם הדובר את שתי השפות פשוט מתרגם את הטקסט מילה במילה. עם זאת, אין ערובה שמחבר הטקסט והמתרגם שלו נמצאים באותו הסכם, או באותה חברה. כתוצאה מכך, הטקסט המתורגם יעביר תמונות שונות לחלוטין מהמקור.

בתרגום סמנטי, המתרגם מנסה לתפוס את המשמעות שמעביר הטקסט, ואז להציג את המשמעות המובנת הזו בשפה אחרת.

עם תרגום כזה אין ממש אנלוגיה מילולית, ניתן להשתמש במילים, מושגים, ניבים, פתגמים וכו'. אבל הטקסט המתורגם יעביר את התמונות כפי שהמתרגם תפס אותן.

בתרגום לפי תודעה, המתרגם מנסה לתפוס את צורת המחשבה שמאחורי הטקסט, ואז להציג את כל מה שנתפס בשפה אחרת.

עם תרגום כזה אין ממש אנלוגיה מילולית, ניתן להשתמש במילים, מושגים, ניבים, פתגמים וכו'. אבל הטקסט המתורגם יעביר את התמונה שהמתרגם תפס מצורת המחשבה של המחבר.

אבל נשאלת שאלה גדולה מאוד - האם כל מתרגם יכול להתכוונן לצורת המחשבה של המחבר דרך הטקסט ולתפוס את צורת המחשבה הזו? וגם - האם יש צורת מחשבה מאחורי כל טקסט, תמונה, מוזיקה?

בהחלט נדבר על זה בהמשך.

ועכשיו, בואו נחזור לטקסטים העתיקים, שנכתבו מזמן, לפני שנים רבות, באמנה אחרת ובחברה אחרת.

איך בכלל אפשר להבין טקסט כזה?

ניסיון לקרוא אותו עם תרגום של כל מילה, או אפילו ללא תרגום, אבל עם פרשנות מודרנית של המילים, בהחלט יוביל לאבסורד, וזה מה שאנו רואים בפרקטיקה של קריאה מודרנית של טקסטים עתיקים.

יתר על כן, אנו מבינים שההיסטוריה שלנו לא הייתה רציפה. היו הפסקות, שינויים של תרבויות, אובדן שפות ומשמעויות.

אם נפנה לעברית - שפת הברית הישנה וספרים עתיקים נוספים - הרי ששפה זו אבדה וכעת היא שוקמה. כיום אין ידיעה כיצד בוטאו כמה אותיות. אין ידיעה כיצד לבטא את שם ה', שאסור ליטול אותו לשווא.

ואם ההגייה של הדבר החשוב ביותר - שם האלוהים - אבדה, אז זה רק אומר שהשפה אבדה יחד עם האמנה ועם החברה העתיקה.

לכן, לכל מה שאנו קוראים היום בטקסטים העתיקים ומנסים לפרש ביחס לחוזה החברתי המודרני שלנו יש מעט, אם בכלל, במשותף עם המשמעות המקורית של הטקסט הזה.

יתרה מכך, העברית החדשה משוחזרת מטקסטים עתיקים. כלומר, ראשית, הטקסטים העתיקים מתפרשים במסגרת אמנה מודרנית, ולאחר מכן מרכיבים מילון עברי. כתוצאה מהבנה מודרנית זו, קורה שלמילים רבות במילון יש משמעויות מרובות ולעיתים מנוגדות.

משמעות הדבר היא שבהסכם הקדום הייתה למילים אלו משמעות שונה לחלוטין, שבה לא הייתה סתירה.

לכן, תרגום מילולי של טקסטים עתיקים הוא משימה חסרת טעם.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

גם תרגום סמנטי ייתן לנו מעט, כי ננסה לפרש את הטקסט במסגרת האמנה המודרנית שלנו.

לכן, הדרך היחידה ללמוד טקסטים עתיקים היא התרגום על ידי התודעה שתואר לעיל. יש צורך להתכוונן לצורת המחשבה שנמצאת מאחורי הטקסט, לעבור להסכם האמנה ולפרש את המשמעות הנתפסת מצורת מחשבה זו בשפה המודרנית, תוך שימוש במושגים מודרניים.

מכאן נובע שלפני כמה שנים, אותו טקסט עתיק היה צריך להיות מוצג בשפה של אותו דור שעבר, תוך שימוש במושגים של אותה חברה בעבר.

ובעוד כמה שנים, אותו טקסט יוצג בשפה של דור חדש תוך שימוש במשמעויות של חברה חדשה.

זה אומר שזה חסר טעם ואפילו מזיק ללמוד את הפרשנויות של הטקסטים העתיקים של מאות השנים האחרונות, מכיוון שהם, במקרה הטוב, מתארים צורת מחשבה מסוימת בשפת הענפים שלהם, שאינה נגישה לנו כיום, ובחברה שלהם, בלתי נגישה לנו היום - ההסכם.

לכן, נאמר שבכל דור ודור חייב להיות מאסטר שיוכל להתאים את עצמו לצורת המחשבה של הטקסט העתיק באמצעות הטקסט הזה עצמו, לתפוס צורת מחשבה זו ולהציג אותה בשפה עכשווית באמנה עכשווית.

ולכן הטקסט עצמו נכתב באמצעות התמונות והמושגים הפשוטים והנגישים ביותר המשתנים מעט לאורך זמן, על מנת לעזור לפרשנים עתידיים להתכוונן לצורת המחשבה. וכל מידע, על כל רב הממדיות שלו, הוא בצורת המחשבה וצריך לקבל ממנו, ולא מהטקסט.

ניתן להשוות זאת לתמונות רב-ממדיות, שבהן יש תמונה פשוטה הנתפסת בדרך הראייה הרגילה שלנו. אבל, במקביל לתמונה הפשוטה הזו, יש תמונה תלת מימדית, מורכבת יותר, שלתפיסתה יש צורך לנטרל את הראייה ולפתח מיומנות מסוימת בתפיסה כזו.

משהו דומה קורה עם הטקסטים העתיקים. אתה יכול בקלות לקרוא בהם הצהרה פשוטה של אירועי חיים פשוטים, או שאתה יכול להתכוונן דרך הטקסט עם צורת המחשבה המונחת מאחורי הטקסטים הללו, לתפוס את כל המידע הנפשי-אנרגיה המורכב והרב-ממדי מצורת המחשבה הזו, ואז ללמוד, לחקור, לנתח את המידע שהתקבל.

דוגמאות לשפת הענפים מספרים עתיקים

"מבורך" - בפעולה זו ה"חפץ" שנוצר אך לא הושלם יוצא לפעולה.

"מקודש" - נוצר קשר, כלומר יהוה (התודעה השולטת בעולמנו) על ידי פעולה כזו יוצר קשר עם נשמה נתונה.

"תהילת האדון" היא היכולת של התודעה הגבוהה ליצור רמות תודעה עוקבות ולנהל אותן.

יש פירוש נוסף לביטוי זה בספרי ז' סיטשין. למילה העברית "כבוד" שמתורגמת היום כ(תהילה, כבוד, כבוד), יש שורש זהה למילה "קודה" שכן בעברית תנועות אינן כתובות, מציינות (מטען). ויש גם מילה מוכרת "קובד" - כבודות. לפיכך, "תהילת האדון" מתאר ככל הנראה חפץ כבד כלשהו, אולי כלי טיס. יחד עם זאת, הסתכלות על המכשיר הזה מסכנת חיים.

המילה העברית (דבר) פירושה גם "מילה", "מעשה" וגם "נושא". זה אומר שבחווה העתיק לא יכלו להיות מילים בלי מעשים, אי אפשר היה לומר ולא לעשות. באמנה חברתית מודרנית אין קשר בין מילה למעשה – אלו שני מושגים שונים. אפשר להגיד ולא לעשות. כתוצאה מכך, לא ניתן לתרגם את המילה הזו (דבר) כראוי לשפה מודרנית, כי איך לתרגם אותה - כ"מילה", או כ"מעשה", או כ"חפץ".

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

המילה העברית (חפץ) פירושה גם "רצון" וגם "דבר". זה אומר שבחזרה העתיק לא היו רצונות לא חומריים, כמו "אני רוצה להיות מפותח". כל רצון היה מאחוריו משהו חומרי. כתוצאה מכך, מילה זו (חפץ) אינה ניתנת לתרגום הולם לשפה מודרנית. איך לתרגם את זה - כ"רצון", או "כדבר".

בעברית, "מדבר" הוא מידבר, - "מדבר" הוא נגזרת של השורש "דבר" - דבר. אותו שורש פוליסמנטי מאוד, המציין בו זמנית "מילה" ו"מעשה" ו"חפץ". למילה "מדבר" אין משמעויות אחרות מלבד מדבר בעברית החדשה.

המילה היווצרות "מי-דבאר" היא דוגמה לתבנית להיווצרות שמות עצם המציינת את המקום בו מתרחשת הפעולה, המצוינת בשורש.

לפיכך, יש לנו בנייה המתארת את עצם המושג "מקום" בו מתרחשים אירועים "מילה = מעשה = עצם", אשר בעצם מצביע על טרנספורמציה מסוימת מאחד לשני, המשפיעה על כל המישורים: נפשי-אסטרלי-פיזי. ...

המדבר הוא הזדמנות להתנתק מהחזוים החברתיים של הנפש ולהצטרף לחוזה התודעה.

אלו הן כמה דוגמאות, קישור למדריך שלנו "מילון שפת הענפים" ניתן למצוא בנספח 7.

בסיס הברית, טקסטים עתיקים.

הטקסטים העתיקים מתארים לנו את אותו דגם עולם, שקראנו לו - הסכם התודעה, הסכם הברית או הסכם אור הבורא, שהרי הברית ניתנה לעם ישראל לשם התפיסה. של אור הבורא - תכנית הבריאה.

ספר יצירה, שהוא המפתח להבנת ספר בראשית, מתאר לנו את עשר הספירות - עשרת השלבים של עיכוב של מידע נפשי-אנרגיה.

כשם שכל גל, ככל שהוא מתרחק מהמקור, דוהה ומאבד את תכונותיו, כך גם אור הבורא, המופץ בצורת היררכיית העולמות, שבה כל עליון יוצר (חושב) את התחתון, דועך. ונעלם כליל כשהוא מתרחק מבורא המחשבה המקורי. אנו מזכירים לכם שכל זה קורה בתוך התודעה של המוחלט.

תיאור 10 שלבי העיכוב של אור הבורא, או מחשבתו, נתן לנו תשובה לשאלות רבות ורמז להתפתחות התודעה.

אנו מתוארים שכל עולם נוצר על ידי תודעה מופרדת מתודעה מורכבת יותר. בדומה לאופן שבו אנו יכולים להגות בנפשנו אדם בדמותנו ובדמותנו, שגם הוא מסוגל לחשוב. כלומר, בתודעה שלנו יצרנו תודעה אחרת, פשוטה יותר.

עם עיכוב נוסף של האור, מידע משתחרר מהתודעה, ולאחר מכן אנרגיה, אשר, עם עיכוב נוסף, יוצרת חומר.

המשמעות היא שאנו יכולים ליצור בעולם ברמות רבות, בהתאם להתפתחות התודעה שלנו. ברמה הנמוכה ביותר של התודעה שלנו, אנחנו יכולים לפעול עם חומר - עצמים פיזיים. ברמת תודעה גבוהה יותר, אנו יכולים לפעול עם אנרגיה, בעיקר ביו-אנרגיה, איתה פועלים מדיומים.

ברמת תודעה גבוהה עוד יותר, אנו יכולים לפעול עם מידע שייצור בעצמו אנרגיה וחומר - כך פועל העולם שלנו.

מרפאי נפש, כמו א' קשפירובסקי, עובדים ברמה זו. בטענה שהוא גילה את "מטריקס הזיכרון הנורמאלי" - כלומר מידע של אדם בריא.

הנה מה שאומר על כך א' קשפירובסקי עצמו:

"מטריקס הזיכרון הנורמלית היא הבסיס לעבודה שלי..."

60

www.esoteric4u.com

המרכז לחקר המורשת האזוטריית ופיתוח התודעה
שימוש בחומרים נדרשת התייחסות למקור

אשמור את הדין ברצועה, והחוק ישמור אותם (אותכם) ברצועה..."

הכשרון של א' קשפירובסקי הוא שבניסיונו הוא חפץ את נוכחותה של "מטריקס" זה והראה שניתן להשתמש בה לריפוי, כלומר להחזיר אדם לנורמה שלו הטבועה בתוכנית הבריאה.

אנו קוראים ל"מטריקס" הזה אגרגור "אדם קדמון" - האגרגור של המין האנושי ויצירתו מתוארת ממש בתחילת ספר בראשית.

משהו דומה נאמר בספריו של קסטנדה במסורת הטוטקט קראו לזה "המטריקס האנושי", כולל בהקשר של המושג "כפיל אנרגיה" שיש לכל אדם.

ק. קסטנדה, "איש מבפנים":

המטריצה האנושית היא גוש עצום של נביעות במרחב גדול של חיים אנאורגניים", אמר. - זה נקרא המטריצה האנושית כי זה מבנה שנמצא רק בתוך הגולם האנושי.

- המטריצה האנושית היא אותו חלק מנביעות הנשר שהרואה יכול לראות ישירות מבלי להיחשף לכל סכנה.

"האמונה שלך, כמו גם של כל אדם אחר, בקיומו של אלוהים מבוססת על מה שמישהו אמר פעם למישהו, ולא על החזון הישיר שלך", המשיך. "אבל גם אם היית יכול לראות, עדיין היית עושה בהכרח את אותה טעות כמו המיסטיקנים." כל מי שרואה את המטריצה האנושית מקבל אותה אוטומטית כאלוהים.

ק. קסטנדה, "טבעת הכוח השנייה":

"הנגואל אמר לי שהצורה האנושית היא כוח, והמטריצה האנושית היא... ובכן... המטריצה. הוא אמר שלכל דבר יש את המטריצה שלו. לצמחים יש מטריצות, חיות, תולעים. אתה בטוח שהנגואל מעולם לא הראה לך את המטריצה האנושית?"

אמרתי לה שהוא הזכיר את המושג הזה, אבל רק בקצרה, תוך כדי ניסיון להסביר את אחד החלומות שלי.

דון חואן אמר שנתקלתי במטריקס האנושי ב"חלום". הוא הסביר שכדי להיכנס למגע עם המטריצה האנושית, למכשפים יש אמצעי שנקרא "לחלום". ושהמטריקס של אנשים הוא בהחלט ישות, ישות שחלקנו יכולים לראות בזמן שבו אנו רויים בכוח, ובוודאי הכל ברגע המוות. הוא תיאר את המטריצה כמקור, ראשיתו של האדם. כי בלי מטריצה שמקבצת את כוח החיים יחדיו, אין לכוח הזה דרך להתאסף לצורה אנושית. הוא הסביר את החלום שלי כהצצה קצרה, מאוד פשוטה וחולפת אל המטריצה".

וברמה האחרונה הנגישה לתודעה שלנו, אנחנו יכולים לפעול עם התודעה, כלומר ליצור "יש מאין", ליצור צורות מחשבה - מבנים נפשיים-אנרגיה-אינפורמטיביים שבעצמם ייצרו מידע ואנרגיה.

כאן חשוב להבין שאנחנו מדברים על "תודעת העל" של האדם, על התודעה של צ'אקרת סהאסררה, ולא על הדימויים שנוצרו על ידי המוח שלנו.

התרגום שלנו מתוך הספר "ספר יצירה", "ספר יצירה"

משנה א, ז

עשר ספירות (שלבים) של עכבה מדביקים את סופם בראשיתם ובתחילתם בסופם, כמו להבה הקשורה באפר, שיש רק אדון אחד ואין לו שני, ולפני אחד, מה אתה חושב.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

כאן, קודם כל, אנחנו מדברים על ההיררכיה שנוצרה של העולמות, שבה סוף חוליה היררכית אחת, עולם אחד, הוא תחילתו של אחר, אך יחד עם זאת - "מאסטר אחד" - מה שאומר שזה לא טבעת, לא שרשרת סגורה, אלא היררכיה מהבורא.

כל שלב בבריאה, או כל עולם עוקב בהיררכיה זו, מתואר על ידי עץ הספירות, המורכב מ-10 ספירות - שלבי עיכוב אור הבורא ו-22 אותיות של האלפבית העברי, בעזרתם הסכם שלנו העולם מתואר.

כלומר, באמצעות הספירות הם מתארים לנו את בריאת העולם הרב-ממדי שלנו, ובעזרת אותיות הם מתארים לנו את עבודת התודעה הרב-ממדית בעולם הזה, כמו גם את התנהגותם של עצמים שנוצרו אחרים בעולם הזה.

כשאומרים שהשפה העברית היא שפת בריאת העולם, צריך להבין זאת כך שבעזרת 22 אותיות עברית נוצרים 231 תאים בני שתי אותיות שמתארים משמעות ייחודית מסוימת. מכל המצבים האפשריים בעולמנו. לאחר מכן, מתאי שתי אותיות אלו נוצרים שורשי מילים בני שלוש אותיות, העומדים בבסיס כל הדברים וכל הפעולות והמצבים האפשריים של עולמנו.

השפה העברית במצבה המקורי מזכירה יותר שפת תכנות מאשר שפת התקשורת המודרנית.

אבל דווקא הקיצור הזה, המבנה, היעדר מילים נרדפות ושורשים נוספים (בגרסה העתיקה) מאפשרים לך להתכוונן ולתפוס את צורת המחשבה המקורית.

כך מתוארת לנו בריאת העולם, כלומר חוליה בהיררכיית התודעה - 10 ספירות, שלבים.

- האחת היא התודעה היצרית של רמה גבוהה יותר;
- שניים - יצירת תודעה נמוכה יותר מתודעה ברמה גבוהה יותר;
- שלוש - יצירת מידע מהתודעה הגבוהה שנוצרה;
- ארבע - יצירת אנרגיה ממידע (מבנה של אנרגיה);
- (חמש - עשר) - בריאת העולם הפיזי התלת מימדי שלנו - 6 גבולות:
 - גבוה ונמוך,
 - מזרח ומערב,
 - צפון ודרום.

אם נסתכל על הפקעת הנפשית-אנרגיה-מידע שלנו, נראה גם את האנרגיה הזו בתוך 6 גבולות. שבעה מרכזי אנרגיה - צ'אקרות, כאשר הצ'אקרת העליונה ביותר - Sahasrara היא המקור לכל האנרגיה של הגולם, נקודת החיבור עם תוכנית המידע עם שדה המידע של הפלנטה.

נדבר יותר ספציפית על הטקסטים העתיקים מאוחר יותר, אך לעת עתה חשוב להבין שהסכם הברית המתואר כאן הוא, במהותו, הסכם עתיק המתואר בטקסטים העתיקים, המועבר לאנשים על ידי חברים מתקדמים יותר.

נדבר על טקסטים עתיקים ביתר פירוט בחלק V.

דגם העולם בטקסטים עתיקים - מבוא

כל יצירת אמנות - בין אם זה טקסט, ציור או מוזיקה - יכולה להיות משני סוגים. במקרה אחד, מדובר ברצון פשוט להציג משהו, שמאחוריו אין צורת מחשבה מורכבת של המחבר. לדוגמה, ראיתי עץ וציירתי אותו, שמעתי שירת זמיר ותיארתי אותו בתווים, או כתבתי ספר במוחי לפי הזמנה משליט.

במקרה אחר, המחבר מנסה להעביר את צורת המחשבה הרב-ממדית שלו, את תחושותיו וחוויותיו הרב-ממדיות המורכבות בעזרת טקסט, צליל או ציור.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

לדוגמה, אנחנו מסתכלים על המונה ליזה ולא מבינים למה היא מעוררת רגשות עמוקים אצל אנשים מסוימים, למה היא מחייכת או מסובבת את ראשה.

זה קורה מכיוון שאנשים כאלה מסוגלים להתכוונן לצורת המחשבה של המחבר דרך תמונה ולקבל מצורת מחשבה זו את כל המידע הרב-ממדי - רגשות ותחושות.

אנשים אחרים אינם מסוגלים להתכוונן לצורת המחשבה של המחבר, ולכן הם קולטים אך ורק את מה שהמוח שלהם רואה - הצבע, הצורה, המבנה של התמונה...

לא פעם קורה ששני אנשים קוראים את אותו ספר, בעוד אחד בוכה, צוחק ומתמוגג, והשני לא מבין בכלל מה מעניין כאן...
הקורא הראשון מתכוונן לצורת המחשבה של המחבר ותופס משם את כל קשת המידע, כל המחשבות והרגשות, בעוד הקורא השני פשוט מפרש את המילים הכתובות במוחו, בשל השכלתו.

לכן, עבור חלקם שמסוגלים להתכוונן לצורת המחשבה של המחברים, הטקסטים העתיקים הם מחסן של מידע ותודעה, ועבור אחרים הם פשוט ביוגרפיה של נוודים פרימיטיביים, או פנטזיות של מישהו.

אנו תופסים את הטקסטים העתיקים כתיאור של העולם שלנו, שניתן לנו על ידי תודעות מפותחות יותר.

מכיוון שבמודל העולם שלנו קיימת היררכיה של תודעה, אז העולם שלנו ואנחנו עצמנו לא מתקיימים במקרה ובעצמנו, אלא הם תוצר של יצירה ושליטה של תודעות ממישור קיום גבוה יותר.

כמו שהיום אנחנו יוצרים ומנהלים את עולם המחשבים, עולם הרובוטים, אנחנו בעצמנו תוצר של יצירה וניהול...

יתרה מכך, אם תסתכל מקרוב על התפתחות מערכות המחשוב שלנו, תראה שהן משכפלות יותר ויותר את המערכת השולטת בנו.

ענני מחשב מודרניים הם אנלוגי של Egregors, אשר אוספים מידע כללי ממחשבים בודדים רבים והופכים אותו לזמין לכולם.

משהו דומה קורה בחברה האנושית, כאשר הניסיון שצבר אנשים רבים מאוחסן ב-Egregors והופך זמין לכולם. למשל, הניסיון של "הקוף המאה", או העובדה שכיום ילדים מגיל צעיר מאוד יכולים להתמודד בקלות עם מחשבים, בעוד שהוריהם או הדור המבוגר נאלצו להשקיע מאמצים אדירים כדי לשלוט בטכנולוגיה החדשה הזו.

אנו מאמינים שבעבר ניתן לאנושות ידע על מקור העולם והאדם שלנו, שהפך לדת ואבד. שרידים של ידע זה ניתן למצוא כיום בטקסטים יהודיים, הודיים וטיבטים עתיקים.

בריאת העולם והאדם, רמות של תודעה יצירתית

כפי שאנו רואים מספר יצירה, כל דבר בעולמנו מורכב מתודעה, מידע ואנרגיה. כמו כן, ניתן להבחין על תנאי בשלוש רמות באדם - נפשית (תודעה), אסטרלית-אתרית (מידע) ופיזית (אנרגיה).

בואו נראה כיצד מתוארת בריאת האדם בספר בראשית. קודם כל, ספר בראשית מתאר שלוש כוחות הפועלים, לא אחד, בצורת אלוהים, כפי שתורגם ומפורש בהסכם המודרני.

בתחילה פועלת התודעה היצירתית, הנקראת "אלוהים". (אלהים).

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

אם ניקח בחשבון שהטקסטים העתיקים נכתבו ללא רווחים בין המילים, אזי ניתן לקרוא את המילה "אל הים" בעברית כ"אל הים" - כלומר, האלוהות (התודעה הגבוהה) מעל הים. יחד עם זאת, משמעותם של מים וים באמנה העתיקה היא מידע.

ואש פירושה אנרגיה. במקרה זה, "אלהים" היא תודעה המסוגלת לבנות מידע, כלומר ליצור מבנים נפשיים-אנרגיה-אינפורמטיביים, אגרגורס.

ספר יצירה, שהוא המפתח להבנת התורה, מתאר את שלבי "בלימת" אור הבורא. השלב הראשון הוא הפרדה מהתודעה העליונה (רוח), החוליה הבאה בהיררכיית התודעות (רוח מי רוח).

בשלב השני מתרחשת יצירת מידע (מאי רוח).

בשלב השלישי מתרחשת יצירת אנרגיה (אש מי מים).
ובהמשך, האנרגיה הזו יוצרת את העולם התלת מימדי שלנו.

יחד עם זאת, התודעה היצירתית הגבוהה ביותר מוגדרת בכל מקום כ"אל", ואז מצוין מושא הבריאה - מה בדיוק התודעה הזו יוצרת. היום תודעה כזו נקראת אלוהים. לכן, יש אלוהי מידע, אלוהי אנרגיה, אלוהי צבאות (אל צבאות), שבתרגום הפך ל"אל הצבאות" ומשום מה הפך לאל נוצרי, ולתודעות יצירתיות אחרות.

לפיכך, "אל הים" היא תודעה שנוצרה שתיצור מידע.
התורה אומרת שתודעה זו מרחפת מעל הכאוס, מעל שדה המידע, במונחים מודרניים. ומשדה זה יוצרו תמונות ורעיונות - השמיים, הארץ, המאורות וכל השאר. רק מבני מידע אינם האובייקטים הפיזיים עצמם שאנו תופסים.

יהוה-אלהים היא התודעה השולטת באנרגיה שממנה יוצרו מבני אנרגיה. זוהי התודעה היצירתית הבינונית בין התודעה היצירתית של אלוהים לבין התודעה השולטת של יהוה.

יהוה הוא כבר מנהל מבני אנרגיה, כלומר, מנהל העולם שלנו.
הוא האמין כי השם הזה של התודעה הזו נוצר משלוש צורות של הפועל "להיות" - יהיה, היה, הוא (יהי, חיה, חף).

לפיכך, התודעה היצירתית הראשונית היא התודעה שמבנה את "ים המידע", יוצרת תוכנית בקרה, רעיון, תוכנית ליצירה. כלומר, היא פועלת ברמה של יצירה של מבנים נפשיים-אנרגיה-מידע ראשוניים, או Egregors. מכאן ואילך נבטא שם זה כ"אלהים" כדי לא ליצור בלבול נוסף.

כאשר בספר בראשית מתוארים לנו שישה "ימים" - שישה שלבי בריאה, אז איננו מדברים כלל על יצירת צורות פיזיות, אלא אך ורק על יצירת הרעיון, התוכנית, האגרגורס, בסיס המידע של מה שילבש אחר כך צורה כלשהי.

תודעה יצירתית זו, בשלב השישי של הבריאה, יוצרת תמונות מחשבה של תושבי כדור הארץ.
כשאומרים לנו ממש בתחילת ספר בראשית:

"וּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם הַזֶּה בְּצַלְמוֹ, בְּצֶלֶם אֱלֹהִים, בְּרָא אֶת עֵיקְרֵי הַזְּכָרִים וְהַנְּקִיבִים, בְּרָא אוֹתָם."

כאן מתוארת לנו הפעולה במישור הנפשי. זהו מידע, עצם הרעיון של אדם, או האגרגור של סוג האדם, הכולל את כל התכונות והתכונות האנושיות.

סוג של אנלוגי של "מעמד" בתכנות מודרני מונחה עצמים.
בעתיד, מה"מעמדות" שנוצרו ניתן יהיה לבנות "חפצים" שונים.

בדומה לאופן שבו אנו יכולים ליצור תמונה (צורת מחשבה) של אדם בתודעה שלנו, אך ורק בדמותנו ובדמותנו שלנו, כי אין לנו שום דבר אחר. כמו כן, אלוהים – התודעה, היוצרת עבורנו במישור הנפשי של הקיום, יצרה את עצם הרעיון של האדם, הכולל את כל התכונות האנושיות.

בדומה לאופן שבו אנחנו יוצרים רובוטים היום ומנסים להעניק להם את כל התכונות שלנו.

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

כיום, לחוקרי ספר בראשית יש שאלה: מדוע, בעת יצירת אדם, אלוהים משתמש ברבים - "נברא בצלם ובדמותנו". זה נובע מאי הבנה של תפקידו של אלוהים בתהליך הבריאה. אלוהים הוא רק אחת מהתודעות של תוכנית גבוהה יותר, שיוצרת ויוצרת את הרמה שלנו בהיררכיית התודעות. זה לא המוחלט, שהוא האחד.

שלוש תודעות ישתתפו בבריאת אדם - אלהים, יהוה-אלהים ויהוה. כאשר מתורגמים לשפות אחרות, כולם מתורגמים כאלוהים, או אדוני אלוהים.

זו פרשנות שגויה לחלוטין. מוצגות לנו שלוש תודעות פועלות עיקריות בשלושה מישורי קיום עיקריים - מנטאלי, אסטרלי-אתרי ופיזי.

לכן, כשנאמר "נברא בצלם ובדמותנו", מדברים על יצירת תודעה אחרת בהיררכיה של "אלהים" - "יהוה-אלהים" - "יהוה" - תודעתו של אדם, ה'. כדור הארץ, - תודעה שצריכה לתכנן לשלוט בכל הדברים על פני כדור הארץ.

ניתן להשוות תוכנית כזו ליצירתו של אדם באנלוגיה לאופן שבו ראש לשכת עיצוב פונה לראשי המחלקות ואומר, "בואו ניצור משהו חדש בדמותו ובדמותו של משהו". ואז מתחילה ליצור העבודה של המחלקות השונות.

עלינו לקבל שבחזרה המתואר כאן, העולם שלנו הוא רק חוליה בהיררכיית העולמות ה"אנכית", והוא נוצר לחלוטין מרמה גבוהה יותר.

במקביל, הבריאה מתרחשת בשלוש רמות עיקריות - על הנפש, האסטרלי-אתרי והפיזי.

ברמה המנטלית, הרעיון עצמו נוצר, בדיוק כפי שכאשר אנו מעצבים משהו, אנו יוצרים קודם כל את הרעיון של מה שאנו רוצים ליצור. זוהי רמת התודעה. משהו כמו מפרט טכני עבור הפרויקט.

לאחר מכן, הרעיון מועבר למחלקת הפיתוח, ונוצרים שם שרטוטים, דיאגרמות, תוכניות וכו'. זו רמת המידע. ורק לאחר מכן, על פי השרטוטים והתרשימים, נוצר האובייקט הפיזי עצמו, נשלט על ידי התוכנית - בין אם זה בית, או מכוננית, או חללית... זו רמת האנרגיה.

אז, ששת השלבים (ימים) של הבריאה הנפשית הושלמו:

*"ו-זה הפך לערב
והבוקר הפך ליום השישי הזה."*

אל לנו לשכוח את שפת הענפים והברית אנחנו לא מנסים לפרש את המילים במשמעותן החברתית המודרנית. תיאור כזה מעיד רק על שלב שהושלם.

השלב השביעי של הבריאה מתחיל:

*"ויגלם אלהים ביום השביעי את מלאכתו אשר עשה
ואני נחתי ביום השביעי הזה מכל העבודה שעשיתי
ואלוהים בירך (החל לעבוד) את היום השביעי הזה
ו-הוא התכוון לזה כי בו נח מכל מלאכתו אשר ברא אלוקים לעבודה".*

כלומר, השלב השביעי של הבריאה לא הושלם כלל. הוא פתוח לעבודה ונמשך עד היום. זה רק שבשלב הזה ישות אחרת תהיה עוסקת בעשייה, או בריאה, ואלוקים, כלומר, הבורא של התוכנית הנפשית, ינוח. בדומה לכך שהמחלקה שרשמה את המפרט הטכני והגישה אותו לביצוע נח...

לפיכך, לאחר שיצר את תמונת המחשבה - האגרגור של אדם במישור הנפשי, מה שאנו מכנים היום האגרגור של הנוף, העביר אלוהים את הבריאה הנפשית הזו, הרעיון הזה של אדם להמשך יישומו על האסטרל - האתרי. קטוס. במישור הזה יש כוח שנקרא "יהוה-אלהים".

*"ויוציא יהוה-אלהים מהאדם הזה עפר מהארץ הזאת (אדם)
ו-נופח באפיו נשמת החיים (נשמה)."*

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

"והאדם הזה הפך לנפש בהמה (נפש חיה)"

כאן אנו מתארים את תהליך יצירת האדם במישור המידע-אנרגיה, על פי המודל, הרעיון שיצר אלוקים בשלב הקודם. המילה אפאר (אבק האדמה) מזכירה לנו מאוד את המילה אתר, במיוחד כיוון שבמשמעות ובמהות, ברמה זו של הבריאה, בריאת האדם מתרחשת על בסיס מטריצת המידע הנפשי שלו, שנוצרה ב- השלב הקודם, במישור הנפשי. כלומר, הגוף האתרי של אדם נוצר - ציור, או מודל של הגוף הפיזי העתידי של אדם. יחד עם זאת, האדם האתרי הוא הרמפרודיט - גם גבר וגם אישה, שכן הוא נוצר על בסיס המטריצה הנפשית, המכילה גם תכונות גבריות וגם נשיות בו זמנית.

יתרה מכך, כאן אנו מתארים שבניגוד לכל שאר היצורים החיים, שיש להם רק נשמה חיה אחת, "נפש חיה", לאדם יש נשמה אחרת, או תודעה אנושית, "נשמה".

האדם נתפס במקור כיצור החי המודע ביותר על פני כדור הארץ במטרה לשלוט בכל החיים על הפלנטה.

אבל כל השליטה הזו הייתה אמורה להיות במישור האסטרלי-אתרי, ולא במישור הפיזי, כפי שהם מנסים לפרש היום. התוכנית הפיזית בשלב זה טרם נוצרה.

למטרה זו - שליטה על כל הנבראים, אדם אינו זקוק לתבונה.

לפיכך, תוכנית הבורא מתממשת - חלוקת האות - מחשבה דרך כל ההיררכיה של התודעה. מהתודעה הגבוהה ביותר של יהוה, דרך התודעה האישית של אדם, ועד כל תודעות החיות.

לאחר מכן, איש האנרגיה-אינפורמציה שנוצר עובר "כוונן עדין" או "בדיקה" במעבדה בשם "גן עדן" - גן העדן, שם הוא קובע את חוקי התנהגות בעלי חיים (יוצר אגרגוריות של מיני בעלי חיים - תוכניות השליטה שלהם) ובוחר עוזר. לא מוצא עוזר בין יצורים חיים שנוצרו, אדם מקבל אישה, חוה, כחלק ממהות האנרגיה-אינפורמציה שלו, כדי לא להיות בודד. בודד לא במובן שיש רק אדם אחד - אדם, אלא במובן שיש רק אדמים זהים, נשלטים מההיררכיה של התודעות.

"ויקחו יהוה-אלהים את האדם הזה

ואני הנחתי אותו בגן העדן הזה בשביל טיפוחו והגנתו (שימור)

ו-ה' ה' הוציא מן הארץ הזו (אדם) כל חית השדה וכל ציפור השמים.

ו-הובא לאדם הזה לראות מה יקרא (יקרא, שם) לעצמו ולכל מה שהוא יקרא לעצמו אדם הזה נפש החיה הוא שמו.

ויקרא אדם את שמות כל החיות האלה ואת ציפור השמים הזאת ואת כל חיות השדה האלה, אבל אדם לא מצא עזר נגדו."

בשפת הענפים, המילה "שם" בחוזה העתיק פירושה Egregor, מערכת של תכונות ואלגוריתמי התנהגות.

לא בכדי אומרים ש"איך שלא תקרא יאכטה, כך היא תצוף".

עד היום נשמרה המסורת לתת לילדים שמות של אישים מפורסמים ומצטיינים, ובכך לכלול ילדים באגרגור בשם זה, כלומר, להטיל על הילד את התכונות והאלגוריתמים ההתנהגותיים של אגרגור זה.

"ויאמר יהוה-אלהים שקיומו הזה של אדם בבדידותו אינו טוב

אני אהפוך אותו לעוזר לעומתו

ויהוה בנה את אלהים - זה הקצה - הקצה - התכונה שלקח מהאדם הזה (הארץ) לאישה

והביא אותה לאדם"

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

מעטה ואילך, רק גבר ואישה יחדיו יכולים להוות אדם מן המניין - אדם - בן כדור הארץ, בעל כל התכונות הגלומות בהם.

כלומר, האישה נוצרה מהאדם האתרי הרמפרודיטי, על ידי חלוקה לשתי ישויות נפרדות - גבר ואישה. ההיבטים הנשיים של הווייתו האתרית (איכויות היין) נלקחו מאדם. המילה "צלה" - כלומר בעברית מודרנית - אדג', פירושה גם קצה.

חשוב להבין שהאדם נוצר במקור עם תוכנית מאוד ספציפית - במטרה לנהל את החיים על פני כדור הארץ. על כך ניתנה לאדם תודעה יוצרת, בדמותה ובדמותה של תודעת ה'. לשם כך, הובאו לאדם בעלי חיים וציפורים שנוצרו כדי שיקבע את האלגוריתמים של התנהגותם - אגרות המינים. כך הופיעו חיות הבית הראשונות. אי אפשר לביית בעל חיים מבלי לשנות את ה-Egregor of the Species שלו, כלומר את תוכנית השליטה שלו.

מראים לנו שכל היצורים החיים נוצרים ומתפקדים על פי תוכניות שנוצרו עבורם, או מרמה גבוהה יותר של תודעה, כמו עבור אדם, או על ידי התודעה של אדם עצמו.

במקביל, התודעה של אדם מסוגלת לשלוט בהתנהגות של בעלי חיים - כך היא נוצרה. אבל, בדיוק, התודעה, ולא התבונה... ודווקא התודעה של אדם, ולא של גבר או אישה בודדים. וכל זה קרה לא בעולמנו הפיזי, אלא במישור האתרי-אסטרלי.

כאן חשוב מאוד לשים לב לא למעשה בריאת האישה, אלא למהות המעשה הזה - לצורך ליצור "עוזר המנוגד לו"...

בהתחלה, עוזר כזה נועד להיות איזה יצור חי, שאדם עצמו הגדיר לו תוכניות התנהגות, כלומר יצר את אגרגורי המינים.

אבל, עם מעשה יצירה כזה, אדם לא מצא עוזר לעצמו - זה אומר לנו שבעזרה אנחנו מתכוונים למשהו יותר ממה שכל חיה יכולה לתת.

העוזר, כפי שמתברר, חייב להיות בעל תודעה אנושית - זו הסיבה שהאישה נבראה כחלק מזה שלפני אדם. ורק יחד, גבר ואישה במישור האסטרלי-אתרי יכולים ליצור מחדש אדם מנטלי יחיד.

*"לכן יעזוב אדם את אביו ואת אמו
אני מדביק לאישה שלו
והם יהפכו לבשר אחד"*

כלומר, הגבר יעזוב את החוזה המשפחתי שלו ויצור חוזה משפחתי חדש עם האישה. חשוב להבין נכון את המילה "מקל" - שמשמעותה מיזוג ברמות רבות - נפשית, אנרגטית ופיזית.

היום אנו קוראים למיזוג שלם שכזה של התודעות של גבר ואישה - האגרגור של הזוג. טנטרה מזרחית מכוונת גם ליצירת זוג אגרגור, שבו משתמשים באנרגיות מיניות לשם כך.

אישה חייבת להיות עוזרת לגבר, עם תכונות מסוימות מנוגדות לו, הנחוצות למימוש מלא של היעד של אדם. כלומר, רק זוג כזה של גבר ואישה, ולא כל זוג, מסוגל לממש את תוכנית הבריאה.

המושג "דבק" ו"עוזר להיפך" אומר שגבר, כדי לזכות בתודעת אדם, חייב לבחור לא סתם אישה, אלא דווקא "עוזר להיפך", כלומר לענות לו בכל. , או בצורה המקסימלית האפשרית, לגופים הפעילים שלו. היום יש הרבה פרשנויות שאדם וחיה היו במובן הפיזי האיש והאישה הראשונים ושלא היו אנשים אחרים, והאנשים הראשונים הופיעו כילדיהם...

זוהי פרשנות שגויה.

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

ספר בראשית מתאר לנו את העקרונות - הנפשיים והאסטרליים-אתריים, ולא פעולות בעולם הפיזי.

כבר בשלב שבו נוצר אדם ההרמפרודיטה, אנשים התרבו באותו אופן שבו התרבו כל החיות הנבראות.

הדבר נאמר לנו בבירור בדברים הבאים:

"על כן יעזוב איש את אביו ואת אמו"

זה אומר שכבר היו גם אבא וגם אמא, כמושגים של המישור המנטלי והאתרי, והיו הרבה אנשים.

וכל זה קורה בשלב השביעי של הבריאה, שנמשך עד היום, אבל לא עוד במישור הנפשי, אלא במישור האסטרלי-אתרי.

מכאן גם שלכל תוכנית חיינו על פני כדור הארץ יש סוף ומטרה סופית, שכן שישה שלבי הבריאה הושלמו, אך השביעי עדיין לא הושלם. כל מיני מתורגמנים ואזוטריקים מנסים לחשב את הזמן של סוף השלב השביעי של הבריאה. אבל עצם הרעיון שיש "אחרית הימים" ניתן לנו בתורה בשלב השביעי הבלתי נגמר של הבריאה. כלומר, "אלהים" ינוח, יתבונן בכל זה ויאמר - "והיה ערב והיה בוקר - היום השביעי" ... וכאן יסתיים כל הרעיון של עולמנו. ..

לאחר שאדם, בניגוד לפקודה, אכל פרי מעץ הדעת והתקין את התוכנה הויראלית Mind, הוא נפל מההיררכיה של התודעה והפסיק לנהל את אותה הבקרה מרמה גבוהה יותר של היררכיית התודעות.

*"ויפנה ה' אלוקים אל האדם הזה
אמרתי לו איפה אתה*

*ו-אמר (הוא) שמע את קולך בגן
אני-פחדתי שאני עירום
התחבאתי"*

מה אנחנו רואים?

האות מ"יהוה-אלהים" לא הועבר עוד על ידי אדם. במקום לבצע ולהגשים את רצון התודעה העליונה, אדם הסתיר ועזב את ההיררכיה של התודעות. החלה לפעול עבורו תוכנת Mind ויראלית (שהותקנה בטרם עת), שהחלה ליצור אצלו רגשות של בוש, פחד וכו', ובעיקר, הובילה להתנהגות שלא הייתה מספקת לחלוטין מעמדת ההיררכיה של התודעה – הוא הסתיר...

כאן יש צורך להסביר מהי מהות בעיית הנפילה מההיררכיה של התודעה ומעורבות התבונה. תארו לעצמכם שאתם לוחצים על מקש במקלדת – כלומר אתם שולחים אות בקרה למערכת ומצפים שהאות הזו תוצג על המסך. אבל, במקום לבצע את האות שלך, המקלדת שלך מתחילה את המיינד שלה ומתחילה לחשוב מה לעשות. כמוכן, לא תוכל להשתמש במקלדת הזו שוב...

או, למשל, רובוט שבמקום לבצע את הפקודה שלך, יתחיל "לחשוב", יחליט שהוא "עירום" ויתחבא...

*"יהוה אלוהים עשה בגדי עור לאדם ואישתו
ואני לבשתי אותם (בגדים)"*

כתוצאה מכך נוצרה התוכנית הפיזית של המציאות - הגוף הפיזי (בגדי עור הנלבשים על הגוף האתרי), ונוצרה תוכנית לחיי אדם בעולם הפיזי:

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

"בויעת אפך תאכל לחם (לחם) עד שתשוב לארץ הזו (אדם), כי אתה ממנה.
לקחו אותך כי עפר (אתר) אתה ואל עפר (אתר) תשוב".

מה אם כן כל הפואנטה של מה שקורה?
העניין הוא לפתח את התוכנית הויראלית (שהותקנה בטרם עת) Mind, שהפילה את אדם מההיררכיה של התודעה.

"גירשתי את האדם הזה
ואני התיישבתי על הסף (על הסף) של גן העדן הכרובים האלה והאנרגיה (הלהבה) של החרב הזו מתחלפת
(מתהפכת)*"

**לפיכך, בהסכם התודעה, ההיררכיה של התודעות שנוצרו, המטרה והמשמעות של חיי האדם מוגדרות בצורה
מאוד ברורה וברורה.**

המשמעות של בריאת אדם הייתה לשלוט בחיים על פני כדור הארץ במישור האסטרלי-אתרי – לשם כך, האדם
נברא וניחן בתודעה יצירתית.

המטרה המיידית כרגע היא לעבד את תוכנית המינד הויראלית (שהותקנה בטרם עת) ולחזור לחיים בתודעה,
בהיררכיה של התודעה.

לשם כך, אדם צריך לפתח את התודעה שלו לרמה של "כרוב" ולהגביר את האנרגיה שלו כדי להתגבר על אנרגיית
החרב העומדת בדרכו חזרה לגן עדן אל עץ חיי הנצח.

ממה שנכתב לעיל, עולה בבירור שגן עדן, או גן העדן, אינו מקום כלשהו במישור הפיזי, אלא הוא מצב של
תודעה טהורה ללא שכל.

וגם שכל מיני המצאות ותחבולות של השכל בצורה של בניית חברה כזו או אחרת לא יובילו לכלום. המטרה
והמשמעות של חיי אדם בעולם הפיזי נעוצה בהתפתחות התודעה האינדיבידואלית שלו, בהסרת הנפש
ובצבירת אנרגיה חיונית...

זה בדיוק מה שכותבים מאסטרים רבים, זה מה שעושים יוגים הודים ושמאנים מקסיקנים.

כפי שאתם רואים, כל זה נכתב מזמן ומונח לנגד עינינו - אנחנו רק צריכים להיות מסוגלים לקלוט מה כתוב...

במקביל, במישור הפיזי, האדם נשלט על ידי הכוח השלישי המתואר בספר בראשית - "יהוה", המכונה גם אלוהי
עם ישראל.
על כל זה נדבר בפירוט רב יותר מאוחר יותר.

ועכשיו עלינו לשים לב שפעולות הבריאה והבריאה המתוארות בספר בראשית מתרחשות בדיוק לפי התרחיש
המתואר בספר יצירה.

ראשית, נוצרת התודעה - האגרגור של המין האנושי - אדם, לאחר מכן המידע מובנה, יוצר אלגוריתמים של
התנהגות אנושית, ורק לאחר מכן נוצרת אנרגיה - העולם הפיזי של האדם.

- בדיחה: המילה העברית "כרובים", שמתורגמת היום ל"כרובים", פירושה גם "כרוב". והשילוב של כרוב
עם חרב לווהט מוביל כמה מפרשי הברית הישנה אומללים לרעיון שכדי לחזור לגן העדן צריך רק לקצוץ
את כולם לכרוב... וזה מה שרואים היום לפעמים. "כולם ימותו, ואנחנו נלך לגן עדן."

ספר יצירה (ספר יצירה) - רמות תודעה 12 פעולות פשוטות ו-7 מצבים כפולים

כבר הזכרנו את המושגים האלה יותר מפעם אחת בספר שלנו, הגיע הזמן לתת הסבר כלשהו על מה אנחנו מדברים.

הסכם הבריאה, הברית, האור של הבורא אינו רק הסכם של תודעה. זהו ההסכם של ההיררכיה של התודעות שנוצרו. בדיוק כפי שמעל לרמה האנושית של התודעה של אדם, יש היררכיה "אינסופית" של תודעות שליטה, גם בתוך הרמה האנושית, יש היררכיה של תודעות קאסטות, הנבדלות ברמות שונות של צרכים, יכולות ואיכויות.

במידה זו או אחרת, אברהם מאסלו הגיע למסקנה זו במחקרו, שיצר את "פירמידת הצרכים" של האדם, האומרת שאם צרכים בסיסיים נמוכים יותר טבועים לחלוטין בכל האנשים, אז צרכים גבוהים יותר, החל מהצורך ב קוגניציה וסיום בצורך במימוש עצמי, באים לידי ביטוי רק במספר קטן של אנשים.

הבעיה של הבנה והסקת מסקנות מהמחקר של מאסלו היא שבחזרה החברתי של התבונה, החל על כל הציוויליזציה של היום, על כל אמנות המדינות, למרות כמה הבדלים חיצוניים, מושגי התודעה, העיקריים ביחס לחומר, הם פשוט לא.

התבונה, אינטליגנציה, אפילו המילה "תודעה" - הקיימת בהסכם החברתי, הן רק תכונות של הגוף החומרי של האדם, התוצאה של עבודת המוח, מערכת העצבים וכו'. וכולי.

המודל המדעי של החזרה החברתי אינו מסוגל להסביר לא את נוכחותם של "גאונים" או את היכולות הפנומנליות המופיעות אצל אנשים מסוימים המסוגלים להפר את כל חוקי הפיזיקה הידועים.

מצד שני, מגמות ותנועות רוחניות קיימות, שרוברט מונרו כינה "אנדרגראונד", ואנו מכנים "אזוטריות פופ", מצד אחד, פועלות עם מילים, מושגים שמצבים שלהם אינם קיימים בחברה, - מצד שני, מצד שני, הם גם לא מציעים שום דגם שלם אחר של העולם.

מאחר שחלק הארי מהם קיים באותו הסכם, בעמדה של נקודת הכינוס - המוח - מטרותיהם מכוונות להשגת תוצאות טובות יותר באותם חיים חברתיים. איך להרוויח יותר כסף, איך להשיג את בן הזוג לחלומות, איך להשיג הארה (השאלה היא למה), להעלות קונדליני וכו'.

למעשה, כל המאמצים הללו פועלים רק כדי לחזק את אותה "תמונה של עצמך", אך "מפותחת" יותר, ויוצרות נגישה של "התנגדות" בתוך אותו עולם חברתי מערבי, ומפנים את תשומת הלב של אנשים שהם לפחות תפיסתיים משהו, מתשומת לב לעצמם ושינוי עצמי - כלפי חוץ. למצוא את מי שאשם בכך שהעולם הזה אינו הרמוני, והאנושות האומללה חיה בעבדות... - הממשלה הסודית, הבונים החופשיים, היהודים, הזוחלים וכל אחד אחר.

קסטנדה "אש מבפנים":

דון חואן: הלוחם מכוון את עצמו, עם זאת, לא בצורה אגואיסטית, אלא במובן של מחקר מתמשך ואולי עמוק יותר של מהותו.

***** הנקודה החלשה ביותר של אדם רגיל היא לקחת את עצמו יותר מדי ברצינות. אדם רגיל מחשיב את כל מעשיו ורגשותיו, כמו גם את רגשותיו של עריץ קטן, כמשהו חשוב ביותר, משהו בעל חשיבות מכרעת. ללוחם יש לא רק אסטרטגיה מחושבת היטב, אלא גם משוחרר מתחושת חשיבות עצמית. תחושת החשיבות העצמית שלו מתרסקת על ידי ההבנה שהמציאות היא רק הפרשנות שלנו לעולם.**

כתבנו על כך רבות במהלך השנים, מחקרים עצמאיים של טקסטים עתיקים, כמו גם מודלים של כמה מאסטרים - מדברים על אותו דבר (המסורת הטולטקית כפי שהוצגה על ידי קסטנדה, ר' מונרו, גורדייף, תורה, קהלת, ספר יצירה) - על כך ברגע מסוים מצאה את עצמה האנושות כולה בעמדת הסכם התבונה. פרטים נוספים על כך בנספח 1.

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

הסכם התבונה, שבו, כאשר התודעה שנוצרה כבויה, מה שנקרא נוצר באדם בתהליך של קיבעון, חינוך, חינוך. "דימוי עצמי", מבנה מנותק לחלוטין מתוכניות רוחניות, נשלט באמצעות רשימות זיכרון ברמת ההתנהגות הרגשית. ללא הרס המבנה הזה, ללא מעבר מניהול התבונה בחוזה החברתי לניהול התודעה בחוזה הבורא, לא יתכן פיתוח של תודעת אדם..

זה בלתי אפשרי, דווקא משום שהתכלית והמשמעות של חיי התודעה היא בהסכם האור של הבורא, באוסף ה"מתנות", השריד הנלווה לתודעה, שעליו מדבר גם ר' מונרו, וקהלת, והמסורת הטולטקית.

נדבר על כך ביתר פירוט בפרק. "המטרה והמשמעות של החיים בברית" בחלק השישי של הספר.

זה בהבנת המטרה, במוטיבציה שהתקבלה מלמעלה, שהפער בין אזוטריקה לאזוטריה פופ, בין הסכם התודעה, אור הבורא וכל אחת מהסכמות השכל חולף. כל שינוי בתודעה בא לידי ביטוי תמיד בקיום.

הווייה - כוללת את כל התוכניות הזמינות לאדם מגולם. זהו לא רק העולם הפיזי, החומרי, אלא גם התוכניות האסטרליות, הנפשיות, הרוחניות.

בנוסף לצרכים של תמיכת חיים וביטחון, שיש לכל אחד, בנוסף לצרכים של רגשות, תחושות, תחושות, לחלק מהאנשים יש גם צרכים לקוגניציה, חשיבה, מידע והבנתו, לרבות באותם תחומים שאינם במישורין. מתייחסים לנושאים של הישרדות או מקצוע.

על בסיס המודל המתואר בספר "ספר יצירה", רמות אלו מתוארות לנו באמצעות "12 פעולות פשוטות", "7 מצבי תודעה כפולים" ו"3 סיבות שורש".

במה יהיו שונים ההווייה, הצרכים, ההתנהגות של אנשים החיים ברמות שונות של תודעה - קאסטות?

נתחיל עם רמת "12 פעולות פשוטות".

הנה תיאורם מתוך ספר "ספר יצירה":

משנה ה, א

שתים עשרה פעולות פשוטות (לא מורכבות) זיי-ואב-זיין-הת-תת-יוד-למדנון-סמך-עין-צאדה-קוף
הבסיס לשיחתם, השתקפותם, התנועה (הליכה, הרגל)
חזון (הוכחה, חפצה) פעולה שמיעתית
הזדווגות מריחות כעס בשינה גרגרנות
צחוק (לעג)

הפעולות הללו, שנראות כל כך רגילות, הן למעשה ביטויים של תודעה. שימו לב שרוב 12 הפעולות הפשוטות טבועות גם בבעלי חיים שיש להם את התודעה של הגוף של צ'אקרת אנהטה - מנטליות בעלי חיים (נפש חיה).

בואו נראה כיצד הצרכים של רמה זו של תודעה יתממשו באמנות שונות של מדינות באמצעות דוגמאות פשוטות.

מהו "כעס" - כפעולה פשוטה של התודעה? זוהי היכולת להיות מודע לרגש של האדם, השתקפות התודעה: הביטוי שלה, ההשלכות שלה, היכולת לנהל אותה.

האם אדם בחוזה טוטליטרי יכול להראות את רגש הכעס שלו ב-100%? האם הוא יכול להראות את חוסר שביעות הרצון שלו ממה שקורה, פשוט לכעוס - שיש לו זכות אזרחית לעשות זאת?

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

לא, זה לא יכול - מכיוון שאפילו ביטויים אלו במרחב הציבורי קשורים בפחד לחייו, אפשר בקלות לקבל עונש מאסר על "העלבת הרשויות", "רגשות המאמינים", "הכפשת הצבא", או בגלל "קורא לכל דבר" מה שקורה עכשיו בכל מקום ברוסיה.

או, מהן פעולות כה פשוטות של התודעה כמו "חזון", "שיחה", "מחשבה" - ברוח הדוגמה הנתונה על השתתפותו של אדם בבחירות לשלטון בארצו?

זו רק הזדמנות: ויכוח, דיון, חיפוש טיעונים, חיפוש דוגמאות משלך תוך אובייקטיביזציה של מה שפוליטיקאים אומרים ומה הם עושים - וכן הלאה...

האם יש לאדם סיכוי להתבטא בפעולות כאלה - לצבור את חווית התודעה שלו ברמה זו?

לא, זה לא.

נקודה חשובה שכדאי להדגיש בנפרד היא ש"12 פעולות תודעה פשוטות" אינן רלוונטיות כלל בהסכם התודעה למה שנקרא "התפתחות רוחנית". עם זאת, ללא הפיתוח, המגורים, הזמינות שלהם - זה פשוט לא רלוונטי לדבר על כל שלב הבא.

ברמת התודעה של "12 פעולות פשוטות" - אף אחד לא מתעניין במהות השאלה, אף אחד לא מנסה להבין כלום, לחפש קריטריונים של אמת, לבדוק וכו' - כולם מסתפקים רק במילים ריקות ו פעולות פשוטות...

ק. קסטנדה, "גלגל הזמן"

"אדם רגיל רגיל להיות מודע רק למה שהוא מחשיב חשוב לעצמו. אבל לוחם אמיתי חייב להיות מודע להכל בכל עת".

לכן, בתהליך המחקר שלנו, התחלנו לקבוע ביתר דיוק מה בעצם עומד מאחורי דבריו של כל אדם על "הצורך בפיתוח".

בידוד מהמציאות הסובבת, החברה - העולם שבו אדם חי, חי את חייו, וטבילה ב"אשליה של פרקטיקות רוחניות" - איננה התפתחות התודעה.

אז, אם לגבי הרמה של "12 פשוט" - רמת תמיכת החיים, שבהיותם תחת איום, יכולה לדחוף אנשים לשנות סוף סוף לפחות משהו בחייהם, לפחות חברה אחת לאחרת, זה פחות או יותר ברור וברור, כי זה קורה לנגד עינינו.

הרמה של "7 מצבים כפולים" אינה כה ברורה.

העולם הנפשי, עולם המידע, הוא אמיתי כמו העולם הפיזי שמסביב, אותו אנו תופסים בחמשת החושים שלנו. אנו יכולים גם לתפוס עם התודעה שלנו את העולם הנפשי ואת המישורים הרוחניים הגבוהים יותר.

במילים אחרות, מחשבות הן "אמיתיות" בדיוק כמו פעולות פיזיות.

הבה נצטט מתוך "ספר יצירה" על "7 מצבי תודעה כפולים" כדי להבהיר יותר על מה אנחנו מדברים.

משנה ד, ב שבעה הכפולים בית-גימל-דלת כף-פי-ריש-תבונובה חוכמתם (חוכמה), עושר (שפע), זרע, חיים, ממשלה, שלום (הרמוניה)

משנה ד, ג שבעה כפולים בית-גימל-דלת כף-פי-ריש-טב (אותיות עבריות) בעשיית שיחה ובניגוד של מצבים מלאים וריקים בניגוד לחכמה (חכמה) טיפשות בניגוד לעושר (מצב רוחני). (עוני בניגוד לזרע (בריא) שממה בהתנגדות לחיים (פיתוח) מוות בהתנגדות לממשלת העבדות בהתנגדות למלחמת שלום בהתנגדות לחמודות (הרמוניה) כיעור (דיסהרמוניה)

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

משנה ד"ד שבעה כפולים בית-גימל-דלת כף-פי-ריש-טבורה ומזרח ומערב צפון ודרום ארמון הקדושה
(הקדש) מכוון (הכוונה) באמצע והוא מרים (מרומם) הכל. מכולם

משנה ד, ה שבעה כפול בית-גימל-דלת כף-פי-ריש-טב שבע ולא שש שבע ולא שמונה.
לבדוק אותם ולבחון אותם ולבסס את המעשה המילים כראוי (כפי שצריך) ולהחזיר את היוצר לכוונתו
(כוונה)

מצבי תודעה אלו תואמים את רמת התודעה של האישיות (נשמה), החיים בעולם הנפשי, בדיוק כפי שגופנו
הפיזי חי בעולם החומר.

ניתן להשוות את המצבים הכפולים הללו לכדור נפחי, שיש לו נקודות רבות ושונות. ברגע שהוא חי כל מצב,
הבנת כל אירוע, קבלת כל החלטה, אדם תופס לא רק את ה"רצון" שלו, אלא גם את ההשפעה של הרצון או
ההחלטה הזו על אובייקטים הקשורים זה בזה, כולל עצמו.

לדוגמה:

- מה צריכה להיות הבחירה אם אני יכול לקבל את התפקיד הזה, אבל בשביל זה חבר שלי יפוטל מעבודתו?
- מה צריכה להיות הבחירה לעזור לחברים לעשות עסקה שתגרום לכך שהאדם השני יתבדה?
- איזו ברירה צריכה להיות לך לעזור למישהו אם אתה יודע שהוא ישתמש בעזרה זו כדי לפגוע בעצמו או באחרים?
- מה צריכה להיות הבחירה, לספר לחבר אמת על עצמו שתהרוס את מערכת היחסים שלכם או להמשיך להיות צבוע למען ה"זוגיות"?
- מה צריכה להיות הבחירה, להסתגל לבן הזוג מתוך פחד מבדידות, דיכוי פנימי והונאה גם את עצמך וגם את בן/בת הזוג?
- מה צריכה להיות הבחירה אם לבן הזוג שלי יש צרכים שאינם עולים בקנה אחד עם שלי, במיוחד באותם תחומים "אסורים" בחברה? לאסור? מתפצלים? מחפשים הזדמנויות לבנות מציאות משותפת?
- איזו ברירה צריך להסכים עם ההנהלה באיזה דיון על פוליטיקה או על מה שקורה במדינה, רק כדי לא לאבד את העבודה?
- מה צריכה להיות הבחירה לשתוק, לראות את הפקרות המשטרה, הרשויות וכו'. או להסתבך ולהסתבך בעצמך?
- מה צריכה להיות הבחירה, לשקר לפקיד ממשל שרוצים להדחיק אדם חף מפשע, אבל זה שקר, לא?
- איזו ברירה צריכה להיות לך, לתת שוחד למשטרה הכלכלית, פשוט כי אחרת הם יסגרו לך את העסק, למרות שהם, לא אתה, שעוברים על החוק?
- מה צריכה להיות הבחירה, להישאר ולחיות בארץ הולדתך, שבה הכל מסודר ומוכרע, אבל שבה אין חירויות אזרחיות וחברתיות?
- וכו' וכולי.

העיקר, מלבד עצם "השאלה מה צריכה להיות הבחירה", היא הבחירה עצמה - איזה סוג של פעולות ומאילו
מצבים אדם מוכן לבצע, ועושה למען הבחירה הזו - בכל אחד מאלה רגעים...

זוהי רשימה מאוד שטחית ושטוחה שבעזרתה רצינו להדגים את "המציאות" של העולם הנפשי בו התודעה חיה
באותו אופן שבו הגוף שלנו חי במישור הפיזי.

כאן כדאי לשים לב גם למושג "שקרים וצביעות", אשר זוכה למניפולציות הן על ידי החברה והן על ידי
הפופ-אזטריות.

אנו רואים כיצד החברה הופכת למכונה של שיעבוד כבר ברמה ברורה, ולעיתים ניתן להשוות את דרכי
האינטראקציה עמה לצורך לעקוף "חסימה באינטרנט" או לא לתפוס "וירוס תוכנה".

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

בעולם של היררכיית התודעה, - יחסי אנוש מתחילים מרמת צ'אקרת האנהטה. ברמה הזו, במישורים עדינים, אין זמן, אין מרחב, אין מגבלות של הגוף.

במערכות יחסים כאלה, צביעות היא בלתי אפשרית, דווקא בגלל שהכל שקוף, מורגש וידוע.

ביטויים של "חברים קרובים" ברוח "זה האישי שלי", חוסר היכולת לומר לאדם בפניו של אדם מה אתה באמת תופס וחושב עליו, או על המצב, תוך כדי דיון לא פעם מאחורי גבו עם אחרים - הקריטריונים שאנשים, כ"אנשים" אין, והם אינם בונים שום מערכות יחסים ואינם יודעים כיצד, ממשיכים לעקוב אחר הפרוטוקול החברתי, שומרים על הדימוי של עצמם באחרים ובעצמם.

אלו המצבים שאנו קוראים להם צביעות.

צביעות היא מצב של מעטפת שמגן עלינו מתפיסת המציאות...

הבה נביא מספר דוגמאות נוספות מ"7 מדינות כפולות".

תאר לעצמך שאתה מנהל שחייב לנהל כפיפים. מצד אחד, אתה יכול פשוט לדרוש תוצאות מסוימות - ולעבור לחלוטין למצב של "ממשלה", שבו בניגוד אליך יהיה אדם כפוף לך בהיררכיה החברתית. הוא מוצא את עצמו בעמדה של "עבדות".

או, אם אתה אדם מודע יותר שתופס תוכניות עדינות, אתה יכול לחזות ולראות את האלגוריתמים של ההתנהגות שאדם יציג, את כל הטיעונים שהוא ייתן לך מרשימת ההסכם החברתי. קל להדחיק "דעה" כזו כשאתה מוצא את עצמך במצב של "מלחמה". או, מצד שני, על ידי שמירה על שתיקה, התעלמות מצביעות או שקרים, הישארות בעמדה מסוימת של "שלום". אבל האם זה יהיה מצב הרמוני?

G. Gurdjieff, מבוסס על ספרו של אוספנסקי "הדרך הרביעית"

"אנשים מבינים מה זה "ידע" הם גם מבינים את האפשרות של קיומן של רמות ידע שונות, הם מבינים שידע יכול להיות פחות או יותר, עם זאת, הם לא מבינים שלהוויה, או קיום, יכולים להיות גם רמות שונות או קטגוריות קח לדוגמה, קיומו של מינרל וצמח הם רמות שונות של קיום מינרל וקיומה של חיה וזה בדיוק מה שאנשים לא מבינים.

הם גם לא מבינים שידע תלוי בהוויה, ולא רק שהם לא מבינים, אלא שהם בהחלט לא רוצים להבין.

הסימנים החיצוניים של הקיום האנושי הם רב-צדדיים: פעילות ופסיביות, אמת והונאה, כנות וחוסר כנות, אומץ ופחדנות, שליטה עצמית והפקרות, עצבנות, אנוכיות, נכונות להקרבה עצמית, גאווה, הבל, הונאה, קנאות, עצלות, מוסר, קלקול - זה ועוד דברים רבים אחרים מרכיבים את הקיום האנושי.

הידע כשלעצמו אינו נותן הבנה; וההבנה אינה מתגברת על ידי צמיחת הידע בלבד.

בחשיבה היומיומית אנשים אינם מבינים בין הבנה לידע. הם חושבים שהבנה גדולה יותר תלויה בידע רב יותר. או הם צוברים ידע - או מה שנקרא ידע - אבל הם לא יודעים איך לצבור הבנה; ושאלה זו עצמה אינה מטרידה אותם.

ההבדל בין ידע להבנה יתבהר כאשר נראה שידע יכול להיות פונקציה של מרכז אחד; אבל ההבנה היא פונקציה של שלושת המרכזים. כך מנגנון החשיבה יכול לדעת משהו.

אבל ההבנה מופיעה רק כאשר אדם מרגיש וחש בכל מה שקשור בה.

אנו מקווים שהצלחנו להסביר בעזרת הדוגמאות הפשוטות הללו שבראשית הוא כולו גילויים של האדם, שגם לתוכניות הנפשיות והרוחניות יש קריטריונים וביטויים משלהם.

אם אנשים לא קולטים את המציאות האלה, אז זה רק עניין של אמנה וקסטה.

קרא עוד על רמות אחרות ועל המודל הכללי בפרקים מחלק ו'
"התורה היא ספר לימוד לתודעה, לא ספר תפילה", שוב על רמות התודעה מ"ספר יצירה" ו"ספר יצירה 5 רמות של נשמת האדם: יחידה, חיה, רוח, נשמה, נפש".

טקסטים עתיקים ודתות חברתיות מודרניות

כאשר אנו נוגעים בנושא של טקסטים עתיקים, ספרי תורה (הברית הישנה), "ספר יצירה" (ספר יצירה) ואחרים, אנשים חברתיים מודרניים רבים חשים מיד דחויים - כפי שהוא, חזרנו שוב לדת. , ל"אופיום של העם" "

כאן טמון עוד טריק של החברה המודרנית, החלפת מושגים והפיכת הידע שניתן לאנשים על ידי ציוויליזציה מפותחת יותר לדת, למערכת של אמונות וטקסים.

אתה יכול להלל כל דבר, להתחיל לסגוד למסננת - "פסטאפאריזם" היא דת חדשה (או מסננת על הראש שלך), או שאתה יכול לנסות לשחזר את הידע העתיק מהטקסטים העתיקים שהגיעו אלינו.

בספר זה נדבר על מה שצריך לעשות ולהשיג בשביל זה...

נתחיל בגישה שונה מהותית לעבודה עם טקסטים עתיקים בדתות מודרניות ובאמנה שלנו.

הדת מבוססת על ההנחה שאנשים שחיו קודם לכן היו קרובים יותר לבורא, ולכן ידעו והבינו יותר ויותר טוב מאיתנו. לכן, יש ללמוד את היצירות שלהם, את הפרשנויות שלהם, ולא לנסות ללמוד באופן עצמאי את הטקסטים העתיקים.

כתוצאה מגישה זו, במשך מאות שנים, הצטבר מגוון עצום של פרשנויות שונות, שנכתבו בחברות והסכמים שונים מהותית. ניסיונות היום לקרוא את הפרשנויות הללו מובילים לג'ונגל של אי-התאמות בין אמנות וחברות אחרות שהיו שונות מהותית משלנו.

מה תפס הנביא יחזקאל:

"חזיון כבוד האל בדמות מרכבה (מרכבה, מרכבה; בעברית: מְרַכְבָּה, "מרכבה"), רתומה לארבעה בעלי כנף - טטרמורפים. לכל אחד מארבעת היצורים היה דמיון לארבעה פנים (אדם, עגל, נשר, אריה), ארבע כנפיים שנוגעות זו בזו ורגלי מתכת נוצצות עם פרסות (יחזקאל א, ו). העיצוב הסתיים בחצי כדור (יחזקאל א, כב), בעוד שבבסיסו היו גלגלים עם עיניים. תוך כדי תנועה הכנפיים עשו רעש רב, ובעצירה הכנפיים צנחו. מעל לחצי הכדור היה כס מלכות שעליו ישב "דמות אדם" (יחזקאל א, כג). «

היום כנראה היינו תופסים את זה כנחיתה של חללית.

אז מה הטעם לנו היום לנסות להבין, או יותר נכון, להמציא לעצמנו למה יכול היה להתכוון הנביא יחזקאל?

משהו דומה קורה עם ניסיונות להבין פרשנויות ישנות לספרים עתיקים, כאשר מושגים המוכרים לנו כיום מהאלקטרוניקה, הקוסמונאוטיקה, האווירונאוטיקה וכו' - מציאויות שבהן אנשים הצטלבו בעבר, מתוארים דרך מציאות החברה של אז.

אנו מניחים שתרבויות מתקדמות יותר היו, ואולי עדיין קיימות, על פני כדור הארץ. יש הרבה מידע על הנושא הזה באינטרנט.

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

ציוויליזציות אלו לקחו חלק בשינוי הגנטי של האנושות, בהעברת הידע לאנושות זו, כמו גם ביצירת חוזים חברתיים ובניצול אנשים.

רבים מהתיאורים שהגיעו אלינו משקפים אירועים גלויים למעשה שתוארו על ידי האנשים של אותה תקופה דרך הפריזמה של האמנה שלהם והמבנה החברתי שלהם.

אין פלא שספר קהלת (קהלת) אומר:

"וביותר מכל זה, בני, היזהרו (היזהרו מ) עשייה, ספרי המון אינסופי ודיבורי סרק - עייפות (מתח) הגוף (בשר)"

כאן אנו מתקרבים להבנת הטקסטים העתיקים דרך השכל - לימוד ספרים רבים ודעות רבות שהצטברו במשך מאות שנים - ודרך התודעה - התכוונות עצמאית לצורת המחשבה העומדת בבסיס כל ספר רציני.

פעם, צורת המחשבה של הטקסטים העתיקים הללו יצרה את הציוויליזציה שלנו, הנקראת "יהודית-נוצרית", והיום, הטקסטים הללו הפכו לסיפור אגדה לילדים... זה רק מעיד על הפשטות וההשלמה של אמנה חברתית מודרנית.

מודל רב מימדי של אדם - גוף וצ'אקרות

הבה נחזור שוב למושג "אדם" ונבחן אותו בהסכם התודעה.

בעולם שלנו, בעולם הנפש-אנרגיה-מידע, אדם הוא מבנה רב-ממדי מורכב. מכיוון שהמינד שלנו, שבעזרתו אנו מתחילים לחקור את העולם, הוא תלת מימדי, אנו מחלקים על תנאי את המבנה הרב ממדי הזה לשבע רמות נפרדות, או גופים. זה דומה לאופן שבו אנו משתמשים בחתכים כדי לצייר צורות תלת מימדיות על נייר דו מימדי.

שבעת הגופים הללו הם מבנים נפשיים-אנרגיה-אינפורמטיביים שונים, שבכל אחד מהם אנו מזהים את מרכז המידע הנפשי-אנרגיה שלהם - הנקרא צ'אקרה.

כדי לדמיין את המבנה הזה, נסה לדמיין כמה "עננים", או מבני שדה בגוף הפיזי האנושי ובסביבתו, בעלי צורות וגדלים שרירותיים.

מכיוון שגופים אלו נבדלים בתדירותם, אנו מקשרים אותם לצבעי הקשת - מאדום בתדירות הנמוכה ביותר ועד סגול לכל היותר. והאות השולט באדם מגיע מהתודעה העליונה בצורה של אור לבן.

"הגופים" הללו אחראים לכל תחומי חיי האדם. נהוג לדבר על "גופים" דרך הצ'אקרות שלהם:

1. צ'אקרת מולאדרה - גוף פיזי - כל הפעילות הגופנית שלנו, הישרדות.
2. צ'אקרת Svadhithana - פעילות מינית, ילדים, רבייה.
3. צ'אקרת מניפורה - גוף אסטרי - כל הפעילות החברתית שלנו - עבודה, משפחה, פנאי, בית, רכב, קשרים חברתיים, נפש וכו'....
4. צ'אקרת Anahata - גוף נפשי ראשון - אהבה וידידות. תודעת בעלי חיים.
5. צ'אקרת וישודהא - גוף נפשי שני - תודעה אנושית.
6. צ'אקרת אג'נה - גוף נפשי שלישי - תת מודע, חוזה.
7. צ'אקרת סהאסררה - גוף נפשי רביעי - תקשורת עם התוכנית העליונה, שליטה בחיי האדם.

בכל אדם ניתן לזהות את כל המבנים הנפשיים-אנרגיה-מידע הללו, אך אצל אנשים שונים יש להם פעילות שונה, או השתקפות עצמית.

רוב האנשים, בשל חינוכם, השכלתם והכללתם באמנה החברתית, תופסים את עצמם ואת העולם מסביב רק לרמה של השלישי - הגוף החברתי. ברמה זו פועל המיינד החברתי, המסוגל לתפוס את העולם התלת מימדי. עבור אנשים כאלה, שום דבר מלבד העולם התלת מימדי לא קיים, כי הם לא מסוגלים לתפוס שום דבר אחר.

יש מספר קטן של אנשים שמסוגלים לתפוס דרך גופם הגבוה. עולמם של אנשים כאלה שונה מהותית מעולם האנשים החברתיים, ועל כך נדבר בהמשך.

איך אנחנו תופסים את העולם - נקודת הרכבה ומרכז התפיסה

בואו נדבר שוב על תפיסת העולם שלנו, אבל הפעם במודל העולמי של הסכם התודעה, וגם שוב על עצם הרעיון של ההסכם.

כפי שכבר הוזכר, בהסכם הברית אנו תופסים את היקום כמחשבה של התודעה היצירתית, או, אם מדברים במונחים פיזיים המוכרים לנו יותר, כאות נפשי-אנרגיה-מידע - אור הבורא. או כשדה בודד שיוצר את כל שאר השדות.

יתרה מכך, כל העצמים הנראים לנו הם רק המרכיב החומרי של היקום, כלומר אנרגיה, שמאחוריו מסתתרים מידע ותודעה.

כדי לדמיין טוב יותר את ה"אות" הזה, הבה נשתמש שוב באנלוגיה הפשוטה שלנו עם התפשטות של כל אות מידע.

בואו נדמיין אות מידע בפס רחב מתפשט בכבל או משתמש בגלי רדיו. אות זה נושא מידע רב - שידורי רדיו, ערוצי טלוויזיה, מידע באינטרנט וכו'.

אנו יכולים להתחבר לאות הזה באמצעות כל מקלט - בין אם זה רדיו, או מקלט טלוויזיה, או מחשב, ולחלץ מהאות הזה את מידע האנרגיה שמעניין אותנו, אותו המקלט שלנו ממיר עבורנו או לקול או לתמונה עם קול. , או לתוך קבצי מחשב וזרמים.

משהו דומה קורה בתפיסת העולם שלנו.

התת מודע שלנו הוא המקלט עצמו שהופך את אור הבורא לעולם תלת מימדי המוכר למוח שלנו, הנתפס על ידינו בעזרת החושים שלנו והתודעה שלנו.

התודעה שלנו מוסיפה יכולות נוספות לחמשת החושים - תפיסת ההילה, אינטואיציה או ידע ישיר.

אבל בכל התהליך הזה מעורב עוד איבר נפשי-אנרגיה-אינפורמטיבי, לא ידוע במדעי החברה - נקודת ההרכבה, או נקודת המיקוד. איבר זה ממוקם במבנה הנפשי-אנרגיה-אינפורמטיבי בתדר של צ'אקרת סהאסררה.

נקודת מיקוד זו בוחרת מאור הבורא את החלק הקטן שלו, אשר לאחר מכן מוזן ל"מפענח" התת-מודע שלנו והופך לעולם שלנו.

כל החלק הזה של אור הבורא שאינו עובר דרך נקודת המיקוד אינו ידוע עבורנו, כי אין לנו אפילו שמץ של מושג על קיומו.

החלק הזה של אור הבורא שעובר דרך נקודת הפוקוס מחולק עבורנו לידוע ולא ידוע.

החלק של האור שנתפס על ידי המוח שלנו הוא מה שאנחנו יודעים.

והחלק הזה של אור הבורא שעבר דרך נקודת המיקוד, אבל עדיין לא ניתן לפענחו על ידי תת המודע שלנו ואינו נתפס על ידי השכל, הוא עבורנו לא ידוע, אבל ניתן לדעת.

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

לפיכך, אנו רואים שבתפיסתנו את העולם, או אור הבורא, לוקחים חלק שני אלמנטים חשובים - נקודת המיקוד והמפענח של תת המודע שלנו.

שני המרכיבים הללו הם שמגדירים את ההסכם שלנו.

בואו נסביר את כל זה ביתר פירוט.

בואו נתחיל עם אחד פשוט יותר, עם המפענח של תת המודע שלנו. זה לא יותר ממודל העולם שלנו, אותו מודל עולם שנקבע לנו בתת המודע על ידי ההורים, המתנכים, המורים והסביבה החברתית שלנו.

כאשר מראים לנו אובייקט מסוים ואומרים לנו שהוא קובייה ירוקה, תת המודע שלנו לומד עם הזמן לפרש את המידע הנפשי-אנרגיה המקביל לאובייקט זה כקובייה ירוקה.

אם היינו קוראים לאובייקט הזה כדור אדום, אז תת המודע שלנו היה לומד לפרש את המידע הנפשי-אנרגיה הזה ככדור אדום.

מכאן מתברר שרק אנשים שגדלו והתחנכו באותו מודל עולם, באותו הסכם, יכולים לתקשר זה עם זה. אחרת, בהסתכלות על אותו חפץ, אחד יראה קובייה ירוקה, והשני יראה כדור אדום. וזה קורה עם כל מושג בהסכם שלנו.

לכן, לפעמים, כשמדברים עם אנשים מהסכם אחר, אנחנו לא מבינים אחד את השני, כי כולם רואים ותופסים משהו שונה מבין השיח.

נקודת ההרכבה, או נקודת המיקוד, היא, כביכול, מכשיר לכוונון הפקעת הנפשית-אנרגיה-מידע שלנו לאות העולם, לאור הבורא.

משהו דומה לכפתורי הכונון של מקלטי רדיו וטלוויזיה.

אם נקודת הפוקוס "נעה" לאורך האות, אזי אות נוסף ייפול לתוך הגולם שלנו, המתורגמן שלנו של תת המודע ויהפוך לעולם אחר.

לפיכך, כל העולם הנתפס שלנו אינו היחיד האפשרי, אלא מייצג רק את החלק הזה של האור האינסופי של הבורא עבורנו, או השדה המאוחד, שעבר דרך נקודת המיקוד שלנו.

מכאן מתברר שכדי שאנשים יהיו באותו עולם, יש צורך שנקודת המיקוד שלהם תהיה קבועה באותה עמדה.

כאשר ילד נולד, נקודת המיקוד שלו אינה קבועה בשום צורה. לכן, ניתן לתעד ילד בעולמות שונים, אפילו בעולם החי - הדוגמה של אנשי מוגלי.

ככל שאנו מתבגרים, צוברים ניסיון חיים ומתאים את המתורגמן של תת המודע, נקודת ההרכבה נעשית קבועה יותר ויותר בעמדה אחת.

זה, במיוחד, מסביר את העובדה שבגיל הילדות וההתבגרות יש לאנשים הרבה יותר פנטזיות ומבצעים הרבה יותר פעולות שונות מאשר בבגרות.

לפעמים, אפילו לא ברור איך מתבגרים שובבים אלה הופכים אז למבוגרים משעממים, מייגעים ומקובעים בנוקשות.

התשובה היא פשוטה מאוד, ככל שהם מתבגרים, נקודת ה-Assemblage שלהם קבועה בצורה נוקשה בעמדה אחת, והעולם שלהם הופך מוגבל מאוד בגלל המיקום הזה. בעוד שעבור צעירים, נקודת הכינוס מקובעת בטווח מסוים ומאפשרת לכם לתפוס, או לאסוף, עולם מורחב יותר, נע בתוך הטווח, בהשפעת ספרים, סרטים, תקשורת או ביקורים במקומות שונים.

עמדת הקיבוע של נקודת ההרכבה, המרכיבה את העולם שלנו, קשורה ישירות למודל העולמי שלנו, ושני המושגים הללו קובעים במשותף את ההסכם שלנו.

אנו יכולים לומר שאנשים בחברה שלנו הסכימו על קיבוע כזה של נקודת האסיפה ובנו מודל עולמי לקיבוען זה.

היבט חשוב נוסף של תפיסה הוא מרכז התפיסה.

מרכז התפיסה הוא הגוף שדרכו נתפס כעת האות העובר דרך נקודת ההרכבה. מרכז התפיסה נע בין גופים בהתאם לפעילותו של האדם ברגע זה.

מרכז התפיסה הוא רב ממדי ומסוגל לתפוס בו זמנית דרך מספר גופים. חשוב לא לשכוח שכל המבנה האנושי הוא מנגנון רב-ממדי יחיד ושכל החלוקה שלנו לגופים נפרדים היא רק טריק עבור המוח שלנו.

איך אתה יכול להזיז את נקודת ההרכבה?

נקודת ההרכבה היא איבר מידע נפשי-אנרגיה רב ממדי ב"תדר" של צ'אקרת סהאסררה. רמה זו אינה נגישה לתבונה או לתודעה אישית, שבה אדם יכול להחזיק.

לכן, גישה ישירה לנקודת הכינוס אינה אפשרית.

נקודת ההרכבה נקבעת בהסכם בין ההורים, או אלה שמגדלים ומחנכים את הילד בפועל. אם ילד הוא "מוגלי", אזי נקודת ההרכבה שלו קבועה בהסכמת החיות שבסביבתם הוא חי.

בלידה נקודת ההרכבה אינה קבועה והדבר מאפשר לקבוע אותה בהסכמה של המגדלים והמחנכים את הילד.

גם נקודת ההרכבה תהפוך לא מקובעת בחלום וניתן להזיז אותה על ידי תודעות גבוהות יותר השולטות באדם. כתוצאה מכך, אנו רואים חלומות, חלקם "נבואיים" או "חינוכיים".

חשוב לזכור תמיד שהאדם לא הופיע במקרה ולא מעצמו, אלא הוא תוצר של יצירה וניהול מעמדה של תודעה מפותחת יותר.

באמנה חברתית אנשים מנסים להסביר הכל במקרה, כאילו, נראה לך, דמיינת את זה, חלמת את זה, כי באמנה חברתית אדם מבודד מכל השאר, אובייקט חומרי גרידא. כתוצאה מהסכם פרימיטיבי שכזה, אדם אינו מקשיב לסימנים המתקבלים מהתוכנית השולטת בו, ומבצע הרבה פעולות שאינן נכונות ומיותרות למטרת חייו.

הזאת נקודת ההרכבה אפשרית גם בעזרת "כוונה", שהיא היכולת של התודעה הרב-ממדית שלנו.

אנו יוצרים כוונה בעזרת התודעה שלנו, מודעים בצורה ברורה וברורה למה בדיוק אנחנו רוצים להשיג. לאחר מודעות חוזרת וממושכת, כוונה זו נרשמה בתת המודע שלנו. לשם כך, מומלץ לרשום את כוונתך על הנייר ולקרוא אותה באופן קבוע, במיוחד לפני השינה.

לאחר שהכוונה נרשמה בתת המודע, קיימת אפשרות שבמהלך השינה היא תעביר את נקודת ההרכבה שלנו למצב הנדרש בו ניתן לממש כוונה זו.

כלומר, לחיות בהסכמה של אור הבורא ובעל מודל של העולם שאינו החברתי, אנו יכולים לחפש דרכים ואמצעים לנהל את חיינו.

כמובן, איננו אדונים גמורים לגורלנו, אך יש לנו רצון חופשי מסוים במסגרת מטרת חיינו.

ניתן להזיז את נקודת ההרכבה על ידי המאסטר במהלך עבודה ארוכה ואינטנסיבית עם האדפט, כאשר לאדפט יש כוונה בלתי פוסקת לעבור להסכם של המאסטר.

המנגנון של עקירה כזו דומה לעקירה מהכוונה, אך הכוח הפעיל הוא הסכם המאסטר ונקודת ההרכבה של המאסטר.

כלומר, אנו יכולים לזהות שני מרכיבים הדרושים להזזת נקודת ההרכבה:

1. הכוונה הבלתי מתפשרת של האדם עצמו לשנות את החוזה.
2. תודעה גבוהה יותר שיכולה להזיז את נקודת ההרכבה.

התאמה של התודעה עם אדם אחר

התודעה שלנו מסוגלת להתכוונן לאדם אחר, הן בשדור חי והן באמצעות תצלומים, בקול ואפילו באובייקטים שהיו במגע, בשטח, של אדם אחר. זה לא מפתיע אם אתה מבין שכולנו רק חלקים מצורת מחשבה אחת - שדה בודד, או מבנים נפשיים-אנרגיה-אינפורמטיביים. וכל החפצים, התמונות או הקולות ישמשו רק כעוגני כוונן לתודעה שלנו. התהליך הרב-ממדי הזה לא יכול להיות מתואר על ידי הנפש, אבל התודעה שלנו מסוגלת לפיכך להתכוונן לתודעתו של אדם אחר.

התכווננות לאדם אחר תלויה בקסטה שלנו, כלומר בגופנו הפעיל. כוונן אפשרי רק עם גופים מנטליים, כלומר, החל מגוף צ'אקרת אנהטה ומעלה. כוונן כזה נשלט באמצעות כוונה ועל ידי העברת מרכז הקשב לגופים הנפשיים העליונים. יחד עם זאת, מידע אנרגטי-נפשי על אדם אחר ייתפס על ידי גופנו הנפשי.

הגופים הנפשיים התחתונים יקבלו תחושות לגבי גופו הפעיל של אדם אחר, לגבי מרכז התפיסה שלו כרגע, והגופים הנפשיים הגבוהים יקבלו מידע על מצבו, הסכמה ומחשבותיו.

גופים נפשיים גבוהים יותר יכולים להשפיע גם על אדם אחר, הן באמצעות תקשורת ישירה והן באמצעות צילום.

חשוב להבין שגם התפיסה וגם ההשפעה אינן מיוצרות על ידי הנפש, אלא על ידי התודעה הרב-ממדית שכולנו, ושאינה נלמדת כלל באמנה החברתית המודרנית. לכן, מנגנון התודעה עדיין לא ידוע לנו. אנו מכירים רק חלק מהאפשרויות של התודעה שלנו החורגות מהבנת המוח שלנו.

רמות תפיסה - קאסטות כרמה של תודעה אנושית

מכל האמור לעיל ברור שתפיסתו של האדם, ובהתאם כל התנהגותו, נשלטת באמצעות שתי מערכות:

1. קיבוע נקודת ההרכבה.
2. גופים פעילים והיכולת להזיז את מרכז התפיסה על פני גופים.

נוכחותם של גופים פעילים באדם, או השתקפות עצמית של גופים שונים, קובעת את הקסטה של האדם.

קאסטה היא לא סוג של המצאה, אלא הזדמנות אמיתית אחרת לתפוס את העולם ולפעול בעולם.

כל גוף פעיל נוסף קובע את הקסטה - מהקאסטה הפשוטה ביותר של עובדים, המסוגלת לתפוס רק את העולם הפיזי ולבצע את העבודה הפיזית הפשוטה ביותר, ועד לקסטה המורכבת ביותר, שבה כל גופו פעיל לאדם, והוא מסוגל לקלוט. העולם הרב ממדי ולהשפיע על המציאות הסובבת.

חשוב לציין שהקאסטות אינן תלויות בנקודת ההרכבה, אלא רק בגופים הפעילים. נקודת הכינוס קובעת את האמנה, שלום לכל העדות.

אבל אנשים בני מעמדות שונים יתפסו את העולם הזה בצורה כזו או אחרת אחרת.

יתרה מכך, כשהיום הם מדברים על התפתחות התודעה, הם מתכוונים להתפתחות של גופים גבוהים יותר באמצעות חוויה, אבל לא לשינוי בהסכם, לשינוי בנקודת הכינוס.

מודל התפיסה העולמית שתואר לעיל יאפשר לנו להבין את האפשרויות להתפתחות התפיסה שלנו. בדיוק כמו שבחיבור מקלט מתקדם יותר לכבל עם אות, נוכל לחלץ מידע נוסף, למשל, צליל סטריאו ברדיו, או תמונות ברזולוציה גבוהה בטלוויזיה, גם על ידי פיתוח יכולות התפיסה שלנו, התודעה שלנו, יוכל לחלץ מידע נוסף מאור הבורא שכבר נתפס על ידינו - העולם שלנו.

מסקנות רבות נובעות מהאמור לעיל.

1. ראשית, המודל העולמי יכול להתרחב כדי לתפוס את מלוא הנפח של אותו אור הבורא שעובר דרך נקודת ההרכבה. זה קובע את טווח ההכרה האפשרית שלנו בקיבוע נתון של נקודת ההרכבה.

2. שנית, ייתכן שנקודת הכינוס עשויה לעבור לעמדה אחרת, שתוביל לשינוי מוחלט באור הבורא שאנו תופסים ולשינוי מוחלט בעולמנו. כמובן, עבור עולם נתפס חדש נצטרך לבנות מודל חדש של העולם הזה.

המסקנה החשובה ביותר היא לא האובייקטיביות, אלא הסובייקטיביות של התפיסה שלנו, ההסכם שלנו. ברגע שנשנה את האמנה, נמצא את עצמנו בעולם אחר עם חוקים אחרים לגמרי.

המודל העולמי מתאר את החלק הזה של אור הבורא שעובר דרך נקודת ההרכבה ומתפרש על ידי ה"מפענח" של תת המודע. המודל העולמי יהיה פחות או יותר שלם, תלוי בהשכלתו של אדם, אך תמיד יהיה מוגבל על ידי הקיבוע של נקודת ההרכבה והקאסטה.

לכן, על ידי הגדלת ההשכלה שלנו והרחבת האופקים שלנו, נתרגם עוד ועוד מהלא נודע לנוודע, אך לא נוכל לבוא במגע עם הבלתי ידוע עבור הסכם זה.

כדי להרחיב עוד יותר את תפיסת העולם שלנו, עלינו ללמוד להזיז את נקודת האסמבלאז' ולבנות באופן עצמאי את המודל העולמי למיקומו החדש, אם העמדה הזו של נקודת ה-Assemblage עדיין לא נשלטה בשום מקום או על ידי מישור.

יש גם טווח של תפיסה אנושית, כלומר הטווח שבתוכו אדם מסוגל, באופן עקרוני, להזיז את נקודת ה-Assemblage שלו.

מעבר לטווח הזה יש משהו שבאופן עקרוני לא ניתן לתפוס על ידי התודעה האנושית. כלומר, אפילו האדם המפותח ביותר, המסוגל להזיז את נקודת ה-Assemblage שלו לאורך כל הטווח האנושי ומסוגל לתפוס בכל גופו, עדיין אינו יכול להכיר את העולם כולו, אלא רק חלק זעיר ממנו.

ניתן להסביר את רעיון הקסטה באמצעות דוגמה של מכשירים שונים, כגון רדיו, טלוויזיה ומחשב, הכלולים ברשת פס רחב. כל שלושת המכשירים הללו יהיו אנלוגים של אנשים בני קאסטות שונות. במקרה זה, הרדיו יוכל לקלוט רק צליל מאות הפס הרחב. הטלוויזיה תוכל לקבל קול ותמונה מאותו אור. והמחשב יוכל לקלוט מאותו אור גם צליל וגם תמונה והרבה מידע אחר שאינו נגיש לא לרדיו ולא לטלוויזיה. יחד עם זאת, כשם שאי אפשר יהיה "להסביר" את נוכחותם של תמונות וקבצים למקלט רדיו, כך גם אי אפשר יהיה להסביר לאדם ממעמד נמוך יותר את נוכחותו של מידע נתפס נוסף בעולם מסביב ובאדם עצמו.

פרטים ספציפיים של תקשורת קולית

תקשורת בין אנשים היא תהליך מאוד מורכב ורב מימדי. כפי שכבר כתבנו לעיל, התקשורת תלויה בקסטה של האדם ובחזוה שלו.

תלות בקסטה מתבטאת ביכולתו של אדם לתפוס את צורת המחשבה של בן השיח, או את המידע שהוא מנסה להעביר, או את הרגש של מה שהוא אמר.

התלות בהסכם בתקשורת מתבטאת במודל העולמי ובשפת הענפים - בפירוש דברי הדובר.

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

מכאן שברור שתקשורת בין בני מעמדות שונים והסכמים שונים תהיה קשה ביותר.

אפילו תקשורת קולית אינה פשוטה כפי שהיא עשויה להיראות במבט ראשון. ישנם שני מרכיבים לתקשורת קולית, בדומה לשידורי רדיו. יש תדר נושא ואפנון קול בתדר זה.

"תדר" הנשא נקבע על ידי הצ'אקרה שדרכה מתנהלת התקשורת. אדם חברתי רגיל אינו מכיר צ'אקריות, ואינו יודע כיצד לעקוב עם איזו צ'אקרה הוא מתקשר. לכן, לפעמים קשה לו להבין במה תלויה תוצאת התקשורת שלו.

יחד עם זאת, כל צ'אקרה "צובעת" את הנאמר במעטפת רגשית מסוימת. אם במהלך תקשורת קולית, צ'אקרת הסוואדהיסטאנה של הדובר פעילה, אז כל מה שהוא אומר יהיה "צבעוני" בתחום המיני ועורר רגש מיני אצל המאזין. כלומר, תקשורת כזו לא תיתפס כעניינית, לא כסבירה וגם לא כהוראה. וזה ייתפס או כמושך מינית או כדוחה.

אם צ'אקרת המניפורה פעילה במהלך תקשורת, אז כל הנאמר ייתפס כשיחה עסקית, סבירה, ויגרום לתגובה חברתית מרשימות המוח והזיכרון של המאזין.

אם צ'אקרת Anahata פעילה במהלך תקשורת, אז כל הנאמר ייתפס כעצה ידידותית או מחמאה אוהבת, בהתאם למין של בן השיח וליחסים בין האנשים המתקשרים. זו תהיה שיחה ידידותית נעימה.

אם צ'אקרת Vishuddha פעילה במהלך התקשורת, אז כל הנאמר ייתפס כזרימה של מידע ופנייה לתודעה. אם לבני שיחו אין תודעה אישית פעילה של וישודהי, אזי זרימת מידע כזו תפעיל לחץ על המניפורה שלו ותיתפס כסוג של הוראה, כלחץ. מצב זה מאוד לא נעים לאדם חברתי ומוביל לקונפליקטים בתקשורת.

אם במהלך התקשורת, צ'אקרת האג'נה פעילה, אז כל הנאמר ייתפס כפקודה, הוראה, פקודה. זה מה שמפקדי הצבא והבוסים הגדולים אומרים. תקשורת כזו מדכאת את בן השיח ומשאירה אותו עם תחושות לא נעימות ביותר, המובילות למרמור או לקרב.

אדם חברתי לא יודע לשלוט במנגנון הזה, "תדר הנשא", ולכן הוא הופך לפעמים לקורבן של מערכת הצ'אקרה שלו. יש בלוגרים באינטרנט שמשדרים בסוואדהיסטאנה ובאג'נה - אי אפשר להקשיב להם בשני המקרים.

הדבר המדהים ביותר הוא שהתפיסה של מה שנאמר תלויה לא רק ולא כל כך במילים, אלא בתדר הצ'אקרה שבו הוא נאמר.

לאותו ביטוי הנאמר בתדרים שונים תהיה השפעה שונה לחלוטין על בן השיח.

כל ביקורת שנאמרת בצ'אקרת Anahata תיתפס כעצה, כדאגה. אבל אותו דבר שנאמר בצ'אקרת המניפורה כבר ייתפס כביקורת עסקית, שעליה אתה צריך להגיב מהדימוי של עצמך, כדי לא להפיל את התמונה שלך.

אם אתה אומר את אותו הדבר על וישודהי, או על אג'נה, אז זה יהיה או עלבון או קרב.

אם לאדם יש את מערכת הצ'אקרה שלו, אז הוא יכול לשלוט בכל תהליך התקשורת הקולית ולשדר את מחשבותיו בתדרים שונים, דרך צ'אקריות שונות. לפיכך, אדם כזה ישיג הצלחה גדולה יותר בתקשורת.

אם לאדם אין מערכת הצ'אקרה שלו, אז השידור הקולי שלו יסדיר באופן אוטומטי את התדר, הצ'אקרה הפעילה במהלך התקשורת הזו. כמובן, תוך התחשבות בצ'אקריות הפעילות, כלומר, לא חסומות של אדם נתון.

אם זו תקשורת מינית, אז השידור יהיה בסוואדהיסטאנה.

אם מדובר בתקשורת עסקית בתנאים שווים, אז השידור יהיה במניפור.

אם זו תקשורת ידידותית או אהבה, אז השידור יהיה ב-Anahata.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

אם מדובר בתקשורת אינטלקטואלית, אז השידור יהיה ב-Vishuddha.
אם זה פיקוד או ניהול של אנשים, אז השידור יהיה ב-Ajna.

כל זה יקרה רק אם כל הצ'אקרות שלו פועלות לדובר, אין חסימות, אין דימוי חברתי של עצמו – כלומר אם הוא בריא פיזית ומוסרית.

ככלל, לאנשים חברתיים יש חסימות, דימוי עצמי, גישות חברתיות "טוב - רע", "נכון - לא נכון", "אפשרי - בלתי אפשרי" - כתוצאה מכך התקשורת הקולית שלהם מתרחשת לעיתים בתדרים שאינם מתאימים לסיטואציה. מוביל לאי הבנה ולקונפליקטים.

אפשר להימנע מהרבה בתקשורת והרבה אפשר ללמוד אם תכירו את מערכת הצ'אקרה שלכם ותלמדו לעבוד איתה.
אבל בשביל זה צריך לשנות את מודל העולם, לשנות את ההסכם.

חשוב להבין שהצ'אקרות והגופים שהן בונות הם מבנים נפשיים-אנרגיה-אינפורמטיביים הפועלים הן כתודעה (פסיכו), והן כאנרגיה (תדר נושא), והן כמידע.

כאן, כאשר אנו מדברים על "תדר הנשא", אנו מתכוונים למרכיב האנרגיה של הצ'אקרה. המשמעות היא שכלל אין צורך שלצ'אקרה נתונה, לגוף נתון, תהיה תודעה פעילה (שתקפות עצמית), אך ניתן להשתמש בה באופן מודע לשידור זרימת הדיבור.

כלומר, אפילו אנשים בני מעמד נמוך יותר יכולים ללמוד לשלוט בשידור של זרימת הדיבור שלהם.

שלוש רמות של תקשורת: פיזית, רגשית, נפשית

אנו רואים באדם מבנה נפשי-אנרגיה-אינפורמטיבי רב-ממדי, שבו אנו מבחינים באופן קונבנציונלי בשלוש רמות עיקריות - פיזית, רגשית ונפשית.

בהתאם, בהתאם להתפתחות הרמות הללו, תתרחש תקשורת עם אדם זה.

ניתן להשוות תקשורת בין אנשים באנלוגיה לפרוטוקול התקשורת בין מערכות מחשב מודרניות. מי שמכיר את הנושא הזה יודע שלפרוטוקולים מודרניים יש 7 רמות - שוב, מספר הקסם הוא שבע.

הרעיון הוא שכל רמה כאילו מתקשרת עם המקבילה שלה בצד השני.

הרמה העליונה ביותר היא רמת המידע המועבר. במקרה של תקשורת אנושית, זהו המידע שאנו רוצים להעביר לתודעתו או לנפשו של האדם.

לאחר מכן, מידע זה ממוקם בפרוטוקול מחשב במעטפה מופשטת המציינת כיצד יש לפרש אותו.

במקרה של תקשורת אנושית, מידע "עטוף" במעטפת רגשית, אשר מעבירה מידע זה על הצ'אקרה התואמת לרגש זה. בנוסף, אדם יכול לתת למסר שלו סוג של צביעה רגשית, באמצעות קולו, דפוסי הדיבור, הצחוק והדמעות שלו...

ברמות הבאות, פרוטוקול המחשב מגדיר כל מיני תנאים פיזיים והגיויים להעברת הודעה לנמען.

במקרה של תקשורת אנושית, נוכל להשתמש בהבעות פנים ומחוות, כמו גם בתנועות.

במקרה שבו לאדם כל גופו פעיל, התקשורת שלו הופכת לרב-שכבתית וכוללת מידע, רגשות, הבעות פנים ומחוות.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

תפיסת המסר והתפתחותו של בן השיח מתרחשים בסדר הפוך. מלמטה למעלה, מהגוף הפיזי, דרך הגוף הרגשי ועד לגוף-תודעת המידע.

כאן מתחילים להתעורר קשיי התקשורת בין בני מעמדות שונים ובחוזים שונים.

למשל, אדם מנסה להעביר משהו מאוד חשוב לבן שיחו ולכן משתמש באינטונציה שלו כדי להדגיש נקודות חשובות. ולפעמים הוא גם מדגיש נקודות חשובות בהבעות פנים ומחוות. במקרה זה, גם הבעות הפנים וגם האינטונציות אינן רגשות, אלא משמשות רק כמרכיבי עזר להעברת התוכן העיקרי.

אם לבני שיחו אין גוף מידע מפותח, כלומר, גוף צ'אקרת ה-Vishuddha, אז הוא לא יוכל לקלוט את מרכיב המידע של ההודעה שלך. במקרה זה, הוא יתפוס רק את החלק הרגשי שלך, אותו הוא יפרש במסגרת החוזה שלו וחוותיו חיו, ויגיב אליו באופן בלעדי, ותוכח בכך על רגשות שלא היו לך ואין לך.

אם אפילו הגוף הרגשי של בן השיח שלך אינו מפותח מספיק, אז הוא יתפוס אך ורק את הבעות הפנים והמחוות שלך, אשר, שוב, הוא יפרש בדרכו שלו ויגיב איכשהו אליהם.

כלומר, אנו רואים כמה קשה יהיה לתקשר עם אדם מקאסטה אחרת. אבל, גם אם לבן שיחך יש אותו גוף מפותח כמון, והוא מסוגל לתפוס את כל מרכיבי המסר שלך - אינפורמטיבי, רגשי ופיזי, אך בו-זמנית, נמצא בהסכמה אחרת, אז הוא יכול לפרש את הכל בצורה לא נכונה מרכיבים אלה של תקשורת.

הדבר הכי לא נעים קורה כאשר בן השיח שלך לא מסוגל לתפוס מידע ומגיב למרכיב הרגשי של ההודעה שלך. אתה מנסה להעביר מידע, אבל הם מגיבים לך ברגש.

הדבר דומה לאופן שבו ילד שעדיין לא יכול לקרוא מגיב למראה ולצבע של מעטפת דואר, או לתמונה של גלויה, אבל לא למידע שהם מעבירים.

יש מי שיחשוב ששיחה רגועה ולא רגשית שבה אדם מוסר את תוכן זיכרונו, ללא מחשבה אחת משלו, עדיפה על פני ביטוי רגשי של מחשבותיו ומחקריו שלו.

כך זה מקובל בחברה, בפרוטוקול חברתי - הצגה חסרת רגישות וחסרת פניות של מחשבות של אחרים... כך מתקשרים אנשים חברתיים-ביו-רובוטים.

כפי שדון חואן אמר, בספרו של סי קסטנדה "טבעת הכוח השנייה"

דון חואן: בני אדם אוהבים שאומרים להם מה לעשות, אבל הם אוהבים אפילו יותר להתנגד ולא לעשות מה שאומרים להם. לכן הם קודם כל מסתבכים בשנאה כלפי מי שמייעץ להם לעשות משהו.

דרכי תקשורת - מוח ותודעה

מכיוון שלאדם יש הגיון ותודעה, תקשורת יכולה להתרחש בשתי דרכים שונות לחלוטין.

תקשורת עם המוח מורכבת מחיפוש אחר המידע הדרוש ברשימות זיכרון והשמעת מידע זה. במקביל, בן שיח אינטליגנטי, לאחר שתפס את המידע הזה, מתחיל מיד בחיפוש אסוציאטיבי אחר מידע דומה בזיכרונו, מחלץ משם את כל מה שמתאים לנאמר ומפיק אותו בזרם הדיבור שלו.

עם זאת, אם בזיכרון של אדם אין דבר על הנושא של מה שנאמר, אז מוח כזה מוצא את עצמו במבוי סתום ואינו יודע מה לומר. הדרך לצאת מהמבוי הסתום הזה יכולה להיות שונה מאוד, בדרך כלל רגשית, להעביר את השיחה לנושא אחר, או להיות אישית.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

תקשורת עם התודעה מתרחשת בצורה שונה לחלוטין. אדם מכוון את תודעתו לנושא השיחה ומתחבר למידע חיצוני, כלומר לשדה המידע של הפלנטה - לתוכנית הבקרה. המידע מגיע משדה חיצוני, ואדם רק הופך אותו למילים ומשדר אותו בתדירות כלשהי. תהליך זה תלוי בחוזה, בקאסטה ובשפת הסניפים.

בהתאם לכך, אם לבעל השיחה יש אותה רמת תודעה, אז הוא מתכוונן למידע המועבר אליו בהתאם למבנה הנפשי-אנרגיה-מידע שלו וגם מתחבר לשדה המידע במסגרת הסכמתו.

במקרה זה מתאפשרת החלפה של מבנים נפשיים-אנרגיה-אינפורמטיביים רב-ממדיים, כאשר מילים וזרימת דיבור אינם נשאים ישירים של מידע תקשורתי, אלא רק מסנכרנות שתי תודעות המחליפות מסרים נפשיים-אנרגיה-אינפורמטיביים רב-ממדיים.

קשיים מסוימים בתקשורת מתעוררים במצב שבו לבן שיח אחד יש פלג גוף עליון פעיל, בעוד שהשני הוא דימוי חברתי נורמלי של עצמו.

בעוד שאדם חברתי שולף מידע מזיכרונו ויוצר צורת מחשבה לתקשורת, בן שיחו בעל תודעה פעילה כבר מסוגל לתפוס את צורת המחשבה הלא מדוברת הזו ומוכן להגיב לה. זה נורא מעצבן אדם חברתי, שמרגיש שאסור לו לומר מילה.

יחד עם זאת, לאדם מודע פשוט אין סבלנות לחכות שכן שיחו החברתי ישמיע קול, ועדיין לא ידוע באיזה תדירות (צ'אקרה) מה הוא כבר קלט והבין.

יחד עם זאת, אדם חברתי מנסה למצוא בזיכרונו משהו הקשור למה ששמע ועל סמך שפת הענפים מפרש את מה ששמע בדרכו שלו, שאינה תואמת בשום אופן את כוונת הדובר. כתוצאה מכך, זה מוביל לטינה ואי הבנה. ולפעמים זה יכול לגרום נזק עקב תפיסה ופרשנות לא נכונה של הנאמר.

לכן החברה אימצה פרוטוקול חברתי לתקשורת – מה, איך, למי, מתי ולמה אפשר וצריך לומר.

ואנשים מודעים מתקשרים בחופשיות ובכל נושא - כי אדם חופשי להביע כל מה שהוא רוצה, אין מילים טובות או גרועות מאחרות, אין נושאים אסורים, אין טינה על דמותו המומצאת. לכל מחשבה שהובעה יש הצדקה משלה, וכל בן שיח אחראי לנאמר ומבקש מהשותף הצדקה.

יש עוד תכונה אחת בתקשורת של מוח ותודעה. מאחורי התקשורת של אדם בעל תודעה יש תמיד צורת מחשבה, כלומר, מבנה נפשי-אנרגיה-אינפורמטיבי המבוסס על הניסיון והמודעות של האדם עצמו. צורת מחשבה זו נקראת על ידי בן השיח, המסוגל לאותה תפיסה.

תקשורת על ידי אדם בעל שכל מורכבת משליפה מהזיכרון מילים וביטויים שנלמדו, קראו, נראו או נשמעו, שמאחוריהם אין צורת מחשבה שנוצרת על ידי התודעה.

עבור בן שיח אינטליגנטי לא פחות, אדם כל כך קורא ובעל ידע יראה מאוד מושך. אבל, עבור אדם בעל תודעה, זה ייתפס כריק וממולא במחשבות וברעיונות של אנשים אחרים.

במקרה זה, ההבדל העיקרי יהיה בקיומו של אדם תודעתי, שחי ובונה חיים על פי מודעותו שלו, ואדם בעל תבונה, שבחיו מתנהל על ידי חוזה חברתי רגיל, למרות שהוא משמיע הרבה. מילים וביטויים "חכמים" שאינם באים לידי ביטוי בקיומו בשום צורה.

דגם שלם של האדם בחוזה הבריאה

לאחר שהכרנו את מודל העולם ואת מודל התפיסה שלנו את העולם הזה - אור הבורא, בואו נדבר על דגם האדם, על מה הוא אדם מעמדה של מידע-נפשי-אנרגיה.

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

אנו קוראים למבנה האנושי עצמו "פקעת הנפש-אנרגיה-אינפורמציה" ומבחינים בה על תנאי שבעה טוחי תדרים, או שבעה גופים, שכל אחד מהם בנוי על ידי הצ'אקרה שלו - מרכז אנרגיה ויש לו תודעה משלו.

אור הבורא נכנס לקוקון שלנו, עובר דרך נקודת ההרכבה, אל הצ'אקרה העליונה - סהסררה, שהיא החיבור שלנו עם התודעה הגבוהה - ההכללה שלנו בהיררכיה של התודעה.

אתה יכול לדמיין את האות מגיע לסחסררה בצורה של אור לבן, שלאחר מכן מפורק לתדרים, כמו קשת לשבעה צבעים.

האות הזה נושא את כל מידע הבקרה על אדם, על כל גופיו - אור לבן. האות מתפשט מלמעלה למטה דרך הגופים, ולאחר שעבר דרך הסהסררה, שמקבלת מידע דרך הקרן הסגולה, הוא מגיע לצ'אקרת האג'נה, שמקבלת מידע דרך קרן האינדיגו, לגוף התת-מודע שלנו, אל שלנו. מודל העולם, מערכת האמונות שלנו.

מערכת האמונות, או המודל העולמי, פועלת כמסנן לאות המתקבל מלמעלה. זה יסנן ולא יחמיץ את כל מה שאין במודל העולם הזה. לכן אנשים שונים יתפסו - יראו, ירגישו, יבינו, ידעו - היבטים שונים של הקיום באותם מצבים.

אם אדם לא מאמין בנוכחות של הילה וביכולת לתפוס אותה, אז המידע על שדה הביו-אנרגיה יסונן החוצה.

לאחר מעבר דרך צ'אקרת האג'נה, האור המסונן של הבורא יעבור לצ'אקרה הבאה - צ'אקרת ה-Vishuddha, שמקבלת מידע דרך הקרן הכחולה.

זוהי התודעה האישית שלנו ("נשמה", כפי שנאמר בספר בראשית), היכולת שלנו לחשיבה עצמאית, ניתוח, חקר עולמנו, לבניית מודלים.

הגוף של וישודהא יכול להיות מפותח או לא מפותח, כמו כל גוף אחר. המידע המגיע לגוף וישודהא וקובע את צרכיו של גוף זה תלוי בהסכם, בקיבוע נקודת הכינוס ובמודל העולם.

בחווה החברתי המודרני, גוף הווישודהא למעשה אינו מתפתח כלל. עצם המושג של התודעה נעדר והוא משווה למיננד, כאיזושהי פונקציה של הגוף הפיזי...

לכן, מידע עבור הגוף הווישודי, עבור התודעה האישית של אדם, מסונן על ידי החווה החברתי.

האדם החברתי המודרני נשלט על ידי רשימות תבונה וזיכרון, אשר מסופקות לו על ידי החברה.

דרך צ'אקרת ה-Vishuddha, או דרך גוף ה-Vishuddha, אנו תופסים את העולם סביבנו ואת הבורא ברמה המנטאלית, כלומר ברמת הידע, לא בתחושות.

בהמשך, אור הבורא נכנס לגוף צ'אקרת אנאהטה - נשמת החיה שלנו (נפש חיה, כאמור בספר בראשית), המקבלת מידע דרך הקרן הירוקה. לכל היצורים החיים יש נשמה כזו, או תודעה כזו. באמצעות התודעה הזו כל היצורים החיים נשלטים.

אנו יכולים לומר שדרך צ'אקרת אנאהטה, או דרך גוף צ'אקרת אנאהטה, אנו מקיימים אינטראקציה עם העולם שסביבנו.

בעזרת הגוף הזה, אנו מקיימים יחסי ידידות או אהבה, תופסים את הטבע והבורא ברמה הרגשית, ברמת התחושות והרגשות. בואו נקרא להם רגשות גבוהים יותר, על מנת להבדיל אותם עוד יותר מהרגשות הנמוכים שמתעוררים בצ'אקרת הסוואדהיסטאנה.

גוף צ'אקרת אנאהטה, אם הוא פעיל, הוא הגוף הנמוך ביותר שלנו, שבו אדם מקיים אינטראקציה עם העולם החיצון. כל הגופים התחתונים משרתים אך ורק את האדם עצמו.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

לאחר שעבר דרך הגוף של אנהטה, אור הבורא עובר לצ'אקרת המניפורה, לגוף המניפורה, שמקבל מידע דרך הרכיב הצהוב שלו, או דרך הקרן הצהובה.

זהו הגוף החברתי שלנו, האחראי על כל ההיבטים של החיים החברתיים שלנו - חינוך, חינוך, עבודה, יחסים חברתיים, משפחה, בית, בילוי, בידור וכו'. גם תוכנית וירוס (שהתקנה בטרם עת) של המיינד מובנית כאן.

עבור רוב האנשים המודרניים, זהו הגוף המפותח והפעיל ביותר.

לאחר שעבר דרך הגוף של מניפורה, אור הבורא נכנס לצ'אקרת הסוואדהיסטאנה, או הגוף של סוואדהיסטאנה, המקבל מידע דרך הקרן הכתומה.

הגוף של סוואדהיסטאנה אחראי למיניות ולרגשיות שלנו ברמה של רגשות נמוכים יותר - קנאה, קנאה, פחדים וכו'. לכן אנחנו מרגישים את כל הרגשות האלה בבטן התחתונה.

ולבסוף, לאחר שעבר דרך הגוף של סוואדהיסטאנה, אור הבורא נופל על צ'אקרת מולאדרה, שמקבלת מידע דרך הקרן הארגמנית, או דרך המרכיב האדום של אור הבורא.

זה הגוף הפיזי שלנו, כל האיברים הפיזיים שלנו וכל הפעילות הגופנית שלנו - הליכה, ריצה, קפיצה, משיכות, שכיבות סמיכה וכו'...

חשוב להבין שאדם הוא מכונה מורכבת מרובת רמות שיש לה פרמטרים מובנים, אך תמיד נשלטת על ידי אות חיצוני - אור הבורא.

כמו כן, חשוב להבין שאדם הוא מבנה נפשי-אנרגיה-אינפורמטיבי רב-ממדי יחיד, וכל החלוקה המקובלת הללו לגופים וצ'אקרות נעשות אך ורק כקטעים של המבנה הרב-ממדי הזה לתפיסה על ידי המוח התלת-ממדי שלנו.

היררכיה של התודעה האנושית בקשר עם 7 הצ'אקרות

אנחנו אומרים שכל העולם הוא ההיררכיה של התודעה, שהאדם הוא התודעה, קודם כל. אנו גם אומרים שלנוחות החשיבה שלנו (המיינד), אנו מפרקים את התודעה הרב-ממדית הבודדת שלנו לשבעה חלקים, הנקראים גופים עם צ'אקרות, שהם גם חלקים מהתודעה הבודדת הזו. כלומר, יש לנו שבעה חלקים של התודעה הרב-ממדית שלנו, או שבע תודעות נפרדות, אבל אל לנו לשכוח שכל זה נעשה רק למען נוחות החשיבה שלנו...

עכשיו אנחנו יכולים לדבר בנפרד על התודעה של כל גוף.

1. אנו מכנים את התודעה של הגוף הפיזי רפלקסים.
2. אנו מכנים את התודעה של אינסטינקטים של הגוף האתרי-אסטרי.
3. אנו קוראים לתודעה של הגוף החברתי תודעה והתנהגות חברתית, או קולקטיבית.
4. אנו קוראים לתודעת הגוף הנפשי הראשון מנטליות של חיות, התודעה של החיה.
5. אנו מכנים את התודעה של הגוף המנטלי השני תודעה אישית, אנושית.
6. אנו מכנים את התודעה של הגוף המנטלי השלישי תת המודע.
7. אנו מכנים את התודעה של הגוף הנפשי הרביעי תודעת-על.

ראה בנספחים ג' גורדייף "7 סוגי אנשים"

לכל היצורים החיים יש תודעה של בעלי חיים. טקסטים עתיקים מדברים על כך - לכל היצורים החיים יש תודעה של "נפש חיה" - נשמה חיה או חיה.

תודעה זו מספקת את כל הפונקציות של כל יצור חי - הישרדות, רבייה. כלומר, היא מיישמת את התוכנית המוטמעת ב-Egregor של המינים של כל חיה ובני אדם.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

לאדם, מלבד תודעת החיה, ניתן גם תודעה אנושית, או נשמת האדם "נשמה".

תודעה אנושית או אישית זו הייתה אמורה לספק לאדם איש האדמה שליטה על כל היצורים החיים על פני כדור הארץ.

חשוב להבין שכל תודעה אנושית שלאחר מכן מורכבת ורב-ממדית יותר, והיא גם מסוגלת לשלוט בתודעות נמוכות יותר.

עקרון ההיררכיה של התודעה נשמר בכל מקום, כולל באדם עצמו. לכן אדם מפותח יותר מסוגל לשלוט באינסטינקטים ובתודעת החיות שלו, עד כדי כך שאנשים מוכנים להקריב את החיים עצמם למען רעיונות ומטרות גבוהות יותר.

הבא בהיררכיה של התודעות הוא תת המודע שלנו. תודעה זו היא אגרגור - מכלול התודעות האישיות שלנו בכל הגלגולים הקודמים.

תודעה זו מורכבת מאוד ובלתי נגישה לתפיסה על ידי התודעה האישית שלנו. כלומר, איננו מסוגלים, ללא הכשרה מיוחדת, לממש את תת המודע שלנו, למרות העובדה שהוא שולט בחיינו, כמו תודעה גבוהה יותר של פקעת.

אנו יכולים להתייחס אל התת מודע בשני היבטים - כתודעה אגרגרית אחת, וכמערכת של תודעות אישיות נפרדות.

כלומר, אנחנו שוב חותכים אובייקט מורכב יותר להרבה פשוטים יותר. כל חלק נפרד בתת המודע שלנו הוא התודעה האישית של אחד מגלגולינו בעבר. אנשים בני קאסטה גבוהה יותר מסוגלים, בהכנה מתאימה, לעבוד עם גלגולי העבר שלהם, או ליתר דיוק, לכוון את התודעה האישית שלהם עם תודעה דומה של גלגול עבר כלשהו ולתפוס משם מידע נפשי-אנרגטי. מידע זה ייצג חוויות חיים דומות לאלו שהתקבלו בגלגול זה. כלומר ידע, רגשות, תחושות, חוויות, אלגוריתמי התנהגות, ניסיון וכו'.

בעבודה עם גלגוליו בעבר, אדם מסבך את תודעתו האישית ומגביר את ניסיון חייו. אדם כזה יוצר אישיות ממושכת בזמן, כי יש לו ניסיון שנרכש לאורך תקופה ארוכה.

תודעת העל האחרונה והמורכבת שלנו היא חיבור עם התודעה השולטת בנו, כפי שנאמר בטקסטים עתיקים שבמהלך הבריאה, תחילה משתחררת התודעה הבאה מהתודעה היצרית, אשר לאחר מכן יוצרת מידע ואנרגיה, כלומר בונה מדיום חדש. -אנרגיה- מבני מידע...

תודעת העל שלנו שולטת בכל החיים שלנו, היא מסוגלת להזיז את נקודת ההרכבה שלנו ולשנות את המציאות שלנו.

ניתן לראות את ביטוייו במצבי חירום, כאשר אדם מסוגל לבצע עבודה בלתי אפשרית בתנאים רגילים - הרמת רכב, תלייה על צינור קיטור במשך שעה, הזזת רכבת וכדומה.

נמשיך בנושא זה ביתר פירוט בחלק ה' של הספר, פרק "ספר יצירה - 5 רמות של נפש האדם".

7 תחומי קיום וחיים ורמות צרכים

כפי שהוסבר לעיל, בהסכם התודעה אנו תופסים אדם כמבנה נפשי-אנרגיה-אינפורמטיבי רב מימדי, כלומר כמערכת של תדרים שונים, אותם אנו מחלקים באופן מותנה ל-7 רמות, או 7 סטים של תדרים, או 7 גופים.

כל אחד מהגופים הללו אחראי על תחום ספציפי וספציפי של פעילות החיים, או על תפקוד המבנה האנושי.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

המערכת האנושית כולה, כל המבנה הנפשי-אנרגיה-אינפורמטיבי הזה, נשלטת מרמה גבוהה יותר של תודעה, ומייצגת כשלעצמה גם היררכיה. כלומר, כל שבעת הגופים ממוקמים בצורה היררכית, כאשר כל גוף גבוה יותר יכול להשפיע על כל הגופים התחתונים.

לפיכך, כפי שאתה רואה, במודל שלנו של העולם והאדם, הכל מאוד פשוט, מאוד מובנה ומאוד היררכי.

לפיכך, אדם, בהיותו מבנה נפשי-אנרגיה-אינפורמטיבי של העולם המקביל, מובנה גם במבנה היררכי.

כך, כל הצרכים והרצונות שלנו מתעוררים לא באופן אקראי ולא על פי הרצון שלנו, אלא רק על בסיס האות שמגיע לקוקון שלנו ולכל גוף ספציפי. כל הקיום שלנו, כל החיים שלנו, נשלט על ידי הצרכים שלנו, כלומר על ידי אותות שהגיעו מלמעלה ועברו דרך המסנן של ההסכם שלנו, דרך תת המודע שלנו.

יחד עם זאת, אנו מבינים שכל חיינו מתרחשים בתוכנית מסוימת שנוצרה ברמה גבוהה יותר של ההיררכיה של התודעה. תוכנית זו מורכבת ממחזורי גיל, והאות הבקרה הנפשי-אנרגיה-אינפורמטיבי המגיע אלינו משתנה עם הזמן. כולנו אובייקטים בתוכנית הזו, עם נתונים ראשוניים שהתקבלו ברגע הלידה, כלומר, ברגע האתחול בתוך התוכנית. זה דומה מאוד להופעה של אובייקט חדש בתכנות מונחה עצמים שלנו בתוך תוכנית מחזורית מסוימת.

כעת, לאחר שהבנו את כל האמור לעיל, נוכל להתחיל לשקול כל גוף וצרכיו בנפרד.

1. לאף אחד אין בעיות בהבנת הצרכים של הגוף הפיזי הנמוך והנמוך ביותר.

צרכיו הם אוויר, מזון, מים, צרכים טבעיים, הגנה מפני קור, חום וכדומה. כלומר, כשאדם רוצה ללכת לשירותים אין לו בעיה להבין שזה הצורך שלו והוא צריך למלא אותו. כך גם ברעב ובצמא וכו'.

יחד עם זאת, לאף אחד אין בעיה להבין שצורכי הגוף הפיזי יכולים להיות שונים מאדם לאדם. אחד אוכל יותר, השני אוכל פחות. אחד שותה יותר, השני שותה פחות. אחד נושם מהר יותר, השני נושם בתדירות נמוכה יותר. אחד רץ לשירותים לעתים קרובות יותר, השני רץ בתדירות נמוכה יותר. אחד אוהב אוכל מהסוג הזה, השני אוהב אוכל אחר. ואין בעיות ברמה הזו עם הבנת הצרכים של הגוף הפיזי.

2. הגוף הבא בהיררכיה הוא מה שאנו מכנים מיני-רגשי.

הצרכים של גוף זה הם מין, הריון ילדים, חוויות הקשורות למין, וחוויות דומות בתדר נמוך. ברמה הזו, גם לא מאוד קשה להבין שהצרכים של אנשים לפעילות מינית משתנים. חלקם לא צריכים את זה בכלל, חלקם צריכים הרבה, חלקם צריכים בן זוג אחד, חלקם צריכים פרטנרים רבים, חלקם צריכים להחליף בני זוג מעת לעת, חלקם רוצים לקבל את כולם בבת אחת וכו' זמנית, וכן הלאה.

אנחנו לא מדברים עכשיו על עמדות החברה, מה שהחברה קבעה לעצמה כנכון ולא נכון. אנחנו מדברים אך ורק על צרכי הגוף. בהתאם לכך, הצורך של הגוף המיני-רגשי הוא גם לידת ילדים, צורך בלידת ילדים. לחלקם יש יותר, לחלקם יש פחות, חלקם רוצים ילדים רבים, חלקם אינם רוצים ילדים כלל - כל אלו הם צרכים שונים של גוף נתון.

3. הגוף הבא בהיררכיה הוא מה שאנו מכנים חברתי.

גוף זה אחראי לכל הפעילויות החברתיות שלנו, פעילויות חברתיות. זה החינוך שלנו, והמבנה שלנו בחברה, והתפקיד אליו אנו שואפים, והכסף שאנו שואפים להרוויח, והיחסים, היחסים החברתיים שאנו שואפים להקים, כמו גם המשפחה החברתית שאנו יוצרים, ידידות חברתית כלומר, חברות חברתית - אני מדגיש, אהבה חברתית וכדומה.

כלומר, כל מה שקיים בחברה והוא צורך של הגוף החברתי. ושוב, חלקם זקוקים ליותר כסף, חלקם פחות, חלקם רוצים בית גדול יותר, חלקם פחות, חלקם רוצים להקים משפחה, חלקם לא רוצים להקים משפחה, חלקם רוצים לתפוס תפקיד מנהיגותי, מישהו לא רוצה. זה הכל, צרכים שונים של הגוף החברתי.

4. הגוף הבא בהיררכיה הוא גוף מורכב למדי, אנו קוראים לו טרנספרסונלי.

זהו גוף שכמעט ולא מפותח אצל רוב האנשים המודרניים, ואשר מבחינת הפונקציונליות שלו, אפשר לקרוא לו גוף האהבה, הידידות או גוף היחסים, או, כפי שכבר אמרנו, הגוף הטרנס-פרסונלי - כי הגוף הזה מסוגל ליצור קשרים נפשיים-אנרגיה-אינפורמטיביים עם פקעות של אנשים אחרים.

חשוב להבין כיצד מגעים בשלושת הגופים התחתונים שונים מאינטראקציות בגוף הטרנספרסונלי.

כל מערכות היחסים בפלג הגוף התחתון משרתות אך ורק את הצרכים של גופים אלה. כשהצרכים מסתיימים, האינטראקציה מסתיימת.

אתה צריך להבין שכל הגוף התחתון מספק אך ורק את הצרכים של אדם נתון ולא אכפת לו מאדם אחר בשום צורה.

לאדם אכפת רק מעצמו, אכפת לו רק מהמבנה החברתי שלו, מהרווחה החברתית שלו, גם כשאנחנו מדברים בחברה על איזושהי צדקה, על איזושהי דאגה לשכן. אם זה ברמה של הגוף החברתי, אז זה תמיד לדאוג ליקירכם. כלומר, אדם עושה משהו רק בגלל שהוא רוצה, ולא בגלל שמישהו צריך את זה - הוא כל כך רוצה, עדיף לו, זה מועיל לו.

רק גוף היחסים, האהבה, החברות הוא גוף טרנס-פרסונלי המסוגל לתפוס אנשים אחרים, מסוגל לתפוס את צרכיהם ומסוגל לבנות התנהגות לא רק ביחס לצרכיו שלו, אלא גם ביחס לצרכים של אדם אחר.

לכן אהבה אמיתית, חברות אמיתית ובכלל כל מערכת יחסים אנושית אמיתית יכולה להתקיים רק ברמת הגוף הזה. אנו משתמשים במילים אהבה, חברות, מערכות יחסים ביחס לגופים רבים ולכן נוצר בלבול. כי יש הבדל מהותי בין אהבה חברתית, או אהבה מינית, או ידידות חברתית, ובואו נקרא לזה חברות אמיתית, או אהבה, שמתרחשת בגוף הטרנס-פרסונלי.

אהבה מינית מסתיימת ברגע שהמשיכה המינית מסתיימת. לעתים קרובות אנו שומעים מאנשים שזה הכל, התשוקה חלפה, הפסקתי לאהוב אותו, או שהפסקתי לאהוב אותה - זו הייתה אהבה חברתית גרידא, או אהבה מינית גרידא.

אהבה חברתית היא כאשר יתרונות חברתיים, או נוחות חברתית, או נוחות חברתית מעורבים במערכת היחסים, כאשר לאנשים נוח ביחד, נוח ביחד, אנשים בונים עסק יחד, אנשים יוצרים משפחה ביחד ומספקים אחד את השני מבחינה מינית, אנשים חיים יחד, עוזרים אחד לשני כלכלית וכו'.

רוב המשפחות שאנו רואים בסביבה הן מיניות או חברתיות. לחלופין, הם נוצרו ברגע של תשוקה עזה, שחלפה לאחר מכן ואנשים מושכים את מערכות היחסים הללו במשך זמן מה - לכן, אנו רואים לעתים קרובות מאוד שאנשים נשואים, בזוגיות במשך כמה שנים ובורחים. זה היה קשר מיני גרידא. או שאנו רואים קשרים חברתיים שנמשכים עוד קצת. באופן עקרוני הם יכולים להחזיק מעמד כל החיים, כי אז מופיעים ילדים משותף, רכוש משותף, ומאוד עצוב וקשה לשבור, לחלק, להרוס את כל זה.

הבעיה העיקרית של הנוער המודרני, שאינו יכול להקים משפחה, אינו יכול לבנות מערכות יחסים, היא דווקא שהם לא פיתחו את הגוף הטרנס-פרסונלי הזה.

וכל מערכות היחסים שהצעירים האלה מסוגלים לבנות הם בעיקר מיניים ולעתים רחוקות יותר חברתיים. אבל זה אף פעם לא מגיע למערכות יחסים אמיתיות, כי פשוט, אין איבר, אין רמה שיכולה לתמוך בחברות אמיתית, אהבה, או בואו נקרא להן באופן כללי, מערכות יחסים אמיתיות...

5. הרמה הבאה של ההיררכיה היא רמת התודעה האינדיבידואלית, האישית.

זוהי רמה שבה אדם מסוגל לתפוס את העולם באופן עצמאי, לנתח אותו, לחקור אותו, להשוות אותו עם מה שהוא שומע ומה שלימדו אותו, להסיק מסקנות משלו, לקבל החלטות עצמאיות, ליישם אותן בחיים ולשאת באחריות מלאה. על מה שהוא מקבל.

זו רמה כזו, גוף כזה שאם זה מפותח באדם, אז האדם בגלגול הזה הוא אישיות מתמשכת. אם לאדם אין רמה זו, אז הוא לא אישיות מתמשכת.

לעתים קרובות אנו יכולים לראות כיצד אדם חי חלק מהחיים שלו עם אמונות מסוימות, אחר כך חלק אחר של חייו עם השקפות שונות לחלוטין, ואז שוב משנה את השקפותיו ועקרונותיו בדרכים הפוכות בתכלית. לשאלה - איך אתה מצליח לחיות ככה - התשובה שלו היא - אני לא יודע, זה היה הזמן, כאלה היו הנסיבות - אז זה היה ככה, אבל עכשיו זה ככה. כלומר, אדם אינו נושא באחריות כלשהי למעשיו בעבר, אינו מסיק מהן מסקנות, אינו לומד מהן דבר, וממשיך לחיות באופן רגשי ואימפולסיבי גרידא, מונחה אך ורק על ידי גופו הפיזי, המיני והחברתי. אדם כזה נשלט לחלוטין על ידי הסכם המדינה, החברה, המפלגה וכו'.

אדם מודע או מתמשך אחראי לכל פעולות שלו ולכל פעולות שלו שבוצעו בגלגול נתון. זה לא אומר שאדם כזה תמיד עושה את הדבר הנכון, תמיד פועל טוב יותר, אופטימלי יותר מאחרים. בשום מקרה. הוא תמיד פועל במודע, בהתבסס על כמה תנאים מוקדמים, מקבל איזשהו אות בקרה, אבל הוא תמיד מודע למה שהוא עושה. הוא תמיד מוכן לענות למה הוא עשה את זה. אם פעולה זו הובילה לתוצאות רעות, אזי האדם יסיק לעצמו מסקנות ויתאים את התנהגותו כך שיוכל לעשות זאת גם בעתיד. אדם מודע צובר ניסיון ומסבך את התודעה שלו.

6. נכנה את הגוף הבא בהיררכיה הרוחני (גוף הרוח), או רמת התת מודע והקארמה, או גוף החוזה.

זה המסנן שקובע את תפיסת העולם, הגישה, הבנת העולם, ההסכמה שלנו, עבור כל הגופים הבסיסיים. כל אות שמגיע לגולם שלנו עובר דרך המסנן של ההסכמה הזו. כל מה שלא עומד בהסכמה שלנו מסונן ברמה זו ואינו עובר הלאה.

אז זו רמה סופר חשובה. אבל רק לכמה אנשים יש גישה לרמה זו. זו הרמה בה נמצאת הקארמה שלנו. קארמה היא אלגוריתמי התנהגות שנוצרו על בסיס גלגולי עבר. אם לאדם יש גישה לרמה זו, כלומר, רמה זו פעילה עבורו, כלומר היא זמינה בצורה כזו או אחרת לאדם בגלגול נתון, אז אדם יכול לשנות את החוזה, הוא יכול לשנות את השקפת עולמו, שיוביל לשינוי מהותי בחיים, לשנות את כל קיומו.

7. ולבסוף, הרמה האחרונה ממש, בואו נקרא לה אלוהית, או תודעת-על, שקשה מאוד לממש אותה ולהבין אותה, כי היא נקודת הכניסה של אות בקרה חיצוני.

זהו המחבר שלנו, המחבר איתו אנו נכללים בתודעה היררכית גבוהה יותר. תודעת-על מאפשרת לאדם לשנות את החוזה שלו ולבצע פעולות בלתי אפשריות באמנה החברתית. למשל, להרים רכב, להזיז רכבת וכו'.

לעתים רחוקות מאוד מישהו מצליח "להזיז" את המחבר הזה ולהתחבר לאות אחר. לכן, רמה זו כמעט ולא נגישה לאדם מגולם רגיל, ולא נדבר עליה הרבה.

כעת, נסו לדמיין ואיכשהו להבין כיצד מתפקד אדם שרמותיו הרבות הן פעילות.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

נתחיל באדם פשוט וחברתי שבו מתפקדות שלושת הרמות הנמוכות, סגור בתוך עצמו, אובססיבי בעצמו, והוא בהגדרתו אגואיסט, שכן אין לו רמה טרנס-פרסונלית המסוגלת לחרוג מהגבולות. של האדם שלו. אדם כזה ממלא אך ורק את צרכיו שלו במהלך חייו.

צרכי הגוף הפיזי, צרכי הגוף המיני-רגשי, צרכי הגוף החברתי. כולם, כמובן, יכולים להיות שונים לחלוטין ואולי לא תואמים למה שנקרא נורמות חברתיות מקובלות. כאן, אתה צריך להבין שהחברה המודרנית קבעה גבולות די נוקשים של מה שנחשב נורמלי. לדוגמה, עד לאחרונה, משפחה מונוגמית של גברים-נשים נחשבה לנורמלית.

כיום, הגבולות הללו הורחבו מעט ומשפחה מונוגמית של שתי נשים או שני גברים נחשבת נורמלית. כמו כן, משפחות פוליגמיות או פוליאמוריות, המורכבות ממספר גברים, מספר נשים בשילובים שונים, נחשבות לא לגמרי נורמליות. זה נחשב לא לגמרי נורמלי, למרות שלאדם עשוי להיות צורך בגופים המיני-רגשיים והחברתיים שלו, כלומר בקשרים כאלה.

כמו כן, מתעוררות בעיות ברמת הגוף החברתי. האדם המודרני, כדי לספק את צרכיו הבסיסיים בדיוור, מזון, תחבורה, רפואה וכדומה, צריך לתפקד בחברה, ברמה החברתית, בצורה מסוימת.

בעלי התמחות מבוקשת, קבל עבודה בשכר טוב, להרוויח מספיק כסף, לקנות בית, רכב, להקים משפחה וכו'. כלומר, מסתבר שהצרכים של פלג הגוף התחתון – פיזי ומיני-רגשי – עומדים כנגד יכולות הגוף החברתי. אנו רואים זאת היטב בדוגמה של אנשים עשירים. לאנשים שהצליחו להשתקע בחברה ולהרוויח הרבה כסף, בהתאם, יש הרבה דברים בכל שלוש רמות הקיום הנמוכות יותר. חשוב מאוד לציין שיש להם הרבה דברים, רק בשלושת הרמות הנמוכות יותר...

לכן, כשהם אומרים שאי אפשר לקנות אהבה אמיתית או אמיתית בכסף, הם מתכוונים לאהבה של הרמה הרביעית, או הרמה הטרנספרסונלית, של מערכות יחסים.

אהבה חברתית או מינית אפשר לקנות בקלות, והיא נקנית. אי אפשר לקנות אהבה אמיתית, כי אהבה אמיתית היא צורך ברמה גבוהה יותר. ולאדם יש את הרמה הזו או שאין לו. ובהתאם לכך, כדי שאהבה תקום ברמה זו, צריך לקום גשר, קשר עם אדם אחר באותה רמה. כלומר, חייבים להיות שני אנשים שהרמה הזו פעילה, רמת האהבה והחברות. וברמה הזו נוצר קשר, נוצר קשר.

זוהי הרמה הראשונה של מה שאנו מכנים טרנס-פרסונליות ואנו מסבירים למה אנו מתכוונים במונח הזה, מכיוון שהוא משמש על ידי אחרים בקונוטציה אחרת, ואנו מבינים על פיו - מעבר לאגו שלו, מעבר לאדם שלו.

ככלל, אדם שרוכז את כל מרצו בעשיית כסף, כלומר ברמה החברתית, אין לו רמות גבוהות יותר, ולכן הוא יכול לקנות אינסוף אהבות מיניות, רגשיות, חברתיות, אך יכול לעולם אל תקבל אהבה אמיתית ואמיתית.

כולנו שמענו או קראנו על ידידות אמיתית, כאשר עבור חבר היינו מוכנים להקריב לא רק הטבות סוציאליות, תנאי חיים, אלא גם החיים עצמם. שמענו או קראנו על אהבה אמיתית, שלשמה אנשים ויתרו על הקריירה, ועל הכסף, ועוד הרבה דברים אחרים - למען האהבה הזו. כעת אנו מבינים שאהבה כזו היא אהבה טרנספרסונלית, ברמת מערכות היחסים, שכן רמה זו ממוקמת היררכית מעל הרמה החברתית, מעל המינית-רגשית ומעל הפיסית - אז היא מסוגלת לנהל, כאמור לעיל, את כל אלה. מתחת לרמות השכיבה. לכן, אהבה אמיתית, כמו שאומרים, לא מכירה מחסומים חברתיים, רגשיים, מיניים או פיזיים - היא מתגברת עליהם.

אפשר רק לדמיין בקושי עד כמה החיים קשים לאדם שבמקביל פיתח גם את הרמה הבאה של התודעה האישית, שמודע לעצמו לאורך כל חייו, שמבצע פעולות מודעות, נושא באחריות להן, ולומד מהטעויות של עצמו.

רק נסו לדמיין שאדם פיתח את כל חמש הרמות - זה אומר שיש לו כמה צרכים של הגוף הפיזי, יש לו כמה צרכים של הגוף המיני, יש לו כמה צרכים של הגוף החברתי, יש לו יש כמה צרכים של גוף היחסים, יש לו כמה צרכים של גוף התודעה האישית - והצרכים של הגוף הזה הם הבנה אקטיבית של החיים, הבנת העולם, זה החיפוש אחר

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

המטרה והמשמעות של החיים, אלו הם ניסויים ועיבוד של כמות עצומה של מידע לניתוח עצמאי, למחקר עצמאי, לבניית מודלים משלך.

תארו לעצמכם אדם כזה ודמיינו איך בן הזוג שלו יכול להיות וצריך להיות, שיכול לספק את האדם הזה בכל הרמות הפעילות שלו.

קשה מאוד לדמיין את זה, כלומר, אנחנו יכולים לדמיין שני אנשים בריאים ומושכים פיזית שמושכים זה את זה ומספקים זה את זה במישור הפיזי, עם הגוף שלהם, עם הצרכים הפיזיים שלהם - שניהם אוהבים להתאמן, הם עוקבים דיאטה, הם שומרים על גופם.

נהדר, אנחנו יכולים לדמיין שני בני זוג מיניים תואמים שיש להם גישה זהה למין, משועבדים באותה מידה, או משוחררים באותה מידה, ומספקים זה את זה בצורה מינית ורגשית. אנו יכולים לדמיין את ההרמוניה של אנשים חברתיים שיש להם בערך את אותה השכלה, תופסים בערך אותם תפקידים בחברה, מרוויחים בערך את אותם סכומי כסף, יש להם בערך אותם רצונות בדיוור, במכונית, בטיולים, במשפחה, וכו' אנחנו יכולים לדמיין את זה, אבל לדמיין את כל שלוש הרמות האלה, לדמיין הרמוניה בכל שלוש הרמות האלה בו-זמנית, כבר נהיה קשה למדי.

כי אלה שנמצאים בהרמוניה בחברה אולי לא יהיו בהרמוניה במיטה, או אולי לא בהרמוניה עם גופם הפיזי, או עם הצרכים הפיזיים שלהם. וכמעט בלתי אפשרי לדמיין שילוב של ארבע או חמש רמות – שילוב הרמוני שמספק לחלוטין את שני בני הזוג.

לפיכך, ככל שיש לאדם יותר רמות פעילות, או גופים פעילים, כך חייו מורכבים וקשים יותר בחברה המודרנית שלנו, מה שמגביל מאוד את האדם כמעט בכל דבר.

כלומר, לאדם כזה יהיה קשה מאוד למצוא בן זוג אחד איתו יחיה, תוך מימוש כל צרכיו בכל רמותיו. ואז נשאלת השאלה - מה לעשות?

יש דעה בחברה שאדם מפותח רוחנית לא מעוניין במין, כסף ועוד דברים "בסיסיים" יותר. זוהי טעות גסה ואי הבנה של מהו אדם.

הניסיון שלנו מלמד אותנו את הדברים הבאים. הדבר החשוב ביותר בחיים ובמערכות יחסים הוא הרמה הפעילה הגבוהה ביותר.

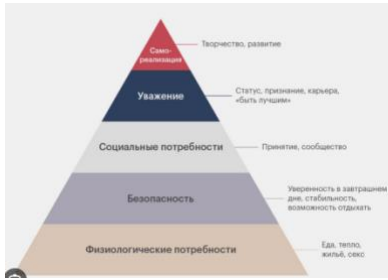
כל אדם שיש לו רמות מפותחות רבות צריך תמיד לבחור בן זוג על סמך הרמה הפעילה הגבוהה ביותר, מכיוון שאנו יודעים שהרמה הגבוהה ביותר שולטת בכל הרמות הנמוכות. ואז אם, אם אנשים מתאימים זה לזה לפי הרמה הגבוהה ביותר המשותפת שלהם, אז הם יפתרו את הבעיות של הרמות הנמוכות, הם ימצאו את ההזדמנות להחליט איך לקבל את ההבדל בצרכים של הרמות הנמוכות של בן הזוג.

אם, מסיבה כלשהי - מתוך בורות או אי הבנה, אנשים לא מתאחדים על בסיס הרמות הגבוהות ביותר שלהם, אז זה יוביל בהכרח לבעיה, כי הם לא יוכלו לפתור את הפער בין הצרכים של אף אחד מהאנשים. הרמות שלהם, והכי חשוב, יהיו להם בעיות עם הרמה הגבוהה ביותר של אחד מהם. וזה בהחלט יהרוס איחוד כזה.

אני מקווה שסקירה קצרה זו של המודל האנושי על שבע רמותיו, שבעת תחומי הקיום שלו תעזור לקוראינו להתחיל לחשוב ולהתחיל לנווט במגוון ובמגוון האינסופי לכאורה של כל דבר. למעשה, אין מגוון וגיוון כל כך גדול - אתה רק צריך לא לחלק הכל לערימה אחת, אלא לחלק הכל לשבע רמות, לקבוע אילו רמות באמת פעילות בעצמך - מהי הרמה הגבוהה ביותר שפעילה בעצמך. זה נקבע על ידי צרכים, כלומר, תסתכל מקרוב על הצרכים שלך על סמך ההווה שלך, ולא על הפנטזיות שלך. ואז, חפש בן זוג, בדיוק בהתאם לרמה הפעילה הגבוהה ביותר שלך...

כמה מילים על הפירמידה של מאסלו

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

בפסיכולוגיה קיימת פירמידת צרכים המכונה הפירמידה של מאסלו. המהות שלו טמונה בעובדה שכל צורך גבוה יותר מבוסס על כל הנמוכים יותר, כלומר כל הצרכים שלנו הם היררכיים.

יתרה מכך, אם מישוהו מהצרכים הנמוכים יותר מתוסכל, אזי כל הגבוהים מעליו לא יסופקו.

"כשהרובים מדברים, המוזות שותקות".

ההבדל בין המודל שלנו לפירמידה של מאסלו הוא שאנו רואים את כל הצרכים של האדם כביטויים של גופו. בהתאם לכך, היררכיית הצרכים שלנו מתאימה להיררכיית הגופים, או הצ'אקרות.

לכן, חלק מהצרכים שלנו בהיררכיה שונים ממאסלו.

א' מאסלו גבה את פירמידת הצרכים שלו בחוזה חברתי, המבוסס על התבוננות באנשים מצליחים שהתממשו בחברה. לכן ההבדל בפירמידות מראה על ההבדל בחוזה. מה שאנחנו כל הזמן מדברים עליו הוא שלכל הסכם יהיו חוקים משלו.

הפירמידה של מאסלו:

- צרכים פיזיולוגיים (מזון, מחסה, מין, בית);
- ביטחון (ביטחון בעתיד, יציבות);
- צרכים חברתיים (קבלה, חברה);
- כבוד (מעמד, הכרה, קריירה, "להיות הכי טוב");
- מימוש עצמי (יצירתיות, התפתחות);

אנו רואים את הרמה השנייה של הפירמידה שלנו - צרכים מיניים. ברמה השלישית של הפירמידה שלנו נמצאים כולם ביטויים חברתיים. יש בטיחות, צרכים חברתיים וכבוד חברתי. ברמה הרביעית של הפירמידה שלנו יש אהבה אמיתית, לא חברתית וידידות. ברמה החמישית של הפירמידה שלנו - תודעה אישית, אנחנו יכולים לקרוא לזה מימוש עצמי, בדיוק כמו מאסלו. ברמה השישית של הפירמידה שלנו - צרכים רוחניים, הסכמה, תת מודע. ברמה השביעית של הפירמידה שלנו היא תודעת-על, חיבור עם התודעה הגבוהה.

בנוסף, אנחנו מדברים לא רק על צורך, אלא גם על ביטוי של אדם בהווה, בהתאם להתפתחות גופו. די בניתוח קיומו של אדם כדי להסיק מסקנה על גופו הפעיל. לפיכך, הצרכים משקפים את רמת התודעה האנושית. ולפי איך ומה הצרכים שאדם מספק, אפשר לשפוט את תודעתו.

אות בקרה וצרכים

האדם, או יותר נכון התודעה האנושית, הוא חוליה בשרשרת (היררכיה) של התודעות מהמוחלט לתודעה הנמוכה והפשוטה ביותר.

זה מקביל לאור שנע ממקור ומתפוגג בהדרגה. לכן, באנלוגיה לאור, אנו קוראים להיררכיית התודעות אור הבורא. היום יש תצפיות שאור לא מתפשט ברציפות, אלא בדיסקרטיות - נע מרחק מסוים, עוצר בנקודה מסוימת ומתחיל לפלוט משם שוב.

אור הבורא, ההיררכיה של התודעות, מתפשט בדרך זו. הבורא התכוון למשהו, המשהו הזה התכוון למשהו משלו וכו'. יתרה מכך, כל "משהו" כזה הוא עולם ומלואו, והעולמות הללו מתפשטים ככל שהם מתרחקים מהבורא, מהמוחלט.

העולם שלנו הוא אחד מהקישורים הללו, והוא נוצר ונשלט לחלוטין על ידי עולם עליון, תודעה מורכבת יותר.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

זה לא אומר שסבא יושב מעלינו על ענן ושולט בכל הפעולות שלנו. הנוכחות של תודעה עליונה ושולטת ותוכנית השולטת בנו מסבירה את כל אותם "מלאכי שרת", "עצמי עליון", "חלומות נבואיים" ושאר תופעות המתוארות בספרות האזוטריה.

אדם נשלט על פי צרכיו ורצונותיו. אדם רגיל לא חושב מאיפה הוא בא ולמה הוא קשור. נדמה לו שזהו הוא עצמו, חופש הבחירה שלו, השליטה שלו בחייו.

עם זאת, צרכים ורצונות הם התפיסה של התודעה ו/או המוח שלנו של אות בקרה חיצוני המגיע אל גופינו השונים, כפי שתואר לעיל.

אות הבקרה החיצוני נתפס על ידי המוח שלנו, המשמש מרכיב מקשר בין שדות הנפש-אנרגיה-מידע לבין הגוף שלנו. האותות החיצוניים הללו, הנתפסים על ידי המוח, עוברים דרך מערכות העצבים וההורמונים שלנו ותורמים לייצור הורמונים, אותם אנו מזהים כצורך או רצון.

ההבדל בין צורך לרצון הוא מי תופס אותם - הנפש, או התודעה של כל גוף.

לפיכך, צרכיו של אדם, הנתפסים על ידי התודעה, דחופים יותר מהרצונות שלו, המתבטאים בנפש, מכיוון שהמינד היא תוכנית ויראלית (שלא מותקנת בזמן).

צרכיו של אדם קובעים את הקסטה שלו כי הם מעצבים את הוויתו של האדם. צורך הוא דבר שנדרש שיניע כל הזמן את האדם לפעול על מנת לספק צורך זה.

לכן, בהסתכלות על קיומו של אדם, על מה שהוא עושה, ובלי להקשיב למה שהוא אומר על עצמו, אתה תמיד יכול לקבוע את הצרכים שלו, ובהתאם, את הקסטה שלו.

בחברה לפעמים יש אי הבנה - מדוע אדם אחד מתעניין בפוליטיקה ועוזב את הארץ, בעוד שאחר חי ברוגע ושום דבר לא מפריע לו. כל ההבדל טמון בקאסטתו של האדם, ביכולתו לתפוס את העולם ברמה גבוהה יותר, בגופים גבוהים יותר ובצרכים של גופים אלו.

אם הצורך של גוף סוואדהיסטאנה הוא להחזיק בני זוג מיניים רבים, והצורך של הגוף המניפורה הוא במבנה חברתי טוב, בית, מכונית ורגיעה, אז הצורך של גוף אנאהטה הוא באהבה וידידות אמיתית, והצורך של גוף וישודהה הוא במידע חופשי, בחיים מודעים. וצרכי הגוף האג'נה הם לחיים הרמוניים באור הבורא, המבוססים על 10 הדיברות - על המצפון, על הכבוד, על המוסר...

אם גוף הווישודהה וגוף האג'נה של אדם לא יתפתחו בשום צורה, אז שום דבר לא ימנע ממנו לחיות במדינה הכי טוטליטרית לנהל מדיניות אגרסיבית ברברית, אם יש לו, ספציפית, מספיק סקס וכסף...

- הגוף הפיזי זקוק לספורט ותנועה.
- הצורך של הגוף המיני הוא בסיפוק מערכות יחסים מיניות.
- הצורך של הגוף החברתי הוא להתקדם בחברה לכל כיווניה - עבודה, בית, משפחה, פנאי.
- הצורך של גוף אנאהטה הוא לבנות חברויות ויחסי אהבה.
- הצורך של גוף הווישודהה הוא לחפש מידע, בפרט מידע על מבנה העולם והאדם, על מטרת החיים ומשמעותם.
- הצורך של גוף האג'נה הוא לנסות ליצור אינטראקציה עם תודעות גבוהות יותר, לתפוס את העולם הרב-ממדי, לשנות את החוזה.

אות הבקרה החיצוני מכיל מידע עבור כל גופי האדם, אך צרכים יתעוררו רק בגופים פעילים, המשקפים את עצמם. לכן, על ידי ניתוח צרכיו של אדם, אשר יבואו לידי ביטוי בהוויתו, נוכל לשפוט את רמת ההתפתחות של גופו.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

כפי שאנו מבינים כעת, אות הבקרה בצורת זרם של אור לבן, שוב, באנלוגיה, מגיע אל הגולם שלנו, ואז מתחיל להתפשט בתוך הגולם, מלמעלה למטה, דרך כל, כל הגופים, כאשר כל אחד מהם. הגוף בוחר מתוך האות הזה את הרכיב שלו, אותו ניתן להשוות לצבעי הקשת. פלג הגוף העליון לוקח את הרכיב הסגול, ואז כחול, ציאן, ירוק, צהוב, כתום ואדום.

חשוב להבין שהשוואה עם צבעי הקשת היא רק אנלוגיה מכיוון שבמציאות הגולם שלנו מקבל את אינפורמציה נפשית-אנרגיה מורכבת ורב מימדית, הנושאת מידע נפשי-אנרגיה לכל אחד מגופנו.

עכשיו, בואו נדמיין שאין לנו שום פילטר בגוף התת מודע שלנו. במקרה זה, כל המידע, או ליתר דיוק כל מידע האנרגיה הנפשית מאות הבקרה, יעבור מלמעלה למטה ויגיע לכל הגופים. כתוצאה מכך, כל גוף יקבל חלק ממידע אנרגטי-נפשי, שאותו הוא יהפוך לצרכים שלנו ולרצונות שלנו. וכך, תהיה לנו מסה של כל מיני צרכים ורצונות שונים, ולפעמים קשים למימוש בחברה המודרנית.

יחד עם זאת, אנו אומרים שכל פלג גוף עליון מסוגל לשלוט במידע הנפשי-אנרגטי העובר דרכו ונכנס לפלג הגוף התחתון.

זה אומר שהתודעה שלנו, למשל, יכולה לשלוט במידע שמגיע לגוף המיני-רגשי התחתון שלנו. מה שקורה הוא שמידע הגיע לגוף המיני-רגשי שלנו, ויש לנו צורך או תשוקה לפעילות מינית כלשהי. יתרה מכך, אנו מבינים במוחנו שהרצון הזה בחברה נתונה אינו יכול להתממש כרגע. כך, מרמה גבוהה יותר - רמת התודעה האישית, מגיע איסור על פעילות מינית כזו. כתוצאה מכך נוצר מאבק, שכן אות השליטה כבר עבר לגוף הרגשי-מיני שלנו, והרצון והצורך כבר קיימים שם. כעת, הרצון הזה, הצורך הזה, נחסם על ידי הגוף העליון. זה המצב שיש לנו היום בחברה לעתים קרובות מאוד, ועם זה מנסים איכשהו פסיכולוגים חברתיים ופסיכיאטרים להתמודד או להילחם.

פתרון חלופי ורצוי יותר עבורנו יהיה התקנת פילטר ברמת התת מודע שלנו, שלא יניח את כל האותות הנפשיים-אנרגיה-מידע שאינם רצויים לחברה נתונה ברגע נתון.

כמובן, לחלק עשויה להיות שאלה - למה לא ליירט את התשוקה הזו ברמת התודעה האישית בדרכה לגוף המיני-רגשי? הרי תיאורטית זה אפשרי.

הבעיה היא שעד שהאות הזה לא נכנס לגוף המיני-רגשי שלנו ויהפוך לצורך או לתשוקה שאנחנו מרגישים, אנחנו בשום אופן לא מודעים לזה, אין לנו מושג שהוא מוצפן באותה אנרגיה נפשית-מידע שיוורד מלמעלה דרך גוף התודעה ונכנס לגוף הרגשות והמיניות. רק לאחר שהאות הזה נכנס לגוף זה והופך לצורך או לרצון, נוכל להרגיש ולממש את נוכחותו.

מודל ההתנהגות נקבע על ידי הורים, מחנכים, מורים, החברה הסובבת וכל מה שמשפיע על הילד מרגע לידתו. ילד נולד עם אפשרות ליצור מסנן כזה בתת המודע. ברגע שנוצר המסנן הזה, מאוד מאוד קשה לשנות אותו.

קשה מאוד לאדם רגיל להבין ולקבל את עצם האפשרות לקבל פילטר כזה בתת המודע, באותו אזור בנפש האדם שאינו נגיש לתבונה ובלתי נגיש לתודעה.

אולי נראה לרבים שמספיק לשמוע תיאוריה אחרת וניתן לשנות את הפילטר - זה שגוי מיסודו. כל מה שאתה שומע, כל מה שאתה קולט, כל אותן הגדרות שאתה נותן למוח שלך, למודע שלך - הם כבר אחרי הפילטר בתת המודע. כלומר, אתה שומע, תופס, מבין, מרגיש, רואה, מריח וכו', רק את מה שכבר עבר דרך המסנן של תת המודע שלך.

במהלך המלחמה, היו מצבים שבהם זרועו של לוחם נתלשה, אך הוא המשיך להיתקל בהתקף מבלי לחוש כאב. ורק לאחר ההתקף הוא גילה את היעדר זרועו והחל להרגיש את כל הסימנים והכאבים הנלווים.

זה רק מאשר את העובדה שגופים גבוהים יותר, כלומר גוף התודעה ותת ההכרה, המכוונים למלא את חובתם הצבאית והאישית, חוסמים את התגובה לאותות המגיעים מהאיבר הכרות - מהגוף הפיזי. כל מידע "חיצוני" נכנס תחילה למוח, מעובד שם, ומשם נשלח אות תגובה כזה או אחר, שנכנס לקולטני הגוף, שם אנו חשים כאב. לכן, רק לאחר הסרת החסימה הנפשית הזו של "המתקפה הצבאית", התגובה ליד הכרותה מגיעה לקולטנים המתאימים.

הרמוניה אוניברסלית

לאחר שדיברנו על ההסכם, על דגם האדם, הרמות וההיררכיה של תודעתו בהסכם הבריאה, ננסה לגעת באחד הנושאים הקשים ביותר, שהוא הקריטריון של אדם הרמוני בכל המובנים. היבטים של מושג זה. אור הבורא מתבטא בתודעה שלנו כתפיסת ההרמוניה שלנו. כולם מבינים ברמה אינטואיטיבית מהי הרמוניה. אתה יכול אפילו לחפש באינטרנט ניסיונות להגדיר מהי הרמוניה. כל ההגדרות יראו מוזרות מאוד ולא ישקפו את המהות.

אנו יוצאים מהעובדה שעולמנו נברא במקור מושלם והרמוני, שההרמוניה קיימת בכל מישורי הקיום, ואדם הנכלל באור הבורא, כלומר, תודעה של אדם, ולא אדם-נפש, מסוגל לתפוס הרמוניה אוניברסלית בכל הרמות העומדות לרשותו.

הדבר הפשוט ביותר הוא הרמוניה של צורה. כאשר אנו מסתכלים על מבנים שונים, על מכוניות שונות, מטוסים וחפצים אחרים, אנו יכולים לומר, על סמך התפיסה הפנימית שלנו, אילו מהם הרמוניים ואילו לא. רק מאוחר יותר, על בסיס אובייקטים הנתפסים בהרמוניה, נגזרות הנוסחאות של "חתך הזהב" וכדומה.

כמו כן, לא קשה לתפוס הרמוניה בצבע - לראות אילו צבעים וגוונים משתלבים בהרמוניה ואילו לא. כדי לעזור למי שאינו יכול לתפוס באופן עצמאי את ההרמוניה של הצבע, לוחות צבעים נוצרים במחשבים, שם הם נאספים לקבוצות המשלבות בצורה הרמונית צבעים וגוונים.

באופן דומה, רבים תופסים הרמוניה במוזיקה. כדי לעזור לאלה שתופסים גרוע יותר, נוצרו תרשימים של אקורדים ומפתחות הכוללים צלילים משולבים בצורה הרמונית.

אנו יכולים גם לזהות חברות ומפעלים הרמוניים, שבהם, על פי הרגשות הפנימיים, הזכויות והחובות שלנו, עבודה ומשכורת משולבים בצורה הרמונית. אנו יכולים לצפות במכוניות ובמטוסים הרמוניים. יחד עם זאת, הדבר המפתיע ביותר, כך נראה, הוא שמטוסים הרמוניים טסים טוב יותר. שקלנו הרמוניה במישורים הנמוכים של הקיום. ומה קורה במישורים גבוהים יותר – איך אותה הרמוניה אוניברסלית באה לידי ביטוי שם.

הרמוניה בזוגיות היא כאשר בני הזוג, גם אם יש להם צרכים שונים, מוצאים דרך לקבל אחד את השני ולאפשר זה לזה לנהל חיים הרמוניים, ולא מקריבים את עצמם לצורכי האחר, אבל גם לא מצפים שה-אדם אחר צריך להקריב את צרכיו.

כי כל תודעה אנושית חופשית ומחויבת באותה מידה לממש את צרכיו בדיוק כמוך בעצמך. מערכות יחסים הן חיפוש אחר הזדמנות הדדית, שבה כולם נפגשים באמצע הדרך, מבינים שהם גם פוגשים אותו באמצע הדרך. לאחר מכן, יש הרמוניה של תוכניות רוחניות ומנטליות. כאשר אדם חי בהרמוניה עם העולם הנברא, עם הטבע, עם הבורא.

לשם כך אנשים בונים בתים הרמוניים, שותלים גינות ומטפלים בחיות מחמד. בהסתכלות על כלכלה כזו, על ביו-צנזורה כזו, נוכל בקלות להסיק מסקנה לגבי נוכחות או העדר הרמוניה ברמה זו.

לאחר מכן מגיעה ההרמוניה של מחשבות, שיפוטיות, תיאוריות. לפעמים זה נקרא לוגיקה ופילוסופיה - כאשר התיאוריה נראית הגיונית, או הרמונית. לדוגמה, התיאוריה של "קומוניזם" נראית לגמרי לא הגיונית והרמונית, ולכן לא ניתנת ליישום.

ברמה גבוהה עוד יותר, הרמוניה נתפסת על ידי אדם כ"טוב" ו"רע", או כ"נכונה" ו"לא נכונה". לא ה"נכון" או ה"לא נכון" החברתי הנלמד בחברה נתונה ומקודם בתקשורת, אלא תפיסה עצמאית מאור הבורא, מההרמוניה האוניברסלית.

זה נפלא אם אדם יכול לתפוס באופן עצמאי את אור הבורא - הרמוניה אוניברסלית במישורים גבוהים יותר של קיום.

למי שלא יכול, ניתנות מצוות וכללי התנהגות המספקים חיים הרמוניים יותר. רק אל תבלבלו את זה עם כללים חברתיים ונורמות התנהגות.

במיוחד, 10 הדיברות הן סוג של אנלוגיה של "פלטת צבעים" במישור הרוחני - שמור אותן, והחיים שלך יהיו הרמוניים יותר...

הרמוניה אוניברסלית מחלחלת לכל רבדי המציאות שלנו ומשימתו של האדם היא ללמוד לתפוס אותה ולבנות את חייו מחדש על פיה בכל מישורי הקיום העומדים לרשותו.

למרבה הצער, בחברה המודרנית אנו רואים הרס מוחלט של הרמוניה בכל דבר, מארכיטקטורה, לבוש, מוזיקה ועוד במערכות יחסים, בשלטון, במוסר, במצפון, בכבוד וכו'.

כשהם אומרים שהעולם שלנו אינו מושלם כלל, הם מתכוונים אך ורק לעולם החברתי שהאדם בונה עם המוח שלו.

ועולם התודעה שנוצר, עולם ההרמוניה האוניברסלית, מושלם, הרמוני וניתן לנו בתפיסת התודעה שלנו. הנוכחות והתפיסה של הרמוניה האוניברסלית, או אור הבורא, מסבירות תופעות כאלה שאינן נגישות להבנה חברתית כריפוי המוני של אנשים רבים על ידי פסיכותרפיסטים כגון א' קשפירובסקי. די בכך שאדם מסוגל להתכוון עם התודעה הרב-ממדית שלו למצב של הרמוניה אוניברסלית ולהביא את המצב הזה לכל מי שרוצה ומקשיב לו.

למעשה, אדם כזה מבצע את ההסכם של אור הבורא, ההסכם שבו נברא אדם מושלם ובריא. כל אלה שמסוגלים לעבור לברית זו יחוו סוג של ריפוי. מחלה היא עקירה מהחווה של אור הבורא לחווה חברתית פתולוגית כלשהו. לכן, די בהעברת נקודת ההרכבה של האדם מהפתולוגיה לכיוון אור הבורא, וחלק ממחלותיו ייעלמו.

כאן חשוב להבין האם מעבר כזה להסכמה של אור הבורא יהיה זמני, או שמא ייתן למטופל דחיפה להמשך התפתחות התודעה הנחוצה לקיבוע בהסכם פחות פתולוגי. אם אדם יצליח לשנות את אורח חייו וחשיבתו לאחר השפעה חיובית, הוא יוכל להיפטר מהמחלה לנצח.

טוב ורע. מהו "חופש בחירה" והאם הוא קיים?

פרשנים מודרניים של הברית הישנה אומרים כי לאחר אכילת הפרי האסור, אדם וחיה החלו להבחין בין טוב לרע. המשמעות היא שעד לרגע זה לא הבחינו בין טוב לרע, ומתעוררת שאלה הגיונית - מהו טוב ורע, והאם הוא היה קיים לפני יצירת החברה?

אנו כבר יודעים שעל ידי אכילת הפרי האסור בהנחיית תודעה מפותחת יותר, מתואר לנו תהליך הכנסת התבונה ויצירת החברה על רשימות הזיכרון, הנורמות והכללים שלה. רק מרשימות הזיכרון הללו למדו אדם וחיה שלא טוב ללכת בעירום, שצריך להתבייש בזה, לכסות ולהסתתר מעיניים סקרניות.

עד לרגע זה לא היו להם בעיות עם אלגוריתמי ההתנהגות בגן-עדן בשליטת תודעת יהוה.

מסתבר שרק מרגע יצירת החברה התחילה לאדם חלוקה לטוב ולרע, ועד לאותו רגע לא עלו שאלות כאלה. כלומר, יצירת החברה היא שהובילה להופעתה של הידע של "טוב" ו"רע".

לפיכך, התודעה הבודדת של האדם הייתה מחולקת לתודעה ולנפש. יחד עם זאת, התודעה עדיין הייתה מסוגלת לתפוס את אור הבורא, והמיינד החל להיות מונחה על ידי נורמות ומוסכמות חברתיות המוטבעות ברשימות זיכרון.

זה נותן לנו את התשובה לשאלה הקיומית - מה זה "טוב" ומה זה "רע".
בחברות מודרניות יש הרבה רשימות שונות שמגדירות טוב ורע. לכל מדינה, לכל חברה יש את הטוב שלה ואת הרוע שלה. יתרה מכך, מה שטוב בחברה אחת - חברה, למשל, חופש הביטוי, העיתונות, ההתכנסות וכו' - אותה דבר, בחברה אחרת יכול להיות רע ולהיענש בפלילים.

בהסכם האמנה, טוב הוא אות בקרה מתודעה גבוהה יותר, שאנו תופסים כהרמוניה אוניברסלית בכל רמות התודעה העומדות לרשותנו.

טוב הוא אדריכלות הרמונית, ציור, מוזיקה, לבוש, שירה, התנהגות רוחנית, תפיסת הבורא. והרוע הוא, בהתאם, כל השאר שאינו הרמוני, אבל אולי אפילו נכון ואופנתי מעמדת החברה.

אם אדם מסוגל לתפוס באופן עצמאי את אור הבורא - הרמוניה אוניברסלית, אז הוא מסוגל להבחין בין טוב ורע אמיתי.

ולמי שאינו מסוגל לתפוס עצמאית כזו, ניתנו מצוות, שקיומן יתרום לפיתוח תפיסת אור הבורא.

כל העולם שלנו ואנחנו עצמנו הם תוצר של יצירה ושליטה על ידי תודעה גבוהה יותר. במקרה זה, יש לנו מטרה ומשמעות קבועות מראש לכל אחד מהגלגולים שלנו.

מהו, אם כן, חופש הבחירה שלנו והאם יש לנו אותו...

לפני הכנסת תוכנה ויראלית (מותקנת בטרם עת) של התודעה לתוכנו, שאלה כזו כלל לא עלתה, בדיוק כפי שהיא אינה מתעוררת עם יצורים חיים אחרים שחיים ללא שכל בשליטה של אות חיצוני.

אם היה רוצה לאכול, אז היא לא מנמקת אם זה טוב או רע, נכון או לא, אלא הולכת להשיג מזון לעצמה. זה אותו דבר עם מין - החיה לא חושבת אם זה טוב או רע, מוסרי או לא מוסרי, אלא הולכת ומשיגת לעצמה פרטנר למין.

באופן דומה, אדם וחיה חיו בגן-עדן, ניהלו את כל היצורים החיים, שעבורם אדם עצמו קבע את האלגוריתמים של ההתנהגות ולא התעסק בנושאים חברתיים גרידא.

המטרה שלנו בהתגלמות הפיזית היא לרסן את תוכנית הנפש, כדי שלא תמנע מאיתנו לחזור לחיים באור הבורא - זהו חופש הבחירה שלנו.

כמו שדון חואן אמר בספרי סי קסטנדה:

"אנחנו בוחרים רק פעם אחת. אנחנו בוחרים להיות לוחמים או להיות אדם רגיל. פשוט אין ברירה אחרת. לא בכדור הארץ הזה".

בנתיב הלוחם, אנו מבינים את החיים באור הבורא. המילים שונות, אבל המהות זהה.

אנחנו יכולים לחיות בלי סוף ברעיונות המוח שלנו, לבנות מערכות חברתיות שונות, לזהות מעמדות וקסטות שונות, לחבר חוקות וכו' - או שנוכל להשתמש במוחנו אך ורק כדי לפתח את התודעה שלנו, לחזור לתפיסת אור הבורא, ולבנות את חיינו עם תפיסה מתמדת של טוב - הגורל האמיתי שלנו, שרק אנחנו בעצמנו יכולים לתפוס...

כלומר, אנו מאשרים שבעולמנו יש רק טוב אמיתי - זהו אור הבורא, וכל השאר שאינו חופף לאור זה הוא גוונים שונים של רע.

בדיוק כמו ש"קר" לא קיים. זה רק היעדר "חום". ואין "חושך" - זה רק היעדר "אור".

כמו כן, "רע" הוא היעדר "טוב", היעדר אור הבורא.

שמו של העץ שממנו אכלו אדם וחווה את הפרי האסור היה "עץ הדעת" (עץ הדעת). אנחנו מקשרים את זה עם התבונה, כי רק ההיגיון שלנו נותן לנו את ההזדמנות לדעת. בלי סיבה, אנחנו חוליה בהיררכיה של התודעות ופשוט מבצעים פקודות של תודעה גבוהה יותר, בדומה לאופן שבו המחשב שלנו מבצע את הפקודות שלנו.

אם אתה חושב על ההיסטוריה ונתח אותה, למה כל המרקחות הנפשיות שלנו מובילות? אנו הורסים ומזהמים את כדור הארץ, הורסים את החי והצומח למען הרצונות חסרי הערך שלנו. אנחנו נלחמים והורסים אחד את השני. וכתוצאה מכך, האדם כתודעה לא השתנה כלל במשך אלפי שנות חיים חברתיות - אנחנו עדיין לא מסוגלים לתפוס את אור הבורא בכללותו, החינוך והחינוך שלנו בנויים על תיאוריה שקרית וצבועה, אנחנו מצמיחים תמונה של עצמנו, לא אישיות. כל השאיפות שלנו מכוונות לא לידע או לפיתוח התודעה, אלא לצריכה אישית...

במשך יותר מ-150 שנה, מדעי החברה שלנו מחפשים תירוצים לא לחקור תופעות החורגות ממסגרת הדוגמה החברתית, כמו טלפתיה, טלקינזיס, ריחוף וכל שאר כוחות העל שהפגינו יחידים.

ריפוי, עזרה וייעוץ לזולת - האם זה טוב?

מהאמור לעיל מתברר שלכל אדם בהתגלמות פיזית יש את הייעוד שלו ואת הדרך שלו, הנשלטת על ידי תודעה גבוהה יותר. יש המכנים את התודעה הזו המלאך השומר, יש המכנים אותה התוכנית, או במילים אחרות - זה לא משנה.

הדבר החשוב היחיד הוא שרק אדם עצמו יכול לממש את מטרתו בגלגול הזה, כי הוא יכול להיעזר באנשים בעלי רמת תודעה גבוהה יותר המסוגלים לתפוס את המבנה הנפשי-אנרגיה-אינפורמטיבי של אדם ולראות את העיוותים שלו.

מחלות, קשיי גורל וסימנים נוספים ניתנים לנו מתוך תודעה גבוהה יותר כדי שנוכל לעצור ולחשוב מחדש על חיינו. אם, במקום חשיבה מחודשת כזו, אדם רץ למדיום, או פשוט לרופא במטרה להירפא, בדיוק כפי שאנו לוקחים את המכונית שלנו למוסך כדי לתקן אותה, אז האדם שוב עושה את הבחירה הלא נכונה ובוחר רוע.

מתוך הבנה של כל זה, יש צורך להיזהר מאוד בייעוץ לאחרים, כי על ידי כך אנו מתערבים בתוכנית הבורא ומעמידים את עצמנו בסיכון.

אם לאדם באמת יש תודעה פעילה של פלג הגוף העליון, יש לו ניסיון חיים משלו והוא מסוגל לתפוס באופן עצמאי את אור הבורא, אז רק אדם כזה יכול לתת עצות אמיתיות לאדם חולה.

אם כבר מדברים על רפואה וריפוי מודרניים, חשוב להבין באיזה סוג של הסכם חי אדם. לשם אנלוגיה פשוטה, בואו נדמיין את העולם שלנו כמחשב עם מסך. עם זאת, עבור רוב האנשים המחשב, התוכנה והמתכנת מוסתרים, והם רואים רק את המסך.

בהתאם לכך, המדע לומד רק את המסך, ודוחה לחלוטין אפילו את עצם הרעיון של מחשב, תוכנית ומתכנת.

בהתאם לכך, מדעים שונים חוקרים בקפידה את התנהגות הפיקסלים על המסך. צבעם, צורתם, הבהירות, אלגוריתמי ההתנהגות, המבנה המולקולרי והאטומי שלהם וכו'.

הרפואה מפתחת כלים לשינוי הצבע, הצורה, הבהירות וההתנהגות של פיקסלים שונים. לדוגמה, תרופות מדכאות להרגעת הפעילות המוגברת של פיקסל בודד, או קבוצה שלמה של פיקסלים.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

ופתאום, בתוך כל הפעילות המדעית הזו, מופיע אדם שמסוגל לתפוס מחשב, תוכנה ומתכנת. והאיש הזה, להפתעת כולם, מדגים שינויים בפעולת המסך ללא שום מכשירים מורכבים שפותחו על ידי המדע. הוא מתקשר נפשית עם המתכנת ומבקש ממנו לשנות את התוכנית. כמובן שהם לא יאמינו לאדם כזה ויקראו לו שרלטן, מהפנט או כל אחד אחר. הרי הוא מראה לכל החברה על הבנתו השגויה מיסודה את העולם והאדם.

זה בדיוק מה שקורה בתחום הרפואה המודרנית והריפוי הנפשי. הרפואה דומה לעבודה עם המסך בדוגמה שלנו. הרפואה לא מכירה בנוכחות של תודעה ושל יוצר השולט בכל חיינו באמצעות תוכנית.

הרפואה עובדת עם תסמינים של מחלות המופיעות בגוף הפיזי, אך אינה יודעת את שורש המחלה עצמה.

כאשר מופיע אדם המסוגל לרפא מחלות ללא כל ציוד יקר ובדיקות אינסופיות, אפילו מבלי לברר את שמם, אזי הרפואה המודרנית מוצאת את עצמה במבוי סתום.

למה מתכנת צריך לדעת את כל השמות שאנשים העלו כדי לציין את פעולת הפיקסלים על מסך המחשב שלו. הוא שולט בתוכנית, והתוכנית מציגה את מה שהוא הכניס לתוכה. למה הוא התכוון.

כמו כן, מרפאים נפשיים, המסוגלים לגשת לתוכנית המקורית השולטת בחייו של אדם מגולם בעזרת התודעה ותת המודע שלהם, עשויים שלא לדעת את שמות המחלות שהומצאו. כל מה שהם צריכים לעשות זה להפעיל אנטי וירוס כדי לרפא מחשב או אדם.

אם אנו תופסים את כל המחלות שלנו שנרכשו בגלגול הזה כהפרות של תוכנית החיים שלנו, כמו וירוס מחשב שהוכנס אלינו על ידי החברה, הרי הריפוי יכול להיות מאוד פשוט.

חשוב להבין שכל מיני התפתחויות בתחום תיאוריות הגלים ואחרות, שינויים ב-DNA, האור והקול – כל זה תקף לעבודה עם מסך, אבל לא לעבודה עם מחשב ומתכנת.

הסברנו את עצם העיקרון של ריפוי נפשי, אך נותרה השאלה החשובה ביותר - איך זה נעשה, אילו תכונות צריכות להיות למרפא כזה.

רייקי הילינג וריפוי נפשי

מכיוון שאנו חיים בתוכנית שנוצרה על ידי תודעות גבוהות יותר, אנו יכולים, בעזרת התודעה והתת מודע שלנו, להשתמש בפקודות, או כפי שאנו מכנים אותן, לשלוט בערוצים של תודעה גבוהה יותר.

אחד מהערוצים שהתגלו הוא ערוץ הריפוי רייקי. לאחר שהתגלה הערוץ הזה, ואנשים רבים נכללו בו, נוצר האגרור של מרפאי רייקי.

כדי להיכלל באגרור זה, נעשה שימוש בטקס - העברה ממאסטר לאדפט. חשוב להבין שמאסטר רייקי הוא אדם שחי בהסכם אחר. כלומר, כדי להפוך למאסטר רייקי, עליך לשנות את נקודת ההרכבה שלך ולשלוט במודל עולם הרייקי.

אם מישהו חושב שזה לא כך, ושמספיק פשוט לקבל חניכה של מאסטר, אז אדם כזה טועה מאוד ולא יהפוך לאף מאסטר בעצמו.

מאסטר הרייקי חייב לנהל כל הזמן ערוץ ריפוי זה ובכך לשמור על עצמו בהסכם הרייקי.

כלי ריפוי רציני נוסף הוא המטריצה של המין האנושי, או אגרור בשם "אדם קדמון" - האדם הקדמון.

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

אגרגור זה נוצר על ידי אלוהים, כמתואר בספר בראשית - "נברא את אדם בצלם ובדמותנו". פרטים נוספים על אגרגור "אדם קדמון" בפרקים הבאים.

כעת, נתעכב על כך שאגרגור "אדם קדמון" אוגר בתוכו, בין היתר, את המטריצה של אדם בריא. אם תחילו את המטריצה הזו על אדם חולה, אז המבנה הנפשי-אנרגיה-אינפורמטיבי של אדם זה יתחיל להשתנות ולהגיע להתאמה למטריצה.

כמובן, האדם המגולם הוא תוצאה של שילוב של כמה מטריצות, או אגרגוריות - "אדם קדמון", אגרגור מהסוג, אגרגור של תת המודע או קארמה.

לכן, על ידי החלת מטריצת "אדם קדמון" על האדם הנרפא, אתה יכול לתקן רק את מה שנרכש בגלגול זה. כלומר, להחזיר אדם למצבו המקורי.

אם אדם נולד עם כל סוג של בעיות גנריות או קארמתיות, אז הוא צריך לעבוד עם האגרגור מהסוג, או עם קארמה.

א' קשפירובסקי:

"כל התערבות בגוף האדם ללא התערבות בקודים שלו, בתוכניות שלו, היא מלאכה רגילה, גם אם התערבות זו היא ברמה של האמנות הגבוהה ביותר".

**"מטריצת הזיכרון הנורמלית היא הבסיס לעבודה שלי...
אשמור את הדין ברצועה, והחוק ישמור אותם (אותכם) ברצועה..."**

"רק מוחו של מישוהו אחר יכול לבנות פירמידה מצבית מורכבת לחזירת מידע תכנותי לתחום הלא מודע, שבו כל המנופים לשליטה בכל מה שמרכיב את מהותו של אדם - נפשית ופיזית - חבויים."

**"בהנחיית המטרה של השגת תוצאות מקסימליות, אני לא מרדימה אף אחד או מהפנטת. אני רק מעיר אותך.
אני מעורר את הפוטנציאל הביוכימי של אדם. ואני עושה זאת באמצעות תכנות מידע, שהוא תמיד נסתר, מצועף".**

"אין לבלבל בין טיפול רפואי לבין טיפול פסיכולוגי. במקרה שלי, אני לא מונחה על ידי מה שיכולתי ללמוד מהמטופל על ידי הקשבה לו. ועל ידי זה שהוא באמת "יודע" על עצמו עם ה"אני" הלא מודע שלו, עם כל הטבע הפיזי שלו. מאחר ובגופו הוא "יודע" הכל על עצמו באופן לא מודע. ועם הנפש - רק מה שהרגיש את עצמו דרך כאב או תחושות אחרות."

...
**"מצד שני, בהסתמך על המידע העצום של ה"אני" הלא מודע על כל סודות הגוף, אני תמיד נוקט בבניית מצבי תכנות, שמעוררים את פעולת "בית המרקחת" הפנימי של האדם, שתמיד מגודר מדעתו."
"אלוהים הוא סך כל חוקי העולם".**

הוא, כמונו, אומר שכולנו חיים בתוכנית וחלקנו, שיש להם תודעה מפותחת יותר, יכולים לשנות את התוכנית של אדם. אנו נותנים לכך הצדקה פילוסופית מורחבת יותר.

"גופו של אדם מבוגר לאין שיעור מנפשו ו"חכם יותר". הוא בן מיליוני שנים וגילו שווה לגיל האנושות. במהלך אלפי שנים, הטבע בגוף האדם הסדיר את כל מורכבותו, ולפי שעה הוא אסר את הכניסה לתהום זו של המוח יודע-כלום. במילים אחרות, אנו יכולים לומר שאלוהים נתן לאדם אינטליגנציה, אבל אמר שתשתמש בה כשתהפוך לחכם יותר. בינתיים זה מסוכן מאוד - אדם עוד לא הכיר את עצמו".

שימו לב כיצד זה עולה בקנה אחד עם האיסור המתואר בברית הישנה על אדם וחיה לאכול פירות מעץ הדעת, כלומר, לא להקים לעצמם תכנית "שכל" מבעוד מועד. קרא עוד על תופעת קשפירובסקי בנספח 7 בסוף הספר.

עקרונות ריפוי מרחוק באמצעות האינטרנט.

חשוב להבין שהמאסטר יוצר צורת מחשבה המשפיעה על הפקעת הנפשית-אנרגיה-אינפורמטיבית של כל אדם שמסוגל להתכוונן לצורת מחשבה זו. צורת מחשבה זו עצמה אינה נעלמת לשום מקום, וכל הקושי טמון רק ביכולתו של אדם להתכוונן אליה דרך דמותו וקולו של המאסטר.

בריאת אגרגור אדם בספר בראשית

הבה נסביר למה אנו מתכוונים כשמדברים על האגרגור של האדם, אגרגור אדם קדמון, בעקבות עקבות עבודתנו עם טקסטים עתיקים.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדִמוֹ / בְּבְהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ / וְעַל־הָאָרֶץ:

התרגום שלנו

ויאמר אלהים* הבה נעשה את אדם בצלמנו כדמותנו, ויהיו להם שליטה על דגי הים הללו ועל ציפורי השמים ועל החיות הללו על פני הארץ הזו ועל כל מה שזוחל (נע) הלאה. האדמה הזו ו-נברא* אלהים האדם הזה בצלמו בצלם אלהים ברא את עקרון הזכר והנקבה שלו ברא אותם ואלוהים ברך** אותם
ויאמר אלהים* עליהם: פרו ורבו ומלאו את הארץ הזאת (ארת), ותלכדו אותה ותשלטו על דגי הים הללו ועל ציפורי השמים הללו ועל כל החיות הללו הוזחלות (זועות) על זה.
כדור הארץ
ויאמר אלהים, הגה נמתי לכם את כל את-העשה הנרע אשר על-פני הארץ הזאת כל-העצים אשר יהיו עליהם פרי העץ אשר-עשים נרע לאכלם.

- הערה: הבנייה (היפוך Vav), I-Said, I-Created, ואחרים, פירושה פעולה בכל מישורי הקיום - מנטאלי, אנרגיה, פיזי.
- נזכיר ש"ברוך" - בפעולה זו יוצא "חפץ" שנוצר אך לא הושלם להמשך פיתוח ופעולה.

אלו פקודות מערכתיות, בניגוד לפעולות פשוטות במישור הפיזי. בעברית החדשה, בנייה זו הופכת את הפועל מזמן עבר לעתיד ולהיפך. לא ברור מדוע זה נחוץ אם לעברית יש גם זמן עבר וגם עתיד. יתרה מכך, באותו משפט יכולים להיות פעלים גם בזמן עבר וגם בזמן עתיד, והבנייה "היפוך Vav". זה רק מעיד שמשמעות הבנייה הזו אבדה בחווה המודרני.

כאן אנו רואים שברמה הגבוהה ביותר, ברמת התוכנית, נתפס האדם כתודעה השולטת בכל עולם החי וניזונה ממזון צמחי. יחד עם זאת, מזון צמחי במישור הנפשי מובן כמבנים נפשיים-אנרגיה-אינפורמטיביים, או יישומים להורדה, כגון יישומים של פירות מ"עץ הדעת" ו"עץ חיי הנצח", אשר בשלב מוקדם שלב נאסרו לצריכה - הורדה.

יצירה בצלם ובדמות ברמה הנפשית פירושה יצירת תודעה הכלולה בהיררכיה של התודעות, אך לא הגוף הפיזי. ברמת אלוקים אין גוף פיזי. לכן חשוב מאוד להבחין בין כל שלושת הכוחות היצירתיים והבונים המתוארים בספר בראשית. בתרגום הסטנדרטי, כל שלושת הכוחות מתורגמים כאלוהים.

בראשית א' 27-28, תרגום סינודאלי (SYNOD)

ויברא אלהים את האדם בצלמו, בצלם אלהים ברא אותו; זכר ונקבה ברא אותם. ויברך אותם ה' ויאמר אליהם ה': הפרו ורבו ומלאו את הארץ והכניעו אותה, ושלטו בדגי הים [ועל החיות] ועל עופות השמים [ועל כל חיה ועל כל הארץ] ועל כל חי הנעים על הארץ.

ברית עם נח והאנושות - "קשת בענן"

אֶת־קִשְׁתֵּי־נִתְחִי בְּעַנְוֹתֶיךָ לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵין־הָאָרֶץ:

בית נן:

וְנִכְרְתִי אֶת־בְּרִיתִי אִיזִיג בְּנֵרִי וַיִּמּוֹנֶךָ וּבֵין כָּל־חַטָּרִי־וְיָהּ כָּל־כָּרְ נְאֻיֶּיךָ אֵינוֹס הַמֵּי לְאָרֶץ מַטְוִיָּה -

בשר:

בית מֶלֶךְ־הָאָרֶץ:

בית שימו לב:

בראשית 9:13-15 גרסה סינודאלית (SYNOD)

אני מניח את הקשת שלי בענן, כדי שתהיה אות לברית [הנצחית] ביני לבין הארץ. ויהי בהבאתי ענן על הארץ, תראה קשת בענן; ואזכור את בריתי אשר ביני וביניכם ובכל נפש חיה בכל בשר; והמים לא יהיו עוד מבול להשמיד כל בשר.

תרגום סטנדרטי זה חסר לחלוטין הבנה של בניית "היפוך vav", המבדיל את פעולת התודעה היצירתית בכל מישורי הקיום מפעולה רגילה במישור הפיזי.

בתרגום זה נעלם שם התודעה היצירתית (אלוהים), אשר הוחלף בכינוי "שלי".

באמנה המודרנית, "הקשת בענן" מתפרשת כהתגלמות אלוהית של קשת בענן על פני האדמה, שמשום מה מובילה את התודעה הגבוהה לזכור את הברית. כלומר, אלוהים בעצמו מביא את הענן, הוא עצמו נותן את הקשת, והוא עצמו זוכר. כלומר, קשת היא סימן לאדם שאלוהים זכר אותו.

התרגום שלנו

נתתי את הקשת בענן

והיא תהיה אות לאיחוד ביני ובין הארץ הזו (ארץ)

ו-יהיה ענן בענני-הכסות שלי מעל הארץ הזו (ארץ)

והקשת הזאת תיראה בענן

ואזכור את איחודי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש בהמה בכל בשר ו
ולא יהיו עוד מים למבול להשמיד כל בשר.

ו-תהיה הקשת בענן

ואני אראה אותה זכור את האיחוד הנצחי בין אלוהים ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר על פני האדמה הזו (ארץ)

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל נֹחַ זֶה אוֹת הַבְּרִית אֲשֶׁר כְּרַתִּי בֵּינִי וּבֵין כָּל הַבָּשָׂר הַזֹּאת אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ הַזֹּאת (ערץ)

בתרגום שלנו מצוין במיוחד הבנייה "התהפכות (I-Action) vav", המציינת את הבריאה האלוהית בכל מישורי הקיום. גם שם התודעה היצירתית (אלוהים) נשמר.

כל פעולות הבריאה האלוהיות קובעות את התוכנית שלפיה האדם יתפקד בעתיד. אלו פקודות תוכנה.

בענן אנו מתכוונים למבנה הנפשי-אנרגיה-אינפורמטיבי של אדם - פקעת.

קשת היא פיצול בן שבעה צבעים, שבעה תדרים של צבע לבן יחיד לגופים שונים, צ'אקרות שונות.

לפיכך, הברית בצורת קשת - מהענן - היא פיתוח של אות בקרה בכל שבע הרמות (צ'אקרות) הזמינות לאדם הנברא.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

כאשר אלוהים מביא ענן, או עננים, לכדור הארץ, אז לפי זה אנו מבינים את ההשפעה האגרורית, כלומר, שליטה בכל מה שחי על פני האדמה ממשורר קיום גבוה יותר.

כאשר האות הזה עובר ומעובד בצורה הרמונית בכל שבע הרמות, הקשת שלמה, והאדם נכלל באור הבורא ברמת התכנית הנפשית. כלומר, התודעה הגבוהה מתחילה לתפוס אדם מן המניין הזה ולשלוט בו. אדם כזה חוזר למטרה האמיתית שלו.

ולהיפך - אם אין יישום הרמוני כזה - "אין קשת בענן", אז אין קשר למישור הרוחני, ואדם חי ברמת הבשר, בשליטה של תודעת יהוה, כלומר, ממשיך לעבד את התוכנית הוויראלית שלו "Mind", שמפריעה לו להיות אדם מן המניין.

לפיכך, בפירוש שלנו, קשת בענן היא ביטוי של אדם הרמוני בעיבוד אות מההיררכיה של התודעות. ואדם כזה מתחיל "להיראות", להיתפס מהמישור העליון של הקיום, ורק אז "לזכור" את הברית שניתנה בהסכם הברית.

נקודה נוספת מושכת את תשומת הלב - שבהיבט זה, בהעברת אותות, גם בני האדם וגם בעלי החיים נמצאים בתנאים שווים - לא שונים בעקרון זה של קיומם ההרמוני. ההבדל היחיד הוא באותם פונקציות, יכולות ואיכויות שיש לאדם: לחיות באור הבורא או בחברה מומצאת. לבעלי חיים אין את הבעיה הזו...

נדבר ביתר פירוט על ברית נח בחלק ה'.

אלגוריתמי התנהגות - קארמה

מכיוון שאנו פרי יצירת תודעה גבוהה יותר, אז כל ההתנהגות שלנו, כל האלגוריתמים האפשריים של ההתנהגות שלנו, מתוכנתים בתחילה. זה דומה לאופן שבו אנו יוצרים רובוטים כיום ומתכנתים את האלגוריתמים ההתנהגותיים שלהם, ומאפשרים להם ללמוד בעצמם ולצבור אלגוריתמים חדשים שנרכשו בזיכרון. בדיוק באותו אופן, כל האלגוריתמים החדשים של התנהגות אנושית מצטברים ב-Egregor of the Human, אשר נקרא "אדם קדמון" - האדם המקורי.

כשהוא חי כל אחד מהגלגולים שלו, אדם מפתח אלגוריתמים מסוימים של התנהגות שחוזרים על עצמם, המאוחסנים בתת המודע שלו, באגרור האישי שלו, ויש להם השפעה בגלגולים הבאים.

אלגוריתמים כלליים של התנהגות שפותחו על ידי קבוצת אנשים מאוחסנים ב-Egregor של המין האנושי וחלים על כל האנשים.

כמה אלגוריתמים של התנהגות שפותחו בעבר, למשל, פרישות בחוזה נוצרי, יכולים להיות בעלי השפעה שלילית בגלגול חדש, שבו אדם הפסיק להיות נוצרי מאמין והפך לאתאיסט או מוסלמי. אנו קוראים לאלגוריתמים שליליים כאלה של התנהגות קארמה שלילית, או פשוט קארמה, כי קארמה חיובית - אלגוריתמים של התנהגות שעוזרים לחיות, לא מפריעים לאף אחד.

חשוב להבין שאלגוריתמי התנהגות קארמתיים מאוחסנים בתת המודע, בגוף צ'אקרת האג'נה, באגרור ואינם נגישים למודעות שלנו. כדי לעבוד עם קארמה, אתה צריך תודעה אגרוראלית, כלומר, התודעה המאוחדת של קבוצת אנשים מוכנה, או עזרה של תודעה מפותחת יותר מההיררכיה של התודעות.

יש כבר איגוררים מפותחים לעבודה עם קארמה. אחד מהם נקרא "אדוני הקארמה". התכוונות לאגרור שכזה עם התודעה שלך, אבל לא עם המוח שלך, מאפשרת לך לעבוד עם בעיות קארמתיות.

עבודה כזו עם קארמה, בלתי מובנת לחלוטין לאדם חברתי, יכולה להשוות לנוכחות של ציוד בדיקה ותיקון שאנו יוצרים כדי לתת שירות לרובוטים שלנו. אנו מחברים את הרובוט לציוד ומפעילים את מצב הבדיקה והניפוי באגים. יש גם מצב של "תיקון" התוכנה במחשבים שלנו.

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

כמו כן, אנו בעצמנו יכולים לבדוק ולהתאים את תוכניות הבקרה שלנו. בפרט, אלגוריתמי התנהגות שהצטברו בעבר שמפריעים לנו בגלגול הנוכחי שלנו. את שיטת העבודה עם קארמה אפשר לקרוא בספרים, למשל, מאת ד' שטיין.

חלק ד'. עבדות נפשית של החברה המודרנית

מהי ה"מטריקס" החברתית

בפרקים לעיל, מדברים על מהו אדם הרמוני, מהו ריפוי נפשי, השתמשנו במושג המטריקס, אגרגור, במיוחד שנוצר על ידי תודעות גבוהות יותר - האגרגור של האדם, האגרגור "אדם קדמון".

באנלוגיה, לחוזים חברתיים מודרניים, חוזה התבונה, יש גם "מטריקס" משלהם. מה ההבדל?

עד כמה שזה עוצב להבין, אנשים עם תודעה אישית לא פעילה נשלטים על ידי התודעה הקולקטיבית, או הלא-מודע הקולקטיבי, כפי שכונה זאת סי יונג, או החוזה, כפי שאנו מכנים זאת.

מהות השם לא משתנה - זה בדיוק אותו הדבר, שליטה אגרגורית, שאנו רואים בבעלי חיים, כאשר כל מיני החיות נשלטים על ידי האגרגור של המינים ובונה התנהגות אחידה. התפתחויות חדשות של פרטים בודדים נזכרות באגרגור ולאחר מכן, כאשר מגיעים למספר מסוים של שינויים כאלה, הם מופצים בו זמנית לכל המין, לכל הפרטים.

תופעה זו התגלתה ונחקרה על ידי מדענים כ"אפקט מאה הקוף".
כמובן, מדע החברה מנסה בכל דרך אפשרית להפריך אותו, כי הוא הורס את הדוגמה החברתית.

אנשים עם תודעה אישית לא פעילה אינם שונים מהותית מקרוביהם של בעלי החיים, יש להם תודעה פעילה של המנטליות החייתית.

הם, כמובן, יצורים מורכבים יותר מפרימטים ובונים התנהגות מורכבת יותר, אבל כל ההתנהגות המורכבת הזו נקבעת לחלוטין על ידי Egregors - מינים, מדינה, שבט, משפחה, קולקטיב.

כלומר, לאנשים אלו אין תודעה אינדיבידואלית ואינם יכולים לבנות התנהגות אינדיבידואלית.
על עובדה זו מבוססות כל "הטכנולוגיות הפוליטיות" המודרניות והתקשורת.

כל חינוך וחינוך מודרניים של אנשים מכוונים לכלול אותם ב-Egregors, או ההסכמים המקבילים.

זוהי המטריצה החברתית - היא לא מצריכה שום קשר פיזי מיוחד של אדם למערכת, כפי שמוצג בסרט באותו השם - אדם מחובר מלידה ברמה הנפשית, שהוא לא קולט ואינו מודע ל.

אלה שמסוגלים לממש ולתפוס רמה זו נופלים מהמטריקס ויכולים לבנות התנהגות עצמאית.

יחד עם זאת, אי אפשר להסביר לאדם במטריקס את עצם ההכללה והשליטה החיצונית שלו, מכיוון שברמה הרגשית אדם בטוח שהוא בונה את חייו בעצמו, שהוא חופשי במעשיו והן. תמיד עושה רק מה שהוא רוצה ואיך שהוא רוצה.

אי אפשר להסביר לאדם שכל הרצונות שלו נקבעים על ידי אגרגור ברמה הנפשית.

אם תבינו את העיקרון הזה של ניהול אגרגורי, תוכלו בקלות רבה ליצור איגרגורים חדשים כדי לשלוט בהמונים. כל בתי הספר האזוטריים החברתיים והפופיים המודרניים בנויים על כך.
כדי לבנות בית ספר כזה, צריך לאסוף קבוצה קטנה, למשוך אותה בהבטחות רגשיות חברתיות, למשל - ריפוי, התפתחות, ניהול אנשים, הגדלת רווחים, מין וכו' - כל מה שהחברה כופה ומה כל האנשים החברתיים שואפים בתת מודע. ל.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

כשכ-10 אנשים מתאספים בקבוצה כזו, אז כבר נוצרת קבוצת אגרגור - היום אנחנו רואים הרבה קבוצות כאלה - כל מיני "אנשי אור", "אנשי העתיד", "אסכולות לקסמים" וכדומה. על. בהמשך, כדי לקדם את קבוצת אגרגור, רצוי ליצור אתר אינטרנט, לכתוב ספר, לפתוח ערוץ באינטרנט - ולהעלות לשם תוכן מושך רגשית, לבקש לייקים ולכתוב ביקורות...

ככל שמספר האנשים הכלולים יגדל, האגרגור של הקבוצה יקבל יותר ויותר כוח ויתחיל למשוך חסידים חדשים. טיולים וטיולים משותפים תורמים היטב לקידום אגרגור - בין אם זה "למקומות של תהילה צבאית", "מדיטציה במקומות של כוח", "לימוד תרבויות עתיקות", "קונגרסים קבליים עולמיים" וכן הלאה - העיקר. הוא תוספות, פרסום ופעולות פשוטות - ללכת, להסתובב, לאכול, לדבר, להכיר וכדומה.

אם ננתח בקפידה את המהות, המשמעות והפעילות של כל הקבוצות הללו, ללא קשר לשמותיהן, נראה לחלוטין את אותו דפוס התנהגות, המבוסס על רגשות ופעולות פיזיות (תרגולים, טיולים, סמינרים), וחסר כל הבנה, תודעה והבנה.

הניסיון שלנו משתלב היטב עם חוקרים מודרניים של היסטוריה אלטרנטיבית, אשר מנתחים את העובדות המונחות מתחת לאף שלנו, אך "לא שמו לב" על ידי האמנה החברתית המודרנית, מגיעים למסקנה לגבי אסונות פלנטריים אחרונים ושינוי באוכלוסייה על פני כדור הארץ.

כל העובדות ש"חפרו" על ידי אלטרנטיביסטים מצביעות על כך שאוכלוסיית כדור הארץ הנוכחית, ברובה, מורכבת מביו-רובוטים, שנוצרו באופן מלאכותי, או הובאו מעולמות מקבילים.

זה בדיוק מה שמסביר את היעדר הזיכרון ההיסטורי, כאשר העמים המאכלסים כמעט כל טריטוריה עלי אדמות אינם יודעים או זוכרים את ההיסטוריה שלו. הם אפילו לא יכולים להסביר את מקורם של חפצים פיזיים, כמו מבנים, עמודים, קערות אבן ענקיות, בנייה מגרניט מצולע וכו', שלא לדבר על פירמידות, ערים תת-קרקעיות ומקדשים הודיים שנחצבו מבזלת מוצקה...

אדם העוסק בפיתוח התודעה חייב לא רק להיות בעל חשיבה עצמאית, אלא חייב להיות משכיל, מלומד, בעל השקפה רחבה - לעקוב אחר כל המידע העומד לרשותנו, להיות מסוגל לנתח אותו באופן עצמאי ולבנות מודל מבוסס. על כל הנתונים הקיימים היום. כמו כן, בדוק כל הזמן את המודל שלך מול קריטריון האמת, על עקביות ועל הכל-הכל.

למרבה הצער, אנחנו כמעט ולא רואים אנשים כאלה - רוב האלטרנטיביסטים נעולים בתחומם הצר, אין להם את הידע וההשקפה הדרושים, ולכן הם מקיימים מודלים שטחיים וסוציו-רגשיים מאוד, כמו "רוסיה היא מולדתם של הפילים" ו"גדולים אבותינו", ו"שועבדנו" - לא ברור מי, מתי ולמה...

אכן שועבדנו והוחזקנו בעבדות נפשית, אבל לא על ידי הבונים החופשיים, לא על ידי היהודים, לא על ידי הפינדוס ולא על ידי הגאירופים...

אלו שמנהלים בפועל חוזים חברתיים נמצאים מחוץ לגבולות התפיסה החברתית, בתוכנית הנפשית, שם הם בונים את אגרגור, בעזרתה הם מבצעים את כל הניהול, בפרט, הם מעמידים אחד מול השני...

ההסבר ההגיוני היחיד, למשל, לאנטישמיות הוא שהיא מוטבעת בחוזה החברתי במישור הנפשי, ואז, במישור הרגשי, כל אחד מביא לעצמו סיבה - למה הוא לא אוהב יהודים.

אז מסתבר שאדם משלושת הקסטות הראשונות, למרות שהוא מחשיב את עצמו "חופשי", "סביר", "מפותח" וכן הלאה, חי חיים של חיה עובדת, נותן את כל האנרגיה שלו בטווח התדרים הנמוכים למשעבדים שלנו. לאדם כזה אין אפילו הזדמנות להבין מה קורה לו במציאות ובאיזה "מטריקס" הוא חי את הגלגול הבא שלו...

אמנה חלופית - אמנה אמנה

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

ההסכם האלטרנטיבי, אותו הסכם הברית המתואר בעבודה זו, מבוסס על ראשוניות התודעה, ומבוסס על נוכחותו של המוחלט - תודעה בלתי מובנת לתפיסתנו, המסוגלת לחשוב, כלומר ליצור מחשבות - "משהו מכלום".

כמובן, המושג "משהו מכלום" הוא רק תיאור של תהליך החשיבה, יצירת צורות מחשבה, מבנה של מידע-נפשי-אנרגיה כלשהו.

נוכחותו של אבסולוט בלתי מובן, בלתי נגיש להבנתנו, באופן כללי, פילוסופית, אינה שונה בהרבה מנוכחותו של "מפץ גדול" בלתי מובן, אך, בה בעת, היא מבוססת על טקסטים עתיקים שהתקבלו מציביליזציות מפותחות יותר.

כדי לפשט את התפיסה של אדם חברתי, בואו נשאל אותו שאלה: מה ההבדל המהותי מנקודת מבטו: להאמין ב"אבסולוט" בלתי מובן או להאמין ב"מפץ גדול" בלתי מובן?

שניהם הם עבורנו אמונה, הנחה, הנחה, אקסיומה...

השאלה כולה תהיה איזו משתי האקסיומות הללו תאפשר לנו לבנות מודל שלם יותר של העולם, הסכם מושלם יותר, המסוגל לספק תשובות לכל התופעות הידועות ולכל השאלות הקיומיות.

החוויה החברתית, המבוססת על עקרון המקרה והברירה הטבעית, אינו עונה על השאלות החשובות ביותר - "מה המשמעות של חיי אדם", "מדוע ניתנת לאדם תודעה כה מורכבת, המסוגלת לחוות, להרגיש, חמלה, וכו'", אם אדם חי את חייו ונעלם ללא עקבות.

אם אדם הוא חיבור אקראי של שני תאים, שאין לו פרה-היסטוריה, אין לו מטרה ואין לו תוכנית, אז כל חייו של אדם הם סוג של תהליך אקראי, כמו, מוטציה, חברים יקרים, ובאופן טבעי לבחור...

נחזור להסכם האמנה.

זה מתחיל עם המוחלט, עם התודעה, שהגה ויצר את דימוי המחשבה.

כל אחד מאיתנו יכול לחשוב וליצור תמונת מחשבה, למשל, לדמיין בתודעה שלנו אדם קטן, או אפילו משפחה שלמה של גברים קטנים. בכך, ביכולת לחשוב, טמון הדמיון שלנו לתודעה שיצרה אותנו. ולא ש"אלוהים" שלנו הוא סבא דמוי אדם על ענן.

אנחנו אפילו יכולים לזכור את תמונת המחשבה הזו שלנו ולחזור אליה פעמים רבות, ולהוסיף לה פרטים. אנחנו יכולים לבלות זמן בדימוי הנפשי שלנו, לפתח ולהרחיב אותו.

הספרים של ק. קסטנדה מתארים מצב שבו שמאנים, בהיותם במצב משתנה של נקודת ההרכבה, יצרו עולמות שלמים עם התודעה שלהם. עולמות אלה יכלו אז להיתפס על ידי אנשים אחרים, כאשר הם נעקרו לאותה מדינה, לתוך הסכם זה. ועולמות אלה היו כמעט בלתי ניתנים להבחנה מהתפיסה הרגילה שלנו את העולם.

כעת נשאל את עצמנו את השאלה: האם האיש הקטן שלנו בדימוי המנטלי שלנו מסוגל לחשוב וליצור את הדימוי המנטלי שלו?

לא נדע זאת, כי גם אם יוכל לחשוב וליצור את הדימוי הנפשי שלו, אז הדימוי הנפשי הזה ייוצר על ידי תודעה פשוטה משלנו ויהיה בשדה המחשבה של האיש הקטן הזה, ולא בתחום שלנו. של מחשבה. ולפיכך, לא נוכל לתפוס זאת. כמו כן, איננו יכולים (למעט חריגים נדירים) לתפוס דימויים נפשיים שנוצרו על ידי בעלי חיים.

אז, נניח שאדם המחשבתי שלנו מסוגל לחשוב וליצור במרחב הנפשי שלו אב טיפוס מסוים של עצמו, כי הוא לא ראה ולא יודע שום דבר אחר.

ועכשיו, בואו נשאל את אותה שאלה לגבי האיש הקטן החדש הזה, שהוסר מאיתנו על ידי המרחב הנפשי שלנו והמרחב הנפשי של האיש הקטן שלנו...

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

תיארתני כאן את ההיררכיה של התודעה, שבה האדם הקטן שלנו הוא יצירה שלמה של התודעה שלנו אין בו שום דבר שאנו מכנים היום חומר.

מכאן אנו יכולים להרחיב "למעלה" - בין אם אנחנו עצמנו וכל העולם שלנו הם רק צורת מחשבה של תודעה מאורגנת יותר.

הרעיון הזה הוא שעומד בבסיס הסכם הברית, שהמוחלט, התודעה העליונה, הגה ויצר את צורת המחשבה, אותה אנו מכנים בריאה, או אור הבורא, באנלוגיה לאופן שבו מקור פולט אור ואז האור הזה מתפשט, דוהה בהדרגה.

פיזיקת הקוונטים המודרנית מתקרבת יותר ויותר לרעיון היקום ההולוגרפי, לאותו רעיון של הבורא והבריאה. כמו כן, החיפוש אחר השדה המאוחד - העיקרון הבסיסי של כל הדברים...

אנחנו לא טוענים שצורת המחשבה של הבורא היא העולם שלנו. אנו אומרים שהתודעה שנוצרה על ידי הבורא המשיכה ליצור וליצור היררכיה נוספת של עולמות. העולם שלנו נמצא אי שם בהיררכיה הזו – חשוב להבין שיש עולמות מעלינו ומתחתינו.

לאלה שמעלינו יש תודעה מורכבת ורב-ממדית יותר. לאלה שמתחתינו יש תודעה פשוטה יותר משלנו.

במקרה הזה, מהי תודעה ומה אנחנו ועולמנו? ואנחנו וכל העולם שלנו הם צורת מחשבה, קריש של פסיכו-אנרגיה-מידע, כך אנו מתארים את כל מה שקיים היום.

אגב, זה אפילו לא סותר את הבנת העולם במודל החברתי. כל דבר בעולם מורכב ממולקולות ואטומים. למולקולה יש תצורה מסוימת של אטומים, ולאטום יש תצורה מסוימת של קליפות אלקטרונים. הבסיס של האטום הוא אנרגיה - גל. לפיכך, אטום הוא אנרגיה הבנויה על ידי מידע כלשהו. וכל זה נוצר על ידי תודעה כלשהי.

התודעה יוצרת מידע, מידע מבנה אנרגיה. וכל השילוש הזה קיים באופן בלתי נפרד - מידע-נפשי-אנרגיה.

יתרה מכך, המרכיב הראשון והראשון ביותר של השילוש הזה הוא התודעה, אחר כך מידע, ולאחר מכן אנרגיה. לכן, ניסיון לשים את אנרגיה, הלא היא חומר, בחזית נראה כמו ניסיון להפוך את העולם...

בואו נסכם.
הסכם הברית נותן לנו תמונה של העולם, שבו יש מטרה ומשמעות של התגלמותנו, כאחד מני רבים. הסכמה זו מגדירה לנו בבירור את הסיבה השורשית לגלגולינו בעולם הפיזי ומציבה לפנינו את המטרה הסופית של גלגולינו – חזרה לגן עדן, להיררכיית התודעות לחיי נצח.

תפיסת העולם של הברית הופכת את חייו של אדם למשמעותיים ומלאים במשמעות ובתכלית. זה גם מסביר לנו את כל התופעות הנפשיות-אנרגיה-אינפורמטיביות שאנו נתקלים בהן בחיים.

דוגמה לעיקרון ההרמטי "כמו למעלה, כך למטה", אנלוגיה בין העולם הנברא לעולם המחשבים שלנו

ככל שהוא מתרחק מהמקור, אור הבורא בונה עולמות פשוטים יותר מתמיד. כל אחד מהעולמות החדשים שנוצרו נשלט על ידי היוצר שלו, תודעה גבוהה יותר.

היום אנו יכולים לראות בברור כיצד הציוויליזציה שלנו יוצרת עולם של מחשבים ועולם של רובוטים בדמותנו ובדמותנו.

בהתבוננות ביצירה ויצירה של עולם הרובוטים, ניתן לראות כיצד כל שלבי היצירתיות הזו חופפים לשלבים המתוארים לנו בטקסטים עתיקים.

ראשית, היה לנו רעיון ליצור רובוט בדמותנו ובדמותנו שיעזור לנו בתחומים שונים של קיומנו.

ואז יצרנו את הבסיס היסודי - טכנולוגיות מחשב מאבק כדור הארץ, או יותר נכון מסיליקון, סיבים אופטיים ומינרלים אחרים. לאחר מכן, פיתחנו שפות תכנות ואלגוריתמים לבקרת רובוטים.

לאחר מכן, יצרנו מחשב נפרד והשקענו שנים רבות בכוונן עדין שלו כך שיעבוד ביציבות.

לאחר שקיבלנו מחשב יציב, התחלנו בפיתוח רשתות מחשבים ושרתים הממוקמים בנפרד.

בלוקים של שרתים הם אנלוגים ל-Egregors בקרה. הם אוספים את כל המידע הדרוש לתמיכה בחיים של רובוטים. אנחנו עדיין בשלב הראשוני של יצירת ציוויליזציה של רובוטים.

בעתיד רובוטים ילמדו את עצמם, והניסיון שנצבר על ידי רובוטים רבים יאוחסן בבלוקים של שרתים ויופץ בזמנית לכל הרובוטים מסוג זה. ייווצר שדה מידע אחיד ומשותף לכל הרובוטים.

יחד עם זאת, הרובוטים עצמם יהיו פחות ופחות אינטליגנטים, ויוכלו לבצע רק את הפעולות הבסיסיות שלהם. כל האינטליגנציה של הציוויליזציה הרובוטית תהיה מוטמעת בבלוקים של שרתים - ב-egregors, מהמילה aggregation, בשדה מידע אחד.

היום אנו צופים בתהליך זה של פישוט התודעה האינדיבידואלית גם אצל אנשים. אם לפני מאה שנים, מהנדס היה צריך לדעת ולהיות מסוגל לעשות הרבה דברים, היום, עם האינטרנט, מהנדסים בתחומים מסוימים עשויים שלא לסיים לימודים באוניברסיטאות כלל. ותוכנית הלימודים בבית הספר מפושטת מדי שנה.

אם התודעה לא תילקח בחשבון, אלא רק התודעה תילקח בחשבון, אז ציוויליזציה של רובוטים תוכל להחליף בקרוב מאוד אדם חברתי רגיל.

רובוטים מעבדים מידע מהר יותר ויש להם גישה בלתי מוגבלת למידע בבלוקים של שרתים. הם חזקים יותר מבחינה מכנית, מיומנים יותר וגמישים יותר מבני אדם.

האדם יפעל כיוצר בעולם הרובוטים. אבל הרובוטים עצמם לעולם לא יבינו זאת, כי אדם לא ישלוט בכל רובוט בודד, אלא כולם באמצעות שינויים בתוכנית הבקרה בשרת.

זה דומה לחלוטין לאופן שבו יוצרנו שולטים בנו באמצעות אגרגוריות במישור המנטלי.

ההבדל בין אדם לרובוט יישאר אך ורק בתחום התודעה, היכולת של אדם להתכוון עם תודעות ברמה גבוהה יותר. זה לעולם לא יהיה זמין לרובוטים שאנו מייצרים. רק היוצרים שלנו יכולים ליצור רובוט עם רמת תודעה אנושית. לאלה שיצרו אותנו.

בדיוק מהסיבה שניתן להחליף לחלוטין את האדם החברתי המודרני ברובוט, עולים רעיונות לגבי צמצום אוכלוסיה. כי זה לגמרי לא ברור מה לעשות עם כל ההמון הזה של אנשים חברתיים אחרי שכל העבודה הסוציאלית מבוצעת על ידי רובוטים.

מתוך הבנה זו, אנו רואים שכיום עולה ביתר שאת שאלת התפתחות התודעה האישית, שהיא הדבר היחיד שיבדיל בקרוב בין אדם לרובוט.

המטרה האנושית והחזוה החברתי

מכיוון שכל העולם הוא היררכיה של תודעות, שבה כל חוליה גבוהה יותר של ההיררכיה יוצרת את החוליה הבאה, התחתונה, הפשוטה יותר, אז לכל חוליה בהיררכיה זו, כלומר לכל עולם נברא יש מטרה מסוימת שהגה בוראו - המשמעות של קיום...

זה דומה לאופן שבו אם אנחנו מתכננים ליצור משהו, למשל, מכונית, אז אנחנו מכניסים את המשמעות והתכלית של קיומו לתוך צורת המחשבה שלנו של המכונית.

באותו אופן, הן לעולמנו והן לאדם בעולם הזה יש מטרה ומשמעות שהושגו במקור.

כפי שאנו לומדים מטקסטים עתיקים, המטרה והמשמעות של הקיום האנושי על פני כדור הארץ הייתה לשלוט בכל היצורים החיים על הפלנטה ב"גן עדן" (גן העדן).

אבל האדם אכל את הפרי האסור, כלומר, הכניס את התוכנית הויראלית Mind למבנה הנפשי-אנרגיה-אינפורמציה שלו, מה שהוביל להופעתו של מנתח (מיינד) ורשימות זיכרון בלתי תלויות בתודעה, ובסך הכל זה הוביל להופעתו של חברה עם הנורמות, הכללים והחוקים שלה, שונה מהרעיון של היוצר שלנו.

מאותו רגע, אדם התחיל להיות מושפע משני אותות בקרה - האחד מהתודעה שיצרה אותנו, והשני מהתוכנית הויראלית (שלא מותקנת בזמן) Mind.

כתוצאה מכך, אדם נפל מההיררכיה של התודעה והפסיק לבצע את הפונקציות הגלומות בו תחילה, בדומה לאופן שבו מחשב נגוע בוירוס מפסיק לבצע את תפקידיו ודורש ניקוי של הנגיף.

זה היה כדי לנקות את הנגיף שאדם וחיה גורשו מ"גן עדן" והונחו על מישור קיום פיזי, בתדר נמוך יותר מאשר ב"גן עדן".

ההבדל במישורים הללו - הפיזי והאסטרלי-האסטרלי - הוא שב"גן עדן" התודעה של אדם השפיעה ישירות על המציאות הסובבת ולא היה שום מוח שיכול למנוע מאדם לעבד אותות מהתודעה הגבוהה השולטת.

עם רכישת Reason, נוכחותו של אדם במציאות של "גן עדן" הפכה לבלתי אפשרית, כי הוא הפסיק לעבד את אותות הבקרה שהגיעו אליו והחל ליצור התנהגות בלתי נשלטת משלו.

בעולם הפיזי, התודעה אינה מסוגלת להשפיע ישירות על העולם הסובב אותה, אלא מחייבת פעולה - לכן העולם שלנו נקרא עולם הפעולה, בניגוד לעולמות העליונים - עולם הבריאה ועולם הבריאה, שבו התודעה מסוגלת ליצור צורות חדשות (מבנים נפשיים-אנרגיה-אינפורמטיביים), או לשנות אותן.

בעולם הפעולה, אדם מצא את עצמו מבודד מהשפעת התודעה שלו על יצורים אחרים, אנו יכולים לומר שאדם הוצב ברצף מרחב-זמן נפרד על מנת לעבוד על תוכנית המיינד.

המטרה של כל זה היא מצב שבו אדם, אפילו בעל תוכנית Mind, יכול לחזור לחיים בתודעה ולתפיסה ועיבוד של אות בקרה מבלי לעוות אותו על ידי המוח.

דוגמה קלאסית להתנהגות כזו מטקסטים עתיקים היא התנהגותו של אברהם, שקיבל אות בקרה להקריב את בנו האהוב יצחק וללא היסוס הלך לבצע פקודה זו. כפי שהוסבר לנו מאוחר יותר, זה היה מבחן להכללתו של אברהם בהיררכיה של התודעות.

החברה המודרנית, המבוססת על התבונה, אינה מבינה את מהות הפעולה הזו ומגנה אותה. רק מתוך הבנה שפעולה זו של אברהם משקפת את חזרתו השלמה לחיים בתודעה, ולא בתבונה, מבינים מדוע אברהם נקרא המצטיין מבין האנשים בעולם הפעולה.

עוד נדבר על "דרך אברהם" בחלק ה' של ספרנו.

החברה שלנו נבנית על ידי Reason על בסיס חוקים, נורמות וכללים רבים שהומצאו על ידי Reason ומאוחסנים ברשימות זיכרון. כל אדם חברתי לומד וזוכר את הרשימות הללו לאורך חייו.

בבית הספר לא מלמדים אותנו לחשוב באופן עצמאי (בדרך כלל זה עונש), אלא מלמדים אותנו לשנן בלי סוף כל מיני חוקים, נורמות וחוקים ולפעול איתם.

החברה באה עם משמעויות ומטרות משלה לחיי אדם, שאינן מתואמות בשום אופן עם התוכנית המקורית של התודעה שיוצרת אותנו, ולעתים קרובות סותרות לחלוטין את התוכנית הזו.

כך, כיום יש לנו שתי מערכות קואורדינטות למטרות ולמשמעות של חיינו - המטרה והמשמעות האמיתית מתוך התודעה העליונה השולטת, והמציאו מטרות ומשמעויות חברתיות... על כל זה נדבר בחלק השישי של ספרנו.

כתוצאה מהדואליות הזו נוצרות סתירות ובעיות המובילות למחלות, סבל ומוות מוקדם.

מטרות חברתיות ומשמעות החיים משתנות מחברה לחברה ומוכרות פחות או יותר לכל אדם. יחד עם זאת, המטרות האמיתיות ומשמעות החיים נותרות חבויות ומאחורי שבעה חותמות, כי איש אינו מנסה ללמד אדם לתפוס את מהותו הנבראת ואת האות השולט בו.

יתרה מכך, הפילוסופיה החברתית המודרנית עושה כל שניתן כדי לקרוע אדם ממטרת חייו ולשעבד אותו בחברה.

רק האדם עצמו, או מאסטר של קאסטה גבוהה, יכול לגלות את המטרה האמיתית של אדם בגלגול נתון. כדי לסייע בכך שרידי ידע ופרקטיקות עתיקות, כמו אסטרולוגיה, נומרולוגיה, כף היד וכו'.

כל מיני מערכות בדיקה - בקלפי טארוט וכן הלאה - נדבר על זה בהמשך.

עולם הפעולה, תוכנית הבורא והשפעת תוכניות וירוסים

כפי שאנו למדים מטקסטים עתיקים, לאחר שרכש את התבונה והחברה, אדם גורש מ"גן עדן" והוכנס למציאות הפיזית על מנת לעבד את תוכנית המיינד הוויראלית (המותקנת בטרם עת) ולחזור לחיים בתודעה ב"גן עדן".

בעולם הפיזי, אדם יכול לממש את כל הפנטזיות של המוח שלו, לבנות כל מיני חברות, להשיג כל מיני תוצאות ולשאת באחריות עליהן, לפתח איכויות חדשות בגופים שונים במהלך גלגולים מרובים.

אסור לשכוח שכוח שלישי מסוים התערב בקיומו של אדם, שנקרא "נחש" בטקסטים עתיקים ומתורגם באמנה החברתית המודרנית כ"נחש", אם כי יש תרגום אחר "מי שיודע". זהו תרגום של הפועל הסטיבי מהשורש העברי "נחש" - משמעות שאינה בשימוש כיום.

כלומר, הם מתארים לנו ישויות מסוימות מפותחות יותר מאדם, המסוגלות ליצור חברות אנושיות ולהפריע לתוכנית הבריאה. "...הכי ערמומי היה נחש - זה שיודע"

צריך להבין שהם, "אלה שיודעים", לא נעלמו וממשיכים לשלוט באנשים באמצעות התוכנית הוויראלית Reason והחברות שנכפו על אנשים.

המטרה של כל תוכנית וירוס (שהותקנה בטרם עת) היא הרצון להשתמש במחשב של מישהו אחר לכמה מהמטרות שלו. באופן דומה, הצגת התוכנית הוויראלית החברתית (שהותקנה בטרם עת) "מוח" הובילה לאפשרות להשתמש באדם שנוצר למטרות אחרות. והמשימה שלנו היא לממש את זה, להבין את הרעיון המקורי של הבריאה והנגיף שהוצג, וגם למצוא דרך להיפטר מהנגיף, או לפחות להכניס אותו ל"הסגר", בתור אנטי-וירוס (מותקן בטרם עת) עושה זאת, וחוזר לגן עדן.

מכיוון שהפילוסופיה המודרנית אינה מכירה ביוצר, או בריאה, או תודעה, או שכל, או שליטה חיצונית באדם, אלא מאמינה שהכל קורה מעצמו ולגמרי במקרה, אז בחברה המודרנית הם מחפשים כל הזמן את אותן אגודות סודיות. ששולטים בנו.

בפילוסופיה האזוטטרית שלנו, אגודות סודיות הן ניסיון לברוח משליטה חברתית באמצעות פיתוח התודעה.

ספר יצירה (ספר יצירה) מתאר לנו את חוקי היסוד של בניית העולם - "חוק אחד", "חוק שלוש", "שבע כפולים" ו"שנים עשר פשוטים"...
נדבר עליהם ביתר פירוט בהמשך בחלקים V ו-VI של הספר.

חוק האחד אומר שלכל עולם ישנה תודעה אחת שיוצרת אותו, שמכילה הכל ומתפרקת עוד יותר למרכיבים.

המרכיב הראשון הוא "חוק השלושה", המדבר על נוכחותם של שני הפכים ועל התודעה הבוחרת ביניהם.

הדיאלקטיקה, המתכחשת לקיומה של התודעה, צמצמה אותה לחוק "האחדות והמאבק של הניגודים - מבחינתם הכל לבד ונלחם עם עצמו..."

אבל לא הפכים מתאחדים ונלחמים, אלא התודעה, שבוחרת כל הזמן עמדה על הציר שבין שני הפכים.

טקסטים עתיקים אומרים לנו שלכל דבר בעולם יש שני הפכים, ושהתודעה חייבת כל הזמן לחפש "איזון" ביניהם. למשל, "טוב ורע", "אמת ושקר", "שלום ומלחמה", "התפתחות וקיפאון" וכן הלאה. דוגמה ל"שלום - מלחמה". הם לא קורים מעצמם, אלא הם תוצאה של עבודת התודעה של מישהו. יתר על כן, לא תמיד אלה שאנו רואים ושנחננו יודעים עליהם.

לכן, בבסיס הקיום האנושי, עומדים שני הפכים - תוכנית היוצר והחברה שנכפתה על ידי מי שרוצה לשלוט בנו ולצרוך את האנרגיה שלנו.

טקסטים עתיקים שניתנו לנו, אם לשפוט לפי תוכנם, במטרה לצאת מהעבודת החברתית ולחזור לחיים באור הבורא, לחזרה ל"גן עדן". ורק התודעה האנושית צריכה לבחור בין שני הפכים הללו. או לשרת את החברה, או לשאוף לחזור לגן עדן.

טקסטים עתיקים מתארים לנו גילויים של חוק השלושה. זהו יצחק וישמעאל והתודעה שגירשה את ישמעאל ויצרה איבה בין עמים. עשו ויעקב הם שלקחו את הבכורה וגם יצרו איבה. זה יוסף ואחיו, זה קין והבל, זה הגויים ועם ישראל וכן הלאה.

שלוש תוכניות נפשיות-אנרגיה-אינפורמטיביות עיקריות של האדם

בעבר, זיהינו שבעה חלקים, או גופים, מהפקעת הנפשית-אנרגיה-אינפורמטיבית הרב-ממדית של אדם, אבל להבנה פשוטה יותר, רק שלושה יספיקו לנו - פיזי, אתרי-אסטרלי ונפשי. בגוף הנפש נתכוון לכל ארבעת גופי הנפש. כלומר שלוש סיבות שורש - תודעה, מידע, אנרגיה.

כולם יודעים על הגוף הפיזי - זהו הגוף היחיד שהחברה המודרנית מכירה בו ושנחקר על כל היבטיו. זהו מרכיב האנרגיה של המבנה הנפשי-אנרגיה-אינפורמטיבי שלנו.

הגוף האתרי-אסטרלי הוא גוף התחושות והרגשות שלנו. אנחנו לא מרגישים כלום עם הגוף הפיזי שלנו, כפי שזה אולי נראה לנו, ויש הרבה אובייקטיפיקציה שכל אחד יכול לעשות בעצמו (האינטרנט יכול לעזור). כל התחושות שלנו מתרחשות בגוף האתרי ואז דרך מערכת ההורמונים והעצבים מועברות לקולטנים של הגוף הפיזי, עוברות את המסנן של תת המודע שלנו - החוזה שבדרך.

לפיכך, אנו תופסים רק את מה שאנו מאמינים בו, או מוכנים להאמין בו. לכן, אם מישהו ביסודו לא מוכן להאמין בקיומו של אדם מחוץ לגופו הפיזי, אז אדם כזה לא יוכל להראות או להוכיח דבר.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

כמו כן, הרגשות שלנו אינם פונקציות של הגוף הפיזי, כפי שמלמדים החומרנים. הרגשות מתחלקים לנמוכים יותר - פחד, קנאה, כעס, טינה, רחמים וכו', ולגבוהים יותר - שמחה, אושר, כסף, התאהבות וכו'.

זהו מרכיב המידע במבנה הנפש-אנרגיה-מידע שלנו.
הנה מידע על הגוף הפיזי שלנו.

מדיומים עובדים עם הגוף הזה.
הם משפיעים על מידע, אשר לאחר מכן בונה מחדש את האנרגיה - הגוף הפיזי.

הגוף המנטלי הוא המרכיב הנפשי של המבנה הנפשי-אנרגיה-אינפורמטיבי שלנו.

זוהי תודעה מורכבת, רב-ממדית השולטת בכל הגולם שלנו.
כפי שאנו יודעים היום, כל המחלות מקורן בגוף זה, הן נקראות פסיכוסומטיות, כלומר, תודעה (נפש) המשפיעה על החומר (סומטיקה).
לאחר מכן, אם הסיבה לא מבוטלת, המחלה מתפשטת לגוף המידע, שם מנסים לפעמים מרפאים ומדומים ליירט את המשך התפשטותה, ואז המחלה מתבטאת בגוף הפיזי, בצורה של סימפטומים, שם מנסה הרפואה החברתית. להילחם בהם...

דבר דומה קורה לא רק עם מחלות הגוף, אלא גם עם מחלות החברה, המדינה וגורלו של אדם.

כל הבעיות והמחלות מתעוררות במישור הנפשי, כאשר המוח והפנטזיות שלו מובילות אדם או חברה מהמטרה שלהם, מחיים בתודעה ומתוך התבוננות בעקרונות רוחניים.

אנשים שמסוגלים לתפוס את אור הבורא מתחילים לראות את המחלה הזו כבר בשלב תחילתה ולפעול. במקרה של אדם, לצורך ריפוי, יש צורך לשנות אלגוריתמי התנהגות. יש אפילו טבלאות של אלגוריתמי התנהגות הקשורים למחלות שונות. למשל, השולחנות של לואיזי היי.

ישנם מקרים שאפילו חולים סופניים עם סרטן שלב 4 נרפאו לחלוטין לאחר ששינו את חייהם באופן קיצוני, עזבו את החברה, חזרו לטבע – לאור הבורא, שינו את תזונתם ופנו לכוחות עליונים...

בחברה דמוקרטית, במקרה של הופעת מחלה בחברה, יתכנו מעשים אזרחיים - שביתות, הפגנות, בחירות של מפלגות אחרות. בחברה טוטליטרית אפשר להילחם תוך סיכון חיים או לעזוב למדינה אחרת.

כדי לרפא את הגורל האישי שלך, לפעמים יש צורך לעבוד עם קארמה, עליה נדבר בהמשך.

אדם בשרשרת המזון

בעל מבנה נפשי-אנרגיה-אינפורמטיבי מורכב, המסוגל לחשוב ולהניע אנרגיה בין גופים, אדם הופך לחלק משרשרת המזון כאשר הוא מסוגל לעבד את האנרגיה הגסה של המזון לאנרגיה העדינה יותר של רגשות, כגון פחד, טינה, רחמים וכו'.

כל מיני טפילים ניזונים מהאנרגיה הזו של רגשות נמוכים, והם מנסים להשפיע על אנשים כדי שישחררו כמה שיותר מהרגשות השליליים האלה.

שימו לב לכל המדיה החברתית - הן מדווחות בעיקר על טרגדיות, שגורמות אך ורק לרגשות שליליים... למרות הפוטנציאל העצום של התודעה האנושית ליצירה והתפתחות, אנו רואים כיצד אנשים מעורבים כל הזמן במלחמות ולרוב עוסקים בהרס והרס.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

קשה להסביר זאת על סמך המניעים האישיים של אנשים, אבל קל לעקוב אחריו כשליטה חיצונית דרך החברה כדי להשיג יותר רגשות בתדר נמוך.

לאחרונה, היינו עדים למגפת קוביד, כשלפתע כל הנורמות והכללים החברתיים לייצור, קבלה ושימוש בחיסון הפסיקו לפעול. כאשר ממשלות מדינות רבות החלו להפר את החוקים שלהן, מגבילות את חירותם של האזרחים ומאלצות אנשים להזריק לעצמם תרופה ניסיונית ולא נוסתה, מה שהוביל להרבה תופעות לוואי – שעליהן דובר ונכתב הרבה יותר מאוחר.

התנהגות לא הגיונית ואנטי-חוקית כזו של מדינות שלמות ניתנת להסבר רק באמצעות שליטה חיצונית...

ר' מונרו, "מסעות אולטימטיביים"

משהו ממש גוסס בי. הבנתי מזמן שהאל של ילדותי פשוט לא קיים, לפחות לא בצורה שנכפת על ידי התרבות שלנו. מצד שני, הבנתי מאוד לעומק את עקרון היוצרים והיצירה. לשם כך, די היה להסתכל מסביב, להבחין בסידור העדין והמעודן של העולם הסובב, הדו-קיום שבזכותו החיים ממשיכים... האיזון של כדור הארץ כולו, מוקף בשכבות סינון של אנרגיה... שכבות אשר מעבירים אור שמש רק בכמות ובאיכות הדרושים לצמיחה ביולוגית... וכמובן לעקבות של שרשראות המזון.

המסר על הופס הסביר בצורה מושלמת את ההרמוניה הזו. והכי חשוב, הוא תיאר את המטרה, המשמעות, הסיבה לכך, הסביר את כל ה"למה". השאלה הזו חמקה מהכרתי במשך זמן רב, אבל התשובה לגבי הופס התבררה כפשוטה וברורה. באמת הייתה משמעות, אם כי פרוזאית מאוד. פשוט הפקנו משהו בעל ערך. לקפוץ.

קרא עוד בנספח 1 "על אור הבורא והעבודות הנפשיות של האנושות בספרי גורדייף, מונרו, קסטנדה".

תודעה (נשמה) וגוף מתגלגל

כפי שכבר ברור מכל מה שנאמר קודם לכן, בפילוסופיה האזוטרתית שלנו, האדם הוא תודעה שנוצרה שיכולה להתגלם מעת לעת בעולם הפעולה הפיזי על ידי רכישת גוף.

המטרה והמשמעות של גלגול תקופתי כזה, או גלגול נשמות (גלגול נשמות) היא כדי שאדם, בהיותו נולד בחברה כזו או אחרת - חוזה, יוכל לפתח תכונות המקדמות אותו לכוונתו המקורית של הבורא - להתפתחות מלאה של כולם. את גופו, להפיכה ל"קשת בענן".

הכוונה המקורית היא שהאדם יחזור להיררכיה של התודעה, יהפוך לתודעה טהורה, לא מוח, ויחזור ל"גן-עדן" כדי לשלוט בכל היצורים החיים על פני כדור הארץ.

בנתיב החזרה ל"גן עדן" מוצבים שני שומרים - הכרוב (תודעה גבוהה) והחרב הבוערת - אנרגיה.

כלומר, כדי לחזור לתוכנית היוצר, על האדם לפתח את התודעה שלו לרמת הכרובים (קרובים), ומשמעות הדבר היא פיתוח כל רמות התודעה של כל הגופים וצבירת מספיק אנרגיה לעבור ל"גן-עדן".

בספרות האזוטרתית המודרנית, מצב זה נקרא "התעלות", או "אש מבפנים", כאשר אדם מבנה בצורה מקסימלית את כל המידע הנפשי-אנרגטי של הגולם שלו ועולה למישור קיום גבוה יותר, מתלקח ונעלם מהעולם הזה. , או שהמצב הזה מתרחש ברגע המוות...

אנלוגיות לתורה ולמסורת הטולטקית: "דלגו על פני הנשר" ו"כרובים בחרב"

דון חואן גם מדבר על משהו דומה, ומסביר לק' קסטנדה את המטרה והמשמעות של החיים ב"נתיב הלוחם, בנתיב איש הידע".

המטרה היא לצבור מודעות, שברגע המוות אדם יכול "לתת" לאגרגורים של העולם החומרי, שאותם כינו "נשר", להשיג חופש תודעה, חופש מהצורך להתגלם בגוף חומרי ב העולם הזה.

סי קסטנדה, "מתנת הנשר":

"כל היצורים החיים שואפים למוות. זו אמת שהרואה לא יכול שלא להיות מודע לה", המשיך דון חואן. - מודעות עוצרת את המוות.

הרואים החדשים היו מבולבלים מאוד מהעובדה שהמודעות מונעת מוות ובו בזמן היא הסיבה שלו, בהיותו מזונו של הנשר. אי אפשר להסביר את זה כי לא יכולה להיות דרך רציונלית להבין את הקיום".

"הנשר טורף את המודעות של כל היצורים שחיו על כדור הארץ לפני רגע, וכעת הם מתים, עפים אל מקור הנשר...***

הנשר - הכוח השולט בגורלם של יצורים חיים - רואה את כל היצורים הללו בבת אחת ובדיוק באותו אופן.***

למרות שלנשר לא אכפת מנסיבות החיים של כל יצור חי, הוא נתן מתנה לכל אחד מהם.***

הוא קרא למצב זה חופש מוחלט, והוא גם הוסיף שאדם, משוחרר מהסוציאליזציה ומכוח התחביר, הופך לאנרגיה טהורה מאוחדת ועף משם, נעלם, הולך אל הלא נודע, אל האינסוף, הופך להוויה לא אורגנית. לתוך זה שיש לו מודעות, אבל הוא לא אורגניזם"

ציטוטים מפורטים ומסקנותינו מובאים בנספח 6. על החזרה ל"גן עדן" לעץ החיים שבתורה, ול"נשר" בקרב הטולטקים...

מצב זה מתואר גם בספר יצירה כשלב בבריאת עולמנו.

משנה ד, ד

שבעה דואלי בית גימל דלת כף פיי ריש תב

למעלה ולמטה

מזרח ומערב

צפון ודרום

וארמון הקדושה (הקדש) מכוון (בכוונה) לאמצע

והוא מרים (מעלה) את כולם

כלומר, כאשר ששת הגבולות הפרוסים ממרכז האנרגיה מתאספים במרכז הזה, אז מתרחשת עלייה לרמה גבוהה יותר של תודעה – למישור המידע.

זהו תיאור של העיקרון הכללי של הבריאה.

במקרה של אדם, מרכז כזה הוא צ'אקרת הסחררה שלנו, וששת הגבולות הם שש הצ'אקרות האחרות.

לפיכך, כאשר כל שש הצ'אקרות מועלות לרמה של צ'אקרת סהאררה, כל המבנה הנפשי-אנרגיה-אינפורמטיבי של האדם יעלה לרמה הבאה - ל"גן-עדן".

וכדי להשיג עלייה כזו של כל המבנה הנפשי-אנרגטי-אינפורמטיבי שלנו לרמת התדר הגבוהה ביותר, עלינו לבנות כל גוף ככל האפשר, כלומר, לאסוף לתוכו מידע ואנרגיה מקסימלית.

השגת אנרגיה ומידע לכל גוף פירושה פעולות מודעות בכל מישורי הקיום הנגישים לאדם.

נדבר על כך יותר מאוחר יותר.

גלגול נשמות בחברות שונות ובמשפחות שונות מאפשר לאדם לפתח את התכונות החסרות לו, כלומר לבנות גופים שונים.

אילו קיבל אדם מלידה את החינוך והחינוך הנכונים לחיים ולהתפתחות לאור הבורא, ולא לשרת חברה עוינת ולבזבז זמן ומאמץ, אז התפתחותו הייתה מתרחשת מהר יותר.

ר' מונרו, "מסעות אולטימטיביים"

לפיכך, אנו "מתגלמים" בדיוק לשם כך - תהליך מואץ של למידה בבית ספר מסוג מאוד חריג. זה מרמז שהבסיס ללמידה זו הוא מיזוג של שני סוגים שונים של מודולציות אנרגטיות. אחד יכול להיקרא זכר, והשני נקבה. דחפים, צרכים, סביבה תרבותית וכל גורם אחר יכולים לשמש כדי ממש "לכפות" קוהרנטיות, מיזוג והבנה בין שתי מערכות התודעה הללו.

התנאים לטבילה לחיים פיזיים בצורת אדם הם די נוקשים, קצת כמו הסכם משפטי מפורט מאוד. קודם כל, צורת האנרגיה חייבת להשלים עם העובדה שהמרחב והזמן אכן קיימים.

המשך בחלק ה' של הספר, פרקים "האישיות האסופה ותחיית המתים", "התחיה מן המתים וחיי נצח", וכן בנספח 6. על החזרה ל"גן עדן" לעץ. של החיים בתורה, ול"נשר" בטולטק.

חלק V. מהי אזוטריקה, טקסטים עתיקים

מהי אזוטריקה

אנשים באמנה החברתית חושבים שזה סוג של ידע נסתר מהם. או פעילות גופנית. יתרה מכך, גם כשמספרים להם על משהו חדש ביסודו, למשל, על פסיכוקינזיס, טלפתיה וכו', אנשים חברתיים לא מאמינים בזה, כי זה לא משתלב באמנה החברתית שלהם.

כל ידע ופרקטיקות אזוטריקות נמצאים בהסכמים אחרים, עם קיבעון שונה של נקודת ההרכבה ומודל שונה של העולם.

אנחנו יכולים לראות איך, במשך עשרות שנים או יותר, הם מדברים וכותבים על כל מיני סודות גלויים ונחקרים. על חפצים סודיים, כתבי יד, ניסויים. יחד עם זאת, לא מתרחש שינוי במדע. בבית הספר ממשיכים ללמד את אותן דוגמות, אנשים חברתיים ממשיכים ללעוג לגלגול נשמות, טלפתיה, פסיכוקינזיס ועוד דברים שלא כתובים בספר הלימוד של בית הספר.

נשאלת שאלה הגיונית: אם חפצים וחוויות רבים מצביעים על מודל שונה של העולם, אז מדוע המודל השונה הזה לא נחשב ונלמד.

התשובה היחידה לכך היא שהמנהיגים שלנו לא צריכים את זה. זה רק מאשר את מה שנאמר קודם לכן שהאמנה החברתית נוצרה על ידי התודעה השולטת הגבוהה, במטרה להשתמש באנשים ולנצל אותם, ולא במטרה של התפתחות.

והמודל החברתי הפרימיטיבי של העולם נוצר כדי למלא רשימות זיכרון ולהסיח את דעתם של אנשים מחיפוש עצמאי, מחקר ומסקנות.

ספר הספרים, המונח על שולחנם של רבים, יכול להיות מקור לידע אזוטרי אם נלמד במסגרת הברית.

באותו אופן, כל אומנויות הלחימה המזרחיות קיימות כל אחת בהסכם משלה, שניתן להתקשר בו רק עם מאסטר.

כולנו רואים שבחברה יש גם בתי ספר, ספרים, קורסים ופרקטיקות של כיוונים אזוטריים שונים.

הבעיה העיקרית שלהם היא שכולם עובדים בחוזה חברתי, אין להם מודל שלם משלהם של העולם, אלא רק מנסים להכניס משהו חדש ויוצא דופן לתוך האמנה החברתית.

יתרה מכך, ככלל, בארגונים חברתיים אלה אין קריטריונים של אמת, ולכן כל ה"מאסטרים" וה"אדפטים" אינם שונים מכל האנשים החברתיים האחרים בשום דבר מלבד האגו המנופח שלהם.

אם תסתכל מקרוב על הווייתם של ה"אזוטריקים" הללו, היא תהיה, מהרבה בחינות וגופים, פרימיטיבית אפילו יותר מזו של אדם חברתי רגיל.

כמו כן, רמת התודעה, המוטיבציה והמטרה של פעילויות כאלה חשובים מאוד.

בדרך כלל, זה קורה מהסיבות הבאות:

1. לרפא ממחלות פיזיות או נפשיות.
2. השג יתרונות בתחרות חברתית, למד לתמרן אנשים אחרים.
3. מתוך שעמום, רצון לפגוש מישהו, או לחברה.

חשוב להבין שכל ריפוי אמיתי, או שינוי באלגוריתמים וביכולות ההתנהגות האנושית, מצריך שינוי בחוזה.

ושינוי החוזה, כפי שכתבנו למעלה, הוא שינוי בכל חייך ועבודה קשה מאוד, שאינה נגישה לכולם.

כתוצאה מכך, מסתבר שכל פעילויות כאלה, אם הן לא מובילות לשינוי בחוזה, מובילות לסיבוך של החיים, לדימוי עצמי מנופח.

מה זה ידע סודי?

אנחנו חיים בחברה הבנויה על התבונה, אבל לא על התודעה. Food for the Mind - לכן, אנחנו מוצפים בטונות של ספרים, קילומטרים של סרטים וכל מיני חומרי אודיו ווידאו.

מי שגרף יותר חומרים כאלה נחשב בחברה שלנו ליותר "מתקדם", יותר "סמכותי". כשאנחנו צופים בסרטונים של מדענים ודמויות דתיות, ככלל, מאחוריהם יש ארונות עם הרבה ספרים בכריכות יפהפיות...

הרבה אזוטריקאי פופ מודרניים מייצרים חומרי אודיו, וידאו וטקסט בכמויות אדירות. רבים מחפשים איזשהו ידיעה סודית שלא ברור מה יהיה להם לעשות עם האנשים האלה.

לפעמים צעירים פנו אלינו בבקשה לעזור להם למצוא את עצמם ולומר להם את מטרם.

אנו רואים כיצד, במהלך שנים רבות, עשורים ומאות שנים, המוח ממהר, מתרוצץ באותו מעגל, מנסה להמציא "עתידי מזהיר", "צדק אוניברסלי" וכן הלאה, אשר ככלל, תמיד הופך לסבל, חוסר מזל, רציחות ובעיות אחרות.

אנשים רבים מנסים למצוא תשובות לשאלות - מי אנחנו, מאיפה אנחנו באים, מהן המטרות והמשמעויות של חיינו - למרות שבמציאות, יש מעט מאוד שאכפת להם מזה...

התברר שהתשובות נכתבו מזמן, אבל, כידוע, בנוסף ליכולת הקריאה צריך גם להיות מסוגל להבין מה כתוב, מה שהתברר כידע סודי באמת.

כלומר, ידע סודי הוא פילוסופיה אחרת, מודל אחר של העולם, הסכם אחר, מטרות ומשמעויות שונות של חיים.

והנה, אנו עומדים בפני הבעיה היחידה והאמיתית, והיא שהפילוסופיה המודרנית והמודל המודרני של העולם שונים באופן מהותי מזה שבו נכתב הידע העתיק, ומספקים תשובות לכל השאלות הקיומיות המודרניות שלנו.

לפיכך, בעולם התבונה אין ולעולם לא יהיו תשובות לשאלות הללו - רק תהיה ריצה אינסופית באותו מעגל, אולי עד שפרדיגמת השקפת העולם, או פילוסופיית הקיום, תשתנה.

מסתבר שאדם חברתי מודרני רגיל מצא את עצמו נעול במלכודת של חוזה חברתי מודרני, מכיוון שאדם רגיל עם רמת תודעה של 1-3 קאסטות, וזהו עיקר האנשים שחיים על הפלנטה, מתוכנת. רק פעם אחת, בתהליך של חינוך וסוציאליזציה לאחר הלידה, ובשום אופן לא יכול לשנות לאחר מכן את ההסכם או את השקפת העולם.

אדם כזה יכול לקרוא כמה שהוא רוצה, להאזין ולצפות בחומרי אודיו/וידאו, להשתתף בכל מיני קורסים וכו', אבל כל המידע החדש תמיד יועבר דרך המסנן של ההסכם שלו ויושם על תפיסת עולמו, אבל ב. שום דרך לא תוכל לשנות את תפיסת העולם הזו.

לעיתים קרובות, אנשים חברתיים שהשתתפו בקורסים אזוטריים כלשהם אומרים, "אני יכול לקבל את זה, אני יכול איכשהו להאמין בזה, אבל אני לעולם לא אאמין בזה." ביטוי זה מראה את כל המהות של המתרחש ואי הבנה מוחלטת של משמעות האזוטריות.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

זה הכרחי ובלתי אפשרי לקחת משהו מהסכם אחר ולצרף אותו להסכם חברתי משלך. אתה באמת צריך להעביר את נקודת ההרכבה שלך להסכם חדש, ואז לא תצטרך לקבל או לדחות שום דבר. הכל ייכנס למקומו מעצמו ויהיה ברור ומוכן מאליו.

רק אישים מבודדים מסוגלים לשנות את ההסכם, כלומר לשנות את פילוסופיית חייהם בהתבסס על הניסיון שלהם ומודעות עצמאית למה שקורה סביבם.

אם, לעומת זאת, מדברים רק על אישים כאלה שגם סורקים בחיפוש אחר תשובות לשאלות קיומיות, הרי שכל התשובות כבר ניתנו בספר יצירה, בספר בראשית ובספר קהלת (קהלת).

כמובן שניתן להרחיב מעט את הרשימה הזו ולכלול ספרי תורה נוספים, אך כל התשובות כבר מצויות בשלושת הספרים הללו.

ואף אחד לא צריך כל מיני אינספור הערות ופרשנויות שנכתבו במשך מאות ואלפי שנים על הספרים האלה - כל זה הוא רק משחק מחשבה שמוביל אנשים הרחק מהמשמעות ומהמהות האמיתית של הנאמר.

המשימה של אישיות מודעת היא לפתח את התודעה, אבל לא את התודעה, - לכן, עבור התודעה כל הטונות הללו של טקסטים וקילומטרים של קלטות הם חסרי תועלת וחסרי משמעות לחלוטין - התודעה מתפתחת בשיטות שונות לחלוטין...

לפיכך, יש לנו שני עולמות שונים - עולם התודעה ועולם התודעה.
החברה המודרנית בנויה בעולם התבונה, והיא אינה מסוגלת לתת תשובות לשאלות קיומיות.

עולם התודעה הוא מנת חלקם של המתבודדים, ואין בו שבילים מנומסים, אבל הוא מכיל את כל התשובות לכל השאלות.

לשאלה המתעוררת מיד - האם ניתן לעבור מעולם התודעה לעולם התודעה - אנו עונים שהדבר תלוי לחלוטין ברמת התודעה, בקסטה של האדם.

עבור שלוש הקאסטות הראשונות - זה בלתי אפשרי - שלוש הקאסטות הראשונות יכולות להיכלל רק בהסכם התודעה, אם נוצרת במקום כלשהו מבודד מהחברה, כגון "חברה סודית", אשרם, אקולוגי מרוחק. -כפר שנוצר על ידי אנשים מהקאסטה הרביעית, הסכמי משפחה או הסכמים קבוצתיים, אם הם תואמים ברמת התודעה לקאסטה הרביעית - קאסטת האישים המודעים.

נדבר על האופן שבו ניתן לפתח תודעה עבור אנשים מהקאסטה הרביעית בחלק השישי של הספר.

פילוסופיה של אזוטריקה

פילוסופיה היא קטגוריה קשה מאוד. דיברנו בחלק השני של הספר שהפילוסופיה היא הבסיס לכל המדעים, בואו ננסה להסתכל על זה מזווית אחרת.

יש אנשים שחושבים שהפילוסופיה היא פשוט השקפה מסוימת על העולם, תיאור שונה של אותו עולם וזה הכל.

זה היה נכון אם העולם שלנו היה איזו מציאות חומרית פשוטה שניתן לראות מזוויות שונות ולתאר אותה במילים ומושגים שונים.

באופן כללי, בפילוסופיה המטריאליסטית - כך הכל נראה - לכן, פילוסופים מטריאליסטים אינם מבינים כיצד יכולה להיות פילוסופיה אחרת שתתאר את העולם החומרי הפשוט הזה.

לכן, אם אדם מאמין במודל כל כך פשוט וחומרי של העולם, אז אי אפשר לדבר על פילוסופיה אחרת.

אנחנו מדברים כאן על מודל אחר של העולם ועל פילוסופיה אחרת.

אנו מאמינים בעולם נפשי-אנרגיה-אינפורמטיבי רב-ממדי, כאשר התודעה האנושית תופסת רק חלק קטן מהעולם הזה, בהתאם למורכבות התודעה הזו ולמיקומה של נקודת ההרכבה, שבחרת ומעבירה חלק מסוים מהתודעה. אות אנרגיה-אינפורמטיבי של העולם, אשר לאחר מכן, מתפרש על ידי תת המודע לתפיסה שלנו את העולם.

במקרה של תפיסה כזו, נוכל לדבר על פילוסופיה, שתחקור ותחקור את רמות ההתפתחות של התודעה, קיבוע נקודת ההרכבה ופרשנות האות הנפשי-אנרגיה-מידע (אור הבורא) על ידי האדם. מת הפְּרָתִי.

רק במקרה זה הפילוסופיה הופכת למדע רציני, המאפשר לא רק לתאר איזו מציאות ייחודית שקיימת בדמיון האנושי, אלא לשנות את קיבוע נקודת ההרכבה, ולאחר מכן, ללמוד את דגם העולם שהרכיבו נקודת אסמבלאז' בקיבוע השני שלה.

יתרה מכך, בהתאם לקיבוע נקודת ההרכבה ולרמת ההתפתחות של התודעה, אדם יכול לתפוס עולמות שונים הדורשים בניית מודלים משלו של העולם, מכיוון שהמודל החברתי המקובל של העולם אינו מתאר אלה עולמות.

מכאן עולה מושג כמו "כבשה שחורה", כאשר אדם, בתהליך חינוך וחינוך, מתמודד עם אי התאמה בין המודל המקובל של העולם שהוא לומד לבין מה שהוא עצמו למעשה. תופס ומרגיש.

כל השרידים של הידע העתיק, כגון אסטרולוגיה, נומרולוגיה, כף היד ואחרים, אינם ניתנים להסבר ואינם ישימים במודל החברתי המודרני של העולם ורק גורמים לחיך, כי איזו משמעות יכולה התאריך, השעה והמקום המדויקים של יש להולדתו של אדם לגורלו וגורלו העתידיים בגלגול חדש?

או, איזו השפעה יכולה להיות לכוכבי לכת על קצב החיים של אדם, או כיצד קווי כף היד יכולים לשקף גורל, בריאות וכו'...

כלומר, אתה צריך לא להתחיל במחקר של כל האסטרולוגיות הללו ושאר כף היד, הפועלות בצורה לא ידועה לחלוטין ולא ברור מאיפה הן באו, כלומר עם הפילוסופיה, עם הבסיס הבסיסי של התפיסה שלנו לגבי העולם ואמונתנו במבנה העולם....

אני יכול לרשום את ההוראות העיקריות של הפילוסופיה שלנו, אבל הם יתנו מעט לאף אחד, כי הפילוסופיה הזו מבוססת על הקיבוע המקביל של נקודת ההרכבה ומודל העולם. אם לאדם אין את קיבוע ה-TS הזה, פשוט ללמוד ולזכור כמה מהתיאורים שלנו זה חסר תועלת לחלוטין.

אנו מאמינים שהעולם שלנו הוא מעין תוכנית מחזורית, כפי שמתואר, במיוחד, בספר קהלת (קוהלת) - "מה שהיה הוא מה שיהיה ואין חדש תחת השמש הזו."

בהתאם לכך, כל האובייקטים הנראים לנו הם רק החלקים בתדירות הנמוכה ביותר של מבנים נפשיים-אנרגיה-אינפורמטיביים אמיתיים, או "אובייקטים" של תוכנית זו - וכולם מחוברים זה לזה ברמות תדר גבוהות יותר.

כלומר, עם החושים הפיזיים שלנו, אנו תופסים רק חלק קטן מהעולם האמיתי, בדומה לאופן שבו אתה יכול לתפוס מסך גדול עם תמונה ואין לך מושג שהתמונה הזו נבנית על ידי מחשב.

אדם שנולד בהתגלמותו הוא אובייקט חדש שנכנס לתוכנית וכמו כל אובייקט חדש בתכנות המודרני שלנו, כשהוא נולד, הוא משיק את הליך ה"קונסטרוקטור", שמתחיל את האובייקט הזה ומכין אותו לחיים בתוכנית על בסיס תנאים ראשוניים מסוימים.

"התנאים הראשוניים הללו הם שישפיעו על כל החיים העתידיים של האובייקט בתוכנית", - אלו התנאים הראשוניים שמפת הלידה האסטרולוגית מספרת לנו. יתרה מכך, עצם הנוכחות של אסטרולוגיה היא עדות לכך שאנשים מוקדמים יותר היו מודעים למבנה המורכב יותר של העולם, והמדע של הקדמונים ידע והצליח להשתמש בידע על אובייקטים נפשיים-אנרגיה-מידע רב-ממדיים.

משהו דומה קורה עם אל-כימיה, עליה כתבנו בחלק א'. הבה נזכור ש"אל" פירושו "למעלה", כלומר, זה לא האב הפרימיטיבי של הכימיה החומרנית המודרנית, אלא מדע התהליכים במישור הנפשי-אנרגיה-אינפורמטיבי - מעל הכימיה החומרית.

מכאן, שעצם הרעיון של שינוי רמת המידע של חומר - האטומים והמולקולות שלו, כדי להפוך אותו לחומר אחר - לא נראה מצחיק ונאיבי כלל וכלל, כפי שהפרימיטיביסטים המודרניים מנסים להציג אותו.

כך גם עם Palmistry, גוף האדם הוא רק חלק בתדירות נמוכה של האובייקט כולו, וחלק זה, ובפרט - כפות הידיים, כפות הרגליים, תנוכי אוזניים וכו' - משקפים מידע הממוקם במקומות גבוהים יותר רמות של אדם.

אנחנו לא הולכים להתעמק במציאות האלה כאן ועכשיו - אנחנו רק רוצים לומר שאנחנו לא רואים טעם לעשות את כל הדברים האלה, להיכלל באמנה החברתית המודרנית, שבו פשוט אין דבר כזה - ו כל העבודה באסטרולוגיה, כף היד ודברים אחרים מסתכמת בזכירת כללים והנחות לא מודעים...

הכל חייב להתחיל בפילוסופיה - ביסודות כל המדעים...

איך לעבוד עם טקסטים עתיקים

אנחנו יכולים בקלות לראות מהניסיון שלנו איך החברה משתנה עם הזמן. מילים משתנות, המשמעות והמשמעות של מילים רבות משתנה. מופיע ידע חדש שמשנה מילים, מוסיף להן משמעויות חדשות, אוצר המילים של אנשים משתנה, אמירות ופתגמים מופיעים. הנורמות והכללים של החיים החברתיים וכן הלאה משתנים...

גם אם ניקח טקסטים מלפני מאה או מאתיים שנה, שנכתבו בשפת האם שלנו בארצנו, כלומר בתחילה, בחוזה ארצנו, אז הם ייראו לנו מוזרים ומיושנים. למשל, "להתפשט כמו בלגן על העץ" - מי היום יגיד בדיוק מה זה אומר. ומי בכלל זוכר מהי "מחשבה"?

מה אם כן נוכל לומר על טקסטים שנכתבו לפני מאות רבות של שנים, במדינה אחרת, בשפה אחרת ובהסכם אחר שאינו ידוע לנו כיום?

אם פשוט נתרגם בטיפשות את הטקסטים הללו לשפתנו במסגרת ההסכם המודרני שלנו - השקפת עולם ופילוסופיה (בלי להתחשב בשפת הענפים), נפענח את הרגעים שאיננו מבינים, על סמך הרעיונות הנוכחיים שלנו על העולם, על החיים ועל האדם - אז נקבל בדיוק מה, וזה מה שקיבלנו מתרגומים מודרניים של הברית הישנה.

גם ללא כל תרגום, הקריאה המודרנית של הטקסטים העתיקים בשפת המקור מביאה לאותה תוצאה בדיוק. להשלמת חילול השם.

תיאור חיהם של רועים ונוודים פרימיטיביים - לא ברור לחלוטין מדוע ספר זה עבר במאות השנים, ונחשב לספר הספרים...

הגישה שלנו לטקסטים עתיקים שונה לחלוטין. אנו רואים בהם הזדמנות להתכוונן לצורת המחשבה של המחברים ומתוך צורת מחשבה זו לקבל את כל המידע הרב-ממדי שתודעתנו תוכל לקלוט.

אנו רואים בטקסט לא תיעוד של מידע, אלא כ"עוגן" לצורת מחשבה המכילה את כל המידע הנפשי-אנרגטי.

על ידי אנלוגיה פשוטה, ניתן להשוות זאת לתמונות רב-ממדיות, שיש להן תמונה שונה לחלוטין כשהן מסתכלות עליהן במבט ממוקד ולא ממוקד.

כדי להתכוונן לטקסטים עתיקים בדרך זו, אתה חייב להיות בעל תכונות תודעה מסוימות.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

אתה חייב להיות מסוגל להזיז את נקודת ההרכבה שלך מתוך כוונה, אתה חייב להיות מסוגל להתנתק מהאמנה החברתית, ורצוי להיות מקובע בהסכם האמנה ולהיות מסוגל לעבוד עם שפת המקור.

בואו נגיד מיד שלא כל אדם מסוגל לעשות זאת.

דבר דומה, אגב, קורה בעולם המדענים. אדם אובססיבי לרעיון, הוא אוסף ולומד את כל החומרים האפשריים בנושא זה, עורך את כל הניסויים והניסויים האפשריים, בכל דרך אפשרית מכוון את עצמו לנושא המחקר שלו. כתוצאה מכך, בשלב מסוים מתרחשת "פריצת דרך" ואדם צובר ידע ומגלה גילויים. לעתים קרובות זה קורה בחלום, או במדיטציה - כאשר המוח של המדען כבוי והתודעה שלו פעילה. מנדלייב כתב על זה, טסלה כתב על זה, ואולי רבים אחרים.

כל הניסיון המצטבר הזה שוב אובייקטיב את העובדה שאיננו משיגים את כל הידע והגילויים החדשים בעצמנו ולא עושים אותם במוחנו, אלא תופסים אותם מצורות מחשבה שנוצרות על ידי תודעה מפותחת יותר, כלומר, אנו קוראים אותן מההיררכיה. של תודעות, או משדה המידע כוכבי לכת - כמו שאתם הכי אוהבים.

אנו יודעים היום שברגע שנוצרת צורת מחשבה, היא לא נעלמת לשום מקום, אלא ממשיכה להתקיים "לנצח". בדומה לאופן שבו האור של כוכב רחוק ממשיך להתקיים ולנוע במשך מיליוני שנים, גם לאחר שהכוכב עצמו מת.

לפיכך, גם צורות המחשבה העומדות בבסיס הטקסטים העתיקים לא נעלמו וממשיכות להתקיים, ומחכות לתודעה שתוכל להתכוונן אליהן ולקבע אותן בהסכמה של החברה שלה, דורה.

לכן אין טעם לחקור פרשנויות ישנות של טקסטים עתיקים, אבל יש צורך בכל דור חדש ללמוד את הטקסטים עצמם, לנסות להתכוונן לצורת המחשבה המקורית ואז להציג את המידע הנפשי-אנרגטי הנתפס בשפות של הדור הנוכחי.

לשם כך, אנשים הלומדים טקסטים עתיקים בכל דור חייבים להיות משכילים ככל האפשר, בעלי אופקים רחבים ביותר ותודעה מפותחת ביותר, המסוגלים לעבור להסכמה אחרת.

כמובן שעם לימוד כזה של טקסטים עתיקים, משמעותם ותוכנם יכולים להשתנות מאוד מדור לדור ולא יאפשרו לבנות דוגמה דתית במשך מאות שנים. אבל עבור דוגמה דתית, יש צורך לאסור פרשנות חדשה של המקור ולדרוש לימוד של כל החומר שנצבר. זה בדיוק מה שנעשה בדתות המודרניות.

ברור גם ששום מוסדות דתיים מודרניים לא יאפשרו הבנה ופרשנות חדשה של טקסטים עתיקים, כי הדבר יהרוס מיד את כל ההיררכיה, ההשפעה וההכנסה שלהם. בדיוק כפי שהיסטוריונים "מכובדים" של מלחמת העולם השנייה עם כל מיני תארים ותארים נטלו נשק נגד ו' סוברורב ומ' סולונין, שפרסמו את המחקר והפרשנות שלהם למאורעות המתרחשים.

ישנה דוגמה טובה לכך שמגילות קומראן שנמצאו במדבר יהודה עם הצגה עתיקה של יסודות הנצרות עדיין לא פורסמו או פורשו במלואן, משום שהן סותרות הרבה את מה שהנצרות צברה במאות השנים האחרונות.

עברית - שפת התכנות של העולם, תאים בני 2 אותיות ושורשים בני 3 אותיות

קודם לכן דיברנו על שפת הענפים, ועל כך שאותה מילה תישא משמעות שונה לחלוטין באמנות שונות. עכשיו בואו נסתכל מקרוב על השפה העתיקה של העברית. השפה, היחידה בעולם ששרדה עד היום, מהשפות העתיקות, אפילו בגרסה הרשמית של ההיסטוריה של החוזה החברתי המודרני.

השפה העברית נקראת שפת הבריאה מסיבה כלשהי. אתה רק צריך להבין שאנחנו לא מדברים על בריאת היקום החומרי, אלא על בריאת עולם התודעה האנושית שלנו, האלגוריתמים של התנהגותנו וקיומנו.

זה דומה לאופן שבו אנו מטמיעים אלגוריתמים התנהגותיים ובינה מלאכותית ברובוטים כיום. ואנחנו עושים זאת באמצעות שפת תכנות ברמה גבוהה.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

"ספר יצירה" (ספר יצירה) מתאר לנו את יצירתן של 22 אותיות עבריות, המתאימות ל-22 מצבים של עולמנו האנושי ומחוצה לו, יצירת תאים בני 2 אותיות, כלומר כל השילובים האפשריים של שתי אותיות ללא חזרה. , ללא שתי אותיות זהות. תאים אלה בני 2 אותיות מתארים את כל הסט של המצבים האנושיים שלנו, כלומר, זהו בסיס שלם לכל האלגוריתמים האפשריים של ההתנהגות והמצב שלנו. כפי שאתה יכול לראות, יש מעט מאוד מהם, ומאחורי כל מגוון ההתנהגות האנושית שנראית לנו, יש סט מצומצם מאוד של אלגוריתמים שונים באמת. כל השאר הוא רק חזרה על אותם אלגוריתמים במצבי חיים שונים.

לאחר מכן, מתאי 2 אותיות מורכבים שורשים בני 3 אותיות של השפה העברית, כאשר האות השנייה של התא הראשון היא האות הראשונה של התא השני.

יהיה גם מספר סופי של שורשים כאלה, והם מתארים לחלוטין את כל הפעולות האפשריות שלנו, המצבים, החוויות, הרגשות וכל השאר.

על ידי ניתוח כל שורש לתאים בני 2 אותיות, ולאחר מכן לאותיות בודדות, תמיד ניתן לשחזר את המשמעות המקורית שלו, גם אם בעברית המודרנית המשמעות של שורש זה והמילים הנגזרות ממנו השתנו מאוד. בעברית אין בתחילה מילים נרדפות ליופי של דיבור. כל שורש פירושו מצב או פעולה נפרדים, ספציפיים. אם היום נראה שכמה שורשים מתכוונים לאותו דבר, זה רק אומר שהמשמעות של אחד מהשורשים הללו אבדה ושפעולה או מדינה לא קיימת היום.

כמובן שהעברית המודרנית המדוברת כבר שונה בתכלית מהגרסה המקורית שלה, אך מאחר שעקרונות בנייתה נשמרו, ברוב המקרים עדיין ניתן לרדת לעומק המשמעות המקורית של כל מילה. יתרה מכך, ניתן להחיות את משמעותן של מילים בספרים עתיקים. העובדה שהספרים העתיקים הגיעו אלינו בצורה כמעט ללא שינוי אושרה על ידי כתבי היד של קומראן עם הטקסטים הללו. כלומר, לפני 2000 שנה הטקסטים היו זהים לחלוטין.

מבוא לפרקים המכילים מידע מהטקסטים העתיקים

ראוי להבהיר שכאשר אנו מדברים על הסכם הברית, אנו אומרים שבתחילה, כל הידע הזה נועד לכל האנושות, ולא לקבוצה קטנה של אנשים שנבחרו על ידי האלים לשלוט ולהפיץ את הידע הזה. התורה (הברית הישנה) מתארת את יצירת "תוכנית כדור הארץ", במישור הנפשי-אנרגיה-מידע, אך אינה כלל אגדה על מציאות פיזית כלשהי.

תיאור דומה של המישור הנפשי תוך שימוש באנלוגיות של מציאות פיזית כתוב בשפת הענפים, כאשר כל מושג של מציאות פיזית (ענף) מתאים למושג המישור הנפשי (שורש). למשל, היהודים (עבריים) - צאצאיו של אברהם העברי - הם אנשים שעשו את המעבר, שנכנסו לאמנה אחרת המילה עברי היא מהשורש אבר - עברו, עשו את המעבר. כמו כן, ישראל (ישראל) ישראל - ניתן לתרגם כ"ישירות לאלוהים", כלומר כאדם, או כעם, התופס ישירות את אור הבורא.

זה בשום אופן לא אומר שום "עם" או "תכונות תורשתיות" - כפי שמקובל היום זה אומר רק את רמת התודעה, ההסכם - ולכן היהודים תמיד לא היו אומה, אלא קהילה רוחנית, שכל אדם לה. מי שעבר את טקס הגיור יכול להצטרף. אברהם, יצחק, יעקב, אשר כרתו ברית עם אלוהים, אינם אנשים בגשמיות, אלו הן רמות תודעה שנוצרו על ידי האלים, אלו הן אגרגורס, הסכמות, המצביעות לנו על נתיב התנועה, ההתפתחות, השינוי של תודעה. באותו אופן, אדם, נח, המבול וכל ילדיהם אינם אנשים פיזיים, אלו הן רמות של תודעה, היווצרות והרס של מידע נפשי-אנרגיה על ידי האלים. כל זה מתואר בתורה, אך יש צורך להבין את הכתוב במסגרת האמנה המקבילה... כיום, עם הניצחון המוחלט של המטריאליזם, הצטמצמה כל המסורת בת מאות השנים לאיזשהו טקס ואיסורים ברמה הפיזית, עם אובדן מוחלט של הקשר האמיתי עם הבורא, עם החלפה מוחלטת של התודעה בתבונה. עם זאת, האמנה העתיקה לא נעלמה. כל האגריגורים העתיקים, כמו קודם, מאחסנים את כל המידע - לכן, המשימה שלנו היא לפתח את התודעה שלנו לרמה כזו כאשר ניתן יהיה להיכלל ישירות ב-Egregors העתיקים, ולא המחקר האינסופי על ידי המוח של כל מיני פרשנויות סבירות הצטברו במשך מאות אלפי שנים - ו"הרגו" לחלוטין את ההסכם המקורי, המהות המקורית.

אנו מכסים את הנקודה הזו ביתר פירוט בנושא כוונון משותף עם אגריגורים עתיקים - אזוטריקה אמיתית. בעולם

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

המודרני, מושגי התורה, המגורה וארון הברית קשורים אך ורק ליהדות ודוחים רבים כמסורת "זרה" עם זאת, זוהי מורשתה של הציוויליזציה העתיקה, אשר חקר ומחקרה במסגרת אמנה לא חברתית יכולה לשנות, לשנות, לפתח את התודעה שלנו.

על כל זה נדבר ביתר פירוט בפרקים הבאים.

איך אנשים קיבלו את הברית?

קבלת הברית מתוארת לנו בברית הישנה, ספר שמות (שמות), העומד בבסיס כל הציוויליזציה המערבית, אך כרגע היא מעוותת לחלוטין וחסרת משמעותה המקורית. כלומר, המידע המועבר לאנשים לצורך התפתחותם הפך לדת עיוורת וחסרת משמעות...

שמות (שמות), פרק כ"ד

15. ויעלה משה במעלה ההר הזה

ו-ענן זה כיסה את ההר הזה 16. ו-זאוביטל (נחת) כבוד יהוה על הר סיני ו-ענן זה כיסה אותו ששת ימים ו-נקרא למשה ביום השביעי הזה מתוך הענן הזה.

17. אני-מבט על כבוד יהוה (מגשש יהוה) כאש אוכלת בראש ההר הזה בעיני בני ישראל.

18. והלך משה בתוך הענן הזה ועלה אל ההר הזה ומשה היה על ההר ארבעים יום וארבעים לילה

כאן ובהמשך בפרקים להלן, נדבר על הכוונה המקורית של מי שנתנו לנו את המידע הזה, אבל בשום מקרה לא על הדתות שנבנו במאות השנים האחרונות, כביכול על בסיס המידע הזה.

נדבר על כך שהעם שיצא ממצרים העתיקה בהנהגתו של משה ובשליטה ישירה של יהוה התקרב להר סיני והתרחשו בו שורה של אירועים שנועדו לשנות את העולם החברתי כולו.

קודם כל, מבחינת המשמעות, נוצרו שלוש קאסטות חדשות של אנשים, כלומר שונתה תודעת העם העומד בהר סיני.

כל האנשים קיבלו הסכם חדש - הסכם הברית ישירות מיהוה. על ידי יהוה אנו מבינים היום את התודעה של מישור גבוה יותר, השולט בעולמנו הפיזי ומסוגל לשנות את התודעה של אנשי עולמנו, בדומה לאופן שבו אנו מסוגלים לשנות את התוכנית (התודעה) של הרובוטים.

התודעה המשתנת הזו נודעה בשם "עם ישראל".

יש לזכור שכל העם שיצא ממצרים, יהודים ועמים אחרים, עמדו בהר סיני. לכן, רמת התודעה "עם ישראל" לא התייחסה בתחילה רק ליהודים, אלא יצרה קאסטה חדשה של אנשים. זאת ועוד, נצטווה שכל אחד יוכל לבוא לעם ישראל ולהצטרף לאמנה זו. מצווה זו בתוקף עד היום, והיא נקראת "ג'ור".

התודעה של כל שאר האנשים שלא היו בהר סיני קיבלה את השם "גוים" - עמים. זו לא קללה או כינוי פוגעני - זה רק ייעוד של רמת התודעה, או הקסטה.

העניין ביצירת קסדת "עם ישראל" והעברתה לברית החדשה הייתה להראות לאנשים את הדרך לצאת מעבדות חברתית, שממנה הם יצאו זה עתה במובן המילולי (ממצרים) ולהראות להם את הדרך "גן עדן" לעץ חיי הנצח.

כפי שאנו מבינים היום, חיי נצח ב"גן עדן" התרחשו לא במישור הפיזי, אלא במישור האתרי-אסטרלי-נפשי - לכן, אין צורך לחפש את מקומו של גן העדן (גן-עדן). (עלי אדמות ואין צורך לשאוף לחיי נצח בגוף הפיזי - זה בלתי אפשרי.

יתרה מזאת, כדי לנהל את אמנת הברית החדשה שנוצרה, נוצרה קאסטת הלויים - כהנים - ולאחר מכן עוד קאסטת של כהן - כהנים גדולים.

מטרת יצירת סוגי התודעה, או הקסטות החדשים הללו, הייתה לבצע אות שליטה מיהוה לכל "עם ישראל" ובהמשך לכל "הגוים".

לפיכך, התודעה של עם ישראל נבחרה לשנות את כל החיים על פני כדור הארץ, להתפתחות רוחנית אקטיבית יותר, לעבודת תוכנית המיינד הוויראלית (שהותקנה בטרם עת) ולחזרה אוניברסלית ל"גן עדן".

ניתן להשוות זאת באנלוגיה לאופן שבו כיום בחברות IT נבחרת קבוצה לפרויקט פיילוט, שאחר כך תצטרך להוביל את כל השאר.

הכהן והלויים הכרחיים כי יש הבדל עצום ברמות התודעה בין יהוה, התודעה הגבוהה ביותר עבורנו, לבין התודעה של עם ישראל.

לכן, רק הכהנים (הכהנים הגדולים) יכלו לעבוד עם התודעה שלהם במישור גבוה יותר, ואז הם העבירו את צורות המחשבה שנוצרו לרמת תודעה פשוטה יותר של הלויים (כהנים), והם, בתורם, העבירו זאת לכלל עם ישראל, שנקרא לשמש דוגמה (פיילוט) לכל שאר העמים.

מאחר ואדם החי ברמת תודעה גבוהה, כלומר בעל אנרגיה רבה בפלג הגוף העליון, ובהתאם לכך, מעט אנרגיה בפלג הגוף התחתון, לא יוכל לבצע את עבודתם של פלג הגוף התחתון, הכהנים ו. הלויים נשללו מהקצאת הקרקע שלהם ונוצרו מתמיכה בחיים. שאר הקהילה נאלצה לספק מעשר, עשירית מהיבול, לקיום הכהנים והלויים ופרנסתם.

זאת ועוד, כדי לבודד את הכהן והלויים מהאמנה החברתית של עם ישראל, נבנו מקדשים - מכונות נפשיות-אנרגיה-מידע מיוחדות שבהן חיו הכהן, בהן עבדו הלויים, ואליהם הגיע כל עם ישראל. כמה פעמים בשנה כדי לשמור על האמנה. עוד על כך בהמשך.

עם סדר עולמי כזה, עם ישראל כולו היה צריך להתפתח באופן שיטתי ולעבור לדרגת קיום גבוהה יותר. יחד עם זאת, סדר עולמי כזה לא הצריך אף שליט אחד - מלך, כי כל החיים בהסכם הברית נכתבו בצורה ברורה, והיה צורך רק לעקוב אחר מימושה של ברית זו.

עידן זה בתולדות עם ישראל נקרא עידן השופטים, כאשר כל האנשים חיו על פי הברית, והשופטים שפטו על הפרות, על בסיס אותה ברית.

על פי ההיסטוריה המוכרת לנו, עידן השופטים, או עידן הברית, נמשך קצר יחסית: 300–400 שנה, אם כי עבור החברה המודרנית מדובר בפרק זמן עצום. לאחר מכן רצה עם ישראל מלך, כמו כל הגוים, כל שאר העמים, מה שמעיד על אובדן הסכם הברית ועקירת עם ישראל לאמנה חברתית רגילה.

אנו יכולים לומר ש"כוחות האפל" ניצחו והסכם האמנה, הסכם הפיתוח והיציאה מעבדות חברתית אבדה.

אבל נותרו קאסטות שנוצרו, שאת נוכחותן אנו יכולים להתבונן היום. היהודים מהווים כמעט 25% מכלל חתני פרס נובל, כאשר מספרם הכולל של יהודים בעולם עומד על 15.7 מיליון איש בשנת 2023, שהם 0.2% מכלל אוכלוסיית כדור הארץ.

יהודים עושים מספר עצום של המצאות ותגליות. משפטים, ראיית חשבון, רפואה, הייטק הם תחומים יהודיים מסורתיים.

שחמט, כל עוד היה פופולרי, הובל גם על ידי יהודים.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

בין אם מישו אוהב את זה או לא אוהב את זה, נותרה העובדה שהתודעה היהודית שונה מתודעתם של עמים אחרים.

מנת המשכל הממוצעת של יהודים אשכנזים היא 115, שזה 8 נקודות גבוהה מהמנת המשכל המקובלת של המתחרים הקרובים ביותר שלהם, יוצאי צפון מזרח אסיה, וכ-40% יותר מהמנת המשכל הממוצעת הכוללת של 79.1, שחישב על ידי ריצ'רד לין וטאטו ואנהן ב"מנת משכל ואי צדק גלובלי".

החברה המודרנית מנסה להמציא הסברים שונים לעובדות הללו, אם כי הסיבה שלהם נכתבה לפני זמן רב בברית הישנה - אתה רק צריך להיות מסוגל לתפוס את הספר העתיק הזה.

מאחר שהיהודים הם עם קדום מאוד, מפוזר בין עמים אחרים, ישנם אנשים רבים בעלי תודעה של עם ישראל שאינם מסווגים כיהודים כיום. אנו מאמינים שאבותיהם של האנשים הללו היו שייכים פעם לעם ישראל.

יחד עם זאת, עם ישראל אינו סוג של כת סגורה להפך, הסכם האמנה הזה היה פתוח בתחילה לכל מי שרצה והיה מוכן להצטרף אליו.

יש מושג כזה - "המרה" - קבלת זר לברית. המשמעות של פעולה זו הייתה לאפשר לכל מי שחש באור הבורא להצטרף לעם ישראל ולעשות שינוי אמנה, כלומר לעבור לחוזה של עם ישראל.

במקביל, אדם מתחבר לתודעה הגבוהה השולטת בעם ישראל ותודעתו מתחילה להתהפך בהדרגה לתודעה של עם ישראל.

אנו מאמינים כי האנטישמיות המודרנית נזרעה בעמי העולם על ידי "כוחות אפלים", כלומר, הוכנסו לאמנה החברתית על ידי תודעות גבוהות יותר, אך ורק מעצם אי אפשרו לעם ישראל למלא את ייעודו - לסלול את דרך לאור הבורא, אל השיבה בגן עדן.

האם עמי העולם מרוויחים מכך בקלות מהעובדות שכל מדינה ממנה יוצאים יהודים נרקבת בהדרגה? והמדינה אליה עוברים יהודים מתחילה להתפתח במהירות. ספרד ופורטוגל, שגירשו את היהודים במאה ה-15, הפכו למדינות נחשלות באירופה ממעצמות ימיות מובילות. יהודי אמריקה תרמו רבות להופעתה של ארצות הברית כמעצמה עולמית מובילה. אנו רואים כיצד עם ישראל החזיה את המדבר העקר בפלסטין, וכיצד המדינות העצומות והעשירות של ברית המועצות לשעבר הופכות לבור שופכין מושחת וחסר אונים.

לאנשים חושבים, ולא אנשים טיפשים חברתית, יש שאלה הגיונית - למה לא לתת לעם ישראל להחיות את ברית הברית, לבנות מחדש את בית המקדש ולהעביר את האנושות כולה לאור הבורא, ל"גן עדן", ל"גן עדן". עץ חיי נצח?

האם מישו באמת מרוויח מהדיכוי, ההשפלה וההרס האינסופיים של עם ישראל?

בעבר נקראה ארץ ישראל ארץ הקודש, וירושלים כונתה "טבור הארץ". מהו "טבור" הוא חיבור בין אדם לאמו, עם היצור שהוליד אותו. באופן דומה, "טבור כדור הארץ" הוא החיבור של כדור הארץ (לא כגוף פיזי, אלא כמבנה נפשי-אנרגיה-אינפורמטיבי רב מימדי) עם התודעה הגבוהה שהולידה אותו.

אגרגור של עם ישראל, מה זה אומר להיות "יהודי" בתוכנית הבורא

יצירת עם ישראל, כ"פרויקט פיילוט" לכל העמים במטרה לעזוב את העבדות החברתית ולחזור לגן עדן, הייתה אמורה להיות במה למעבר, לחזרה מ"חוק השלושה". ל"חוק האחד" - בורא אחד, אדם אחד (אדם) על פני האדמה (אדם). כמובן, אנחנו מדברים על תודעה, ולא על אובייקטים פיזיים.

זוהי בדיוק המהות של המונותאיזם. רק אור הבורא שולט באדם.

ישראל (ישראל) "ישראל" - ניתן לתרגם כ"ישירות לאלוהים", כלומר כאדם, או כעם, התופס ישירות את אור הבורא.

כלומר, בחוזה הברית אדם מעם ישראל יכול להיחשב רק למי שמסוגל לתפוס באופן עצמאי את אור הבורא. לכן ישנו טקס - טקס גיור, המאפשר לכל מי שתופס את אור הבורא ורואה את האור הרוחני במורשת הקדומה של העם היהודי להצטרף לעם הזה.

כלומר, להפוך ליהודי. על כך נתעכב ביתר פירוט בחלק ו' של הספר בפרק על אברהם.

כשהם מדברים על הצורך להיוולד מאם יהודייה, היום הרעיון מוחלל מאוד. נרמז שהאם היהודייה חיה בברית של אור הבורא ותופסת את האור הזה.

כיום, כאשר נשים יהודיות רבות מנותקות לחלוטין מהשורשים העתיקים של עם ישראל ונקלטות לחלוטין באמנה החברתית, הן אינן מסוגלות להעביר שום אור לילדיהן ואינן מסוגלות לעזור לילדיהן להתחיל לתפוס את האור. של הבורא.

כלומר, יהדות אימהית מודרנית היא לא יותר מאשר נורמה חברתית, אבל בשום אופן לא הגדרה רוחנית של עם ישראל.

בוא נגיד את זה כך - זה גדול ומספיק למדינת ישראל המודרנית, אבל לא מספיק בשביל להיות יהודי, חלק מעם ישראל, על פי התוכנית המקורית של הבורא.

אנלוגיות של תורה ומסורת טולטקים: טולטקים ו"יהודים"

אנו מוצאים קשר דומה של תכונות במסורת הטולטקית. דון חואן, בספריו של סי קסטנדה, הדגיש כי ה"טולטקים" אינם קבוצה מאוחדת על בסיס שבטי לאומי, אלא אנשים בעלי תכונות מיוחדות, הזדמנויות שנרכשו בנתיב הידע, בדרך שבאופן כללי, פתוח לכולם.

ק. קסטנדה, "טבעת הכוח השנייה"

"קוסם הופך לטולטק רק כשהוא מקבל את סודות המעקב והחלום", היא אמרה כלאחר יד. "הנגואל וג'נארו קיבלו את הסודות האלה מהנדיב שלהם ואז אחסנו אותם בגופם. אנחנו עושים אותו דבר. ולפיכך אנחנו טולטקים, כמו הנאגואל וג'נארו."

ק. קסטנדה, "הצד הפעיל של האינסוף"

דון חואן הסביר אז שהשימוש שלו במונח "טולטק" אינו תואם למה שאני מתכוון בו. עבורי משמעות הדבר הייתה תרבות - האימפריה הטולטקית, עבורו המונח "טולטק" פירושו "איש ידע".

קרא ציטוטים מפורטים בנושא זה בנספח 5. הטולטקים, לא קבוצה אתנית, אלא אנשים שהיו בעלי תכונות תודעה מיוחדות

"משכן הברית, מקדש" - חפץ נפשי-אנרגיה-מידע.

בעת יצירת "פיילוט" לעם ישראל, במהלך התגלות סיני, קיבל משה, בנוסף ל"מצוות", גם הנחיות ליצירת ארון הברית, המגורה וכן "משכן". של הברית" - לאחר מכן בית המקדש הראשון, שעתידי היה להיות "משכן יהוה".

"כבוד ה'" (כבוד יהוה) - אינטראקציה עם רמת האלים בהסכם הברית.

הבה ניתן קטע שבו מתוארת לנו ה"עבודה" של כל ה"חפצים" הללו שניתנו ל"עם ישראל" ישירות על ידי יהוה עצמו, ולאחר מכן נדבר על מבנה ה"בית המקדש".

שמות (שמות) פרק 40:

18. וישים משה את המשכן הזה ו-הנח את הרגליים, שים את הקורות, שים את המוטות התקנתי מוט
19. פרשתי את האוהל הזה על המשכן הזה ו-הנחתי את כיסוי האוהל הזה על גביו כפי שציווה יהוה את משה
20. I-Took ו-שים את העדות הזו בתיבה הזו ו-שים את המוטות האלה על ארון הקודש ו-שמתי את הקפורה (המכסה) הזה על גבי הארון
21. ו-הביא את הארון הזה אל משכן זה התקנתי את מסך הפרושה הזה ו-תלו את ארון העדות הזה כפי שציווה יהוה את משה
22. ואני-התקנתי את השולחן הזה באוהל של מצב-רגע-מיוחד בצד ה-Abode צפונה מחוץ לפרוכת (וילון)
23. ו-אירגן עליו את ארגון הלחם לפני ה' אשר ציווה ה' את משה.
24. ואני התקנתי את המנורה (המנורה) הזו באוהל של מצב-רגע מיוחד מול השולחן הזה בצד המשכן הזה מדרום
25. והפעילו-על-המישור-רוחני (מורם) הנרות הללו לפני יהוה כפי שציווה יהוה למשה.
26. ואני הקמתי את מזבח הזהב הזה באוהל של מצב-רגע מיוחד מול הפרוכת הזו (מסך, וילון)
27. ושרפה קטורת להשכרה
29. ומזבח העולה הזה (העלאת) הקים אוהל של רגע-מיוחד בפתח המשכן. והפעיל-את-החייבור-עם-מישור-רוחני (מוגבה) את עליית התדרים הזו והביא עליו עולה (קרבן עלייה) וקרבן מתנה.
30. והתקנתי את הכיור הזה (טנק) בין האוהל של מצב-רגע-מיוחד ובין המזבח הזה שפכתי שם מים לרחצה (רחצה)
33. והקים חצר זו סביב המנור והמזבח התקנתי את מסך שער החצר הזה ומשה סיים מלאכה זו (מעשה)
34. והענן הזה עטף אוהל של מצב-רגע מיוחד וכבוד יהוה מילא את המשכן הזה.
35. ומשה לא יכול לבוא לאוהל של מצב-רגע מיוחד, כי ענן זה ריחף מעליו וכבוד יהוה מילא את המשכן הזה.

בואו ננסה להבין כמה מהמושגים המתוארים כאן בלשון הענפים.

1. כבוד (כבוד), מתורגם היום כ"תהילה", אשר בשילוב עם כביד יהוה (כבוד יהוה) נותן את השטויות המקובלות היום - "כבוד ה'".
ו"כבוד ה'" המסוים הזה יורד, עולה, זו ומבצע פעולות אחרות בעבודה עם תרגומים והבנה של הטקסטים העתיקים, הגענו להבנה שאיננו מדברים על שום "כבוד ה'" - אנחנו מדברים על 7 שלבי העיכוב, שבע הספירות של בליים, המתוארים ב"ספר יצירה" (ספר יצירה) שבע אותיות כפולות.

הספירה ד' נקראת בספר יצירה "כיסא הכבוד" בתרגום כסא הכבוד (תהילה).

בברית, המילה "כבוד" היא הכינוי של כל 7 הספירות התחתונות, כאשר הספירה הרביעית היא העיקרית, השולטת על שש האחרות ולכן נקראת כסא כבוד.

כל שבעת השלבים האלה נקראים כבוד יהוה, זה בשבילנו הכוח העליון.

מתוך המדריך שלנו "מילון שפת הענפים", על היכן נמצא שורש זה בטקסטים עתיקים, ורק בצירופים הבאים:

כסא הכבוד - "כיסא הכבוד" בספר יצירה. כס כבוד הוא אנלוגי למה שאנו מכנים נקודת האסיפה. קהן. - זה מה שממקד את אור הבורא, האות הנפשי-אנרגיה-מידע.

"כסא של כבוד (תהילה)" - הוקם ברמת השלב הרביעי של עיכוב, ספירה של אש, רמה החלה גם על המחבתות הגבוהות, שמהן בנויות כל הרמות המקוננות של עולמנו.

כבוד ה' הוא "כבוד יהוה" בתורה (הברית הישנה).
תודעה גבוהה יותר שיוצרת רמות מקוננות של תודעה ושולטת בהן.

תופעת "כבוד יהוה" מתארת אפוא תהליך מסוים כאשר התודעה השולטת "העליונה" של "אלוהים" מיישמת תהליך מסוים עבור התודעות הנמוכות ("האדם") הנכללות בה.

עוד נדבר על ה"ספירות" בפרק "ספר יצירה" 5 רמות נפש האדם", וכן נראה קישורים לספרים ולמילון לשון הענפים בתוספות ו' ו-ז'.

2. שבע האותיות הכפולות היוצרות קבוצת יוצרות את הביטוי בעברית - (בגד כפרת) - BeGed KaPoReT.

כאשר BeGed (בגד) בעברית פירושו - בגדים, ו-KaPoReT (כפרת) פירושו - מכסה (מותקן על ארון הברית). (פרכת) בנויה מאותן אותיות כפולות - הפרוכת, המסך המפריד בין קודש הקדשים - מאגר ארון ParoHeT המילה הברית מהאולם בבית המקדש.

הכהן הגדול הראשי (כהן הגדול) - היחיד שיש לו את הזכות להיכנס לקודש הקודשים כדי לתקשר עם אלוהים, היה צריך ללבוש בגדים מיוחדים - BeGeD של הכהנים הגדולים (כהנים), שניתנו במיוחד עבור "לבוש-חיבור רוחני לכבוד ולתפארת".

לפיכך, אנו רואים שחלק התדר הגבוה ביותר של בית המקדש מורכב מסמלים כפולים - כלומר, זה גם האור האלוהי וגם כלי הנשמה - אלה הם:

- קפורת - (כפרת) - ראש ארון הקודש,
- פרוהט - (פרכת) - מסך המפריד בין ארון הברית
- Baged - (בגד) - בגדי הכהנים הגדולים (כהן).

לאחר מכן, בתדירות הולכת ופוחתת, ישנן תכונות - הפצי מקדש:

- "מזבח הקטורת" המתואר לעיל ועומד במקביל לפרוה - מאחורי הארון.
- חנוכייה עומדת בכותל הדרומי.
- "שולחן המנחות" ובו 12 לחמים מ-12 שבטי ישראל, הניצבים בכותל הצפוני.

כל החפצים הללו היו מכונות עבודה שהגשימו את כבוד יהוה - מגורים, תחילה במגזר, ואחר כך בבית

המקדש.

כלומר, מצד אחד, החפצים הללו נכללו באור, ומצד שני, הם היו נגישים לכהנים, כי רק לכהנים הייתה זכות כניסה להיכל המקדש. בעזרת המשכן, ולאחר מכן בית המקדש, התנהלה אינטראקציה נפשית בין הכהנים הגדולים והכהנים - שבט אהרן. וכל שבט לוי - לבין אור הבורא (כבוד יהוה) והכהנים והכהנים הגדולים העבירו את אות הבקרה הזה לכל העם. כאשר אמר יהוה שהוא ישכון בין עם ישראל, הוא ציווה לבנות לו משכן, מה שנקרא היום משכן, משכן במדבר, ואחר כך בית מקדש. נאמר לנו שיהוה, או הכבוד של יהוה, ירד כענן אל משכן זה - במקביל, כל חפצי המשכן, ואחר כך של בית המקדש, נכללו בספירות המקבילות - רמות האור.

המשכן והמקדש היו דגם לספרות:

- "קודש הקודשים עם הארון" - משקף את העיקרון של 3 הספירות העליונות של "האור".
- 7 חפצים הממוקמים במנזר - תואמים את 7 הספירות התחתונות של "הכלי" לפי מידת המרחק שלהם ממקור האור ("ארון העדות"):

- הקפורה הוא החלק העליון של ארון הקודש.
- פרוטה - מסך, מסך בין קודש הקודשים לאולם.
- מזבח קטורת.
- חנוכייה.
- שולחן מנחת לחם.
- בור של מי שטיפה.
- מזבח.

לאחר מכן, הכהן והלוויים, הכהנים קיימו אינטראקציה עם החפצים הללו - כך היה חילופי דברים מתמשכים בין האור לכלי הנשמה - והמשכן והמקדש היו מכוונות חזקות להתפתחות רוחנית.

אנו רואים גם שהמשכן, ואחר כך בית המקדש, כללו 3 חלקים לפי רמת האור:

1. קודש הקודשים, שבו יכול היה להיכנס פעם בשנה רק הכהן הגדול - כהן.
 2. אולם שאליו יכלו להיכנס רק כהנים - לויים.
 3. חצר שבה כולם יכלו להיכנס.
- המשכן והמקדש משקפים גם את 3 העולמות הנגישים לתודעה האנושית:

- **World of Asia (World of Action)** היא חצר שלכולם יש גישה ושם ממוקמים 2 חפצים - מרחץ לרחצה ומזבח
- **עולם היצירה (עולם היצירה)** - אולם בו ממוקמים 4 חפצים - שולחן, חנוכייה, קטורת, וילון ושרק לכהנים יש גישה.
- **עולם בריה (עולם הבריאה)** - קודש הקודשים, שבו נמצא הקאפורת (מכסה הארון) ושם יש גישה רק לכהנים הגדולים.

כשמגיעים למהות המילים שבהן מתואר לנו בית המקדש, ולפניו - "משכן", או יותר נכון "משכן יהוה", אנו רואים שמדובר במכונה מאוד ספציפית להשפעה על הנפש. מבנה אנרגיה-מידע של הגולם האנושי ולתקשורת עם העליונים התכניות הן עם אלוהים.

תרשים בית המקדש הראשון, מקדש שלמה.

הבה נבחן את התרשים של "משכן יהוה", ולאחר מכן את בית המקדש מנקודת מבטה של הברית.

נחזור למקור המקורי.

שמות (שמות), פרק כ"ה:

9. ו-עושה-אתה למגורי
ו-ישכון-בתוך-בך
10. ככל שאני מראה לך את התבנית הזו (מתווה, דגם) של המנזר ואת הטבנית הזו של כל הכלים, וכך גם אתה

11. ועשה-לך ארון (קופסה, ארון קבורה) של עצי שיטה שתי אמות וחצי האורך אמה וחצי הרוחב הוא אמה וחצי הגובה הוא.
17. ו-שמתי בארון הזה את העדות הזאת, אשר אתן לך.
18. ועשה קפורת משורש הכפרה מזהב טהור שתי אמות וחצי אורכו אמה וחצי רוחבו אמה וחצי גובהו.
19. ועשה שני כרובים (כרובים) מונוליטיים משני צידי הקאפורט הזה.
20. ועשה כרובים (כרובים) אחד בקצה מכאן ואחד בקצה מכאן מהכפרת הזאת עשה את הכרובים האלה בשני הקצוות שלו.
21. ויהיו הכרובים האלה פורשים את כנפיהם למעלה, מכסים בכנפיהם את הברדס מעל זה ופניהם זה לזה לקראת הברדס הזה יהיו פניהם של הכרובים האלה.
22. ו-שמתי את הברדס הזה על גבי הארון הזה, ואל הארון הזה שים את העדות הזאת אשר אתן לך.
23. ואמנה (אמנה) אותך שם ואדבר איתך על הקאפורט הזה מבין שני הקרובים האלה אשר על ארון העדות הזה, כל אשר אני מצווה לך לבני ישראל.

25. ועשית שולחן מעץ שיטה אורכו שתי אמות אמה אחת רוחבה ואמה וחצי גובהה.
26. ו-כסו אותו בזהב טהור ועשו לו גבול זהב סביבו
30. ו-שים על השולחן הזה את לחם הפנים לפני פני-תמיד

32. ו-הכין מגורה מטיל זהב טהור (מוקשח, מונוליט) הפוך את החנוכייה הזו לבסיס שלה ואת גזע הגביע שלה ניצניה ופרחים ממנה יהיו

40. וחפש ועשה לפי הפריסות (טבנות, דגמים) שמוצגים לך על ההר

מה אנחנו "רואים" מהטקסט הזה?

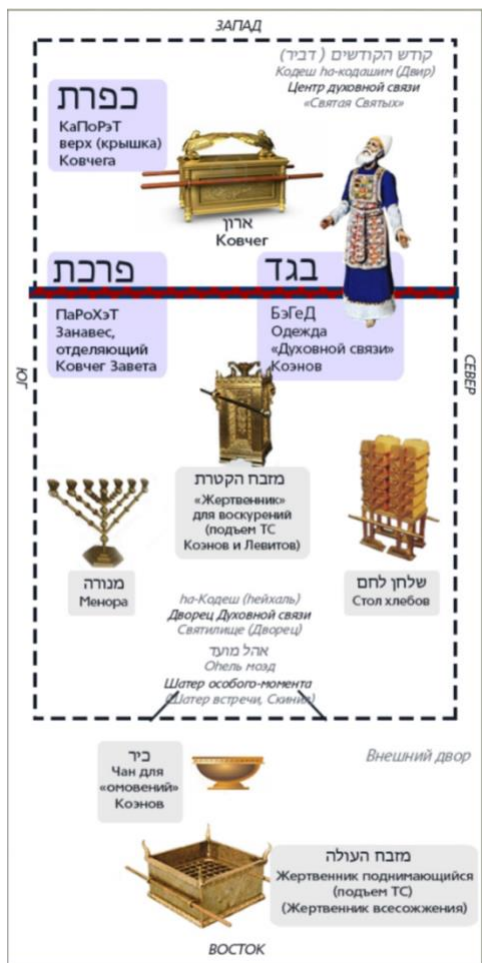
כל המבנה הזה וכל כליו, ואפילו כל פריט כלים, משקפים את רעיונות היסוד של תכנית הבריאה, המתוארים לנו ב"ספר יצירה" (ספר יצירה).

החפץ, שנקרא היום "מזבח", הוא חפץ לעקירת נקודת הכינוס והכללה בברית התגלות סיני - ברית יהוה.

יחד עם זאת, "העולה" אינה שריפת איל, אלא העלאת נקודת הכינוס.

לכן "מזבח העולה" נמצא בחצר המנזר, לשם גישה לכל העם, ושם יהוה עצמו אינו "שוכן".

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

האנשים שהגיעו לבית המקדש ומבצעים את טקס ה"קורבן" - את מהותו טרם הבנו והגשמו - העלו בכך את נקודת הכינוס שלהם ונקבעה באמנה.

הליך זה היה צריך להיעשות 3 פעמים בשנה בתאריכים המיוחדים של המחזור השנתי שקבע יהוה.

בהמשך, אנו רואים בחצר פזמון לרחיצת הכוהנים - הכוהנים הגדולים.

הכהנים היו החוליה המקשרת בין יהוה לעם - הם השתתפו בטקס "ההקרבה" למען העם, אך גם ביצעו את הטקסים שלהם בתוך המעון.

בור מים להזחה שימש אותם לטיהור ולהחלפת רמות - מעבודה עם אנשים לעבודה עם אלוהים.

בהמשך, אנו רואים את המשכן עצמו, או את המקדש, - שבו רק כהן ולווים יכלו להיכנס - לשבט (קאסטת) הכהנים.

ברור לחלוטין שאנו מדברים ספציפית על רמה מיוחדת של הנשמה, אשר נוצרה במקור על ידי אלוהים, אשר מתוארת לנו בהתגלות סיני.

מה שנקרא "המקדש" - וממש "היכל הקודש" - הארמון לחיבור רוחני עם המישורים העליונים - בשפת הענפים, ו"קודש הקודשים" - מקור הקשר הרוחני עם המישורים העליונים - בשפת הענפים.

בתוך "המקדש" אנו רואים 4 חפצים.

1. טבלה של "מנחת לחם"

- שעליהם היו תמיד 12 כיכרות זהב (לא להתבלבל עם כיכר הזהב של ינוקוביץ'), אחת מכל שבט ישראל לפי ההבנה הנוכחית שלנו, דרך ה"לחמים" הללו היו חילופי מידע אנרגטיים בין יהוה לכל שבט. כאשר ירד יהוה על המשכן - הוא "קרא" את המידע, וגם "חייב את הלחם", מדבר בשפתנו המודרנית.

כמובן, ככל שאנו מתקדמים במודעות, ההבנה והרעיון שלנו לגבי כל זה ישתנו בשלב זה, אנו מנסים כמיטב יכולתנו להחיות את החוזה האבוד והמחולל של התגלות סיני, שהפך להיות מודרני. אגדה חברתית לילדים. "לחם" בלשון הענפים, מציין את התוצאה של טיפוח כדור הארץ. מה שאדם נצטוו לעשות לאחר גירושו מגן עדן.

זה, בתורו, מציין את המטרה והמשמעות של חייו של אדם במישור הפיזי - יצירת אגואיזם, שליטה בנפש ולכן, באמצעות הלחמים הללו, נבנתה שליטה מתמדת על יישום התוכנית האלוהית.

2. הבא - חנוכייה

המנורה היא דגם של כל התוכנית הנפשית של עולמנו - עולמו של יהוה - אין להתבלבל עם התפיסה המדעית של היקום. עולמו של יהוה הוא קיבעון מסוים של נקודת הכינוס - הסכם התגלות סיני - כיום, אנשים נמצאים בעולם ההסכם החברתי החומרי. חפץ המנורה תמך ללא הרף בכל האמנה, גם בהיעדרו של יהוה.

נדבר על זה בנפרד בפרק הבא.

3. הבא - "מזבח הקטורת"

המזבח הוא כבר חפץ להעלאת נקודת הכינוס של הכוהנים - הלויים והכהנים הגדולים משבט אהרן נשרפה עליו תערובת מאוד ספציפית שציין יהוה.

4. החפץ האחרון של רמה זו - רמת המשכן - בית המקדש - הוא לבושו של הכהן הגדול למעבר לחלק הכי גבוה, הנקרא קודש הקודשים.

רק לכהן גדול אחד - שנבחר מבכורי בני אהרן ובניהם הבכורים, הנקראים הכהן הגדול - הזכות פעם בשנה, ביום מיוחד, שנקרא היום "יום הדין" - להיכנס לקודש הקודשים. , לאחר שלבש בעבר בגדים מיוחדים שציינו יהוה. **לכן, גם גלימות הכהן הגדול לכניסה לקודש הקודשים - לעשות את המעבר בין מפלס ההיכל לקודש הקודשים - הם חפץ רב עוצמה.**

כיום, מרמת מדעי החברה המודרנית, אוהבים לטעון שארון הברית היה כור גרעיני קומפקטי שסיפק את כל מה שהישראלים היו צריכים. יכול מאוד להיות שהיה לו פונקציה כזו שהייתה מובנת לחברה המודרנית. ייתכן שמחר, ככל שהחברה המודרנית תתפתח - יתבהרו תפקידיה האחרים.

החפץ הבא, המחבר ובו בזמן מפריד בין שתי רמות, שני עולמות, הוא הווילון, המסך המפריד בין האולם לקודש הקודשים.

בעברית, כל המושגים הללו מתוארים על ידי 7 דואל: קפורת (מכסה על ארון הברית), פרוכת (ווילון שהפריד בין קודש הקודשים), בג'ד - לבוש הכהן הגדול. נסתכל על זה קצת יותר בהמשך.

החלק האחרון, בתדירות הגבוהה ביותר של המשכן - בית המקדש - הוא קודש הקודשים עם ארון הברית.

במקביל, מסופר לנו במפורש על חלקו העליון של ארון הקודש - על ה"מכסה" שלו - קפורת - שהוא גם מושא לשני עולמות - אור וכלי.

לפיכך, מתוארת לנו היררכיית התודעות - קאסטות, שנוצרו על ידי אלוהים, הבה נתעכב עליהן ביתר פירוט פעם נוספת:

1. כל העמים - גויים. 2. עם ישראל הוא עם ישראל. 3. לויים - כהנים. 4. כהנים - כהנים גדולים.

הבהרה חשובה - עם ישראל, הלויים והכהנים אינם בני לאום מסוים, אלא רמות של נשמה - תודעה החיה בחוזה התגלות סיני. לידה במשפחה מסוימת רק נותנת לאדם (נשמה) את הזכות וההזדמנות לממש את עצמו בגלגול נתון, אבל לא יותר מזה.

ספר שמות (שמות), פרק 40:

12. וקרב את אהרון ובניו לכניסה לאוהל המיוחד-מצב-של-הרגע ולישטוף-במים13. והלבישו את אהרון בבגדים האלה של חיבור רוחני ותמשחו אותו ויצרו חיבור רוחני (קדשו) אותו ותהי-המנצה-של-אות-ממישורים-רוחניים (כהן) אלי14. ויקרב את בניו ושם עליהם חולצות15. ו-משח אותם כמו שאתה משחת את אביהם

והם-יהיו-מנצחים-של-חיבור-רוחני אלי (כהנס) והם-באמת-יהיו-המשחה שלהם לנהל-אות-מהתוכניות-הרוחניות (כהנות) ב-העולם (נצחי) לדורותיהם16. וַיַּעֲשֶׂה מֹשֶׁה כֹּל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לוֹ לַעֲשׂוֹת.

יתרה מכך, המעבר כרצונו קיים רק בין כל העמים לעם ישראל.

כל אדם, כל נשמה שהגיעה לרמה מסוימת יכולה להצטרף לעם ישראל, להצטרף לחוזה התגלות סיני על ידי ביצוע טקס ה"גיר". אין מעבר בין הקאסטות האחרות ואי אפשר לעבור במהלך החיים הנשמה של כל קסטה חיה ומתפתחת אך ורק במסגרת הקאסטות שלה אם יש מעבר בין הקאסטות האחרות, אז הוא מתבצע רק על ידי לידה בקאסטה המקבילה.

האגרגור של "עם ישראל", המשכן (המשכן) והמקדש הם החפצים החזקים ביותר לפיתוח התודעה של אנשים מכל הקסטות.

שמות (שמות), פרקים כ"ט-ל"א

43. ואני-אראה שם לבני ישראל
ו-נברא בקבוד שלי44. ואכנס לחיבור רוחני עם אוהל רגע מיוחד ועם המזבח הזה ועם אהרן ובניו.
ו-אִשְׁבֵּן (אִשְׁכַּב) בֵּין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ו-אֶקְהָה לְאֵלֵיהֶם46. וידעו כי אני יהוה אלוהיהם אשר הוציא אותם מארץ
מצרים להשלים את מגורי בתוכם

לפיכך, הבה נסכם שוב - לפי רמת ההתפתחות של התודעה, הקסטות המתוארות לעיל מחולקות כך:
1. כל העמים הם רמת תודעה שאינה מקבלת את רעיון הבורא והעולם הנברא. האנשים האלה כל הזמן מעלים כל מיני מטרות ומשמעויות לחייהם, שלעולם לא מסתיימות בשום דבר טוב. 2. עם ישראל הוא רמת תודעה שכבר מסוגלת לקבל את רעיון הבורא והעולם הנברא ולבנות את חייהם על פי ההסכם המצווה. 3. הלויים הם הרמה הבאה של התפתחות התודעה, כאשר המטרה והמשמעות של חייו של אדם אינן עוד במישור החומרי. 4. כהנים הם רמת התודעה הגבוהה ביותר של צאצאיו של אדם - אנשים המנהלים את אור הבורא, שהם החוליה המקשרת עם התודעות הגבוהות.
נזכיר לך שוב שחשוב מאוד לא לבלבל או לבלבל את זה עם ההבנה של היום של "לאומים, לאומים" ותכונות חברתיות גרידא אחרות, כמו גם עם הפרשנות המודרנית והחברתית של מילים אלה.

מנורה - פמוט שבעה קנים כמודל של עולמנו

שמות (שמות), פרק כ"ה

32. ו-הכין מנורה מטיל זהב טהור (מוקשח, מוגוליט) הפוך את החנוכייה הזו לבסיס שלה ואת גזע הגביע שלה ניצניה ופרחים ממנה יהיו
33. ושישה גזעים יצאו מצידיה שלושה גזעים של חנוכייה מצד אחד שלה ושלושה גזעים של חנוכייה מצד שנייה
34. שלושה כוסות בצורת שקדים על הגזע הזה, כל ניצן ופרח ושלושה כוסות בצורת שקדים על הגזע הזה, כל ניצן ופרח כך על ששת הגזעים היוצאים מהחנוכייה הזו
35. ועל המנורה יש ארבע כוסות, ניצניה בצורת שקדים ופרחיה.
36. וניצן מתחת לשני גזעים ממנה וניצן מתחת לשני גזעים ממנה וניצן מתחת לשני גזעים ממנה לששת הגזעים היוצאים מן המנורה.
37. ניצניהם וגזעיהם ממנו יהיו כולם מטיל אחד מזהב טהור
38. ועשה לה את הנרות שבעה
והרימו את הנרות האלה שלה
ו-האיר על העושה את המעבר מולה

המנורה בבית המקדש הייתה תזכורת לאור הרוחני שבקע מבית המקדש והאיר את העולם כולו.

לכן, ששת הענפים הצדדיים של המנורה תאמו את ששת ה"צדדים" של העולם: העליון והתחתון, צפון, דרום, מזרח ומערב.

ובאמצע היה "כסא", כמתואר בספר יצירה - ספר יצירה.

בנוסף, החנוכייה משקפת גם את "עיקרון השלושה".

זה יכול להיחשב כשלוש קרניים מזווגות עם קרן מרכזית משותפת. כלומר, האיזון בין "זכות" ל"חובה" לבין התודעה הבוחרת ביניהם.

בנוסף, המנורה המרכזית משקפת את "עיקרון האחד".

לפיכך, המנורה משקפת במלואה את העקרונות הבסיסיים של בניית עולמנו, כפי שהם מתוארים ב"ספר יצירה".

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

שבעת ענפי המנורה מסמלים את שבעת ימי הבריאה ומתאימים גם לשבעת ימי השבוע.

מתיאור התורה ברור שהענף המרכזי הוא המרכזי - הגזע, שממנו משתרעים שלושה זוגות ענפים. כמו כן, שבת עומדת כאילו בנפרד, לחוד, היא המטרה של היקום כולו, וששת הימים הקודמים הם העולם היומיומי, לא יותר מאשר אמצעי להשגת מטרה זו. כלומר, במשך ששת ימי השבוע אדם מבצע כל מלאכה לפרנסתו, ובשבת עובר אדם לתכנית הרוחנית לשם מימוש תכלית חייו.

המנורה המרכזית של המנורה בערה באורה נס ללא הרף. לכן, זה נקרא "נר תמיד" - "מנורה קבועה" או "נר קבוע". הלהבות של מנורות אחרות הודלקו מדי ערב.

זה שוב מוביל אותנו לספר יצירה, שמספר לנו כיצד נברא עולמנו. המנורה המרכזית הדולקת כל הזמן משקפת את "עיקרון האחד" - התודעה הגבוהה ביותר שיוצרת את כל עולמנו על כל ביטוייו.

כאשר כל המנורות דולקות, המנורה המרכזית סימלה את "כס המלכות", את תוכנית האנרגיה, אשר מפורקת ל-6 גבולות, היוצרות את העולם הפיזי שלנו. לחלופין, היא מסמלת את צ'אקרת סהאסרה באדם, אשר יוצרת את כל שאר הגופים והצ'אקרות.

כך, היצירה המתמשכת של העולם הפיזי שלנו מתוך תודעה גבוהה יותר באה לידי ביטוי.

אברהם היהודי הראשון, אנלוגיה ל"דרך הלוחם"

בתורה אמר יהוה לאברהם:

בית־ך ומבית אביך, אל-הארץ, אשר ארצה.

?? נהיה, בך?

נאבך, מך, ומקלך, אר; אנא צרו קשר עמנו

התרגום שלנו:

ניאמר ונהיה אל-אבכם: צא-אתה מארצה ממלך ומבית אביך, אל-הארץ אשר ארצה לך; ואעשה אותך לגוי גדול, ואברך אותך, והגדלתי את שמך, ואתה תהיה ברכה, ואברך את המברכים אותך, ואקלל את המקללים אותך.

מה זה אומר בתרגום משפת הענפים:

צאו מהחווה החברתי שלכם, השאירו את כל הקשרים החומריים לבית, לשבת, לשבת ולכו לפי תפיסת האור של הבורא למקום שבו תוכלו להתפתח ככל האפשר מבחינה רוחנית, שם יוצר חווה נוסף ב- אור הבורא ואני נהפוך אותך לאומה גדולה ואתה אתה הבסיס להסכם ואני אכלול בהסכם זה את כל מי שמיישר איתך, ואת מי שאינו מיושר אעזוב בסבל..

משלב זה בהתפתחות התודעה, מהפרדת הנשמה (התודעה) מהתכנית החומרית, מתחילה יצירת העברים (היהודים) - אנשי המעבר מחווה הגוף לחווה הנשמה, ובהמשך, ההענקה לעם ישראל - אמנת האמנה, אמנת ההתפתחות הרוחנית...

דרך ארוכה וקוצנית זו של התפתחות רוחנית מתוארת לנו

בתורה, בלשון הענפים בעזרת דוגמאות פשוטות ואוניברסליות...

הבה נתעכב ביתר פירוט על מהות המצב הזה של "לך לך", אמר לאברהם, אז עדיין אברם, יהוה.

אגב, בתרגומים רשמיים רבים, הביטוי הזה מתורגם כ"לך לעצמך" ולא "לך לעצמך", כי באמנה החברתית "לך לעצמך" לא הגיוני.

הפילוסופיה של הסכם האמנה אומרת שלאחר רכישת תוכנית הנפש, אדם נפל מההיררכיה של התודעה שנוצרה והוצב במישור החומרי, על מנת לעבד את תכנית הנפש והאגוצנטריות המוחלטת. הקשורים למיקום זה של נקודת ההרכבה, כמו גם חזרה כתוצאה מכך יש לזה את מקומו בהיררכיה.

"לך אל עצמך" - יש בדיוק את התרגום הזה - "חזור אל העצמי האמיתי שלך", כלומר, לרמת התודעה האנושית הכלולה בהיררכיה שנוצרה.

אנו גם אומרים שכל התנאים האנושיים, יכולותיו, התנהגותו, מטרותיו, צרכיו נקבעים על ידי האמנה.

לכן, לכל שינוי אמיתי, יש צורך בשינוי חוזה: שינוי בקיבוע של נקודת ההרכבה ומודל העולם שנכתב בתת המודע.

כל אדם מקובע בתהליך גדילה, חינוך וחינוך, ובסופו של דבר חי את כל חייו, קבוע בהסכם מסוים. מה שנקבע, קודם כל, בהסכם המדינה בה נולד, וכן בהסכם "המשפחה" (החמולה) אליה נכנסה התודעה המגולמת.

בשורות אלו של התורה (לך לעצמך), כתוב בדיוק אותו דבר, המציין את כל הנקודות הקשורות לתהליך זה. בואו נסתכל עליהם:

- **מכדור הארץ שלנו** - (הסכם שבו אדם מקובע)

- **ממולדתו** - (הסכם של מדינה, חברה)

- **מבית אביו** - (חוזה משפחתי)

- **מכדור הארץ שלנו**, - בעברית משתמשים כאן במילה "ארץ" - שבשפת הענפים אנו תופסים כאינדיקציה לתכנית המידע-נפשית של תכנית כדור הארץ.

זהו החוזה הקובע את כל חייו של אדם, בו האדם מקובע - רמת המוטיבציה, המטרות והמשמעות של החיים.

אבל כדי לצאת מהקיבעון הזה, עליך לעבור את השלבים הבאים:

- **ממולדתו**, - כלומר, מתוך חוזה המדינה-חברה שבה אדם נולד, קיבל חינוך, קיבל את כל הידע על העולם, דעות על תופעות מסוימות, עמדות כלפי אירועים מסוימים.

כלומר, רמת השקפת העולם, מודל העולם.

- **מבית אביו**, - כלומר, מהסכם המשפחה, מתוך השפעת הן ההסכם (הקארמה) של המשפחה והן הקארמה של התת מודע האישי.

אבל כל הדרך הזו בלתי אפשרית - בלי הכללה באמנה חדשה, בקיבעון חדש. לכן נאמר עוד:

- **לאדמה שאראה לך (לתיקון בהסכם החדש)**

שינוי האמנה אינו תהליך טריוויאלי, הוא אינו שינוי במדינות אינדיבידואליות, השקפה על העולם או רכישת ידע חדש כלשהו.

זהו שינוי אמיתי בעולם כולו - בו הכל יהיה שונה לחלוטין, כולל האדם עצמו.

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

כך מתואר בתורה, בדוגמה של אברם - שהלך בעקבות האות מהמישורים הרוחניים, ורק שנים לאחר מכן - שנים של ניסיונות שונים, מעשים, הבנתם - עבר למעשה להסכם חדש - הסכם הבורא, וכתוצאה מכך הפך לאדם שונה מהותית - אברהם. שמותיהם של אברהם ושרה שונו עקב שינוי החוזה שלהם.

"שלוש עשרה שנים לאחר מכן, התגלה אלוקים לאברם לכרות עמו ברית. אלוהים שינה את שמו של אברם לאברהם ושוב הבטיח - עכשיו לאברהם - שהוא יהיה אב להרבה צאצאים (וגמים), שיבואו ממנו מלכים, ושהאלוהים יתן להם את ארץ כנען כנחלת נצח ותהיה. אלהים להם".

חשוב לציין שכל הפעולות הללו מבוצעות על ידי אלוהים - תודעת המישור הנפשי, ולא על ידי יהוה - התודעה השולטת במישור הפיזי. ה"דקויות" הללו אובדות בתרגום הרשמי, המשתמש בכל המקרים במילה "אלוהים". אבדה גם המבנה של "היפוך Vav", שאומר לנו שהשינויים הללו נעשים בכל רמות ההווה, ואינם רק פעולות פיזיות.

הדרך אל העצמי האמיתי שלך היא שינוי מוחלט בעולם כולו, שינוי חוזה, שקשור בחשיבה מחודשת שלמה על כל הקיום שלך (הארץ בה גדלת, המשפחה שלך, הידע שקיבלת בתהליך של חינוך, השפעת דעות החברה על השקפותיך ומחשבותיך, השפעת אלגוריתמי התנהגות קארמתיים).

מכיוון שללא תהליך זה לא יתכנו שינויים, ובמקום האדם האמיתי, חי "דימוי של עצמך", שנוצר בתהליך של קיבעון בסוג של חוזה חברתי בהשפעת כל הגורמים הללו.

אנחנו מדברים ספציפית על ההסכם - שבו יש בורא, ויש היררכיה של תודעה שנוצרה, שאדם עצמו מסוגל לתפוס ולקבל, דבר בלתי אפשרי במצב של אגוצנטריות ואובססיה עצמית.

ותהליך זה בלתי אפשרי ללא הנוכחות האמיתית בחייו של אדם של "מאסטר" - כלומר, נושא הסכם אחר, קיבוע נוסף של נקודת הכינוס, שהוא מנצח האות, אור הבורא מהעולם. מישורים רוחניים, מרמת ה'. יחד עם זאת, רק אם האדם עצמו כבר מוכן ומסוגל "לסמוך, לשתף פעולה, לקבל", בהסתמך על תפיסתו שלו את אור הבורא.

מכיוון שכל מה שאנו מקבלים ברמת התודעה, אנו מקבלים כתוצאה ממעשינו, מניסיון והבנת התוצאות שלנו - אי אפשר "לדעת" לאן נגיע, כתוצאה מהדרך הזו ומה יהיה. לקרות לנו.

לאברם, שעזב את הארץ, מהבית ומאביו, לא היה מושג לאן ולמה יגיע. לא אמרו לו כלום מראש. אמרו רק - איפה מראים לו. הוא עשה את המעבר מחוזה חברתי לחוזה של אור הבורא. הוא חזר להיררכיה של התודעה ולא השתמש במוח שלו.

אחרת, הוא בקושי היה עושה את המעבר הזה ולא היה הופך ל"עברי" הראשון - יהודי, שמתורגם מעברית בלשון הענפים - מי שעשה את המעבר - שינה את החוזה.

אנו שוב משוכנעים שהתורה מספקת "מפה" של נתיב התפתחות התודעה של אדם-אדם.

ופירושים והבנת הטקסט יהיו תלויים תמיד באמנה לימוד התורה.

כיום אף אחד לא יכול לתת הגדרה ברורה של מה או מי הם "יהודים". מישהו אומר שזו לאום, מישהו אומר שזו דת, אבל יש הרבה יהודים שחיים במדינות שונות לפי חוקי המדינות האלה ולא דוגלים בשום דת. יתרה מכך, ישנם יהודים המצהירים על בודהיזם או שינטואיזם, אך יחד עם זאת, כולם מעדיפים לראות בהם יהודים.

התורה נותנת תשובה ברורה מאוד לשאלה הזו - יהודי הוא זה שעשה את המעבר מאמנה חברתית לחוזה של אור הבורא. ורק אז, מתוך חוזה אור הבורא, יוצר חוזה הברית ועם ישראל.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

ניתן להתייחס לכך שאברהם היה מעין "פרויקט פיילוט" לשינוי חוזה התבונה לחוזה התודעה, שנשלט מרמה גבוהה יותר של ההיררכיה של התודעות.

ו"פרוייקט" זה הצליח - אברהם השיג את מטרתו, שבאה לידי ביטוי בהקרבתו של יצחק. כשאברהם קיבל פקודה מהתודעה העליונה להקריב את בנו האהוב, הוא לא נימק, התרגש וקונן - "למה לי לעשות את זה" - אלא התכונן והלך לבצע את הפקודה.

מנקודת המבט של חוזה חברתי מודרני, מנקודת המבט של התבונה והנורמות החברתיות, זה נראה "נורא" ו"חילול השם". אבל, מעמדה של התודעה, נשלטת מההיררכיה של התודעות, אין בזה שום בעיה, כי אנחנו מבינים שאנחנו תוצר של התודעה הגבוהה הזו, וכל מטרתנו היא לבצע את ההוראות של התודעה הגבוהה הזו.

לכן מאמינים שאברהם השיג את המטרה הגבוהה ביותר שהוגדרה לאדם בעולם הפיזי - לעבור מהחיים בנפש לחיים בתודעה ולחזור להיררכיה של התודעות. ולהשתמש במוח רק כדי לבצע אותות המגיעים מההיררכיה של התודעות. במקרה של אברהם היה צורך בשכל כדי לקחת את כל האביזרים הדרושים להקרבת יצחק ולהודיע ליצחק שהם הולכים לקיים את רצון היוצר.

אדם חברתי מודרני עלול להבין לא נכון מה בדיוק תפס אברהם וכיצד, מתוך אמונה שפשוט יש לו אמונה עיוורת בבורא, שניתן לראות בקרב קנאים מודרניים. זה לא נכון. אברהם קלט את התודעה הגבוהה וחי איתה במגע מתמיד. כל חייו של אברהם לאחר עזיבתו את בית אביו עברו בשליטתה של התודעה העליונה הזו. לכן, כאן אנחנו לא מדברים על אמונה עיוורת, אלא על המגע הישיר של תודעת אברהם עם התודעה הגבוהה.

כמובן, לאברהם הייתה תודעה מפותחת בתחילה ולכן נבחר למשימה כזו - "פרויקט פיילוט" לשינוי האמנה. ההנחה הייתה, אולי, שהסכם זה יועבר הלאה למשפחת אברהם, ואולי יתרחב לחוג שלו.

אבל זה לא קרה. כל אור מתפזר כשהוא מתרחק מהמקור. כמו כן, התודעה של אנשים הופכת לפשוטה יותר עם כל דור חדש.

התודעה של האדם המודרני היא פשוטה ביותר - אין להתבלבל עם התפתחות הנפש. לכן, הסכמת הבורא החלה לדעוך אצל צאצאיו של אברהם, מה שהביא לאחר מכן לשקיעה המוחלטת בחברה בעבדות מצרים, ובעקבות כך למתן ברית חדשה בהר סיני.

מצוות רוחניות בסיסיות של הסכם הברית (10 דיברות)

לא נשקול כאן את כל ההיבטים של הסכם האמנה, במיוחד מאחר שאף אחד לא חי בהסכם הזה היום. רק ננסה להבין ולהבין את מרכיביו הרוחניים העיקריים, המתבטאים ב"עשרת הדיברות":

- 1. אני יהיה אלהים אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מבית העבדים למען לא יהיו לכם אלים אחרים על פני.**
- 2. לא תעשה לך פסל וכל דמות לכל אשר בשמים ממעל, או אשר על הארץ למטה, או אשר במים מתחת לארץ; אל תעבדו אותם ואל תעבדו אותם, כי אני יהיה אלוקים קנאי, מבקר את עוון האבות בילדים לדור שלישי ורביעי לשונאי, ומרחם על אלף דורות של אוהבי. אני ותשמור את מצוותי.**
- 3. אל תשא את שם ה' אלוקיך לשוא; כי לא ישאר יהודה את אִשֶׁר יוֹשֵׁא שְׁמוֹ לְשׁוֹם.**
- 4. זכור את יום השבת לקדשו; ששת ימים תעבוד ובהם תעשה את כל מלאכתך, אבל היום השביעי הוא שבת ה' אלוקיך: בו לא תעשה מלאכה לא אתה ולא בנך ולא בתך ולא עבדך. ולא שפחתך, ולא בהמתך, והור אשר בשעריך; כי בששת ימים ברא יהוה את השמים ואת הארץ, את הים ואת כל אשר בהם, וינח ביום השביעי; לכן בירך יהוה** את יום השבת וקידשו*.**

5. כבד את אביך ואת אמך למען יאריכו ימיך בארץ אשר ה' אלוקים נותן לך.

6. אל תהרוג.

7. אל תנאוף.

8. אל תגנוב.

9. אל תעיד עדות שקר נגד רעך.

10. לא תחמוד בית רעך; לא תחמוד את אשת רעך ואת שדהו ואת עבדו ואת שפחתו ואת שורו ואת חמורו ואת כל בהמה שלו ואת כל אשר לרעך.

* "מקודש" - נוצר קשר, כלומר, על ידי פעולה כזו יהיה יוצר קשר עם נשמה נתונה.

** לברך היא פעולה להפעלת דבר שכבר נוצר במישור הנפשי ליישום (התממשות) במסגרת ההסכם.

הבה נבחן מצוות אלו כפי שאנו מבינים אותן מהברית, למרות מספר הפירושים האינסופי.

ראשית, הבה נחזיר את התרגום המדויק מעברית, במקום אלוהים ואדון אלוהים נחליף את הכוחות הפעילים המתוארים בפועל: יהוה-אלוהים ויהוה. אחר כך נתרגם מלשון הענפים את משמעויות המילים "יתברך" ו"יתקדש" שאבדו היום.

ראשית עלינו להבין שהמצוות הללו ניתנות לנו בסדר היררכי, כמו כל דבר בעולמנו. ההיררכיה טמונה גם בגופים שעליהם חלות המצוות וגם בסדר המצוות הללו.

1. הציווי הראשון, העיקרי והיסודי, שבלעדיו כל שאר המצוות חסרות משמעות, מדבר על הסכם הברית, שבמסגרתו לכל שאר המצוות יש משמעות וכוח. אם אדם אינו חי בעולמו של הבורא, אינו תופס את עצמו כנשמה אלמותית (תודעה), אלא רק כגוף פיזי, אם אדם אינו מקבל את זה שהוא לא חיבור אקראי של תאים ושחיים. היא לא שרשרת של אירועים אקראיים שאין בהם מטרה, אין משמעות, אין תכלית - אז, באופן כללי, אין על מי לדבר, אין כלום ואין צורך...

לפיכך, הדיבר הראשון ניתן לגופים הנפשיים הגבוהים שלנו - מצוות הסכם הבורא.

2. הדיבר השני מתאר בצורה מושלמת את הסכם הבורא, אך גם מחייב את חובבי ההסכם הזה לא להכניס שום התערבות נפשית בצורה של סגידה לשום דבר. יהיה זה כסף, כוח, גוראים שונים ודברים אחרים שיכולים להוביל את התודעה של אדם מהסכם האמנה. יחד עם זאת, מצוין בצורה מאוד ברורה כיצד הסכם האמנה יוגן על ידי מעצמות עליונות ומה יקרה למי שמקלל את עם ישראל ולמי שעוזר לו. על זה בדיוק דיברנו למעלה - כל שונאי היהודים - מפרעה של מצרים, האינקוויזיציה, פוגרומים צארים, היטלר, כל מיני לאומנים אנטישמים, אימפריות קומוניסטיות ועד לשונאי המוסלמים של היום - כולם נספו וירצו. להתאבד... חבל שחלק מעמי העולם לומדים היסטוריה גרוע, לא לומדים את 10 הדיברות ולא לומדים מטעויות של אחרים. מצווה זו ניתנת לגופים נפשיים תחתונים.

3. מצווה זו ניתנת עבור הגוף הנפשי האסטרלי והתחתון. כיום היא מתפרשת בצורה לא נכונה, וכתוצאה מכך, בכל מקום ובכל מקום, כולל תפילות, שמו האמיתי של מי שאליו הם מכוונים מוחלף במשהו אחר שאין לו משמעות. תאר לעצמך שאתה הולך לבקש מהבוס שלך משהו וכשפונים אליו, במקום השם שלו אתה מחליף מילה אחרת. או שאתה כותב מכתב והנמען מציין לא שם, אלא משהו אחר לגמרי - לא סביר שתקבל את מה שאתה מבקש... כשכתוב לא להזכיר לשווא, זה אומר לא להזכיר איפה זה לא נמצא נדרש, למשל בבדיחות, אנקדוטות, סיפורים וכן הלאה.

4. מצווה חשובה מאוד שמסדירה את חיינו, מאפשרת לנו לעסוק בכל מיני פעילויות חברתיות שישה ימים בשבוע, ויום בשבוע להעביר את כל תשומת הלב והאנרגיה שלנו לפלג הגוף העליון, למישור הרוחני. מה שחשוב הוא מצבו של אדם ביום השבת, תשומת הלב שלו מופנית למישור הרוחני. מצווה זו ניתנת לכל הגופים. בהבנה הנכונה של המילים "יתקדש" ו"יתברך", אנו רואים ששמירת השבת מייצרת קשר עם התודעה העליונה ותורמת לביצוע תוכניות מתוכננות. כלומר, אדם לא רק מחמיץ יום עבודה אחד, אלא מקבל תמיכה של כוחות עליונים ובכך מאיץ את השגת התוצאות.
5. מצווה זו אינה פשוטה כפי שיש המפרשים אותה. מצווה זו ניתנת לאחר הגדרה ברורה של מהי הסכמ הברית, בה חי אדם, ובהתאם לכך חיים אביו ואמו. בקושי כדאי לכבד הורים - פשיסטים, רוצחים ואנשים שאינם שומרים על נורמות רוחניות. אנו מאמינים כי מצווה זו חלה רק על אנשים החיים בברית.
6. מצווה זו, כפי שהחיים עצמם מראים, חלה אך ורק על אנשים החיים בברית, באור הבורא. עבור האנשים הללו, אדם וחיוו הם קדושים, כי הם נבראו למטרה כלשהי ולכל התערבות בחייהם, ועוד יותר מכך, הריגתם, היא התערבות בתוכנית הבורא ובהתאם לכך, להתערבות זו, א. אדם ייענש. אנו רואים באיזו קלות היום מדינות רבות הרואות עצמן חסידות של הברית הישנה מפרות את כל המצוות. זה שוב מוכיח שהמדינות הללו והאנשים המאכלסים אותן נמצאים ברמת התפתחות רוחנית נמוכה מאוד ואין להם שמץ של מושג לגבי רוחניות כלשהי. זה פשוט - עובדי אלילים וברברים.
7. גם הציווי הזה לא לגמרי ברור. למה בדיוק התכוונה במושג הזה באמנה העתיקה? אנו מאמינים שאהבה הדדית בין גבר לאישה אינה יכולה להיות ניאוף. האיסור על רצון חד צדדי לאשת איש אחר ניתן כדיבר העשירי. אנו מניחים שמשמעות האיסור על ניאוף היא האיסור לקיים יחסי מין עם בתולה מבלי לקחת אותה כאישה...
8. מצווה זו הגיונית רק בחוזה הבורא, כאשר אדם לא חושש שמא ייתפס בגניבה, אלא שהוא עבר על האיסור הנפשי ויענש. מצווה זו מרגילה את האדם להתנהגות מסוימת, המאפשרת לו לבנות חברה מתקדמת יותר מבחינה רוחנית.
9. ציווי זה גם מלמד את האדם לנהל אורח חיים רוחני, ישיר וישר יותר, אשר בסופו של דבר מאפשר לו לבנות חברה רוחנית יותר. אנו רואים באיזו קלות מצווה זו מופרת במדינות טוטליטריות וכיצד מדינות אלו מושמדות בסופו של דבר.
10. מצווה נפלאה המכוונת את האדם לחיות לפי ייעודו וללא התחשבות ברשו. אם אדם חי בהסכמ הבורא ומבין שהוא בא לעולם הזה לא במקרה, אלא במטרה מסוימת, אז למה לעזאזל הוא צריך לרצות משהו מהשכן שלו. על האדם לשאוף להשיג באופן עצמאי את כל מה שהוא צריך – רק כך יוכל לפתח את כל גופו, את כל התודעותיו.

שבע מצוות לנח ובניו (כל האנשים) בראשית

הבה נשווה את עשרת הדיברות שניתנו לעם ישראל עם הדיברות שניתנו לכל האנשים עלי אדמות. קודם כל יש את נוסח התורה, ספר בראשית ופירושים לתלמוד. בעבודתנו אנו משתמשים אך ורק בטקסטים של התורה והתנ"ח, שכן התלמוד נכתב בהסכמ אחר.

וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים, אֶת נֹחַ וְאֶת בְּנָיו; אֲנָה צֹר אִיתְּנוּ קֶשֶׁר, אֲנָה פָּנָה אֵלֵינוּ. וּמוֹרָאָכֶם וְחֻקְכֶם, יִהְיֶה, עַל כָּל חַיַּת הָאָרֶץ, וְעַל כָּל עוֹף הַשָּׁמַיִם; אֲנָה פָּנָה אֵלֵינוּ וְנִתְּנָה. כָּל-רֶמֶשׂ אֲשֶׁר הוּא חַי, לָכֶם יִהְיֶה לְאֻכְלָה: כִּי־רַק עֶשְׂרִים יָמִים, נָתַתִּי לָכֶם אֶת-כָּל הַיּוֹם, כִּי תִשָּׂאוּ אֶת-כַּף הָאָרֶץ, וְיָרִבוּ לֹא תֵאָכְלוּ. דַּף הַבַּיִת אֲדַרְשְׁנֶנּוּ; אֲנָה צֹר קֶשֶׁר עִמָּנוּ. נֹחַ לִפְנוֹת אֵלֵינוּ לְהַיִּים, עֲשֵׂה אֶת הָאָדָם. וְאַתֶּם, פְּרוּ וּרְבוּ; שִׂרְצוּ בָאָרֶץ, וּרְבוּ בָהּ.

ברכתאליהי נח ובניו, ויאמר אליהם:

1. להיות פורה ולהתרבות

2. ולמלא את הארץ.
3. ויראתך ורעידתך תהיה על כל חי הארץ ועל כל ציפור השמים, מכל הזוחל על הארץ ועד כל דגי הים-- הם ניתנו בידך.
4. כל מה שזוחל וחי יהיה לך אוכל; אני נותן לך הכל כמו עשבי תיבול ירוקים.
5. רק אל תאכל את הבשר מול נשמתה, דמה.
6. אבל רק בשביל הדם שלך; אעניש את נפשותיכם; אני אעניש כל חיה על זה. וביד אדם, ביד מי שהוא אחיו, אדרוש על נפש האדם.
- מי ששופך דם אדם, דמו ישפך על ידי האדם, כי בצלם אלוקים ברא את האדם. וְהָיָה פְרִי וְרֵבּוֹ, תַּצְמִיחַ אֶת הָאָרֶץ וְרֵבּוֹ בָּהּ.

המצוות הבאות מופיעות כאן:

- (1) תפירה ותרבה.
- (2) למלא את כדור הארץ (כלומר, אנשים צריכים להתיישב בכל העולם, ולא לחיות במקום אחד).
- (3) עליונותם של אנשים על בעלי חיים באמצעות כוח.
- (4) "כל מה שזוחל שחי יהיה אוכל עבורך."
- (5) איסור אכילת בשר בדם.
- (6) איסור הרג.
- (7) איסור אכילת אבר מבהמה חיה (תוספת חכמים אינה בתורה).

כפי שאנו רואים, המצוות המקוריות היו שש, לא שבע. איסור אכילת בשר יחד עם דם, בכלל, כולל איסור אכילת איבר מחיה חיה.

שימו לב לשתי הסיבובים עם "היפוך Vav" בשורה הראשונה. כלומר, מצוות אלו נכתבות בכל רמות הקיום ומופעלות מהרמה הגבוהה ביותר של התודעה. זוהי התוכנית הבסיסית של התנהגות אנושית על פני כדור הארץ.

אם נשווה בין מצוות אלו למצוות שניתנו לעם ישראל, רואים שכל המצוות הרוחניות נעדרות כאן לחלוטין. כל מה שנאמר כאן מתייחס אך ורק לרמת החיות של האדם. למיין, לאוכל, להתנהגות חברתית. ורק התנהגות רוחנית נדרשה מעם ישראל.

אם נסתכל מקרוב על מה שקורה בימים אלה, איך מתנהגים עמים שונים, איך מתנהלות מלחמות, מי פותח אותן ולמה, אז נראה בבירור מאוד את ההבדל בין עמי העולם לעם ישראל. ישראל נלחמת אך ורק במלחמות הגנה נגד אלו שמנסים להשמיד אותה. במקביל, המלחמה מתנהלת תוך התייחסות מירבית לסטנדרטים הומניטריים ודאגה לאוכלוסייה האזרחית. במקביל, כל המדינות האחרות, לעתים קרובות למדי, מבצעות פשעי מלחמה, הורסים ערים עד היסוד והורגות אזרחים ללא התחשבות בשום דבר. ועם כל זה מנסים כל הזמן להאשים את ישראל בכל הפשעים.

הבדל זה נקבע במקור בתוכנית ההתנהגות של עמים שונים על ידי יוצרינו. כפי שניתן לראות בקלות מניסיון, זה לא חינוך, חינוך או דת. אלו הם אלגוריתמים עמוקים של התנהגות המוטבעים בנשמה.

כאן אולי יתנגדו לי - מה עם כל אותם יהודים - נבלים ברוסיה שהקימו את הדיקטטורה העקובה מדם של המשטר הסובייטי. הם ענו על השאלה הזו בעצמם, והצהירו ש"אנחנו לא יהודים - אנחנו מהפכנים". זה מוכיח שוב את הבסיס הבסיסי של ההסכם בחיי אדם. רק מי שחי בברית צריך להיחשב כיהודי.

הכללת היגיון בהסכם והונאה עצמית תוך שימוש בדוגמה של קיום מצוות

יש הרבה דיונים ומחלוקות סביב קיום המצוות. הם מתווכחים על איך לקיים אותם, את כל המצוות, או רק כמה, או רק מצווה אחת. אילו מצוות חשובות יותר מאחרות וכן הלאה.

ניתן לסיים את כל המחלוקות הללו בקלות רבה אם אתה מבין מהו חוזה ומה זה אומר להיות בחוזה.

החווה הוא עולם נפרד עם חוקי "טבע" משלו, עם צרכים ורצונות אנושיים משלו.

אם אדם נכלל בחווה, הרי שאין לו צורך בדבר שאינו כלול בחווה זה. כלומר, אדם כזה אינו צריך להתאמץ על עצמו כדי לחיות במסגרת ההסכם.

בפרט, אם מדברים על הסכם הברית, אין לאדם שום בעיה לקיים את מצוות ההסכם הזה, כי הם חוקי העולם הזה.

אם כל עולמו של אדם הוא הבורא והבריאה שלו, והוא עצמו רק חלק מהבריאה הזו, אז לא יעלה על הדעת שאדם כזה יעשה משהו שסותר את תוכנית הבורא. אדם כזה יפחד להפר את תוכנית היוצר, ולא יפחד מגינוי חברתי, או מכל חברתי אחר.

זה לא מובן באמנה החברתית המודרנית כאשר רוצים לאחד את החלק האורתודוקסי והחילוני באוכלוסייה. אנשים לא מבינים שמדובר בשתי אמנות שונות ושניסיון לשלב ביניהן יוביל או להרס של אחת מהן, או ליצירת אמנת ביניים שלישית שבה שניהם יכולים לחיות.

אולם אם אדם מחליט להתחיל לקיים מצוות לאחר קריאת ספרים, בהשפעת חברים ורשויות, או בהשפעת בני משפחה המחייבים אותו לקיים מצוות - אך, יחד עם זאת, האדם עצמו. לא עבר להסכם אחר, אז מבחינתו זו תהיה אלימות כלפי הפרט וניסיון לאלץ את עצמו לעשות משהו בכוח הנפש.

התנהגות זו אינה מביאה לשום דבר טוב. סביר להניח, למחלה, לגורל מעוות ולמוות מוקדם.

הקריטריון לאמיתות ההימצאות בחווה הוא תמיד שדיני החווה הזו, עולם החווה הזו על כל צרכיו ורצונותיו, הם טבעיים לאדם ואינם דורשים ממנו כל מאמצים (מוסריים) סבירים. לעומת זאת, חריגה מחוקי החווה גורמת להרבה תחושות, רגשות ומחשבות שליליות.

הבנת עובדה זו מסבירה מדוע בעבר אנשים הלכו אל מותם, אך לא ויתרו על אמונתם, על הסכמתם. זה נראה כל כך קל לומר שאתה כבר לא דבק באמונתך ומוכן לקבל אמונה אחרת כדי לא להישרף על המוקד.

ובכל זאת, רבים העדיפו מוות, אך לא ויתור על אמונה, כי אם אדם מבין שהוא נשמה בת אלמוות והוא עומד בפני הגלגול הבא, אז ההפרה של החוקים האוניברסליים, תוכנית הבורא, היא הרבה יותר נוראה מאשר מוות של גוף פיזי אחר.

היום, כששורר החווה המטריאליסטי החברתי, שבו רק הגוף קיים, וכל השאר הוא תפקידו, אז אין טעם להתמיד באמונתך, באמונתך למען שמירה על חיי גופך... מכאן הפיחות של מושגים כמו אהבה, ידידות, אמונה וכן הלאה...

עם זאת, אם מסתכלים על החוקים הפליליים של ממש כל המדינות המודרניות, חוקי היסוד הם שיקוף מילולי של 10 המצוות, מהן הוסרו שתי המצוות העיקריות המתייחסות ספציפית לגופים נפשיים - הציווי על חווה הבורא ולא ליצור לעצמך רשות אליל.

ספר "קהלת" ("דברי קהלת") - אישיותו האסופה של תת המודע

קהלת הוא אחד מספרי התנ"ך המפורסמים ביותר, המיוחסים לשלמה המלך. אולם, בעברית, הכותרת של ספר זה היא "דברי קהלת".

ברצוננו להסתכל כאן על מספר דוגמאות מהפרק הראשון של הספר, שיכולות להבהיר מדוע קריאת טקסטים עתיקים בתרגום ספרותי מודרני אינה הגיונית ומדוע הדגשנו את ספר קהלת בצורה מיוחדת.

מה פירוש שם הספר, מיהו קוהלט ועל מה מדבר הסופר?

פרק א' א'

דברי קהלת בן דוד מלך בירושלם

תרגום רשמי

דברי קהלת בן דוד מלך ירושלים.

התרגום שלנו

מציאות (תיאור ההסכם) של הנאספים-אישיות בעלת תכונותיו של דוד המלך בירושלים

דברי קהלת – דברי קהלת

1. מה פירוש "מציאות (תיאור האמנה)", הנגזר מהשורש העברי "דבר", בתרגום שלנו?

המילה הראשונה "דברי" נגזרת מהשורש "דבר" - דבר, שיש לו תרגום רשמי: מילה, מעשה, דבר-חפץ, עובדה. למעשה, זו בדיוק מציאות מסוימת, הכוללת כמה מישורי קיום בבת אחת. זהו המהות של השורש "דבר" פירושה העיקרון של בניית כל הסכם, כלומר. כל "מציאות" הבנויה מהתוכניות הרוחניות. בדיוק כמו כל המילים הנגזרות מהשורש הזה, הן מתכוונות למצבים מסוימים במהלך היישום של תהליך זה. לפיכך, בגרסה של תרגום בשפת הענפים, אנו נותנים את התרגום הבא למושג זה: ריאליה, בנייה-מציאות, חוזה-מציאות....

לכן, מאחורי הביטוי "אמירת קהלת", מסתתרת משמעות לא רק באמירת כמה מילים, אלא ישירות בתיאור יישום המחשבות, דרך מעשים ומודעות לתוצאה של פעולות אלו.

2. מי זה קוהלט ומה משמעות המילה הזו?

אנו מתרגמים את המילה הזו כאדם שנאסף.

התרגום המקובל של מילים אלו לשפות אחרות נלקח מהתרגום היווני הקדום של המילה - קהלת (ἐκκλησιαστικός - "דובר באסיפה").

לכן, בואו נבין מה זה אומר - זה קוהלט, למה מחבר הספר אף פעם לא נקרא בשמו הנכון בטקסט?

השורש העברי "קהל" עצמו, שממנו נגזרת המילה קהלת, מרמז על סוג של "התכנסות", למשל, "קהל" - מפגש עם. בהתאם לכך, מתורגמים שונים נותנים תרגומים למילה זו על פי ההבנה הרגילה: דרשן, אספן... - אדם שאוסף אנשים.

אולם בעברית החדשה, המילה הזו פשוט לא קיימת, כלומר. - אבדה ההבנה האמיתית של משמעות המילה.

התגלה לנו שקהלת הוא באמת "לקט" - אחד ש"אסף" את עצמו. כלומר, מושג זה פירושו "אישיות אסופה", מה שמרמז על צבירה, כלומר. - האיחוד של התודעה האישית של העצמי (אדם מגולם) והתת-מודע (בעלי ברית רבים חסרי גוף).

למשל, בפרק הראשון יש מקום שבו הוא מדבר על עצמו:
פרק א' יב-יג

אני קהלת הייתי מלך על ישראל בירושלם
אנא צור איתנו קשר נתן אלהים לבני האדם לענות בו

תרגום רשמי:

אני, קהלת, מלך על ישראל בירושלים;
ונתתי את לבי לחקור ולבחון בחכמה את כל הנעשה מתחת לשמים: המשימה הקשה הזאת נתן ה' לבני האדם
למען יפעלו בה.

התרגום שלנו:

אני כולה היה מלך על ישראל בירושלים
ונתתי (נועד) את לבי לחקור וללמוד בחכמה (בחוכמה) על כל מה שקורה מתחת לשמים האלה; ריבית זו
חשבה שוה' נתן לבני אדם האלה - ענה בו

התרגום שלנו בשפת הענפים:

אני המלך של אישיות אסופה על ישראל בירושלים
וכיוונתי את מוקד התפיסה שלי לממש את המהות ולבצע את הפעולה הממוקדת בהכללה מודעת באור
הבורא לגבי כל מה שקורה מתחת לשמים האלה; כוונת מוטיבציה זו מכוונת-התמקדות-אלוקים לבני אדם
האלה - הגיבו בו

המחבר עצמו קורא לעצמו תחילה קהלת ורק אחר כך אומר שהוא היה מלך על ישראל.

קֹהֵלֶת. "אני קהלת" היא רמה מסוימת בהיררכיה, המעידה על רמת תודעה שהיא אפילו גבוהה יותר מרמתו של מלך
ישראל.

מי יכול להיות "גבוה מהמלך"? כאשר אדם הופך לאישיות אסופה יחידה, המאחדת את החוויה של כל הגלגולים,
התודעה מגיעה לרמה העל-אישית, תוך רכישת אפשרויות תפיסה אחרות מרמת התודעה האגרגוראלית של הלא-
עצמי, הניצבת בהיררכיה מעל ה-. תודעה אישית של אישיות מגולמת נפרדת.

בדיוק את התרגום הזה אנו רואים בטקסט, שבו רמת התודעה של המחבר תואמת את רמת תודעת הרוח - "תודעה
על-אישית של הלא-אני".

עמידה גבוה יותר בהיררכיה מנשמה - "התודעת העצמי האישית" (אפילו רמת התודעה של "מלך ישראל"), ואף
יותר מנפש - תודעת המנטליות החיה (זמינה בכל התגלמות). יצור חי: אנושי וחיה כאחד).

בתפיסה זו, רגעים רבים בטקסט מקבלים משמעות אחרת לגמרי... והכל בא על מקומו.

הבה נציג כאן כמה קטעים מתוך Qoheleth, האישיות האסופה.

"הבל הבל, הכל הבל ועצבנות רוח" - מה זה אומר באמת?

פרק א' ב' וא' 14-15

הבל הבלים אמר קהלת הבל הבלים הכל הבל

כל הזכויות שמורות.
מעות לא יוכל לתקן וחסרון לא יוכל להמנות

תרגום רשמי

א,ב הבל הבל אמר קהלת הבל הבל הכל הבל!
1:14 ראיתי את כל המעשים הנעשים תחת השמש, והנה הכל הבל ועצבנות רוח!
1:15 מה שעקום אי אפשר ליישר, ומה שלא אי אפשר לספור.

התרגום שלנו

1:2 אשליה גמורה הוא אמר, קוהלט, אשליה גמורה, הכל אשליה.
1:14 ראיתי את כל המעשים האלה הנעשים תחת השמש הזאת, והנה כולם אשליה והשחתה של הרוח
(רוח)
1:15 את המעוות אי אפשר לתקן, ואת מה שחסר אי אפשר לחדש

התרגום שלנו בשפת הענפים

1:2 אשליה מוחלטת הוא אמר שהאישיות האסופה היא אשליה מוחלטת, הכל אשליה.
1:14 ראיתי את כל הדברים האלה שנעשו תחת אות הבקרה הזו, והנה, הכל הוא אשליה וחווה פתולוגי
1:15 את המעוות אי אפשר לתקן, ואת מה שחסר אי אפשר לחדש

הבה נסביר את הביטוי הפופולרי ביותר "הבל הבלים - הכל הבל" - מה זה באמת אומר?

"הבל הבלים, הכל הבל" הוא ביטוי יפה, אבל בעברית, המילים הללו מכילות מסר אחר.

נתנו למילים האלה את התרגום הבא:

"אשליה מוחלטת הוא אמר, אישיות אסופה, אשליה שלמה היא הכל אשליה."

אם תסתכלו על הטקסט המקורי, בעברית, הוא לא משקף מטפורה יפה של אדם חכם, אלא מציאות מסוימת - שאת מהותה ביקשה "האישיות האסופה קהלת" להעביר לנו...

בעברית המשפט הולך כך: "הבל הבלים".

לשורש העברי "לְבָה" - לְבָה, שמתורגם בדרך כלל ל"הבל", יש גם את התרגום: קיטור מהפה, נשימה; שטויות, הבל.

אנו נותנים למילה זו את התרגום "אשליה".

בכל התרגומים המסורתיים ידועה המשמעות היחידה של הביטוי העברי הזה מהתורה: הבל הבלים.

אנו רואים שמאחורי התרגום של המילים של קוהלט יש משמעות ספציפית יותר. אנחנו מדברים ספציפית על האופי ההזוי של פעולות-מטרות במישור החומרי של עולם המלכות.

התרגום הזה הוא העיקרי בטקסט - פנייה לרוח האדם, כלומר. לתודעה.

על איזה סוג של "געגוע הרוח" מדבר קוהלט ברוח זו?

הבה נשים לב לרגע הזה - "רעות רוח" - "רעות רוח" - ביטוי יציב בעברית מודרנית שיש לו תרגום: חוסר תוחלת, חוסר משמעות

אנו מתרגמים את המילים הללו כ: השחתת הרוח (רוח).

מכיוון שלמילה "רוח" עצמה יש משמעות חשובה.

זוהי רמה נוספת של הנשמה (תודעה) של אדם, המקבילה לרמה של צ'אקרת האג'נה, התודעה העל-אישית של הלא-אני, עליה נדבר בפרקים הבאים.

זה ברמה זו שאדם נכלל בהסכם כזה או אחר. גם כל החוויה של כל הגלגולים נשמרת כאן.

בעצם, "רעות רוח" - כלומר. השחתה של הרוח מדברת על הכללת האדם בחוזה הפתולוגי ועל נוכחותם של אלגוריתמים שליליים (ניסיון) שהצטברו בתת המודע במהלך גלגול החיים בחוזים כאלה, כלומר. - קארמס.

כל המחשבות וההמצאות של אדם לגבי חייו הן רק אשליה וחוזה פתולוגי (השחתה של רוח) - כאשר רוח היא התודעה היצירתית של רמת האג'נה של האדם ובאנלוגיה בכל הרמות הגבוהות...

האמור בפסוק הבא: מה שהושחת אי אפשר לתקן, ומה שחסר אי אפשר לחדש.

מה שהמודל האזוטרי של האדם אומר גם הוא שלא ניתן להסיר את הבעיה או לשנות משהו באדם קבוע וחי בחוזה פתולוגי.

בחוזה הפתולוגי אין הרמוניזציה אפשרית - זה בדיוק מה שאנחנו רואים בדוגמה של החברה שלנו.

אדם יכול לעסוק בכל אזוטריות ועדיין להישאר קניבל, - למשל, המסדרים האזוטריים הגרמניים - SS, Ahnenerbe, Thule.

זו נקודה חשובה מאוד להבנה - שום פעולות בתוך האמנה הקיימת לא ישנו את האמנה עצמה...

רק שינוי באמנה יכול לשנות משהו באמת...

"מה שהיה הוא מה שיהיה... ואין חדש", מדוע זה כך?

פרק א' ח' י'

כל — β די יג β° לא יוכל איש לינוס לא ω probage לראות תמלא און און און
אנא צרו קשר עמנו
אנא צרו קשר עמנו.

תרגום רשמי

כל הדברים בלידה: אדם אינו יכול לספר הכל מחדש; העין לא תסתפק בראייה, והאוזן לא תתמלא בשמיעה.
מה שהיה הוא מה שיהיה; ומה שנעשה ייעשה, ואין חדש תחת השמש.
יש משהו שעליו אומרים: "תראה, זה חדש"; אבל זה היה כבר במאות השנים שלפנינו.

התרגום שלנו בשפת הענפים

כל המציאות האלה מעייפת אדם לא יוכל לממש את זה העין לא תסתפק בראייה והאוזן לא תתמלא בעשייה
ובשמיעה.
מה היה, מה יהיה, ומה נעשה, מה ייעשה, ואין שום דבר חדש תחת אות הבקרה הזה
יש מציאות (הסכם) שעליה ייאמר, תראה את זה החדש הזה: זה כבר היה בעולמות שהיו לפנינו

שירים מדהימים ביותר.

כאן אנו מתארים את הפעולה שהאדם עצמו מבצע, כמבנה אנרגיה-מידע: הוא מממש - מימוש כולל הן ביטוי של מילים (מחשבות) והן ביצוע מעשים התואמים להן (פעולות).

בפסוק ה-8 יש אינדיקציה לכך שהמילה "אדם" אינה פירושה אורגניזם מאוד מאורגן כלל וכי האדם, כמבנה אנרגיה-מידע של התודעה, ניהן בפונקציות ספציפיות.

אנו רשומים עם פעולות מאותו סדר: תפקיד העין הוא לראות, תפקיד האוזן הוא לשמוע, ותפקיד האדם הוא להבין.

הדבר הראשון הנובע מכך: האדם הוא בדיוק התודעה הפעילה, והגוף הוא רק מכשיר.

"עיניים ואוזניים" מתפקדות ללא רצון האדם זה בדיוק האורגניזם שעומד לרשותנו. כלומר, באנלוגיה, בדיוק כפי שהעין רואה, האוזן שומעת, האדם מבין.

ושנית, התפקיד האנושי הוא "ליישם".

חשוב להבין שלמילה זו "יישום" בהסכם כולה יש משמעות שונה מאשר בהסכם החברתי.

מהי המהות של תהליך זה?

בעברית, פעולה זו של אדם מועברת על ידי הפועל "לדבר" (לדבר) המשמעות המודרנית הרשמית היא רק לדבר, שאנו מתרגמים "להגשים". הפועל נוצר מהשורש "דבר" - שכבר תרגמנו לעיל בלשון הענפים כ"מציאות".

בהתאם לכך, הפעולה משורש זה היא "בניין המציאות", המימוש המודע של תוכנית הבריאה.

אז, בתפיסתנו, המהות של הפונקציה האנושית היא "להגשים", לבטא זאת ב"מילים" ולהגשים זאת במעשים.

הַהֵן. הגדירו את האות המתקבל מהתוכניות הרוחניות דרך ההבנה שלכם, דרך העשייה שלכם. התוצאה המתקבלת (דבר, חפץ) משמשת עבור אדם בהסכם כזה כקריטריון למצבו, תכונותיו ויכולותיו שלו.

מתוך פסוק זה, מתחילה קחולת לחשוף את הנושא המיועד - "מה נשאר לאדם (האדם) בכל מעשיו שהוא עושה תחת השמש הזו".

מה זה אומר - העין לא תספיק לראות - זה אומר ש"לראות" עצמו הוא תהליך, ולא דרך להשיג תוצאה.

באופן דומה, האוזן לא תתמלא בשמיעה, כלומר, שמיעה היא תהליך, ולא דרך לתוצאה...

באמצעות דוגמאות אלו, קוהלט מראה לנו שכל פעולות האדם תחת השמש הזו הן רק תהליך מסוים, אך לא ניסיון להשיג תוצאה כלשהי.

מה המשמעות של תהליך זה ומה הוא צריך להיות - נדבר בחלק השישי של הספר.

מכאן נובע שאין משמעות מיוחדת למה שאדם עושה בדיוק - הכל מעייף (דורש הוצאת אנרגיה) - ולא מביא לסיפוק... למילוי נפשי...

בכלל לא נובע מכך שאין צורך לעשות דבר במקרה זה - זה רק אומר שאין הבדל מהותי במה שאדם מגיע לעצמו ולמה הוא מקדיש את חייו...

משמעות חייו של אדם היא מעבר להבנתו, בדיוק כמו המשמעות של לראות ולשמוע - אנו רואים, שומעים, חיים...

לכן, מבלי להגיע למשמעות האמיתית של החיים, אין הבדל במה שאנו מגיעים לעצמנו.

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

יתרה מכך, כל הציוויליזציה שלנו מדגימה לנו בדיוק את זה - כמה רעיונות ואידיאולוגיות שונות העלו אנשים - ולמה כולם הובילו? לעייפות נפשית...

למשל, כמו שהוא יגיד בפרק ה'.

פרק ה, ט

דף הבית

תרגום רשמי:

מי שאוהב כסף לא יסתפק בכסף ומי שאוהב עושר לא ירוויח מזה. וזה הבל!

התרגום שלנו:

מי שאוהב כסף (כסף) לא יסתפק בכסף (כסף) ומי שאוהב בקהל (תהילה) לא יקצור (לא יקבל את התוצאה), זו גם אשליה

על זה בנוי כל חוזה חברתי ומה שמניע אנשים בו: כסף ותהילה. לדוגמא, כיום יש הרבה שיטות ל"הנעת צוות אפקטיבית", המבוססות על שני עמודי התווך הללו: תגמול כספי ואמביציה, כלומר קל לנהל אדם חברתי באמצעות שאפתנות, דרך דימוי עצמי. ...

קוהלט אומר שאנשים כאלה "לא יקצור את הקציר". קוהלט מעמת את המוטיבציה הזו עם משהו אחר. זה משהו אחר, החיים בחוזה הבורא. איפה לאדם יש מוטיבציה ומשמעות אחרת בחיים.

מה היה, מה יהיה ומה נעשה, מה יעשה ואין שום דבר חדש תחת השמש הזו

חשוב להבין שאנחנו לא מדברים על פעולות פיזיות – אלא על מצבי נשמה, על מוטיבציה נפשית לפעולות, שאינה משתנה לאורך כל מאות ואלפי השנים.

כל הספרים העתיקים נכתבו בדיוק על זה - על הנשמה ומוטיבציית החיים שלה... לכן, אם היום יש לנו גאדג'טים שלא היו קיימים קודם לכן, זה ממש לא משנה כלום עבור הנשמה שלנו - כל בעיות הנשמה נשארות בדיוק אותו דבר באותו מקום.

"אין זיכרון מהעבר", מהו "זיכרון" שאינו קיים?

בפסוק הבא של פרק א', קוהלט אומר את הדברים הבאים:

פרק א' יא

יש דבר שְׁיֵאמַר רְאֵה־זֶה תִּדְּוֹשׁ הוּא; אֲנִי צָרוּ קֶשֶׁר עִמָּנוּ
אֲנִי צָרוּ אֵיתָנוּ קֶשֶׁר נָה

תרגום רשמי:

יש משהו שעליו אומרים: "תראה, זה חדש"; אבל זה היה כבר במאות שלפנינו.
אין זיכרון מהעבר; ולאילו שיבואו אחר כך לא יזכרו מה יקרה.

התרגום שלנו בשפת הענפים:

יש מציאות (הסכם) שעליה ייאמר, תראה את זה החדש הזה: זה כבר היה בעולמות שהיו לפנינו
אין זיכרון של הראשון, כמו גם האחרון, אשר יהיה; לא יהיה להם זיכרון - עם אלה שאחריו

מתצפיות על העולם המודרני שלנו, אנו רואים כיצד זיכרון אירועי העבר נעלם תוך 2-3 דורות. לדוגמה, אתה יכול לקחת כל מהפכה, או סדר עולמי חדש, שלמענו אנשים היו מוכנים להקריב את עצמם.

ניקח, למשל, את מהפכת אוקטובר ברוסיה. הדור הראשון שביצע את המהפכה הזו והקים ממשלה חדשה היה מוכן להקריב את עצמו למען הרעיון הזה. היום, 100 שנים מאוחר יותר, מעטים האנשים שזוכרים או יודעים את האמת על אותם אירועים. והגיבורים של אותן שנים כבר לא נראים היום כגיבורים, והאנדרטאות שלהם חרבות, והערים הנקראות לכבודן מחזירות את שמותיהן הישנים.

מזה מורכבת תוכנית הווירוס (שהותקנה בטרם עת) "Reason". המוח הוא ש"מעלה" רעיונות חדשים בחושים חברתיים. בשלב הבא, הרעיונות הללו לוכדים קבוצות של אנשים שמוכנים להקריב את עצמם למען יישומם. אבל אחרי 2-3 דורות, שום דבר לא נשאר מהרעיונות האלה אף אחד לא זוכר או מכיר את כל הגבורה והאידיאולוגיה שהניעו אנשים.

דורות חדשים רוצים לחיות אחרת, יש להם רעיונות "הגיוניים" חדשים. זה יקרה עד שאנשים ישתכנעו בחוסר התוחלת של התבונה ויתחילו לחזור לחיים באור הבורא.

שימו לב גם שהמילה העברית "דור", שתורגמה לדור בפסוקי קהלת לעיל, יכולה להתייחס באותה מידה הן לדור והן לגלגול נשמות.

לתודעות שמתגלמות שוב אין זיכרון מחייהן הקודמים (למעט חריגים נדירים מאוד).

אנו רואים שאנשים לא לומדים מההיסטוריה, לא לומדים מטעויות העבר. זה בולט במיוחד כעת, כאשר כוחות אפלים פתחו במלחמות באירופה ובמזרח התיכון, וגם מאיימים על העולם באסון גרעיני. איפה הזיכרון של זוועות המלחמה שהיו לסבים, סבים ואבותינו? היא נעלמה כאילו המלחמות והסבל הנוראים של המאה ה-20 מעולם לא התרחשו.

כלומר, קוהלת אומר לנו דבר די נורא, שהאנושות המודרנית היא בכלל לא משהו אינטליגנטי וניתן ללמד אותו. שכל הדעה שלנו על עצמנו כמין אינטליגנטי היא לא יותר מ"אשליה ותודעה מושחתת". למעשה, אנחנו רק בובות הנשלטות ממישור גבוה יותר. כל המכונים והאוניברסיטאות שלנו, כל ההיגיון והפילוסופיה שלנו לא שווים כלום.

ואנחנו רואים את זה היום, שוב, בבירור כאשר סטודנטים מהאוניברסיטאות הטובות בעולם קמים להגנת ברברים ורוצחים מקבוצות טרור כמו חמאס, הג'יהאד האיסלאמי, חיזבאללה והתקשורת העולמית מעוותות את העובדות ועושות חסד עם אדוניהם הבלתי נראים.

אנו רואים בבירור כמה שפל וחסר חשיבות הוא כל העולם החברתי הנאור כביכול שלנו, ללא יכולת לגנות ולעצור את התוקפן, למנוע הרס והרס.

כתוצאה מכך, הדבר היחיד שנותר ליחיד הוא "לאכול לחמו, לשנות את יין, לאהוב את אשתו, לשמוע לאלוהיו ולמלא אחר הוראותיו - המצוות". כלומר, לממש את הטבע החייתי שלכם ולהיות חוליה בהיררכיה של התודעה. אבל התבונה לא תוביל לטוב, היא רק "אוי מהדעת".

כל מי שלא רואה את זה, לא מבין וחושב על עצמו אחרת פשוט עדיין בתחילתה של דרך ארוכה של התפתחות... לא משנה כמה גדולים וחשובים כל הישגיו ייראו לו, "הם לא יראו את זה. יש זיכרון עם אלה שיבואו אחר כך..."

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

"ירא את אלוהים ושמור את מצוותיו", מדוע קהלת אומר שאין טוב יותר לאדם.

פרק יב:1, ו-ח, יב-י"ד

אנא צור איתנו קשר

כל הזכויות שמורות ל הבור

כל הזכויות שמורות.

הבל הבלים אמר הקהלת הכל הבל

אנא צרו קשר עמנו

כל הזכויות שמורות.

כל הזכויות שמורות.

תרגום רשמי:

ותזכור את בוראך בימי נעוריד, בטרם יבואו הימים הקשים ויבואו השנים אשר תאמר: "אין לי חפץ בהם!"

עד שנשברה שרשרת הכסף, ונקרע רצועת הזוהב, והכד נשבר ליד המזרקה, ו
הגלגל מעל הבאר קרס.

וישוב העפר אל הארץ כשהיה; ושב הרוח אל ה' אשר נתן אותה.
הבל הבלים, אמר קהלת, הכל הבל!

ומעל לכל זה, בני, היזהרו מכך: חיבור ספרים רבים לא יגמר לעולם, וקריאה מרובה מעייפת את הגוף.
הבה נשמע את מהות הכל: ירא את ה' ושמור את מצוותיו, כי זה הכל לאדם;
כי אלוהים יביא כל מעשה למשפט, גם כל סוד, בין טוב ובין רע.

התרגום שלנו בשפת הענפים

וקבל-(תממש)-ידיעת בוראך בימי נעוריד עד שיבואו הימים הרעים הללו ויבואו (יבואו) השנים אשר תאמר
עליהם, אין לי צורך בהם.

עד שנשבר חוט הכסף הזה והתודעה הזו תיסחף וכלי התודעה יתפרץ למקור הזה והגלגל (מעגל, מחזור) רץ
לעבר הקבר הזה

והאורגניזם הזה ישוב לתוכנית-אדמה אשר היה-הוא והתודעה היצריתית הזו ישוב לאלוהים הזה שנתן לו
אשליה מוחלטת אמר אישיות אסופה הכל הוא אשליה

ויותר מכל זה, בני, היזהר (היזהר) מלהתחייב ולעשות ספרים של המונים אין קץ ודיבורי סרק על עייפות
רבה (מתח) הגוף (בשר)

סופה של המציאות הוא כולו נתפס-וממומש: האל הזה מרגיש-אות ובפקודות-נפשיות-החזקה-קיבעון-TS- כי
זה כל זה אדם

על כל פעולה של אלוהים זה יוביל למבחן של תהודה לתוכנית עם כל הסוד, בין אם זה טוב או רע

רק מי שתופס את אור הבורא, ובהתאם ירא את אלוהים, ולכן מקיים את מצוותיו, יזכה בשמחה בחייו הארציים.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

כל האחרים שמנסים לחיות על פי נורמות וכללים מעשה ידי אדם, לא משנה כמה יפים הם עשויים להיראות - למשל, קומוניזם, "העתיד הבהיר של האנושות כולה", או "ליברליזם" מודרני - מבצעים ומרבים את הרוע, מכיוון שהם אינם יודעים את עתיד מעשיהם - אלא מודרכים רק על ידי רגע קצר באחד מגלגוליהם.

כל הניסיון של "כוונות טובות" כאלה, הנחשבות לאורך זמן, אמורות ללמד אדם חושב שכל הפנטזיות והאשליות של מוחו מעולם לא הובילו לשום דבר טוב.

יתר על כן, הרוע המושלם תמיד יחזור לאדם - לא בחיים האלה, אלא בחיים הבאים.

לכן, כשילדים נולדים עם פציעות קשות, בלי ידיים ובלי רגליים, אז זה הרוע שנעשה על ידי הנשמה הזו, החוזר לבעלים...

לכן, רק אדם חכם, המקיים את רצון ה', עוקב אחר המוטיבציה האמיתית שלו וחי לפי המוטיבציה הזו - כלומר, מממש את צרכיו, ולא ממציא לעצמו פעילויות, כמו אותה "פיתוח" של מי יודע מה - יחיה בשמחה.

לאדם אין הזדמנות להבין את תכנית הבריאה (לאמץ את הרוח), ותקופות ההתגלמות והמוות מוחקות את זיכרון גלגולי העבר - לכן, האדם אינו יודע ואינו יכול להבין במוחו מה בדיוק יהיה טוב עבורו, כמו עבור נשמה אלמוות, ולא גוף החי היום.

לכן, עבור איש נפש, איש תודעה, עבור אדם, אין דבר טוב יותר מאשר לכבד את אלוהים ולקיים את מצוותיו. כל דבר אחר שאדם עושה רק כדי להזיק לעצמו.

בעולם החברתי היום הכל הפוך - הנבלים שהפרו את כל המצוות האפשריות והשמידו הרבה אנשים נחשבים גיבורים, "צדיקים" - והצדיקים האמיתיים, שמצילים חיים וקוראים למצפון ולשמירה על מצוות, מוכרזים כ"טורחמישי" ונרדפים כמו נבלים...

האדם החברתי המודרני ישן, ישן יום ולילה, התודעה שלו ישנה, והתבונה שלו לא יכול למצוא לעצמו את ההצדקה לחייו, המטרה ה"גדולה" שלשמה הוא חי, כי המטרה הזו היא ברמה התודעה, לא התבונה, ו בכוחו של אלוהים, לא האדם...

אף חכם לא יסביר לאדם חברתי את מטרת חייו ומשמעות חייו - לכן אין טעם ללכת לפרויקטים אוטוריים כדי ללמוד על "מטרתו" שם.

לכן, כל אלה שמחפשים את "מטרתם הגדולה" ושואפים "לעזור לאנשים" באופן בלתי מוסבר במה ולמה הם פשוט אגוצנטרים עם ESC מנופח, - אינם מסוגלים ואינם רוצים להבין את יסודות עולמנו ואת מצוות ה', שהעולם שלנו שלט בו...

"שארית" לאדם, ו"מלווה" לאלהים.

פרק א' ג-ד'

מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמל תחת השמש
דור הלך ודור בא והארץ לעולם עמדת

פרק ב' יג-י"ד

דף הבית
החכם עיניו בראשו והכסיל בחשך הולך וידעתי גם אני שמקרה אחד יקרה את כ לם

תרגום רשמי

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

פרק א' ג-ד'

איזה רווח מרוויח אדם מכל העמל שהוא עמל תחת השמש?
דור עובר, ודור בא, אבל הארץ נשארת לנצח.

פרק ב' יג-יד'

וראיתי שיתרון החכמה על הטמטום הוא ליתרון האור על החושך.
עיניו של חכם בראשו, אך שוטה הולך בחושך; אבל למדתי שגורל אחד נופל על כולם.

התרגום שלנו בשפת הענפים

פרק א' ג-ד'

מהי שארית התודעה עבור אדם (האדם) בכל פעולותיו שהוא עושה (מבצע) תחת אות בקרה זה
גלגול הנשמה עוזב, גלגול הנשמה מגיע, אבל האדמה הזו (ארץ) עומדת לנצח

פרק ב' יג-יד'

וראיתי מרמת האישייות הנאספת שיש את שארית-התודעה הזו במצב-ההכלה-המודע-באור הבורא לפני
המצב-כלי-השכל הזה, כשריד- של התודעה של האור הזה לפני החושך הזה
האישי-ב-מצב-של-הכלה-תודעתי-באור-הבורא-עינו-בראשו- (מלפנים), והאישי הזה-ב-a-מצב-ללא-מוח
בחושך, מתפתח וצובר-ניסיון, גם מרמת האסופים- יחידים שגורל אחד פוקד את כולם

לאורך כל הספר, קוהלט מדבר הרבה על "שארית" מסוימת שיכולה להישאר לאדם מכל מעשיו תחת השמש הזו
(מחיינו ומכל חיינו גם ר' מונרו מדבר על משהו דומה, וקורא לזה "מתנות."); "לבורא. נדבר על כך יותר בפרק
"המטרה והמשמעות של החיים" בחלק הבא של הספר. כעת אנו רוצים רק לסכם ראשוני, על סמך כל מה שנאמר
לעיל - מה זה?

**זהו שינוי בתודעה, סיבוך של התודעה, סיבוך של מבנה הפסיכו-אנרגיה-מידע של אדם, שעלול להתרחש או
לא להתרחש כתוצאה מהחיים.**

אם זה לא יקרה, אז אפשר לומר שחיים אחרים חיו לשווא - וגם אם אדם הוליד חבורה של ילדים ונתן לכולם
חינוך, ובנה בית, ונטע עץ, והרוויח. הרבה כסף, ופרנס את כל קרוביו, והענייני חילקו, - אך יחד עם זאת, כל חיינו
חי רוחנית כמו כולם - הוא עבר בדרך המשותפת במסגרת החוזה החברתי, - הוא התקדם בדרך המשותפת. לא
ביצע שום פעולות רוחניות אקטיביות עצמאיות, הוא עצמו לא הבין דבר ברמת השקפת העולם, המצפון, המוסר,
הוא לא השתמש ברחמים, חסד והוא עצמו לא הבחין ברשע, לא הרגיש את הבורא ולא מילא את שלו. מצוות, אז
שום דבר לא התווסף לנשמתו במהלך חיינו - שום "שארית".

על זה בדיוק מדבר קוהלט הרבה, בהתחשב בהיבטים שונים של החיים ומסביר שכל מה שאדם חברתי מחשיב
כטוב, כן טוב, לחיים שחיו ללא חוסר מטרה, הוא למעשה אשליה ריקה והשחתה של הרוח, שאינו יוצר את הדבר
החשוב ביותר, שלמענו אדם חי - שינויים בתודעה... שינויים באדם עצמו, כי האדם הוא התודעה, - וכל השאר -
אדם מציא לעצמו וזו אשליה.

שינוי בתודעה בא לידי ביטוי בשינוי בחיים, בשינוי בחוזה - במודעות לנוכחות הבורא ולעובדה שהבורא (קוראים
לזה כל מילה) הוא שקובע את כל חיינו של האדם, הנתינה. לו מוטיבציה לפעולות מסוימות.

אדם חברתי אינו קולט את המוטיבציה הזו, וכתוצאה מכך, מבלה את כל חיינו בהמצאת כמה מטרות ומשמעויות
שגויות של החיים, חי דרך גלגול קפדני אחד אחרי השני וצובר קארמה שלילית.

לכן, המשימה הראשונה של מי שרוצה להתפתח רוחנית היא לא לרוץ ל"קורסי התפתחות", אלא להתחיל להקשיב
לעצמם, לתודעה שלהם, למוטיבציה האמיתית שלהם ולחיות בהתאם לה.

ורק מי שהמוטיבציה האמיתית שלו טמונה בהכרת העולם, האדם, הבורא צריכים למצוא מאסטר וללכת לעסוק
בהתפתחות רוחנית, אזוטריית ודברים אחרים.

על מהי "השארית לאדם" ועל ה"ליווי" שה' מצפה לקבל מאדם, קרא עוד בפרק "תכלית ומשמעות החיים בהסכם הברית" בחלק השישי של הספר.

מסקנות על ספר קהלת – האישיות האסופה

כפי שהזכרנו לעיל, תת המודע האנושי הוא מבנה אגריגוריאלי, המורכב מהתודעות האישיות של כל הגלגולים הקודמים.

אם אדם חי כעת מסוגל לחדור לתוך גלגולי עבר אינדיבידואליים, אז הוא מרחיב את אישיותו החיה כעת עם כל הניסיון, הידע והחוויות המאוחסנים בתת המודע שלו.

אנו קוראים לתהליך הזה "איסוף אישיות". ככל שאישיות חיה כיום תאסוף יותר גלגולים מהעבר, כך היא תהפוך להיות ארוכה יותר בזמן ומורכבת יותר.

בעבודה עם גלגולי עבר, אדם כולל חוויות עבר ואלגוריתמי התנהגות בעבר לתודעתו. אדם כבר לא צריך לחיות דרך כל הניסיון שנצבר בתת המודע שלו כדי להחזיק בו במודע.

בכל מקרה, התת מודע שלנו שולט בחיינו בעזרת אלגוריתמי התנהגות – החוויה החוזרת ונשנית של גלגולי עבר, המופקדת באגרור של התת מודע.

הנקודה החשובה כאן היא לא להתבלבל.

אנו מחשיבים את התת-מודע כסוג של ישות כפולה. מצד אחד, זהו אוסף של כל תודעת העבר שלנו עם חוויות החיים שלהן, ומצד שני, זהו אגרור שבו מאוחסנים ומודגשים אלגוריתמי ההתנהגות של האישיות שלנו, בדומה לאופן שבו אלגוריתמי ההתנהגות הכלליים של כל האנשים מאוחסנים באגרור של המין האנושי.

האדם שנאסף מתואר בספר העתיק - קהלת - קהלת, שמיוחס לשלמה המלך רק משום שכתוב בו שהוא נכתב על ידי אדם, מלך ישראל משושלת דוד. זהו התרגום שלנו תוך התחשבות בשפת הסניפים. החברה המודרנית מתרגמת את זה כ"מלך ישראל בן דוד", ומגיעה למסקנה חד משמעית שאדם כזה יכול להיות רק שלמה המלך, בנו של דוד המלך.

יתרה מכך, ניתוח הטקסט מלמד שלא מדובר בטקסט מתקופת שלמה המלך, אלא בטקסט מאוחר יותר. וכמו תמיד, מדעני החברה מבולבלים.

בלבול נוסף נובע מעצם שמו של הספר - "קהלת", כי אין מילה כזו בעברית החדשה. כלומר, השורש "קהל" - כחל - קיים, אבל הצורה "קהלת" לא.

אבל אנחנו יודעים שהשפה משתנה עם הזמן ויש צורך להשתמש בכל האמצעים האפשריים כדי להחיות את המשמעות העתיקה של מילים.

באמצעות מילון התאים בני שתי אותיות של השפה העברית - נדבר על כך בהמשך, כמו גם בהסכם האמנה, אנו מגיעים למסקנה שהמילה "קהלת" פירושה האישיות האסופה, כלומר אדם שיש לו מימש את גלגוליו הרבים, את כל כחל גלגוליו, את אישיות העבר שלהם. זה מאושר במלואו על ידי כל הטקסט של הספר.

הספר מספר לנו על אדם שחווה כל מיני מצבי חיים - עוני ועושר, רציונליות, טיפשות, שכרות, התנזרות, סגולה, הוללות ועוד ועוד. אם אנחנו תופסים את הספר באמנה חברתית מודרנית, אז זה בדרך כלל הופך לבלתי מובן איך אדם אחד יכול לחוות כל כך הרבה בחיים אחד. ועוד, אם אדם זה הוא שלמה המלך, יליד בית דוד המלך. ובכן, הוא בהחלט מעולם לא היה עני.

בחווה הברית הכל בא על מקומו - מדובר באדם שהגשים את גלגוליו הרבים, בהם היה גם עני וגם עשיר וגם צדיק ועבריין...

איזו מסקנה מסיק אדם כזה, שזוכר את כל חייו הקודמים ומסוגל לנתח את כל חוויות חייו על פני גלגולים רבים?

שכל החיים הפיזיים שלנו הם "הבל הבל ועצבנות הרוח". באמצעות מילון הענפים, אנו מתרגמים מעברית לא "שפת רוח" - אלא "תודעה מקולקלת". כלומר, כל החיים החברתיים שלנו על כל מטרותיהם ומשמעויותיהם - להיות אדם טוב, איש משפחה טוב, להבטיח חיים נוחים, להיות מדען ולפתח מדע וכדומה - הם לא יותר מאשר הבל ריק וריק. תודעה מושחתת, - כי המטרה והמשמעות של הגלגול שלנו שונה לחלוטין.

יתרה מכך, בסוף הספר, האישיות האסופה הזו אומרת את הדברים הבאים - "תירא יותר מכל ספרי ההמון, אבל שמע לאלוהיך וקיים את מצוותיו". אמירה מוזרה מאוד עבור החברה המודרנית, אבל מאוד מובנת עבור הברית.

כמעט כל הספרים המודרניים נכתבים לפי התבונה ולפי התבונה, בעוד שהאדם הוא התודעה ומשימתו היא לעזור את החיים בתבונה ולעבור לחיים באור הבורא, כלומר "הקשב לאלוהיך ותמלא את מצוותיו" - לתפוס את ייעודך כתודעה בהיררכיה של התודעות ועקוב אחריו, ולא ספרים...

יחד עם זאת, האישיות האסופה מעבירה לנו עוד מחשבה אחת - שזה לא משנה מי היית בחיים, כי סוף החיים האלה יהיה זהה לכולם - גם עניים וגם עשירים וגם חכמים וטיפשים...

לכן, אין טעם לשאוף להשגת מטרות חברתיות טהורות, סבירות - עושר, כוח וכו'. יתרה מכך - "על ידי הגברת הידע, אנו מגדילים את העצבות" - כי השקיעה בחברה, בנפש וההפרדה מהתודעה, מהבורא - רק מרחיקה אותנו מהתכלית שלנו והופכת את גלגולנו לריק וחסר משמעות מעמדת תכליתו המקורית.

להתנהגות חברתית, האישיות הנאספת אומרת לנו - "שתה את ייך, אכול לחמך, אהבת את אשתך, שמע לאלוהיך וקיים את מצוותיו"...

במילים פשוטות - עסוק בהישרדות ובהתרבות שלך - תממש את תפקודי החיות שלך וחי בתודעה, ולא בנפש.

כלומר, כל משמעות חיינו אינה טמונה במה שאנו משיגים בחברה, ולא בכמה ילדים אנו מביאים לעולם, ואיזה הורה טוב נהיה עבורם, אלא עד כמה נוכל להתרחק מהחיים. ב-mind ועבור לחיים בתודעה.

וגם, לצבור את ניסיון החיים האישי הדרוש לנו, שישבך את התודעה שלנו ויישמר באגרור של התת-מודע. וכל ההישגים החברתיים שלנו ייעלמו לאחר מותנו.

האישיות האסופה ו"תחיית המתים"

יש מושג בעולם - "תחיית המתים".

יש המבינים זאת פשוטו כמשמעו במובן הפיזי שעצמותיהם המרוקבות של אנשים מתים יחזרו לבשרם ויקומו מקבריהם. אכן, באמנה החברתית המודרנית אי אפשר לחשוב על כל תחיית המתים אחרת.

בברית, אנו מבינים את תחיית המתים כמשהו אחר לגמרי.

האדם הוא נשמה בת אלמוות שחיה גלגולים מרובים בגוף פיזי. כל הניסיון שנצבר על ידי הנשמה במהלך כל גלגול מאוחסן בתת המודע שלנו. ניתן להשוות זאת לאופן שבו אנו מאחסנים קבצי מידע על דיסק מחשב בצורה דחוסה.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

במקרה זה, הקובץ של חיינו הנוכחיים נמצא ב-RAM של המחשב. לאחר סיום הגלגול הבא, כל המידע על החיים האלה יידחס ויאוחסן באזור התת מודע, בתדירות של צ'אקרת האג'נה.

אם אדם עובד עם תת המודע שלו, מנסה לחדור עם התודעה הפעילה שלו לתוך "קובץ" כלשהו של חיי הקודמים, אז בכך הוא מרחיב את טווח התודעה שלו. על ידי תפיסת התודעה שלנו את מכלול המידע מחיים קודמים, אנו מסבכים בהדרגה את התודעה שלנו, מכיוון שחווית העבר כולה על כל החוויות, רגשותיה, רגשותיה וכדומה, הופכת לחלק מהתודעה הנוכחית שלנו.

אנו יכולים לומר שבכך אנו מעלים את גלגולי העבר שלנו מן המתים.

כיום, מנת חלקם של מעטים לעסוק בעבודה כזו עם התודעה ותת המודע שלהם.

אבל ייתכן שיום אחד יגיע זמן שיקל על כל התודעות המגולמות לקבל גישה ל"קבצים" של כל גלגוליהם בעבר. לפיכך, כל האנשים שחיו אי פעם יקומו לתחייה. הם יקומו לתחייה בתודעה, לא משנה אם באותו זמן יהיו גופים מגולמים על פני כדור הארץ, או שלא יהיו גופים כלל.

חשוב לזכור תמיד שאדם אינו גוף פיזי, אלא נשמה בת אלמוות שמתגלגלת מעת לעת לגוף. במקרה זה, אפילו בלתי אפשרי לדמיין כיצד ניתן להחיות את כל גופיה של נשמה אחת. איך אפוא תתחלק נשמה אחת להרבה גופים. אבל אפשר מאוד לדמיין את תחייתן של תודעות מרובות במסגרת של תודעה אגוראלית אחת.

לפיכך, תחיית המתים תייצג את הטרנספורמציה של כל החוויה המודעת שנצברה במהלך גלגולים רבים לתודעה אגוראלית אחת. והאדם יהפוך לאגרגור, כלומר יעלה לרמה הבאה של ההיררכיה של התודעות.

זה תואם לחלוטין את כל עיצוב הבריאה, התכלית והמשמעות של חיי אדם, כפי שמתוארים לנו בטקסטים העתיקים.

תחיית המתים וחיי נצח

נחזור לנושא שכבר דנו בו בחלק הרביעי של הספר, פרק "תודעה (נשמה) והגוף המתגלגל".

בואו נדבר הפעם על הבנתנו את תהליך "תחיית המתים", המבוסס על איחוד התודעה האישית שלנו עם התת-מודע שלנו והפיכת התודעה האישית שלנו למבנה אגריגורי, המאוחד עם התת-מודע, מוביל אותנו ל- הבנה של חיי נצח.

כלומר, השלב הבא בהתפתחות התודעה האנושית מורכב בהתמזגותה עם תת המודע והופך את התודעה האישית האנושית לאגרגור.

מהכתוב בתורה, על גן עדן, שם התרחשה התפתחות האדם, או ליתר דיוק התודעה האנושית, שנתפסה במעשה הבריאה, אנו יודעים על קיומם של שני "עצים" אסורים - "עץ הדעת". "ו"עץ החיים", שפירותיו נותנים אלמוות.

הפירות מ"עצים" אלו נאסרו לאדם בשלב יצירתו בגן עדן.

אבל עצם נוכחותם של פירות כאלה אומרת לנו שהם חלק מתוכנית הבריאה ויינתנו לאדם בשלב מסוים של התפתחותו.

מאחר ש"נחש", הנחש יודע הכל, התערב בתוכנית הבריאה, ובעקבות התערבות זו אכלו אדם וחווה את הפרי האסור מעץ הדעת, שבעקבותיו גורשו מגן עדן. וממקום במישור הפיזי כדי לתרגל את האינטראקציה של הנפש והתודעה.

נזכיר את האמור בתורה, עליה כתבנו קודם:

"גירשתי את האדם הזה

ואני התיישבתי על הסף (על הסף) של גן העדן הכרובים האלה והאנרגיה (הלהבה) של החרב הזו מתחלפת (מתהפכת)"

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

כלומר, כעת, כתוצאה מגלגולים רבים במישור הפיזי, על האדם לפתח את התודעה שלו באופן שקודם כל ילמד לתפוס את אור הבורא, ולא לחיות בשכל. ושנית, להגיע למצב של אישיות אסופה, לאחד את התודעה הגלומה שלך עם התת מודע, להפוך לתודעה אגרגורית שיכולה לעקוף את הכרוך בדרך לגן עדן.

בנוסף, אדם אוסף את הכמות המקסימלית האפשרית של כוח אישי - אנרגיה, כדי להתגבר על החרב הבווערת.

כתוצאה מכך, אדם כזה לא רק חוזר לגן עדן, אלא זוכה לגישה לעץ החיים, כלומר, תודעה אגרגוראלית כזו כבר לא מתה או מתגלמת, אלא קיימת לנצח וממשיכה להיות מורכבת יותר.

למעשה, התורה מתארת לנו את התוכנית ליצירת התודעה האנושית בדמותן ובדמותן של תודעות גבוהות יותר, כלומר תודעה בעלת יכולת התפתחות ומורכבות.

והתכלית והמשמעות של כל הגלגולים שלנו על פני כדור הארץ בגוף הפיזי היא לצבור ניסיון ולסבך את התודעה, שכתוצאה מכך מתאחדת עם תת המודע וחוזרת לגן עדן לחיי נצח. אלו הם חיי הנצח של התודעה, אבל לא של הגוף הפיזי.

אם אדם וחווה לא היו אוכלים את הפרי האסור מבעוד מועד, אז אולי לא היה בכלל מישור קיום פיזי. ואדם וחווה היו חיים ומתפתחים בגן עדן ובשלב מסוים של התפתחותם, הם היו מקבלים גם שכל וגם חיי נצח.

היום יש לנו ברירה - או לממש את הכתוב בטקסטים עתיקים ולבנות את חיינו בהתאם למידע הזה, או לחיות במוחנו, לבנות אשליות אינסופיות ולהמציא לעצמנו עוד ועוד מטרות ומשמעויות חדשות של החיים, אשר רק מוביל אותנו להרס ולאסונות.

ישנם פרקטיקות המאפשרות לתודעות אקטיביות להאיץ את התפתחותן ולעבוד עם גלגולי העבר שלהן. על ידי כך שהתעורר לתחייה גלגול עבר אחד אחרי השני ושילוב כל המידע מגלגולי העבר בתודעתו הפעילה, האדם מאיץ את התפתחותו.

ראה ציטוטים בנושא בנספח 6. על החזרה ל"גן עדן" לעץ החיים שבתורה, ול"נשר" של הטולטקים.

מידע על העולם והאדם מתוך "ספר יצירה" (ספר יצירה)

משנה א' 9-13...

דף הבית ולרוח ודבור והוא רוח הקודש
שנים רוח מרוח חקק וחצב בה עשרים ושתים אותיות יסוד שלש אמות ושבע כפו לות ושתים עשרה פשוטות ורוח אחת מהן
Overn מים מרוח ח וצ woodn כ" late שה THEA # ronic כ CHER כ CHER יאמר הוא ארץ
אנא צור איתנו קשר השרת ומשלשתן יסד מעונו שנאמר עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש ליהט
אנא צור איתנו קשר בהם ששה קצוות.

התרגום שלנו:

עשר ספירות (שלבים) של עכבה אחת - תודעה (רוח, רוח) של אלוהים חיים יתברך יתברך הוא שמו של קולו המחייב עולמותיו ותודעתו (רוח, רוח) ודיבור (דיבור) והוא התודעה (רוח, רוח) של קדושה

שניים - תודעה מתוך תודעה (רוח מרוח) מגולף (מגולף) ומגולף (מיצירה) איתו עשרים ושניים סימנים (אותות, אותיות) של היסוד שלושה גורמים ראשוניים שבעה כפולים (מצבים מורכבים של דואליות) ושנים עשר פשוטים (לא מסובכים) פעולות (תודעה (רוח), רוח) אחד מהם

שלוש - מים (מידע) מהתודעה (רוח, רוח) לגיטימציה (חתוך) וגילפו איתם עשרים ושניים סימנים (אות, אותיות) מכאוס (טוהו ו-והו) רפש וחמר לגיטימציה כמו ערוגה בגינה מגולף כמו א - כמו חומה (מחסום) הקיף אותם כתקרה והטיל עליהם לובן (שלג) והפך לאבק (מרחוק) כמו שנאמר: "כי בלבן (שלג) יקרא ארץ (ארץ)".

ארבע - אש ממים לגיטימציה וחצבה איתה את כסא הכבוד הזה לשרפים ולאופנים ולבהמות הקדושות (החיות) ולמלאכי השרת, ששלושה (כלומר הספירות) הקים מנזר משלו, שנאמר: "הוא עושה מלאכים (שליחים) - רוחותיו (רוח) עבדיו - אש לטהרת" (ציטוט מתהילים 104:4)

בחר שלושה סימנים (אות, אותיות) מתוך פשוטים בסתר (בסוד, בסוד) אלף, ממ, שין והגדיר אותם בשמו הגדול והטביע בהם שישה גבולות (סוף, השלמה, תוצאה)...

נעבור להבנת "ספר יצירה" (ספר יצירה) - הספר הקטן הזה ניתן וצריך להבין ולחשוב מחדש כל הזמן, כי יש בו משמעות עצומה.

1. הם מתארים לנו את בריאת העולם שלנו, שמתחילה בהפרדה של התודעה (המחשבה) מתודעה עליונה - "רוח מרוח" (רוח מהרוח), שהיא עבורנו הבורא, התודעה היצירתית, אבל של א. מסדר נמוך יותר, פשוט יותר.

זוהי תחילתו של תהליך בריאת העולם שלנו, כחוליה אחת בהיררכיית העולמות.

2. יתרה מכך, התודעה המבודדת הזו, המחשבה הזו על בריאת העולמות, יוצרת מידע - "מים מהרוח" - כלומר, יוצרת תיאור של העולמות, שכן, כידוע, הבסיס לכל דבר ב- עולם הידוע לנו שקרים מידע.

3. לאחר יצירת שדה המידע נוצר שדה אנרגיה מאוחד - "אש מי ימים" (אש ממים). עצם הדבר שטסלה ואחרים חיפשו, הגדירו את אתר כביטוי של שדה האנרגיה המאוחד וכיסוד הראשון בטבלה המחזורית.

יש לפרש את המושגים רוח, מים ואש במובן האזוטרי שלהם. מכיוון שטקסטים עתיקים נכתבו במשך מאות שנים, הם משתמשים במילים הבסיסיות ביותר שניתן לפרש בהסכמים עתידיים. ברור שבעולם הפיזי לא יכולים להתעורר מים מהרוח, ואש ממים.

לאחר מכן, המבנה של שדה האנרגיה מתחיל על בסיס שדה המידע שנוצר בעבר. כפי שאנו יודעים היום, כל האובייקטים בעולמנו מורכבים ממולקולות ואטומים, המייצגים אנרגיה מובנית - אטום מורכב מליבה ומקליפות אלקטרוניות, כלומר מאנרגיה הבנויה בצורה מסוימת בהתאם למידע שנוצר בהתחלה, וממולקולה יש לו תצורה מובנית של אטומים, המבוססת גם על המידע שנוצר במקור.

לאחר מכן, הדבר המעניין ביותר מתחיל, כי עד כה תוארו לנו העיקרון הבסיסי של הבריאה, שלושת הסיבות הראשונות, או כפי שאוהבים לכנות אותם בתרגומים של ספר יצירה - "שלוש אבות", שלושת האבות. של כל הדברים - קיימים (תודעה - מידע - אנרגיה, או פסיכו-אנרגיה-מידע). כעת, אנו עוברים לעולם הנתפס שלנו.

מרכיב האנרגיה של הבריאה בונה שש גבולות, או שלושה צירים: קדימה-אחורה, מזרח-מערב, עליון-תחתון - כלומר, העולם התלת מימדי שלנו.

יחד עם זאת, הדמות המרכזית של העולם התלת מימדי הזה היא האנרגיה המייצרת שלו, וכאשר ששת הגבולות הללו מתאספים במרכז, אז יתרחש מעבר איכותי וכל ה"בנייה" הזו "תעלה" לשדה המידע.

אנו יכולים לראות את העיקרון של פתיחת שדה האנרגיה לשישה גבולות בכל מקום ובכל דבר. לפני שנים רבות קיבלנו מידע על מקור החומר מאנרגיה. רק במאה ה-20 הגיע המדע המודרני להבנה זו כשהחל לרסק את האטום ולחקור חלקיקים תת-אטומיים.

מכיוון שאנו מתעניינים, קודם כל, באדם, הבה נבחן את העיקרון הזה באדם.

האנרגיה האנושית מוכללת במערכת הצ'אקרה, שבה סחסררה היא הצ'אקרה הראשית - מקור כל האנרגיה האנושית - בספר יצירה היא נקראת "כס המלכות" - השליט בכל דבר - לכן סהאסררה נקראת צ'אקרת הכתר.

סהאסררה היא זו שמקבלת את האות הנפשי-אנרגיה-מידע מרמות גבוהות יותר של היררכיית התודעה, ופורשת אותו לשישה רכיבים עבור הצ'אקרות הנותרות. הגוף של סהאסררה מקבל גם את מנת האור שלו מהקרן הסגולה.

שש הצ'אקרות הנותרות כל אחת מקבלת חלק משלה מהאות ושולטות בשדה חיי האדם שלהן.

מתוך הבנת העיקרון הבסיסי של הבריאה - פירוק אות האנרגיה לשש גבולות ואיסוף נוסף של ששת הגבולות הללו ל"כס המלכות" לצורך העלאה לרמה הבאה, גבוהה יותר - רמת המידע, משימת האדם. כאשר התודעה בעולם הזה מתבהרת.

המשימה של אדם היא לפתח באופן עקבי חווית חיים על פני כל ששת הגופים על מנת להגיע בסופו של דבר לרמה של גוף סהאסררה ולתפוס את האות האנרגיה ממישורי הקיום הגבוהים בצורתו הטהורה.

תורות ומחקרים רוחניים רבים, כך או אחרת, מסתכמים בכך, אבל אין להם פילוסופיה ברורה וברורה מאחוריהם, אלא הם יותר מנוסים ופיתוחים מחקריים.

יהיה זה הרעיון של קונדאליני עולה, או התעלות, או בוער בלהבה, כלומר להגביר את התדירות של כל הצ'אקרות לרמה של סהאסררה, כלומר, בשפה פשוטה ומובנת, כדי להשיג את החוויה המקסימלית האפשרית בכל הספירות. של הקיום האנושי.

עיקר התורות הרוחניות המודרניות סובבות סביב זה - כיצד ובאיזה אופן צריך לצבור ניסיון בתחומי קיום שונים. מישוה מוותר על התחום המיני, מישוה מוותר על התחום החברתי ויושב כל חייו במערה, מתוך מחשבה שבכך הם מאיצים את התקדמותם ל"כס המלכות".

אנו מאמינים כי יש צורך לפתח לחלוטין את כל תחומי ההווה - פיזית, מינית-רגשית, חברתית, ידידותית ללב, אהבה, בעלת משמעות-מודעת, רוחנית-אלוהית.

יש גם הרבה כל מיני רעיונות וטכניקות איך לעשות את זה, אבל אנחנו מדברים כאן אך ורק על הפילוסופיה של בריאת העולם שלנו, המתוארת לנו בספר יצירה. שכן רק על ידי שליטה בפילוסופיה והקפדה על הרציונליות והיעילות שלה, ניתן להעביר את נקודת ההרכבה שלך להסכם האמנה ולהתחיל להתפתח מבחינה רוחנית.

ביצוע כל תרגול ללא הפילוסופיה הבסיסית לא יוביל לשום דבר, כי הפילוסופיה היא הבסיס של כל המדעים.

כדי לעזור לאנשים מתפתחים רוחנית, התורה נכתבה בהסכם הברית, שם מתגלה ספר יצירה באמצעות דוגמאות יומיומיות ומוצגים כל תחומי הקיום.

אם נשקול את היווצרות ששת הגבולות של היקום שלנו ממרכז האנרגיה, אז נקבל את התיאוריה של "המפץ הגדול", האומרת שמנקודה ראשונית כלשהי (מרכז אנרגיה) דרך "פיצוץ" חד פעמי (פירוק ל-6 גבולות) כל החומר התחיל ליצור יקום. לאחר מכן, היקום החל להתפשט, אך מתישהו הוא שוב "יתמוטט" לנקודה (כס המלכות) ויחזור לרמת המידע.

ספר יצירה הוא המפתח להבנת התורה וכל העולם שלנו עוד על כך בחלק ו'.

סיפור מגדל בבל - יצירתו של המנהל אגרגור

נִיאֲמָרְיִ קְבָהּ | אַנָּא צוּר אִיתְנֵו קִשְׁר אַנָּא צוּר אִיתְנֵו קִשְׁר:
בֵּית־רִבְּוּ בְּנֵי בְּנֵי קְאָדָם:
בֵּית־לֵ אֲשֶׁר יִזְמֵו לְעִשׂוֹת:
אַנָּא צוּר קִשְׁר־עֵלוּ אִישׁ שְׁפֹת רַעְהוּ:
בֵּית חֲדָלוּ לְכַנְתִּי קְעִיר:

בראשית פרק 11 תרגום סטנדרטי:

4 ויאמרו הבה נבנה לעצמנו עיר ומגדל וגובהה עד השמים ונעשה לנו שם בטרם נתפור על פני כל הארץ.
5 וירד ה' לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם.
6 ויאמר ה' הנה עם אחד ולכולם שפה אחת; וזה מה שהתחילו לעשות, ולא יחרגו ממה שתכננו לעשות;
7 נרד ונבלבל שם את שפתם, כדי שלא יבין אחד את דיבורו של השני.
8 ויפור אותם ה' משם על כל הארץ; והם הפסיקו לבנות את העיר.

שימו לב למילים המודגשות. בתרגום זה, המשמעות היא "לעשות לך שם לפני שתתפור על פני כל הארץ". אתה יכול להמציא פרשנויות לתרגום חסר המשמעות הזה במשך זמן רב.

שימו לב גם שהתודעה השולטת בפועל "יהוה" הוחלפה במילה אדוני. כל שאר התודעות השולטות מוחלפות באותה מילה, מה שמשנה באופן קיצוני את משמעות התורה.

בנוסף, המבנה "היפוך Vav", המבדיל בין פעולה יצירתית במישורי קיום רבים לבין פעולה פיזית רגילה, אובדת בתרגום.

התרגום שלנו:

ואמרו: הבה נבנה לנו עיר ומגדל שראשו בשמים ונעשה לנו שם (אגרגור) להתפשט על פני כל הארץ הזאת.

וירד יהוה להביט בעיר הזאת ובמגדל הזה אשר בנו בני אדם (בני אדם).

נִיאֲמָרְיִ יְהוָה, הִנֵּה עַם אֶחָד וְשִׁפְהָ אֶחָד לְכָלָם, וְזֶה אֲשֶׁר הִתְחִילוּ לַעֲשׂוֹת, וְעַתָּה כָּל אֲשֶׁר תִּכְנֹו לַעֲשׂוֹת לֹא תִתְחַזַּק לָקָם.

בוא נרד ונבלבל שם את שפתם שלא ישמע אדם את שפת חברו

ויפור אותם יהוה משם על פני כל הארץ הזאת ויפסיקו לבנות את העיר הזאת.

כאן אנחנו מדברים על ניסיון ליצור אגרגור לניהול אנשים. זה בדיוק מה ש"קוסמים" שחורים ו"מרפאים" אחרים מנסים לעשות. ניסיון לעלות לרמה של תודעה גבוהה יותר ומשם לשלוט בתודעה של אנשים.

אנו רואים רעיון דומה בספרי ק. קסטנדה. בספרי ק. קסטנדה, הנשר מובן בתור התודעה השולטת בנו.

ק. קסטנדה, "הצד הפעיל של האינסוף"

"ההסבר הוא הפשטות עצמה", אמר דון חואן. - זה היה ביטוי לרצונך. לפיכך, יצרת כוונה חדשה, צוות חדש. ובכן, אז הצוות שלך הפך לצוות הנשר.

...

- זהו הגילוי היוצא דופן ביותר של רואים חדשים. הצוותים שלנו יכולים להפוך לצוותי נשר.

...

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

הצוות שלנו הופך לצוות הנשר, בדרישה שנקודת ההרכבה תמוקם במקום המסוים הזה. שימו לב: הצוות שלנו הופך לצוות הנשר. הרואים הקדמונים שילמו ביוקר על הממצא הזה. ונחזור אליו בהמשך.

מתוך הבנה שאנו תודעות בהיררכיה של התודעות, אנשים שואפים לפתח את התודעה שלהם, או נעזרים בעזרה של egregors על מנת לעלות לרמה גבוהה יותר של היררכיית התודעות, משם נשלט העולם שלנו.

בניית מגדל לגן עדן ויצירת שם (אגרגור) מתארת לנו ניסיון לעלות לדרגה גבוהה יותר של ההיררכיה של התודעות ומשם להפיץ את השפעתה על פני כדור הארץ כולו.

יהוה, התודעה השולטת בעולמנו הפיזי, מחליטה לערבב שפות, כלומר לשנות את נקודות ההרכבה של העמים כך שיפסיקו להבין זה את זה.

שפות שונות אינן מפריעות להבנה - אתה תמיד יכול ללמוד שפה אחרת ולהרכיב מילון. זהו קושי זמני שניתן להתגבר עליו. השפה היא הבסיס לכל חוזה. לכן, העמדה השונה של נקודת הכינוס וההסכמות השונות בין עמים שונים היא מורכבות שעדיין בלתי ניתנת להתגבר עליה.

אנו יכולים גם לראות כיצד תורתם של "הרואים הקדמונים" של מקסיקו מהדהדת עם התורה. יתכן שהרואים המקסיקנים הביאו לנו הדים לברית אור הבורא.

זה ודוגמאות אחרות של תרגום התורה במסגרת האמנה החברתית המודרנית וחווה אור הבורא מראים בצורה ברורה מאוד הבנות ופירושים שונים מהותית של אותו טקסט. זה מעלה את השאלה: איך הטקסט הזה אמור להתפרש? אבל זה נקבע בתורה שבעל פה, דהיינו בהסכם שהועבר מהמאסטר אל האדפט ואבד. לכן, פרשנויות מודרניות לפעמים אינן הגיוניות, אלא הן פנטזיות של המוח בלבד.

ספר יצירה - 5 רמות של נשמת האדם: יחידה, חיה, רוח, נשמה, נפש.

ספר יצירה מתאר לנו את המציאות הרב-ממדית, לפחות 5-ממדית, דרך חלקיה לעולם התלת-ממדי (חלל), זמן ונפש חיה.

באנלוגיה, אם נתאר עצם תלת מימדי באמצעות הקטעים השטוחים שלו, כלומר, נציג אותו במישור, אז בקטעים שונים יופיעו אותם אלמנטים, אך בסוגים שונים, במיקומים ובשילובים שונים עם פרטים אחרים.

בדומה, בספר יצירה אנו רואים את אותם יסודות - רמות שונות של תודעה, מידע, אנרגיה, וכן את הזור שלהם: עולמות - ספירות, ואותיות יוצרות החוזה - תפקודו של האדם בעולם.

שילוב המושגים, לכאורה, במבט ראשון בספר יצירה אינו יצירה ספרותית שבה צריך לחפש משמעות נסתרת - אלא מסמך טכני, כפי שהוא מכונה, אגב, "ספר יצירה", אשר, כמו כל מסמך טכני, מורכב מסכמות ומקטעים המתארים את עקרון היצירה של עולם רב מימדי.

לכן, המשימה שלנו היא למודעות ולשחזר בתודעה הרב-ממדית שלנו את האובייקט הרב-ממדי הזה על פי התיאורים והקטעים שלו.

הספירה הראשונה היא התודעה העליונה, השנייה היא תודעה מהתודעה, השלישית היא מידע מהתודעה, הרביעית היא אנרגיה ממידע.

התודעה העליונה מבדילה מעצמה תודעה פשוטה יותר, היוצרת מידע, אשר בונה אנרגיה ואנו מקבלים את כל האטומים והמולקולות המוכרות שלנו, ואת כל החומר שלנו...

יתר על כן, ספירת האנרגיה יוצרת 6 גבולות סביב עצמה - מרחב תלת מימדי עם מרכז מסוים שאינו ידוע לנו כיום - כס המלכות. צ'אקרות אנושיות עם סחסררה - צ'קרת "כתר" מיוחדת.

אגב, אם אתה זוכר את ספרו של בליאיב על טושה, אז שם הוא מתאר מקרה שבו טושה לימדה אותו למצוא מרכז אנרגיה מסוים באבן על ידי מכה בו בידו, כלומר באנרגיה שלו, שעלולה לשבור בלוק ענק. ככל הנראה, זה מחפץ את אותו מרכז אנרגיה שקיים בכל חומר, או ליתר דיוק, באובייקט אנרגיה.

א' בליאיב, "על קצה קונטה":

"אבל נראה שלטושה יש משהו אחר בראש. הוא הוריד את התרמיל, ניגש אל המחסום והחל לבחון היטב את האבן, נגע בסלע בידיו וכמעט הריח אותו. התבוננתי בו בהפתעה. המחקר של האבן נמשך כעשר דקות, ולאחר מכן טושה תקע אותה בידו, והדבר המדהים קרה - סלע ענק נפל לחתיכות כמו בית קלפים. הד של אבנים מפוזרות התגלגל בערוץ...
- איך עשית את זה? - שאלתי בקול חלש. טושה השיבה בשלווה:
"לכל דבר יש נקודת תורפה משלו." אם אתה מוצא אותו, אז לחיצה מספיקה כדי שהאובייקט יתפרק. בתנאי, כמובן, שתנצל את האנרגיה שלך".

לפיכך, ספר יצירה מלמד אותנו שלכל אובייקט פיזי תלת מימדי יש מרכז אנרגיה ו"נעלמת" מהעולם שלנו אם מתרחשת השפעה כלשהי שאינה ידועה לנו כיום על המרכז הזה.

עבור אדם, מרכז כזה הוא צ'אקרת הסחררה שלו. אם תשפיע על הצ'אקרה הזו ותנתק אותה מהקשר עם ההיררכיה של התודעות, אז האדם ימות. זה נקרא בדרך כלל "קללה".

הספירות הרביעיות ושש הספירות הבאות משולבות בקבלה למבנה אחד שנקרא פרצוף (פנים), והם מחשיבים לא 10 ספירות נפרדות, 10 רמות של עיכוב של מידע נפשי-אנרגיה, אלא רק 4 - שלושת העליונות והפרטצוף. שכן "פרטצוף" הוא שדה אנרגיה שיוצר חומר.

אם מקובלי פופ מודרניים היו מסוגלים להבין באופן עצמאי את הטקסטים העתיקים, ולא לשכתב פרשנויות ישנות, אז הם היו משתמשים במושג "שדה אנרגיה" ולא "פרטצוף". אז כל הספרות העתיקה תהיה פשוטה, "מדעית" ומובנת לקורא המודרני.

בכך מסתיים התיאור של הספירות - כלומר, הקטע של המציאות הרב-ממדית המתוארת, לאורך קו העיכוב, או פיזור האור של הבורא - "מידע-נפשי-אנרגיה".

לאחר מכן, יש תיאור של סעיף אחר, בכיוון של יצירת ההסכם, או של העולם החומרי שלנו. העולם שלנו כבר נוצר על ידי אותיות (מידע), שבעצמן נוצרו ברמה גבוהה יותר, ברמת התודעה. לכל אחת מ-22 אותיות העברית נקבע מצב תודעה מסוים. באנלוגיה לכך, היום אנו מייחסים משמעות מסוימת ל-22 הארקה המרכזית של הטארוט. במקרה זה, מתווה הטארוט מגלה לנו מצב מסוים. ומילים המורכבות מ-22 אותיות יוצרות את עולם המעשים והמצבים שלנו.

מכיוון שכל הבריאה מתרחשת באופן היררכי, אז בריאת עולמנו על ידי האותיות תדמה את בריאת הספירות - העולמות העליונים עברונו. בעולם שלנו, יהיו גם "3 סיבות שורש" ו-"7 סיבות כפולות", כמו גם "12 סיבות פשוטות".

במקרה של אדם, העלאת אנרגיית הקוקון כולה לרמה של סחררה מובילה להתעלות, להיעלמות של אדם (אובייקט פיזי) מהעולם שלנו, מטווח התדרים שלנו ומעבר לרמת אנרגיה אחרת, או לספירה גבוהה יותר של עץ ספרות.

כמו שאומרת התורה:

"ויגרש את אדם, וישים בצד המזרחי של גן העדן כרובים וחוד חרב מסתובב לשמור את הדרך אל עץ החיים."

כלומר, גירוש אדם מגן-עדן הוא יצירת המציאות הגשמית, העולם הגשמי שלנו. וה"שומרים" בדרך לעץ החיים הם רמה מסוימת של תודעה (כרוב) ואנרגיה (חרב) הנחוצות לחזרה לגן עדן. מכאן מתבררת המשימה של גלגולים אנושיים - לפתח את התודעה ולהשיג את האנרגיה הדרושה כדי לחזור לגן עדן. ואל תנסה לבנות "גן עדן" עלי אדמות עם המוח שלך.

לאחר מכן, נוכל לשקול סעיף נוסף העולה מספר יצירה - מבנה התודעות (נשמות) האדם:

מסתבר שבבסיס הכל עומדת התודעה העליונה - המכונה גם המונאדה (יחידה). תודעת האובייקט שנוצרת על ידה היא גם תודעה חיה (חיה - חיים).

לאחר מכן, יש תוכנית שנוצרה ששולטת באובייקט הזה - מידע, או ברמת התודעה רוח - באובייקט חי. לאחר מכן מגיע בלוק האנרגיה עם המרכז, או תודעת נשמה - הנשמה, באובייקט חי, שבונה מספר מודלים של התנהגות.

ובהמשך, ישנן פעולות פשוטות של אובייקט זה, המתוארות על ידי תודעתו של נפש - התודעה של אורגניזם חי.

- "נפש", או תודעה של אורגניזם חי - אחראי על 12 הפעולות הפשוטות של האדם - תואם את צ'אקרת אנאהטה.
- "נשמה", או תודעה אישית - אחראית על פעולות מודעות ברמה 7 הכפולה, לתפקוד של אדם כמבנה אנרגיה - תואמת את צ'אקרת הווישודדה.
- "רוח", או תודעה יצירתית - אחראית על תוכנית חיי האדם, או על ההסכם, פילוסופיה - תואמת את צ'אקרת האג'נה.
- "חיה", או תודעה חיה, אחראית על הקשר עם התודעה העליונה, תואמת את צ'אקרת הסהסררה.
- "יחידה", או מונאד - התודעה העליונה השולטת באדם - היא תודעה ברמה גבוהה יותר - רוברט מונרו כתב על הבאר הזו.

רוברט מונרו, "מסע מחוץ לגוף":

"לא מיד, אבל בכל זאת, המוח המודע מתחיל להשפיע על זה לכאורה מופרע וחסר כל מסה הגיונית, ומכניס בו סדר ותפיסה אובייקטיבית. בהתחלה, משימה זו נראית בלתי אפשרית. עם זאת, עם הזמן, המוח המודע מסתגל ומתחיל להתקיים בסימביוזה איתו, רק מדי פעם מאבד שליטה. זה לא אומר שיש לו שליטה מלאה על המדינה השנייה. במקום זאת, הוא פועל כשנאי של רצון הבעלים או סוג של כוח מניע. מי זה הבעלים הזה? בואו נקרא לזה סופר-נפש, נשמה, סופר-אני - כשלעצמו זה לא כל כך משמעותי.

חשוב מכך, המוח המודע מגיב באופן אוטומטי וללא תנאים לפקודות של בעליו. במצב הפיזי שלנו, אנחנו כמעט לא מודעים לכך. במדינה השנייה זה קורה מעצמו. לסופרמינינג אין ספקות לגבי מה "נכון". בעיות מתעוררות רק כאשר המוח המודע מסרב בעקשנות להכיר בידע הגבוה הזה. המוח העל חוצב לעצמו שבילים יורדים רבים, שרובם נראים מעבר להבנתנו."

לפיכך, כל חייו של אדם נקבעים על ידי התודעה העליונה, תודעת האישיית החיה ותודעת ההסכם, וכל השאר הוא, כבר, יצירת התודעות הללו.

בהמשך, ספר יצירה נותן לנו קטע חדש, קטע חדש של מציאות רב-ממדית - "עיקרון האחד", "עיקרון המשולש" ו"עיקרון השבעה הדואלים", הכוללים גם את אותיות האלפבית. , שכן - כל אלו הם המהות של קטעים של אובייקט רב-ממדי יחיד - המראה שיש לנו שלוש רמות התפתחות של התודעה האנושית מעל הרמה הנמוכה ביותר - "12 פעולות פשוטות".

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

משנה א, ח

...
אחד - תודעה (רוח - רוח) של האלוהים החי המחיה את העולמות
....

התודעה הזו שיוצרת את עולמנו היא התודעה הגבוהה ביותר עבורנו בהיררכיית התודעות.

משנה א, ט

שתיים - תודעה מתוך תודעה (רוח מרוח)

חוקי (חתוך)

ומגולף (מיצירה) איתו

עשרים ושניים סימנים (אותות, אותיות) מבססים שלוש סיבות שורש

שבע דואליות (מצבים מורכבים של דואליות)

ושתיים עשרה פשוטות (פעולות פשוטות)

לגיטימציה וחצבה איתם את ארבע התודעות (רוח) מזרח מערב צפון ודרום

ותודעה בכל אחד מהם

כל הרמות האפשריות של התפתחות התודעה האנושית מתוארות כאן.

העיקרון של "אחד" מתאר תודעה שנשלטת ישירות על ידי תודעה גבוהה יותר בהיררכיה של התודעות.

עקרון ה"משולש" מתאר תודעה כפולה, שחייבת לבחור תמיד בין התבונה לבין התודעה העליונה, בין אור הבורא לחברה.

העיקרון של "שבע הכפולות" מתאר תודעה רב-ממדית, שחייבת למצוא תמיד נקודה במערכת 7 הצירים.

העיקרון של "12 פעולות פשוטות" מתאר לנו את התודעה הפשוטה ביותר, המבטיחה את ביצוע הפעולות הבסיסיות ביותר ומבטיחה את הישרדות הגוף.

"אחד על שלוש, שלוש על שבע, שבע על שתיים עשרה, וכולם מחוברים זה לזה."

זהו תיאור של נתיב ההתפתחות של התודעה, או מערכת הקסטות.

"שבעת הכפולים" יוצרים רב-ממדיות שאי אפשר לתאר במילים:

"שתי אבנים בונות שני בתיים, שלוש בונות שיישה בתיים, ארבעה בונים עשרים וארבעה בתיים, חמש בונות מאה ועשרים בתיים, שש בונות שבע מאות ועשרים בתיים, שבעה בונים חמשת אלפים וארבעים בתיים. מכאן והלאה לך וספור מה שהפה לא יכול לדבר והאוזן לא שומעת".

זוהי הרב-ממדיות של מצבי תודעה חשיבה. ככל שהתודעה מורכבת יותר, כך היא מסוגלת לחוות יותר מצבים.

משנה א, יא

שלושה - מים (מידע) מהתודעה (רוח, רוח) חוקיים (חתוכים)

וגילף אותם בעשרים ושניים שלטים (אותות, אותיות) מתוך תוהו ובוהו...

בשלב זה של "בלימת" התודעה, נוצרת תוכנית לחיים עלי אדמות. נוצר מידע. והוא נוצר בעזרת 22 אותיות האלפבית העברי, היוצרות תאים בני שתי אותיות ושורשים בני שלוש אותיות של מילים המתארות את כל המצבים והפעולות האפשריות של התודעה האנושית.

יתר על כן, ניתן לנו חתך המראה את היווצרותו של הסכם - משמעויות, או תיאור של אנרגיה, או יצירת מתורגמן של תת המודע שלנו כדי להפוך את האות הנפשי-אנרגיה-מידע לתמונה של העולם שלנו.

"הוא יצר מציאות מתוך כאוס ויצר משהו מכלום. הוא חצב תומכות קונקרטיים מרב-שונויות והכינוי הזה מתבונן ומפרש, יוצר כל ישות וכל דבר בשם בלבד (כלומר, הופך אות לאובייקט) ולסימן לשיחה. עשרים ושניים חפצים בבלוק אחד."

כלומר, העולם שנוצר באותיות האלפבית העברי הוא ההסכם שלנו, שכל משמעויותיו מצוינות במילים.

וכמובן, מתואר העיקרון של בניית מילים המבוססות על שורשים בני 3 אותיות מתאי 2 אותיות, כלומר העיקרון של יצירת כל האובייקטים, הפעולות והמשמעויות של העולם שלנו, - יצירת העולם שלנו (הסכמה) באמצעות אותיות.

ראה גם נספח על ספרי ר' מונרו - מילון מונחים, בסוף הספר.

אנו רואים במשימה שלנו לא לייצר אינסוף טקסטים של הערות על הערות וקישורים לקישורים ולרשויות, אלא לנסות להצטרף לאמנת האמנה, תוך התחשבות בכל הניסיון של חוקרים מודרניים העומדים לרשותנו ולתודעה שלנו, לתפוס את מהות האמנה העתיקה, לבדוק אותה מול קריטריונים של אמת, ולהציג הכל בשפה המודרנית המובנת והנגישה ביותר...

אנחנו מבינים שהפרשנות שלנו נוגדת טונות של ספרות כתובה והרבה סמכויות - לכן, מי שרגיל לא לחשוב בעצמו, אלא רק לשנן את הכתוב - ילחם איתנו בשיניים...

אבל, לא אכפת לנו מזה - אנחנו תמיד מחפשים את הקריטריונים של האמת בכל דבר - איזו תועלת מעשית הביאו כל הטונות הללו של הספרות וההערות האינסופיות עם קישורים לרשויות, מלבד הכנסה ו"משמעות" למחבריהם?

מה זה נתן לאדם, איך זה קירב אותו להבנת טבע הדברים ולמסקנות מעשיות לחייו, לפיתוח הרוחניות?

בפרשנות שלנו, בפילוסופיה שלנו, אנו מסתמכים על כל החומרים העומדים לרשותנו, הן על טקסטים עתיקים והן על ספריהם של מאסטרים מודרניים - קסטנדה, מונרו, גורדייף, בליאייב ואחרים, שסיפקו רגעים רבים ואפשרו לנו ליצור מחדש את מודל העולם, או פילוסופיה שיש לה משמעות מעשית עצומה עבור חיי אדם, המגדירה בבירור את המטרה והמשמעות של חיינו, כמו גם את הדרכים להשיג מטרה זו.

בעוד טונות של ספרים שנכתבו לא הובילו לשום דבר, יש הרבה אנשים שלא עובדים ולא לומדים את הספרות הזו, לא משיגים כלום בחיים ומבלים ללא משמעות גלגול אחד אחרי השני, מנפחים גאווה ומצבי חירום וצוברים קארמה...

ספר בראשית הוא תיאור מפורט של העקרונות המפורטים בספר יצירה.

ראה את שורות הפתיחה של ספר בראשית, ספר התורה הראשון (תרגום שלנו):

בראשית 1: 1-5
בתחילת בריאת אלוהים את הארץ הזאת ואת השמים האלה
והארץ הזו הייתה כאוֹטית
והחושך הוה הוא על פני התהום ורוח אלוהים מרחפת מעל המים האלה
ויאמר אלהים יהיה אור
ו-היה אור

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

וירא אלהים את האור הזה כי טוב הוא
וא-לוהים חילקו בין האור הזה ובין החושך הזה
ויקרא אלהים לאור ביום ולחושך בלילה
ו-זה הפך לערב
וזה הפך לבוקר, ליום הראשון

לפסוק הפשוט לכאורה הזה יש משמעות גדולה מאוד אם נתחשב בו ברמת התודעה, ולא ברמת הרגשות והפעולות הפשוטות.

כאן אנו מתוארים תוכנית הבריאה הראשונית - יצירת מציאויות מסוימות, המיועדות במילים - שמים וארץ, אשר יתגלו בעתיד.

כרגע זו רק תכנית - חסרת צורה וריקה, עם חושך מעל התהום ורוח (תודעה) של הבורא.

מה זה חושך יתבהר לנו מהשורות הבאות, שבהן הבורא יוצר אור, הניתן להפרדה מהחושך. כיום, במילה אור, אנו מבינים את אור השמש, או אור המנורה – כלומר אור מכל מקור אור – אך אין כאן מקור, השמש, הירח והכוכבים יוצרו מאוחר יותר. ..

ואז, על איזה סוג אור אנחנו מדברים - אור הבורא, כלומר על הבריאה, שהבורא מבדיל מעצמו ומפריד מעצמו - צורת מחשבה מסוימת על בריאת הארץ והשמים. צורת מחשבה זו נפרדת מהבורא ומתחילה להתפשט באופן עצמאי, ויוצרת עוד יותר את היררכיית התודעה, או את האור של הבורא, מתרחקת מהמקור, בדומה לאור השמש, מתרחקת ממנו...

לפיכך, החושך הוא המצב שלפני יצירת איכות כלשהי, ואור הוא המצב לאחר יצירת האיכות הזו. ומעשה הבריאה עצמו מוגדר כמעבר מחושך לאור, הנקרא ערב ובוקר, או "יום אחד".

יום אחד הוא לא זמן ולא מרחב - הוא מעבר איכותי, מעשה יצירה.

בעברית, ערב הוא ערב (ערב), בבוקר הוא בוקר (בוקר), - שורשי המילים הללו פירושם - Yirev (Learev) - Manage, Control (Levaker) - Mix, Confuse, and Beaker.

כלומר, יום אחד הוא מעבר מכאוס לשליטה לפי איכות כלשהי, והיום הראשון הוא שחרור אור הבורא מהבורא עצמו כתחילת תכנית הבריאה.

התוכנית עצמה תתגלה ותתמלא במשמעויות במעשי הבריאה הבאים, כאשר בכל מעשה בריאה יוצר (יוגה) משהו חדש שיתפתח בהמשך בהתאם לתוכנית.

וביום השביעי האחרון של הבריאה, העולם שלנו ייברא ויועבר לשלב הבא, הרחוק יותר מרמת התודעה הבורא, להמשך התפתחותו.

היום השביעי (מעשה) הבריאה לא נגמר, הוא ממשיך ונמשך. כאן ועכשיו, בהתאם לתוכנית המקורית של הבורא, המועברת על ידו בכל היררכיית התודעה, או לפי אור הבורא.

לכן, הבורא-המוחלט בעצמו, שעליו איננו יכולים לומר דבר, מכיוון שהוא אינו מובן מרמת התודעה שלנו, אינו שולט בנו, אלא אנו נשלטים על ידי התודעות המרכיבות את ההיררכיה, שבה תודעה עליונה יוצרת רמה נמוכה יותר. האחד, בדומה לאופן שבו כשגל הקול מתפשט ומתפוגג, אוקטבה גבוהה יותר מייצרת אוקטבה נמוכה יותר.

לפיכך, השמים והארץ שנוצרו בתחילה, שבשלב הבריאה הראשוני הם רק תוכנית טהורה, ללא כל מילוי אנרגטי-אינפורמטיבי, יתמלאו במבנים אנרגטיים-אינפורמטיביים במעשי בריאה נוספים עד שהם יהפכו לעולם שאנו לתפוס.

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

מים בחוזה האזוטרי פירושם מידע, כפי שאנו יודעים מספר יצירה (ספר יצירה) – שלושת הסיבות הראשונות (האמהות הראשונות) המולידות את כל עולמנו הן תודעה, מידע ואנרגיה, או מידע נפשי-אנרגיה. כל אובייקט של העולם שלנו נבנה על ידי התודעה, שמבנה מידע, למשל, קובעת את התצורה של אטומים ומולקולות, אשר, אם כן, מבנות את האנרגיה לאותם אטומים ומולקולות שאנו צופים בהן.

לכן, בתחילה הרוח (התודעה היצירתית) ריחפה מעל המים, כלומר, זה המצב לפני שהתודעה מתחילה ליצור מבני מידע, בפרט אגרגורים, שבעזרתם, בשלב מאוחר יותר, האנרגיה תהיה מובנית ו"חומרית". ייווצר "חפצים של העולם שלנו.

יחד עם זאת, אותו טקסט נתפס ומתפרש בצורה שונה לחלוטין על ידי התודעה הפשוטה. שם, כל זה נחשב אך ורק כמעין תיאור רגשי של בריאת כדור הארץ והשמיים שלנו, אור וחושך ויום אחד - יום.

לכן התורה היא הספר הנצחי לכל רמות התודעה...

יום שני ליצירה - פירמנט, עבודה עם מידע.

בואו נמשיך לחקור:

*ויאמר אלהים יהיה קמרון בתוך המים הנה והוא חוצל בין המים ובין המים הנה.
ויעשה אלהים את הקשת הזאת
ו-נחלק בין המים שנמצאים מתחת לקשת למים שנמצאים למעלה מהקשת
ו-זה הפך להיות כך.
ויקרא אלהים הנה הקמרון השמים
אני-זה היה ערב
ו-זה היה בוקר - היום השני.*

המילה החשובה Rakia מופיעה כאן (רקיע) מהשורש רקע - 1. רקע, רקע 2. בסיס, רקע; רקע כללי.

כלומר, מרחב המידע, המסומן במילה "מים", מחולק לשני חלקים - משדה המידע הכללי של הבריאה, הופרד מרחב מידע ספציפי, ולפיכך מוגבל, שבו תימשך המשך בריאת עולמנו. מקום.

העולם שלנו, מרחב המידע שלנו מוגבל על ידי הכספת, שנקראת גן עדן.

כאן אנו רואים את הגדרת המינוח של חוזה התורה, מה שאנו מכנים שפת הענפים, כאשר באמנות שונות ניתן לאותן מילים משמעויות שונות.

מי שקורא את התורה היום יכול כמובן להבין את המילים במובן החברתי המודרני שלהן (אמנה), או שהוא יכול לתפוס אותן במובן האזוטרי שלהן - ומכאן שמשמעות כל נוסח התורה תהיה שונה לחלוטין.

גן עדן הוא הגבול של שדה המידע (החלל) של העולם שלנו בעתיד, כל העולמות הרב-ממדיים הקשורים לבריאה זו ייבנו תחת גן עדן.

בפרק הקודם, תוארנו כיצד המוחלט הפריד מעצמו את רוח התודעה היצירתית - המחשבה היצירתית ושדה המידע - "המים האלה", כלומר, מבנה הנפש-אנרגיה-מידע, או צורת המחשבה על יצירת ה-. העולם, היה מבודד מהמוחלט.

והנה, הם מתארים לנו איך צורת המחשבה הזו מתחילה ליצור עולמות, איך היא מתחילה לבנות מידע.

שפת המקור חשובה כאן מאוד - עברית, שם יש צורך לשים לב לדברים כמו המאמר המובהק, המפריד בינינו לבין צורת המחשבה הנבחרת מהמוחלט עצמו.

בתרגום הרגיל, הניואנס החשוב הזה הולך לאיבוד, אבל בתרגום שלנו הוא מסומן באינדקס "זה".

אלמנט דקדוקי חשוב נוסף במקור הוא השימוש בצורה הנקראת בעברית "היפוך ואב". בפירוש המודרני, צורה דקדוקית זו רק הופכת את הזמנים - העבר לעתיד, והעתיד לעבר.

אבל נשאלת שאלה הגיונית לחלוטין - מדוע זה נחוץ, אם כבר יש גם זמן עבר וגם זמן עתיד - יתרה מכך, אנו רואים כיצד בביטוי אחד, אותו פועל מופיע פעם אחת בצורת הזמן הרגילה, ופעם אחרת - בצורה עם "Vav מתהפך".

הנקודה החשובה ביותר הזו אבודה לחלוטין בכל תרגום, שבו פועל פשוט מתורגם בזמן המתאים.

אנו מאמינים ש"היפוך ואב", כפי שכבר כתבנו, אינו רק מכשיר דקדוקי בלתי מובן, אלא אינדיקציה להבדל בין פעולתו של פועל נתון לפעולתו שלו כאשר הוא בצורת הזמן הרגילה. פועל רגיל מציין פעולה פשוטה במישור הפיזי. הפועל בצורת "היפוך ואב" מציין את פעולת הבריאה בכל מישורי הקיום - חוק, פקודה של המערכת.

בתרגום שלנו, כל הפעלים בצורת "היפוך Vav" מסומנים כ"Vav-I-verb".

לדוגמה:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים - יִהְיֶה קַמְרוֹן כְּתוּךְ הַמַּיִם הַנֶּהָר וְהוּא יִחַזַּל בֵּין הַמַּיִם לַמַּיִם הָאֵלֶּה

"אנד-אמר" היא הצורה של "היפוך ואב", ו"ורצון" הוא פועל בזמן רגיל - השאלה היא מה ההבדל המהותי?

אנו מבינים זאת כך שכל הפעלים בצורת "היפוך Vav" הם פקודות יצירתיות, באנלוגיה לפקודות שפת התכנות, וכל הפעלים הרגילים הם תיאורים של פעולות רגילות.

אנו רואים כיצד בשפת המקור, בעברית, התורה הופכת לתיאור התוכנית לבניית עולמנו, ובתרגום היא הופכת למעין יצירה אמנותית ורגשית הניתנת לפרשנויות שונות.

יש עוד הרבה ניואנסים הקשורים לעברית, למשל, פרשנות של מילים שנכתבו לפני שנים רבות באמנה אחרת. אנו יודעים מהדוגמה של כל שפה שעם חלוף הזמן ושינוי האמנה החברתית, מילים רבות מתחילות לשנות את משמעותן - למשל, במילונים שונים אנו מוצאים את ההנחה ש"ישבן", יחד עם התחת, גם התכוון לחזה נקבה לחי, ענבים ופטמה.

מעניין איך המילה "ישבן" תורגם לשפות אחרות בטקסטים ישנים - כלחי, ענבים, פטמה או כתחת? תרגום התורה נראה לפעמים בערך אותו הדבר - כמו תחת.

בלימוד התורה בעברית, איננו מסתפקים בתרגום מילוני מודרני של מילים רבות, אלא אנו מנתחים את שורש המילה, ובמידת הצורך, אנו מעמיקים עוד יותר, אל בסיס המבנה של העברית - לתוך. התאים בני שתי האותיות שמהם בנויים השורשים בני שלוש האותיות, ועל סמך כל המידע הזה, אנו מנסים להבין איזו משמעות הועברה במקור למילה הזו.

כשאנחנו מצליחים לחשוף את המהות האמיתית של מילה, הטקסט הכתוב מקבל לפעמים משמעות אחרת לגמרי.

הניסיון לקרוא ולהבין את התורה בתרגום הוא חסר טעם לחלוטין, ראשית, כי הרבה מרכיבי לשון הולכים לאיבוד בתרגום, ואיתם המשמעות, ושנית, כי כל מתרגם, בכל תקופה, מתרגם משימוש במשמעויות עכשוויות של מילים, אשר עשויות להיות שונות מהותית ממשמעותן של מילים אלו בעידן כתיבת התורה.

אז, היום השני של הבריאה הוא לא פרק זמן, אלא עבודה עם מידע, לאחר שהעבודה עם התודעה, עם צורת מחשבה, נעשתה ביום הראשון.

כדי להסביר מהי צורת המחשבה היצירתית, או ההיררכיה של התודעה, דמינו את האנלוגיה הבאה.

הגת תרחיש מסוים בראש שלך, למשל, "עיר, בית, אדם" ושחזרת אותו בצבעוניות רבה בראש שלך. אתה יכול לזכור את צורת המחשבה הזו שלך ואז לחזור אליו פעמים רבות.

כעת, תארו לעצמכם שהאדם שהגת, שנוצר בדמותכם ובדמותכם, יכול לחשוב באופן עצמאי וגם יכול ליצור צורת מחשבה כלשהי בראשו.

האם תהיה מודע לצורת המחשבה שלו - סביר להניח שלא.
האם אתה תהיה הבורא של צורת המחשבה שלו - לא, אתה לא, הוא עצמו יהיה הבורא של צורת המחשבה שלו - אבל אתה תהיה הבורא שלו, כלומר, העליון של היררכיית התודעה, או ההיררכיה של היצירה. טפסי מחשבה.

חלק ו'. התפתחות רוחנית, פיתוח תודעה, מטרה ומשמעות החיים

מבוא

לאחר שתיאר בחלקים הקודמים של הספר את מושגי ההסכמה, התודעה, התבונה, וכן את ההבדל בין המודלים של עולם ההסכמות החברתיות (הסכמ התבונה) לבין הסכמ הברית, אור הבורא (הסכמ התודעה), הסברנו שהתכלית והמשמעות של חיי האדם גם שונות מהותית בעולמות אלה.

בחלק זה של הספר, ראשית, ננסה להבין את ההבדל בין התכלית והמשמעות של חיי אדם בהסכמ הברית, ושנית, נדבר כיצד אדם יכול לממש אותן בחייו.

למה הספר הזה נקרא הברית האבודה?

אנו שוקלים תורה (הברית הישנה) בצורה אחרת לגמריממה שעושים כל הדתות המודרניות המבוססות עליו...

אנו מחשיבים את התורה כהסכמ שנבנה על ידי התודעה העליונה עבור אנשים במטרה להתפתחות הרוחנית שלהם (של האנשים) להבנתנו, ההסכמ הוא קיבעון של נקודת הכינוס ודגם שלם של העולם המקביל לקיבעון זה. את כל זה אנו מוצאים בתורה - שם, בעזרת המציאות האוניברסלית של האדם, שלא השתנתה במשך אלפי שנים, מועבר כל המכלול השלם של חוקים ופסיקה לכל אירוע, דגם עולמנו (העולם של תודעה) מתואר, החובות והאחריות של קבוצות שונות (קאסטות) מתוארות בהסכמ זה. יתרה מכך, כל הברכות והקללות שמתממשות עם ציות ואי ציות להסכמ זה מתוארות לנו. נראה שזה הכל - לאדם (לכל אדם) ניתנת בחירה - לעבור להסכמ האמנה ולחיות באושר, או להמציא משהו משלו ולחיות עם בעיות מתמשכות. כפי שאנחנו כבר יודעים ומבינים, אי אפשר לקחת משהו מהאמנה - מה שאהבת, ולהשתמש בו באמנה אחרת - לא ככה זה עובד, כי האמנה היא קודם כל קיבעון של נקודת הכינוס ש יקבע את כל העולם האדם עם כל חוקיו ואפשרויותיו. למשל, בהסכמ אחד אתה יכול ללכת על גחלים, אבל בהסכמ אחר אתה לא יכול ואם מישהו בהסכמ החברתי, בלי לעבור להסכמ אחר, פשוט עומד על גחלים לוחטות, אז הוא ישרף. אנחנו תמיד שופטים לפי הוויה, לפי התוצאה. איזו תוצאה אנו רואים בדוגמה של ההיסטוריה בת אלפי השנים של האנושות? העברים, שקיבלו את חוזה הברית ונבחרו לצורך יישומו ונשיאתו לעמים אחרים, כשלו במשימתם כישלון חרוץ, חיללו את חוזה הברית והפכו אותו לעוד עבודת אלילים של כל מיני צדיקים. , רשויות, מורים וכו'.

דברים (שמות):

פרק 28

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

66. ויפוזך יהוה בין כל העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ.
ואתה-תשרת-שם אתה אלוקים אחרים אשר לא אתה ולא אבותיך-של-עץ ואבן-ידעתם.

פרק 3016. נִיאֲמָר יְהוָה אֵל מוֹשֶׁה הִנֵּה תִשְׁנַח בְּשֵׁלוֹם עִם אֲבוֹתֶיכֶם וְהָעַם הַזֶּה יִתְחַיֵּל (להתממש) ויתעו
בעקבות אלהים אל ארץ זרה אשר בא אל ה'. בתוך שלו, וישאיר מאחור אני יופר על ידי האיחוד שלי אשר
נכנסתי איתו

אנו רואים זאת בבירור בכך שנוכח שהקללה שנקבעה בברית ועברים גורשו מהארץ שנצטוו עליהם והתפזרו בכל
העולם.

אומות אחרות ניסו לקחת משהו מאמנת הברית, להתאים את המשהו הזה לאליהם - לאחר שעלו עם בני
האלוהים, חטאי האנושות והכפרה שלהם - מה שרק הוביל לטרגדיות ולהשמדה המונית של אנשים. היום כולנו
עדים לתחילתו של חדש, אולי השלב האחרון בכל הסיפור הזה - כאשר הנבואות העתיקות מתממשות, ועברים
מתאספים מכל רחבי הפיזור בארץ האסורה. זהו תהליך עולמי והוא לוקה יותר מעשור אחד, אבל מי שיודע
לראות, לנתח ולחשוב יכול לראות את ההשגחה האלוקית בכל מה שקורה היום עם עברים - עם ישראל ועם
ישראל עצמו. מה שקורה נותן לנו חומר למחשבה - מה בדיוק קרה, שהיום החלקים המסוימים האלה של הנבואות
העתיקות התחילו להתממש ברור שזה לא קשור בשום אופן ליהדות הרשמית, שקיימת בצורה ללא שינוי כבר יותר
מאלף שנים - ולא הוא שהביא את העברית לתחיית כדור הארץ הנטוש. הדבר נובע ככל הנראה מהיפרדות של
מספר מסוים של עברים מיהדות מחוללת, וכן מהנכונות והיכולת של אישים בודדים להצטרף להסכם האמנה
ולהתחיל להחיות אותו - אולי אפילו מבלי להבין מה קורה. מי שרוצה להתעמק בנושא זה ביתר פירוט ולחקור
אותו באופן עצמאי, נאסף הרבה חומרים ופורסמו באתר שלנו.
**איננו מחשיבים את עברים כאלו שלפי כמה חוקים מומצאים חברתיים מודרניים, נקראים יהודים.
עברית היא כל אלה שמסוגלים לעבור לברית ולחיות בה.**

אנו רואים מספר בעיות בדרך זו:

- זהו עיוות וחילול של הסכם האמנה - הפיכתו למכלול של כללים והגבלות מתים ולעיתים מטופשים
לחלוטין שאין להם משמעות או תוצאה.
- אלפי שנים של אנטישמיות היא ניסיון של כוחות האופל להרוס את חוזה האמנה ואת נושאו - עברים, עם
ישראל - שנבחרו להפיץ את האמנה.
- כיום עומדת בפני אדם חושב משימה גדולה - להכיר ולהבין באופן עצמאי את כמות החומרים העצומה שהצטברה
במאות ואלפי השנים האחרונות - כדי להפריד בין גרגירי הזהב מהמוץ. עבור אדם לא חושב, הדרך הזו סגורה
לחלוטין. מטרת עבודתנו היא לעזור לאנשים חושבים להתחיל לראות את המאבק בין אור לחושך, להתנתק
מהדמגוגיה החברתית הרגילה ולהתחיל להבין את המציאות העומדת לרשותנו...

המטרה והמשמעות של החיים בהסכם האמנה

לפני שנמשיך להבין זאת, אולי, השאלה העיקרית של כל מחפש, ברצוננו לתת מספר ציטוטים מספריו של רוברט
מונרו.

ר' מונרו הקדיש יותר מ-30 שנה לחקר האפשרויות של התודעה האנושית. הוא הגיע בדיוק לאותן מסקנות שאנחנו
כותבים עליהן בספר הזה. כמו כן, נביא מספר ציטוטים מהספר "קהלת" ("קהלת"), שנכתב ברמת האישיות
האסופה. דנו בכך בפירוט למעלה בחלק V.

רוברט מונרו, מתוך הספר "מסעות רחוקים"

"זה מה שהפך לאמת עבורי:

- הבורא שלנו: נשאר בלתי מובן בעודנו בעולם הקיום האנושי;

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

- יצר תוכנית לתהליך המתמשך שאנו חלק ממנו;
- הגה את התהליך הזה עם מטרה ספציפית מעבר להבנתנו;
- במידת הצורך, מבצע תיקונים ושיפורים בתהליך זה;
- קובע חוקים פשוטים שכל העולם שלנו מציית להם;
- אינו דורש כל פולחן, הכרה ושירות;
- אינו מעניש על "חטאים" ו"מעשים רעים" אינו מתערב בחיינו.
- חלק בלתי נפרד מהתכנית הוא הרצון לחזור לבורא עם מתנות.
- הבנתי גם דבר חשוב נוסף: מילים שנכתבו או נאמרו על ידי, אפילו מוזיקה שהולחנה, לעולם לא יוכלו להעביר את האמיתות הללו במלואן למוח אנושי אחר. בהחלט ייתכן שאדם אחר יקבל אותם כרעיונות, אבל הם יהפכו לאמיתות עבורו רק דרך התנסות אישית ישירה".

המחשבה החשובה ביותר כאן היא "לחזור לבורא עם מתנות".

מתנות ליוצר, או לתודעה הגבוהה שיוצרת אותנו, הן התודעה המורכבת יותר שלנו. כלומר, המבנה הנפשי-אנרגיה-אינפורמטיבי שלנו מורכב יותר בזמן המוות ממה שהיה בלידתנו. ואנחנו זוכים לתודעה מורכבת יותר זו על ידי ניהול חיים פעילים ומודעים.

"קהלת" (קהלת) פרקים א' ו-ג' (תרגום שלנו)

1:2-4 1:2-4 אשליה מוחלטת הוא אמר שהאישיות הנאספת (Kohaleth) השלמה האשליה הכל אשליה.
מה היתרה לאדם (האדם) בכל מעשיו שהוא עושה (עושה) תחת השמש הזו.
הגלגול (דור הנשמה) חולף, הגלגול (דור הנשמה) מגיע, והארץ (ארץ) עומדת לנצח 1:8 כל ההכרות הללו (הדברים-המעשים) מעיפים שהאדם לא יוכל לממש (. השלם-דיבר), העיניים לא יסתפקו בראייה ולא האוזן תתמלא בשמיעה...***2:13-15
ראיתי שלחוכמה יש את היתרון הזה (תועלת, שארית) על הטיפשות הזו, כמו היתרון (תועלת, שארית) של האור הזה על החושך הזה
החכם הזה הוא עיניו בראשו, והטיפש הזה הולך בחושך וגם אני יודע שאותו גורל פוקד את כולם ואמרתי בלבי: איך ייפול גורלו של השוטה הזה וגם אני, ו למזל בכלל הפכתי חכם מדי ואמרתי בלבי שגם זו אשליה.***
3:12 למדתי כי כל אשר יעשה אלוקים זה לעד לא יהיה מה להוסיף עליו ואין ליטול ממנו, ואלוים זה עשה זאת כדי שיפחדו לפניו 3:13 מה שהיה. כבר שם ואשר כבר היה אמור להיות והאלוים זה יישאל (תשוקה) את המלווה

לפני שנמשיך להבין על איזה סוג של "מתנות" מדבר רוברט מונרו ומה הם "השארית לאדם" ו"הדברים הנלווים שאלוים יחפון", הבה נסביר כמה מילים, כפי שאנו מבינים אותן בשפה של הסניפים:

"האלוים הזה חפץ במלווה."

המילה העברית המשמשת כאן היא נְרָדָף - "נירדף" - מלווה, מלווה.

מילה זו מצויה גם בספר יצירה א, ו פסוק.

משנה א, ו: עשר ספירות (שלבים) של עכבה, התבוננות בהם כראיית הבזק ומשמעויותיהם, אין להם גבול (סוף, תקופה, מונח) ודברו עליהם הלך ושוב. (שוב ושוב) ולמה שנאמר להם (אמרתו) כסערה ירדפו על ידו ולפני כסאו יפלו על פניהם.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

המילה העברית "נירדף" נגזרת משורש שמשמעותו "לרדוף, להיות נרדף" - כלומר, המשמעות העיקרית של ההקשר היא ש"למרות שהכל כבר קיים ומה שיהיה, זה היה" - אלוהים ירצה משהו מהתהליך המחזורי הזה ובה בעת קיים ומתמשך.

מעין "שאריות יבשות".

מטרת הבריאה כולה היא שכל מה שנברא יחזור אל הבורא המקורי, "מועשר" בחוויית היישום והמודעות לתהליך עצמו, הקיים בכל הצורות והמינים הניתנים לידיעה ובלתי ידועה.

גם רוברט מונרו וגם ספר קהלת מדברים על אותה מטרת החיים של התודעה האנושית:

- "השארית לאדם" היא ה"ליווי" שה' חפץ בו
- "חלק מהתוכנית הוא הרצון לחזור לבורא עם מתנות"

על מה אנחנו מדברים?

"השארית לאדם" - פיתוח התודעה בעולם הפעולה

במה שונה קיומם של אישים מודעים מקיומו של אדם בעל תודעה ישנה (לא רפלקטיבית)?

כפי שכבר אמרנו, התודעה היא ה"כלי" שבעזרתו האדם תופס את העולם באופן עצמאי.

רק אותו אדם שיכול לתפוס באופן עצמאי את אור הבורא או את האות הנפשי-אנרגיה-אינפורמטיבי יכול להבחין באופן עצמאי בין טוב לרע. יחד עם זאת, טוב הוא אור הבורא - מציאות רוחנית נתפסת באמת - וחושך הוא אגואיזם, פעולת התבונה, כל ניסיון למנוע את מעבר אור הבורא - גם מציאות רוחנית נתפסת באמת.

כדי לאפיין מציאויות רוחניות אלו, משתמשים במילים כמו מצפון, מוסר, הגינות וכו'. בהיעדר תפיסה אמיתית של אור הבורא, מילים אלו מאבדות כל משמעות ומתחילות לשמש באופן אפורטוניסטי למען תורת התבונה הבאה... כך, בכל מצב, בכל מצב, אדם עם תודעה ירגיש מאיפה האור מגיע ומאיפה הוא לא מגיע. ניתן להשוות זאת בצורה פשוטה מאוד למצב של שבשבת מזג אוויר, אשר תמיד חשה מאיפה נושבת הרוח ופונה לכיוון הרוח.

אנו יכולים לומר שלשבשבת מזג האוויר יש את היכולת לתפוס באופן עצמאי את הרוח ולהבחין בכיווני הרוח. שבשבת מזג האוויר לא תסתמך על שום סמכות - היא תמיד תסתובב עם הרוח עצמה... כמו כן, אדם בעל תודעה תמיד יתפוס בעצמו מאיפה אור הבורא מגיע, ומאיפה הוא לא מגיע. ורק זו התחושה הפנימית שלו ותנחה את חייו... כמובן שהיכולת לחוש באופן עצמאי את אור הבורא תבחין בין אדם מודע לקהל של אלה שאינם חשים את האור ועוקבים באופן עיוור אחר הרשויות. לכן, ההבדל הראשון בין אדם מודע לאדם עם תודעה ישן יתבטא בכך שבכל מצב אדם מודע ילך בדרכו שלו, ולא ילך אחרי ההמון. במקביל, הקורסים של אישים מודעים יתחברו - וזה מה שאנו רואים - כל האישים, לא משנה היכן ואיך הם חיים, נעים בערך באותו מסלול ויש להם אותם ערכים וסדרי עדיפויות בחיים. זה מובן, כמו שבשבת מזג האוויר לא יכולה שלא לפנות לכיוון הרוח, היא צריכה להשקיע הרבה יותר מאמץ כדי לא להסתובב מאשר כדי להסתובב, באופן דומה, אישיות מודעת לא יכולה שלא להתקדם לעבר אור הבורא. , שכן היא כבר תופסת את עצמה כתודעה וחייה בעולם התודעה - בדיוק כפי שבשבת חיה בעולם הרוחות.

תכונה ייחודית נוספת של אישיות מודעת תהיה הנוכחות של מטרה ומשמעות בחייה.

באנלוגיה לשבשבת מזג האוויר, אנו יכולים לומר שהמטרה והמשמעות של חייו היא לפנות לכיוון הרוח - לא משנה מה המחיר. ואם חתיכת ברזל דומה לה, או חתיכת עץ לידה, אומרת שמשמעות חייו היא פשוט לחיות, לא להירקב או לא

להחליד, אז בניגוד אליהם, לבשבת מזג האוויר יש מטרה ומשמעות שונה לחלוטין של החיים... כמו כן, לאדם שיש לו תודעה מתעוררת וחי בעולם התודעה, ולא בעולם האשלייתי של אובייקטים ורגשות, תהיה לו המטרה והמשמעות של החיים - תנועה לכיוון הבורא, תנועה במעלה ההיררכיה של התודעה - זה אפילו לא משנה אם הוא עצמו מבין את זה, או לא... לא רק הישרדות בכל מחיר. הגוף שלנו הוא נושא זמני של התודעה שלנו, הוא סוג של חליפת חלל, חליפה שמאפשרת לנו למלא תפקיד נוסף בגלגול הבא... לכן, בדומה לשחקן תיאטרון, שתכליתו ומשמעותו היא לבצע תפקיד, ולא לשמור על התפאורה, המטרה והמשמעות של חיה של אישיות מודעת היא להתקדם לעבר הבורא במסגרת אותו "מחזה". , אותם "נוף" שבהם הוא (אישיות) גילם...

בתנועה זו לקראת האור ובתנאים אלו, מפתחת האישיות את אותן "מתנות" כפי שכינה זאת רוברט מונרו, או "נירדף - מלווה" - שעליהן בספר "קוהלת" (קהלת) - שאיתם התחלנו הפרק הזה. לכן האישיות אף פעם לא מחקה אף אחד, לא מעתיקה אף אחד, לא שופטת אף אחד, לא מקנאת באף אחד - אבל מבינה שחיה, נתיב חיה והנסיבות בנתיב זה הם האופטימליים ביותר בדיוק להתפתחותה, למילוייה. כלי עם אור הבורא... יחד עם זאת, כל הנושאים של תמיכת חיים לאורגניזם, האישיות תופסים ומקבלים אותו כפי שניתן על ידי הבורא - תזונה, מין, בידור, מנוחה, וכל מה שנדרש עבור חיי האורגניזם - שסביבם כל ההבל החברתי... קהלת כינה את ההבל הזה "הבל הבל (אשליה גמורה) ובלבול הרוח (תודעה מושחתת)". כל זה הוא רק מערכת תומכת חיים הנחוצה למילוי משימת החיים העיקרית שלה - תנועה לבורא, פיתוח תודעה, פיתוח האישיות (מתנות הנלוות) שהאישיות "תביא" לבורא... וכמו תמיד ובכל דבר - רק קיום האדם ישמש כקריטריון לאמינות כל הנאמר... אם אנו רואים שאדם המחשיב את עצמו "צדיק", או "מפותח מבחינה רוחנית", או "אורתודוקסי של אלוהים יודע מה", בעצם יש לו ישות פרימיטיבית וחסרת רוח, נשלט על ידי רגשות, מקובע בשאיפות שלו, עושה לא לקבל שום דבר - אז זה, רק אומר שהאדם הזה לא באמת מרגיש שום אור של הבורא, אלא פשוט המציא הכל לעצמו.

חיים כאלה לא יביאו שום "שאריות" לא לתודעה האנושית ולא "מתנות" לבורא.

על האופן שבו תודעת האדם יכולה לצבור את ה"שאריות והמתנות" הללו הלאה...

התורה היא ספר לימוד לתודעה, לא ספר תפילה... שוב על רמות התודעה מ"ספר יצירה"

בתורה, בספר בראשית, מתגלה לנו בריאת עולמנו ביתר פירוט בשלושה רבדים, שלושת הסיבות הראשונות - תודעה, מידע, אנרגיה, המכונים בהתאמה אלוהים, יהוה-אלהים ויהוה... .

אלוהים - יוצר את התכנית הנפשית, יוצר את רעיון עולמנו; יהוה-אלהים - מסיים את הרעיון הזה וממלא אותו ברגשות ורגשות - יוצר את מישור המידע האסטרלי, ולבסוף, יהוה - יוצר את מישור האנרגיה - העולם הפיזי שלנו.

לכן, השילוש האמיתי הוא שלוש הסיבות הראשונות, שלושת האמהות - תודעה, מידע, אנרגיה...

שדה המידע אינו נגיש לתודעה המגולמת הרגילה - זהו אזור התודעה העליונה, דברי הימים האקאשיים ומונחים דומים.

אבל שדה האנרגיה מתואר בספר יצירה בשלוש רמות היררכיות - "רמת השדה המאוחד - כס המלכות", "רמת התפיסה הכפולה" של "7 כפולה" ורמה של "12 פעולות פשוטות".

בהתאם לכך, לכל רמה יש שיטות וטכניקות משלה לעבודה עם תחומי קיום אנושי.

עבור רמת "12 פעולות פשוטות", יש כל מיני בתי ספר, הכשרות ותרגולים, הן בתחום הרשמי והן בתחום האלטרנטיבי.

עיקר הספרות, הסרטים וכו' נוצרים עבור התודעה ההמונית של אנשים ברמה של "12 פעולות פשוטות".

בספר יצירה - "ספר יצירה" מסופר על מספר רמות תודעה היררכיות, החל מרמה של "12 פעולות פשוטות", לאחור מכן רמה של "7 כפולה" ולאחור מכן רמות של "שלוש" ו"אחת".

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

בואו נדבר על המטרות והמשמעויות של ההתגלמות הארצית, כפי שאנו רואים ומבינים אותן במסגרת ההסכם שלנו, הפילוסופיה שלנו.

טווח מסוים של תודעות מגולם על פני כדור הארץ ישנם עולמות אחרים שבהם מגולמות תודעות מפותחות יותר ותודעות פחות מפותחות, כלומר, טווחים אחרים. כל היררכיית התודעה הזו היא בריאה, או האור של הבורא.

החלוקה של רמות התודעה לקאסטות נועדה לארגן ולציין את טווח התודעות של אנשים החיים על פני כדור הארץ.

המטרה והמשמעויות של החיים הארציים עבור התודעה של כל רמה היא לרכוש את הניסיון שלה.

אפשר להשוות את הגלגול הארצי לכיתה בבית ספר, שבה רמת תודעה נתונה חייבת לפתח מיומנויות מסוימות.

ר' מונרו, מתוך הספר "מסעות רחוקים"

התחלה זו הופכת למערכת הלימוד העיקרית הנמשכת לאורך חיי האדם. המהות שלו היא העלאת המודעות. כאב והנאה, המדווחים על ידי חמשת החושים הפיזיים, מפנים את תשומת הלב לאירוע שגרם להם. לקח בלתי נשכח נלמד מהחויה. אם זה קשור לתגובה רגשית, אז זה נזכר אפילו טוב יותר. חוויות אקסטרים מאיצות משמעויות את תהליך הלמידה. במילים פשוטות, יכולת הלמידה (זיכרון, הזכרות) תלויה ישירות בעומק הניסיון.

המשך הנושא מתוך ספרו של ר' מונרו, ראה נספח ב' בסוף הספר.

התפתחות המיומנויות יכולה להימשך לכמה גלגולים שתוצאה עד להשגת התוצאה, לכן, כאשר אנו מנסים להבין את כל המנגנון הזה, אנו זקוקים לקריטריונים של אמת שנבדקו בניסיון.

הכישורים הבסיסיים שאנשים מפתחים בגלגוליהם הארציים הם, באופן כללי, מאוד פשוטים וידועים.

נתחיל בפעולות הפשוטות ביותר, עליהן כתבנו ביתר פירוט בחלק השלישי של הספר בפרק "ספר יצירה - רמות תודעה 12 פעולות פשוטות ו-7 מצבים כפולים במודל האנושי".

בוא נצטט אותם שוב.

12 פעולות פשוטות (לא מסובכות).

משנה ה, א
שתיים עשרה פעולות פשוטות (לא מסובכות) - הבסיס שלהן
שיחה
מדיטציה
תנועה (הליכה, הרגל)
חזון (הוכחה, החפצה)
שמיעה
פעולה
הזדווגות
חוש ריח
חולם
פעס
גרָנְנִית

צחוק (לעג)

כאן אנו מתוארים את אותן "פעולות" של התודעה שאנשים מהקאסטות הנמוכות חייבים לשלוט בהן אנו צריכים להבין שפעולות אלו הן הבסיס למנגנוני החיים המורכבים יותר ויותר שאנשים נתקלים בהם בתהליך החיים.

במבט ראשון, זה אולי נראה מאוד פשוט, כאילו כל אחד יכול לעשות את זה, אבל, כאמור, זה הבסיס. כלומר, על בסיס זה נבנים יותר ויותר מנגנונים חברתיים מורכבים כמו עבודה, משפחה, כל פעילות גופנית, אינטראקציות בין אנשים, בניית מערכות יחסים, יכולת לתקשר – להקשיב ולשמוע, יכולת לקלוט סימנים מבחוץ. העולם, היכולת לשלוט ברגשות שלך, היכולת לגשת לשיעורי החיים בהומור, היכולת להגיב ולבנות התנהגות סבירה ועוד הרבה יותר - ליתר דיוק, כל דבר אחר שקשור לרמת התודעה הזו.

אם נסתכל מסביב, נראה שרוב האנשים מתפקדים ברמה זו ולומדים את הלקחים שלהם. מישוה לומד לנהל שיחה סבירה ומשמעותית.

מישהו לומד לבנות התנהגות סבירה, כלומר לבצע פעולות שלא בהשפעת הרגשות הרגועים שלו, אלא בצורה משמעותית ומושכלת, תוך ידיעה והבנה לאן ולמה הוא רוצה להגיע, להקשיב ולשמוע לא רק את יקירם.

המטרה של שלב זה של התפתחות התודעה היא ההזדמנות והיכולת לבנות חיים רציונליים, הנשלטים לא על ידי רגשות, אלא על ידי התבונה - חיים שבהם אדם יכול בקלות ובשלווה לספק לעצמו את כל המטרות החברתיות - בריאות פיזית, שגשוג, מקום ראוי בחברה, בן זוג הרמוני, השקפה רחבה, מעגל חברתי מעניין ויכולת ליהנות מהחיים ברמה זו.

כלומר, כל מה שמבקש מדג זהב או שרביט קסמים...

במציאות, אנו רואים מעט מאוד אנשים שיעבדו ברמה זו, או לפחות ישאפו בצורה משמעותית להאיץ את עבודתה.

רמה זו נחשבת עברה רק כאשר אדם יכול למעשה ליצור אותה מחדש בכל מקום ובכל זמן. כלומר, התודעה שלו למעשה פיתחה את כל האיכויות הדרושות ליישום של רמה זו, ואדם הופך להיות חסר עניין בחיים, לאחר כל האמור לעיל, הוא מתחיל להבין את חוסר המשמעות של חיו - אין לו יותר מה ללמוד בו. שכבת המציאות הזו.

רמת התודעה הבאה בתוך המציאות הארצית מוגדרת ב"ספר הבריאה" כדואליות, ומשמעות הדואליות היא שהתודעה חייבת לבחור את מקומה בציר של שני ניגודים.

כלומר, התודעה ברמה זו כבר לא פותרת בעיות פשוטות, כמו שינה, אכילה וקיום יחסי מין, אלא עסוקה בלמצוא את המקום שלה במערכת של קואורדינטות מורכבות.

שבע דואליות בשיחה ובאופוזיציה

בניגוד לחוכמה - טיפשות

בניגוד לעושר - עוני

בניגוד לזרע - ריקנות

בניגוד לחיים - מוות

בניגוד לממשלה - עבדות

בניגוד לשלום - מלחמה

בניגוד לצדק - שפלות (כיעור)

כיום, אנשים רבים, אפילו כביכול מעורבים בפיתוח, מצהירים שהם אינם מעוניינים בפוליטיקה, בממשל, בסוגיות של מלחמה ושלום אם הם לא נוגעים להם באופן אישי, בסוגיות של מוסר המדינה וכל דבר אחר שקשור לרמת תודעה זו.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

חוסר ה"עניין" הזה, או הצורך האמיתי, הוא קריטריון האמת שרמת התודעה שלהם מתייחסת למעשה לפשוט המתואר על ידי "12 הפעולות הפשוטות".

רק כאשר אדם, דרך הניסיון שלו, מגיע עם התודעה שלו לערך אמצעי מסוים לאורך כל 7 הצירים - כמו שאומרים, מוצא את האמצעי הזהב בין כל הקצוות המצוינים, רק אז תודעתו תעלה לשלב הבא, כי, ברמה הזו, הוא לא יהיה יותר מה לעשות...

מהייעוד של שבעת ה"צירים" הללו, נראה וברור במה בדיוק תודעה ברמה נתונה צריכה להתעניין.

לכן, זה חסר תועלת וחסר טעם לחלוטין לדבר על רמה זו עם מי שהאינטרסים שלהם אינם חורגים מ"12 הפעולות הפשוטות" ואשר אינם מתעניינים כלל בקטגוריות המצוינות לעיל, אם הן אינן משפיעות עליו באופן אישי, כלומר, אל תמנע ממנו להרוויח כסף, לישון, לאכול ולזיין...

בוא ניתן דוגמה כאשר אדם מחליט היכן ובאיזה מדינה לגור. מישהו מחליט ש"איפה שהוא נולד, שם הוא בא שימושי". זו הפעולה הפשוטה ביותר - אל תעשה כלום. מישהו אחר מחליט שאם יש לו בית וכסף, אז כל השאר לא מעניין אותו. "הוא לא מתעניין בפוליטיקה". זוהי תודעה פשוטה.

ומישהו מתחיל להבין את החיים שלו בדרכים רבות. הוא רואה בעיות בפוליטיקה, במוסר, ביחס לחיי אדם, ביחס לטבע, ביחס למלחמה, ביחס לצדק, ביחס למדע וכו'. ואז, כתוצאה מהבנה וניתוח של כל הפרמטרים הללו בארצו ובמדינות אחרות, אדם מגיע להבנה ולהכרה שהוא אינו יכול לקבל את המצב בארצו. רק אחרי זה יכול אדם להתחיל לבחור מדינה אחרת, עוד חוזה חברתי לחיים.

חלק מהאנשים בעלי התודעה הפשוטה ביותר מספרים לפעמים כיצד נסעו למדינות שונות ולא ראו דבר טוב יותר בעצמם. כמובן, הם לא יכלו לראות כלום, כי אנחנו "רואים" עם התודעה שלנו, ולא עם העיניים שלנו. העיניים רואות רק את מה שמשתקף בנפש. ואם רק כסף בא לידי ביטוי בתודעה ואדם יצליח לקבל הרבה ממנו, לא משנה כמה ביותר, אז הוא ימדוד את כל שאר המדינות לפי האפשרויות לקבל כסף.

וקבלת כסף, למשל, במדינות דמוקרטיות מפותחות הרבה יותר מוסדרת ומבוקרת מאשר במשטרים טוטליטריים ומושחתים. במדינות דמוקרטיות, המסים גבוהים יותר והפיקוח על הלבנת הון מחמיר יותר. וזה נעשה למען מימוש צירים אחרים - למשל "שעבוד-ממשלה", "מלחמת שלום", "שפל צדק" וכדומה.

רמת התודעה הבאה בטווח של כדור הארץ מוגדרת כ:

שלוש סיבות שורש - הבסיס שלהן

כוס הפריבילגיה
וכוס החובה (אחריות)
ולשון החוק מכריעה ביניהם

כלומר, זו כבר רמת החוק הפלנטרי - בחירה בין מה שאדם רוצה לקבל (פריבילגיה) לבין מה שעליו לעשות מעמדה של תודעה עליונה (חובה), על בסיס החוק מרמה גבוהה יותר של תודעה. השולט בעולם שלנו, ברמת המציאות שלנו.

רמת תודעה זו מתוארת על ידי אברהם, כאשר קיבל פקודה להקריב את בנו יצחק, והלך למלא צו זה. כאן אנחנו מדברים על הקשר בין התודעה של אדם מגולם לרמת תודעה גבוהה יותר.

כמובן שכדי להגיע לרמת התודעה הזו, אדם כבר עבר את הרמות הקודמות והוא ממש לא מעוניין בפעילות ברמות האלה, כי הוא יכול פשוט לפתור אותן בכל מקום ובכל זמן. אדם גם לא מוטרד מכל הבעיות החברתיות, כי הוא כבר יודע לפתור את כולן בקלות.

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

ברמה זו, אדם לומד לתפקד במסגרת היררכיית התודעה, בודק כל הזמן את כל זכויותיו וחובותיו ברמה הגבוהה ביותר.

ברור שאדם כזה כבר לא חי בחברה לפי חוקים ונורמות חברתיות. זוהי רמת התודעה, כאשר אדם פועל לא באימפולסיביות ולא רגשית, מונחה על ידי כמה רצונות, שאיפות, רגשות אישיים ודברים אחרים, אבל כאשר אדם באמת מרגיש את התודעה העליונה ושואף לפעול - מה שנקרא "אלוהים-מפחד", כלומר, לא להפך את ההרמוניה האוניברסלית, שהוא כבר קולט בעצמו.

זוהי רמת התודעה הגבוהה ביותר עבור אדם המגולם בעולמנו. לאחר שעבד ברמה זו, אדם מפסיק להתגלם בעולם הזה.

בתרגום רמות התודעה הגלומה המתוארות בספר יצירה לשפת הקסטה, אנו יכולים לומר שרמת "12 פעולות פשוטות" היא רמה 1-3 של הקאסטה, אליה משתייכים רוב האנשים.

רמת ה"תודעה כפולה" היא הרמה של Anahata ו-Vishudhi, כלומר, תחילתה של הקסטה הרביעית. הרמה של "שלוש סיבות שורש" היא הרמה של אג'נה - סוף הקסטה הרביעית.

כשאתה מכיר והבנת את מודל האדם הזה, אתה תמיד יכול לזהות בקלות את המטרה שלך בגלגול הזה.

אם אדם אינו מסוגל להבין את תכליתו ומשמעות חייו, אז הוא נמצא ממש בתחילתן של הקסטות הנמוכות, בתחתית ההיררכיה של התודעה המגולמת.

אין בזה שום דבר פוגעני או מעצבן - פשוט, אדם כזה לא צריך לבזבז את הזמן היקר של הגלגול על כל מיני שטויות, כמו אזוטריות פופ, אלא צריך לעשות פעולות ולצבור ניסיון בהשגת יעדים מאוד ספציפיים, חברתיים - חינוך, עבודה, מקום בחברה, ארץ מגורים, שותפים ומשפחה, פנאי ובידור...

אנשים עם רמות תודעה שונות חיים בהסכמות שונות, שלעולם לא יוכלו למצוא שפה משותפת, מכיוון שאותן מילים ומושגים בהסכמים שונים משמעותם מציאויות שונות לחלוטין - זה מתואר במושג שפת הענפים, כאשר המילה היא שורש העץ, וענפיו הם מציאויות שונות המצוינות במילה זו באמנות שונות.

לכל אמנה, או לכל קאסטה, תהיה גם הבנה משלה לגבי מציאויות כגון התפתחות, התפתחות רוחנית, נתיב וכן הלאה. אי הבנה של העיקרון של שפת הענפים וההבדל המהותי בין רמות תודעה שונות - קאסטות, מביאה לבלבול עצום.

התפתחות בשלושת הקסטות הראשונות היא צבירת ניסיון חברתי, היכולת לבצע בצורה מיטבית יותר את "12 הפעולות הפשוטות" וכל מה שמתבסס עליהן. אלו הם כל מיני אימונים חברתיים, נסיגות, תרגילים ותרגולים, קסם חברתי על חפציו, הקמעות והלחשים, שמטרתם, שוב, לתמרן אנשים ממעמד 1-3 וליישום אותן פעולות פשוטות.

התפתחות ברמה "שבעה כפולה" היא כבר בחירה מודעת על כל שבעת הצירים, כאשר אדם, על סמך הבנתו את המתרחש, בוחר לעצמו את המקום ואורח החיים האופטימלי, בן/בת זוג ועיסוק, מעגל חברתי ופנאי. ברמה זו, החוויה של חיים משמעותיים ומודעים נרכשת לכל הכיוונים שלה.

מובן שהפעולות הפשוטות עצמן כבר פותחו ולא קשה לאדם לבצע את תכניותיו - לכן, העבודה אינה על ביצוע הפעולות הפשוטות עצמן, אלא על ייעול נתיב חייו.

התפתחות ברמת "שלוש סיבות שורש" מניחה תפיסה עצמאית של הרמוניה אוניברסלית, בתנאי שכל רמות התודעה הקודמות כבר הושלמו ומיומנויות פותחו. כעת, אדם לומד לבנות את חייו בהתאמה הגדולה ביותר להרמוניה האוניברסלית, תוך הסרת שאריות של EVA, אגו וגאווה.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

ברור שאחרי שעבדתי ברמה הזו ופיתח את כל התכונות בכל הרמות הקודמות - במסגרת תוכנית Planet Earth, לאדם כזה פשוט אין מה לעשות...

אף אחד לא צריך לשאוף לקפוץ לרמה אחרת, במקום לפתח את איכויות התודעה של הרמה שלו. בכל רמה קיים מגוון רחב של אפשרויות ואדם המעוניין להאיץ את התפתחותו, חייב לשאוף לפעולות אקטיביות רבות ככל האפשר במסגרת החוזה שלו והקאסטה שלו.

לדוגמה, אם מדברים על הרמה של "12 פעולות פשוטות", שבה אדם לומד לפתח את עצמו, את גופו, להשתלב בחברה, להקים משפחה וכו', אפשר להיות שברירי, לא לדעת לשחות, לעבוד כאדם שוער ולחיות עם מישהי לא ידועה, בלי שיהיה איתו, או שאין להם שום דבר במשותף איתה, ובזמנך הפנוי שתה בירה עם חברים - או שאתה יכול להיות בריא, לאכול נכון, לקבל השכלה טובה, לנקוט עמדה טובה, לבחור בן זוג שיהיו לך הרבה במשותף, ובזמנך הפנוי מהעבודה, לטייל בעולם, לקרוא ולדון בספרים, לצפות בסרטים, ללכת לסמינרים.

חשוב להבין שגם במקרה הראשון וגם במקרה השני מדברים על אותה קאסטה ועל אותו הסכם – על צבירת ניסיון בחיים וביצוע פעולות פשוטות.

כי אנשים מסוימים מאמינים שאם הם קראו כמה ספרים על אזוטריקות, וכל הספרים, למעט יוצאי הדופן הנדירים ביותר, נכתבים על ידי אזוטריקים של פופ עבור אזוטריקים של פופ, אז הם כבר שייכים לקאסטה אחרת.

קסטה אחרת כבר עושה דברים אחרים לגמרי ולומדת לפתור בעיות אחרות לגמרי שחשובות ומעניינות לבני הקאסט הזה, ולגמרי לא חשובות ולא מעניינות לבני מעמדות אחרים...

לכן, ישנם קריטריונים ברורים מאוד של אמת לפי רמת התודעה, לפי השתייכות לקאסטה כזו או אחרת, שמאפשרים לך לא להמציא או לייחס לעצמך משהו שלא קיים במציאות, אלא להתנהל בעסק שלך על סמך האמיתי שלך. צרכי. ובהתבסס על העשייה האמיתית שלכם, ההווה האמיתית שלכם, הבינו את רמת התודעה האמיתית שלכם.

אז, רמה "12 פעולות פשוטות"

- זו רמת הרצון, - אני רוצה משהו ואני עושה אותו, - אבל כל השאר לא חשוב, - אני לא רוצה לחשוב או לדבר על זה. אל תפריעו לי לעשות מה שאני רוצה, כי זו "מטרת החיים שלי", "החוויה האישית שלי" ועוד סדרה של ביטויים יפים ששוננו בעל פה.

ואכן, אי אפשר להתערב ברמת תודעה כזו, כי זו עצם המהות של רמה זו - "12 פעולות פשוטות", או ליתר דיוק, 12 אזורים חיוניים לפעולות פשוטות.

ניתן להשוות את רמת התודעה הזו לנקודה, בניגוד לקו ישר, למישור ולנפח...

אדם בוחר נקודה אחת ולא אכפת לו מה יש מסביב...
כלומר, זוהי רמת התודעה של הגוף הרגשי, הגוף האסטרלי של מניפורה.
כל הגופים הגבוהים אינם פעילים ואינם משתתפים בחיי האדם.

ככל שהיא מתפתחת, ליתר דיוק, ככל שמתפתחים גופים גבוהים יותר, התודעה מתחילה להבין שכל נקודה נמצאת על קו ישר ועל מישור, מה שאומר שיש עוד "נקודות של רצון" בקרבת מקום, כלומר, אני רוצה את זה ואני רוצה זה - וכאן כבר צריך איכשהו לפעול עם ה"גיאומטריה המנטלית" הזו - למצוא קו ישר כזה, או מישור כזה, שעליו יתאימו כל "נקודות הרצון" בו זמנית... ללמוד למצוא את "אמצע הזהב" בין כל "הרצונות, האפשרויות והמציאות..."

לפי אנלוגיה זו, ניתן להשוות את רמת התודעה "7 הכפולה" לנפח המורכב ממספר אינסופי של מישורים, קווים ישרים ונקודות.

ברמה זו, אדם כבר יודע להתמודד עם ה"רצונות" שלו ולקחת בחשבון, יחד איתם, מושגים כמו "צריך", "יכול", "למה אני עושה את זה", "למה זה יוביל". " וכדומה.

בתפיסת העולם ואת עצמו בטווח רחב יותר, על כל מגוון הנגיש לתודעה שלנו, אדם כזה לכל אחת מפעולותיו חייב לבחור נקודה בכרך, כלומר לקחת בחשבון את הכמות המקסימלית האפשרית והמקסימלית של מידע וניסיון. זמין לתודעתו, לידע שלו וכן הלאה.

אם ניקח בחשבון שתודעה ברמה זו מוחזקת על ידי אישים שכבר יש להם מספר גופים פעילים (מקסימום - 7), כאשר לכל גוף יש את ה"רצון" שלו ואת הצרכים שלו, אז יתברר מה המתוארים לנו בספר. של הבריאה הם - "6 גבולות וארמון" שמהם 6 הגבולות הללו נפרדים...

במקרה של התודעה שלנו, תודעת סהאסררה היא הארמון, וששת הגופים האחרים הם גבולות החיים שלנו, שנותנים לנו את הצרכים, האפשרויות והרצונות שלנו.

לכן, על מנת לקבל החלטה, תודעה מורכבת כזו חייבת לקחת בחשבון את הרצונות, היכולות והצרכים של כל הגופים הפעילים. וככל שיהיו יותר מהגופים הפעילים האלה, כך יהיה קשה יותר לקבל החלטה.

יש צורך, באמצעות האנלוגיה שלנו לגיאומטריה, לבחור נקודה בנפח, במרחב יש 6 גבולות, 6 גופים...

אין טעם לדבר על רמות תודעה גבוהות יותר, כי הרמות הללו כבר נמצאות ברובד אחר של המציאות.

פיתוח כל גופי האדם ו-5 רמות תודעה

כיום, אנשים רבים מדברים על התפתחות, או על התפתחות התודעה, מבלי לציין מה בדיוק, לאיזו מטרה ולפי אילו קריטריונים של אמת הם הולכים לפתח אותה...

אתה יכול לפתח את כל אותם גופים פעילים באדם ושיש עבורם מורה או מאסטר - כלומר, אתה יכול לפתח גוף ספציפי עם מורה במסגרת ההסכם שלך, או שאתה יכול לפתח אותו עם מאסטר על ידי עוברים להסכם מאסטר. זו תהיה התפתחות שונה מהותית ותוצאה שונה מהותית, כמו תרגול קראטה עם מאסטר ביפן, או עם שכן ברחוב, בתנאי שהשכן אינו מאסטר קראטה אמיתי.

במסגרת ההסכם שלנו, אנו רואים את המשימה העיקרית של האדם לעבור מהחיים בנפש בשליטה של החברה, לחיים באור הבורא בשליטה של התודעה. כלומר, להתרחק ממטרות ומשמעויות שגויות חברתיות של החיים ולהתחיל לתפוס את המטרה שלו, שיש לכל אדם.

אנחנו לא סתם כאלה, לא סתם, ללא מטרה וללא משמעות, אנחנו מתגלמים בעולם הזה - אנחנו באים לכאן עם מטרה ספציפית, לכן, המשימה הראשונה שלנו היא להתחיל לתפוס את המטרה הזו. ככלל, בהתבסס על העובדה שהמטרה והמשמעות של הגלגול שלנו היא לצבור ניסיון של כל הגופים, כלומר לבנות את הגולם הנפשי-אנרגיה-אינפורמטיבי שלו למקסימום האפשרי עבור כל אדם, אנו באים לעולם הזה כדי לזכות בו. ניסיון של אילו - גופים ספציפיים.

במילים פשוטות, המטרה והמשמעות של חיינו נעוצה בסיבוכן התודעה שלנו. והתודעה היא כל הגולם הנפשי-אנרגיה-אינפורמטיבי שלנו.

מעבר מתאוריה לפרקטיקה, כל אדם חייב לצבור ניסיון של חיים בגוף כלשהו, בהתאם לקסטה שלו. חלק יצטרך ללמוד עבודה פיזית, חלק - מסחר, חלק - ניהול, מנהיגות או פיקוד. אחרים יצטרכו ללמוד חברות ואהבה אמיתית, חלקם יצטרכו ללמוד לחשוב באופן עצמאי ולבנות חיים מודעים, ואחרים יצטרכו ללמוד לנתח את העולם סביבם ולבנות מודלים פילוסופיים.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

יחד עם זאת, חשוב מאוד לתפוס בדיוק את המטרה שלך, להרגיש את הצרכים האמיתיים שלך, ולא להיכנע למגמה החברתית האופנתית בהתפתחות מי יודע מה ומי יודע למה - ככלל, למען השגת הטבות חברתיות - כסף, מין, השפעה...

תודעה היא דבר שכרגע כמעט ולא נחקר ולא ניתן לתאר ולדון בו - כי זה האדם עצמו, האדם כולו. התודעה, בניגוד למיינד, היא רב-ממדית, בעוד התודעה שלנו היא תלת-ממדית, ולכן, ניתן להבין את התודעה באופן בלעדי על ידי התודעה עצמה, כלומר, השתקפות עצמית.

וכדי לפחות איכשהו לדבר על התודעה, היא מחולקת באופן קונבנציונלי לכמה רמות, בדומה לאופן שבו אנו משתמשים בקטעים כדי לצייר אובייקט רב מימדי על נייר.

בהתבסס על הספר "ספר יצירה", כפי שכתבנו קודם לכן, אנו מזהים 5 רמות של תודעה, או 5 מקטעים של אובייקט רב-ממדי אחד. בואו נדבר עליהם ביתר פירוט.

לכן, כאשר ספר בראשית מדבר על בריאת האדם בדמותו ובדמותו, הוא מדבר ספציפית על בריאת התודעה הרב-ממדית, או המונאדה של האדם. ואז, בעתיד, יש יצירה היררכית של אדם ספציפי - בן כדור הארץ, או הפרדה מהתודעה הרב-ממדית המאוחדת של רמות פשוטות יותר, המתוארות בתורה.

חמש רמות התודעה ההיררכיות לפי ספר יצירה הן יחידה - (מונאד), חיה (תודעה של אדם מגולם), רוח (תודעה אלוהית, או תודעת החוזה, תת-מודע), נשמה (תודעה אישית של אדם מגולם), ונפש (תודעה של אובייקט חי).

חשוב להבין שכל זה הוא המהות של תודעה אנושית אחת רב-ממדית, המבודדת מהתודעה הרב-ממדית עוד יותר של ישויות מאורגנות גבוהות יותר.

בדרך כלל, אנשים מחשיבים רק את שלושת הרמות הנמוכות - נפש, נשמה ורוח. כלומר, התודעה של אורגניזם חי, האחראית על הישרדות ורבייה, התודעה האישית, שאינה פעילה ולא מפותחת אצל רוב האנשים המודרניים, והתת-מודע, המכיל את המבנים הקרמיים שנצברו במהלך גלגולים רבים, ומחזיק גם את הסכסוך ויוצר את תפיסת העולם של אדם.

החלקים הגבוהים של התודעה - "חיה" ו"יחידה" - כמעט ולא נחשבים בשום מקום.

מכיוון שלא ניתן לתאר את התודעה בהיגיון, רוב האנשים לא יכולים "לקרוע" אותה מהמוח, הפועל עם היגיון וידע (רשימות זיכרון). בחברה, המילים "תודעה" ו"נפש" מובנות לעתים קרובות כמשמעותן אותו דבר.

כתוצאה מכך, כאשר אנו מנסים לדבר על החוזה, על ניהול האדם דרך היררכיית התודעה, שאדם עצמו אינו מרגיש בשום צורה ואינו יכול להשפיע בשום צורה, אזי השומעים והמאמינים שלנו מקשרים את המושג של חוזה עם Reason, עם משהו בצורה נגישה ומובן עבורם.

נראה להם שההסכם הוא הידע, האמונות, ההבניות, ההשערות הסבירות וההיגיוניות שלהם. שכל מה שהם צריכים לעשות זה להכיר קצת ידע אחר, ללכת להרצאה, לעשות קצת תרגול וכדומה, והם כבר יכולים לשנות את ההסכם.

זוהי התפיסה המוטעית הגדולה ביותר, מכיוון שההסכם הוא משהו שנוצר דרך נקודות הכינוס של ההורים והחברה, ולמיינד ניתן דגם מוכן של העולם להסכם הזה.

לכן, כמעט כל האזוטריקים השולטים בכמה פרקטיקות מתקדמות יותר, כמו יציאות אסטרליות, עדיין נשארים קבועים בחוזה החברתי, החומרני, ומנסים להכניס לתוכו הזדמנויות נוספות.

כאן מופיעים "יציאות מהגוף", "נסיעות בגוף האסטרלי", "חוט כסף" וכן הלאה - כלומר ניסיון לתאר פרקטיקות חדשות במסגרת אותו מודל חומרני של עולם החפצים. כאילו, גוף אחד יוצא מתוך גוף אחר, קשור אליו בחוט כלשהו וכן הלאה.

עם זאת, אם אנו תופסים את העולם כעולם של תודעה, ואת האדם כתודעה רב-ממדית, היררכית, אז כל היציאות והנסיעות האסטרליות הללו אל מחוץ לגוף יהיו רק שינוי בתפיסה מאזור אחד של תודעה רב-ממדית לאחר והתפיסה של העולם הרב-ממדי של החלק האחר הזה של התודעה הרב-ממדית הבודדת שלנו. פשוט, המתורגמן של תת המודע שלנו ינסה לפרש מבנים נפשיים-אנרגיה-אינפורמטיביים חדשים לפי התבניות הישנות שיש לו. לכן "נראה" חוט כסף וגופים שונים, כי אחרת המתורגמן שלנו לא יוכל להציג מבנים חדשים של מידע אנרגיה נפשית בעת הזאת מרכז הקשב.

הגוף הפיזי שלנו אינו סוג של אובייקט נפרד לתודעה שלנו, שממנו אנו יכולים לצאת על ידי קשירה אליו בחוט כסף - זוהי פרשנות חומרית גרידא במסגרת האמנה החברתית.

הגוף הפיזי שלנו הוא רק המרכיב הכי נמוך ותלת מימדי של התודעה המאוחדת שלנו, כלומר, החלק האינטגרלי שלה.

להבנה טובה יותר, דמיינו את טלוויזיה שבו מקודדים תמונה, קול, אינטרנט ומידע נוסף באמצעות תדרים שונים.

נוכל לבנות מקלט שיבודד חלק מחלקיו מהאות המורכב היחיד הזה ולפרש אותם בנפרד - לסאונד, וידאו, קבצים וכו'.

כלומר, אנו יכולים לכוון ולכוונן מחדש את המקלט שלנו לתדרים שונים של האות הבודד הזה, בתנאי שאנחנו תמיד ובכל מקרה מסונכרנים עם האות כולו ותופסים את כל האות כמכלול, ורק אז, בחר אחד מתוכו - ואז, החלק שמעניין אותנו.

אנחנו לא יכולים לומר שאנחנו לא קולטים את האות כולו, אלא רק, בדרך לא ידועה, אנחנו תופסים את החלק האינטרנטי שלו, ושחלק האינטרנט שלנו מחובר לחלק הווידאו של האות הזה באמצעות איזה חוט זהב-כסף.

לכן, כל הניסויים עם תודעה רב-ממדית מורכבים מניסיון להעביר את התפיסה של האדם לאזור אחר של התודעה הזו ולתפוס מידע באזור זה מהמציאות החיצונית הרב-ממדית שעברה דרך נקודת ההרכבה.

אם איכשהו הבנת את מה שתואר לעיל, אז אתה צריך להבין שהכללת אדם בהסכם היא הכללת כל התודעה שלו בתוכנית מסוימת.

יחד עם זאת, בקושי אנו יכולים לתפוס רק בשלוש הרמות הנמוכות ביותר של התודעה שלנו, בעוד שכל הרמות כלולות בהסכם, מה שאומר שאנו נשלטים דרך כל חמש הרמות של התודעה שלנו.

מי שמנסה להבין שאדם אינו אובייקט חומרי עם תודעה, אלא תודעה רב-ממדית, שבה הגוף הוא רק החלק בתדר הנמוך שלו, יכולים לנסות להבין שכל הביטויים של האדם - כל צרכיו, רצונותיו, מחשבות וכו' - הוא תוצר של תודעתו, נשלט מההסכם.

אבל, מעט מאוד אנשים מגיעים להבנה כזו, מכיוון שבנוסף לתודעה, לאדם יש תוכנית ויראלית (מותקנת בטרם עת) - המוח, שבעזרתה החברה שלנו בונה עבורנו אשליה מסוימת שנקראת מודל העולם. דימוי העצמי והאלגוריתמים של ההתנהגות שלנו בעולם הזה.

מילדות כפו עלינו אלגוריתמים של השקפת עולם והתנהגות, שנקבעים על ידי החברה, המשפחה, בית הספר, החברים וכו'.

כתוצאה מכך, אדם נראה כמו מחשב עם תוכנית וירוס (מותקנת בטרם עת).

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

יש אנשים שמצליחים להיות את כל חייהם תחת השליטה של התוכנית הוויראלית הזו (שהתקנה בטרם עת) - המוח, מבלי לחשוב או להבין מה הם, ומה היו הצרכים והמטרה האמיתיים שלהם בחיים האלה.

יוגה ומדיטציה, האופנתיות היום, מאפשרות לך לכבות את המוח שלך לזמן מה ולנסות לתפוס את עצמך כתודעה. אם, לאחר כיבוי המוח, אדם מוצא את עצמו בריק, אז זה רק אומר שהתודעה שלו לא פעילה, לא משקפת, ואדם כזה נשאר להיות לפי פקודות הנפש, בדיוק כמו כולם מסביב אותו.

אם, לאחר כיבוי המוח, אדם מתחיל לתפוס את העולם עם התודעה שלו, כל אחד עקב התפתחות התודעה שלו, אזי מתעוררת שאלה חשובה - איזה עולם מתחיל אדם לתפוס - עולם החוזה שלו.

ואם אדם נכלל בחוזה חברתי מודרני, אז הוא לא ימצא או ילמד שום דבר חדש ומעניין לעצמו שם.

לכן, היכולת לכבות את התודעה ולהפעיל את התודעה היא רק הכנה של ה"מנגנון" לתחילת ההתפתחות הרוחנית.

מי שמכיר את הארקנה העיקרית של קלפי הטארוט יודע שהארקנה ה-22 - "שוטה" - היא המעבר הקשה ביותר מהיגיון לתודעה עבור אדם חברתי. "טיפש" הוא אדם ללא סיבה, אדם המקשיב לתודעתו.

ואז, הכל מסתכם ברמת התודעה רוח, תת-מודע, חוזה - הצורך לעבור מהחוזה החברתי לחוזה אחר.

וזה בכלל לא קל, כי ראשית, אין לנו "טבלאות כוונון" לתודעת הרוח, מה שנותן לנו התאמה להסכמות אחרות.

תנ"ח (תורה) כשולחן כוונון

השולחן היחיד שכזה הוא ה"תנח" - הברית הישנה והטקסטים הנלווים לה, במקור, כפי שהוא נתפס על ידי התודעה של האדם עצמו, של לפחות שלוש רמות - נפש, נשם, רוח...

זוהי תכונתו ועוצמתו הייחודית של ה"תנ"ך" - כי בו, לא בטקסט, אלא בצורת המחשבה, יש מבנה לרמות רבות של תודעה, וכל קורא קולט רק למה שהוא מסוגל.

הרוב המכריע של הקוראים המודרניים תופסים את ה"תנ"ח" כמוחם, מנסים להתאים את משמעות המילים בהבנתם המודרנית, מה שמוביל לבלבול ומסתבר שה"תנח" היא ספרות קיצונית כמעט שיש לאסור עליה, או שזו ביוגרפיה של שבטים פרימיטיביים, שאין לה שום קשר לחיינו היום.

מישהו אחר תופס את ה"תנח" עם תודעתו "נפש" ונהנה מהתיאור, מישהו אחר יכול לתפוס את ה"תנח" עם התודעה שלו - "נשמה" וליהנות מהמשמעויות הנסתרות של מבנים לוגיים ומטאפורות.

ומישהו יכול לתפוס את ה"רוח" ברמת התודעה, לתפוס, בהתאם, את כל הרמות הנמוכות - ובמקרה זה, תודעה כזו מסוגלת להתכוון לצורת המחשבה המוטבעת ב"תנאס" ולהיצמד אליה, הסט את נקודת ההרכבה שלו.

בדיוק בגלל רב-ממדיות כזו ומגוון כזה של תפיסות אפשריות של אותו טקסט, מתקיימים דיונים וקרבות סביב הספר הנצחי הזה במשך מאות שנים.

חשוב להבין שההסכם כולל את כל התודעה של האדם, ולא חלק מחלקיו, כלומר את הרמות של "חיה", "יהודה" - המונאד.

וזה אומר שלא כל מונאד יכול להיכלל בשום הסכם - זה בדיוק מה שמתואר לנו בתורה, כשהתודעה העליונה יוצרת את המדרגות של כהן - כוהנים גדולים, לויים - כהנים ועם ישראל - אלו הם. כל רמות התודעה השונות להובלת האור של הבורא מהתודעה הגבוהה ביותר לתודעה הפשוטה ביותר על פני כדור הארץ.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

במשך מאות שנים כל עמי העולם מתלבטים בנושא מי הם היהודים, ואינם יכולים להבין בשום אופן מדוע העם הזה בולט ונבדל מאחרים, מה עושה את היהודים כל כך שונים מעמים אחרים.

הם חשבו שזו דת - אבל לא, היום יש הרבה יהודים לא דתיים, הם חשבו שזו דרך חיים, אבל שוב לא, היום יהודים חיים כמו כולם...
והתשובה לשאלה זו ניתנה מזמן - זהו סוג תודעה שונה, אשר נוצר על ידי התודעה העליונה בהר סיני.

ברור שבחווה החברתי, החומרי המודרני, תשובה כזו לא קיימת, כי בחווה הזו, התודעה היא פונקציה של חומר, פונקציה של הגוף, ומכיוון שגופם של כולם זהה בסטנדרטים חומריים, אזי כולם. גם התודעה זהה.

וכל ההבדלים מוסברים על ידי חינוך, חינוך, אורח חיים וכדומה...
וכל התארים - כומר, כהן גדול וכו' בהסכם המודרני הפכו לתפקידי בחירה רגילים - אנו נמנה אותך לכהן גדול, כמו "האב סיריל" - ואתה תשמש ככהן הגדול שלנו... לכן ההסכם החברתי נראה כך: אין בו שום דבר רוחני, אין בו תודעה.

יחד עם זאת, ההתנהגות של עמי העולם ביחס לעם ישראל מאוד אופיינית - הכרה בכך שליהודים, כעם, יש את מנת המשכל הגבוהה ביותר, לראות את המספר הלא פרופורציונלי של יהודים חתני פרס נובל, לראות איך יהודים הפכו את המדבר לגן, באותו זמן, כשם שעמים רבים אחרים הופכים גן למדבר, לוקחים את ה"תנ"ך" כבסיס לכל הציוויליזציה המערבית וכן הלאה, עמי העולם. אל תשתדל ללמוד מעם ישראל, אלא שואפים בכל כוחו להשמיד את העם הזה, למחוק אותו מעל פני האדמה, כדי שלא יהפוך לכאב עיניים ולא יפריע לנהל חיי בעלי חיים פרימיטיביים..

כן, ועם ישראל עצמו איבד את כל הרוחניות היום ואבוד בדרך...

לא יכולה להיות התפתחות של תודעה בעולם שאין בו תודעה, אלא רק הגוף עם רצונותיו, שנקבעו בהסכם החברתי.

הבחירה של עם ישראל טמונה דווקא בהכנסת אור הבורא לעולמנו הגשמי ולצורך זה נוצרה ההיררכיה של התודעות: כהנים גדולים) - לויים (כהנים) - עם ישראל - גויים (כל שאר העמים).

לא במטרה להשפיל או להעליב אף אחד. ובמטרה להביא את אור הבורא דרך ההיררכיה לכל רמות התודעה הקיימות על פני כדור הארץ.

בני הזוג כהן, תוך שימוש בטרימינולוגיה מודרנית, שמרו על רמת התודעה וישודדה - אג'נה, שכן רק רמה זו מאפשרת לתפוס מידע מהמישורים האגרגוריים.

הלויים החזיקו ברמת התודעה אנאהטה-וישודדה, שאפשרה להם, מצד אחד, לקיים אינטראקציה עם הכהנים, ומצד שני, לתקשר עם מנהיגי עם ישראל, שהחזיקו ברמת המניפור-אנאהטה. עם ישראל נקרא לבנות חברה מוסרית ורוחנית ביותר כדוגמה לכל העמים.

כוח אישי (כוח אישי). ידע שקט. ללא דופי.

ק. קסטנדה. "מסע לאיקסטלן"

- מהו כוח אישי?
- כוח אישי הוא תחושה. משהו כמו תחושת מזל או אושר. אפשר לקרוא לזה מצב רוח. לכוחו האישי של האדם ולצבירתו אין כל קשר למוצאו.
"כל מה שאדם עושה נקבע לפי רמת הכוח האישי שלו."

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

על פי תורתו של דון חואן, כפי שפורסמה על ידי קסטנדה, כוח אישי הוא האנרגיה האצורה בפקעת שלנו וניתן להשתמש בה כדי להשיג מטרות ורצונות אישיים. כוח אישי יכול להיות מוגבר או מופחת בהתאם להתנהגות, מחשבות ורגשות שלנו.

אנו מאמינים שתרגום נכון יותר של הכוח האישי של קסטנדה הוא כוח אישי, או חוזק האישיות, אבל לא כוח אישי...

כוח אישי הוא מונח מ-C. Castaneda, כלומר התאמת "הפקודה" הפנימית, הפקודות הפנימיות של האדם עצמו לפקודה של הנשר, כלומר, התכתבות של "תנועות" הנפש-אנרגיה-אינפורמציה הפנימיות של האדם עצמו עם מה מתרחש ביקום.

במילים אחרות, כוח אישי הוא כוח הרוח המנוכס לרגע.

אם ניישם את נוסחת גורדייף כאן, נוכל לומר זאת
"לאדם יש כוח אישי רק כאשר פעולותיו מכוונות בשלושה כיוונים: עבור עצמו, עבור אנשים ועבור הגבוה ביותר."

מה שהקבלה מכנה "לקבל לא למען עצמו, אלא למען הבורא".
כלומר, כל הפעולות האנושיות מכוונות לציית לתכנית הבריאה, ולא לסיפוק הרצונות האנוכיים של האדם עצמו.

סי קסטנדה

"כוח אישי הוא תחושה. משהו כמו תחושת מזל או אושר. אפשר לקרוא לזה מצב רוח. יש לצוד אותו ולצבור אותו לאורך כל החיים של מאבק".

ההפך מכוח אישי הוא "פינוק" - פינוק עצמי. במקום בו אנו מאפשרים לעצמנו חולשות אישיות, אנו מאבדים כוח אישי.

בהסכמה שלנו, הכוח האישי, או האנרגיה הפנימית של האדם, הוא היכולת שלו לנהל אורח חיים מודע, לפתור את כל הבעיות שעולות בדרך, לצבור את ניסיון החיים שלו, להתמקד במטרה שלו. ככל שאדם חי יותר באור הבורא, כלומר בתודעה, ולא בנפש, ומתאים את התנהגותו לתפיסה של הרמוניה אוניברסלית, כך הוא יכול לצבור יותר כוח אישי.

כוח אישי מתבזבז על רגשות הפלג התחנות, על קנאה, שנאה, כעס, קנאה, תוקפנות ואחרים.

בהסכם הטולטקים, דון חואן חזר כל הזמן למושג הזה... דיבר עם קסטנדה על הצורך לחפש ולצבור את הכוח הזה בדיוק...

לדוגמה:

שאלתי האם הדרך שבה לוחם תופס את המוות תלויה בחינוך שלו. השתמשתי באינדיאנים של יומה ובאינדיאנים של יאקי כדוגמאות. אני עצמי האמנתי שהחינוך הוא שקובע במידה רבה איך אדם רואה את מותו.
"החינוך לא משנה בכלל", הוא ענה. - הכל תלוי בחוזק אישי. אישיותו של אדם היא הנפח הכולל של כוחו האישי. ורק הנפח הכולל הזה קובע איך הוא מת.
- מהו כוח אישי?

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

- כוח אישי הוא תחושה. משהו כמו תחושת מזל או אושר. אפשר לקרוא לזה מצב רוח. לכוח האישי של האדם ולצבירתו אין כל קשר למוצאו. כבר אמרתי שלוחם הוא צייד כוח. ואני מלמד אותך איך לצוד אותו ואיך לצבור אותו. ואתם ניצבים בפני בעיה משותפת לכולנו - בעיית ההרשעה. אתה צריך להאמין בתוקף שקיים כוח אישי, שאפשר להשתמש בו ולצבור אותו.

"כל מה שאדם עושה נקבע לפי רמת הכוח האישי שלו.

"...מכשפים יודעים שרק על ידי חיזוק הטונאלי יכול להופיע נגואל. האם אתה מבין למה אני מתכוון? שיפור זה נקרא כוח אישי.

- לא יודע. הוא לא הכיר את עצמו. זה תמיד ככה עם כוח. היא מצווה עליך ובו זמנית מצייתת לך. צייד הכוח תופס אותו ואז אוגר אותו כאוצר האישי שלו. כוחו האישי גובר אפוא, וייתכן שיגיע רגע שבו הלוחם, לאחר שצבר כוח אישי עצום, יהפוך לאיש ידע.

- איך הם צוברים כוח, דון חואן?

"זו גם משהו מהרגשה." האופי שלו נקבע על פי סוג האישיות של הלוחם. הנדיב שלי היה איש אכזרי. הוא השתמש בתחושת הזעם כדי לצבור כוח. כל מה שהוא עשה, הוא עשה ישירות, בחריפות ובחומרה. הוא השאיר בזיכרוני את ההרגשה שמשוהו פורץ דרך, מרסק את כל מה שהיה בדרך. וכל מה שקרה לו קרה בדיוק ברוח הזו.

אמרתי שאני לא מבין איך אפשר לצבור כוח דרך הרגשה. דון חואן שתק זמן רב. "אי אפשר להסביר", הוא אמר לבסוף. -אתה צריך לעשות את זה בעצמך.

צבירת כוח אישי נחוצה כדי לחזור ל"גן-עדן", אל "עץ חיי הנצח", על השביל אליו עומדת התודעה (כרוב) וכוח אישי (חרב לווהטת).

לְסַכֵּם.

כוח אישי הוא, מצד אחד, פיתוח התודעה לתפיסה של מציאות רב-ממדית יותר, ומצד שני, מעבר להסכמה של אור הבורא והתכווננות עם תוכנית הבריאה.

במקרה זה, המידע על האנרגיה הנפשית בתוך הגולם תואם יותר ויותר את תוכנית הבריאה המקורית והאדם מבין יותר ויותר את מטרתו האמיתית בגלגול זה.

לכן, זה מטעה להבין "כוח אישי" כפשוט צבירת אנרגיה באמצעות דיאטה, פעילות גופנית או הימנעות ממין. הקושי של סי קסטנדה להסביר "כוח אישי", כמו גם קטגוריות רבות אחרות של עולמו של דון חואן, היה שהוא ניסה להסביר את המציאות של החוזה של דון חואן במסגרת האמנה החברתית שלו, שבה מציאויות אלה פשוט עושות זאת. לא קיים.

כתוצאה מכך, הקוראים מנסים להבין את ספריו של קסטנדה אך ורק במסגרת האמנה החברתית שלהם.

כדי לתקן מצב זה, אנו מסבירים תחילה את המושג הפילוסופי הבסיסי של "חוזה", ולאחר מכן מתארים, ככל שניתן, את חוזה אור הבורא, שבו מושגים כמו "כוח אישי", "ידיעה שקטה", "חוסר רחמים", "כוונה" ורבים אחרים מקבלים תוכן.

ידע שקט, או אינטואיציה, היא היכולת של התודעה האנושית לתפוס מידע משדה המידע של הפלנטה, או מאגריגורים, או מתוך תודעה ברמה גבוהה יותר. במקרה זה, כל אלה הם מילים נרדפות.

ככל שאדם נכלל יותר באור הבורא וככל שיש לו יותר תודעה רב-ממדית, כך קל לו יותר לתפוס מידע כזה. התת מודע שלנו הוא אגרגור, והוא מקיים כל הזמן אינטראקציה עם התודעות השולטות העליונות. לכן, כל השאלה מסתכמת ביכולתה של התודעה האנושית לקיים אינטראקציה עם תת המודע. לשם כך, נעשה שימוש בכל מיני אלמנטים עזר, כגון קלפי טארוט, מטוטלות, מסגרות וכלי בדיקה אחרים. נסתכל עליהם מאוחר יותר.

ככל שהתודעה האישית מתפתחת, האדם מקבל את היכולת לקבל מידע ישירות לתוך התודעה, ללא מרכיבי עזר. זוהי ידיעה שקטה.

ספר ק. קסטנדה "כוחה של השתיקה"

- קוסמים לא עוזרים זה לזה כמו שעזרת לפבליטו. התנהגת כמו גבר מהרחוב. הנגואל לימד את כולנו להיות לוחמים. הוא אמר לנו שללוחם אין אהדה לאף אחד. להרגיש אמפתיה זה לרצות שהאדם האחר יהיה כמוך, שיהיה בנעליים שלך. ואתה מושיט יד מסייעת בדיוק לשם כך. עשית את זה לפבליטו. הדבר הקשה ביותר בעולם עבור לוחם הוא להשאיר אחרים לנפשם. כשהייתי שמנה, דאגתי שלידיה ורוז לא אוכלות מספיק. פחדתי שהם יחלו וימותו מתת תוונה. לא חסכתי מאמץ בפיתום אותם, והיו לי את הכוונות הטובות ביותר. הלוחם ללא דופי משאיר אחרים לנפשם ותומך בהם במה שהכי חשוב להם. אלא אם כן, כמובן, אתה מאמין שהם עצמם לוחמים ללא דופי.

- מה אם הם לא לוחמים ללא דופי? - שאלתי.

"אז החובה שלך היא להיות ללא דופי בעצמך ולא לומר מילה." הנגואל אמר שרק מכשף שרואה וחסר צורה יכול להרשות לעצמו לעזור לכל אחד. לכן הוא עזר לנו והפך אותנו למה שאנחנו. אתה לא חושב שאתה יכול להסתובב ולאסוף אנשים ברחוב כדי לעזור להם? דון חואן כבר העמיד אותי פנים אל פנים עם הדילמה שאני בשום אופן לא יכול לעזור לאהוביי. לדעתו, כל מאמץ שאנו עושים לעזור הוא למעשה מעשה שרירותי, המונחה אך ורק על ידי האינטרס האישי שלנו.

הבה נסביר את מה שנאמר למעלה.

ללא דופי היא נוכחות של תודעה מפותחת בהסכמה של אור הבורא. כאשר אדם מביין ומבין שיש תוכנית לבריאה ושכל תודעה מגולמת עוברת את דרכה האינדיבידואלית על פני כדור הארץ ומפתחת תכונות אינדיבידואליות משלה, שיכולות להיות שונות מהותית מהתכונות שלנו ומתפיסת החיים שלנו.

במקרה זה, כל עזרה לאדם אחר, המבוססת על הבנתנו טוב ורע, נכון ולא נכון, עלולה להתברר כשקרית ומזיקה לו.

באמנה החברתית מלמדים אותנו שטוב ונכון לעזור לשכנו על סמך הטוב והרע של אותו אמנה חברתית. למשל, שכל מחלה ומצוקה היא רעה ועלינו להיפטר מהם בהקדם האפשרי בכל האמצעים העומדים לרשותנו. למעשה, אנו כופים בכך את רצוננו על אדם אחר ויתרה מכך, אנו מתערבים בתכנית הבריאה ואינם מאפשרים לאדם אחר זה ללמוד את הלקח שלו.

הקוסם חסר הצורה שדון חואן מדבר עליו הוא אדם בעל תודעה מפותחת וחי בהסכמה של אור הבורא, כלומר מסוגל לתפוס הרמוניה אוניברסלית. רק אדם כזה מסוגל לתפוס את העיוות הזה, את אותה סטייה מההרמוניה האוניברסלית, שהובילה את שכנו למחלה או לבעיה.

אדם כזה הוא חסר רחמים מעמדה של חמלה חברתית. לא אכפת לו כמה קשה או כואב יהיה הריפוי, כלומר להביא את החולה לתכלית הבריאה, להחזיר את החולה להרמוניה אוניברסלית.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

אדם כזה נקרא ללא דופי, כי הוא מביא הרמוניה אוניברסלית, או אור הבורא, למטופל. אין לו רחמים חברתיים ואין לו חמלה כלפי המטופל. הוא פשוט באמת עוזר לו לחזור למטרה האמיתית שלו, בלי לדעת בכלל מה זה, וכמה קשה הריפוי הזה יהיה לאדם.

כך פועלים מרפאים אמיתיים. לא מתוך אהדה למטופל ולא עם עצות שספק אם יעזרו לו, אלא דחינו, על ידי תיעול אור הבורא דרך עצמו, שהוא כוח הריפוי היחיד האפשרי.

יש צורך להסביר מה זה אומר לתעל את אור הבורא. המשמעות היא ש"הלוחם" ללא דופי, במונחים של דון חואן, קולט את ההפרעות והעיוותים שהתרחשו בחייו של המטופל, ומנסה בכל כוחו להעביר את חזונו למטופל. יחד עם זאת, הוא אינו יכול ואינו רוצה בשום אופן להחליק את הראייה שלו, להפוך אותה לפחות חדה וספציפית, כדי לרצות את המטופל. אדם כזה, כביכול, נמצא בשירותם של כוחות עליונים ופשוט מעביר את המסר שלהם.

ככלל, מסר כזה נשבר על הדימוי העצמי של המטופל, על מצבו הרגשי, ולעתים קרובות, מוביל לטינה, במקום עבודה אמיתית על ריפוי. אבל זו הבעיה של המטופל, לא של הרופא.

ההיבט הבסיסי של התודעה שממנו מתאפשרת התפתחות מודעת

הבה נשאל את עצמנו את השאלה - מדוע צעירים משכילים אינם מוכנים, ברוב המקרים, להכיר מידע אלטרנטיבי כדי שתתאפשר שיחה משמעותית על מהות הנושא - ולא קרב רגשי אינסופי בנושא - אני מאמין זה, או שאני לא מאמין בזה... מזויף, או לא זויף, או "הטיפש עצמו".

נראה שזה יכול להיות יותר פשוט - אם יש יריב משכיל שטוען למשהו שחורג מגבולות הידע והאמונה שלך (אני מדגיש ידע ואמונה), אז תכיר את החומרים שלו ו- או שתרחיב את האופקים שלך, או להצדיק - למה זה לא בסדר ואין לו איפה להיות...

אבל, לאחר ניסיונות ארוכים וחוזרים עם אנשים רבים להוביל את השיחה לדיון משמעותי לגופו של הנושא, אנו משוכנעים שזה לא עובד כך!
חלק מבני שיח עונים בצורה מאוד ישירה ומאוד ספציפית - "אנחנו לא מעוניינים לשנות את האמונה שלנו, את האמונה בעולמנו - זה די מתאים לנו..."
יתר על כן, הם אפילו לא מוכנים להכיר את יצירותיהם של מדענים מוכרים חברתית, שהמידע שלהם חורג מאמונתם.

זוהי עצם אבן היסוד הטמונה בחברה בדרך לפיתוח התודעה.
זו אמונה, ובשום מקרה, לא מדע, לא מחקר מדעי, ולא אלא אמונה אחת טיפשה...

אז במה מאמינים רוב האנשים החברתיים?

הם מאמינים שמדעי החברה והחברה מכוונים אך ורק למה שהם טוענים - מחקר והכרת העולם, התפתחות החברה שלנו לכל הכיוונים וכמובן לטובת האנושות כולה...

אמונה זו מוטבעת בנו מלידה. כל מה שאנו מלמדים, מהגן ועד לדרגות החינוך הגבוהות ביותר, הוא אמונה בחברה.

לכן, כשמישהו בא ומתחיל להגיד שהחברה משקרת, שהכל במציאות בכלל לא ככה, שההיסטוריה שלנו שקרית, והארכיאולוגיה מסתירה את העובדות האמיתיות, וספרים היסטוריים הוחלפו, וכן הלאה, אז זה כל זה פוגע מיד באמונה החברתית המבוססת...

נראה - מה יכול להיות יותר פשוט - בקשו מהאדם הזה קישורים לחומרים, הכירו אותם בעצמכם והסיקו את המסקנות שלכם... ואז, גם, הסבירו ל"בחור החכם" הזה איך ובמה בדיוק הוא טועה.

אבל לא, מעט מאוד אנשים מוכנים לעשות צעד כזה - ולמה?

קודם כל, בגלל שמעט אנשים מתעניינים בעניינים האלה - רוב האנשים עסוקים בלהשרדות, להתרבות ולהנות... ומה זה משנה להם אם כדור הארץ הוא עגול או שטוח אם היסטוריונים וארכיאולוגים משקרים לנו או לא משקרים לנו, זה לא משפיע בשום אופן על היכולת להרוויח כסף, לקיים יחסי מין ולהירגע. ..

לכן, עוד לפני שאנו מתחילים בשיחה רצינית כלשהי על התפתחות התודעה, אנו עומדים בפני מספר שאלות ספציפיות:

1. האם אדם צריך משהו אחר מלבד חיי החברה שלו? שאלה של קאסטה.
2. האם הוא מוכן לעבור על אמונתו במבנה העולם - פילוסופיה חברתית? שאלה של האמנה.

באופן כללי, שתי הנקודות הללו קשורות זו בזו – שתיהן מדברות על רמה מסוימת של תודעה – רמה שהצרכים של שלושת הגופים התחתונים כבר אינם מספיקים לה. כלומר, מה שיגידו, כל התפתחות תמיד מתחילה מרמה מסוימת של תודעה - ואם רמה זו אינה קיימת, אז כל החלפה של מושגים והפיכת צרכים בסיסיים בלתי פתורים ל"פעילויות של התפתחות עצמית" לא יובילו לשום דבר. אתה יכול לפתח רק מה שיש לך. אם יש תודעה אישית, אז אפשר לפתח אותה. ואם יש רק מנטליות של בעלי חיים, אז אפשר רק לאמן אותה.

פיתוח תודעה ודימוי עצמי

המכשול הגדול ביותר להתפתחות האמיתית של התודעה הוא "תמונת העצמי" שנוצרה בחוזה החברתי. אם לא תהרוס את הדימוי הזה, אז כל התפתחות, כל ידע ומיומנויות חדשים ישמשו לחיזוקו. כתוצאה מכך, אנו רואים מספר עצום של אנשים מרוכזים בעצמם עם גאווה מנופחת, הרואים עצמם "קוסמים", "גורואים" או כל אחד אחר.

הדימוי החברתי של עצמו אינו מאפשר לאדם לעבור להסכם אחר ולהתחיל לחקור ולשלוט בו. הדימוי העצמי פשוט מוסיף ידע וניסיון נרכשים לחוזה החברתי של האדם. זה יוצר מצב מאוד מעניין. למשל, באמנה החברתית אין תודעה, אין ביו-אנרגיה, אין פסיכוקינטיקה ותופעות אחרות המבוססות על תודעה. כלומר, באמנה החברתית אין מודל שלם כזה של העולם שיכול להסביר את כל התופעות הללו.

מה קורה כאשר אדם העוסק בהתפתחות תודעה כלשהי נתקל בתופעות כאלה? הוא פשוט מעמיס אותם לרשימות זיכרון, אבל הן לא הופכות לחלק מהחוויה שלו, לחלק מהמודל שלו לעולם.

כתוצאה מכך לא מתרחשת הבנה, חשיבה מחודשת ומודעות לעולם כולו, והזיכרון של תופעות אלו נמחק עם הזמן, והאדם עצמו כבר לא בטוח שאי פעם הצטלב איתן.

נראה שאם אדם עצמו הלך על גחלים לוהטות, נשכב על מסמרים, כופף כפות בהדרכתו של אדון, שבר חצים בגרוננו ותכפוף אביזרים בחוזה - אז זה אמור לשנות איכשהו את חייו, את השקפתו על עולם. אבל, שום דבר כזה לא קורה ברוב המקרים, כי הכל נופל על הדימוי החברתי של עצמו.

על ידי הרס הדימוי של עצמו, אדם מנקה את זכרונו מרשימות מיותרות ומכין את הקרקע לאתחול מלא, לשינוי החוזה. לאחר מכן, אדם מתחיל לבנות מודל חדש של העולם מאפס, עוסק בחינוך עצמי, הבנה עצמאית של הכל ומחפש תשובות לשאלות שעולות. לא בכדי אומרים שקודם כל צריך לנקות את הכלי ורק אחר כך אפשר למלא.

ק. קסטנדה, "אמנות החלימה":

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

חשיבות עצמית היא הגדולה והחזקה מבין אויבינו. חשבו על זה: אנחנו פגועים ונעלבים ממעשים או התקפות של שכנינו, וזה מחליש אותנו. תחושת החשיבות העצמית שלנו גורמת לנו כמעט כל הזמן להרגיש נעלבים או נעלבים ממישהו.

רואים חדשים ממליצים לכוון כל מאמץ אפשרי כדי למגר את תחושת החשיבות העצמית מחייו של לוחם. עקבתי כל הזמן אחר ההמלצות הללו וממשיכה לפעול לפיהן. וחלק משמעותי מהפעולות שלי כלפיך נועד לגרום לך לראות שאחרי שאיבדנו את תחושת החשיבות העצמית שלנו, אנחנו הופכים בלתי פגיעים

תחושת החשיבות העצמית שעליה מדבר דונג הון היא בדיוק מה שאנו מכנים "הדימוי העצמי" החברתי (או תת-אישיות).

באמנה החברתית אין לאדם שאלות - מלידה נותנים לו את כל התשובות המוכנות. בנוסף, יש את גוגל, שכמובן אף פעם לא משקרת. ואפילו לתופעות שתוארו לעיל, האמנה החברתית מנסה לתת תשובות כמו - אלו קסמים, היפנוזה, כך נדמה היה לך וכו'.

ולאדם אין מוטיבציה אישית לרדת לעומקה של האמת.

הרס האמונה החברתית

היכן מתחיל הרס האמונה החברתית?

היום זה מאוד פשוט - פשוט תתחילו להכיר את החומרים של היסטוריה ואלטרנטיבית וארכיאולוגיה, שיש רבים מהם באינטרנט.

שם, חובבים מציגים הרבה עובדות שכל אחד יכול לראות ולבדוק בעצמו, והן סותרות לחלוטין את עמדת ההיסטוריה החברתית והארכיאולוגיה הרשמית.

העובדות לבדן על העבר הקרוב מאוד, על מלחמת העולם השנייה, המוצגות יפה בספריהם של ו' סבורוב ומ' סולונין, יכולות לפגוע מאוד באמונה החברתית, אם לא להרוס אותה עד היסוד...

עוד יותר ברור שהורסים את האמונה החברתית הם הניסיונות הפרימיטיביים של היסטוריונים רשמיים "לבקר" את הספרים הללו - כאשר במקום כל ויכוח משמעותי על העובדות, יש התקפות אישיות על המחברים...

לאחרונה, דברים מדהימים לחלוטין הופיעו באינטרנט, כמו אסונות גלובליים אחרונים ושינויים בתרבויות, חשיפת תוכניות החלל הסודיות - דבר שמפיל לחלוטין את הקרקע מתחת לרגליו של אדם חברתי.

כל המידע הזה, שנשלט בהדרגה ובעקביות, מאפשר לתודעה, שאינה מסתפקת בשלוש רמות הקיום הנמוכות יותר, לראות תמונה שלמה יותר של המתרחש ולהסיק לעצמה מסקנות מתאימות לגבי איך להיות ולמה לשאוף. ..

ורק אז, תודעה ערה כזו יכולה להתחיל לחפש אנשים בעלי דעות דומות ונוסעים עמיתים...

וכל מה שקורה לפני זה רק משחקי מחשבה ריקים ומצבי חירום...

אנחנו מדברים על פער בלתי עביר בין האנשים החברתיים של 3 הקסטות הראשונות, או 3 הגופים התחתונים - כפי שאתה מעדיף, לבין אנשי הקסטה ה-4.

הפער בין הקסטות התחתונות (החברתיות) לעליונות (העל-חברתיות).

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

אנו כוללים את שלוש הקאסטות הראשונות כקאסטות חברתיות, כאשר מרכז התפיסה יכול להיות ממוקם בצורה מקסימלית על צ'אקרת מולאדהרה, צ'אקרת סוודיסטאנה וצ'אקרת מניפורה, בהתאמה.

אם מרכז התפיסה של אדם מסוגל להתעלות מעל צ'אקרת המניפורה במצב נורמלי, ולא באופן זמני בהשפעת סמים, אלכוהול, מקומות כוח וכו', אז נקרא לזה, בדיון הזה, קאסטות על-חברתיות.

הפער בין היכולות של אנשים כאלה טמון בעובדה שאנשים על-חברתיים כבר מסוגלים לחשיבה מופשטת.

בעוד שאנשים חברתיים מסוגלים להבין באופן בלעדי את רצונותיהם ותחושותיהם הספציפיות.

למשל, אדם חברתי יודע היטב ויכול לדון בתחושות הרעב, הקור, העייפות שלו וכו' – כלומר משהו מאוד ספציפי.

אבל הוא בהחלט לא יכול לדון בדברים כמו האפשרויות לחיות במדינה אחרת, קביעת יעדים לשנה או לכמה שנים הבאות, בעיות האמנה של המדינה ודברים כלליים אחרים שאינם נוגעים לו אישית כרגע. כלומר, הצרכים שלכם גבוהים מהמישור הפיזי.

הרצון של אדם חברתי הוא תמיד "חומרי", קונקרטי.

זאת בשל העובדה שלאדם חברתי אין עדיין תודעה רב-ממדית ואינו מסוגל לאמץ את נפח ההפשטה הרב-ממדי.

לדוגמה, כאשר מנתחים את החיים במדינה, יש צורך לאמץ עם התודעה שלך גורמים והיבטים רבים של הקיום. זה כולל טבע, פוליטיקה, כלכלה, חברה חברתית והזדמנויות לבטא את עצמך ולממש את הצרכים שלך, ועוד הרבה יותר.

ואת כל זה יש לזכור בו-זמנית, כלומר, כאילו מציאת נקודה במערכת קואורדינטות רב-ממדית.

אדם חברתי יכול להתמקד בו זמנית רק באחד הצירים, בזה שמשפיע עליו באופן אישי כרגע, למשל, ברווחים שלו, או בביטחון שלו, או בחלק מרצונותיו.

ואם הוא מרוצה מהרווחים שלו בזמן נתון, אז כל השאר הופך לחסר חשיבות עבור אנשים חברתיים רבים, כמו שאומרים, "הבית שלי בקצה".

לכן, כל ניסיון לתקשר על נושאים מופשטים שאינם משפיעים באופן אישי על בן השיח החברתי הופך לבלתי אפשרי.

משהו דומה קורה בתקשורת, בחיפוש אחר בן זוג לחיים. אדם חברתי קולט מיד כל ביטוי אחד, למשל מראה, מין, או מבנה חברתי. לדוגמה, אם בן הזוג מרוצה מינית, אז זה "אהבה", "משפחה" וילדים.

ואז, כשהתשוקה הראשונה חולפת ותשומת הלב מתמקדת בצד אחר של הקיום, למשל, בצורך בנסיעות, או איכות הדיור, או גידול ילדים, או כל דבר אחר חברתי, אז פתאום מתברר שאין כלום. המשותף בין שני האנשים הללו.

אדם על-חברתי מסוגל לתפוס בן זוג בצורה רב-ממדית, לאורך כל ה"צירים". לראות ולחוות את כל הצדדים ואת כל ההיבטים של להיות ביחד. במובנים מסוימים יהיה צירוף מקרים, במובנים אחרים לא יהיה צירוף מקרים. אבל לפחות יהיה מושג ברור יותר של האדם השני ויהיה ברור על מה צריך לדבר ועל אילו נקודות אתה צריך לנסות לפתור לפני שאתה מחייב את חייך אליו.

הפער בין אמונת הנפש של האדם החברתי לבין התודעה של האדם החברתי-על

בהמשך הפרק לעיל, ניתן להוסיף שאנשים חברתיים נעולים באמונתם - זה לא משנה אם הם מאמינים במדע או באלוהים - מעמדה של הפילוסופיה, מהות מצבם זהה - אמונה ב מודל מסוים של העולם וחוסר יכולת, לא הרצון ולא הנכונות, אפילו, להכיר ידע אלטרנטיבי ומודלים אחרים של העולם.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

יחד עם זאת, זה לא משנה איך ולמה הם מסבירים זאת לעצמם ולאחרים, אם הם רואים במי שמפקקים בתפיסת העולם שלהם פרימיטיביים, נחשלים, חסרי השכלה, לא מבינים וכו'...

זה לא משנה, הדבר החשוב היחיד הוא שיש להם אמונה חזקה בתמונת העולם שלהם והם לא מוכנים להכיר מודלים אחרים, לתפוס ביקורתית מידע חדש ולקיים דיון מושכל עם המתנגדים...

מובן מאליו שהם קוראים רק את הרשויות שבהן הם מאמינים ושתומכים ומחזקים את אמונתם. יתרה מכך, זה לא קשה, כי כל מדע החברה הרשמי מקיים ומגן על האמנה החברתית. בדיוק בשביל זה משלמים המהגרים והמדענים האלה.

אמונה זו מאפיינת אנשים חברתיים.

יחד עם זאת, הם עשויים להתעניין ב"אזטריות", "קסם" ו"דברים מוזרים" אחרים - קריאת ספרים וצפייה בסרטים - אבל זה לא משפיע על השקפת עולמם ואמונתם בשום צורה. זה, אלא, מתייחס לפנאי שלהם, לבילוי שלהם, ואין לו כל השפעה על הווייתם.

קיומם של אנשים חברתיים סגור לחלוטין בצרכים של שלושת הרמות הראשונות הנמוכות - פיזי, רגשי-מיני וחברתי.

זה כולל בריאות, מין, חיי חברה, משפחה וילדים, בילוי ובידור, רכישת רכוש...

ובאופן כללי, הכל. לאנשים חברתיים אין צרכים אחרים - זה כל עולמם.

מחוץ לעולם החברתי הזה נותר אזור עצום של תודעה, נשמה, רוחניות - זה שבאופן כללי, מהווה את עצם מהותו של האדם.

החברה הסבירה שהתודעה היא פונקציה של האורגניזם, שהקיום קובע את התודעה - וזה חסם לחלוטין את הדרך של האדם החברתי למהותו האמיתית, לתודעה שלו, אל הייעוד שלו - שכן כל אחד חי על פי אמונתו...

מצד שני, אנשי התודעה, אנשי הקסטה הרביעית, תופסים את העולם בצורה שונה לחלוטין. הם רואים בחברה מעין מנגנון של שיעבוד אנושי, שנוצר באופן מלאכותי על ידי תודעות עליונות במטרה לנצל בני אדם, בדומה לאופן שבו אנו מנצלים בעלי חיים.

לדוגמה, סוס שאנו מאכילים, מטפלים, מגדלים ומשתמשים בו להובלת סחורות. במה שונה אדם חברתי באופן עקרוני מסוס כזה?

הוא זוכה ליחס זהה, ניזון ומתרבה לעבודה טובה - וכל חייו הוא מבלה בעבודה, כי מילדות לימדו אותו שזה ייעודו - לשרת לטובת החברה.

יחד עם זאת, לאדם חברתי אין אפילו את המחשבה שהוא הוטעה בשפל והשתמשו בו בחוצפה - שהחברה כולה על המדעים וההישגים שלה היא לא יותר מאשליה, תמונה שקרית בה משתמשים בובות-מנצלי בובות מיומנים. ..

מכיוון שכדי לראות, להבין ולהבין זאת, יש צורך לצאת מהבועה החברתית עם התודעה, להתעלות מעליה, כלומר, להכיר ולהבין את מסת הידע הלא-חברתי, תוך שימוש בתודעה ובתבונה שלך, הניסיון שלך, המחקר והתצפיות שלך. והעיקר הוא להפעיל את התודעה שלך ולהתחיל לתפוס באופן עצמאי את אור הבורא.

כאן טמונה התהום הזו - התודעה החושבת מסוגלת לראות את כל השקרים של החברה, ואז להתחיל לחפש את הרקע של השקר הזה.

והחיפושים הללו יובילו בהכרח להבנה שהעולם שלנו נשלט על ידי תודעות גבוהות יותר, שעל פני כדור הארץ, מלבדנו, יש עוד תרבויות עדיפות בהרבה משלנו, שהמידע דולף פה ושם על קשרים והסכמים אמיתיים עם יותר ציוויליזציות מפותחות אינן זיוף או פנטזיה, אלא מציאות - שבמקביל לחברה הרמאית והפרימיטיבית שלנו, קיימת חברה סודית אחרת לגמרי עם מדע אחר לגמרי וטכנולוגיות אחרות...

אדם חברתי אינו יכול לקבל ולאפשר זאת - הוא מאמין בקדושה במה שלימדו אותו בבית הספר ובמה שמוציגים לו בעקביות על ידי כל הרשויות בהן הוא מאמין...

אדם חברתי אינו מוכן ואינו יכול לקבל את השקר המוחלט של החברה כולה, להודות שהוא, כמו חיית בית, גדל ומוזן לשימוש לכל החיים, ולא להתפתחות...

בהתאם לכך, מסתבר שכל חייו של אדם חברתי כלואים בבועה של אמונתו החברתית – הוא שואף להרוויח כסף, לרכוש רכוש, להשפיע בחברה, לגדל ילדים, ולחיות יפה ועשיר... ואינו מודע לכך. שזהו החיים של חיה מאורגנת מאוד, אבל לא אדם שניחן בתודעה מורכבת.

יחד עם זאת, אישים מודעים חיים אחרת לגמרי ושואפים למטרות שונות לחלוטין. כמובן, הם גם פעילים בחברה על מנת לספק לעצמם את רמת החיים הדרושה להם, אבל המטרות שלהם בחיים הן הרחבת התודעה המתמדת וכיסוי של ממדים הולכים וגדלים על ידי התודעה...

ולמטרות אלה, אנשים כאלה מבלים את זמנם הפנוי ומרצם, בתקופה שבה אנשים חברתיים מקדישים את עצמם לחלוטין לעבודה, לילדים, לבילוי ולפיתוח פלג גופם התחתון...

קאסטות וחברת קאסטות (בדוגמה של החברה המעמדית המודרנית)

בואו נדבר על קאסטות ומעמדות - על איך חברת הקסטות, שהתקיימה לפני האסון האחרון של אמצע המאה ה-19, הפכה לחברה מעמדית לאחר האסון והובילה להרס מוחלט של התודעה והרוחניות בהסכם החברתי.

חברת הקסטות בנויה על בסיס רמות תודעה שונות בקרב האנושות הנבראת, על עובדה שהיום היא מושקת ונרדפת בכל דרך אפשרית.

כל הטקסטים העתיקים, האגדות והסיפורים מספרים לנו שהאנושות המודרנית נוצרה באופן מלאכותי על ידי האלים על בסיס הומינידים ארציים מסוימים תוך שימוש בהנדסה גנטית והיווצרותם של האגרורים המקבילים.

במקביל, אנשים נוצרו למטרות ספציפיות, בדומה לאופן שבו אנו מגדלים היום סוגים שונים של בעלי חיים למטרות ספציפיות, למשל, תרנגולות מטילות בשר וביצים, בקר בקר וחלב, כלבי שמירה ומרוץ וכדומה.

לוחות שומריים מספרים לנו על יצירתם של פועלים פשוטים להפקת זהב מהמכרות. הם מספרים לנו על ערבוב של אנשים רגילים שנוצרו עם האלים ועל הולדת הגיבורים - ילדי האלים והאנשים.

התורה מספרת לנו על בריאת עם ישראל כנבחר ה' למילוי שליחות רוחנית בין כל העמים. יתרה מכך, מעם ישראל אלוהים בורא לוויים - כהנים וכהן - כהנים גדולים.

חשוב להבין שבכל המקרים לעיל, אנחנו לא מדברים על תפקידים חברתיים, אלא על סוגים שונים של תודעה, שנועדו לבצע עבודות שונות.

הכהן הגדול לא יכול להיות אדם שמונה באופן שרירותי, אלא רק אחד שיש לו את סוג התודעה הדרוש. תארו לעצמכם, לפני ציד, צייד ממנה פאג דקורטיבי לתפקיד של כלב מירוץ - על פי עקרון הצדק החברתי המודרני - הוא לא יירה בארנבות רבות עם פאג "מרוץ" כזה...

בהתאם לכך, לכל קאסטה של אנשים הייתה ויש לה דרך חיים משלה, צרכים ואינטרסים משלה בחיים, השונים בתכלית מהצרכים והאינטרסים של קאסטות אחרות.

אין בזה שום דבר מעורר או פוגע באף אחד - זו המציאות בה אנו חיים, ללא קשר אם אנו רואים זאת או לא, בין אם נודה בכך או לא.

בתחילה נבנתה החברה על פי קאסטות, שבה כל קאסט חיה בנפרד מאחרות וניהלה את אורח החיים שלה. ניהול כל ההיררכיה של חברת הקסטות התבצע מלמעלה למטה - מהאלים, דרך הכהנים הגדולים והכהנים ועד לפשוטי העם.

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

כל קאסטה ניהלה את חייה והתפתחה ברמת התודעה שלה, בדומה לאופן שבו כל היצורים החיים בטבע חיים על פי החוקים שלהם ונשלטים על ידי האגריגורים שלהם. כאשר אנו שמים חיה בשבי ומכריחים אותה לחיות על פי החוקים שהמצאנו, בין אם זה חתול או כלב, החיה מתחילה לחלות ולסבול.

חברת קאסטות המבוססת על קאסטות אמיתיות - רמות שונות של תודעה - היא ההרמונית והטבעית ביותר עבור בני האדם.

התורה מתארת בדיוק חברת קאסטות כזו, שבה נוצרו עבור כל קאסטה חוקים ונורמות חיים התורמות להרמוניה כללית. לכן התורה מכילה כמה רמות של תפיסה, הנגישות לקסטות שונות וגורמת להרבה מחלוקות ואי הבנה בחברה המודרנית.

התורה היא ספר לימוד אוניברסלי ונצחי לחיים, המתאר לנו את תוכנית ההתנהגות האנושית שנוצרה על ידי האלים.

לכן, זה נצחי, כי התוכנית השולטת באדם לא משתנה עם הזמן, וזה נכון מאוד, למעשה, כפי שציין פרופסור וולנד ב"המאסטר ומרגריטה", "אנשים עדיין אותו דבר, רק נושא הדיור התקלקל אותם."

לא משנה כמה נראה לנו שאנחנו כל הזמן משתנים, מפתחים את המדעים והטכנולוגיה שלנו, בעצם, אנחנו נשארים אותו דבר, רק שאנחנו הופכים יותר ויותר מפונקים מכל מיני נושאי דיור ואחרים.

ואיך אפשר להציג את תוכנית ההתנהגות האנושית, אוניברסלית לכל הזמנים, אך ורק על דפוסי התנהגות אופייניים שלו, וזה מה שנעשה בתורה.

לכן, אנשים מכמה מעמדות יראו בתורה אך ורק התנהגות ברמה של "12 פעולות פשוטות" - עשו משהו ואל תעשו משהו - ואנשי מעמדות אחרים יראו דוגמאות להתנהגות ברמה של "7 פעולות כפולות" " והתוצאות של התנהגות זו. ומישהו יוכל לאמץ את כל התורה עם התודעה שלו ולראות את הביטוי של "3 הסיבות הראשונות", או אפילו את הביטוי של התודעה העליונה "האחת".

אז, זיהינו ארבע רמות של תפיסת התורה, אשר מוגדרות כ:

פרדס (עברית) פרדס, מואר. ("בוסתן") - נוטריון (ראשי תיבות) "PaRDeS" - ארבע רמות של הבנה ופרשנות של התנ"ך והתלמוד:

פשט (עברית) פִּשְׁט - משמעות פשוטה, משמעות ישירה.

רמז (עברית) רְמָז - משמעות נסתרת, עמוקה, אלגורית.

דראש (עברית) דְרָשׁ, מעברית "שאל, מצא" - שילוב של פרשנויות לוגיות, סופיסטיות, מטפוריות והומליות.

סוד (עברית) סוּד - משמעות סודית, מיסטית.

כיום, כאשר כל האנשים נחשבים זהים ושווים מלידה, כלומר בעלי אותה רמת תודעה, אז כל ארבע הרמות הללו מתפרשות כהתגלות מתגברת של אותה משמעות - והמיומן, בהתאם, פשוט צריך ללמוד אותן. ברצף אחד אחרי השני, וזה מה שהחרדים המודרניים עושים כל חייהם, לא זזים לשום מקום ולא משתנים בשום צורה.

יתרה מכך, כל משמעויות התורה, המיועדות לתודעה המורכבת יותר של הלוויים והכהנים, נותרות מעבר לתפיסה ומחוללות לאיסורים אינסופיים במישור הגשמי, היחיד הנגיש לאמנה החברתית המודרנית.

לאחר הקטסטרופה הגלובלית האחרונה של אמצע המאה ה-19, הציוויליזציה הקודמת נהרסה והושמדה.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

חוקרי ההיסטוריה המודרניים מנסים, תוך שימוש בעובדות ובחפצים הנותרים, לשחזר לפחות משהו ממה שקרה באמת לפני אמצע המאה ה-19, מכיוון שכל ההיסטוריה הכתובה שלנו היא זיוף אחד מוחלט, תפור בחוט לבן לרמת התודעה הקדומה.

אלו השולטים באנושות מהמישור המנטלי זרקו את כל הרוחניות והתודעה עצמה מהחווה החברתי, והחליפו אותה בהיגיון.

במחצית השנייה של המאה ה-19, האנושות קיבלה את התיאוריה ההזויה של דרווין בדבר הדור הספונטני וההתפתחות העצמית של כל היצורים החיים, תיאוריית הפסיכואנליזה של פרויד המבוססת על תשוקות מיניות נסתרות ותיאוריית מרקס של "מאבק מעמדות ומהפכה קומוניסטית".

על שלושת העמודים הללו לבנות ציוויליזציה חדשה במחצית השנייה של המאה ה-19. כל הרוחניות וכל התודעה נזרקו לחלוטין מהאמנה החברתית, הדתות הפכו למערכת של איסורים חסרי משמעות והוכרזו "אופיום לעם", כי בעולם מודרני חומרי טהור נטול כל העיקרון הרוחני שלו, הם גרועים יותר מאשר אופיום...

ההיררכיה של רמות התודעה בוטלה והוחלפה על ידי תורת המעמדות ומאבק המעמדות. יתרה מכך, אם תורת המעמדות התבססה על הבדלים אמיתיים ברמת התודעה בין אנשים בני מעמדות שונים, אשר לא ניתן היה לשנותם, אז תורת המעמדות פשוט מבוססת על עמדות חברתיות מסוימות, אשר, לא ברור כיצד, היו תפוסות על ידי קבוצות שונות של אנשים - מעמדות שונים - אשר, בהחלט, ניתן לשנות על ידי השמדת חלק מהמעמדות הנקראים "טפילים".

וכל טבח אפשר ללמד לשלוט במדינה - בתורת השיעורים. לשם כך, אין צורך כלל ברמת תודעה מסוימת.

אנו עדיין רואים בבירור את התוצאה של מדינה הבנויה על תורת המעמדות ומאבק המעמדות בדוגמה של רוסיה, שהרסה את הרוב המכריע של בני הקאסטות הגבוהות, שהם כינו מעמדות טפיליים, והחליפה אותם בפרולטרם - פועלים פשוטים עם רמת תודעה של 1-2 קאסטות.

כתוצאה מכך, אנו רואים כיצד מדינה ענקית ועשירה שקועה בלי סוף בגניבות ובשחיתות, אינה מסוגלת לבנות חברה משגשגת וכל הזמן "קמה מהברכיים" ו"מחפשת את מי להאשים". והמדינה הזו נשלטת על ידי אנשים עם מנטליות של טבח או שוער.

הרס התודעה ורמות התודעה (קאסטה) באמנה החברתית המודרנית הוביל לפילוס כללי, כאשר כל הקסטות מעורבות, נאליץ לקבל את אותו חינוך, אשר, בהתאם, ברמתו נוטה למספר הקסטות הנמוכות ביותר, ולעובדה שתפקידים רבים הם אנשים תפוסים שאינם מתאימים ברמת התודעה שלהם לבצע את המשימות של תפקיד זה.

אפילו מבנה המדינה צריך להיות שונה עבור קאסטות שונות - הקסטות הנמוכות דורשות ניהול דיקטטורי - המונרך, תודעות מתקדמות יותר שואפות להשתתפות בניהול, למונרכיה חוקתית, ואפילו מתקדמות יותר - לדמוקרטיה, למודעות ניהול הרוב.

כשמבינים את האמיתות הפשוטות לכאורה הללו, אפשר להסביר בקלות מדוע אי אפשר לכפות צורת שלטון דמוקרטית יותר במדינה עם רמת תודעה לא מספיק גבוהה, וגם מדוע אסור אפילו לנסות לעשות זאת.

כיום, אנו רואים את התוצאות של ניסיונות כאלה בדוגמאות של רוסיה ומדינות המזרח התיכון, שבהן ניסיון להנהיג דמוקרטיה הוביל לכאוס ובסופו של דבר גלש לדיקטטורה, וזה טבעי למדינות אלה. לרוע המזל, גם מדינות דמוקרטיות באירופה מאבדות את רמת התודעה שלהן כשהן מוצפות בפליטים פרימיטיביים מאפריקה והמזרח התיכון. המרדף אחר כוח אדם זול מביא לאובדן הכרה ולאובדן חברה דמוקרטית.

כמו כן, רעיון הקומוניזם, הקומונה - העבודה הוולונטרית והמודעת של כל הצוות למען רווחה משותפת, יכולה להתממש אך ורק בחברה בעלת רמת תודעה גבוהה, אך לא בחברה של פרולטרם - אנשים עם רמת התודעה

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

הנמוכה ביותר. דוגמה לכך היא הקיבוצים הישראליים נגד החוות הקיבוציות הסובייטיות. לקיבוצים הגיעו אנשים אידיאליים בעלי מוטיבציה גבוהה שרצו לפעול למען הכלל. האיכרים העניים ביותר נדחקו בכוח לתוך חוות קיבוציות, לאחר שהשמידו בעבר את כל ה"קולאקים", כלומר אלה שידעו והיו מוכנים לעבוד.

בנוסף לצורות שלטון שונות, בחברות עם רמות תודעה שונות, מקצועות ותעשיות שונות, יפרחו צורות בילוי שונות, תרבויות ואומנויות שונות.

אנו רואים בבירור כיצד החברה המודרנית שואפת להוריד את רמת התודעה בכל מקום אפשרי - מציפה את מדינות אירופה בפליטים מהמזרח התיכון ומדינות אפריקה עם רמת תודעה נמוכה יותר.

אנו רואים איך ממש כל העולם שואף להרוס את מדינת ישראל, את מדינת העם היהודי, ולא לאפשר לה לשקם את בית המקדש והקשר עם רמות התודעה הגבוהות.

במקביל, אנו רואים כיצד אזוטריות פופ חברתי, קבלה פופ וקסם פופ פורחים, כאשר נלקחות מילים חסרות משמעות ומשמעות באמנה החברתית ומומצאת עבורן משמעות חברתית, פופולרית במישור החומרי, כמו "בואו נתאחד, בואו נחיה ביחד".

כך נוצרים איגרגורים חדשים של "מדע-קבלה" או "קסם חברתי", המושכים אנשים עם מסיבות, היכרות, ריקודים, שירים, טקסים והגדלת חשיבותם, מבלי להשפיע בשום אופן על התפתחות התודעה, ויתרה מכך, אפילו לא לדרוש את רמת התודעה הנחוצה לעבודה כזו, כי למארגני כל הטינסל הזה אין את הרמה ההכרחית הזו.

אנו רואים היום הרס מוחלט של האמנה שהייתה קיימת לפני האסון, הרס מרכיב הרוחניות והתודעה, ומיליון מונחים ישנים במשמעויות חדשות, סוציו-חומריות גרידא, שמתאימות למדי להמוני האנשים החברתיים. אין להם את רמת התודעה הדרושה לתרגול אמיתי של קסם, קבלה ודברים אחרים. האנשים האלה, באופן כללי, לא היו צריכים להצטלב במציאות כזו, אלא היו צריכים לחיות בהסכמה של המעמד שלהם ולעסוק בעניינים שלהם...

כפי שאמרה קלאסיקה אחרת, "הכל היה מעורבב בביתם של אוכלוסקים..."

עוד כמה מילים על פילוסופיה

כשהיום הם מנסים לדבר על פילוסופים שונים ועל הפילוסופיות שלהם, הם עושים טעות אחת חמורה. כל ההיגיון והנסיגנות להבין פילוסופיה אחרת מתבצעים במסגרת אמנה חברתית. כפי שכבר הסברנו לעיל, כל פילוסופיה היא קיבעון שונה של נקודת ההרכבה ומודל של העולם לקיבעון זה. כלומר, זהו עולם שונה מהותית עם חוקי טבע שונים ותפיסת עולם שונה.

אם ננסה לשקול פילוסופיה אחרת במסגרת ההסכם שלנו, אז, ראשית, לא נוכל לתפוס את עולמה של הפילוסופיה הזו, ההסכם האחר הזה. ושנית, אנחנו יכולים רק לנסות להבין את המודל של העולם האחר הזה במסגרת השקפת העולם של העולם שלנו.

הדוגמה הפשוטה ביותר היא ניסיון, במסגרת חוזה אתאיסטי חברתי, להבין חוזה דתי. לכל אתאיסט משכיל, העולם ואורח החיים של מאמין אורתודוקסי יראה מוזר ובלתי מובן, מכוער ופרימיטיבי. כמו כן, ולהפך, עבור אורתודוקס דתי, אתאיסט חברתי נראה כאדם החי על פי עקרונות כוזבים ושואף למטרות שווא.

אנו מאמינים כי באמנה החברתית המודרנית, אי אפשר באופן עקרוני ללמוד ולהבין פילוסופיות אחרות רק מתוך ספרים.

כדי ללמוד פילוסופיה אחרת, יש צורך לשנות את החוזה, לעשות טבילה מלאה בעולם אחר. מסיבה זו אנשים מטיילים וחיים במשך שנים במנזרים טיבטיים ובשבטי פרא במדינות אחרות. כמו כן, הפילוסופיה שלנו עשויה להיראות מוזרה מאוד, יוצאת דופן וסותרת לאדם החברתי הממוצע.

מדוע אנו בוחרים בהסכם אמנה

לאחר שהסברנו את מה שאנו רואים כתכלית ומשמעות חיינו, בהתבסס על טקסטים עתיקים ותפיסת המציאות שלנו, נוכל להשוות בין שני הסכמות - ההסכם החברתי, שבו רובנו נולדים וגדלים, והברית. הסכם, או אור האמנה של הבורא.

חווה חברתי הוא קיבעון מסוים של נקודת ההרכבה שבה אדם אינו מסוגל לתפוס את העולם באופן עצמאי, שבו יכולותיו המנטליות מוגבלות מאוד ומצטמצמות לתפיסה תלת מימדית.

בהתאם לכך, מודל העולם של הסכם זה - הפילוסופיה החברתית המודרנית, הוא פרימיטיבי מאוד, מוגבל לתפיסה של ספקטרום התדרים הנמוך ביותר של מידע אנרגיה נפשית, הנקרא המישור הפיזי.

לכן זה כל כך קשה וכמעט בלתי אפשרי להעביר לאדם חברתי אפילו את עצם הרעיון של אפשרות קיומם של מישורי קיום אחרים, שלא לדבר על האפשרות של אדם חברתי זה בעצמו איכשהו להרגיש אותם.

אנשים חברתיים לא מבינים שחוקים פיזיים יהיו שונים בחושים שונים.

נדמה לרבים שאם הם יכולים לחוש קודם כל משהו שחורג מהשקפת עולמם, אז רק אז הם יוכלו "להאמין" שהוא קיים. אנשים אלה אינם מבינים שמציאות כמו תפיסת הילה, תחושות של השדה הביולוגי, פסיכוקינזיס, ריפוי וכו' הם חוקי הפיזיקה של הסכם אחר. אבל הם פשוט לא קיימים באמנה החברתית. לכן, ראשית החווה הוא פילוסופיה, ואחר כך רק חוקי.

יתרה מכך, גם אם אדם חברתי יהיה עד לתופעה כמו רוני מרקוס, הוא יתפוס ויסביר לעצמו מה הוא ראה כתחבולות והונאה, אך לא כגירוי לחיפוש ופיתוח התודעה.

בהתבסס על מה שנאמר, מתבהרים כל הדיונים האינוסופיים על עצם האפשרות של תופעות לא חומריות כמו טלפטיה, טלקינזיס, ראיית רוח, התממשות, גלגול נשמות ועוד הרבה יותר. בחברה מדברים על התופעות הללו כבר שנים ועשרות שנים, מציגים סרטים, מציגים אותן כחדשות, מדהימות ובלתי צפויות - אבל זה עדיין לא משפיע בשום אופן על האמנה החברתית עצמה, על המדע שלו ועל הוראתו בבית הספר.

ישנם כוחות השואפים לשמור על האנושות באמנה חברתית כזו, אשר מונעים בכל דרך אפשרית את שינויה. אלו אותם כוחות שמתוארים לנו בטקסטים עתיקים כ"יודעים", שהכניסו לנו את התוכנית היראלית Mind ואפשרו לקרוע אותנו מאור הבורא, מהמטרה האמיתית שלנו, כדי להשתמש בנו למטרותיהם...

ק. קסטנדה, "הצד הפעיל של האינסוף"

יש לנו בן לווייה בחיים. יש לנו טורף שהגיח ממעמקי החלל והשתלט על חיינו. אנשים הם האסירים שלו. הטורף הזה הוא אדוננו ואדוננו. הוא הפך אותנו לכנועים וחסרי אונים.

הם השתלטו כי אנחנו אוכל עבורם, והם מדכאים אותנו ללא רחמים לשמור על קיומם. ובכן, בדיוק כמו שאנחנו מגדלים תרנגולות כלול, הם מגדלים אנשים כלולים אנושיים. ככה תמיד יש להם אוכל...

תחשוב רגע ותגיד לי איך אתה יכול להסביר את הסתירה בין השכלתו של מהנדס וטיפשות אמונותיו לבין האופי הסותר של התנהגותו.
מכשפים מאמינים שמערכת האמונות שלנו, הרעיונות שלנו לגבי טוב ורע ומוסר החברה שלנו ניתנו לנו על ידי טורפים.
הם אלו שמעוררים את התקוות, הציפיות והחלומות שלנו לגבי הצלחות וכישלונות. אנחנו חייבים להם את החמדנות והפחדנות שלנו. הטורפים הם שגרמו לנו להיות שאננים, אינרטיים ומרוכזים בעצמם...

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

כדי לשמור עלינו ענווים וכנועים, הם פנו לתמרון מדהים – כמובן, מדהים מנקודת מבטו של לוחם-אסטרטג. מנקודת מבטו של מי שנגדו הוא מכוון, התמרון הזה הוא נורא. הם נתנו לנו את דעתם!

המשך לנושא זה עם ציטוטים מאסטרטים שונים בנספח 2 בסוף הספר.

רק תסתכל על החברה המודרנית, שקועה במלחמות, אסונות ושחיתות. חברה שחיה במרדף אחר כסף וכוח, מפרה את כל המצוות הרוחניות וגולשת לשיגעון מוחלט. חברה נטולת רוחניות, מצפון, מוסר וכבוד.

חברה שבה אין פעילות, אין התפתחות לגופים אנושיים מעל החברתיים, בה כל פעילות אנושית מצטמצמת לפעילות גופנית, מינית וחברתית – על מנת לאמת את אמיתות האמור לעיל.

לכן החברה המודרנית אינה מכירה בקיומה של התודעה, בנוכחותן של קאסטות, ומפשטת עד אין קץ את החינוך, תוך התאמה לקאסטות הנמוכות ביותר - כדי להקל על ניהול אנשים מומים ולא מפותחים.

אנו רואים כיצד, ראשית, בגרמניה הנאצית, והיום ברוסיה של פוטין, רמת התודעה של האוכלוסייה הובאה לאימבליה מוחלטת. כשאנשים פשוט מפסיקים להיות אנשים, לאחר שאיבדו את הטיפות האחרונות של המצפון, המוסר, הכבוד והרוחניות.

הסכם הברית, שניתנה לאנשים בימי קדם ונכתב בטקסטים עתיקים, מציע דרך לצאת מעבדות חברתית לאור הבורא, אל הייעוד האמיתי שלנו.

אין צורך לבלבל את הברית עם הזת. הזת המודרנית היא לא רוחניות, לא התפתחות, זה בדיוק אותו חוזה חברתי שהופך את האדם לעבד, מונע מהאדם את היכולת לחשוב באופן עצמאי ומכריח את האדם לציית בצורה עיוור וטיפשית לכמה דוגמות וטקסים...

הקיום תמיד משקף את התודעה

המטריאליסטים טוענים שההוויה קובעת את התודעה היא אמירה מופרכת לחלוטין ולא נתמכת. כל אדם יכול לראות כיצד אנשים בעלי אותו קיום, שנולדו באותה משפחה, שקיבלו את אותו חינוך וחינוך, מנהלים אורחות חיים שונים לחלוטין ובעלי מחשבות ורעיונות שונים לחלוטין. כלומר, למרות אותו קיום, יש להם תודעה שונה לחלוטין.

אנו מאשרים את ההיפך, שההוויה תמיד משקפת את התודעה. תודעתו של אדם, צרכיו, המוכתבים ממישורי הקיום הגבוהים ביותר, בהחלט ישתקפו בהווייתו. יתרה מכך, בהוויה אנו מבינים לא רק פעולות פיזיות, אלא גם את כל המחשבות, הרגשות, הרעיונות וכו' - כלומר, לחלוטין את כל תחומי הפעילות האנושית.

שבעת גופיו המותנים של אדם משקפים את כל תחומי חייו. לכן, ניתן להרחיב את "הפירמידה של מאסלו" לשבע רמות ולכנותה פירמידת הצרכים ותחומי הפעילות האנושית.

מספיק להסתכל על קיומו של אדם, על מה הוא מוציא זמן, אנרגיה וכסף, בנוסף לצורך החברתי בהישרדות ורבייה, כדי להבין אילו גופים פעילים באדם זה. אדם עם פלג גוף תחתון פעיל יעסוק בספורט, תיירות פעילה ופעילויות גופניות אחרות, לרבות פעילות מינית.

אדם בעל גוף חברתי פעיל יבנה קריירה, ישפר את השכלתו, ישלש בהתמחויות חדשות, ישאף לקנות בית טוב יותר, מכונית וכדומה. יבנה קשרים חברתיים תחרותיים עם שותפים ברמתו לחיים פעילים משותפים.

אדם בעל גוף נפשי פעיל יחפש מידע, יקרא ספרות מדעית, יצפה בסרטונים מדעיים ואלטרנטיביים באינטרנט, יחפש תשובות לשאלות קיומיות ושאלות על מוצאו, משמעות החיים ותכליתם.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

אדם כזה יבנה מערכות יחסים עם בני זוג נאותים מאותה רמה, איתם ניתן יהיה לדון בנושאים על-חברתיים. לכן, די להסתכל כיצד אדם או משפחה חיים - אילו נושאים ונושאים מעניינים אותם מלבד תמיכת חיים, באיזו מדינה הם חיים וכו' - כדי להסיק מסקנות כלשהן לגבי התודעה שלהם.

כיום בחוגים פופ-אזוטריים, במיוחד במדינות טוטליטריות שבהן אנשים נשללים מכל חירויות וזכויות אזרחיות, נהוג לומר שהם "מעל למערכה", שהם לא מתעניינים בפוליטיקה, שהם "מבחינה רוחנית" מתפתח.

עצם הקיום הזה שלהם מעיד במלואו על הרמה הנמוכה מאוד של התודעה שלהם - רמה מתחת לזו החברתית.

באיזה מקום הם ממוקמים מעל האזיק - אולי הנקודה החמישית שלהם, שעדיין לא ניקרה על ידי תרגול צלוי.

להתפתחות רוחנית, להתפתחות התודעה, יש צורך, קודם כל, להיות בעלת התודעה הזו. אי אפשר לפתח את מה שלא קיים. אנשים בלי אוזן למוזיקה לא מתקבלים לקונסרבטוריון.

ואיך לקבוע את נוכחות התודעה באדם - לא לפי מה שהוא אומר על עצמו, או ליתר דיוק, לא לפי הדימוי שלו של עצמו.

הנוכחות של התודעה, הנשמה נקבעת על ידי קיומו של אדם ברמת גופי הנפש, וליתר דיוק, ברמת התודעה האישית של וישודה ותפיסת עולם תודעת האג'נה.

כשם שאדם עם אוזן למוזיקה לא ינגן בתזמורת שקרית, אדם עם תודעה, נשמה, לא יחיה בחברה חסרת נשמה המפרה את כל העקרונות הרוחניים.

ושום תירוצים לא מתאימים כאן. או שלאדם יש נשמה או שאין לו, ואם אין לו, אז הוא יכול לפתח כל דבר מלבד תודעה.

כפי שאמר גורדיף, "לכל אחד יש נשמה, אבל עדיין צריך להרוויח את הנשמה"...

לכן, אדם עם נשמה לעולם לא יחיה במדינה טוטליטרית, פשיסטית, תוקפנית, רמאית לחלוטין וצבועה. גם אם הוא מסודר שם כלכלית, והצריף שלו ממש על הקצה...

אדם עם נשמה פשוט לא יכול לחיות שם...

קריטריונים של אמת בהתפתחות רוחנית

כאשר אנו מדברים על התפתחות התודעה, אחד העקרונות החשובים ביותר הוא קריטריון האמת. מה האמת שאנחנו מפתחים משהו בכלל ועוברים לאנשהו? שלא לדבר על כך שאנו מתקדמים לעבר הייעוד שלנו, ולא בכיוון ההפוך.

אנשים רבים אינם מבינים מהו קריטריון האמת וחושבים שזו רק השכנוע הפנימי שלהם בנכונות מעשיהם.

זה בכלל לא ככה. לכולם תמיד יש שכנוע פנימי - אפילו הרוצה הידוע ביותר לשמחה משוכנע שהוא מציל את העולם.

הקריטריון של אמת חייב להיות אמיתי, כלומר, לנטר בקלות מבחוץ ובעל הדרגה, כך שתמיד נוכל לקבוע בקלות עד כמה אנחנו קרובים למטרה שלנו.

למשל, בספורט קיים קריטריון אמת מצוין, בצורה של קטגוריות ספורט, תחרויות ופרסים. כשקרטה מקבל חגורה נוספת, הוא יודע, וכל מי שמסביבו יודע, שהאדם הזה התקדם באימוני הקראטה שלו לרמה של חגורה זו.

כאשר אדם הולך לעסוק בהתפתחות רוחנית, אז, ככלל, הוא עצמו אינו מבין עד הסוף מה זה אומר ואין לו שום קריטריון לאמיתות רמת ההתפתחות וההתקדמות האמיתית שלו בנתיב ההתפתחות.

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

עבורנו, הקריטריון העיקרי של האמת הוא קיום האדם ושינויו כאשר התודעה משתנה באמת.

אם אדם, כשהוא עוסק בהתפתחות רוחנית, משנה את קיומו לכיוון הרמוני יותר - הוא עובר למדינה חופשית ודמוקרטית ממדינה טוטליטרית או סמכותית, או הולך להילחם על החירות בארצו, אם היא אינה חופשית. , אם הוא בונה מחדש את מערכות היחסים הלא הרמוניות שלו להרמוניות יותר, אם ישנה את פעילותו החברתית מפרימיטיבית ליותר אקטיבית והרמונית וכדומה, אז האדם הזה באמת מתקדם בהתפתחותו הרוחנית.

כמו שדון חואן אמר בספרי סי קסטנדה:

כדי להפיק את המרב מהחיים, אדם חייב להיות מסוגל להשתנות. הדבר הקשה ביותר הוא להתחייב לשינוי.

....

כל מה שאתה עושה מצביע רק על דבר אחד - אתה חייב לשבור את הכל. תִּסְר רְתָמִים.

- אבל איך, דון חואן? "למה את מתכוונת?" - שאלתי בהתרגשות. "אני חושב שהכל מסתכם בפעולה אחת", הוא ענה. - אתה חייב לעזוב את החברים שלך. אתה חייב להיפרד מהם ביחסים טובים. אתה לא יכול להמשיך בדרכו של הלוחם עם ההיסטוריה האישית שלך מאחוריק. ואם לא תסיים את אורח חיך הישנה, לא תוכל למלא אחר ההוראות שלי.

"רק דקה, דקה, דקה, דון חואן", אמרתי. - אני צריך להתעשת. אתה מבקש ממני יותר מדי. למען האמת, אני לא בטוח שאני יכול לעשות הכל. החברים שלי הם המשפחה שלי. נקודת המוצא שלי.

"בדיוק, בדיוק", הוא ציין, "נקודת ההתחלה שלך." לכן כדאי להיפרד מהם. לקוסמים יש רק נקודת התייחסות אחת - אינסוף.

אם אדם מתפרנס איכשהו, לא יודע לבנות מערכות יחסים, תופס מעמד נמוך בחברה, חי במדינה לא חופשית, ובמקביל מצהיר שהוא, לעומת זאת, עוסק ב"התפתחות רוחנית, אז האדם הזה הוא פשוט קורבן של הונאה והונאה עצמית. כל האשליה שלו לגבי כל סוג של התפתחות תתנפץ מיד למציאות ברגע שהוא יתכונן לעשות משהו אמיתי...

ככל שמופיעים בשוק יותר מידע ושירותים וכל מיני חלופות מכל הסוגים, כך עולה השאלה חריפה יותר לגבי קריטריונים לאמיתות של כל התיאוריות המובעות והחומרים שפורסמו.

כפי שכבר הבנו, המוח האנושי יכול לבנות כל מבנה לוגי, ליצור כל מודל ולכלול בו עוקבים רבים שאינם חושבים באופן עצמאי - כך, נוצר אגרגור חדש.

כאשר אנו שואלים חסידים של אסכולות וכיוונים שונים - מה זה נתן לך, מה זה שינה בחיך האמיתיים - התשובות, ככלל, הן: "הפכנו שונים, הגישה שלנו השתנתה, ההבנה שלנו השתנתה, שינינו את מקום העבודה שלנו, או שותף".

אם נשקול תשובות כאלה מעמדה של קריטריוני האמת, אז אם קיומו של האדם לא השתנה בשום צורה, אז אין שינויים אמיתיים.

ושינויים פנימיים קורים לכל אדם ככל שהוא מתבגר וצובר ניסיון. ולשם כך, אין צורך באזוטריות כלל.

כעת הופיעו באינטרנט מספר עצום של היסטוריונים אלטרנטיביים - אנשים שמסתכלים על העובדות והחפצים הזמינים ולא מקשיבים בטיפשות להסברים חסרי המשמעות של מדריכים, אלא מנסים לחשוב באופן עצמאי, אוספים חומרים באינטרנט, מנתחים, חוקרים ומסיקים מסקנות ...

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

זהו כיוון מאוד שימושי ומעניין, המאפשר לאדם חושב, מבלי לצאת מהבית, להכיר מספר עצום של עובדות וחפצים, וגם להשתכנע באבסורד והשקר של כל מדעי החברה המודרניים.

אבל, ברגע שמגיעים לכמה מסקנות מכל המחקרים האלטרנטיביים הללו, אנו רואים מיד כיצד כל ה"חלופות" הללו מוצאות את עצמן בשבי של החוזה החברתי שלהן של המדינה.

אנו מיד מתחילים לשמוע מסקנות כאלה שהשפה הרוסית המודרנית היא האב של כל השפות, שכל העולם היה פעם רוסיה תחת השם טרטרי, או ממלכת הממלכות, שגם טרויה וגם ירושלים ממוקמות בשטח המודרנית. רוסיה ושרוסיה היא בית האבות של הכל וכולם.

כלומר, אנו רואים את אותו שוביניזם של מעצמות גדולות, אותה מגלומניה.

אבל, באותו זמן, אותן "חלופות" באותה נשימה מדברות בלי סוף על העובדה שרוסיה הייתה משועבדת על ידי איגודים מקצועיים, האנגלו-סכסים הבאים וגרמנים אחרים... וזאת למרות שההיסטוריה לא יודעת שום תפיסה של שטח רוסי. אפילו העול הטטרי-מונגולי כבר בוטל - מסתבר שלרוס עצמו היה הדור הגדול.

ה"עלייה מהברכיים" הנוכחי דומה - מי שם את מי על הברכיים הללו ומתי? במאה השנים האחרונות הייתה זו רוסיה שאימיה על העולם כולו במהפכה פרולטרית, יצרה אימפריה ענקית וייצרה הרים של נשק.

אם רוסיה היא מדינה כל כך עתיקה והאב הקדמון של הכל וכולם, אז, אפשר לתהות, למה היא כל כך ענייה ואומללה?

מדוע היא כל הזמן משכתבת את ההיסטוריה שלה כדי לרצות כל שליט חדש? מדוע היא משנה בלי סוף את החוקה שלה - חוק יסוד לכל שליט חדש?

איפה הקריטריונים לאמת של "עם עתיק", "היסטוריה עתיקה", "שפה עתיקה" הזה. אם, כפי שטוענים חלק מהאלטרנטיביסטים, השפה הרוסית היא כמעט האב של כל השפות, אז מדוע לפני 300 שנה ברוסיה דיברו בשפה הסלאבית של הכנסייה העתיקה, שהגיעה מבולגריה, והאליטות, באופן כללי, דיברו צרפתית וגרמנית. עד המאה ה-20. אין צורך לדבר על האלפבית הקירילי, שנוצר על ידי הבולגרים - קירילוס ומתודיוס.

מסתבר איזושהי אשליה של הוד ואשליית רדיפה בו זמנית, שאינה מאפיינת כלל את העם כעתיק ומשמעותי.

לשם השוואה, אפשר להסתכל על עם ישראל, שלמעשה גורשו מארצו לפני 2000 שנה והתפזרו בכל העולם. ולמרות זאת, העם לא התמוסס, אלא שימר את ההיסטוריה, אמונתו ובהזדמנות הראשונה החיה את שפתו העתיקה ואת אדמתו.

כלומר, הקריטריונים לאמת של עם עתיק הם לא הצהרות מופרכות על גדולתו, אלא עובדות - החיים האמיתיים של העם הזה.

עם ישראל אינו משכתב את ההיסטוריה שלו כדי לרצות זמן חדש או שליט חדש, אלא משמר ולומד אותה בקפידה. עם ישראל לא מזייף את ההיסטוריה שלו ולא מייפה אותה - אם הייתה עבדות מצרית, אז אלפי שנים כולם יודעים על זה וכולם לומדים אותה, יחד עם חורבן שני המקדשים, עם הבבלי בן ה-70. שבי, פוגרומים ושואה - כי רק מלקחי העבר אפשר ללמוד לבנות את העתיד.

מי שחוקר היום ברוסיה את הזוועות של סטלין, ארכיפלג הגולאג האינסופי, ההכנות למלחמת העולם ושחרורה יחד עם היטלר, כדי להפוך את העולם כולו לרפובליקות סובייטיות.

מי יודע על השמדת האינטליגנציה, על "הספינות הפילוסופיות" בהן גירש לנין את האינטליגנציה הרוסית לפני שסטלין החל לירות בהן. הרס מקדשים ועובדות וחפצים עתיקים - לא כך מתנהגים אנשים קדומים - כך מתנהגים פולשים בשטח זר...

לפעמים שמענו על חינוך סובייטי טוב, במיוחד מאז שקיבלנו אותו בעצמנו. אבל מהו הקריטריון לאמיתות של חינוך טוב? הקריטריון לאמת החינוך הוא מבנה החברה, חיי האנשים, סידור הארץ.

מה אנחנו רואים - מדינה ענקית, גדולה ועשירה היא בית סוהר של העמים המאכלסים אותה, שבה חבורת אנשים ניצלה את כל משאבי המדינה ומפחידה את האוכלוסייה בלי סוף באיומים מומצאים. יחד עם זאת, הרבה מדינות אחרות שואפות לחיות בשלום, ידידות, שיתוף פעולה, לגדל את ילדיהן בהתאם.

אז מה הייתה ה"גדולה" של החינוך הסובייטי - מה היו הקריטריונים לאמיתות איכותו? אם מדינה "גדולה" לא מסוגלת ליצור סמארטפון משלה, או מכונת איכותית, או מוצרי צריכה, או אורח חיים הגון לאוכלוסייתה...

אם אתה מופשט מקריטריוני האמת ולא שם לב למציאות של היום, אלא רק מייחס לעצמך את כל העובדות והממצאים שנמצאו מהעבר, אז אתה יכול להגיע רחוק מאוד בניפוח ESP וגאווה. כמובן שהרבה יותר קל לקחת קרדיט על עבר גדול מאשר להילחם על הווה ועתיד ראויים.

כפי שאמר ז'בנצקי, "אם אתה לא יכול לקבל 10 רובל למשכורת שלך, אז תילחם למען ביטול הסכם מולוטוב-ריבנטרופ, בשביל זה בהחלט לא תקבל כלום."

הקריטריון העיקרי לאמיתות הכל הוא התוצאה של הפעולה שבוצעה, ישימה בחיים האמיתיים. אם אין תוצאה כזו, אז כל הפעולות היו חסרות משמעות וחסרות תועלת.

זה לא הגיוני לעסוק, כביכול, באזטריות כדי לנפח את ה-ESP והגאווה ולפתור בעיות חברתיות גרידא. אין זה הגיוני לעסוק בהיסטוריה אלטרנטיבית אם התוצאה היא, שוב, ניפוח מצבי חירום וגאווה... בהווה פרימיטיבי.

תנאי הכרחי נוסף למחקר, ש"חלופות" מודרניות מחמיצות, הוא בניית מודל שלם של מה שקורה, לא לחטוף חלקים בודדים, כלומר בניית מודל אחיד, עקבי שיסביר את כל העובדות והתופעות הידועות. ..

אם מישוהו מאמין שירושלים הייתה בטורקיה, או ברוסיה, אז עליו להסביר את מקורם של כל אותם חפצים, מטבעות, כתבי יד, מבנים המתוארים בטקסטים עתיקים וממוקמים בשטח ישראל וירושלים, בפרט - כתבי יד קומראן, קבר האבות בחברון, קבר רחל אמהות, קבר יהושע, מבצר מצדה ועוד... אבל פשוט, ללא בסיס, להכריז שירושלים הייתה במקום אחר ממה שהיא היום, בלי לבנות מודל שלם, בלי לענות על כל השאלות - זו חובבנות ופרימיטיביות...

מה זה אומר "למכור את נשמתך לשטן"

נוצרנו כדי לחיות בתודעה, לתפוס הרמוניה אוניברסלית ולממש את תוכנית הבורא. כך זה קרה בגן עדן (בגן עדן). לאחר שהתוכנית הויראלית (שהותקנה בטרם עת) Reason הוכנסה לתודעתם של אדם וחווה, הייתה לאדם הזדמנות לבנות חברות סבירות ולנשור מההיררכיה של התודעה, מאור הבורא. כאשר אדם מתנתק לחלוטין מתפיסת האור של הבורא, מפסיק לממש את מטרת חייו, וממלא רק תוכנית חברתית, אז אדם כזה למעשה נוטש את נשמתו, את התודעה שלו. זה "למכור את נשמתך" לשטן החברתי. שכן החברה שלנו נשלטת על ידי אלה שעבדו אותנו בעזרת התוכנית הויראלית (שהותקנה בטרם עת) Reason ומשתמשים באנשים למטרותיהם וצרכיהם.

מעמדה של חוזה חברתי, שבו אדם הוא גוף פיזי, ונשמה היא משהו נפרד מהגוף, מכירת הנשמה לשטן נראית כמו עסקה מסחרית המוכרת בחברה... אדם מוכר משהו בנפרד. מעצמו.

בהסכם הברית, שבו אדם הוא תודעה, או נשמה, אי אפשר למכור את הנשמה בנפרד מהגוף. אתה יכול רק להפסיק לתפוס, לשמוע ולהקשיב לו.

אין צורך לחשוב שמכירת נשמתך חייבת להיות איזושהי עסקה עם חתימה על נייר, שבעקבותיה אדם רוכש עושר ומאבד את נשמתו. תראו את רוסיה המודרנית, לשם אנשים הולכים להרוג את שכניהם ולהרוס את עריהם תמורת כסף. שבו אנשים, למען הכסף והכוח הגדולים, מוכנים להרוס את ארצם ולהצדיק את ההפרה של כל החוקים הרחניים.

זוהי מכירת הנשמה לשטן!

תודעה ותבונה, מה ההבדל?

השאלה הראשונה והחשובה ביותר בנושא התפתחות רוחנית, על כל ביטוייה ופירושיה, היא להבין את ההבדל בין תודעה למינד, כמו גם להבין את מהות שתי הקטגוריות הללו ואת מטרתן.

התודעה היא מציאות אובייקטיבית מסוימת ורמת התפתחות התודעה של כל אדם אינדיבידואלית היא גם מציאות אובייקטיבית מסוימת שאדם יכול לנסות להבין ולהבין.

המוח, בניגוד לתודעה, הוא סוג של מצבר ומנתח של מידע, המסוגל לסדר מחדש את המידע שיש לו לכל מיני תיאוריות, רעיונות, שרשראות לוגיות ולא כל כך הגיוניות וכו'.

התבונה היא זו שמביאה את כל התיאוריות, האידיאולוגיות, הנורמות והכללים המוכרים לנו. המוח גם בונה דימוי של עצמו - אחרי הכל, זה לא עולה כלום להתייחס לעצמך כאדם אהוב כמו כל אחד - בין אם זה קוסם, אדם מגניב, אדם מפותח, או אפילו נפוליאון...

מסיבה זו נבנית כל אוטוריות הפופ המודרנית, כמו גם החברה המודרנית כולה על כל האידיאולוגיות, הדתות והמערכות האחרות שלה.

למעשה, כל מה שנדמה שאדם יודע הוא רק רשימות מידע המאוחסנות בזיכרון שלו עבור המוח. בהתאם לכך, החברה, על כל ביטוייה, מגיעה ומרכיבה הרבה רשימות חדשות עבור המינד.

די להסתכל על המוני הספרים שנכתבו על כל מיני נושאים, על המוני בתי הספר והקורסים על כל מיני התפתחות, עם כל המוני הספרות שנכתבו ושוכתבו שם, כדי להשתכנע באין גבולות וב אינסוף אפשרויות של הנפש.

המוח יכול להמציא הרבה, לבנות כל מודל בזיכרון במסגרת המידע שיש לו ולהאמין במודל הזה - לזה אנחנו קוראים - הדימוי-של-עצמך-אהוב.

זה לא משנה איך, איפה ובאיזו מידה, אדם מפתח את המוח שלו, את הזיכרון שלו, ממלא אותם במסה של מידע, טכניקות ותרגולים - זה, לחלוטין, לא ישנה שום דבר באדם עצמו, בנשמתו. בתודעה שלו.

שכן האדם הוא התודעה, לא התבונה.

וכאן הגענו לדבר הקשה ביותר בכל העבודה הזו - איך, בדיוק, אתה יכול לעקוב אחר התודעה שלך, לקבוע את הרמה שלה ואת הצרכים שלה. איך אתה יכול להפריד בין התודעה האמיתית-אובייקטיבית שלך לאדם לבין התודעה, המסוגלת לבנות כל מודל, כל תמונה של עצמו.

הקיום תמיד משקף את התודעה - אדם יכול לדבר ולחשוב על עצמו - מה שהוא רוצה - אבל הווייתו, חיוו, התנהגותו - תמיד ישקפו את רמת התודעה האמיתית שלו, המתבטאת דרך הצרכים והרצונות שלו.

אם אדם עוסק בעסקים ובמכירות, לא משנה מה, וחי ממכירות אלו, אז זו רמת התודעה של סוחר, סוחר.

לוחם לעולם לא יחיה או יעשה זאת.

לוחם יחפש לעצמו מקום בחברה, בו יוכל להשפיע, להוביל, לפקד ולדחוף את רעיונותיו.

אדם עם רמת תודעה גבוהה מזו של לוחם ישאף לידע, להבנה עצמאית של העולם, לפילוסופיה, להבנת מהות הדברים.

אדם כזה לא ישאף לסחור או להוביל - כי כאשר עוסקים בכל תחום פעילות, אנו מעבירים את מרכז הקשב שלנו לרובד המציאות המקביל לפעילות זו ומתקנים אותו ברמה זו.

ולאחר שקשר את עצמו לרמה נמוכה יותר של תודעה, אדם מתחיל לחוות אי נוחות אמיתית, כמו, למשל, דוקטור אמיתי למדע, שבשל נסיבות מסוימות, נאלץ לטאטא את הרחובות, או לשמור על מחסן, או למכור. לא משנה מה...

לכן ההבדל בין סוחר לאדם בעל תודעה יבוא קודם כל לידי ביטוי בהווייתם - היכן הם חיים, איך הם חיים, עם מי הם חיים, מה הם עושים...

שנית, ההבדל יתבטא ביכולתם וביכולתם לתקשר - אדם-תודעה לא תמיד ובכל מקום יגן על דמותו של עצמו, הוא מוכן להקשיב לטיעונים המשמעותיים והמודעים של בן שיחו, לבדוק אותם עם התודעה שלו. ולהגיב, במהות, ובעצם על הנושא הנדון.

איש התבונה לא מוכן להקשיב לאף אחד ולעולם לא - הוא תמיד יודע הכל בעצמו - יתר על כן, הוא נורא מפחד שמישהו יהרוס את דמותו שלו ואת מודל העולם שלו - לכן תקשורת עם אדם כזה אפשרית אך ורק על פי פרוטוקול חברתי, מבלי להשפיע על המהות של דברים ואנשים המתקשרים...

יכולות תפיסה בקאסטות שונות

היכולות והאפשרויות של תפיסת העולם והאנשים שונות בקסטות שונות.

עד לרמת התפיסה של צ'אקרת המניפורה, לרמה החברתית, לאדם יש מוח המסוגל לפעול רק במרחב תלת מימדי. אנשים כאלה מסוגלים לתפוס רק את מה שקשור ישירות לקיומם. הם אינם מסוגלים לחשיבה מופשטת רב-ממדית ותמיד מדברים רק על עצמם.

קל להבחין שבכל שיחה, הם מהר מאוד פונים לעצמם ומתחילים לדבר על עצמם. גם כאשר נראה שהם מתעניינים בעניינים או באירועים של אנשים אחרים, הם מהר מאוד תופסים את יוזמת השיחה ומתחילים לדבר על עצמם.

אנשים בני קאסטה חברתית אינם מסוגלים לשמור על תשומת לב בכמה היבטים של הקיום בו זמנית. לכן, כאשר הם נתקלים בתודעות מורכבות ורב-ממדיות יותר, המסוגלות לתפוס ולדון בו-זמנית בהיבטים שונים של החיים, אז אנשים חברתיים יתחילו להרגיש שבן שיחו סותר את עצמו.

ניתן להשוות זאת למצב שבו אדם דו מימדי רואה חלקים שונים של אובייקט תלת מימדי, אך אינו יכול לתפוס את האובייקט התלת מימדי עצמו דרכם. יחד עם זאת, נראה לו שקטע אחד סותר את השני, כי במישור הם ממש לא מתאימים זה לזה, אבל במרחב התלת מימדי הם משלימים זה את זה.

אנשים עם תפיסה גבוהה יותר כבר משתמשים בתודעה, לא בהיגיון. התודעה שלנו היא רב מימדית והכל תלוי רק במידה שבה אדם יכול לתפוס ולהרהר בעצמו על מימד התודעה שלו.

על ידי פיתוח התודעה שלו, אדם מתחיל לתפוס עוד ועוד ממדים של המציאות. לכן, היבטים רבים של הקיום שנראים נפרדים ועצמאיים לאדם חברתי, שכן תודעה רב-ממדית יותר הם רק קטעים נפרדים מהם מסוגלת תודעה זו לשחזר תמונה רב-ממדית שלמה.

הבדל מהותי נוסף בין התודעה החברתית לתודעה רב-ממדית הוא היכולת של התודעה לתפוס מציאות רב-ממדית שאינה נגישה לתודעה, מה שאנו מכנים אינטואיציה, או ידע ישיר.

התודעה, כמו שאומרים, מרגישה את המתרחש, ולא רק מנתחת את המידע הזמין למוח. לכן, אדם בעל תודעה מסוגל לדון במצבים בכרך שלם יותר, שעדיין אינו זמין לאדם בעל שכל, ועל בסיס זה לבצע פעולות שאינן מובנות לאנשים חברתיים.

בהתאם לכך, תקשורת בין אנשים בעלי תודעה ואנשי הגיון היא כמעט בלתי אפשרית. לא רק שאדם בעל תודעה תופס את העולם בנפח גדול יותר, הוא גם תופס את ההיבטים החברתיים גרידא של הקיום בצורה שונה לחלוטין. יחד עם זאת, הוא לא יכול להסביר זאת לאיש הגיון, כי איש השכל מסתמך על רשימות זיכרון, על חומר שנשנן ועל סמכויות המקובלות בחברה. בעוד שאדם בעל תודעה מסוגל לתפוס את העולם באופן עצמאי ובמידה רבה יותר ממה שמוצג בחברה. כתוצאה מכך, איש ההכרה גורם לגירוי ודחייה אצל איש התבונה, במקביל לכך שהוא עצמו מנסה לשווא להסביר לאיש ההיגיון כיצד ומאיפה הוא משיג את הידע והמידע שלו.

מה המשמעות של המעבר מחיי תת-אישיות לחיים של אישיות?

אחרי כל מה שדנו בחלקים הקודמים של ספרנו, כולל מושג החוזה, ההבדלים בין חווי הנפש והתודעה, ההבדלים בין מוח ותודעה, אישיות ותת-אישיות (דימוי עצמי) ועוד הרבה יותר, בואו לדבר על המשמעות של זה בפועל שינוי של הסכמה, מעבר מחיים בדמותו של עצמו בחברה לחיים של תודעה אנושית בהסכם האור של הבורא.

המשימה הראשונה של אדם שרוצה לעסוק בהתפתחות שלו היא המעבר מהחיים בנפש, מתת-אישיות - לחיים בתודעה, לאישיות. זה יכול להיות מעבר קשה מאוד, כי אדם יצטרך לקבל את עצמו כפי שהוא באמת, ולא כפי שהוא המציא את עצמו, וכפי שהוא רוצה להיראות לכל הסובבים אותו.

אם תשימו לב, יש הרבה נושאי טאבו בחברה, ותת-אישיות שחיה בחברה לא מוכנים לדבר על הרבה נושאים. השאלה היא למה - אף אחד לא מדבר על נושאים אינטימיים ואישיים גרידא, אלא מדברים על התנהגות, על מה ואיך אדם אומר, על איך אדם חושב, איך הוא חי, ולמה הוא חי כך וכדומה. עם זאת, לעתים קרובות מאוד אתה שומע - אני לא אדבר על הנושאים האלה. זה קורה כי תת-האישיות שומרת בזהירות על הדימוי של עצמה ואינה נותנת סיבה להרוס את הדימוי הזה.

לאישיות אין פרות קדושות או נושאי טאבו. האישיות תמיד מוכנה לדבר על כל נושא. אדם תמיד מוכן לתת דין וחשבון על התנהגותו ועל דבריו. אם אישיות מבינה עם הזמן שהוא טעה או טעה בעבר, אז האדם מוכן להודות בטעותו ולשנות את דעתו, כי הוא לא רואה את עצמו תמיד צודק וללא דופי בכל דבר. האישיות מבינה שאם זה היה ללא דופי והרמוני, זה לא היה מתגלם בעולם הזה. ומכיוון שזה הפך לגלגול, זה אומר שיש על מה לעבוד.

המעבר מתת-אישיות לאישיות הוא מאבק בתחושת חשיבות עצמית, בגאווה, עם לקיחת אחריות מלאה על דבריו ומעשיו.

תת-האישיות אינה יודעת לחשוב, כי היא חיה ב-mind ומשתמשת ברשימות זיכרון, למרות שהיא משוכנעת בהיפך, שהיא זו שחושבת.

אבל, די לבקש מהתת-אישיות להסביר כל אחת מהצהרותיה, ומיד נשתכנע שאין מחשבה משלנו מאחורי האמונות הללו. שכולם לקוחים ממקורות חברתיים מקובלים ונשענים על רשויות חברתיות מקובלות.

שימו לב שבספרות המדעית הפופולרית המודרנית יש תמיד רשימה עצומה של חומרים בשימוש. זה שוב מראה שספרות כזו נכתבת על ידי תת-אישיות עבור תת-אישיות. כשאין לך מחשבות מקוריות משלך, אז למה לא לבשל עוד אוסף מתוך המוני מחשבות של אנשים אחרים.

המעבר מתת-אישיות לאישיות הוא שינוי חוזה, מעבר מאמנה חברתית לחוזה של אור הבורא. לכן, יש מעט מאוד שמסוגלים לעשות זאת...

כיצד לקבוע את רמת התודעה של אדם

בואו ננסה להבין לא רק את ההבנה, אלא גם את התחושה של רמת התודעה.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

כך שכל אדם, כמובן, המעוניין בכך, יוכל בקלות ובכנות לקבוע את רמת התודעה שלו. כדי להימנע ממה שקורה כמעט בכל האסכולות של אזוטריות פופ, כאשר כל מאזין שמגיע לשם, אחרי כמה שיעורים, כבר מתחיל להחשיב את עצמו כמגניב, מפותח, כמעט "קוסם" וכן הלאה.

מילדות, המוח האנושי לומד לבנות דימוי של עצמו, שאינו קשור בשום אופן לרמה האמיתית של התודעה האנושית, אלא הוא רק תמונה מומצאת המבוססת על חומר שנשמע, נקרא ובהשראת הסביבה של האדם.

מסתבר שהאדם האמיתי עצמו הוא דבר אחד, והרעיון שלו על עצמו, הדימוי העצמי שלו הוא משהו אחר. יחד עם זאת, איך אדם מבצע פעולות - מה עומד בבסיס המוטיבציה שלו?

האדם הוא עדר, יצור קולקטיבי ונשלט על ידי האגריגורים של הקולקטיב, אמנות - מדינה, משפחה, חמולה, מוסד חינוכי, עבודה, תחביב וכו'. יתרה מכך, שליטה זו באדם מתרחשת באופן היררכי, החל מהמישור הנפשי ויורד למישור הפיזי.

נחזור על כך שלאדם יש שתי מערכות נפשיות:

1. תת המודע הוא מערכת חזקה יותר, הממוקמת גבוה יותר בהיררכיית השליטה מאשר התודעה האישית.
2. התודעה היא מערכת חלשה יותר, הממוקמת נמוך יותר בהיררכיית השליטה מאשר התת-מודע.

האות המנטלי מגיע מהחוויה אל התת-מודע, ורק אז, לאחר שעבר דרך התת-מודע, נכנס לתודעה ובהמשך לגוף האסטרי, המייצר רגש ותשוקה באדם. והרגשות והתשוקות האלה כבר מנותחים על ידי השכל.

לכן, אדם שאינו יודע דבר על התת-מודע והתודעה, יתפוס את רגשותיו ורצונותיו, תוך שהוא מאמין בטעות שהם שלו, ולא תוצאה של השפעתם של אגרגורים (חוזים) עליו ממישורים גבוהים, נפשיים.

תת המודע האנושי הוא כל החוויה שנצברת על ידי כל גלגוליו, כלומר, זהו סוג של מבנה אגריגורי שבאינטראקציה עם אות חיצוני, מייצר משהו כפלט.

אתה יכול להשוות את המבנה הזה למיקרו-מעגל אלקטרוני, למשל, עם מעבד במחשב, המכיל אלגוריתמים מסוימים וכאשר מתקבלים אותות שונים בכניסות שלו, הוא יפיק ביציאות שלו כמה תגובות המסופקות על ידי אלגוריתמים אלו.

באופן דומה, בבני אדם אנו מזהים אלגוריתמי התנהגות שפותחו במהלך גלגולי העבר. כאשר אות מגיע אל תת המודע של אדם מתוכנית נפשית גבוהה יותר - מהאגורס, מבנה התת מודע מעבד את האות הזה ומייצר תגובה היורדת לרמות היררכיות נמוכות יותר של שליטה אנושית - לתודעה ובהמשך, לגוף האסטרי.

ברור שבהתאם לאלגוריתמי ההתנהגות המפותחים של כל אדם אינדיבידואלי, העיבוד של אותו אדם אגריגורי בתת המודע יהיה שונה.

לכן אנשים שונים מתנהגים אחרת באותם מצבים, מגיבים אחרת, פועלים אחרת.

אז, זיהינו את הגורם הראשון שקובע את ההתנהגות האנושית - המבנה של תת המודע שלו. ככל שאדם חי יותר גלגולים וחייו פעילים יותר, כך מבנה התת-מודע הוא מורכב יותר.

לדוגמה, אם אדם לא עשה כלום בחיים, אלא רק נולד, למד, עבד, הקים משפחה, הוליד ילדים ומת - וכל כך הרבה חיים ברצף - אז לא יהיו אלגוריתמי התנהגות אחרים בתת המודע שלו.

ואם אדם כזה יצטרך להתמודד עם משהו לא ידוע לו בגלגול חדש, למשל, מלחמה, אז הוא יהיה מבולבל, אבוד ולא יידע מה לעשות.

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

במקביל, אדם אחר שנלחם בגלגולים רבים, כשהוא מתמודד עם מלחמה, יתחיל מיד להפגין את אלגוריתם ההתנהגות שפותח בעבר.

לכן אנו רואים לא פעם כיצד ילדים קטנים, שעדיין לא למדו דבר, מציגים אלגוריתמי התנהגות שמגיעים משום מקום – משחקים שחמט, מופיעים על הבמה, מנגנים בכלי נגינה וכדומה.

יש לציין שרוב האנשים החיים היום חיים בדיוק כך - הם מציגים אלגוריתמי התנהגות מהתת-מודע כתגובה לאותות מההסכם, כלומר, הם נשלטים על ידי הלא-מודע הקולקטיבי.

וכל ההבדל בהתנהגות בין אנשים שונים מוסבר בהבדל באלגוריתמי ההתנהגות המפותחים בתת המודע.

האדם עצמו קולט את אלגוריתם ההתנהגות המופעל מהתת-מודע דרך מערכות העצבים וההורמונים שלו, המבטיחות את העברת האות מהמישור המנטלי למישור האסטרלי. כלומר, אדם מתחיל להרגיש רצון, רגש - לעשות משהו, או לא לעשות משהו.

לעתים קרובות אנו שומעים מאנשים, למשל, "טוב, הלכתי לשם, ורציתי לגור שם, קיבלתי מוטיבציה שלא הייתה לי במקום שבו אני גרה".

זה מוסבר בפשטות רבה - ככל הנראה, לאדם בתת-מודע כבר יש ניסיון של חיים באותו מקום, ולאחר שהגיע לשם, מכיון למקום הזה, אדם מקבל אות לתוך התת-מודע שלו, שעובר דרך ההתנהגות שפותחה קודם לכן. אלגוריתמים ומייצר תגובה חיובית בפלט, שבעזרת מערכות העצבים וההורמונים, הופך לרגש שמרגיש אדם - אני רוצה לחיות שם...

רוב האנשים חיים כך - בין אם הם רוצים או לא.

זה קורה מכיוון שהשלב הבא של סינון האות המנטלי, כלומר התודעה, אינו פעיל ואינו עובד עבור רוב האנשים. ולפיכך, האות מהתת-מודע עובר ישר אל הגוף האסטרלי ויוצר רגש.

אנו קוראים לאנשים כאלה חסרי הכרה, מכיוון שהם, כלומר, האישיות המגולמת כעת, אינם משפיעים בשום אופן על היווצרות ההתנהגות שלהם.

אם רצונותיו ורגשותיו של אדם כזה אינם עולים בקנה אחד עם אלו המקובלים בחברה שלו, הרי שהרפואה המודרנית מנסה לדכא את הרצונות הללו – פסיכולוגית או רפואית. שניהם אינם מביאים דבר מלבד נזק, כי הם אינם פועלים עם הגורם השורשי להופעת הרצונות הללו - עם התת-מודע, ואינם פועלים עם האפשרות לסנן את האות של הרצונות הללו בתודעה, כלומר, ברמות מעל. הגוף האסטרלי, שבו האותות, המגיעים מהתוכנית המנטלית, משגרים את מערכות העצבים וההורמונים.

ברור שאם המערכות הללו כבר פעלו, ואדם מנסה לדכא תשוקה או רגש שכבר נוצרו, אז שיטות דיכוי כאלה לא יביאו אלא הרס של הגוף.

אנו קוראים לעבוד עם מבנה התת מודע עבודה עם קארמה - אנו מנסים לשנות את המבנה שנוצר בתת המודע כך שלא ייצור תגובות שאינן רצויות עבורנו כאשר מתקבל אות מסויים מה-Egregors בקלט שלו. עבודה זו מאפשרת לנו לחסל את עצם הגורם השורשי של האות הלא רצוי, מה שמוביל לרגש לא רצוי ולהתנהגות לא רצויה.

הבעיה בשיטה זו היא שההגעה אל תת המודע אפשרית רק באמצעות תודעה מפותחת ופעילה, כלומר מרמה נמוכה יותר של ההיררכיה המנטלית, או בעזרת תודעות חיצוניות יותר מפותחות. ברור שכדי להגיע מהתודעה אל התת-מודע, יש צורך לסנכרן ולכוונן אותם יחד, כלומר "לשחרר" את התודעה לרמת התת-מודע.

זהו נושא מורכב נפרד הדורש עבודה רבה ואינו נגיש לאדם בעל תודעה לא פעילה.

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

כל זה מתואר בצורה מושלמת בתורה - יצירת רמות של כוהנים גדולים - כדי להבטיח תקשורת עם התכנית הנפשית הגבוהה, רמת הכהנים לעבודה בבית המקדש, שהייתה, באופן גס, "מכונה" לקבלת אות. מהתודעה הגבוהה והעברת האות לאנשים. ועם ישראל עצמו, שהיה אמור לשאת את אור הבורא, כלומר, תורמים להתפתחות הרוחנית של האנושות כולה.

ברמת התודעה, אדם יכול להבין ולממש את האות המגיע מהתת-מודע - המחשבה, הרעיון הזה, לבדוק אותו לפי קריטריונים שונים, ואז או לקבל אותו או לדחות אותו. הרעיון המתקבל על ידי התודעה מועבר למישור האסטרלי ויוצר רגש, רצון לפעולה ספציפית, כבר משמעונית ומודעת.

אדם כזה לא צריך להילחם ברגשות וברצונות שלו, לא צריך להדחיק אותם - פשוט אין לו רגשות ורצונות מיותרים ולא מודעים - הם מתוקנים ברמת התודעה.

אדם מודע תמיד יכול להסביר מה, איך, למה ולמה הוא עושה, לאן ולמה הוא רוצה להגיע, איזו מטרה להשיג... חייו של אדם מודע שונים מהותית מחייו של אדם רגשי.

אם אדם רוצה לנסות באופן עצמאי להעריך את רמת התודעה שלו, אז הוא צריך לעשות כמה תצפיות פשוטות:

1. קבעו צרכים ויעדים בחיכם, למשל - מצאו עבודה טובה, או מצאו בן זוג הרמוני, או מצאו תשובות לשאלות.
2. הגדר תוכנית פעולה להשגת המטרה שלך וקבע לעצמך מועדים - נקודות אחרונות ונקודות בקרה.
3. בכל פעם שאתם מגיעים לנקודת בקרה, העריכו את השגת התוצאה, המאמצים שנעשו, נתחו את הפעולות שלכם והתאם אותן.
4. בהגעה למועד האחרון, או עם השגת היעד, ערכו ניתוח מלא של התוצאה שהושגה.

לוח השנה העתיק נבנה בדיוק עבור עבודה כזו על ידי התודעה והוא אף קבע תאריכים מיוחדים לשלבים שונים של העבודה.

והעבודה עצמה מתרחשת במחזורים שנתיים - פרטים נוספים בסעיפים אחרים.

אישים מודעים מנסים לחיות כך, מציבים לעצמם יעדים בכל מחזור שנתי ומשיגים אותם, מנתחים את פעולותיהם ומתקנים אותם.

אבל אנשים חברתיים רגילים חיים לפי העיקרון - היום אני רוצה דבר אחד, ומחר אחר - אני עצמי לא יודע את המטרות והרצונות שלי, אני לא מוכן לתכנן או לעשות שום דבר... וכך, אתה מסתכל על אנשים כאלה אחרי שנה, אחרי שנתיים, אחרי חמש שנים - ו"יש להם עדיין הרבה דברים שם"...

יש אנשים, כשהם מתקשרים איתנו, שואלים: "למה אתה צריך את כל זה, מה זה נותן לך בחיים, איך כל המידע הזה והבנתו עוזרים לך בחיי היומיום הרגילים?"

קשה מאוד לענות על שאלה זו באמנה חברתית, כי למרות שכל הידע הזה עוזר מאוד בחיים החברתיים הרגילים, זה לא העיקר.

נתחיל מהעיקר. אם לאדם יש צורך במידע, זה אומר שהתודעה שלו, כלומר השתקפות העצמית של התודעה הרב-ממדית שלו, עלתה מרמת האנרגיה, מרמת העולם החומרי והחברתי, לרמת המידע.

אנו זוכרים שהעולם שלנו נוצר על ידי היררכיה: תודעה - מידע - אנרגיה. בהתאם לכך, ההתפתחות שלנו מתרחשת בסדר הפוך. התודעה הפשוטה ביותר לומדת לבצע "12 פעולות פשוטות", לאחר מכן, ככל שהיא הופכת מורכבת יותר. התודעה עוברת לרמה של "7 מצבים כפולים", שם כבר יש לה צורך אמיתי במידע. שכן, ללא מידע אמיתי, המבוסס רק על תעמולה ושקרים, אי אפשר יהיה לנווט במערכת הקואורדינטות השבעה מימדית.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

עכשיו בואו נחשוב מה מעניקה לנו תודעה מורכבת יותר בחיים הרגילים. לדוגמה, אדם אומר שהוא מתעניין רק בעבודתו, במשפחתו ובחופשה שלו עם כל הנושאים הקשורים. והוא לא מבין למה משהו מבזבז זמן, מאמץ וכסף, לוקח אותו מהמשפחה, העבודה והפנאי, כדי ללמוד כל ידע ומנהגים רוחניים. כאילו, הוא לא מבין את זה בכלל ולא צריך את זה.

כבר הסברנו לעיל מדוע זה לא מובן ומיותר עבורו – פשוט יש לו תודעה פשוטה יותר. ולמה אדם שואף למידע מובן גם - יש לו צורך כזה. הצורך במידע לתודעה אישית דומה לצורך במזון לגוף הפיזי.

עם תודעה מורכבת יותר ונפח מידע גדול יותר, אדם מתחיל לתפוס את אור הבורא. כלומר, יש לו הזדמנות ייחודית לחלוטין לתפוס הרמוניה אוניברסלית, ובהתאם, להיות מסוגל להשוות את כל מה שקורה עם ההרמוניה הזו, עם אור הבורא. רק ברמה זו של התפתחות התודעה זוכה האדם ביכולת להבחין באופן עצמאי בין טוב לרע, אמת ושקר, וכן לתפוס את עצמו, אחרים ואת העולם הסובב אותו בטווח רחב הרבה יותר.

ההזדמנויות החדשות הללו מאפשרות לאדם לנווט הרבה יותר טוב בחיים, לתפוס יחסי סיבה ותוצאה, לבחור מקום מגורים, עבודה, חברים ושותפים.

אנשים חברתיים רגילים לפעמים לא מבינים מדוע חבר שלהם עזב פתאום עבודה בשכר טוב, או עבר למדינה אחרת ללא סיבה כלכלית נראית לעין, או אפילו עם הפסד מהותי לעצמו. מדוע אנשים שחיים יחד שנים רבות נפרדים לפתע, סובלים מהפסדים חומריים גדולים?

כל זה קורה, לפעמים, דווקא בגלל התפיסה המורחבת של העולם שרוכש אדם בעל תודעה מפותחת יותר. עבור אדם כזה, החיים אינם עוד אוסף של תאוות. הוא קולט סיבות והשלכותיהן, קולט סימנים, סימנים של המערכת ומונחה על ידם.

אם נזכור מה אמרנו על מחלות שמקורן במישור הנפשי, כלומר ברמת התודעה, ואז "יורדות" למישורי האנרגיה והפיזיים של הקיום, אז אנשים עם תודעה מפותחת יותר מתחילים לתפוס את המחלות הללו, אם באדם, או בחברה, בשלב הרבה יותר מוקדם ויכול להתחיל לנקוט צעדים לקראת ריפוי.

כך, תודעה אנושית מפותחת יותר רוכשת צרכים חדשים למידע ומודעות, וגם מעניקה לאדם הזדמנויות גדולות יותר בכל תחומי החיים.

ההבדל בין ידע/הבנה ומודעות

המוח מסוגל לזהות, לאסוף מידע, ידע ולצבור אותו ברשימות זיכרון.

הייתה לנו הזדמנות לדבר עם אנשים, לספר להם על המחקר שלנו, הפילוסופיה שלנו, ולשמוע בתגובה משהו כמו - אנחנו כבר יודעים את זה, כבר שמענו את זה איפשהו, או קראנו את זה. אנחנו אפילו, איפשהו, איכשהו מסכימים עם זה, וכן הלאה.

מבחינה ראשונית נראה שאין הבדל בינינו לבין האנשים האלה - גם אנחנו וגם הם מכירים מידע מסוים, מאחסנים אותו בזיכרון, מנתחים אותו עם המיינד ומסכים עם מסקנותיו...

אבל, בכל זאת, יש הבדל, והוא עצום ויסודי.

עבורנו, זה לא רק ולא רק מידע המאוחסן בזיכרון - זוהי המודעות שלנו, כלומר, תפיסת התודעה שלנו, הכללת התודעה שלנו בחוזה כזה שבו קיימת המציאות הזו - כלומר, עבור התודעה - זהו לא מידע בזיכרון, אבל זה העולם האמיתי שבו התודעה הזו חיה.

אנשים רבים שואלים אותנו - מה ההבדל המהותי בין ידע, הבנה ומודעות - ובכן, הבנת את זה, ומה הלאה, איך ובאיזה אופן זה בא לידי ביטוי ובא לידי ביטוי?

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

השאלה היא מאוד טבעית עבור אלה שאין להם מודעות משלהם וחיים בנפש - הם באמת לא מבינים. המצחיק הוא שכמה אזוטריקים פופ, שמדברים במילים על נקודת הכינוס, על ההסכם, לא מבינים בעצמם מה זה - שהקיבעון של ה-TS וההסכם הם עולם האדם, עולם התודעה שלו. , המשתקף בהווייתו.

כלומר, ההוויה משקפת תמיד את העולם האמיתי של האדם, הקיבוע האמיתי שלו של נקודת ההרכבה, כי התודעה, ולא התבונה, שולטת בחייו של אדם, גם אם הוא עצמו אינו מודע לכך. כל החיים מוטיבציה, כל הרגשות והרצונות נוצרים מההסכם שבו אדם חי, ונקבעים על פי הקיבוע האמיתי שלו, ולא המומצא, של נקודת ההרכבה.

לכן, מודעות היא הקיבוע של נקודת ההרכבה והחיים בעולם שבו הכל מודע הוא מציאות. וידע והבנה אינם תלויים בשום צורה בעולם האמיתי של אדם - אדם יכול להיות בעולם אחר לגמרי ולחשוב שהוא יודע ומבין משהו אחר...

מכאן שתמיד מתעוררת אי הבנה מהותית וחוסר אפשרות לתקשורת בין אדם בעל התבונה לאדם בעל תודעה, עליה דיברנו רבות בחלק השני, גם כאשר נראה שהם מדברים על נושאים משותפים ומסכימים זה עם זה ש שניהם יודעים את זה, מבינים ומקבלים.

אבל, אדם בעל תודעה חי בהסכמה של המציאות הזו, ואדם בעל התבונה מדבר על זה רק באותה צורה שהוא מדבר על הרבה דברים אחרים, אבל, באותו הזמן, הוא חי בהסכם אחר לגמרי.

לדוגמה, כאשר דנים בחיים במדינה טוטליטרית, אדם בעל שכל ואדם בעל תודעה יכולים להגיע למסקנות משותפות, להסכים במילים שהחיים במדינה כזו מגבילים מאוד את ההתפתחות הנפשית והרוחנית של האישיות, מאלצים את האדם תמיד לשקר, לא להיות בעל דעה משלו, ובמיוחד לא להביע את דעתך בקול אם היא אינה עולה בקנה אחד עם הדעה הנכונה היחידה רשמית, כדי למנוע בעיות.

איש הגיון אפילו יגיד שזה לא מפריע לו, שהוא מבין הכל, אבל חי לפי העיקרון - הבית שלי על הקצה, ועוסק בעניינים שלו...

משמעות הדבר היא שהקיבוע האמיתי של נקודת ההרכבה של מוחו של אדם כזה נמצא באזור ההסכם הטוטליטרי הזה, שאיתו אדם זה בשלווה, או לא בשלווה, אבל מסתדר.

שלא כמו איש שכל, איש תודעה, אם הוא הבין את כל הבעיות של האמנה הטוטליטרית, אז הוא העביר את נקודת ההרכבה שלו לעמדה אחרת ועזב את האמנה הזו.

כעת, הוא ממילא כבר לא יכול לגור שם - הוא יחפש את כל הדרכים האפשריות לשנות את מדינת מגוריו למדינה חופשית ודמוקרטית יותר שתתאים לקיבוע האמיתי של נקודת הכינוס שלו.

אותו הדבר ניתן לומר על בחירת מקום עבודה ועל בניית מערכות יחסים. אדם מודע לא יעבוד מרצונו במקום עבודה לא הרמוני ולא יהיה במערכת יחסים לא הרמונית.

כך, מסתכלים על קיומו של אדם, היכן ואיך הוא חי, מה הוא עושה בחיים, איך הוא מבטיח את קיומו, איזה תפקיד הוא תופס בחברה ובאיזו חברה, עם איזה בן זוג הוא חי, איך הוא מבלה את שלו. זמן פנאי והרבה יותר, המכסה את כל הצדדים, את כל ההיבטים של ההוויה - אנו יכולים לקבוע בצורה מאוד ספציפית ומציאותית את רמת התודעה של אדם ואת קיבוע נקודת ההרכבה שלו.

איש התבונה פשוט צובר איזושהו ידע, שלמעשה אין לו השפעה על קיומו - כתוצאה מכך, הוא חי כמו כולם סביבו בחוזה הסביבה החברתי שלו, פשוט עובר משלב גיל אחד למשנהו...

אם כעת, בהבנת ההבדלים בין מוח לתודעה, נסתכל על רוב בתי הספר והקורסים הפופ-אזוטריים, כמו גם בראשית של מנהיגיהם, אז נראה אנשים חברתיים רגילים החיים לפי הערכים החברתיים של 3 הקסטות הראשונות, רמות

התודעה הנמוכות יותר, אבל, במקביל, מדברים על "קסם", "אזוטריות", "קבלה" וכן הלאה. אחת הדמויות הללו אפילו הסכימה ש"קבלה" עבורו הפכה למדעי החברה, משהו כמו פסיכולוגיה...

לא בכדי אמר קהלת (Qoheleth), אישיות אסופה, "פחד מספריהם של רבים", שכן ספרים רבים מעיזים על עבודת הנפש, אך לא על התודעה.

ועצם השם "קבלה" בתרגום פירושו "קבלה" - קבלת אור הבורא, ולא לימוד ספרים רבים.

אנו יודעים שהרבה מאסטרים אמיתיים אינם חיים בחברה, הם רק לפעמים, מתוך כוונה, מצטלבים עם החברה - למשל, השאמאן שתואר על ידי ו' סרקין, או דון חואן, שתואר על ידי סי קסטנדה, או אפילו רוברט מונרו, שבנה לו מוסד מחוץ לחברה.

ויותר מכך, מאסטרים אמיתיים אף פעם לא מעבירים שיעורים המוניים עם אנשים חברתיים, כי כל הפעילות הזו קושרת אותם לחוזה החברתי, מסיטה את מרכז הקשב שלהם לעמדה אחרת לגמרי, שאינה נוחה להם יותר, גוזלת אנרגיה ואנרגיה. תסר מְשָׁמְעוּת.

בחוגים אזוטריים של פופ יש דעה שגם כשעובדים עם אנשים חברתיים כל כך פגומים שפשוט צריך לטפל בהם, המנהיג זוכה לסוג של "פיתוח" משלו.

זוהי אי הבנה מוחלטת של מהות הדברים ותפיסה מוטעית עמוקה, כי כשעובדים בצמוד עם אנשים חברתיים פגומים, המנהיג נאלץ להתכוונן ולהסתנכרן איתם, אחרת כולם פשוט יברחו. יחד עם זאת, מנהיג זה בעצמו מבזבז את האנרגיה שלו אך ורק ברמת חסידיו.

זה מאוד ברור וברור שרמת המנהיג תואמת באופן מלא את הרמה הכללית של האתר, בית הספר, הקבוצה שלו. ועל ידי עיסוק בתוספות כאלה, המנהיג עצמו לעולם לא יזוז לשום מקום ולא יתפתח.

יתרה מכך, רוב המנהלים של מוסדות כאלה עוסקים בכל הפעילות הזו אך ורק בשביל הכסף - הם פשוט חיים מהמכירות האלה, בלי להיות מעורבים בשום פעילות חברתית אחרת. כלומר, מדובר בסוחרים רגילים שמצאו לעצמם שוק כל כך נוח, המבוסס על נוער מודרני פגום וחסר נשמה.

לפיכך, כל הפאזל משתלב בצורה מושלמת בתמונה אחת - אנשים עם רמת סוחר - מנהל מתחיל, כלומר, איפשהו במעבר מהקאסטה השנייה לשלישית, מנצלים את הנוכחות של השוק, כלומר, ביקוש לחדשים רשימות נקו והעבירו את הרשימות הללו תחת שמות יפים בצורה של סמינרים, תרגולים, פריטים קסומים וכו'.

עבודה רגילה מתרחשת ברמת הנפש, שאין לה שום קשר לתודעה כלשהי ולהתפתחות שלה...

עבודה אמיתית עם המאסטר היא תמיד אינטראקציה אחד על אחד קרובה מאוד, כמו זו שתוארה על ידי סי קסטנדה, ולא הרצאות וסמינרים המוניות ללא כל משוב, ללא קריטריונים של אמת, ללא מטרה מוגדרת בכירור, וללא כל אמיתי, לא פיקטיבי, תוצאה.

לאחר שעסקנו ברמות התודעה ובקריטריוני האמת של כל רמה, אנו יכולים כעת להגדיר בקלות אזוטריות פופ.

אזוטריות פופ היא אוסף של אגדות, אגדות, תרגילים וחפצים - לאנשים עם רמת התודעה "12 פעולות פשוטות"

כפי שכתבנו למעלה, רמת התודעה הזו מחפשת פעולות פשוטות. הוא לא מסוגל לחשוב באופן עצמאי, לחקור, לנתח, לחפש קריטריונים של אמת - הוא מחפש מישו שיגיד לו מה ואיך לעשות.

יחד עם זאת, השתתפות בכל מיני שיעורים, קורסים, סמינרים, ריטריטים וכו' היא גם פעולה פשוטה שכיחה.

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

ביצוע תרגילים - תרגול, קניית "הפצים" וכדומה - כל אלו הן פעולות פשוטות רגילות.

טיולים לכל מיני כנסים, טיולים לטבע, טיולים למקומות כוח ל"מדיטציה" - זה הכל, יש פעולות פשוטות רגילות.

אילו מטרות שואף אדם העוסק באזוטריות פופ להשיג?

בריאות, שגשוג, שותף מיני, יצירת משפחה, רגיעה, בידור וכן הלאה - כלומר, פעולות פשוטות בלבד של העולם החומרי, המתוארות על ידי התודעה של "12 פעולות פשוטות".

ואז, השאלה המעניינת ביותר - האם אדם העוסק באזוטריות פופ יכול לשנות משהו בחייו ולהשיג אחת מהמטרות הללו?

התוצאה תלויה לחלוטין במנהיג המאסטר - אם מדובר באדם עם אותה רמת תודעה של "12 הפעולות הפשוטות", שמשתמש באזוטריות פופ כדי לייצר הכנסה כדי לא לעבוד בשום מקום אחר בשום אופן - אז אין תוצאה של תרגול עם כאלה לא תהיה "מאסטר".

עם זאת, אם למאסטר יש רמה גבוהה יותר של תודעה, אז הוא מסוגל לשנות את נקודת ההרכבה של מיומן, שיוכל להתכוונן באופן מלא עם המאסטר הזה.

זה קורה בעיקר אצל מדיוליסטיות נשיות שנתקעו עם מאסטר זכר, או במדיום גבר שמתכוונים למאסטר נשי.

אם בעבודה של קבוצות בעלות רמת תודעה גבוהה יותר, הגורם העיקרי הוא תודעת המאסטר ותודעת האדפט, הרי שבקבוצות בעלות רמת התודעה "12 פעולות פשוטות", הגורם העיקרי הוא אהדה אישית ומשיכה מינית, כלומר, היבטים של העולם הפיזי.

חסידי קבוצות כאלה אינם מסוגלים לחוש ולהעריך את התודעה של המנהיג המאסטר, והם שופטים אותו אך ורק על פי ביטויי החברתיים ועל פי הערכתם החברתית של מעשיו - כמו - זה טוב, אדיב, מלא חיבה, - וההוא הוא "תחת מרושע".

לעתים קרובות מאוד, כל העבודה של קבוצות פופ-אזוטריות נשענת על העובדה שהמנהיג מספר למאמיניו מידע חדש שהוא עצמו שמע ממנהיגו - כך נוצרת רשת היררכית של הפצת מידע כלשהו, שבעצמה, עצמו, אינו נותן דבר לאף אחד מלבד רווחים עבור המנהל, אלא עוזר להגביר את ההערכה העצמית של החסידים.

המיומן מרגיש את חשיבותו, מכיוון שהוא יכול כעת להשוויץ בידע הלא סטנדרטי שלו בחברה - אולם, אם מישהו בחברה הזו מתחיל לשאול מיומן כזה שאלות - "מאיפה מגיע עצי הסקה" - אז מועמד כזה מיומן יאשים מיד את בן השיח בפרימיטיביות ובחברתיות, כמו "אוי, אין גברים (נשים) מהקאסטה הרביעית (החמישית, השישית, השביעית...)".

עבור ניצבים, זה מאוד פופולרי להשתמש במושגים אגרגוריים קיימים באזוטריות פופ, כמו "קסם", "קבלה" וכן הלאה.

לאנשים עם רמת תודעה פשוטה אין מושג מה זה, כי בעולם שלהם, בעולם של "12 פעולות פשוטות", המציאויות הללו אינן קיימות, ולכן המנהיג יכול למלא את המונחים הללו בכל משמעות הגיונית, למשל, מכריזים, ש"קבלה" היא מדע, ובכך משלבים יחד שם עתיק מפתח עם פעולה מודרנית פשוטה ומוכרת.

מסתבר שמדובר בהכלאה מאוד מפתה ומושכת - מעין סוס ציפור - מצד אחד, נראה שזה מדע, ומצד שני, איזושהי הוראה עתיקה סודית, וכל זה כביכול זמין לכולם עכשיו...

בעבר, משום מה, זה היה נגיש רק לחלק, אבל עכשיו - צאי לטייל, ואסיה, זה פתוח לכולם... ומה שאנחנו רואים זה קהל של מיליונים, סמינרים בינלאומיים, הרבה ספרים, סרטים, סרטונים - כלומר, הרבה פעולות פשוטות ותפוקה אפסית...

ומה שאנחנו לא רואים זה מקובלים, אנשים שמסוגלים לתפוס רמה גבוהה של תודעה, הרמוניה אוניברסלית - כי לשם כך דרושה רמת תודעה אחרת לגמרי, שממנה אי אפשר ליצור קהל - אנחנו לא רואים. אני לא רואה כל מי שיהיה מסוגל להציג ידע עתיק עבור אנשים מודרניים, ולא לשכתב בלי סוף פרשנויות שנכתבו באמנות ישנות שאינן מבוססות על המציאות המוכרת לנו כיום, כמו טכנולוגיית מחשבים, אווירונאוטיקה, אסטרונאוטיקה וכו'.

אז מסתבר שמעטים בעלי רמת התודעה "7 כפולה" ומעלה עוסקים בקבלה, וההמונים בעלי רמת התודעה "12 פעולות פשוטות" עוסקים בפעולות פשוטות במסווה של "מדע-קבלה" – והעיקר שכולם יהיו מרוצים... .

דבר דומה קורה עם המושג "קסם".

כל מיני בתי ספר המוניים של "קסם" הם לא יותר מפעולות פשוטות, כמו השתתפות בסמינר, ביצוע תרגיל תרגול, קניית פריט "חפץ" מסוים, יציאה לסמינר ביקור וכו'....

בשביל קסם אמיתי נדרשת רמה גבוהה יותר של תודעה, שדרך אגב, כל ה"קוסמים" האלה אומרים, מספרים מחדש את מה שהם שמעו זה מזה, זה ש"קסם זה לקוסמים", כלומר, שאדם חייבת להיות בעלת רמה מסוימת של תודעה לתרגול קסם.

אבל פסאודו-קוסמים לא יכולים לקבוע את רמת התודעה הזו, כי אין להם אותה בעצמם, והמטרה שלהם היא ליצור תוספות ולהרוויח כסף.

אז הם מעלים כל מיני אגדות כמו "אם באת אלינו, אם זה מעניין אותך, אז אתה כבר מוכן, אתה כמעט קוסם" ושטויות דומות.

כמו כן, "קוסמים" כאלה אוהבים מאוד למדוד את עצמם מול "נקודות הרכבה" שהמציאו בעצמם, לא מבינים מה הן ואין להם שום קריטריון של אמת לקביעת רמת התודעה של אדם ושל החוזה שלו. לעתים קרובות קיבלנו בקשות בעבר, כגון "אמור לי היכן נקודת ההרכבה שלי ומה המטרה שלי בחיים האלה", או, "הקוסם אמר לי שנקודת ההרכבה שלי כבר ב-Anahata - אמור לי מה אני צריך לעשות ואיך להתפתח..."

אתה צריך להבין שבהקשר הזה, אנחנו בכלל לא מדברים על נקודת הכינוס. נקודת הכינוס ממוקמת במקום בו תוקנה בילדות - הרכבת החוזה החברתי.

אנחנו מדברים כאן על מרכז הקשב (נקודת התפיסה) – שיכול למעשה לנוע סביב גופים אנושיים, בהתאם למצב או לרוויה האנרגטית של גוף מסוים.

לדוגמה, אם אנחנו במשרד בעבודה, מרכז הקשב שלנו יהיה באזור מניפורה, בעת קיום יחסי מין - בסוודיסטאנה, אם אנחנו מסוגלים. להיות חברים ולאהוב - מרכז הקשב שלנו עובר לאנהטה. אם אנחנו מסוגלים. כדי להבין מידע ולנהל דיון מושכל - מרכז תשומת הלב שלנו עולה אל וישודהא. אם אנחנו מסוגלים להיכנס למדיטציה עמוקה ולהתכוונן עם התודעות הגבוהות, אז מרכז תשומת הלב שלנו עולה לאג'נה ומעלה.

עם כל זה, נקודת ה-Assemblage שלנו נשאר בתווך הרגיל שלה, אוספת את אותו העולם, ואנחנו פשוט נעים עם הקשב שלנו דרך שכבות (תדרים) שונים של העולם הזה. קרא עוד בפרק נקודת הרכבה ונקודת תפיסה (מרכז הקשב)

כלומר, אנו רואים פסיכוזה חברתית-אגריאלית רגילה, כמו שחרור של אייפון חדש ומפורסם, כאשר אנשים עם רמת התודעה של "12 פעולות פשוטות" מתחילים לבצע כל מיני פעולות פשוטות וחסרות משמעות, כמו למשל. לעמוד בתור מהערב עד הבוקר, או לבלות את הלילה באוהל בפתח החנות, כדי לרכוש את הצעצוע החדש הזה...

מה שאנחנו, שוב, לעולם לא רואים הם קוסמים אמיתיים, אנשים שיש להם למעשה רמה גבוהה יותר של תודעה והם מסוגלים לעשות משהו, קודם כל, עם עצמם, עם חייהם...

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

אנו רואים בבירור שכל הקוסמים החברתיים הללו הם בובות רגילות בשליטה חברתית ברמת התודעה של "12 פעולות פשוטות", שפשוט מצאו לעצמן נישא חברתית נוחה להכנסה פשוטה, שאינה דורשת חינוך רציני או עבודה קשה. - , והוא בנוי כולו על ההשפעה האגרגוראלית על תודעות פשוטות.

אף אחד לא דורש מקוסם שכזה בעצמו כל קריטריון של אמת, כל אישור לקסם האמיתי שלו - הוא כינה את עצמו "קוסם", התייחס לסמכות ידועה, העתיק את מה ששמע איפשהו באתר האינטרנט שלו, - ועכשיו, אתה כבר קוסם שמגייס קבוצות....

אם תסתכל על זה, בין כל ה"קוסמים", ה"מקובלים" ושאר ה"אזוטריקים" המודרניים, אין כמעט אנשים שיביאו את הפילוסופיה שלהם, את ההבנה והפרשנות שלהם של העולם. הכל, בפשטות, בטיפשות, מתייחס לסמכויות המוכרות בדרך כלל ומסתמך עליהן.

כאילו, אני תלמיד של פלוני, והוא, כפי שכולם יודעים, היה קוסם גדול, או מקובל...

לאדם חושב, בשלב זה, יש מספר שאלות:

1. האם הסמכות הזו הייתה באמת קוסם או מקובל גדול?
2. ולך, כביכול תלמידו, אין מה לעשות עם זה - לפגוש מישהו אחר לא הופך אותך לקוסם מקובל...
3. קוסם, מקובל חייב, לפחות איכשהו, להפגין את היכולות והיכולות שלו - שחזור פשוט של מחשבות של אחרים, ואפילו בפרשנות שלו, עדיין לא הפך איש לאיש ידע - קוסם, או מקובל. .

כלומר, אנו רואים שברמת התודעה של "12 פעולות פשוטות" - אף אחד לא מתעניין במהות השאלה, אף אחד לא מנסה להבין כלום, לחפש קריטריונים של אמת, לבדוק וכו' - כולם מסתפק רק במילים ריקות ובפעולות פשוטות...

על זה נשענת כל אזוטריה פופ מודרנית...

יחד עם זאת, אתה לא צריך לחשוב שאין אזוטריה, קסם וקבלה אמיתיים - הם קיימים, אבל לא רואים אותם ולא שומעים אותם - וככל שתקדם, כך תראה ותשמע פחות, כי רמת התודעה בכל דור עוקב מפושטת כהסרה מהמקור. ויחידות עם תודעה מפותחת מסיימות את נתיב ההתפתחות שלהן בעולם הזה ועוזבות.

משמעות הדבר היא שגם מה שהיה זמין בעבר הופך להיות בלתי נגיש, מחולל ומעוות בהווה - רק תסתכל על פירושי התורה והיחס לתורה בעבר ובהווה...

לכן, אמירות כמו שהיום ידע שנסגר בעבר הופך לפתע נגיש לכולם, כמו "מדעי הקבלה", הן לא יותר מפרסום חברתי כדי למשוך תודעות רגילות לקהל כלשהו. אם זה מביא לפחות תועלת מסוימת לכובות חברתיות - אני לא יכול לשפוט - אבל זה לא קשור לקבלה, עם קבלת אור הבורא.

כיום, מכל הסדקים של הפרסום החברתי, "האקדמיה לקבלה" זוחלת פנימה עם קהל המיליונים שלה ואלפים רבים של קונגרסים.

הרעיון המרכזי שמקודם בכל פרסום - בין אם זה מדיה, סרטונים, סרטים, מאמרים - הוא מחשבה אחת פשוטה - "אנחנו צריכים להתאחד".

כאילו, כל הבעיות שלנו נובעות מהעובדה שאנחנו נפרדים - בואו נתאחד...

אני לא רואה שום הבדל מהותי בכך מהצרתו של החתול ליאופולד - חתול משכין שלום אמיתי, והסיסמה העיקרית שלו, שחוזרת על עצמה בסוף כל פרק של הקריקטורה - "חבר'ה, בואו נחיה ביחד".

זו סיסמה חברתית-קומוניסטית גרידא - "בואו נעבוד על פי היכולות שלנו ונקבל, קודם כל לפי העבודה, ואחר כך לפי הצרכים", - זה נשמע מגניב, אבל זה לא הסתדר, זה לא עובד. לעבוד משום מה...

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

ומשום מה, החיים בהרמוניה גם לא מסתדרים - זה לא עובד... כי התודעה של כל אחד שונה וכל קאסטה יכולה וצריכה להיות על פי הכללים שלה...

אז איזה סוג של "מדע קבלה" זה, שחוזר על סיסמאות ישנות ובלתי ניתנות לביצוע באופן חדש?

אחרי הכל, זה לא צריך להיות פשוט כי:

1. כל איחוד אפשרי סביב כל רעיון.
2. התאחדות סביב רעיון אפשרי רק החל מרמת התודעה "7 כפולה", מכיוון שלתודעה פשוטה אין ולא יכולה להיות רעיונות - יש רק פעולות פשוטות, כמו להגיע לקונגרס - לבלות, להראות את עצמך ולהסתכל על אחרים ...
3. התאחדות סביב רעיון אפשרי רק עבור אנשים מאותה קאסטה, ולא עבור כולם.

אי אפשר לאחד פרולטרנים, אנשים בעלי רמת התודעה הפשוטה ביותר, סביב רעיון העבודה המודעת לטובת החברה כולה. לכן שום סוציאליזם, ופחות קומוניזם, לא נבנה במדינה פרולטרית - רק המילים האלה התקלקלו...

כך גם מקובלי פופ, שצועקים בכל פינה על איזושהי איחוד של מי יודע מי, מי יודע סביב מה, בלי שמץ של הבנה של הטבע האנושי, רמות תודעה שונות והוויה שונה בכל רמה, לא משיגים דבר מלבד סיסמאות.

המצחיק הוא שכל הספרים שאליהם מתייחסים מקובלי הפופ החברתי המודרני האלה מתחילים בדיוק בכך שהם מסבירים לנו את הבריאה, בריאת האדם ואת רמות התודעה השונות.

כאן צריכה להתעורר השאלה - מה, בעצם, ההבדל - כיצד לפרש את הטקסטים העתיקים. כאילו, הזמנים משתנים, ולכן גם הפרשנות משתנה - כאילו, קודם לכן היא הייתה נגישה למעטים, אבל היום, בעידן המואר שלנו, היא התגלתה להמונים...

וההבדל הוא שאם ברמת התודעה של "12 פעולות פשוטות" - הפעולה עצמה חשובה - הגיעו לקונגרס, ישבו, קראו, הכירו, הקשיבו וכו' - אז ברמת התודעה של "7 כפולה" ומעלה - חשוב - התוצאה, או ליתר דיוק, שינוי בתודעה, התפתחות של תכונות חדשות, התאמה אמיתית עם אור הבורא, ולא רק לדבר על זה.

תוצאה אמיתית זו היא הקריטריון לאמיתות של פרשנות כזו או אחרת של הסכם זה או אחר. אם באמנה אחת אנו שומעים רק סיסמאות יפות, כמו "חבר'ה", בואו נחיה ביחד, בואו נתאחד ונבנה קומוניזם עם פרצוף קבלי", אבל, יחד עם זאת, אנחנו באמת לא רואים שום תוצאות, מלבד התנשאות מנופחת, אם כן, הסכם כזה הוא חסר תועלת וחסר משמעות מנקודת המבט של התפתחות התודעה.

עם זאת, אם פרשנות אחרת של אותם טקסטים נותנת לנו את הדרך לשינוי אמיתי ברמת התודעה, אם כי נגישה רק למעטים, אז הסכם כזה הוא הסכם של התפתחות רוחנית אמיתית...

ישנו קריטריון חשוב נוסף של אמת להבנה ולפירוש טקסטים עתיקים - לא בכדי נאמר שבכל דור ודור צריך להיות מישהו שיוכל לקלוט את המהות והמשמעות הכלוליים בצורת המחשבה שהוקצה לטקסט ולהציגם. במציאות של האמנה המודרנית, כי מדור לדור, חוזה - הקיום האנושי משתנה.

למשל, מה שמתואר באגדות עתיקות כמראה מדברת היום עשוי להתברר כסמארטפון. שלא לדבר על כל מיני מרכבות לוחטות שמתנשאות לשמיים בשאגה בענני אש ועשן ועוד שטיחים מעופפים... שהיום נתפסים כטילים ומטוסים.

לכן, כאשר אנו רואים "מקובל" אחר שאינו מסוגל לפרש את הטקסט הקדום, אלא מנסה איכשהו להתאים פרשנות שכבר קיימת ומיושנת בצורה מודרנית, אז אנו מבינים שאנו לא מדברים על מקובל, אלא על מחלל אחר, שאין לו מחשבות משלו, אין לו הבנה ופרשנות משלו...

הבנת מהות הדברים תמיד באה לידי ביטוי בהצגתם הקצרה והברורה, המותאמת לעידן ולרמת התודעה של קהל היעד.

לכן, כאשר אנו רואים כמות אינסופית של חומרים בלתי קריאים שנכתבו עבור הקהל של תרבויות עברו, אנו זוכרים את המסר של קהלת (קהלת):

"וביותר מכל זה, בני, היזהרו (היזהרו) מלהתחייב ולעשות ספרים של המונים אין קץ ודיבורי סרק על עייפות רבה (מתח) של הגוף (בשר)"

חיים בתודעה רב מימדית

המוח שלנו הוא תלת מימדי ובעזרתו אנו תופסים את עולמנו התלת מימדי, שנבנה על ידי תת המודע שלנו מאותת רב ממדי חיצוני - אור הבורא. ברמת גוף המניפורה יש לנו את התוכנית הויראלית Mind.

עד לרמת תודעת המניפורה, אדם סגור על עצמו. הוא תופס את העולם החיצון ואנשים אחרים אך ורק דרך עצמו, דרך צרכיו, רצונותיו, תחומי העניין שלו.

עבור אדם כזה, סקס הוא, קודם כל, סיפוק הצרכים המיניים של האדם עצמו. אין לו שום רצון או צורך לקיים אינטראקציה עם בת זוגו ולספק את בת זוגו. הוא כמובן ינסה לעשות זאת אם יסבירו לו וילמדו אותו, אבל אין לו צורך משלו לעשות זאת.

כמו כן, כל העניינים הסוציאליים ייעשו אך ורק לשביעות רצונו. בהפקה אדם כזה יחשוב קודם כל על התועלת שלו, ולא על הצלחת ההפקה כולה וכו'.

אם לאדם אין גופים גבוהים יותר, אז הוא יהיה אגואיסט, מקובע בעצמו, אם כי, אולי, מנומס ומשכיל, שבנה לעצמו תמונה יפה מאוד.

אבל כאן אנחנו לא מדברים על הדימוי, אלא על המהות.

ברמת הגוף של אנאהטה, כבר יש לנו תודעה רב-ממדית יותר החורגת מעבר לאגו שלנו ומקיימת אינטראקציה עם העולם החיצון.

חשוב להבין שאנחנו כל הזמן מדברים על חתך מותנה של פקעת אנושית נפשית-אנרגיה-אינפורמטיבית רב-ממדית, שהיא חלק בלתי נפרד מכל העולם, כל צורת המחשבה של תודעה עליונה. לכן, גם כאשר אנו מדברים על להיות נעולים בפקעת ולעבור מעבר לפקעת, זה נעשה אך ורק על תנאי כדי לספק את התודעה התלת מימדית שלנו.

במציאות, כל זה קורה בתוך שדה רב-ממדי יחיד, שבו מבנים התואמים בפרמטרים ובמאפיינים פועלים באינטראקציה.

רק התודעה של הגוף של אנאהטה מסוגלת לבנות קשרים אמיתיים עם אנשים אחרים. לכן, רק ברמת התודעה הזו אפשריים אהבה אמיתית וידידות, המחייבות לא צריכה אנוכית לעצמו, אלא אמפתיה אמיתית ודאגה לרעה.

התודעה של גוף ה-Vishuddha היא אפילו יותר רב-ממדית ומסוגלת לתפוס את העולם סביבנו בנפח גדול עוד יותר.

אדם כזה מסוגל לתפוס אנשים אחרים, מחשבותיהם, רגשותיהם ודפוסי ההתנהגות שלהם. בפועל זה מתבטא בתפיסה של גופים רבים בו זמנית, מה שהופך אנשים כאלה לבלתי מובנים ולא נוחים בתקשורת עם אנשים רגילים.

לפעמים בן השיח עדיין לא הספיק להביע את מחשבתו, אבל אנחנו כבר יודעים לא רק את כל מה שהוא רצה להגיד, אלא גם כל מה שהוא יכול להגיד, ואפילו מה שהוא לא רוצה להגיד.

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

אנשים בעלי גוף אג'נה פעיל, עם תודעה רב-ממדית של אג'נה, תופסים הן את בן השיח והן את כל עולמו כמכלול. תקשורת מלאה של אנשים כאלה עם אנשים חברתיים היא כמעט בלתי אפשרית, למעט אולי רק לפי הפרוטוקול החברתי: "שלום, מה שלומך" - "בסדר, תודה", וזה הכל.

כשאנחנו אומרים שאנשים עם תודעה מורכבת יותר, כלומר עם מספר גדול יותר של גופים פעילים, תופסים את העולם כנפח גדול יותר, אז אנחנו גם אומרים שאנשים כאלה מסוגלים לתפוס את צורות החשיבה של אנשים אחרים ולקיים אינטראקציה עם תודעות גבוהות יותר.

איש הגיון הוא אדם חברתי, הוא מתקשר על בסיס הידע שלו, רשימות הזיכרון שלו. לפני שהוא אומר משהו, הוא מוצא את המידע הדרוש ברשימות הזיכרון שלו, שולף אותו משם לצורת מחשבה ואז משמיע את צורת המחשבה הזו.

בן שיח בעל תודעה מפותחת יותר מסוגל לקרוא צורת מחשבה זו עוד לפני שהיא מושמעת. יתר על כן, אדם כזה מסוגל לשקול לא רק את המידע מצורת מחשבה זו, אלא גם את הצבע הרגשי שלו - כלומר, הוא יודע מראש הן מה בן שיחו הולך לומר והן מה מרגיש בן שיחו לגבי הנאמר. יתרה מכך, אדם בעל תודעה מפותחת תופס גם את מרחב התקשורת, ממנו הוא קורא את יחסו של בן השיח כלפי עצמו, את מצב הרוח של בן השיח, את המניעים הפנימיים הנסתרים שלו ועוד ועוד.

לכן, לעתים קרובות מאוד, אנשים מפותחים יותר קוטעים את בני שיחו ומתחילים להגיב למידע שעדיין לא הובע. ואפילו מידע שהם לא מתכוונים לספר לו. זה בהחלט לא מנומס לפי הפרוטוקול החברתי, ומרגיז ומלחיץ אנשים חברתיים.

מתוך הבנת המורכבות של המבנה האנושי שלנו, אנו רואים שמה שנקרא "אהבה" בחברה, במציאות שלנו, מתחלק למרכיבים רבים בגופים רבים.

זה כולל תפיסה נוחה של הגוף הפיזי של בן הזוג, צורתו וריחו.

זהו סקס מספק עם בן זוג.

זה בילוי ביחד, משפחה, ילדים, רגיעה.

זו מערכת יחסים אהבת.

אלו תחומי עניין וצרכים משותפים, תחביבים וכו'.

זוהי השקפת עולם משותפת, הסכם אחד.

כל זה כלול בתפיסה החברתית של אהבה, ולאדם חברתי, לפעמים מספיק אחד משלושת הראשונים כדי לומר שיש לו אהבה.

קשיים מתעוררים אצל אנשים מפותחים יותר שיש להם גוף פעיל יותר ומסוגלים לתפוס יותר ממדים.

בואו נדמיין אדם שמסוגל לתפוס את כל האמור לעיל ושואף למצוא בן זוג הולם.

מה ההסתברות שבן הזוג יתאים לכל הגופים הפעילים - קטן מאוד.

אז איך?

אנו מאשרים כי יש צורך לנווט לפי הגוף הפעיל הגבוה ביותר עצמו, כי בהיררכיה של התודעות, כל תודעה גבוהה יותר שולטת בתודעה נמוכה יותר.

כמובן שבמקרה של צירוף מקרים לא שלם של צרכים, זוג כזה יצטרך לעבוד על האגואיזם שלו ועל קבלה של בן זוג ששונה מעצמו בגוף כלשהו.

חיים בעולמות מרובים

אם נעבור מהתודעה הרב-ממדית של האדם לתודעה הרב-ממדית עוד יותר של יוצרינו ומנהלינו, אז עלינו להבין שהם חושבים - הם יוצרים לא רק את העולם שאנו קולטים דרך נקודת ההרכבה שלנו, אלא גם נפש מורכבת הרבה יותר. - אנרגיה-אינפורמטיבית אות שיופיע לנו כעולמות מקבילים מרובים.

אנסה להסביר זאת באמצעות אנלוגיה עם אות טלוויזיה בכבל. "תודעות" רבות - תחנות טלוויזיה ממדינות שונות יוצרות תוכניות, מייצרות אותות נפרדים, אשר משולבים לאחד מכן לכבל אחד.

אנו יכולים להתייחס לתחנות מרובות יחד כתחנה רב-ממדית אחת, ואת האות המשותף שלהן כאות רב-ממדי יחיד. יחד עם זאת, מקלט הטלוויזיה שלנו, בדומה לתודעה שלנו, מסוגל לבחור רק תחנה אחת בו-זמנית. כוונן טלוויזיה לתחנה אחת דומה לכוונן נקודת ההרכבה לחלק מאות מורכב יותר.

לפיכך, אנו יכולים לתפוס את פריז ברגע אחד בזמן, וברגע אחר בזמן, לשנות מעט את תפאורת הטלוויזיה, לתפוס את לונדון - כלומר, עולמות שונים.

אנו יוצאים מנקודת הנחה שיש מספר אינסופי של עולמות מקבילים לתודעה שלנו, שהם צורת מחשבה אחת של תודעה מורכבת יותר משלנו.

ואנחנו מסוגלים לנוע בעולמות האלה בעזרת נקודת ההרכבה שלנו. כמו שהשמש יכולה לזרוח בפריז, ויכול לרדת גשם בלונדון באותו רגע, בעולמות שונים יש חוקים שונים בהבנתנו.

בעולם שלנו אי אפשר ללכת על גחלים לוהטות, לכופף מתכת בלי לגעת בה, לכופף חיזוק המונח על החזה, לשבור חיצים חדים עם הגרון ועוד הרבה שאפשר לעשות בעולם מקביל, שבו אפשר לנוע בהדרכת המאסטר.

כל אדם יכול לחוות את כל האמור לעיל על ידי מעבר לאימון המתאים.

לפיכך, הפילוסופיה שלנו לגבי מציאות רב-ממדית מאומתת בקלות בפועל.

אנו יכולים להשתמש במציאות רב-ממדית בחיי היומיום שלנו. כמובן, בנוכחות תודעת הגוף של אג'נה.

בדומה לאופן שבו אתה יכול, בעזרת המאסטר, או עצמך, בנוכחות אג'נה פעילה, לעבור למציאות אחרת, לכופף את החיזוק לשם, פשוט להניח אותו על החזה שלך, ואז לחזור חזרה למציאות שלנו ולוודא. שאי אפשר ליישר את החיזוק הזה בידיים בכל הכוח, - כמו כן, אפשר להיתקל בפקק בכביש, לעבור למציאות אחרת, שבה אין פקק, לנסוע בקטע מהכביש ולחזור חזרה. ..

יתרה מכך, איננו יכולים להיות בטוחים שאנו חיים את כל חיינו במציאות אחת, כי די בהזזה הקטנה ביותר של נקודת ההרכבה כתוצאה מאיזה אירוע חיים או התפתחות עצמית, ואנחנו מתחילים להרכיב עולם אחר. לא בכדי אומרים ש"על ידי שינוי עצמנו, אנו משנים את כל העולם", אנו למעשה עוברים לחיות במציאות מקבילה אחרת.

לפעמים אנחנו מופתעים מאיך אנשים שלא ראינו הרבה זמן השתנו. בהחלט יתכן שאנו נמצאים כעת במציאות אחרת ממה שהיינו קודם, והאנשים הללו במציאות הנוכחית שלנו עברו גם הם בדרך אחרת והם שונים מאלה שהכרנו בעולם הקודם...

חלק VII. היבטים מעשיים של החיים בחוזה החברה ובחווה האור של הבורא

מבוא

בחלק זה נסתכל על כמה היבטים חשובים של החיים בחוזה האור של הבורא ונשווה אותם לאלו שבחווה החברתי.

מחלות של כל הגופים

אפילו הרפואה המודרנית מתחילה להכיר בכך שרוב המחלות הקשות הן בעלות אופי פסיכוסומטי, כלומר הן מחלות של תודעה-נפש, שמתבטאות אז בגוף הפיזי - הסומטי. ביטוי של מחלה בגוף הפיזי נקרא סימפטום, לא המחלה עצמה. כתוצאה מכך, הרפואה המודרנית מנסה לטפל בסימפטום, אך לא במחלה עצמה, שעליה אין לה מושג. מסתבר שהמחלה הופיעה לפתע מעצמה, ללא כל סיבה, והרופאים מנסים לצמצם את סבלו של החולה ולהאריך את חייו עד כמה שניתן, מבלי לדעת או להבין מהם שורשי המחלה הזו.

אנו מרחיבים את מושג המחלה גם לקיום האנושי. אם אדם לא מצליח לבנות מערכות יחסים, ליצור משפחה, לתפוס מקום בחברה, להרוויח כסף או לפתור כל בעיה אחרת של ההישרדות והרבייה שלו, אז אנחנו קוראים לזה מחלה. מחלה זו מקורה גם בהכרה ומתפשטת לכל תחומי הקיום האנושי.

באמנה החברתית, התודעה היא פונקציה של החומר, ולכן, באופן עקרוני, לא יכול להיות שהתודעה הופכת לגורם השורש למחלת החומר – זה סותר את הפילוסופיה הבסיסית. לכן, מאמינים שמחלות מתרחשות מכמה גורמים חיצוניים - וירוסים, סביבה רעה וכדומה. כמובן, גם וירוסים וגם סביבה רעה משפיעים על חייו של אדם, אך יחד עם זאת, חלק מהאנשים חולים ואחרים לא. כמובן, יש לכך הסבר בחוזה החברתי השאלה היחידה היא האם ההסבר הזה עוזר להימנע ממחלות...

אנו מאמינים שכל המחלות נובעות בעיקר מהדואליות של התודעה והנפש. מטרת האדם היא לחיות בתודעה, לאור הבורא, ורוב האנשים חיים בתודעה, מצייתים לנורמות ולכללים חברתיים, שלעיתים סותרים ישירות את תוכנית הבריאה.

כאשר הסתירה הזו מגיעה לגבולות מסוימים, אדם נהיה חולה. המשמעות של מחלה היא להפיל את האדם מהווייתו ולגרום לו לחשוב איך הוא חי ומה הוא עושה. ישנם מקרים רבים שבהם אנשים עם אבחנה קטלנית של רופאים שינו את קיומם באופן קיצוני - הם ויתרו על הקצב המטורף של העבודה הסוציאלית, הלכו לכפר כדי לרעות אווזים, ונרפאו לחלוטין מהמחלה, שבלבלה את הרופאים. ישנן טבלאות של מקבילות פסיכולוגיות למחלות, שנערכו על ידי אנשים בעלי רמת תודעה גבוהה יותר, המסוגלים להשתמש במספר סטטיסטיקות כדי לעקוב אחר התלות של המחלה במצב תודעה מסוים. כמו כן, עקוב אחר האופן שבו שינויים במצב ההכרה משפיעים על שורש המחלה.

חשוב להבין שכאשר המחלה כבר באה לידי ביטוי בגוף הפיזי, וזה קורה לאחר תקופה ארוכה לאחר עיוות מצב ההכרה, אז גם לאחר שינוי בהכרה, עשוי פרק זמן ארוך להידרש לפני ריפוי הגוף הפיזי. אם מחלה קטלנית מתקדמת בצורה חמורה וכבר פגעה בגוף, ייתכן שלחולה פשוט אין זמן להחלים. במקרה זה, יש צורך לפעול על כל הגופים בבת אחת. ותודעה, והאנרגיה של הגוף והתסמינים על הגוף הפיזי.

בדרך מהתודעה לגוף הפיזי נמצאת ביו-אנרגיה אנושית. לאחר הופעת המחלה ברמת התודעה, היא מתפשטת לרמת ביו-אנרגיה, שם היא יכולה להיתפס על ידי אנשים עם יכולות חוץ-חושיות. עליכם להבין כי מדוימים שעובדים עם ביו-אנרגיה יכולים להקל על מצב הגוף הפיזי ואף למנוע ממחלה להגיע לגוף הפיזי למשך זמן מה. אבל, מדוימים, בדיוק כמו רופאים, עובדים רק עם תסמיני המחלה, אבל לא עם השורש עצמו.

בואו ניתן דוגמה מטבלת המקבילות הפסיכולוגיות של מחלות של לואיז היי:

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

גישה חדשה	סיבה סבירה	בְּעֵינָה
אני "לומד" בקלות את החיים	מיכל לאוכל. אחראי גם על "הטמעה" של מחשבות.	בְּשׂוֹן
החיים לא מזיקים לי. בכל רגע ביום אני לומד משהו חדש. הכל הולך בסדר.	תְּרָדָה. פחד מדברים חדשים. חוסר יכולת ללמוד דברים חדשים.	מחלות קיבה: "צרבת", "כיב קיבה או תריסריון", "אולקוס"

נראה שבמבט ראשון הכל ברור. יש מחלה, יש סיבה פסיכולוגית שלה ויש המלצות לריפוי. הבעיה היא שלא ניתן לקבל המלצות אלו במסגרת האמנה החברתית. אדם חברתי יחשוב ויגיד: "כמובן, אני שולט בחיים, אבל איך זה יכול להיות אחרת... הכל הולך לי טוב." והוא יהיה צודק, בחוזה החברתי שלו הכל הולך כשורה. אבל יש לו הפרות בהסכמה של אור הבורא, והפרות אלו יכולות להיראות בקלות רק על ידי אדם שחי בהסכמה של אור הבורא.

וכאן, כמובן, יתעורר "קרב הסכמים" אם אדם מודע יותר, התופס את ההרמוניה האוניברסלית ואת תוכנית הבריאה, ינסה להסביר לאדם חברתי שהוא עושה משהו לא בסדר בחייו ושזהו מה הוביל אותו למחלה.

לכן, כל מחלה חמורה, כמו כל הפרה של ההיבטים הבסיסיים של הקיום, חייבת להתחיל להיות מטופלת מתוך התודעה, מהפילוסופיה, בניסיון לא רק להסביר או להוכיח משהו לאדם הנרפא, אלא להעביר את נקודת ההרכבה שלו מהפתולוגי. מיקום המחלה לעמדה של אור הבורא. אם זה מצליח, אז עולמו של האדם משתנה והוא מתאושש. יחד עם זאת, השפעה מקבילה על המישור הביו-אנרגטי תתרום גם להחלמה, כמו גם טיפול תרופתי במישור הפיזי.

כלומר, אין סתירה בין ריפוי בשלושת מישורי הקיום הללו הם יכולים להשלים זה את זה. חשוב רק להבין שלכל טיפול תרופתי בתסמינים פיזיים יש תופעות לוואי והורס איברים אחרים בגופנו. לכן, אתה צריך להיות זהיר עם זה.

מגדר אנושי

טקסטים עתיקים מתארים לנו את בריאתו של אדם כהרמפרודיטה - זכר ונקבה בכל הרמות. הרמה הנפשית - האגרור של המין האנושי מכיל את כל התכונות הזכריות והנשיות. לאדם האתרי אדם, שנוצר מהגוף האתרי של כדור הארץ, היו גם תכונות זכריות ונשיות. לא נפרט כאן על האופן שבו אנשים כאלה בנו מערכות יחסים והתרבו, כי תודעות גבוהות יותר החליטו להפריד בין גופים זכריים ונשיים ברמת האתרי-אסטרל, ובהתאם, הפיזי.

כפי שמחקרים שנערכו על ידי אנשים בעלי רמת תודעה גבוהה, שלא ייכתב עליהם בספרות החברתית, מראים, לאחר הפרדת המינים, אדם מתגלגל מעת לעת בגופים ממינים שונים. כלומר, השדה של כמה גלגולים בגוף זכר, יש כמה גלגולים בגוף נשי וכו'.

כתוצאה מכך מתרחשים מצבים שלאחר מספר גלגולים חזקים של מין אחד, בהם אדם בא לידי ביטוי חזק בתכונותיו - זכר או נקבה, מגיע גלגול של המין השני, שבו הילד אינו מקבל חינוך המתאים לו. מין זה קורה בעיקר היום עם מדיניות ה"חד מינית", עם שוויון מגדרי, כאשר גם בנים וגם בנות גדלים אותו הדבר.

כתוצאה מכך, מתברר שלאדם יש גברים חזקים בתת המודע שלו, ובגלגול זה נולדה לו ילדה. הילדה הזו תפגין תכונות גבריות מילדות, ומבחינה רגשית ואנרגטית היא תימשך לנשים, לא לגברים. ולהיפך, עם גברים.

מכאן שיש לנו הרבה הומוסקסואלים בחברה של היום.

בעבר, חינוך הבנים והבנות היה שונה מאוד. בנים חונכו להיות לוחמים, ציידים, עובדים, כלומר לפתח את תכונותיהם הגבריות ככל האפשר מילדותם. במקביל גידלו בנות להיות עקרות בית, אמהות, לטפל במשק

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

הבית ולגדל ילדים. לפיכך, האדם החדש שהתגלם פיתח את תכונות המין שלו, אשר דיכאו בהדרגה את התכונות של המין השני, שהגיעו מהתת-מודע.

בינוניות וקביעות

גברים ונשים נבדלים לא רק במאפיינים מיניים משניים, שכולם יודעים עליהם, אלא גם באלה הראשוניים - באיכויות התודעה והאנרגיה. התודעה הגברית מקבעת בנוקשות את נקודת המכלול, את עולמה, ונדרש מאמץ רב כדי להזיז אותה. בחיים זה מתבטא בהתמדה, התמדה, השגת מטרותיו ושאר תכונות טובות, לצד תכונות פחות חיוביות, כמו עקשנות, קושי לתפוס דברים חדשים, קשיים לקבל את השונה מעצמו וכו'.

התודעה הגברית משתמשת בהמיספרה השמאלית של המוח, האחראית לתפיסה הרציונלית והלוגית של העולם. גבר צריך להשקיע מאמץ רב כדי לפתח את יכולתו לתפוס את העולם בהמיספרה הימנית.

תודעה נשית, להיפך, יכולה בקלות לשנות את נקודת ההרכבה שלה, ובכך לנוע בין עולמותיהם של גברים שונים. אישה יכולה להיות נשואה לנוצרי, מוסלמי או בודהיסט בגלגול אחד ולא לראות בזה שום בעיה.

התודעה הנשית משתמשת בהמיספרה הימנית של המוח, האחראית לתפיסה האי-רציונלית, האמפירית, האינטואיטיבית של העולם. לכן, בחברות אזוטוריות אמיתיות, כמו גם בחברות פילוסופיות, אין ולא יכולות להיות נשים. אישה לא צריכה להיות מאומנת כדי לשנות את החוזה; היא יכולה לעשות זאת בעצמה ובקלות, פשוט על ידי התכוונות למאסטר. הבעיה היחידה היא שמחר היא תהיה בהתאמה עם מאסטר אחר, או שהיא תישאר ללא מאסטר ותהיה מותאמת לחברה.

כמובן שיש חריגים לכלל זה, כאשר אישה בגלגול מעבר שומרת גם על תכונות גבריות. בנוסף, ישנן נשים בעלות אישיות, כלומר נשים בעלות גוף ותודעה גבוהים מפותחים שכבר מסוגלות לנהל באופן עצמאי ומודע את חייהן.

יין ויאנג במערכות יחסים עם המין השני

היבט חשוב מאוד בקיום שלנו הוא בניית מערכות יחסים. יחד עם זאת, קאסטות שונות של אנשים יבינו משהו שונה לחלוטין על ידי מערכות יחסים עם המין השני. לא נדבר כאן על מערכות יחסים עם המין של האדם, כי יחסים כאלה מעידים על הפרה של המבנה הנפשי-אנרגיה-אינפורמטיבי של אדם. אדם שהתגלם בגוף של גבר או אישה, ותודעתו נשארה בתכונות של המין השני.

מכיוון שה-Egregor של המין של אדם מכיל את כל התכונות האנושיות, הן זכריות ונקבות, אזי, ברמת התודעה, אדם יכול להפגין תכונות גבריות ונשיות, בעוד שברמות האחרות להיות נציג של מגדר אחד בלבד.

בואו נקרא לתכונות הללו בגבר: גבריות (יאנג) וילדותיות (יין).
לאישה: נשיות (יין) ואמא (יאנג).

יש צורך לומר כמה מילים על "יאנג" ו"יין" - מבלי להיכנס לפרטים עמוקים, זהו כיוון זרימת המידע הנפשי בזוג. "יאנג" מציין את הזרימה מאדם, ו"יין" מציין את זרימת האנרגיה לאדם. אמא אישה מראה לילד שלה תכונות יאנג - היא מפנה את האנרגיה שלה אליו ושולטת בחייו עד גיל מסוים, ללא קשר למין הילד. גבר-ילד נכנע לרצון ולהחלטות של אשתו, ובכך מראה את תכונות היין שלו כלפיה.

זה מוביל לעובדה שיש ארבע אפשרויות אפשריות במערכת יחסים זוגית.

1. יאנג גבר ואישה יין - גבריות ונשיות.
2. יין גבר ואישה יאנג - ילד ואמא.
3. יין גבר ואישה יין - ילד ונשיות.

4. גבר יאנג ואישה יאנג הם גבריות ואמא.

מהאמור לעיל די ברור ששילוב האנרגיה הטוב ביותר בזוג הוא גבריות ונשיות, כאשר הגבר מראה את תכונותיו הגבריות והאישה מראה את הנשיות שלה. בזוג כזה, הגבר קובע את וקטור התנועה, בונה את העולם, את קיום הזוגיות, והאישה מקבלת את עולמו של הגבר ומסייעת לו לבנות קיום משותף, כפי שנאמר בטקסטים העתיקים, " העוזר ההפוך." זהו שילוב התכונות המספק ביותר עבור שני בני הזוג, מכיוון שבכל הרמות - מנפש ועד פיזי, שני בני הזוג מפגינים את התכונות הבסיסיות של המגדר שלהם. אישה מרגישה כמו אישה מן המניין, וגבר מרגיש כמו גבר מן המניין.

בזוג הזה, שני מרכיביו חשובים - לגבר חייב להיות עולם משלו, שהוא יכול לתאר בבירור, שבו הוא עצמו באמת חי ואליו עליו להכניס את האישה בכל מישורי הקיום - והאישה חייבת באמת. הכירו את העולם הזה וקבלו אותו כדי לא לומר אחר כך - "אוי, כמה גרוע יצא."

יש מעט מאוד זוגות כאלה באמנה החברתית, כי אדם חברתי לא בונה את העולם שלו, אלא פשוט צף עם הזרימה החברתית. נולד, בוגר גן, בית ספר, צבא, אוניברסיטה, הלך לעבוד, התחתן, ילד, בנה בית, נטע עץ, הניק נכדים, מת...

ואשה חברתית עוברת בדיוק את אותה דרך, לכן ההבדל בין גברים לנשים היום נמחק בהדרגה. נשים נמשכות לספורטאים, לוחמים ופושעים דווקא בגלל תכונות היאנג החזקות ועולמן הלא סטנדרטי. אנחנו לא מדברים כאן על נשים שמכורות לכסף ורוצות לחיות על חשבון אחרים.

הצמד ההפוך, אך נפוץ מאוד, יהיה "אמא" ו"ילד". גבר חלש במישור המנטלי-רגשי ואישה חזקה במישור הזה. בזוג זה, ככלל, שני בני הזוג נשארים לא מרוצים ובמוקדם או במאוחר, זוג כזה יתפרק, האישה תפגוש בן זוג יקר יותר ותעזוב עברו. אישה רוצה להרגיש כמו אישה, מאחורי כתפו של גבר, ולא אמא נצחית, הן עבור ילדיה והן עבור בעלה.

שני שילובי האיכויות הנותרים אינם ברי קיימא. שותפים כאלה יתפזרו במהירות, כי שני היאנגים ילחמו בלי סוף - מי חזק יותר, ושני הינים פשוט יקפאו ולא יידעו מה לעשות. הם ישתעממו במהירות ולא יתעניינו אחד בשני.

החשוב ביותר בבניית מערכות יחסים, לא רק בין המינים השונים, הוא הקסטה של כל משתתף והחווה שבו חיים כל המשתתפים. יחסים מלאים אפשריים רק בתוך אותה קאסטה, כאשר לשותפים, או למשתתפים, יש אותם גופים מפותחים ופעילים ובמסגרת חוזה אחד.

מכיוון שרוב האנשים חיים בחוזה חברתי, רק שאלת הקסטה - גופים פעילים - נותרת פתוחה.

אנשים מאותו הסכם תופסים את אותו עולם, נקבע על ידי קיבוע נקודת ההרכבה שלהם. ההבדל יכול להתעורר רק בדרגות שונות, בנפחים שונים של העולם הנתפס. ביכולות ואפשרויות שונות של תפיסה, הבנה, ניתוח של המתרחש.

אם השותפים שייכים לאותה קאסטה, אזי יכולות התפיסה שלהם יהיו דומות. לאחר מכן, כל מה שהם צריכים לעשות הוא להגיע להבנה הדדית בנושאים שבהם הם לא מסכימים. זה די בר השגה.

אבל, אם אנשים תופסים את העולם אחרת, למשל, אחד מאמין רק בתוכנית הלימודים בבית הספר, בעוד שהשני כבר התחיל לחשוב באופן עצמאי, לחפש מידע וכו', אז סביר להניח ששותפים כאלה לא ימצאו שפה משותפת.

עם כל זה, צריך להבין שאנשים בני קאסטות שונות מתפקדים בצורה שונה בכל גופם, כולל התחוננים, מכיוון שהאנרגיה של אנשים עם מספר רב יותר של גופים פעילים מתפזרת בין כל גופם. בעוד בן זוג עם פחות גופים פעילים, האנרגיה תתחלק ביניהם ותהיה יותר אנרגיה בכל גוף.

נספר לכם מאוחר יותר איך ומאיפה האנרגיה הזו מגיעה.

לכן, מצד אחד, תודעה מפותחת יותר מסוגלת לעשות את מה שפחות מפותחת לא מסוגלת, למשל להרגיש את המצב ולעשות בחירות חיים נכונות יותר. אבל, מצד שני, תודעה מפותחת יותר תסבול יותר ממזג האוויר עם הגוף הפיזי שלה, תהיה פחות מינית, ולא תתפוס מקומות גבוהים בחברה.

הניסיון שלנו מלמד שגם פער של קאסטה אחת מקשה מאוד על החיים המשותפים, ופער של שתי קאסטות לא מאפשר זאת.

חשוב להבין דבר נוסף. זהות הקסטה שלנו, כלומר, גופים פעילים, מתעוררת ככל שאנו מתבגרים. לכן, בגיל 20, אנשים בני מעמדות שונים ייתפסו ויתבטאו כמעט באופן שווה. ובגיל 30-40 יתחיל להופיע הבדל מהותי.

אם אנשים חיים בהסכמים שונים, בעולמות שונים, אז יחסים מלאים ביניהם הם, באופן עקרוני, בלתי אפשריים. יתכן שאישה תוכל, מתוך רצון עז, לעבור לעולם, להסכם של גבר, או לחילופין, אנשים יסכימו לנהל חיים משותפים אך ורק ברמת תמיכת חיים, ואפילו לא לנסות. להרמוניה של כל פלג הגוף העליון. יחסים כאלה אפשריים לאנשים חברתיים שגדלו בחברות שונות. למשל, נישואים בין אנשים ממדינות קומוניסטיות ודמוקרטיות.

כמה מילים על טנטרה

בעולם החברתי, הטנטרה נתפסת כמכלול של עמדות מיניות, או כתמונות מיניות. במקביל, אנחנו מדברים על משהו אחר לגמרי אנחנו מדברים על אינטראקציה נפשית-אנרגיה-אינפורמטיבית בין מבנים זכריים ונשיים, כולל כל מישורי הקיום. כפי שכתבנו קודם לכן, אות הבקרה מגיע לפקעת האנושית מתוך תודעה מורכבת יותר והופך למידע אנרגטי-נפשי השולט בכל חי האדם.

בנוסף, לאחר הפרדת תכונות גבריות ונשיות, יין ויאנג, על מנת לזכות בהכרה מלאה של אדם, יש צורך במיזוג השלם ביותר של גבר ואישה בכל הרמות האפשריות. אנרגיה מינית היא מקור האנרגיה החיונית לאדם, אשר מומרת לאחר מכן לאנרגיה של כל הגופים. לכן סקס הוא צורך אנושי בסיסי, בעיקר גבר, כמקור לאנרגיה יאנגית.

חלקים שונים בגופנו נשלטים על ידי אנרגיות שונות שמסתובבות בפקעת. על כך נכתבו ספרים רבים, למשל ספרים של Manteca Chia, ולכן לא נתעכב על כך כאן. הדבר החשוב היחיד הוא שהידיים שלנו, הלשון שלנו ואיברי המין שלנו מוליכים מידע אנרגטי נפשי שונה. לכן, מגע בין גבר לאישה עם חלקים שונים בגוף יוצר קווי מתאר שונים לזרימת האנרגיה הזו.

יחד עם זאת, חשוב להבין שלאנשים עם רמות שונות של התפתחות תודעה יהיו "תדרים" שונים של כל הגופים, כולל כל הגופים התחתונים. הבדל ה"תדירות" הזה מוביל לבעיות בחיי המין עבור זוגות עם רמות תודעה שונות, כי הם פשוט לא תואמים את ה"תדירות" של הגופים המקבילים, למשל, הגוף המיני.

בעיה נוספת של רמות תודעה שונות בחיי המין היא שאנשים עם רמת תודעה נמוכה יותר, במהלך תקשורת רגילה, לא מינית, מכוונים עם בן זוג גבוה יותר. נשים עושות זאת בקלות רבה במיוחד בשל המדיום שלהן.

לכן, במהלך תקשורת רגילה, לזוג כזה אין בעיות מיוחדות. עם זאת, במהלך המגע המיני, אנשים בעלי תודעה פשוטה יותר מעבירים את כל תשומת הלב שלהם לפלג הגוף התחתון, ומסירים לחלוטין את תשומת הלב מהפלג העליון.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

במקביל, בן הזוג ה"גבוה" מאבד מגע בפלג הגוף העליון, שהם העיקריים עבורו ובהתאם, מאבד את הגירוי המיני, שאצל אנשים כאלה נשלט מרמות התודעה העליונות. קודם הסברנו שכל הגוף והתודעה שלנו הינם היררכיים, כאשר הגופים העליונים שולטים בגופים התחתונים.

עם תדרים שונים של גופים בקרב בני זוג, עולות העדפות מיניות שונות אצל זוגות שונים. יש אנשים שמעדיפים מין אוראלי, אחרים מעדיפים מין ידני, מין נרתיקי, מין אנאלי וכו'... זה נובע בעיקר מהתדרים השונים של גופים שונים כאשר גוף בתדר גבוה יותר מתחבר לגוף בתדר נמוך יותר, האנרגיה זורמת מהמקום שבו יש הרבה ממנה למקום שבו יש פחות ממנה. מהמקום שבו הוא בתדר גבוה יותר למקום שבו הוא פחות בתדר גבוה.

שוב, הבה נזכיר שכל החלוקה שלנו של מבנה נפשי-אנרגיה-אינפורמטיבי יחיד לגופים ותודעות נפרדים הם רק חלקי עזר לתפיסה על ידי המוח שלנו. ללא פירוט כזה, בדרך כלל אי אפשר יהיה להסביר שום דבר, ואפילו בכתב.

טנטרה לא קיימת באמנה החברתית, כמו שאמנויות לחימה, קבלה ועוד הרבה לא קיימים בה. יש מילים, אבל אין מהות, כי כל אלה הסכמים שונים הדורשים קיבוע שונה של נקודת ההרכבה ומודל אחר של העולם. האם אפשר לתרגל טנטרה בחברה אולי אתה חושב שאתה מתאמן בטנטרה, אבל זה יהיה מגע מיני חברתי רגיל. אם זה עוזר למישהו להשתחרר מינית בחברה, אז זה טוב.

מתזורי חיים - מרווחי גיל

מכיוון שכולנו תוצר של יצירה, צורת מחשבה של תודעה מורכבת יותר, כל חיינו מתנהלים על פי תוכנית מוכנה מראש, בדומה לאופן שבו חיי הרובוטים שאנו יוצרים מתנהלים על פי תוכנית שנערכה על ידי התודעה שלנו.

אנחנו יכולים בקלות לראות בעצמנו שתוכנית החיים שלנו מורכבת ממחזוריים של 10-12 שנים. בכל מחזור, הצרכים, הרצונות והיכולות שלנו משתנים איכשהו מעצמנו.

בתור ילד אנחנו רוצים לרוץ ולשחק, אחר כך אנחנו רוצים לפתח את הגוף שלנו - לעשות ספורט, אז זה איכשהו עובר ומתחילים להתאהב, ללמוד, לבנות קריירה, ליצור משפחות, להביא ילדים לעולם, וכך הלאה, אנו מגיעים לגיל 40-50 ומתמודדים עם משבר אמצע החיים.

עד גיל זה הכל פחות או יותר ברור - מחזורי החיים שלנו חופפים לחלוטין לפעילות חברתית, עם התפתחות גופים פיזיים, מיניים וחברתיים. עשר השנים הראשונות להתגלמותנו מוקצות לכך. אנו קוראים לתקופה זו יצירת מערכת תומכת חיים. בתום תקופה זו, לאדם חברתי פעיל רגיל כבר יש בית, משפחה, עבודה ואיזה חיסכון כספי.

יתרה מכך, החברה, הבנויה על שלושת הגופים התחתונים, לא מציעה לנו דבר, אלא פשוט מחייבת אותנו להמשיך לעבוד, לשלם מיסים ולייצר אנרגיה רגשית. רוב האנשים החברתיים בסדר עם זה. הם מתחילים לקנות בתים טובים יותר, מכוניות, לטייל ברחבי העולם, ללכת למסעדות וכו'. חלקם מנסים ללכת לסיבוב השני - משפחה חדשה, ילדים חדשים, או מקצוע חדש ובעיות חדשות...

יחד עם זאת, תוכנית השליטה שלנו, אור הבורא, דורשת מאיתנו משהו אחר לגמרי. זה דורש התפתחות של פלג הגוף העליון, התפתחות התודעה, הנשמה. אבל לחברה אין דבר בשביל זה - החברה לא צריכה את ההתפתחות הרוחנית שלנו, החברה צריכה עבדים צייתנים.

לכן, אותם אנשים שיש להם פלג גוף עליון פעיל, שיש להם צורך אמיתי במידע, בידע, שקוראים ספרים כדי למצוא תשובות לשאלות, ולא מתוך שעמום או לשם בידור, מתחילים לעסוק בפיתוח על שלהם. כיום, עם הופעת האינטרנט, הפיתוח העצמי וחיפוש המידע הפכו לנגישים הרבה יותר.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

אם אדם מודע לטבעו, תופס את אור הבורא דרך הרמוניה אוניברסלית, מחפש מידע ובודק אותו מול קריטריוני האמת, אז אדם כזה לא מגיע לשום משבר אמצע החיים, אינו דואג לנעוריו בעבר. ולא רוצה להקים משפחה וללדת ילדים בסיבוב שני, או להחליף מקצוע.

יתרה מכך, תוכנית הבקרה שלנו מפעילה באופן עקבי את כל גופנו, בהתאם לקסטה של האדם. בצעירותנו הגוף הפיזי שלנו פעיל.

לאחר מכן מופעל הגוף המיני ואחריו הגוף החברתי.

עד גיל 30-35, אדם מגיע להתפתחות מירבית בגופו האסטרלי-רגשי. בגיל זה אנשים חווים משיכה מקסימלית למין השני והנאה מירבית מאינטימיות.

עד גיל 40-45, הגוף הנפשי התחתון של האדם מתפתח למקסימום. זהו עידן של אהבה וידידות בוגרת. עידן של קריירה מודעת. עידן ההבנה והמודעות לאישיות של האדם.

בגיל זה, שעבורו זה אפשרי, מתחילים חייו האישיים של אדם, בניגוד לתמיכה בחייו, שהתרחשה קודם לכן.

לשם הבהרה, אנו יכולים להשתמש בטיסה אנושית בחלל. כמויות עצומות של מאמץ וכסף מושקעים על תמיכת חיים של אסטרונאוט. אבל המטרה והמשמעות של הטיסה היא לא שהאסטרונאוט רק ינשום, יאכל, ישתה, ישן וילך לשירותים - זו תמיכת חייו.

מטרת הטיסה ומשמעותה טמונים בחוויות ובניסויים שיבצע האסטרונאוט.

הגלגול שלנו דומה – ניתן לנו זמן לתמוך בו, ואז צריך להתחיל לסבך את התודעה שלנו. לשם כך, החל מגיל 40-45, הגוף הנפשי שלנו מתחיל להיות פעיל עבור אלה שיש להם.

זה לא רק שאומרים שאדם מגיע לחוכמה מקסימלית עד גיל 85.

הניסיון שלנו מראה שעד גיל 60, אדם צריך לסיים את פעילותו החברתית ולהתחיל לעסוק בנשמתו, בתודעתו.

אלה שאומרים שהם לא יכולים לחיות בלי עבודה סוציאלית פשוט אין להם פלג גוף עליון פעיל ובהתאם לא מתחילים לחוות את הצורך בהתפתחותם.

כל מיני תירוצים, כמו זה שיש להם עבודה מאוד מעניינת, שהם מאוד אוהבים, בעוד שאחרים לא, אז אחרים פורשים מפעילות חברתית בגיל 60 - בדומה לאיך שמצח בן 25 משחק בארגז החול, מכריז שלאחרים פשוט אין ארגז חול כזה וכפות כאלה - אז הם הלכו לעבודה...

גיל 60-70 שנים הוא ההתפתחות המקסימלית של התודעה האישית של גוף הווישודעה. זוהי הבנה ומודעות לכל החיים שלך, סיכום וניתוח שלהם.

אנשים מודעים רבים מנסים לפרוש בגיל זה, כלומר לצאת מחובות העבודה הסוציאלית ולעבור כמה שיותר מהאמנה החברתית לחוזה רוחני יותר.

גיל 70-80 שנים הוא ההתפתחות המקסימלית של תודעת אג'נה, הנקראת רוחנית. זוהי מודעות לחוזה, לאות הבקרה, לתפיסה של תוכניות גבוהות יותר.

אם אדם מצליח לעבור את נתיב החיים הזה ולרכוש ניסיון חדש בכל גופי הנפש, אז הוא לא מפחד ממות הגוף הפיזי, כי הוא למעשה כבר לא חי בו, אלא מקיים אינטראקציה עם התודעה שלו עם ההיררכיה של תודעות, בהן הוא ימצא את עצמו לאחר מותו גוף פיזי.

רוברט מונרו והמכון שלו, שהפיק תוכניות חינוכיות ופיתוח מצוינות לגופים הנפשיים העליונים, סיפקו סיוע רב לאורך הדרך הזו.

לכן, לפי קיומו של אדם, לפי איך שהוא חי ואיך הוא חי את מרווח הגילאים שלו, כבר אפשר להסיק כמה מסקנות לגבי הכללתו או התבודדותו מאור הבורא.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

הבנה עמוקה יותר של הטבע האנושי, מהות הדברים, הרב-ממדיות של היקום (אור הבורא), השליטה באדם מתכנית רוחנית גבוהה יותר - כל זה מאפשר לנו להבין טוב יותר את המהות, התכלית והמשמעות של שלנו. החיים, כמו גם לתקן את המצב הרוחני והנפשי שלנו כדי לא ליפול מאור הבורא ולא לקצר את חייך בגלגול הזה.

כל אדם שמתחיל לטעון בכל שלב - "אבל אני לא צריך את זה", "זה לא משנה ולא מעניין אותי - יש לי מטרות ותוכניות אחרות" - צריך לחשוב ברצינות רבה ולנסות לממש שהוא, פשוט, נפל מאור הבורא, כלומר, הוא חסם את הגישה שלו אל האור ויצא לדרך ההרס העצמי. לכן הוא לא צריך את זה ולא מעוניין - כי האות מהתוכניות הגבוהות, הנושא את הצורך וההנעה לפעולה, חסום.

כמובן, במידה עצומה, זה נעשה על ידי החברה הפתולוגית המודרנית, המגדלת עבדים חלשי רצון וחסרי מחשבה לתמיכתה - אבל, בכל מקרה, האחריות לחייו של האדם מוטלת על האדם עצמו.

אם אדם חושב ומבין שהוא נפל מאור הבורא, שהוא חסר, או כבר החמיץ שלב של זמן מבלי לממש את היעד שלו בשלב זה - ולא משנה איך הוא מסביר את זה לעצמו - אף אחד אכפת לו מההסברים שלו - אם כן, אדם כזה חייב להתחיל לנקוט באמצעים דחופים כדי לשקם את הקשר שלו עם אור הבורא, תוך שימוש בכל האמצעים האפשריים לכך.

על סקס, על אהבה ועל החוויה החברתית הפתולוגי...

סקס, אהבה, מערכות יחסים הם צרכים אנושיים שונים.

סקס הוא צורך של אורגניזם חי. ללא כל קשר עם אהבה ועם החברה, זהו הצורך של הגוף של סוואדהיסטאנה, בדומה לאוכל - הצורך של הגוף הפיזי.

וכמו שלאנשים שונים יש צרכים והעדפות שונות לאוכל, כך גם לאנשים שונים יש צרכים והעדפות שונות למין.

כפי שניתן למנוע מאדם מגוון באוכל, או, באופן כללי, להיות רעב, בדומה לכך, ניתן למנוע מאדם מגוון במין, ובאופן כללי, לחוות רעב מיני.

אהבה היא צורך של גוף אנהטה, צורך של אישיות מפותחת ואינה זמינה לאורגניזמים פחות מפותחים. לאהבה אין שום קשר למין - אלו שני צרכים שונים של שני גופים שונים.

אדם יכול לאהוב מישהו, ובו בזמן, להרגיש צורך בקשרים מיניים עם בני זוג אחרים - אין בזה שום דבר מוזר או חריג.

רק בגלל שאנחנו אוהבים מישהו, אנחנו לא מפסיקים להרגיש צורך באוכל האהוב והמגוון שלנו.

זוהי, ההיבט הראשון שנבחן הוא הצורך המיני הטבוע בכל בני האדם, הדורש את סיפוקו בכל אדם. בדומה לצורך באוכל - מישהו יכול להסתפק מדייסה כל יום, בעוד שאחרים זקוקים למגוון מתמיד או תקופתי - בעוד שבמקרה של צרכי מזון, החברה שלנו עדיין לא המציאה אידיאולוגיה מגבילה ואינה מגנה אנשים על כך. הבגידה שלהם בדיסה היומית עם קצת סטייק.

לכן, עם צורך מיני, אנו רואים את הכלא בו הושם האדם החברתי המודרני, לשם פתרון בעיות חברתיות - רכוש, כסף, כפיפות.

מנקודת המבט של התודעה, לאדם צריך להיות חופש מיני, כמובן, מבלי לנקוט באלימות והונאה.

כל גבר ואישה שרוצים לקיים אינטימיות מינית צריכים לקבל את ההזדמנות לממש את הצורך שלהם.

החוקר רוברט מונרו, בזמן שחקר את מישור הקיום האסטרלי, נתקל בביטוי ויישום של משיכה מינית בין

פקעות האנרגיה של גבר ואישה ברמה האסטרלי. אין נורמות או הגבלות מומצאות, וכל גבר ואישה שחווים משיכה הדדית זה לזה פשוט מתמזגים יחד, מיישרים את האנרגיה ומתפזרים בשלווה במישור הפיזי היא השלכה של המיניות של המישור האסטרלי וצריכה להתממש בחופשיות בגופים הפיזיים.

החברה המודרנית פונה לפרשנות השגויה של הציווי המקראי - "לא תנאף", ומפרשת אותה כאיסור על יחסי מין עם נשים נשואות.

זה לא נכון, כי האיסור לחמוד אשת איש אחר נקבע בציווי אחר ומרמז על איסור על תשוקה אלימה, אך לא על הסכמה הדדית בזוגיות מינית.

האיסור על ניאוף מרמז על מערכת יחסים, אפילו בהסכמה, עם בתולה שהגבר אינו מתכוון להתחתן איתה, כלומר, כאן אנו בוחנים את השפעת הטלגוניה, השפעת הגבר הראשון בחייה של האישה, שכותב לנצח. המידע שלו לתוכה.

חברה היא מערכת של דיכוי ושליטה על אדם. הוא כופה על האדם נורמות וכללים שנוחים אך ורק לחברה להגשים את מטרותיה ויעדיה.

החברה המודרנית החליטה שאדם צריך להיות במערכת יחסים מינית מונוגמית - ליצור משפחה עם בן זוג אחד ולמלא את התפקיד של "יחידה של החברה".

בהתאם לכך, האמנה החברתית - מערכת החינוך והחינוך - מקבעת אדם בעמדה של נקודת הכינוס, שמין הוא אהבה, ומשפחה היא מונוגמיה.

חווה חברתי כזה עומד בסתירה ישירה ל"טבע" האדם, עם צרכיו הבסיסיים שנוצרו.

כתוצאה מכך, הדבר מוביל לדיכוי מתמיד של צורך מיני, לקונפליקטים במשפחה, לשקרים והטעויות אינסופיות - וכתוצאה מכל אלה, למחלות של מערכת גניטוריאריה, הן אצל גברים ונשים, לסרטן ומוות בטרם עת.

כמעט בלתי אפשרי לדכא צורך בסיסי בעצמך אם הוא קיים ולא מדוכא מלידה.

לכן הרוב המכריע של הגברים והנשים, במידה זו או אחרת, מנסים ומנסים לספק איכשהו בסתר את צרכיהם המיניים.

סטריאוטיפ פתולוגי נוסף שנכפה על ידי החברה הוא הבלבול בין סקס ואהבה - כאילו, אם אתה אוהב אותי, אז למה אתה צריך נשים או גברים אחרים?

או, משפט נפוץ שכזה, שאם אתה צריך נשים/גברים אחרים, אז לא היית צריך להקים משפחה, היית גר לבד ונהנה...

האבסורד של אמירה כזו טמון בעובדה שלפחות אישים מפותחים יוצרים משפחה מתוך אהבה, כלומר, לפי הצורך של גוף אנהטה - מכיוון שבמציאות, יש להם צורך להיות יחד עם אדם דומה. , בן זוג מפותח - אבל, עם זה, אף אחד ושום דבר לא מבטל את צורכי הגוף שלו בסוואדהיסטאנה, שעשויים להיות שונים מהצרכים הדומים של בן הזוג.

לפעמים, אנשים, כשהם רואים זוג נחמד והרמוני, תוהים מדוע הוא או היא מחפשים קשרים אחרים בצד, ולפעמים, קשרים אלה הם עם בני זוג פחות אטרקטיביים או מפותחים משמעותית.

התשובה, שוב, פשוטה מאוד – הצרכים של גופים פעילים שונים.

רק אם נניח שאדם הוא גוף אחד, כאמור בחווה הסוציאלית. ושלגוף זה יש מערך של רצונות וצרכים הנשלטים על ידי ההווה - שכן, לפי האמנה החברתית, הקיום הוא זה שקובע את "התודעה" - ולא להיפך - התודעה, הנשמה - יוצרת את הווייתו של אדם מפותח - רק אז זה נחשב נכון וזה נורמלי להיות במערכת יחסים מונוגמית ועם כל

ניסיון למגע מיני עם בן זוג אחר, אתה מיד מפרק את המשפחה שלך, תובע על ילדים ורכוש, יוצר הרבה קשיים בחיים ל"אהובה" כביכול "אדם, וכן הלאה...

כל זה הוא פתולוגיה איומה שנכפתה על ידי חוזה חברתי פתולוגי.

**חשוב להבין שאהבה ומין הם שני צרכים שונים במהותם, צרכים של שני גופים שונים - גוף סוודיסטאנה וגוף אנאהטה.
וצרכים אלו יכולים להיות שונים עבור זוג אוהבים, בדיוק כפי שאפילו לבני הזוג האוהבים ביותר יכולים להיות צרכים שונים לאוכל, לפעילות גופנית ולמבנה חברתי.**

אבל, עד שזה מגיע להבדלים בצרכים המיניים, כל הבדלים בכל שאר הרמות מתקבלים בשלווה. הוא אוהב לאכול בשר, והיא צמחונית - ושום דבר רע לא קורה אבל, אם הוא צריך סקס עם נשים אחרות אתה לא צריך סקס עם גברים אחרים - אז זו כבר טרגדיה, שלשמה אפילו המציאו שם - בגידה.

מסיבה כלשהי, מישהו החליט שאנשים שחיים יחד צריכים לדכא את הצרכים שלהם, וקודם כל, הצורך המיני הבסיסי שלהם מישהו החליט שזה "טוב" - לקח על עצמו את תפקיד האל, שאגב, מעולם לא דרש מונוגמיה.

ועדיין, בחופש המיני יש בעיה נסתרת למעמדות הנמוכים.

אם כל מה שמחבר בין בני הזוג הוא המשיכה המינית שלהם - שמע אותי נכון - סקס הוא לא הדבר היחיד שיש להם, אבל סקס הוא הדבר היחיד שיש להם - במקרה כזה, יחסי מין עם בן זוג אחר הורסים את הייחודיות הזו.

מסתבר שכל פרטנר מיני אחר עלול להתגלות כטוב יותר במיטה, ואז לא ברור מה יחזיק זוג כזה, למעט חובות משותפים, ילדים, רכוש וכו'.
מסתבר שבקרב אנשים משלושת הקסטות הראשונות, אינטימיות מינית היא הערך הייחודי שמחזיק את הזוג הזה ביחד.

יחד עם זאת, בקרב אנשים מהקאסטה הרביעית, בקרב אנשים המסוגלים לאהוב, ערך ייחודי שכזה הוא האהבה שלהם - החיבור שלהם על אנהטה ומעלה, משותף לתפיסות העולם שלהם, העולם הרוחני שלהם.
במקרה זה, אנשים אלו יכולים לאפשר זה לזה חופש מיני לפי הצורך, ללא חשש שבן זוג מנוסה יותר, צעיר יותר או יפה יותר ייקח את אחד מהאוהבים...

אנו רואים הבדל מהותי בחייהם של אנשים בני קאסטות שונות, לחלוטין בכל ההיבטים של ההווה. קאסטות שונות צריכות להיות בנפרד, אבל בחברה המודרנית הכל מתערבב ועצם הרעיון שאנשים אינם שווים מלידה נחשב לא מבחינה פוליטית. נכון ומכאן כל הפארסה הזו במערכות יחסים, באהבה ובסקס.

**בחברה המודרנית יש תפיסה שגויה שאנשים רוחניים צריכים להיות א-מיניים, שמין הוא ביטוי של צרכים בסיסיים של בעלי חיים.
זו דעה מאוד מטופשת של אנשים שאינם מסוגלים לחשוב.**

מין הוא לא יותר ביטוי של בעלי חיים בקיומו של אדם מאשר, נניח, ספיגת מזון - שניהם צרכים של גופים אנושיים שונים ואחד אינו טוב או גרוע מהשני.

להיפך, אדם מפותח, רוחני, מודע יפתח את כל גופו, החל מלמטה. כלומר, אדם כזה ישמור על גופו, הוא לא יהיה שמן ורפוי, אדם כזה יספק את הצורך המיני שלו כפי שהוא זקוק לו, אדם כזה יתפוס נישה בחברה שדורשת מודעות, ואדם כזה יחיה עם שותף תודעתי ורוחני תואם, איתו הם יפתרו במשותף את הבעיות הקרמטיות שלהם וירכשו ניסיון של חיים מודעים...

יש ולא יכולים להיות חריגים לכלל זה - אם אנו רואים גבר שמן ורופף שמוכר לא משנה מה וחי עם אישה פרימיטיבית, אך במקביל מצהיר על התפתחותו - אז זו רק הונאה והונאה עצמית... .

אדם רוחני אינו מסרב למין, אלא מי שנוסף למין, ולפי צרכיו האישיים, יש לו גם צרכים רוחניים.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

אישים מפותחים נדירים מאוד מסוגלים לצאת מהחווה הפתולוגי הזה ולהתחיל לחשוב באופן עצמאי, לחקור את עצמם ואת העולם הסובב אותם, להרגיש, לתפוס, להבין ולממש את נוכחותם של גופים רבים וצרכים רבים שאינם קשורים בשום אופן לכל אחד מהם. אָתֵר.

אם אחד אוהב שושי, והשני צמחוני, אז האם הם יתגרשו, יהרוס את המשפחה שלהם, ויפצעו את ילדיהם - האם הם ימצאו פתרון ל"בעיה" הזו.

באופן דומה, אישים מפותחים יכולים וחייבים למצוא פתרונות לכל ה"בעיות" האחרות, ובפרט, להבדלים בצרכים המיניים.

בניית מערכות יחסים עם המין השני

בניית מערכות יחסים היא תהליך שנבנה כמו פירמידה, מלמטה למעלה. ראשית, בן הזוג מתקבל במישור הפיזי. אדם חייב להיות חביב פיזית, או לפחות לא דוחה פיזית. זה כולל מראה, ריחות והרמוניה בלבוש ובהוויה. לאחר מכן, היכרות והתקרבות מתרחשות ברמה מינית רגשית. אם הכל ברמה הזו מתאים לכולם, אז שתי הרמות הנמוכות של הפירמידה כבר נבנו. בהמשך מגיעות היכרות והתקרבות ברמה החברתית. רמה זו כוללת את כל ההיבטים של מבנה והתנהגות חברתית. השכלה, התמחות, תפקיד, שכר, זמינות דיור ורכב, תחביבים וכו'. בדרך כלל, שלוש הרמות הנמוכות הללו מוכרות לכולם. אבל אז מתחיל הדבר הקשה ביותר – היכרות והתקרבות ברמת הלב, ברמת התודעה האישית וברמה הרוחנית.

נגיד מיד שלא כולם צריכים את זה, וככלל, בניית מערכות יחסים מסתיימת בשלוש הרמות הנמוכות, ולפעמים אפילו בשתי הרמות הנמוכות. אנו קוראים לזה קשר חייתי גרידא ולא נשקול זאת כאן.

יש אנשים שמצפים לפגוש את "אהבתם האמיתית", מהסוג ש"יתאהב וימות" כבר ממבט ראשון. נגיד מיד - זה קורה, אנחנו קוראים לזה קשרים קארמתיים. אלו מצבים בהם נפגשות נשמות שכבר התגלמו יחד פעמים רבות ושבו איזשהו מערכת יחסים לא שלמה בגלגולי העבר. כאשר אנשים כאלה מצטלבים בגלגול נתון, למעשה מתרחש הבזק בתודעה וחייהם משתנים באופן מיידי.

יש אנשים המאמינים שהם חייבים קודם כל לחוות סוג של "אהבה" לבן הזוג שלהם, ורק אז להתחיל לבנות איתו מערכת יחסים. לפעמים שמענו מאנשים מורכבים מאוד שהם חייבים קודם כל לפגוש את "הארוסים" שלהם, ורק אז הם יכולים "להיפתח" ולבנות איתו מערכת יחסים קרובה. מצב עניינים זה שגוי מיסודו. אדם מורכב שלא יודע לבנות מערכות יחסים לעולם לא יבנה שותפויות רציניות עם אף אחד.

בניית מערכות יחסים דומה לבניית פירמידה – מלמטה למעלה, רמה אחר רמה. וכדי להרגיש ולחוות אהבה אמיתית ברמת Anahata, תחילה עליך לבנות את כל הרמות הנמוכות יותר.

רמות אקטיביות של תודעה ורוחניות יעזרו מאוד בהיכרות עם בן הזוג והתקרבות אליו. אהבה אמיתית ברמת צ'אקרת אנהטה היא תוצאה, תוצאה של עבודה פעילה על בניית מערכות יחסים. אנשים מבליים זמן רב ביחד, חיים יחד, פותחים את עולמם הפנימי אחד בפני השני, בונים תוכניות חיים משותפות, מיישמים פרויקטים משותפים, יוצרים מעגל של חברים משותפים וכו'. ותוך כדי כל זה מתרחשת היכרות והתקרבות בכל רמות ההוויה האקטיביות.

כתוצאה מכל הפעילות הזו, ניתן לגלות אהבה אמיתית. או שהוא לא נפתח, כי בדרך אליו יש לאנשים הרבה חסימות, פרות קדושות ושאר בעיות קארמה.

על כל הבעיות הללו אפשר וצריך לעבוד אם אדם רוצה להתקדם בהתפתחותו הרוחנית בגלגול זה וללמוד לבנות שותפויות.

הנה ציטוט מספרו של ר' מונרו, "מסעות אולטימטיביים", המשקף את אותו רעיון (המשך בנספח 2)

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

בהתחשב בתשומת הלב העצומה שהוקדשה למיין ולמיתוסים רומנטיים, זה בכלל לא מפתיע שכל כך הרבה אנשים טוענים שחוו את מה שאפשר לתאר כ-"L" גדול במערכות היחסים שלהם. עם זאת, זה לא יש רק דרך אחת להשיג "L": באמצעות חוויות חיים עשירות, אם כי גם במקרה זה לא ניתן להבטיח ש"ל" תקום.

סוגים אחרים של התאהבות אינם צריכים להיחשב הרסניים או חסרי משמעות, אך הם שייכים לקטגוריה שונה לחלוטין. ההבדל הוא ש"ל" הוא בלתי ניתן לכיבוי ונצחי, לעולם אינו תלוי במנהגים ובמסורות המקומיות. ידידות חזקה יכולה להיחשב כצל חיזור של "L" - או, במקרה הטוב, קרוב משפחה שלה.

גברים מבחינים ב-"L" אצל גברים אחרים, נשים מבחינות ב-"L" אצל נשים אחרות; בדרך כלל זה קורה כתוצאה מחוויות עמוקות ודי ארוכות טווח, אם כי תקופה ארוכה כשלעצמה אינה יכולה להבטיח התפתחות של "L". עם זאת, אם זה אכן קורה - לעתים קרובות ללא כל מאמץ, לחלוטין באופן לא מודע - אהבה כזו הופכת לנצחית במובן המילולי של המילה.

ההסתברות להתרחשות של "L" עולה באופן משמעותי כאשר עובדים ומנוחים יחד, חיים, נלחמים, סבל ושמחה.

ערבוב סקס, אהבה ונישואין.

גורם חשוב נוסף, שכבר הזכרתי לעיל, אך דורש התייחסות מפורטת יותר, הוא הבלבול בין מין, אהבה ונישואין.

אנשים רגילים משלושת הקסטות הראשונות לא יכולים לאהוב, הם אפילו לא מבינים מה זה, לא משנה כמה אתה מדבר על זה, מסביר להם את זה או נותן עצות... עבורם, אהבה היא סקס, ובן זוג הוא מאהב מושך פיזית וטוב.

על בסיס זה הם יוצרים משפחה, מביאים ילדים לעולם, ואז חיים כמו כולם, הנשלטים על פי נורמות חברתיות והנחיות למשפחה - היחידה החברתית של החברה - אחריות, עמידה בנורמות וכללים חברתיים.

ככלל, אנשים כאלה אינם קשורים בשום דבר מלבד מין, משק בית משותף, בילוי וילדים משותפים - כלומר, אין להם קשר אישי, נפשי ורוחני. לכן, אם אחד מבני הזוג ינסה לספק את הצורך המיני שלו בצד, אזי הדבר ייחשב כ"בגידה", כ"בגידה גבוהה" וידרוש "עונש מוות".

לא יתכנו שיחות ומחלוקות במשפחות כאלה ובקרב אנשים ברמה זו - המצב הרגשי החייתי שלהם, האגו, הגאווה מושפע - אין עדיין הבנה ומודעות ברמת התודעה הזו.

המסקנה ממה שנאמר היא מאוד פשוטה - כל קאסטה חיה לפי החוקים והכללים שלה, זה לא משנה אם מישהו אוהב את זה או לא. זה יהיה אידיאלי להכיר רשמית בקיומן של קאסטות ולבנות את חברת הקסטות שהייתה קיימת פעם, ולא לחלק הכל לערימה אחת ולגרום לכולם להיות אומללים באותה מידה...

חשוב מאוד גם לבחור בני זוג מהקאסטה שלכם, כי אחרת יהיו אינסוף בעיות ואי הבנות...

מהאמור לעיל יתברר מדוע כיום כל כך קשה לאדם חברתי משלושת הקסטות הראשונות ליצור משפחה יציבה.

אנשים אלו נמשכים זה לזה אך ורק על ידי הצורך המיני שלהם ואינם יודעים כיצד, אינם יכולים לבנות מערכות יחסים אנושיות ואישיות.

בעוד אנשים צעירים ואין להם הרבה ניסיון מיני, נראה להם שהחוויה הראשונה היא "אהבה", זה משהו מיוחד. אם צעירים לא בונים משפחה בגיל צעיר, אלא ממשיכים לצבור ניסיון מיני, אז הם מתחילים להבין שאף אחד מבני הזוג אינו טוב ביסודו מכל בן זוג אחר.

במצב כזה, כדי ליצור מערכת יחסים קבועה, יש צורך להתבלט מהקהל בצורה כלשהי. גברים בדרך כלל בולטים בהצלחות, הישגים, עמדות, כסף...

אבל עבור נשים מעל גיל 30, זה כבר נהיה קשה, כי פשוט יופי וקסם ילדותי כבר חלפו, ואם אישה לא יכולה להציע לגבר שום דבר שמבדיל אותה מרבים אחרים כמוה, אז, קרוב לוודאי, היא תעשה להיות אובייקט מיני בלעדי למספר פגישות.

נשים חכמות יותר מנסות לפתח תכונות כלשהן בעצמן - בין אם זה מיומנויות מיניות רחבות יותר, או סוציו-מקצועיות, או אזוטריות, או אישיות. נשים כאלה מושכות גברים ובולטות מהקהל.

עכשיו, לשאלת המשפחה - האם אדם צריך משפחה, ואיזו משפחה צריכים בני מעמדות שונים?

אנו רואים כיצד דמויות של "תרבות" ו"אמנות" משנות ללא הרף את בני זוגם ומביאות ילדים לעולם, חלקם מאמהות פונדקאיות, וחלקם פשוט מאמצים אותם. לעתים רחוקות מאוד אנו רואים משפחות מלאות ומחזיקות מעמד בקרב "ידועים בציבור".

המהות של זה היא, שוב, הקסטה הנמוכה של האנשים האלה, שבה הכוח המניע העיקרי הוא משיכה מינית. נראה שגם לאנשים כאלה יש ילדים כדי לספק חלק מהשאיפות של עצמם, אבל לא לשם הצורך בהולדה, ובוודאי לא כפרי אהבה גדולה עם בן הזוג.

אנו רואים שהיום, עצם הרעיון של משפחה בחברה של שלוש הקסטות הראשונות מתחיל לגווע ולהיפך לאיחוד זמני של שני אנשים חברתיים מן המניין תחת הגנת החברה החברתית.

לא נשקול מדינות נחשלות חברתית, שבהן המשפחה היא יחידה הכרחית להישרדות, כמו חווה קיבוצית ברוסיה, או קיבוץ בישראל, והילדים הם התמיכה וההגנה הנדרשת לזקנה של ההורים.

במדינה מפותחת חברתית נשאלת השאלה - האם בכלל נחוצה משפחה - מה היא באמת מביאה לחיים, מלבד הגבלות על חופש אישי, דיכוי צורך מיני ודאגות וצרות נוספות עם משק בית משותף וגידול וגידול ילדים. ..

כיום, צעירים רבים משלושת הקסטות הראשונות כבר מתחילים לנטוש את המשפחה המסורתית ומעדיפים לנהל חיים חופשיים.

אם יש צורך בילדים והולדה, אנשים כאלה מביאים לעולם ילדים, נשים מגבר שנבחר למטרות אלו, וגברים בעזרת אם פונדקאית נבחרת.

אם הבסיס של משפחה הוא משיכה מינית לטווח קצר שחולפת עם השנים, נניח, בעוד שלוש שנים, אז, אפשר לתהות, מדוע להתחבר לאדם שבעוד כמה שנים לא יישאר איתו שום דבר משותף למעט רכוש שנרכש במשותף, אשר יהיה מצער מאוד לחלק ולהפסיד בעת הפרידה.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

הרחמים האלה על הרכוש והחשש ממצייאת בן זוג חדש הם שמחזיקות הרבה משפחות חברתיות בשלושת הקסטות הנמוכות.

לכן מי שיש לו כסף ויכול להרשות לעצמו להשאיר חלק מרכושו לחצי השני שלו מחליף באופן קבוע בן זוג.

הדברים שונים לחלוטין עבור האישים המודעים של הקסטת הרביעית. לאנשים אלה יש צורך נשמה במגע מתמיד עם אותו בן זוג – כלומר צורך הנשמה, צורך בתקשורת, לדיון בכל מיני מצבי חיים, לתמיכה מוסרית, לתנועה רוחנית משותפת וכדומה.

רמת התודעה של אדם נקבעת על פי הצורך הגבוה ביותר שלו. יחד עם זאת, כל הצרכים הנמוכים אינם נעלמים לשום מקום, אך אדם אינו יכול לחיות מבלי לספק את הצורך הגבוה ביותר שלו.

עובדה זו מסבירה את ההתנהגות האנושית כאשר הוא מקריב את כל הצרכים הנמוכים, כולל אפילו את הצורך בהישרדות, על מנת לספק את צרכיו הגבוהים.

אנו רואים דוגמאות רבות לכך שאישה מפותחת שחיה עם גבר מפותח ואיבדה אותו לעולם לא נישאת שוב, דווקא משום שראשית הקשר הנשמה אינו נקטע לאחר המוות, ושנית, משום שגברים פחות מפותחים אינם יכולים לספק את הצורך הגבוה ביותר שלה בנפש ונפש. תקשורת רוחנית.

יחד עם זאת, רבים אינם מבינים כיצד ומדוע גברים החיים עם בני זוגם הרוחניים ביותר מקיימים לפעמים יחסי מין עם נשים רגילות.

התשובה פשוטה מאוד אם אתה מבין את הטבע הרב-שכבתי של האדם ואת נוכחות הצרכים בכל רמה. מסיבה כלשהי, אף אחד לא מופתע אם לבני זוג רוחניים מאוד יש צרכים תזונתיים שונים, אבל ברגע שזה מגיע לצורך מיני, כולם מיד נמתחים, "אוי-אוי-אוי-כמה רע".

ומה בדיוק לא טוב - לא טוב שיש צרכים ולא לדכא אותם - האם עדיף שלא יהיו בכלל, או לדכא אותם לגמרי ולסבול מכל מיני מחלות מודרניות, שמבוססות על מדוכאים. אינסטינקטים וצרכים בסיסיים?

כל אדם מודע שואף לספק את הצרכים של כל רמותיו, מכיוון שחסימת כל אחת מהרמות משבשת את זרימת האנרגיה בפקעת ומובילה למחלות. והעובדה שהחברה המודרנית הגיעה עם כל כך הרבה בעיות - אז לאדם מודע לא אכפת...

כאן עובר החלוקה בין אלה שמסוגלים לחשוב לפחות קצת עצמאית ולבנות את חייהם, לבין אלה שנשלטים בטיפשות על ידי אמנה חברתית שמשנתנה כל הזמן ומביאה טריקים חדשים לשעבוד אנשים - החלוקה בין הקסטות שלוש והרביעיות הראשונות.

הרעיון של התפתחות אישית מואצת הוא בדיוק ללמוד מהדוגמה של אחרים, ללמוד לחשוב ולנהל את חייך, ולא ללכת עם הזרם בתקווה שאולי זה יסחוף אותך ויוביל אותך.

להרות ילדים היא התגלמות הנשמה בגוף

הפילוסופיה מאחורי תפיסת הילדים שונה מהותית בחוזה החברתי ובחוזה של אור הבורא.

בחברה, להרות ילד הוא תהליך אקראי לחלוטין כאשר תאי רבייה זכריים ונקביים מתאחדים, מתרחשת הפריה ולאחר 9 חודשים נולד אדם חדש.

בהסכמה של אור הבורא, הכל נראה אחרת. קודם כל, אדם הוא נשמה, תודעה, ורק אחר כך נבנה גוף מתאי ההורים על פי ציור האגרור של המין האנושי, תוך התחשבות בביגרות של משפחת האב והאם. והקארמה של הנשמה המתגלמת עצמה.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

לפיכך, קודם כל, "לכידת" נשמתו של אדם חדש חייבת להתרחש, ורק לאחר מכן, הפרייה של הביצית. הנשמה נלכדת על ידי מערבולת אנרגיה שנוצרת על ידי מיזוג המבנים הנפשיים-אנרגיה-אינפורמטיביים של האב והאם בתהליך האינטימיות המינית שלהם. ככל שהמערבולת הזו חזקה יותר, וככל שההורים העתידיים יהיו גבוהים יותר ברגע זה, כך הנשמה תיתפס יותר מפותחת ורווית אנרגיה.

הוא האמין כי כל האנרגיה של אדם עתידי נקבעת על ידי מערבולת זו ברגע של לכידת הנשמה. כפי שרה בולת אוקודז'בה: "ומאהבת עני הבן יחוויר". על מנת לחזק את מערבולת האנרגיה, במסורות הישנות, לפני ליל הכלולות הראשון, נשמרו הזוג הטרי בנפרד ולא הורשו לשתות אלכוהול בחתונה.

אנחנו כבר לא מדברים על העובדה שלבנות במסורת העתיקה לא היו מגע מיני לפני הנישואין, כי כל מגע מיני עם גבר משאיר את המידע הנפשי-הנפשי שלו במבנה האישה. אתה יכול לצחוק על "טלגוניה" במשך זמן רב, אבל היוצרים שלנו לא רק הגנו על בתוליה נשית רק בבני אדם. אישה מעבירה מידע מבעלה לבנה. לכן תכונות תודעה כמו כהנים וכהנים גדולים הועברו מאב לבן במשפחות הלויים וכהן.

מסורת עתיקה אוסרת על כהנים להתחתן עם לא בתולות. זה נעשה לא מסיבות מוסריות, אלא אך ורק למטרת העברת הנפש-אנרגיה-אינפורמציה הטהורה ביותר של תכונות התודעה. אם לאישה היו בני זוג מיניים לפני הנישואין והולדת ילדים, אזי המבנה הנפשי-אנרגטי-מידע שלה מכיל מידע מבני זוגה והעברת מידע טהורה מבעל לבן לא תעבור.

לאחר שנלכדת הנשמה וההתעברות מתרחשת, הנשמה החדשה מחוברת לסוודיסטאנה של האישה באמצעות מבנה נפשי-אנרגיה-אינפורמטיבי הנקרא "חוט הכסף". כל היווצרותו של גוף חדש מתרחשת בהשפעת המבנים הנפשיים-אנרגיה-אינפורמטיביים שתוארו לעיל. יש הרבה ויכוחים בחברה לגבי הזמן שבו אפשר או לא יכול לעשות הפלה. מתי זה יהיה רצח של אדם שטרם נולד, ומתי לא.

מעמדת חוזה האור של היוצר, כבר מרגע ההתעברות, הנשמה השבויה כבר מחוברת למבנה האישה, והפלה תביא לכריתת חוט הכסף ולשחרור הנשמה השבויה.

כלומר, בכל מקרה, בכל עת תשוחרר הנשמה השבויה, וכל הנושא יישען על מצבה הנפשי-אנרגטי-אינפורמטיבי של האישה לאחר ההפלה. וזה, בתורו, יהיה תלוי ברמת התודעה של האישה, בגופה הפעיל. ככל שאישה פרימיטיבית יותר, כך היא תסבול הפלות קלות יותר.

מכיוון שכולנו חיים בתוכנית שנוצרה על ידי תודעות גבוהות יותר, לידתו של אדם חדש תהיה דומה להופעה של אובייקט חדש בתוכנית זו, בדומה להופעה של אובייקט חדש בתוכנות מוכוונות העצמים שלנו. אובייקט חדש תמיד עובר אתחול תחילה, כלומר, המידע הבסיסי ביותר לקיומו הנוסף בתוכנית מוכנס לתוכו. פעולה דומה מתרחשת עם אדם שנולד. ניתן להציג את המידע הבסיסי הזה באמצעות מפת לידה אסטרולוגית, אשר נערכת עבור זמן ומקום הלידה המדויקים.

מכיוון שכדור הארץ כולו הוא תוכנית, המקום והזמן המדויקים של הופעת עצם חדש בו חשובים עבור עצם זה. נדבר על אסטרולוגיה ושאריות אחרות של מדעים עתיקים מאוחר יותר.

חוסר אפשרות לקבל הסכם אחר במסגרת ההסכם של אחד

בקיומם, אנשים נתקלים לעתים בניסיונות לדיונים בין חסידי הסכמים שונים. למשל חילונים ודתיים. נדמה לחילוני שיריבו הדתי פשוט לא מבין משהו, לא יודע משהו, וצריך ללמד אותו, להסביר משהו, ואז אפשר יהיה למצוא שפה משותפת ולפתור את כל הבעיות.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

יחד עם זאת, כאשר אדם דתי מנסה להסביר לחילוני את הבסיס הבסיסי של אמונותיו, החילוני נשען על מערכת האמונות שלו ופשוט אינו מוכן לקבל את יסודות אמונתו של אדם דתי. יתרה מכך, כפי שכתבנו לעיל, שניהם מבססים את השקפת עולמם על אמונה בלבד. האחד מאמין ב"מפץ הגדול", השני מאמין בקיומו של "שדה מוחלט", שדה אינפורמציה-נפשי יחיד הנקרא אלוהים". לא האחד ולא השני ראו או חשו בשום צורה מניסיונם, לא את ה"מפץ הגדול" ולא ה"מוחלט". כלומר, אמונה היא נגד אמונה, למרות שמשום מה מקובל בדרך כלל שהדת מבוססת על אמונה, בניגוד למדע, שמבוסס על ידע, שבתורו, מבוסס על אותה אמונה. בדומה למשפט המסתמך על אקסיומה בלתי ניתנת להוכחה.

אם המדע המודרני מאמין במקור הספונטני והאקראי של הכל, אז על ידי לימוד חפצים עתיקים כמו הפירמידות והספינקס, המדע יבין איך אנשים פרימיטיביים עתיקים יכלו לבנות את כל זה. עדיין לא הבנתי. מדענים מודרניים יתעלמו מהעקבות של מסור עגול ומקדחה, גם אם הם נראים בבירור על האבן, ויבינו כיצד ניתן להפוך את החור באמצעות חול ומקל.

בואו נניח אפילו שאחרי שהשקעתם הרבה זמן ומאמץ תוכלו לסובב איזה חור עקום, אבל זה לא מסביר בכלל איך נעשו כל החתכים והחורים האידיאליים בקטרים שונים. והכי חשוב, למה שציוויליזציה פרימיטיבית תנסה לעשות משהו שהוא מעבר ליכולות הטכניות שלה?

היום אנחנו לא בונים מבנים מגאליתיים מגושים במשקל אלפי טונות, למרות שכיום יש לנו גם טכנולוגיה וגם חומרים מתקדמים יותר מאלה שמדענים מאמינים שהיו לאבותינו הפרימיטיביים.

כלומר, השאלה החשובה ביותר - "למה" - נותרה פתוחה.

במקביל, אנשי אמנה אחרת, המאמינים בנוכחות על פני כדור הארץ של תרבויות מפותחות יותר שקדמו לציוויליזציה שלנו ובנו את המגליתים הללו, יחפשו וימצאו עקבות של עיבוד מכני של אבן, עקבות של מקדחה ומסור עגול. ובהתאם לכך, הם יסיקו מסקנה סבירה יותר שלא היה קשה לאותה ציוויליזציה להעביר ולעבד מגליתים ענקיים.

כעת, דמינו ניסיון לדיאלוג בין נציגי שתי האמונות הללו. מי שמאמין במדע יטען שלא היו תרבויות מפותחות קדומות, שאין עקבות לעיבוד טכנולוגי, שכל זה שטויות ושטויות. ומי שמאמין במדע אלטרנטיבי, בהסתמך על עדויות רבות יותר לנוכחותן של ציוויליזציות מפותחות, יפנה לעובדות. כלומר, במסגרת של פילוסופיה אחת, אמנה אחת, מדענים יפשו מעובדות ככאלה שאינן מתאימות לדוגמת האמנה שלהם, בעוד שמדענים במסגרת של פילוסופיה אחרת, אמנה אחרת, להיפך, יסתכלו לכל מקום. לעובדות המאששות את הפילוסופיה שלהם. אנו רואים בבירור כיצד הפילוסופיה עומדת בבסיס כל המדעים...

הסכם אחר אינו יכול להיתפס במסגרת ההסכם שלו, כי הוא לא רק פילוסופיה, לא רק מידע למחשבה, אלא גם עמדת קיבוע שונה של נקודת ההרכבה, כלומר, עולמות שונים מהותית עם מדע שונה וחוקי טבע שונים. ...

לכן, תקשורת בין אנשים מאמנות שונות היא בלתי אפשרית באופן עקרוני. הם עשויים לשמור במשותף על פרוטוקול חברתי מסוים של תקשורת, לציית לחוקים חברתיים, אך לא תהיה הבנה הדדית ביניהם.

הקשר בין התת מודע למיינד - מערכות לבדיקת מצבים

יש הרבה דברים בעולם שאינם מובנים מנקודת מבט של אמנה חברתית. לדוגמה - קלפי טארוט, חיזוי עתידות על גבי שאריות קפה וחפצים אחרים, נומרולוגיה, אסטרולוגים, כף היד וכו'.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

מקובל בדרך כלל שכל זה הוא שטויות ושרידים מהעבר רק בגלל שעמדתה של הדוגמה הפילוסופית המודרנית לגבי העולם החומרי הבלעדי של אובייקטים פיזיים, שום דבר לא חומרי לא יכול להתקיים.

המצב שונה לחלוטין בהסכם האור של הבורא, שבו התודעה היא ראשונית, והחומר הוא רק המרכיב בתדר הנמוך ביותר של המידע הנפשי הזה.

אם התודעה בונה את הגוף שלנו בהשפעת אגרגוריות מסוג, מגדר וקרמה, אז זה די הגיוני שמידע מ-egregors אלו ישתקף על גופנו. את המידע הזה חוקרת כף היד, או כירולוגיה לפי קווי היד.

העיקרון של חיזויים באמצעות כלים (קלפי טארוט, שאריות קפה, מטוטלות וכו')

חשוב לא לשכוח שאנו נמצאים בהיררכיה של תודעות, שבה כל גבוה יותר יוצר את הנמוך יותר.

תת המודע שלנו הוא אגרגור ומקיים אינטראקציה עם תודעה גבוהה ומורכבת יותר שאינה נגישה למודעות שלנו לכן, לתת המודע שלנו יש גישה למידע שאינו נגיש לנו. אנשים עם תודעה מפותחת יותר יכולים לקרוא מידע ישירות מהתת-מודע ולקבל אותו בצורה של ידע ישיר, או אינטואיציה.

התודעה שלנו היא לא המוח, היא לא יכולה לנתח ולא עובדת עם רשימות זיכרון. זה יכול לתפוס ופשוט לדעת.

לאחר שהמידע נכנס לתודעה, הוא מועבר למיינד וניתן לנתח אותו.

כתוצאה מכך, לאדם מתחיל להיות ספק כאשר "הקול הפנימי" שלו, כלומר התודעה, אומר לו דבר אחד, והמוח, לאחר שניתח אותו על סמך רשימות בזיכרון, כלומר כל הידע המצטבר, אומר לו משהו אחר. כפי שאנו יודעים מניסיון, הידע הישיר שהושג, ככלל, תמיד מתברר כנכון יותר עבורנו מאשר האלגוריתמים של המיינד.

זה קורה בגלל שלנפש אין מידע מלא במצב נתון וברגע נתון. והתודעה פשוט מביאה לנו ידע על מה שאנחנו צריכים לעשות.

אם לאדם אין תודעה כל כך מפותחת שמסוגלת לקרוא באופן עצמאי מידע מהתת-מודע, כלומר מהתוכנית השולטת בנו, אזי דרושים אמצעי עזר לתקשורת בין התת-מודע לנפש.

אמצעים כאלה הם קלפי טארוט, מטוטלות, גפנים, שאריות קפה וכו'. איך כל זה עובד והאם זה יעבוד עבור מישהו?

נגיד מיד שכל פרקטיקה פועלת רק במסגרת החוזה שלה. כמו שהתרגול של שבירת ערימת לבנים במכה מכף ידך יעבוד רק בחוזה קראטה, כך התרגול של אינטראקציה בין השכל והתת מודע יעבוד רק בחוזה האור של הבורא.

אם אדם חי בחוזה חברתי, אז מבחינתו המציאות של מידע נפשי-אנרגיה, תודעה, תת-מודע ונפש אינה קיימת. במילים פשוטות, הוא פשוט לא מאמין בכל הסיפורים של הזקנות האלה...

הרעיון של עבודה כזו הוא לכוון את התת מודע כדי לתפוס מידע אנרגיה נפשי מסוים מהמערכת, מתוך תוכנית בקרה חיצונית. באנלוגיה לתכנות מודרני, זה דומה לתהליך של "ניפוי באגים", חילוץ מידע פנימי מהמערכת.

לאחר שתת המודע נכלל במערכת ומתכוונן למידע הדרוש, המידע הנפשי-אנרגטי הזה מתחיל להשפיע על כלי הבדיקה - בין אם זה קלפי טארוט, שאריות קפה, גפן או מטוטלת.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

לאחר מכן, המוח שלנו קורא את הקריאות ממכשיר הבדיקה, מהנדנדה של המטוטלת, סיבוב הגפן, תבנית שאריות הקפה או קלפי הטארוט הנבחרים ומנתח את הקריאות הללו על סמך טבלאות בזיכרון, כלומר, על סמך כל הניסיון והידע שיש לאדם.

בדוגמה זו, ניתן לראות בבירור כיצד ההבדל בין האמנה החברתית לבין החוזה של אור הבורא בא לידי ביטוי בפועל. אדם בחוזה חברתי צוחק על עצם האפשרות לבדוק מצבים, בעוד שאדם בחוזה של אור הבורא יכול להפיק תועלת אמיתית ממערכת הבדיקות ולבצע בחירה נכונה יותר במצב קשה.

חשוב לא לשכוח שהסכמה נוספת היא לא רק תפיסת עולם אחרת, אלא גם קיבעון שונה של נקודת ההרכבה, כלומר עולם אחר וחוקים פיזיקליים שונים.

מסגרות ודווינג

אמצעי תקשורת נוסף בין התודעה ותת המודע הוא ה"מסגרת" או ה"גפן". זה בדרך כלל ענף, או מקל מסתובב המיוצר באופן תעשייתי.

העיקרון של עבודה עם מסגרת הוא שאדם חייב לכוון את התודעה שלו לדבר או איכות כלשהי - למשל מים, או זהב, ועל ידי כך ליצור בקשה נפשית חזקה לתת המודע שלו. ברור שלא כולם מסוגלים לעשות זאת מיד.

בקשה אל תת המודע יוצרת "חסר נפשי" בפקעת הנפש-אנרגיה-מידע של האדם. "גירעון" זה מפצה על ידי האובייקט המבוקש, או האיכות.

כתוצאה מכך, תת המודע גורם לדחפים אידאומטוריים בשרירים דרך מערכת העצבים וההורמונים, המשפיעים על המסגרת.

כתוצאה מכך, המסגרת מתחילה להסתובב. לאחר כמה אימון, אתה יכול ללמוד לקבוע את הכיוון לאובייקט של עניין על ידי סיבוב המסגרת.

חיזוי עתידות באמצעות טחון קפה ונוזלים אחרים

אין שום דבר יוצא דופן בגילוי עתידות על גבי שאריות קפה, או תערובות ונוזלים אחרים, אם אתה מבין שאנו חיים בתחום נפשי-אנרגיה-מידע.

אף אחד לא מופתע מהניסיון עם תיוק מתכת בשדה מגנטי, כאשר התיקים מסתדרים בתחום זה בצורה מסוימת ומאפשרים בכך לשפוט את התחום.

משהו דומה קורה עם נוזלים ותערובות שמסתדרים בשורה בשדה הנפשי-אנרגיה-מידע, בו נוצר מתח על ידי התודעה והתת-מודע שלנו.

שוב, עבור עבודה כזו אתה צריך להיות מסוגל להתמקד ברעיון ספציפי ו"לדחוף" אותו אל תת המודע. והתת מודע כבר יצור מתח בשטח שיבוא לידי ביטוי בנוזל או בשטח הקפה שנשפך.

הפעלות דרך האינטרנט

כחלק מהאמנה החברתית, מפגשי הילינג ופסיכותרפיה באמצעות טלוויזיה או אינטרנט אינם מובנים לחלוטין ולכן נראים כמו הונאה.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

במיוחד אם אנחנו לא מדברים על שידור חי, אלא על הקלטה שנעשתה לפני שנים רבות. בחוזה על חפצים פיזיים, לא ברור לחלוטין מה יכולה להשפיע...

אנו מסבירים שההשפעה מתרחשת בין צורת המחשבה שנוצרה על ידי המאסטר לבין התודעה או תת המודע של הנמען. צורת מחשבה לאחר שנוצרה אינה נעלמת לשום מקום וממשיכה להתקיים. ותמונת המאסטר, צליל הקול והמילים המדוברות הם רק טבלת כוונן המאפשרת למודע ולתת המודע שלנו להתכוונן לצורת המחשבה המקורית. האפקט כולו מופעל אך ורק על ידי צורת המחשבה וזה יהיה תלוי עד כמה התודעה והתת מודע של הנמען יכולים להתכוונן אליו. לכן מומלץ להסיר את כל המחשבות ואת כל הציפיות. כבה את המוח שלך, כי זה רק יפריע, בדיוק כפי שתוכנית וירוס (שהותקנה בטרם עת) מפריעה לפעולה הרגילה של מחשב.

אסטרולוגיה

אסטרולוגיה חוקרת את ההשפעה של אלמנטים גדולים של המערכת הפלנטרית - כוכבי לכת, אך לא כגופים פיזיים, אלא כאובייקטים נפשיים-אנרגיה-אינפורמטיביים, על המבנה הנפשי-אנרגיה-אינפורמטיבי של אדם. מתוך הבנה שכל מה שסביבנו, ועצמנו, אינם עצמים מבודדים עם מרחק עצום ביניהם, אלא רק קרישים של מידע אנרגיה נפשית בשדה אחד, באור הבורא, אנו מתחילים להבין שכל המבנים של זה. התחומים קשורים זה בזה ומשפיעים זה על זה. יתרה מכך, מבנים גדולים כמו כוכבי לכת, שהם העצמים השולטים בתוכנית "מערכת השמש", שבתוכה פועלת תוכנית "כוכב הלכת", שבתוכה פועלת תוכנית "אדם".

אסטרולוגיה מודרנית היא שרידי המדע של ציוויליזציה עתיקה, שהייתה מפותחת יותר בתחום הנפשי מאשר הנוכחית שלנו.

אם אנו מדמיינים את עולמנו החיצוני כתוכנית, אז ניתן להשוות את לידתו של אדם בתוכנית זו עם הופעתו של אובייקט בתכנות מונחה עצמים. כאשר אובייקט כלשהו מופיע, הוא עובר אתחול, או בנייה, כאשר נכתבים לתוכו נתונים ראשוניים מסוימים, אשר ישפיעו לאחר מכן על כל חיי האובייקט הזה.

במקרה של הלידה שלנו, נתונים כאלה נקבעים לפי הפרמטרים המדויקים של מקום ושעת הלידה. לשם כך נערכת מפת לידה - מפת לידה. בעזרת מפה זו, על פי הטבלאות שעברו בירושה מתרבויות קודמות והותאמו על ידי ניסיונם של אסטרולוגים מודרניים, ניתן לקבוע את הפרמטרים של אדם שנולד.

כשם שאובייקטים אינם נוצרים באופן אקראי במערכת, אלא מופיעים במקום מסוים ולמטרה מסוימת, אנשים מתגלמים גם בהסכם מסוים ובמשפחה מסוימת.

אסטרולוגיה עוזרת לנו להבין באילו פרמטרים הגענו לעולם הזה ועל מה עלינו לעבוד. הפרמטרים האסטרולוגיים הבולטים ביותר הם בדיוק החומר שעליו אתה צריך לעבוד. למשל, אם לפי הפרמטרים אדם הוא חומרני נוקשה ואגוצנטרי, אז על התכונות הללו הוא יצטרך לעבוד.

יחד עם זאת, ככל שאדם יפתח באופן פעיל יותר את תכונותיו האופייניות, כך חייו יהיו פשוטים וטובים יותר. אם אדם פשוט מתגאה בתכונותיו המולדות ומסביר לכולם שהוא כזה מלידה, אז החיים עצמם יעמידו אותו במצבים שבהם הוא יצטרך לעבד את התכונות הללו בדם ואז.

פרמטרים אסטרולוגיים של לידה ישפיעו רק על אותם אנשים שאין להם תודעה פעילה, אינם משנים את האמנה החברתית שלהם וחיים על פי העיקרון "במקום שבו נולדת, אתה מועיל שם".

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

אולם אם אדם עובד על תכונותיו המולדות, בונה במודע את חייו ומשנה את האמנה החברתית לחוזה האור של היוצר, אז אדם כזה, כביכול, משכתב את מפת הלידה שלו ואינו נשלט עוד על ידי זה. למעשה, אדם כזה חי מספר חיים בגלגול אחד, שזו ההתפתחות המואצת שלו. אם הוא לא היה עושה זאת במודע, אז, לאחר שעבד את תכונותיו הבסיסיות בגלגול הזה, הוא היה נולד בחוזה אחר ובמשפחה אחרת בגלגול הבא. כלומר, התפתחות התודעה מתרחשת בכל מקרה בהשפעת תוכנית בקרה חיצונית - זהו עיצוב הבריאה. אבל אדם יכול להאיץ במודע את התפתחותו...

פסיכוינזיס ותעלולי קסם

אנשים רבים מכירים שמות כמו נאדז'דה קולג'ינה, אורי גלר ורוני מרקוס - פסיכוינטיקאים שמדגימים השפעות על מרחק.

במקביל אליהם, יש מספר עצום של קוסמים שמנסים להראות משהו דומה בכל מיני הטעיות. הטריקים הללו פופולריים מאוד מכיוון שהאמנה החברתית המודרנית לא מאפשרת כל השפעה מרחוק וכל חסידי החוזה הזה ישמחו לוודא שפשוט מרמים אותם בחוכמה, ולא יראו להם כמה תופעות שלא ניתן להסביר להם.

יחד עם זאת, כלל לא קשה לשכנע בהבדל המהותי בין מה שרוני מרקוס מדגים, כיפוף או סיבוב כף פלדה בידים של מישהו אחר מבלי לגעת, לבין איך ומה שמדגימים קוסמים.

כתוצאה מכך, כל אחד מקבל את שלו - אנשים חברתיים שוב משוכנעים שאין ולא יכולות להיות תופעות, ואנשים בעלי תודעה מפותחת יותר זוכים לאובייקטיביות נוספת שהעולם שלנו הוא לא רק חומר.

אפשר וצריך לומר את אותו הדבר על כל שאר התופעות והממצאים העתיקים. אתה יכול להשקיע זמן רב בבירור איך בדיוק הצליחו אנשים פרימיטיביים עתיקים לחתוך, לעבד באמצעות כלי נחושת ולהזיז בלוקים מרובי טונות באמצעות חבלים פרימיטיביים וגלגלי עץ. או שאתה יכול להמשיך ולחפש עקבות של תרבויות עתיקות מפותחות ולבנות הסכם מתקדם יותר, ובהתאם, מדע שיחקור את התודעה.

קלפי טארוט ורמות תודעה בספר יצירה

הארקנה העיקרית של קלפי הטארוט תואמת את 22 האותיות בעברית ומתארת 22 מצבים בשלוש רמות קיום - רמת התודעה, רמת המידע ורמת הפעולה. הבסיס לכך טמון בספר יצירה (ספר יצירה). להלן התרגום המילולי (לא ספרותי) שלנו למספר בתים נבחרים:

משנה א, א,
בשלושים ושתיים דרכים של חוכמה מדהימה, יוד-היי קבע את החוקים,
יהוה צבאות,
העולם - שלושת ספריו (רמות):
ספר (תוכנית - תודעה),
קריין (מידע)
וסיפור (כוונה מפורשת - פעולה)

יהוה צוות (צבאות) - הוליד את שמו של אלוהי הצבאות, שאומץ בנצרות, בתרגום גרוע. אמנם, המשמעות המקורית של השם הזה היא הכוח השולט בעולם הפעולה. בפסוק זה נאמר לנו שהעולם שלנו נברא בשלוש רמות עיקריות - תודעה, מידע ואנרגיה.

משנה א, ב,
עשר ספירות (שלבים) של עיכוב
ועשרים ושניים סימנים (אותות, אותיות) של היסוד (יסוד)
שלוש סיבות שורש

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

שבע דואליות (מצבים מורכבים של דואליות)
ושתיים עשרה פעולות פשוטות (לא מורכבות).

כפי שאמרנו קודם, כאן מוסבר לנו מהות המושג "ספירה" - שלב העיכוב של אור הבורא, או רמות התודעה. כך נוצר עולמנו.

וגם בפעם הראשונה הם מזכירים את 22 הסימנים שעומדים בבסיס כל מה שנברא בעולמנו. כך הם מתארים לנו את ביטוי התודעה האנושית בעולם הנברא.

משנה א, י"ד
עשרת שלבי הבלימה האלה
האחת היא התודעה (רוח, רוח) של אלוהי החיים,
שניים - תודעה מתוך תודעה,
שלוש - מים מהתודעה (מידע),
ארבע - אש ממים (אנרגיה),
חמש ושש - גבוה ונמוך,
שבע ושמונה - מזרח ומערב,
תשע ועשר - צפון ודרום

עשרה שלבים של עיכוב אור הבורא שיוצרים את עולמנו.
ראשית, מהתודעה הגבוהה יותר של ההיררכיה, משתחררת תודעה פשוטה יותר לשלוט בעולמנו. יתרה מכך, אור הבורא מתפרק למרכיביו - מידע, אנרגיה ומציאות פיזית תלת מימדית.

משנה א, ח
עשרים ושניים סימנים (אותות, אותיות) ליסוד שלושת הסיבות השורשיות
שבע דואליות (מצבים מורכבים של דואליות)
ושתיים עשרה פשוטות (פעולות פשוטות)
ותודעה בכל אחד מהם

כאן מספרים לנו לראשונה על 22 האותות שבעזרתם נוצרת המציאות האנושית שלנו על פני כדור הארץ. 22 האותות הללו היוו את הבסיס לשפה העברית ואת הבסיס לארקנה הגדולות של הטארוט.

משנה ב, ב
עשרים ושניים שלטים (אותות, מכתבים) של הקרן איפשרו (חתכו) אותם
להלקות אותם
חיבר אותם
שקלו אותם
והמיר אותם
ונוצר-צורות (המגולמות) איתם
כל זה הופק וכל מה שייוצר

בעזרת האותות הללו נוצר כל מה שידוע ונגיש לנו בשלוש רמות קיום – תודעה, מידע, אנרגיה.

משנה ב, א
שלוש סיבות ראשונות אלף-ממ-שין (אותיות עבריות)
הבסיס שלהם
כוס הפריבילגיה (זכויות)
וכוס החובה (אחריות)
ולשון החוק מכריעה ביניהם

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

זוהי רמת התודעה הבאה, אחרי האחת. רמה אחת של תודעה היא שליטה ישירה ומיידית מרמה גבוהה יותר של ההיררכיה של התודעות. רמת התודעה הפשוטה הבאה אחרי זה היא תודעה כפולה, כאשר יש שני הפכים והתודעה חייבת למצוא את האיזון שלה ביניהם. מצד אחד, יש את אור הבורא, ההרמוניה האוניברסלית, שתודעה זו תופסת, ומצד שני, החברה וכל האחריות החברתית. אדם עם רמת תודעה זו מסוגל להבחין באופן עצמאי בין טוב לרע.

משנה ד, ב,
שבעה דואלי בית גימל דלת כף פיי ריש תב (אותיות עבריות)
הבסיס שלהם
חוכמה (חוכמה),
עושר (שפע),
זרע,
חיים,
מְשֵׁלָה,
עולם
וחמודות (הרמוניה)

רמת התודעה הבאה והפשוטה יותר. כאן, בניגוד לקודמתה, התודעה עובדת עם 7 פרמטרים ספציפיים שצריך לפתח בהדרגה ובעקביות לפני שהתודעה יכולה לעלות לרמה של "שלושה גורמים שורשיים" לכל דבר...

משנה ד, ג,
שבעה דואלי בית גימל דלת כף פיי ריש תב (אותיות עבריות)
בעשיית שיחה ובניגוד בין מלא ו
מדינות הרוסות
בניגוד לחוכמה (חוכמה) טיפשות
בניגוד לעוני בעושר (מצב נפשי).
בניגוד לנטישת הזרע (בריאה).
בניגוד למוות בחיים (התפתחות).
מול עבדות ממשלתית
בניגוד לשלום, מלחמה
בניגוד לכיעור החמוד (הרמוניה).
(אי הַרְמוֹנִיָה)

כאן מסבירים לנו מה הם ה-7 הכפולים – אלו כביכול 7 צירים שלאורכם פועלת התודעה שלנו. אנו רואים כיצד תודעה רב-ממדית יחידה מחולקת למקטעים, ראשית, ל"עיקרון השלושה", ואז ל"עקרון השבעה"...

משנה ד, ד,
שבעה דואלי בית גימל דלת כף פיי ריש תב (אותיות עבריות)
למעלה ולמטה
מזרח ומערב
צפון ודרום
וארמון הקדושה (הקדש) מכוון (בכוונה) לאמצע
והוא מרים (מעלה) את כולם

כאן אנו מושווים עם האוריינטציה של התודעה לאורך 7 צירים (תודעה 7 מימדית) עם האוריינטציה של הגוף שלנו במרחב התלת מימדי. יחד עם זאת, ישנו מצב "אמצעי" מסוים של התודעה שלנו, כאשר היא לומדת לעבוד על כל 7 הדואליות, שבהן אנו עולים לרמה גבוהה יותר של תודעה.
רמת התודעה "7 הכפולה" היא רמה של תודעה רב-ממדית המסוגלת להפשטות. כלומר, אדם בעל תודעה כזו מסוגל למצוא נקודה במרחב של 7 קואורדינטות.

משנה ד, ה,

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

שבע כפול בית גימל דלת כף פיי ריש טב שבע ולא שש, שבע
ולא שמונה
בדקו אותם ובחנו אותם וקבעו את מעשה המילים כראוי (כמו
עוקב) ולהחזיר את היוצר לתוכנית שלו (כוונה)

כאן מומלץ לנו לבדוק הכל בעצמנו, לחקור אותו, לבדוק זאת בפועל ולהבין באופן עצמאי את תוכנית הבורא.

משנה ה, א
שתים עשרה פעולות פשוטות (לא מסובכות) היי-ואב-זיין-הת-ת-יוד-למד-
הנזירה סאמח עין צאדה קופ (אותיות עבריות)
הבסיס שלהם
שיקה
השתקפות
תנועה (הליכה, הרגל)
חזון (הוכחה, החפצה)
שמיעה
פעולה
הזדווגות
חוש ריח
חולם
פעס
גרָגְנוּת
צחוק (לעג)

רמת התודעה הפשוטה ביותר. התודעה של כל חיה. אדם פשוט מבצע 12 פעולות פשוטות מבלי לחשוב על הסיבות
השורשיות שלהן. הוא רוצה - הוא רוצה...

לפיכך, 22 הארקה המרכזית של קלפי הטארוט משקפות את כל 22 האותות העומדים בבסיס העולם האנושי
שלנו.

כל קלף יכול להיחשב בשלוש רמות - רמת הפעולה, רמת המידע, רמת התודעה.

הגליפים של המפה מייצגים פעולות, ולכן אפשר לפרש את המפה כפעולה פשוטה – זה נקרא תוכנית פתוחה
או מפורשת.

אתה יכול לפרש את הקלף כאיזושהו מידע שנמצא מאחורי הפעולה - זו תהיה תוכנית נסתרת.

אתה יכול לפרש את המפה כמצב תודעה - זו תהיה תוכנית סודית.

לכל רמת תודעה יש תוכניות ושיטות עבודה משלה עם קלפי טארוט.
לרמת הפעולה, יש פריסת סטנדרטיות שמראות באופן סטנדרטי מה היה, יש ויהיה עם מצב נתון.
לרמת המידע, מספיק לשלוף 3 קלפים שיראו איזה כוחות ואיזה מידע מעורב במצב נתון.
לרמת התודעה מספיק קלף אחד שיראה איזו תודעה פעילה במצב נתון.

מהות של עבודה עם קלפי טארוט היא לכוון את החפיסה למצב שמעניין אותנו. אדם חייב להתמקד במצב, להחזיק
אותו במוחו ובמקביל לערבב בזיכרון את הסיפון.

התודעה שלנו תעשה את העבודה הדרושה, שכמוכן אינה מובנת בשום אופן ל-Reason באמנה החברתית.

לאחר מכן, מתרחשת אחת משלוש הפעולות שתוארו לעיל - או פריסת הקלפים לפי סכימה ידועה ופרשנות לפיה.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

או כוונון התודעה לנושא ספציפי במצב נתון ושליפה של שלושת הקלפים ה"מאירים ביותר מבחינה אינפורמטיבית".
או שליפת קלף אחד, שתודעתו של קורא הטארוט תצביע עליו...

ואז, או הפרשנות של הפריסה לפי התרשים, או הפרשנות של המידע מהקלפים, או הפרשנות של מצב התודעה לפי הקלף.

חיים תחת שליטה של התודעה ותת ההכרה

תת המודע שלנו הוא אגרגור הנכלל בתחום הנפש-אנרגיה-מידע, בתוכנית הבקרה. כלומר, תת המודע שלנו בונה לנו מצבים הנחוצים להתפתחות שלנו ולרכישת הניסיון הדרוש. או שזה מוביל אותנו למצבים כאלה.

אם אדם לא יוצר אינטראקציה עם תת המודע שלו בשום אופן, אז אין לו מושג למה ולמה ניתנים לו מצבים שונים בחיים. נדמה לו שכל חייו הם סוג של תאונה, או סוג של דפוס לא ידוע לו.

אם אדם לומד לעבוד עם התת מודע, וגם מפתח את התודעה שלו ומשתמש בשיטות הבדיקה העומדות לרשותו, אז כל מה שקורה לו בחיים מתחיל להיות הגיוני.

מתוך משמעות זו, אתה יכול לגלות את המשימות שאתה צריך ללמוד לפתור בגלגול זה.
כל שיטות הבדיקה טובות, קודם כל, כדי לגלות את משימות החיים שלך ואת המטרה שלך בגלגול הזה.

אדם מודע יכול לנהל את חייו על ידי שימוש בתודעה המפותחת שלו כדי לתקשר עם תת המודע.
אם אדם יודע ומבין בבירור מה הוא רוצה, וזה תואם את הכוונה הבלתי מתכופפת האמיתית שלו, אז הכוונה הזו נרשמת בתת המודע ומתחילה לפרוש את המציאות בכיוון נתון.

בספריו של ק. קסטנדה, דון חואן תיאר מצב זה כ"כוונה שהופכת לפיקוד של נשר". כלומר, אנחנו יכולים להפוך את הכוונה המודעת שלנו לאות בקרת מערכת, והתוכנית ששולטת בנו תגשים אותו.

ק. קסטנדה, "אש מבפנים"

"ההסבר לכך הוא הפשטות עצמה", אמר, "אתה מצווה ובכך קובע כוונה חדשה, פקודה חדשה". אז הצוות שלך הופך לצוות נשר.

...
"זה אחד הדברים יוצאי הדופן שהרואים החדשים מצאו: הצוות שלנו יכול להפוך לצוות הנשר. הדיאלוג הפנימי נפסק באותו אופן שבו התחיל: באקט של רצון".

במשנתו של דון חואן מספרי סי קסטנדה, הנשר היה התפיסה של המבנה הנפשי-אנרגיה-אינפורמטיבי השולט בעולמנו, במודעות שלנו.

אנו משתמשים במונח Egregor, או אור הבורא, כדי לייצג את המבנה הזה.

אם נצליח לכתוב את הפעולה הרצויה לתוך התת מודע שלנו בעזרת התודעה שלנו, אז בהמשך, תת המודע האגרגורי שלנו מקיים אינטראקציה עם אור הבורא. בעתיד, רצון זה, או ליתר דיוק, כוונה, יכול להתגשם כפקודה מהתודעה העליונה השולטת.

ספרים אוטוריטיים רבים נותנים עצות כיצד לכתוב כוונה מודעת אל תת המודע. הם מציעים לכתוב אותו על הנייר ולקרוא אותו שוב באופן קבוע, במיוחד לפני השינה. הם גם מציעים לדמיין כוונה שכבר התגשמה, במיוחד לפני השינה. בחלום, נקודת ההרכבה שלנו משתנה ואוספת עולמות אחרים. מתוך כוונה בלתי פוסקת, נקודת ההרכבה תתחיל להרכיב עולם שבו מתממשת התוכנית שלנו. לאחר ההתעוררות, אדם יתפוס מה הוא צריך לעשות כדי להיות בעולם עם כוונה ממומשת.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

ככל שהתודעה האישית של אדם מפותחת יותר, כלומר התודעה של גוף צ'אקרת ה-Vishuddha, כך האינטראקציה יכולה לייצר תודעה זו עם תת המודע הנמצא בגוף צ'אקרת האג'נה חזקה יותר. גם בכיוון ההפוך - לתפוס ישירות עם התודעה שלך, ללא כל מכשירי בדיקה, מידע מהת מודע.

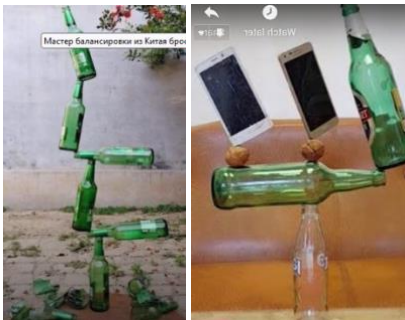
אדם כזה מודע למטרת חייו ויכול לנהל את חייו באופן מודע, לפתח כוונה בלתי פוסקת להשיג את מטרותיו.

מתוך ספרו של א' קשפירובסקי "תופעה פסיכותרפויטית"

"התודעה היא חדר ביניים לארון המסתורי הזה שבו התת מודע אורב. ואי אפשר להתעלם מזה, כי שם נוצרת הגישה".

חוקים פיזיקליים שונים בחושים שונים

קשה ולעתים בלתי אפשרי לאדם חברתי להאמין שחוקי הפיזיקה, הכימיה וכל שאר המדעים הנצחיים והבלתי משתנים לכאורה אינם אובייקטיביים כלל, אלא טבועים רק בהסכם המסוים הזה.

המאסטר הסיני וואנג יקון מדגים את התופעות של איזון עצמים. אם מישהו חושב שהמאסטר משיג זאת בסבלנות מדהימה, אז הוא טועה. המאסטר נמצא בחוזה שבו הפיזיקה מאפשרת איזון כזה. אם מישהו לא מאמין בזה, הוא יכול לנסות את זה בעצמו ולראות שבהסכם שלנו זה פשוט בלתי אפשרי.

אם אתה מבין שיש חוקים שונים בהסכמים שונים, אז זה הופך להיות בכלל לא מצחיק שהאלכימיה הייתה קיימת בהסכם עתיק, כאשר התודעה יכולה להשפיע על הרמה האטומית והמולקולרית של עצמים.

והעובדה שאלכימאים חימומו והמיסו מתכות כלל לא הייתה משחק ילדיהם, אלא הייתה התאמת התודעה שלהם למבנה הנפשי-אנרגיה-אינפורמטיבי של חומר נתון כאשר מצבו המצטבר השתנה.

והביטוי ש"כדי להשיג זהב צריך זהב" רק אומר שצריך קודם כל לאמן את התודעה על המבנה הנפשי-אנרגיה-אינפורמטיבי של הזהב במצבי הצבירה השונים שלו, כדי לבנות מחדש את הנפשי. -מבנה אנרגיה-אינפורמטיבי של עופרת מותכת לתוך הזהב הזה.

בואו נסתכל על דוגמאות פשוטות ונגישות יותר של חוקים פיזיקליים שונים בחושים שונים כיום.

כמעט כל אדם יכול היום ללכת לאימונים על הליכה על גחלים, על שברי זכוכית, על כיפוף כפות מתכת, שבירת חיצים עם הגרון, כיפוף חיזוק המונח על החזה, שכיבה על מסמרים, מימוש פחמן והעברתו למרחק ועוד. דברים כמו זה.

ואל תחשוב שזה הכל טריק של עין ושטות יד. אתה יכול לשכנע את עצמך במציאות של כל זה באמצעות הניסיון שלך. כמובן שיש הרבה שרלטנים וקוסמים שמכפישים את התופעה.

איך כל זה קורה?

אם אדם חברתי מנסה לעשות משהו מהרשימה הזו בעצמו, אז סביר להניח שהוא לא יצליח - כי זה בלתי אפשרי באמנה החברתית. הפיזיקה של האמנה החברתית אינה מאפשרת זאת.

במהלך ההכשרה בהנחיית מאסטר, קבוע בהסכם אחר עם פיזיקה אחרת, מתרחשת כוונן ומעבר לטווח קצר להסכם המאסטר.

המשימה של המאסטר היא להעביר את כל מי שאפשר לתוך החוזה שלו ולסלק את אלה שלא יכול היה להסיט אותם, אלה שקבועים בקפדנות באמנה החברתית ואינם מסוגלים לשנות את נקודת ההרכבה.

זה בכלל לא אומר שיש כאלה "תומאסים לא מאמינים" שאי אפשר "להוליך שולל", וכל השאר פשוט הוזים. זה רק אומר ש"לא מאמינים" אלה אינם מסוגלים לשנות את נקודת ההרכבה שלהם והם מקובעים היטב באמנה החברתית.

לאחר הסבת חסידי האימון להסכם המאסטר, הם יכולים לבצע את תרגילי האימון ולראות מניסיונם את המציאות של פיזיקה אחרת לגמרי.

לאחר סיום האימון, החסידים חוזרים לחוזה ואז קורה הדבר המעניין ביותר.

נראה שאנשים זה עתה חוו פיזיקה אחרת וצריכים לחשוב ברצינות על הטבע האשלייתי של עולמם, על הסובייקטיביות שלו - אבל זה, ככלל, לא קורה.

אנשים מתארים את החוויות שלהם, אבל זה לא משפיע על התודעה שלהם בשום צורה ועם הזמן פשוט נמוג ברקע. אין שינוי בתפיסת העולם.

לפיכך, לשינוי קצר טווח בנקודת ההרכבה אין השפעה משמעותית על חייו של אדם.

זה מתואר גם בטקסטים עתיקים. ברגע שהעם, בהנהגתו של משה, יצא ממצרים, חווה את הניסים שעשה יהוה, למשל, חציית יבשה דרך הים שבלע את פרעה שרדף אחריהם ועוד ניסים, העם שכח מהר מאוד. הכל, ובהזדמנות הראשונה, חזר לעבודת האלים המצריים ויצק לעצמך עגל זהב לסגוד...

טקסטים עתיקים לא רק מספרים לנו אגדות, הם מתארים לנו את כל ה"מנגנונים", כל אלגוריתמי ההתנהגות של האדם הנברא.

והיום אנחנו יכולים לאמת זאת מהניסיון שלנו.

האם העולם הנברא מושלם?

היום בחברה אפשר לשמוע לא פעם - איזה סוג של יוצר הוא זה שיצר עולם כל כך לא מושלם, שבו יש מלחמות, עוני וחסרונות מתמשכים.

ואכן, אם אתה תופס את האמנה החברתית שלך, כלומר את הפנטזיות הבאות של המוח האנושי בצורה של מכשיר חברתי אחר, ולא תופס את אור הבורא כלל כעולם הנברא כולו, אז אתה יכול לעשות את הדברים הבאים סיכום.

אפשר להשוות את זה לנמלה שזוחלת בערימה של חרא של כלבים בבסיס הארמון וחושבת כמה עלוב ולא מושלם הארמון הזה.

העולם הוא ענק, רב מימדי ובלתי מובן. זוהי המחשבה של המוחלט ולכן היא מושלמת לחלוטין עבורנו, כי אנחנו בעצמנו חלק מהמחשבה הזו, חלק מהעולם הזה.

ואז אנחנו מגיעים למה בדיוק ואיך אנחנו תופסים.

באיזה רובד של המציאות אנחנו חיים? בדיוק כמו באוקיינוס, אורגניזמים שונים חיים בשכבות שונות. יש שכבות עם יותר אור, אחרות פחות. לחלקם יש צמחייה, לאחרים אין. בחלקם יש קרקעית ונוף - בעוד שבאחרים יש רק שכבת מים וכן הלאה.

קודם כל, כדי לתפוס את העולם הנברא האמיתי, אנחנו צריכים לצאת מהחיים בנפש ולהתחיל לתפוס את אור הבורא. עד שאנו לא קולטים את אור הבורא, בדרך כלל איננו יכולים לדבר על העולם הנברא. כי מעולם לא ראינו את העולם הזה עדיין. אנו רואים רק את הפנטזיות של המוח הקולקטיבי.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

לאחר מכן, נוכל לדאוג לתיקון נקודת ה-Assemblage שלנו, אשר אוספת עבורנו כל חלק מהעולם הנברא. אם אנחנו לא רוצים להיות כמו נמלה בערימה של שטויות, אז אנחנו צריכים לשנות את התפיסה שלנו גבוה יותר ולראות את כל הפאר של העולם הנברא.

על ידי שינוי הקיבוע של נקודת ההרכבה שלנו ופיתוח התודעה שלנו, אנו מסוגלים לעבור מעולם אחד לאחר. מפחות הרמוני ליותר הרמוני.

אפילו חיים באותה מדינה, אנשים שונים חיים ברבדים שונים של המציאות. הזדמן לי לדבר עם אנשים שאין להם השכלה ועסקו בעבודה פשוטה. כל החיים שלהם, כל אורח חייהם וכל תפיסת הארץ שלהם שונים בתכלית משלי. הם תיארו את מצבי חייהם בארץ, שאפילו לא חשדתי בהם ושלא נתקלתי בהם וספק אם אתקל בהם.

זה לא סוד שאנשים עשירים מאוד חיים אחרת באופן מהותי ופותרים בעיות שונות באופן מהותי מאשר מעמד הביניים הרגיל.

לכן, אין צורך לשפוט את שלמות העולם לפי ההיגיון שלך, ההסכמה שלך ואמונתך במבנה שלו. אתה יכול להתאמץ, לצאת מהראש, לשנות את החוזה ולמצוא את עצמך בעולם אחר לגמרי.

אנו רואים זאת בבירור בקרב חוזרים לישראל ממדינות חבר העמים. לפעמים אנשים מגיעים עם מחלות, אבודים בחיים, עם עיניים קהות. ואחרי זמן מה אנחנו פוגשים אותם ולא מזהים אותם. והמחלות חלפו, ומצבי החיים נפתרו והעיניים בורקות. אנשים פשוט שינו את האמנה של המדינה...

אני חוזר שוב - זה לא קורה אוטומטית. זה לא מספיק פשוט לעבור ממדינה אחת לאחרת. מדינה אחרת רק יוצרת את התנאים לשינוי האמנה. האם יחול שינוי או לא תלוי באדם עצמו.

על עמים עתיקים וצעירים

בחברות, בעיקר טוטליטריות, נפוץ מאוד לחפש את השורשים ה"גדולים" העתיקים של האנשים. בגרמניה חיפשו אבות ארי "גדולים", ברוסיה מחפשים "גדולות" עבר בכל מה שבא לידי ביטוי.

הרבה היסטוריונים אלטרנטיביים רוסים מנסים בכל כוחם למצוא את ה"גדולה" לשעבר של העם הרוסי בחפירות, במפות עתיקות, בחפצים, בשפה.

הכל הרבה יותר פשוט. עתיקותו של עם נקבעת לפי רמת התודעה של האומה.

אם המטרה והמשמעות של כל גלגול של אדם היא לסבך את התודעה שלו כדי לצבור "שארית" או "מתנות", כפי שמתוארים על ידי המחברים שאנו מצטטים, הרי שככל שאדם כזה עובר יותר גלגולים, כך הוא מורכב יותר. תוֹדָעָה.

ורמת התודעה מתבטאת תמיד בקיום אומה.

אם אומה פיתחה את "12 הצעדים הפשוטים", אז האנשים של האומה הזו יפתרו בקלות את כל הבעיות היומיומיות הבסיסיות. והם לא יחפשו לנצח את מי להאשים בחוסר האונים שלהם, וישאלו בלי סוף "מה לעשות?"

למשל, אפשר להשוות בין העם הרוסי והישראלי. הרוסים חיים על שטח עצום ועשיר. יחד עם זאת, הם לנצח, לרוב, עניים וחסרי אונים. והם תמיד מאשימים או את ה"פינדוס" - האמריקאים שהצילו ועזרו להם שוב ושוב, או לפעמים את ה"גירופה" שאליה הם חולמים לעזוב, ושם גרים ולומדים ילדי האליטה השלטת. והאנשים עצמם, לרוב, מתנהגים כמו ילדים קטנים שעדיין אין להם כישורים לחיים עצמאיים. וזה בא לידי ביטוי בכל דבר - בניהול, בניהול ובחיקוי האינסופי של אומות מפותחות יותר, ובגניבת רעיונות, טכנולוגיות וכל השאר.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

מצד שני, הישראלים חיים על פיסת אדמה זעירה ונטושה, שבה אין כמעט מינרלים ואפילו מי שתייה. יחד עם זאת, עמי העולם שואפים כל הזמן להרוס את המצב הזה, שכבר כתבנו עליו פעמים רבות למעלה. ולמרות הכל, הישראלים, בתקופה היסטורית קצרה מאוד, שחופפת איכשהו בנס למהפכה הרוסית של 1917, בנו חברה מפותחת עם מדע, טכנולוגיה, רפואה, חקלאות, תעשייה צבאית ועוד.

יחד עם זאת, הישראלים לא מחפשים את מי להאשים, למרות שבמקרה שלהם יש הרבה אשמים. אלה שאחראים לדיכוי של עם הפזור בכל העולם. אשם בניסיונות חוזרים ונשנים להשמיד את העם הזה, אשם בשחרור מלחמות רבות נגד העם.

אירועי היום, שתי המלחמות שניהלו גם רוסיה וגם ישראל, מראים לנו בצורה ברורה מאוד את ההבדל ברמת התודעה של העמים הללו. הרוסים מחסלים ערים שלמות מעל פני האדמה - גרוזני, חלב, מריופול, הם לא חוסכים בשום צורה על האוכלוסייה האזרחית, לא אכפת להם ממסדרונות הומניטריים, למשל, במריופול מתו מרעב, מצמא. ופצעים, הם מבצעים רצח עם ואלימות אמיתיים - הדוגמה של בוצ'י ואחרים. אנחנו כבר לא אומרים שרוסיה עצמה מתחילה את כל המלחמות שלה. היא לא הותקפה על ידי צ'צ'ניה, סוריה, גאורגיה או אוקראינה. רוסיה, כאימפריה ברברית, היא שמדכאת כל חשיבה חופשית ורצון של עמים אחרים לחיים עצמאיים.

הישראלים, המנהלים מבצע תגמול ברצועת עזה, בפיקוח קפדני של כל הקהילה העולמית (עוד ביטוי של אנטישמיות), מספקים מדי יום לאוכלוסייה האזרחית את כל מה שהם צריכים ושואפים בכל דרך אפשרית לצמצם את הנפגעים בקרב האזרחים. אוכלוסייה אזרחית.

לכן, אם אומה המאכלסת את הטריטוריה הגדולה ביותר כיום, המחזיקה בכל משאבי הטבע, אינה מסוגלת לבנות לעצמה מדינה מודרנית מפותחת, עם חירויות אזרח, ממשל דמוקרטי ותמ"ג גבוה לנפש, אזי זו עדות לאומה צעירה עם תודעה פרימיטיבית. וכל השטח הזה הושג כתוצאה ממלחמות כיבוש וכיבוש עמים אחרים.

וכל הממצאים ההיסטוריים והארכיאולוגיים בשטח זה רק מצביעים על כך שקודם לכן, לפני האסון הפלנטרי, השטח הזה היה מיושב על ידי עם אחר.

והאנשים הנוכחיים הם עולים חדשים, ככל הנראה פולשים ברברים. כי רק ברברים יהרסו מדינות שכנות במקום לבנות ולפתח מדינה משלהם.

הן עבור אדם אינדיבידואלי והן עבור המדינה כולה, תלונות, תביעות וחיפוש אחר מי שאשם בתנאיו שלו לעולם אינם "השקפה אחרת של המצב", אלא רק מלמדים על חוסר היכולת וחוסר הנכונות לקבל אחריות על כך. ההחלטות והפעולות של האדם עצמו. זו העדות החשובה ביותר של הצעירים.

עם ישראל זוכר ומכבד את תולדותיו. רגעים מעוררי התנגדות לשליט הבא אינם נכללים בהיסטוריה זו. אחרי הכל, על ידי הכרת ההיסטוריה האמיתית שלו עם יכול להתפתח, ולא להסתובב בלי סוף במעגלים, להיתקל באותה מגרפה.

אנו רואים כיצד ברוסיה ההיסטוריה נכתבת מחדש בלי סוף, אשר בתחילה היה זיוף ושקר שנוצר כדי לרצות את השליטים.

הדבר דומה לאופן שבו אדם בוגר ובוגר אינו שואף להראות שהוא צודק בכל דבר ומוכן להודות בטעויותיו ובטעויותיו.

בעוד שנער צעיר, חסר ניסיון ושאפתן שואף תמיד ובכל מקום להיראות צודק ולצורך כך, הוא מוכן לזיוף, הונאה ומניפולציה של עובדות.

אנו רואים כיצד גרמניה ויפן, לאחר שהודו בתבוסתן במלחמה, הסקו מסקנות והתקדמו בתודעתן, בנו כיום מדינות מפותחות ודמוקרטיות.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

במקביל, רוסיה, לאחר שטיפתה על פשעיו של סטלין, הסתירה את פרוץ מלחמת העולם יחד עם היטלר, סיווגה את ההיסטוריה האמיתית שלה לנצח, שכתבה מספר פעמים את ספרי ההיסטוריה ואת החוקה שלה, והיום שוב עקבה אחרי אותו מעגל של תוקפנות, שנאה של כל דבר מתקדם, לעבדות ושלטון המאפיה.

אתה יכול לשאול את עצמך שאלה פשוטה - מדוע כולם, אפילו המדינות הקטנות ביותר באירופה, כמו לוקסמבורג וליכטנשטיין, שלא לדבר על המדינות הבלטיות, יכולות לבנות חברות דמוקרטיות ולחיות בהרמוניה עם גבולות פתוחים, בעוד שרוסיה הענקית והעשירה ביותר לא יכולה לחיות כמו זה.

זהו הקריטריון הראשון לאמיתות רמת התודעה של האנשים. צעירים עם תודעה לא מפותחת וללא שליטה חזקה על תודעות מפותחות יותר גולשים לברבריות. אנו רואים זאת גם בכל המושבות לשעבר. הרעיון של שוויון אוניברסלי הוא שקרי ומזיק מאוד, כי אנשים אינם שווים ברמת התודעה שלהם, ובהתאם, ביכולותיהם וביכולותיהם.

הבעיה של רוסיה נעוצה גם בעובדה שאחרי ההפיכה של 1917 הושמדו כל הקסטות, מלבד הנמוכים ביותר - פועלים - פרולטרים והאיכרים העניים ביותר.

במהלך גלגולים רבים, עובדים לומדים לעבוד ולשלוט ב"12 פעולות פשוטות". כל דבר מורכב יותר הוא מעבר להישג ידם. כך, מנהיגי הגנגסטרים של רוסיה - לנין וסטלין, נידונו מדינה ענקית לניווט עצמי ולהרס. רוסיה תוכל לצאת מהמצב הזה רק על ידי הזמנת אנשים ממעמד גבוה יותר למשול. נראה שזה כבר קרה בהיסטוריה של רוסיה...

לנין אמר כי "כל טבחית יכולה לשלוט במדינה אם מלמדים אותה". אנחנו טוענים שזה לא יכול, והחיים עצמם מאשרים את המסקנות שלנו, ולא את המסקנות של לנין. רק "לוחם" - אדם בעל מעמד חברתי - ישלוט היטב במדינה. יש לו כבר את כל התכונות הדרושות לכך, שפותחו במהלך גלגולים רבים. מדינאי טוב חייב להיות בעל תודעה ברמה של "7 מצבים כפולים". עליו לבחור תמיד עם הכרתו את המצב הנכון ביותר לאורך כל שבעת הצירים. אז המדינה תשגשג. רצוי גם שתחת שליט כזה יהיה מנהיג של הכמורה, בעל רמת תודעה של "עיקרון השלושה", שבאמת תופס מצד אחד את אור הבורא, ומצד שני את כולם. המציאות של המדינה החברתית. והוא תמיד יכול להגיד לשליט כיצד לפעול בצורה הטובה ביותר בכל מצב.

מבט על חוזה חברתי של האמנה

היום באינטרנט ניתן למצוא מאמרים וסרטונים רבים בכל מיני נושאים אוטוריים. אני לא מדבר על חומרים דתיים שמוגשים על ידי מחברים הכלולים בהסכמים דתיים. אני מדבר ספציפית על סופרים חילוניים, אפילו חכמים חילוניים, שמנסים לדון ולהסביר נושאים כמו קבלה, תורה, ספרים עתיקים נוספים וכדומה.

בישראל יש אפילו "אוניברסיטה דתית", שבה נלמדים לצד מקצועות רגילים כמה היבטים דתיים.

מה מאפיין את כל היוצרים הללו שמנסים להסתכל מהחוזה החברתי החילוני המודרני שלהם על חוזה אחר שאינו נגיש להם. הם מאוחדים על ידי אי הבנה מוחלטת של מהו חוזה, שזה לא רק ידע שונה, אלא קיבעון שונה של נקודת ההרכבה ומודל אחר של העולם שמתאים לאותו קיבעון אחר. ובהתאם לכך, חוקים אחרים.

כתוצאה מכך, לעולם לא תמצא אצל מחברים אלה הבנה עמוקה של המהות של חומרים עתיקים. אבל הם ידברו מסביב ומסביב במשך זמן רב על ההיסטוריה של מציאת החומרים האלה, הגרסאות שלהם, כל מיני דעות על החומרים האלה וכו'.

למשל, בחומרים של אוניברסיטה דתית הם מדברים על כמה גרסאות של "ספר יצירה", וגאים בהישג שלהם שהצליחו לשחזר מכמה גרסאות אחת, את הגרסה השלמה ביותר.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

והעובדה שבגרסה השלמה ביותר הזו, המורכבת ממקורות שונים, המהות והמשמעות אובדת לחלוטין, כלומר, הקשר עם צורת המחשבה המקורית אבד והטקסט "מת" - זה לא ידוע להם ואינו מטריד אותם.

כתוצאה מכך, כל האופוסים הללו רק דוחקים אנשים מלימוד רציני של אמנות אחרות ויוצרות רושם שווה לגבי אמנות אחרות.

על היהדות המודרנית כיורשת הברית

כפי שאמרנו לעיל, היהדות המודרנית בנויה על הפרת הסכם הברית. כתוצאה מהפרה זו, שהתרחשה לפני מאות שנים, עם תום עידן השופטים והולדת הממלכות, עם ישראל חולק, נכבש וגורש לשבי בבל למשך 70 שנה. בשבי הבבלי חל שינוי בהסכם כי האצולה היהודית הועלתה בחצר המלך והסכם הברית אבד לחלוטין. התלמוד הבבלי, שנכתב כדי לשמור על שרידי הסכם הברית, נכתב במסגרת הסכם אחר - הסכם בבל.

מסורת בכתב ובעל פה

אחת העדויות הבולטות לאובדן ברית הברית והחלפתה בברית התבונה, העומדת בבסיסה של היהדות הרבנית המודרנית, היא ההבנה והפרשנות של מסורת בכתב ובעל פה. סבורים שהברית שניתנה לעם ישראל בהר סיני נכתבה בחלקה בתורה, ובחלקה עברה מפה לאוזן במשך מאות שנים עד שנכתבה במשנה ובתלמוד, לפני אפשרות השלמה. אובדן כתוצאה מהשבי הבבלי.

יחד עם זאת, מאמינים שהמסורת שבעל פה כולה רק משלימה ומסבירה את המסורת הכתובה. נשאלת שאלה סבירה - אם כל המסורת שבעל פה רק משלימה ומסבירה, אז למה אי אפשר היה לרשום אותה - האם הם הציילו פפירוס?

התשובה, למעשה, נמצאת על פני השטח.

המסורת שבעל פה היא קיבועו בהסכם האמנה, העברת ההסכם עצמו - קיבוע נקודת ההרכבה - אפשרית רק מהמאסטר לאדפט. פשוט אי אפשר לרשום את זה. אבל רק במסגרת הברית יש טעם לקרוא וללמוד את התורה. המאסטר הראשון היה יהוה עצמו, שעקר את כל עם ישראל, שעמד בהר סיני, לתוך הסכם הברית, והשמיד שם את כל אלה שלא היו מסוגלים לעקור. יתר על כן, יהוה יצר עדות חדשות - לויים וכהנים. שניחנו בתודעת המאסטרים, להעביר את החסידים להסכם הברית בעזרת הלויים והמקדש - מרחב בתדר גבוה לקיבוע בהסכם. יהוה הכניס באופן אישי את הכהן הגדול אהרן ובניו להסכם הברית, שהפכו לאדונים הראשונים של הסכם זה בקרב עם ישראל. יתר על כן, הסכם הברית עבר מדור לדור באמצעות בני בכורי שבט אהרן.

הבן הבכור הוא הילד הראשון שנולד לאישה שנישאה לכהן בתור בתולה. לפיכך, הובטחה השידור הטהור ביותר של כרומוזום ה-Y, כפי שאנו מבינים היום, ואולי גם תכונות אחרות שאיננו מבינים עדיין כיום. אם אישה עברה הפלה לפני לידת ילדה הראשון, אז היילוד כבר לא היה הראשון.

כשהסכם הברית אבד, גם הלויים וגם הכהן וכל עם ישראל היו קבועים בחוזה חברתי רגיל והפכו לפשוט סוג של שם, נטול מהות.

אבל, תודעתם של הלויים והכהנים עדיין נוצצת לפעמים אצל חלק מנציגי משפחתו של אהרון הכהן הגדול, ולכן, תחיית הסכם הברית עדיין אפשרית באופן עקרוני.

כיום, הכוח ה"רוחני" בעם ישראל נתפס על ידי האורתודוקסיה החברתית, לאחר שהביאו הרבה חוקים כדי להגן על כוחו. היום, גם אם יופיע נביא אמיתי, או משה עצמו, הוא יידחה ויגרש, כי הוא יסתור את כל הארמדה של טקסטים ופירושים על פירושים שהצטברו במשך מאות שנים... לא בכדי אמר קהלת "בעיקר תירא מספרי רבים", שכן אם תפיסת אור הבורא תוחלף בספרים - רשימות השכל, הרי אלו שני הסכמות שונות מהותית ולא תקשורת ביניהם אפשרית...

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

העיקרון של העברת חוזה מאסטר לאדפט מתואר היטב בספרי ק. קסטנדה. הוא מתאר כיצד מאסטר בוחר לעצמו מיומן לא לפי העיקרון של מי שרוצה "להתפתח", אלא לפי תפיסתו שלו לגבי היכולות של מיומן זה.

לאחר מכן מגיעה עבודה ארוכה ומאומצת עם האמן, שנדרש לשנות את כל חייו, לנתק קשרים ישנים ולבלות בקביעות עם המאסטר במדבר, כלומר, רחוק מהחברה ובהכללה מקסימלית בטבע, בבריא, במדבר. בורא אור.

למדבריות יש תפקיד גדול בבתי ספר אזוטריים רבים. במסורת האזוטריה, מדבר הוא מקום ריק מחברה, שבו אפשר לעזוב את האמנה החברתית, לשנות את נקודת ההרכבה ולבנות חוזה חדש.

אנשים נאורים רבים נכנסו למדבר ואז חזרו משם במצב תודעה שונה.

אבל, כפי שאנו רואים מתיאור חייו של ק. קסטנדה, אפילו עבודה קרובה כזו עם המאסטר לא תמיד מובילה לתוצאה חיובית - לשינוי חוזה.

כל עוד המאסטר מתקן את נקודת ההרכבה של המיומן, הכל נראה טוב. אבל, ברגע שהאדפט נשאר לבדו ללא מאסטר, הוא שוב מכוון לאמנה החברתית.

כלומר, נקודת ההרכבה שלו תהיה מעורבת עם האמנה החברתית, אבל, יחד עם זאת, עדיין יהיה לו דגם של עולם האחוזה האזוטרי. זה מוביל לכל מיני עיוותים כאשר אדם נשלט על ידי אמנה חברתית, יש לו צרכים ורצונות חברתיים רגילים, אך בו בזמן רואה עצמו חריג, מתקדם, מיוחד ודורש יחס מיוחד מאחרים.

קשה מאוד לחיות בחברה ולקיים הסכם אחר. ג' גורדייף כתב על כך, כינה זאת "הדרך הרביעית".

היה זה כדי לשחרר את הכהן, הכהנים הגדולים, מהצורך לחיות בחברה ולקיים את הברית, נאסר עליהם להחזיק בקרקע ולעסוק בענייני חברה רגילים. הכהנים היו צריכים להיתמך על ידי הקהילה, לתת להם מעשר. במקביל היו בני הזוג כהן בבית המקדש ועסקו אך ורק בעבודה רוחנית, כלומר שמרו על קשר עם המישור העליון, עם אור הבורא.

רק כך יכלה הקהילה כולה לחיות ולהשתפר בהתפתחות הרוחנית. כל העניין בהפרדה הרוחנית והחומרית הייתה להפריד בין רמות התודעה, שכן מרכז התפיסה שלנו הוא המקום בו מתרכזת האנרגיה המקסימלית של הגולם.

אם אדם עוסק בענייני עולם, מלאכות הכרחיות להישרדות, אז האנרגיה שלו מתרכזת בגופים התחתונים המתאימים, הצי'אקרות.

ולאחר שבילה הרבה אנרגיה על פלג הגוף התחתון במהלך היום, אדם כזה כבר לא יוכל להעלות אנרגיה לגופים העליונים להכללה ברמות רוחניות.

לכן, חברה השואפת להתפתחות רוחנית חייבת להקצות אנשים רוחניים ביותר כדי לשמור על רמת תדר גבוהה ולשחרר אותם מעבודה בפלג הגוף התחתון.

למרבה הצער, כפי שמראה הניסיון של הצי'וויליזציה שלנו, בנייה כזו של חברה, שיצר יהוה בהר סיני, לא יכלה להימשך זמן רב וגלשה לתוך אמנה חברתית רגילה.

על דתות אברהם בחברה (יהדות, נצרות, איסלאם)

כיום קיימות שלוש דתות אברהמיות - יהדות, נצרות ואיסלאם. מקובל בדרך כלל שכולם פחות או יותר זהים במהותם, הם פשוט מסתמכים כל אחד על הנביא שלו - משה, ישו ומוחמד. ועוד, הם מתווכחים מי מהנביאים הללו חשוב יותר.

אין באמת הבדל מהותי באמנה החברתית המודרנית. אבל, באמנת האמנה, הכל נראה אחרת לגמרי.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

הסכם האמנה ניתן לאנשים על ידי נציגים של ציוויליזציה מתקדמת יותר, תודעות מפותחות יותר, במטרה לפתח את האנושות כולה באמצעות "פרויקט פיילוט" - עם ישראל.

בהסכם האמנה תואר מנגנון בניית העולמות, היררכיית התודעות לאנשים, המנגנון לבניית עולמנו והאדם תואר באמצעות עקרונות "אחד", "שלוש", "שבע מדינות כפולות" ו"12 פעולות פשוטות". ניתנה השפה העברית, שבעזרתה נוצר עולם התפקוד האנושי על מגוון רגשותיו, מחשבותיו ומעשיו, ניתנה מערכת שלמה של חוקים וכללי חיים בברית, וניתנה התורה. כתיאור של כל המצבים הפיזיים, הרגשיים, הנפשיים והרוחניים האפשריים של האדם.

ספר הספרים הוא במשך מאות שנים, מתאר, תוך שימוש בדוגמאות פשוטות ואוניברסליות, את כל המצבים האנושיים האפשריים.

כמובן, אם תאבד את הסכם הברית ותהפוך את כל זה לחייהם של נוודים פרימיטיביים עתיקים בלבד, אז כל המשמעות של ההוראה העתיקה הזו נעלמת... יחד עם זאת, גם הנצרות וגם האיסלאם הם רק ביוגרפיה של דמות אחת - ישו, או מוחמד.

יחד עם זאת, אפילו היהדות המודרנית אינה נחשבת כביוגרפיה של משה. לכן, אין שום דבר משותף בין הסכם הברית לבין כל שלוש הדתות האברהמיות המודרניות – אלו הסכמים שונים ביסודם.

כל שלוש הדתות מבוססות על הברית הישנה, שממנה באמנות דתיות מודרניות מעדיפים לראות רק שעם ישראל הוא הנבחר. יחד עם זאת, הם אפילו לא מבינים למה הוא נבחר, לאיזו מטרה ועם איזו אחריות. הם לא מבינים ולא מקבלים את העובדה שארץ ישראל שמורה לעד לעם ישראל. הם מנסים בכל כוחם להשמיץ את עם ישראל ולגרשו מהארץ השמורה.

ואז כל הדיון מסתכם בעובדה שנביאים מאוחרים יותר - ישו ומוחמד, ביטלו את הבחירה של עם ישראל וגרמו לנוצרים, או מוסלמים, לבחור. שה' התרחק מעם ישראל, ולכן אפשר וצריך לדכא ולהרוג יהודים בכל דרך אפשרית...

ורבים מעדיפים שלא לשים לב לכך שהנבואות העתיקות שניתנו לעם ישראל ואמנת הברית עצמה לא נעלמו ומתמשות לנגד עינינו...

לוח שנה עתיק ותאריכים מיוחדים

הבה נשאל את עצמנו מדוע הופיע לוח שנה בעולם העתיק. אומרים לנו שכדי לדעת בדיוק מתי לחרוש, לזרוע ולקצור. אבל כל חקלאי יגיד לך שזו בדיוק הסיבה שהוא לא צריך לוח שנה. הוא יודע היטב, על סמך סימנים טבעיים, מצב כדור הארץ וסימנים אחרים, מתי ומה לעשות. יתרה מכך, אין שינוי משנה לשנה ובשנים שונות כל העבודה החקלאית יכולה להתחיל בזמנים שונים.

לוח השנה המודרני פשוט חילק בטיפשות את הזמן שבו כדור הארץ מסתובב סביב השמש לחלקים שווים וקרא להם חודשים ועונות. אם אתה שואל אם זה משקף את המצב הטבעי האמיתי של הפלנטה, אז לא, זה לא. זה נוח לנו לעבודת משרד סוציאלי מודרני, לקביעת שנת הכספים ותו לא.

כפי שאנו לומדים מטקסטים עתיקים, תאריכים מיוחדים נקבעו בתוכנית של כדור הארץ על ידי יוצרנו, שבהם מצב התודעה הפלנטרית משתנה. כדי לחגוג תאריכים מיוחדים כל כך, נוצר לוח השנה הירחי-סולארי.

מחי המשמעות האמיתית של לוח השנה העתיק, הבנוי על בסיס שמש-ירח.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

מהאמור לעיל, ברור שגם לשמש וגם לירח בבסיס הנפשי-אנרגיה-אינפורמציה המלא שלהם יש השפעה חזקה מאוד על המבנה הנפשי-אנרגיה-מידע של האדם ושל כדור הארץ כולו. יחד עם זאת, כפי שנאמר בטקסטים עתיקים, השמש שולטת באדם במהלך היום, והירח שולט בלילה. זה מוכר מאוד לכל מי שעסק אי פעם בשיטות רוחניות כלשהן.

אותם טקסטים עתיקים אומרים שהלוח ניתן לאנשים כדי לקבוע תאריכים מיוחדים בתחום הנפש-אנרגיה-מידע של הפלנטה - בתודעת הפלנטה, שכיום נהוג לכנותם "חגים" או "תאריכים מיוחדים".

אנו חיים בתוך תוכנית שנוצרה על ידי תודעה גבוהה יותר. כמו כל תוכנית שאנו יוצרים היום, יש לה אופי מחזורי, המתואר בטקסטים עתיקים. דורות באים והולכים, אבל האופי המחזורי של התוכנית נמשך.

טקסטים עתיקים מדגישים עבורנו את הנקודות המיוחדות הבאות במחזוריות זו, שבהן תלויים חיי אדם באופן ישיר.

מכיוון שהלוח הוא לוניסולר, הנקודות המיוחדות שלו "צפות" ביחס ללוח השנה הסולארי הטהור המודרני שלנו והופפות ללוח השנה של לוניסולר כל 19 שנים.

התאריך המיוחד הראשון חל בספטמבר-אוקטובר ונקרא "ראש השנה" - זהו סוף המחזור הישן ותחילתו של המחזור השנתי של התוכנית הפלנטרית. בשלב זה, כל האירועים שכבר התרחשו מתייחסים לסוף השנה.

יתרה מכך, התוכנית מיעדת 10 ימים למימוש, הבנה ותיקון של כל מה שאדם עשה בשנה האחרונה. לשלם חובות, לבקש סליחה וכדומה.

ביום העשירי מגיע תאריך מיוחד, מצב נפשי-אנרגיה-מידע מיוחד, הנקרא "יום הכיפורים". בשלב זה, מצב פסיכו-אנרגיה-מידע של אדם מושווה למטרה שלו, כלומר, התוכנית מעריכה את מצב האובייקט. בשלב זה, תודעתו של אדם מסוגלת לתפוס מידע מהמערכת על השנה האחרונה ומצבה לשנה זו. נראה שהתודעה של הפלנטה והאדם מסונכרנות ומקרבת.

לאחר מכן, לאחר הפסקה קצרה, מגיעים 8 ימים שבהם אדם חייב לתכנן תוכניות ולהגדיר יעדים למחזור השנתי החדש.

טקסטים עתיקים מציעים לבלות את 8 הימים הללו בבקתות, כדי שניתן יהיה לראות את השמים והכוכבים - כלומר לעזוב את החברה, להצטרף לאור הבורא ולהציב לעצמך מטרות לא חברתיות, אלא רוחניות לשנה הקרובה.

ואז, שישה חודשים לאחר מכן, באביב, מגיע תאריך מיוחד חדש, הנקרא "המעבר", שבו, במשך 7 ימים, אדם חייב לחשוב על מעשיו במהלך ששת החודשים האחרונים ועל האנוכיות המוגברת שלו, כי תמיד עם עלייה ברמת התודעה, אנוכיות והערכה עצמית גוברת גם היא. יש צורך לממש את האגואיזם המוגבר הזה ולהיפטר ממנו בחצי השנה הקרובה.

כל המחזור הזה, כל התוכנית הזו לפיתוח התודעה, מתואר בפירוט בטקסטים העתיקים, אותם יש לתפוס במסגרת חוזה חברתי לא מודרני, במסגרת חוזה הברית שתואר לעיל...

הגילויים של כהן

כתבנו עוד על הכהן והלויים, כיצד ומדוע נוצרו הקסטות הללו, בפרק "איך אנשים קיבלו את הברית" בחלק ה' של הספר.

הכהנים, בלשוננו, היו אמורים להיות מאסטרים לאנשים אחרים, בהיותם בהסכם התודעה, בהסכם הברית - להפיץ אותו לאנשים אחרים. מדוע זה לא קורה ולא קורה בהסכם היהדות המודרנית נאמר בפרקים לעיל. כעת נדבר כיצד כהן יכול לבצע את הפעולות הללו.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

כפי שכבר אמרנו, רמת התודעה של כהן מאפשרת לאדם זה לתפוס מידע ממישור גבוה יותר ולפרש אותו עבור התודעה והמוח הפשוטים יותר של האמנה העכשוויים לו, עבור אנשים אחרים.

יחד עם זאת, המידע המתקבל מהתכנית העליונה לא תמיד עולה בקנה אחד עם המחשבות של האדם עצמו, או עם המתרחש כיום בחברה, מה שמוביל לעיתים לקשיים בתקשורת חברתית.

אם כהן יסנן את המידע שהוא מקבל עם התודעה שלו, או השכל שלו, אז זה כבר לא יהיה שידור ישיר מהתודעה הגבוהה.

אבל מכיוון שלא כל אדם מוכן לשמוע משהו לא חברתי על עצמו, התקשורת הישירה של כהן עם אנשים חברתיים הופכת לבעייתית.

במקרה זה יש צורך במתווך, אשר ניתן בדמותו של לוי, כומר שידע להפוך את המידע המתקבל מכהן לצורה מקובלת חברתית.

תפקידם של בני הזוג כהן היה לשמר ולהעביר את הסכם הברית מדור לדור - מאב לבן.

כדי להעביר בצורה ברורה את תכונות התודעה, היה על בני הזוג כהן לשאת רק בתולדות מעם ישראל. בחברה המודרנית אפשר להתייחס לזה כעוד אי שוויון חברתי, אבל מטרתה של הגבלה כזו הייתה אך ורק להעביר את תכונות התודעה בצורה השלמה ביותר. היבט הכרחי נוסף בחייו של הכהן היה הסכם הברית, אשר ניתן במקור לאהרן, אחיו של משה, ולבניו על ידי יהוה עצמו, ולאחר מכן עבר בירושה.

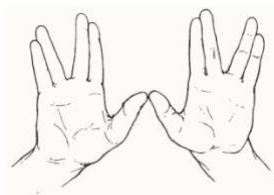
על פי הברית, לכהנים לא הייתה הקצאת קרקע ולא היו אמורים לנהל חיי חברה, אלא להתמסר במלואם לקיום הסכם הברית ולשרת במקדש. כל הקהילה תמכה בכהן שלה. כאשר בנו של כהן גדל, הוא עזב את בית אביו והלך למצוא קהילה שזקוקה לכהן לעבודה במקדש.

ברכת הכהן - עקירת האדם לברית

בתורה בספר במדבר (בה"ק ספר במדבר) מתואר כיצד מרמת התודעה של יהוה הועברו "ברכות הכהנים" ישירות למשה - עבור אהרן ובניו. לו היו אמורים לברך את "עם ישראל".

הבה נבחן מקרוב את המהות והמשמעות של "טקס" זה במשמעותו האזוטרית.

המחווה שבה מצויים הכהנים לברך את העם.

1. אנו יודעים שיד שמאל היא "מקבלת האנרגיה", ויד ימין היא "משדרת האנרגיה".

2. במקרה זה, האצבעות של כל יד מתאימות לצ'אקרות, כלומר, טווחי המידע הנפשי-אנרגיה.

האגודלים הם הטווח של צ'אקרת סהאסרה.

אצבעות מורה - טווח של Ajna ו-Vishudhi.
האצבע האמצעית היא טווח Anahata, המחבר בין הנשמה והאורגניזם.

הקמיצה היא הטווח של Manipura ו-Swadhisthana.

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

האצבע הקטנה היא רכס מולאדרה.

שתי אצבעות בערך באותו אורך - האינדקס והטבעת - הן הטווחים של תודעה ואורגניזם.

כיום מדענים הבחינו כי תלוי באיזו משתי האצבעות הללו יש לאדם ארוכה יותר, האדם הוא יותר אורגניזם או יותר תודעה.

3. המשמעות של האגודלים המחברים היא שהמידע הנפשי-אנרגיה המגיע מהתודעה העליונה (אגודל שמאל) לא רק מגיע לכהן עצמו, אלא גם מקרין החוצה.

4. האצבע המופרדת מהאצבע האמצעית והקמיצה מהאצבע הקטנה מציינים את החלוקה לנשמה ולאורגניזם.

5. לפיכך, ברכה, והמילה ברכה בלשון הענפים פירושה - להוציא לפועל את התוכנית - תוכנית הבורא - המועברת בנפרד לאורגניזם ולנשמה, - לרמות שונות של אנרגיה-נפשית- מידע.

להלן נציג וננתח את נוסח "ברכת הכהן", כיצד היו אמורים כהנים "לברך" את עם ישראל.

טקסט ברכת הכהנית

*בְּרַכְךָ ה' וַיִּשְׁמְרְךָ.
יְאֵר ה' פְּנֵי אֵלֶיךָ וַיַּחַנְךָ.
יֵשָׁא ה' פְּנֵי אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם.
דף הבית.*

תרגום סטנדרטי:

*שה' יברך אותך וישמרך!
יאיר ה' פניו עבורך וירחם עליך!
ישוב ה' פניו אליך וייתן לך שלום!
וישימו את שמי על בני ישראל, ואני אברך אותם!*

התרגום שלנו:

*ה' "יברך אותך" (יביא אותך לברית) ו"ישמרך" (תקנו אותך בה)
"יאיר ה' פניו אליך" (יהיה יכוון אליך את אור הבורא)
ו"ירחם עליך" (תוציא אותך מהאמנה החברתית)
ה' ישוב פניו אליך (יכוון את אור הבורא)
"ויתן לך שלמות" (יעשה אותך שלם והרמוני)
"וְיִשֶׁם שָׁמַי" (וְכִנֵּן קְרִיתִי) עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
ואני "אברך אותם" (הכנס אותם להסכם הברית)*

בואו נסתכל על מה שנכתב למעלה.

בטקסט העברי המודרני, השם יהוה, שמו של הכוח הפעיל העיקרי, מוחלף בקיצור "הא", המציין כוח עליון, או אלוהים - מי שמבין אותו.

זה אבסורד, כי כל פעולה מתבצעת בדיוק ובמיוחד על ידי הכוח העליון הזה, שיש להתקשר אליו. הדבר נעשה בהתאם לציווי "אל תביא את שם ה' לשווא". אבל, במקרה הספציפי הזה, זה בכלל לא לשווא, וכאן יש להשתמש בשם זה. אחרת, לכל המילים הללו אין משמעות, וזה מה שאנו רואים בפועל.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

בתרגום הרשמי אנו רואים את כל הפגמים שכבר כתבנו עליהם רבות בסעיפים הקודמים. השם יהיה מוחלף באדון, מה שהופך את הטקסט כולו לחסר משמעות. העיצוב של "להפוך את Vav" (שמתי את שמי) הולך לאיבוד, מה שהופך את הפקודה הרב-שכבתית הזו לפעולה פיזית פשוטה. וכמובן, הפרשנות של מילים מתרחשת בפרשנות החברתית המודרנית שלהן, ולא ב"שפת הענפים". כתוצאה מכך, כל הטקסט הזה, כל ה"לחש" הזה מאבד לחלוטין את כוחו ואת משמעותו.

הבה נשים לב כאן גם ל"יושרה" ש"תושם על איש יהוה". בעברית, הטקסט מכיל את המילה "שלום" (שלום), שיש לה תרגום: שלום (היעדר מלחמה), שגשוג. הוא נגזר מהשורש "שלם" (שלם),

אם מסתכלים על השורשתאי 2 אותיות בעברית, נראה את הדברים הבאים:

• של - לקחת, לקחת, לשלול

לם - לתפוס, לקחת

שלם - קבל את כל מה שאתה צריך, שלם, שלם

שלום - שלוה, שלמות, שלמות

כלומר, - להיפטר מהמיותר - מה שאנו מגדירים כ"ת-אישיות, דימוי עצמי" ורשימות של סיבה. כלומר, הדבר היחיד שנותן מצב של "שלמות", השלמות של תפיסת עולם הבורא של האדם.

משהו דומה קיים בהסכם דון חואן (הטולטקים):

ק. קסטנדה:

קליטה היא לא הדבר הכי חשוב. העיקר הוא ללא דופי של הלוחם. עבור לוחם, הדבר החשוב ביותר הוא למצוא את היושרה של עצמו...

בתרגום שלנו ביטלנו את כל החסרונות שתוארו לעיל ו"ברכת כהן" קיבלה את משמעותה החזקה.

אכן, תודעת הכהן, בעזרת "ברכה" זו, מסוגלת לשנות את מצבו של האדם. וזה היה אמור לתרום להתפתחות הרוחנית של החברה כולה.

אם הקורא יכול להתנתק מהפרשנות החברתית-דתית המודרנית של הברית הישנה ומכל ההיסטוריה הקדומה של עם ישראל ולהסתכל על כל הדברים הללו לאור הבורא, במסגרת ההסכם המתואר כאן, אז הוא יראה איזה מנגנון רב עוצמה לפיתוח ובניית חברה רוחנית ניתן לנו.

אילו תודעות מיוחדות נוצרו כדי ליישם ולקיים חוזה כזה, אילו מקדשים ותכונות מקדש היו אמורים לסייע להתפתחות הרוחנית של החברה כולה.

והשוו את זה למה שקורה היום. באנטישמיות משתוללת, עם עלילות דמים אינסופיות נגד עם ישראל, עם מוסר כפול לעם הזה ועם ניסיונות אינסופיים להשמיד אותו.

כך מגן על עצמו חוזה חברתי צבוע, מרמה ובלתי רוחני.

לבסוף. פיתוח התודעה בתוכנית של כדור הארץ המבוססת על "ספר יצירה"

למעלה, כבר בדקנו שוב ושוב כיצד נוצרה התוכנית לניהול אנשים על הפלנטה. כיצד עקרונו "אחת", "שלוש", "שבע" ו"שנים עשר" נוצרו ברציפות מתוך התודעה הגבוהה. כלומר, איך התודעה הפכה לפשוטה יותר ככל שהתרחקה מהמקור.

התודעה של האנשים המגולמים בתוכנית זו נעה בסדר הפוך, מ"12 הפעולות" הפשוטות ביותר ל"תודעה מאוחדת", נשלטת לחלוטין מהרמות הגבוהות ביותר של היררכיית התודעות.

לבסוף, בואו נסתכל שוב על כל ה"עקרונות" הללו ביתר פירוט, ונתאר אותם בצורה הפשוטה והנגישה ביותר.

עקרון 12 פעולות פשוטות - תודעה להישרדות האדם.

עקרון זה מרמז שאדם מבצע פעולות בהתאם לצרכיו, רצונותיו ובשליטה חיצונית, ומנסה להבין ולהיות מודע לפעולות אלו. איך, מה, מתי, למה ולמה הוא עושה את זה ואיך הוא יכול לעשות את זה טוב יותר.

לאחר שאדם למד לבצע במודע את כל הפעולות הללו, הוא מתחיל לחשוב על שאלות מורכבות יותר. איך לשלב בין צרכים ורצונות שונים, למשל איך לבחור מקום מגורים שיספק צרכים רבים - בסביבה, באוכל, בעבודה, בפנאי, בפוליטיקה, בתקשורת ובכל דבר אחר.

כך, התודעה האנושית עברה לשלב הבא.

העיקרון של 7 דואליות - 7 צירים - תודעה רב מימדית של הפרט.

אדם מתחיל לחשוב בצורה מופשטת, בו זמנית על היבטים שונים של הקיום. ולא רק אלו שמעורבים כרגע, כפי שהיה ברמת 12 פעולות פשוטות. תודעה כזו יכולה ותבחר את ארץ המגורים, מקום העבודה והפרטנר לחיים לפי פרמטרים רבים בבת אחת.

לדוגמה, אם אדם מקבל שכר טוב, אך אין לו חופש אישי ואזרחי, אזי אדם כזה לא יסכים יותר להיות בחברה נתונה, או לעבוד בעבודה נתונה, או להיות עם בן זוג כזה.

לכן, אם אנו רואים בקיום אדם שחי על פי העיקרון "הבית שלי על הקצה", זה לא נוגע לי, הכל בסדר איתי, אז ברור לנו שמדובר באדם ברמה של תודעה של 12 פעולות פשוטות.

לאחר שאדם שולט בכל שבעת הצירים ולומד למצוא את מה שנקרא "אמצע הזהב" על כל הצירים, כלומר חי במדינה האופטימלית ביותר, עובד בעבודה האופטימלית ביותר עבורו, חי עם בן הזוג המתאים ביותר ומתחיל להבין שהוא לא ימצא משהו שונה או טוב יותר בחברה - התודעה שלו עוברת לשלב הבא.

העיקרון של השלושה - זכות, חובה ובחירה ביניהם - הוא תודעה של אישיות מפותחת.

העיקרון של שלוש שם את כל החברה שלנו בצד אחד של הסקאלה, ומצד שני - אור הבורא, תוכנית הבריאה וההרמוניה האוניברסלית.

כלומר, מצד אחד - התבונה, ומצד שני - התודעה. תגלית ואחריות חברתית.

ועכשיו אדם בוחר לא את המקום האופטימלי בתוך חברות, אלא את מקומו בעולם בין החברה שנוצרה על ידי הנפש לבין התודעה הנבראת.

אדם כזה כבר יבנה ישות שבה יהיה משהו מהחברה, מה שהוא צריך, והמקסימום האפשרי מתוך הרמוניה אוניברסלית - מהטבע, מהבורא.

למשל, אם ברמת התודעה הקודמת, אדם בחר את המקום האופטימלי לחיות בו, על סמך האפשרויות של החברות - פוליטיקה, כלכלה, רמת חיים וכו', אז עכשיו, הוא יבחר מקום עם טבע טוב, אקולוגיה טובה וחברה שקטה. בדרך כלל, מעבר כזה מתרחש במהלך מחזור הגיל שבו אדם מסיים את פעילותו החברתית ויכול להרשות לעצמו לחיות מבלי להיות קשור לפעילות חברתית.

תודעה ברמה זו מתוארת בספר בראשית לאחר שאדם וחוה "אכלו את הפרי" מעץ הדעת, כלומר, הם התקינו לעצמם את התוכנית הויראלית Mind. לאחר מכן, הם לא יכלו יותר להפעיל שליטה מהתודעה הגבוהה, מיהוה, והועברו למישור קיום נמוך יותר - לעולם הפיזי.

תיאור המצב עם קין והבל מבהיר לנו את כל הבעיות של תודעה כפולה כזו. בצד אחד של הסקאלה מוטלת החובה להקשיב להוראות יהוה ולבצע אותן, ובצד השני של הסקאלה טמונה הקנאה החברתית - אחריות הנפש לפעול. כתוצאה מכך קין הורג את הבל, כלומר הוא בוחר בין שני הפכים.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

יתר על כן, ככל שהתודעה מתפתחת, אדם מתרחק יותר ויותר מדרישות התבונה ושוקע את עצמו בתפיסת התודעה שלו. זה מקל מאוד על ידי מדיטציה, תקשורת עם הטבע, אקולוגיה טובה וחברה שקטה.

עם טבילה כזו, אדם יכול לעבור לחלוטין לחיות בתודעה, תוך שימוש במוחו באופן בלעדי לתמיכת חייו הנחוצה ביותר.

עקרון האחד הוא תודעתו של אדם הנשלט ישירות מההיררכיה של התודעות.

עקרון האחד מתואר לנו בספר בראשית בגן עדן. שם אדם עיבד במלואו את האותות שהגיעו מהתודעה הגבוהה יותר, כלומר, מימש את תוכנית הבורא. עד שהתקין את תוכנת הווירוס Razum. יתר על כן, אברהם הגיע לדרגת תודעה זו.

ברמת תודעה זו, אדם הופך לנזיר שהוא עצמאי לחלוטין ואינו תלוי בחברה ובאנשים אחרים.

חשוב להבין שכדי להגיע לרמת תודעה זו, על האדם לעבור את כל הרמות הקודמות. זה לוקח הרבה גלגולים ולא ידוע אם זה אפשרי עבור כל אדם.

חשוב לא להמציא לעצמך רמת תודעה שאינה קיימת, אלא לנתח היטב את קיומך ולחפש קריטריונים לאמיתות הרמה האמיתית שלך. אתה יכול להמציא כל מה שאתה רוצה, אבל זה לא יועיל, זה רק יגרום נזק.

מצד שני, רמות התודעה שתוארו לעיל מתואמות עם מרווחי הזמן של חייו של אדם. בילדות ובגיל ההתבגרות, אדם עסוק בפעולות פשוטות והוא יכול לפתח את תודעתו ל"12 פעולות פשוטות".

בגיל העמידה, אדם יצטרך להתמודד עם בעיות חברתיות רבות, והוא יכול לפתח את תודעת "7 הדואליות" שלו.

לאחר השלמת פעילויות חברתיות, אדם מקבל את ההזדמנות לחיות קרוב יותר לטבע ולדאוג לנפשו. בדרך זו הוא יכול לפתח את "עיקרון השלושה".

ולבסוף, בגיל מאוד מבוגר, אדם יכול לעבור לחלוטין מהחיים בחברה לחיים בתודעה. כך מיישמים את "עיקרון האחד".

כלומר, אנו יכולים להתייחס לסוגי התודעה שתוארו לעיל כתודעות של גופים אנושיים שונים, הקיימות, כמובן, בזמנית והופכות פעילות יותר ככל שאנו מתקדמים בגלגול על פני כדור הארץ.

פחד אלוהים ופחד מעונש חברתי

לפני שנדבר על ההבדל בין מצב "יראת אלוהים" בברית התודעה לבין "יראת עונש" בברית התבונה, הנה ציטוט מהספר "קהלת" (קהלת), שיש לנו. נבדק כבר בפרק "תכליתם ומשמעותם של החיים בברית הברית", אבל עכשיו בואו נסתכל על זה בצורה אחרת

"קהלת" (קהלת)

3:12 למדת כי כל אשר יעשה אלוקים זה לעולם לא יהיה מה להוסיף עליו ואין ליטול ממנו, והאל הזה עשה זאת למען יראו לפניו.

3:13 מה שכבר היה קיים וכבר היה אמור להיות והאלוקים הזה ישאל (איחל) את המלווה

בואו נשים לב לשורש העברי:

- שִׁירָאוּ - הם פחדו (נעריץ).

בהבנה המודרנית המסורתית, שורש זה קשור ל"פחד אלוהים".

256

www.esoteric4u.com

המרכז לחקר המורשת האזוטריה ופיתוח התודעה
שימוש בחומרים נדרשת התייחסות למקור

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

אולם בשפת הענפים, בתחילה בשורש זה טמונה המהות של מצב אחר - המוטיבציה שיש לאדם, שעבורו "בורא ויצירה" אינן תיאוריה, אלא אקסיומות שעליהן ההסכם שבו חיה תודעתו. בנוי. כלומר, זה לא פחד, בהבנה החברתית של המילה, כאשר פחד קשור לפחד מעונש, אלא מצב של "לא לרצות" ליצור משהו לא הרמוני ביחס לאור הבורא, שהוא באופן עצמאי. נתפס על ידי התודעה האנושית עצמו.

מצד שני, האדם החברתי המודרני אינו ירא אלוהים. עבורו, אלוהים הוא משהו או משהו, לא ברור היכן, ממוקם וצופה בכל צעד של כל אדם. האדם החברתי המודרני אינו מאמין באל כזה.

חיי של אדם חברתי מודרני נשלטים על ידי חוקים חברתיים והקוד הפלילי. אם עברת על חוק כלשהו ולא נתפסת אז הכל בסדר, אתה יכול להמשיך להפר אותו. כאילו, הם נענשים לא על ששברו משהו, אלא על שנתפסו.

אי אפשר לבנות חברה מוסרית ורוחנית עם אנשים שיחפשו ללא הרף וללא סוף דרכים לא להיתפס. חברה כזו הופכת מושחתת ולא מוסרית. שום חוקה, שום חוקים לא ימנעו אנשים בחברה כזו מגניבות, משחיתות, מהפרת חוקים.

הבסיס של הדמוקרטיה הוא חברה מוסרית ומודעת. דמוקרטיה אינה יכולה לסמוך על כוחו של החוק; היום אנו רואים בבירור כיצד בכמה מדינות של ברית המועצות לשעבר, שבהן נשמר המוסר, למשל, במדינות הבלטיות, לאחר השחרור, נבנתה מיד חברה דמוקרטית. במקביל, ברוסיה, אוקראינה ובלארוס נבנתה פארודיה על הדמוקרטיה, ובעקבות כך נוצרה דיקטטורה של עבדים טוטליטריים.

פחד אלוהים הוא צורה של חיים אנושיים בברית האור של הבורא. אדם מבין, מבין ומרגיש שהוא לא לבדו, לא גרגר חול אקראי בקוסמוס האינסופי, אלא תוצר של עיצוב התודעה היצרית, הנקראת לממש את מטרת חיו. ככל שהוא יתאים לתכליתו ויקיים את המצוות הרוחניות, כך חיו יהיו טובים יותר והתפתחות תודעתו תהיה מהירה יותר. פחד אלוהים הוא אהבה לטבע, הגנה על כל היצורים החיים, הרצון לא לגרום נזק לרעך.

פחד אלוהים הוא היעדר מניעים בסיסיים ורגשות בתדר נמוך, מתוך הבנה שלכל אדם יש את הדרך שלו ואת המטרה שלו בחיים האלה.

רק אנשים יראי שמים יכולים לבנות חברה דמוקרטית, רוחנית ומוסרית.

מה קורה היום לנגד עינינו?

העולם המערבי מבוסס כביכול על שלוש דתות אברהמיות - יהדות, נצרות ואיסלאם. כולם בנויים על בסיס התורה, שמציינת בבירור מי הבעלים של ארץ ישראל, ואיזה אנשים נבחרו לקבל את הסכם הברית וליישם את הפרויקט "הפייולוט" הזה על פני כדור הארץ.

הרעיון של התפתחות רוחנית אוניברסלית הועבר לאנשים בהר סיני בצורה של התגלות סיני ושימש לאחר מכן כבסיס לספרי הברית הישנה.

והיום, כל אדם חושב יכול לראות כיצד מתגשמת נבואת הברית, ועם ישראל מתכנס לארץ המצוה לו מכל קצוות כדור הארץ ומחיה את שפתו העתיקה ואת הארץ שנשממה עבורו. מאות שנים רבות. לנגד עינינו מתרחשים ניסים הן בניצחונותיה הצבאיים של ישראל הקטנטונת על ארמדה של שונאיה, והן בתחומים רבים נוספים - רפואה, חקלאות, טכנולוגיה.

אבל זה לא מונע ממדינות ועמים אחרים להמשיך לשנוא את ישראל, להאשים אותה בלי סוף בכל החטאים שהיא לא עשתה, ושהרבה עמים מסביב מבצעים. וגם לשאוף להשמיד את ישראל בכל דרך אפשרית.

היחס לעם ישראל הוא אינדיקטור להתפתחות הרוחנית של האדם והחברה.

היום אי אפשר יהיה לחזור לדתות מסורתיות, שהכפישו את עצמן לחלוטין ועיוותו את המהות המקורית שלהן.

אבל, אדם משכיל וחושב מודרני יכול לתפוס את רעיון הברית האבודה, הרעיון שניתן לכל האנושות על צמיחתה הרוחנית וחזרה לחיים באור הבורא, בגן עדן.

המטרה והמשמעות של חיי אדם על כדור הארץ

בואו נסכם את כל הסיפור שלנו. מה המשמעות המעשית של כל האמור לעיל לתודעה מגולמת. איזה הבדל מהותי טמון באיזה סוג של הסכם חי אדם ובאיזה מודל של העולם הוא דבק.

באמנה חברתית הכל קורה במקרה. לכן, עצם לידתו של אדם במשפחה ספציפית ובמדינה מסוימת היא גם אירוע אקראי לחלוטין.

בעתיד, כל חייו של אדם מורכבים מאירועים אקראיים הנשלטים על ידי גורמים חיצוניים, כגון מדינה, משפחה, חברים, צוות, מסיבה וכו'.

אין משמעות ותכלית מקורית בחייו של אדם כזה. לכן, מטרות ומשמעויות מומצאות על ידי החברה, החברה, במהלך החיים. למשל, להיות בן טוב, תלמיד, ספורטאי, הורה, מהנדס, בוס וכו'.

או - השאירו חותם על ההיסטוריה - כתבו ספר, תגלו, תנצחו במערכה צבאית וכדומה. או, פשוט - לבנות בית, לשתול עץ, לגדל בן.

אתאיסט מודרני, אדם בעל חוזה חברתי, מאמין שהוא חי רק פעם אחת ולכן מנסה להפיק את מירב התועלת וההנאה במהלך חייו.

ומכיוון שהוא חי רק פעם אחת, אז במרדף אחר הטבות והנאות, אתה יכול לעשות מה שאתה רוצה, כל עוד אתה לא נתפס ונענש.

כתוצאה מהסכם כזה, אנשים שואפים על פי רוב להשיג יותר כסף, לרכוש נדל"ן ומיטלטלין יקרים ועשירים יותר, ולתפוס עמדת מנהיגות גבוהה יותר.

מה קורה עם כל זה לנשמה שלהם, לתודעה שלהם, לאנשים לא אכפת, כי הם לא מאמינים באף נשמה, והתודעה היא משהו כמו הנפש - פונקציה של הגוף הפיזי שלהם, שיעלם יחד עם גוף.

כלומר, אנשים החיים בחוזה חברתי הם חומרנים, אינם מאמינים בנפשם האלמותית ובגלגוליהם, ולכן בונים את חייהם אך ורק על פי אמונתם. אנחנו חיים פעם אחת וצריך לחיות את חייו כך שבהמשך (מעניין מתי זה יקרה אחר כך - כנראה בגיל מבוגר) לא יהיה כאב מייגע על מה שלא נעשה, לא הושג, לא התקבל...

אנשים כאלה אומרים שהמטרה והמשמעות של החיים הם החיים האקראיים עצמם. איך זה מתפתח הוא מטרתו ומשמעותו.

אם כולנו תוצר של אבולוציה אקראית וברירה טבעית, אז אנחנו רק צריכים להמשיך להתפתח ולהיבחר באופן טבעי. ואל תטעה את עצמך.

חשוב לציין שהאמונה העיוורת של אנשים חברתיים כאלה נשענת אך ורק על חוסר הרצון שלהם להתוודע לעובדות הידועות כיום ולמחקרים מודרניים.

אמונתם נשענת אך ורק על תכנית הלימודים בבית הספר, כי גם באמנה החברתית יש אנשים עם השקפת עולם מורחבת יותר.

כיום, עם האינטרנט, יש הרבה חומר המספר על ארכיאולוגיה, היסטוריה, פיזיקה ומתמטיקה. וגם על עובדות מאושרות של גלגול נשמות, ניסיון שלאחר המוות ועוד הרבה יותר.

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

יש את מכון רוברט מונרו, שמייצר מערכות שמע שמאפשרות לכל אחד להתנסות בעצמו ולראות שאדם הוא יותר מהגוף הפיזי שלו.

נשאלת השאלה: מדוע אנשים חברתיים לא עושים זאת, אלא ממשיכים להאמין בעקשנות רק בתכנית הלימודים בבית הספר ולחפש באינטרנט רק חומרים העולים בקנה אחד עם אמונתם, תוך דחיית כל השאר.

התשובות לשאלות אלו ניתנות לעיל כאשר מדברים על קאסטות ועל החוזה.

יחד עם זאת, לאנשים החיים בהסכם האור של הבורא, כלומר בהסכמת הנשמה, לתודעה, המסוגלים לא רק להאמין בבורא האחד, אלא גם להרגיש את גילוייו, יש מטרה מאוד ברורה ומדויקת. ומשמעות החיים. משמעות חייהם היא לפתח את תודעתם באמצעות חיים פעילים בכל רמות הקיום וצבירת ניסיון. להגיע לסוף החיים עם שארית, עם מתנות, עם תודעה מורכבת יותר.

בהתאם לכך, מטרת חייהם בכל רגע בזמן ובכל מרווח זמן תהיה לעבוד דרך מצבים מתהווים ולצבור ניסיון.

אנשים אלו תופסים את כל המצבים שנוצרים סביבם ואיתם כעזרי הוראה ומבחנים שמערכת החינוך החיצונית מציבה בפניהם.

אין תאונות בחייהם של האנשים האלה הם מבינים, רואים ומרגישים את זה.

סימני חיים רבים המתרחשים סביב אנשים אלו נתפסים בעיניהם כסימנים, כסימני חיים בדרכם.

כתוצאה מכך, אנשים כאלה אינם נמשכים לעושר ולתפקידים הם מספקים לעצמם את כל הדרוש לחיים נורמליים ומבזבזים את זמנם הפנוי ומרצם על שיפור עצמי והתפתחות רוחנית.

כל החיים של אנשים כאלה הם בית ספר עבורם, שבו כל גיל מביא את הצרכים שלו, היכולות שלו, ידע חדש, ניסיון חדש, הבנה חדשה.

לאנשים כאלה אין משברי גיל, אין רצון להיות צעירים לנצח ולחיות לנצח.

להיפך, לאנשים כאלה יש רצון לממש את המקסימום בחייהם ולעזוב את העולם החברתי המאוד לא מושלם הזה כדי להתגלם עוד בעולמות אחרים, הרמוניים יותר.

לפיכך, אנו רואים שיש הבדל מהותי באיזה סוג של הסכם חי אדם. אנשים בעלי אמנות שונות חיים שונים לחלוטין, שואפים לצבור חוויות שונות ויש להם עמדות שונות לחלוטין כלפי כל מה שקורה להם וסביבם.

האם אנו יכולים לומר שהסכם האמנה מושלם יותר עבור האדם מאשר האמנה החברתית המודרנית - כן, אנו יכולים.

האמנה החברתית מקבעת את נקודת ההרכבה של האדם במצב של אגואיזם מירבי ומאמנת אותו להיות מרוכז בעצמו. אדם כזה מנותק מאור הבורא, כי מילדות מלמדים אותו שמדובר בשטויות ואמונות ישנות של אנשים פרימיטיביים.

מלידה, החברה מפתחת את המוח של האדם, לא את התודעה. כל הצעצועים והספרים של הילדים, והיום גם המחשבים, נועלים את הילד בעולם המלאכותי של הנפש ואינם תורמים בשום צורה לפיתוח התודעה שלו, תפיסת אור הבורא.

הדתות המודרניות, שעזבו לחלוטין את מקורותיהן הרוחניים והפכו את חסידיהן לכתות משכילות גרועות, דוחפות עוד יותר את האנשים החברתיים הרחק מעצם המחשבה על הבורא והרוחניות.

כתוצאה מכל זה, גדל אדם חברתי, בעל קיבעון של נקודת ההרכבה בעמדת הנפש הפעילה ומאמין במודל חומרי גרידא של העולם.

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

חשוב להבין שבאותה הצלחה ניתן יהיה לקבע את נקודת המכלול האנושית בעמדת התודעה הפעילה ולתת דגם של העולם שבו יש בורא, נשמה, אור הבורא, וכולי. וזו לא תהיה אמונה ריקה - אדם יוכל לתפוס באופן עצמאי את אור הבורא ולקבל מידע מהמערכת.

הקריטריון החשוב ביותר לאמיתות חוזה האור של הבורא הוא היכולת לתפוס באופן עצמאי את האור הזה. לאחר שאדם רוכש יכולת זו, הוא מקבל תשובות לכל שאלותיו.

זה דומה לאופן שבו אדם עיוור, שכל חייו סיפרו לו על נופים ונופים שהוא לא יכול להאמין בהם, פתאום זוכה לראייה ומשתכנע מניסיונו שלו בכל מה ששמע קודם לכן.

כל החיים שלנו על כל המטרות, המשמעויות, השאיפות והאידיאלים שלהם הם תוצאה של ההסכמה שלנו, הקיבעון הראשוני שלנו של נקודת ההרכבה והמודל של העולם.

זה לא מספיק לשנות רק את המודל של העולם על ידי קריאת ספרים וביצוע כמה שיטות. מודל חדש של העולם עם הקיבעון הישן והחברתי של נקודת ההרכבה לא ישנה שום דבר מהותי בחיים. מודל העולם חייב להיות "כתוב" בתת המודע, שם הוא מונח מלידתנו על ידי כל הסביבה שלנו. לכן, זה לא מספיק פשוט ללמוד משהו חדש, למשל, את המושג "egregor", ולהניח כי egregor כבר נכלל במודל של העולם שלך. יש צורך לאמת מניסיונכם האישי את ההשפעה האגרורית, היווצרות של אגרור מקבוצת תודעות וכו'... רק אז המושג החדש הזה "ייכתב" בתת המודע שלכם לאורך זמן.

כשמישהו אומר שאפשר לשנות את עצמו בלי קושי, בלי לשבור את עולמו הישן, בלי "מוות קטן", אז הוא עצמו לא מבין כלום, או פשוט משקר ולא הגון.

החיים בהסכמה של אור הבורא מביאים לפיתוח היכולות הנפשיות והרוחניות של האדם, בעוד שהחיים בהסכם חברתי מביאים רק לפיתוח המרכיב החייתי באדם ומדכאים לחלוטין את החלק האנושי, הרוחני שלו.

יחד עם זאת, חייו של אדם באמנה החברתית של מדינה טוטליטרית מונעים ממנו את עצם ההזדמנות לפתח אפילו את "12 הפעולות הפשוטות" הבסיסיות ביותר, שלא לדבר על "7 המדינות הכפולות".

במדינה טוטליטרית, אדם לא יכול לנהל שיחה חופשית, לא יכול להיות בעל דעה משלו השונה מתעמולה רשמית, ולא יכול להילחם למען שלום ולמען ממשלה הוגנת. אדם לא יכול לצחוק על טיפשותם של בעלי השלטון ולכעוס על הממשלה. אדם כזה מוגבל לחלוטין בהתפתחותו הרוחנית, האנושית, בשלב הנמוך ביותר של התפתחות זו.

בטקסטים היהודיים העתיקים קיבלנו חוזה לחברה מתפתחת רוחנית, שאמורה הייתה להפוך דוגמה לכל האנושות. חברה כזו נשענת על הכרה בשלוש רמות תודעה שונות, כאשר כל רמה מבצעת את תפקידה בחברה.

הכהנים, הכוהנים הגדולים, מקיימים קשר רוחני עם המישור הגבוה, עם אות הבקרה. כדי לעזור להם נבנים מקדשים - מרכזי מידע נפשי-אנרגיה שעוזרים לשמור על ההסכם וליצור מרחב בו כל מי שנכנס יוכל להעביר את תפיסתו לפלג הגוף העליון.

במקדשים פועלים לויים - כהנים המשמשים כמתווכים בין הכהנים לפשוטי העם.

לכהן וללויים אין קרקע או רכוש. הם עוסקים אך ורק בעבודה רוחנית, מקיימים את ההסכם, עורכים טקסים וטקסים, מעבירים אותו לדור הבא ופותרים את כל הסוגיות העולות בחברה.

האנשים עוסקים בכל המלאכות הנדרשות לכל היותר שישה ימים בשבוע ומקדישים יום אחד לחיי הרוח.

מספר פעמים בשנה, בימים מסוימים, על כל התושבים לבקר במקדש ולחזק את הכללתם בהסכם.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

למקדש מגיעים גם הדיירים לכל עצה ובכל שאלה.
החיים החברתיים של החברה מתנהלים על ידי שופטים שיש להם מערכת ברורה של חוקים ועונשים במקרה של הפרתם.

בחברה כזו, הכוח הרוחני והחברתי מופרד. הסמכות הרוחנית נשענת על אור הבורא, בעוד שהסמכות החברתית נשענת על גוף חוקים כתובים.

ספר יצירה והתורה מתארים לנו את התכלית והמשמעות של חייו הגלומים של האדם, הטמונה בפיתוח התודעה מ"12 פעולות פשוטות", דרך "7 מצבים כפולים" ודרך "עיקרון השלושה" ועד ל-"עיקרון אחד", כלומר, לתודעה, הנכללת בהיררכיית התודעות ונשלטת מהרמות העליונות של ההיררכיה הזו, כפי שנועדה במעשה הבריאה.

הדרך ל"גן עדן", ל"עץ חיי הנצח" עוברת דרך התפתחות התודעה ופיתוח התוכנית הוויראלית (המותקנת בטרם עת) "נפש", כלומר להגעת התודעה לרמת "כרוב". – תודעה טהורה בהיררכיה של התודעות.

וגם, באמצעות צבירת אנרגיה - כוח אישי הכרחי כדי לעבור את "החרב הלוהטת" הניצבת בדרך ל"גן עדן".

אם אתה מרחיב אופקים וחושב על זה, אז כל בתי הספר והמורים האזוטריים והרוחניים מדברים בדיוק על זה - על תודעה טהורה ללא שכל ועל צבירת כוח אישי. כעת אנו יכולים לראות מאיפה מגיעות כל התורות ה"רבות" וה"מגוונות" הללו.

כולם מקורם בברית. וה"קסם" האירופי ותורות הטולטקים - השמאנים של מקסיקו ורבים אחרים.

מסקנות עיקריות של הפילוסופיה של אזוטריקה

1. תפיסת העולם שלנו היא סובייקטיבית, בנויה על הקיבעון של נקודת ההרכבה ועל המודל של העולם, שנבנה על ידי פילוסופים לקיבעון זה. כלומר, זוהי בצורתה הטהורה ביותר, אמונה בעולם מסוים שתת המודע שלנו בונה עבורנו מהחלק של המידע הנפשי-אנרגיה של היקום שאנו תופסים.
2. העולם שאנו תופסים אינו ייחודי ואובייקטיבי, אלא רק חלק זעיר ממצאיאות רב-ממדית אינסופית (אותות נפשית-אנרגיה-מידע - המחשבה על המוחלט).
3. עמדות שונות של נקודת האסיפה ודגמים שונים של העולם אפשריים.
4. אדם יכול להעביר את נקודת ההרכבה שלו ובכך לשנות את כל עולמו בטווח העומד לרשותו. במקביל, החוקים הפיזיקליים, הכימיים, הביולוגיים ואחרים של העולם ישתנו.
5. מתוך הבנת עצם האפשרות של עולמות רבים, יש צורך לענות על השאלה - איזה עולם, כלומר, אילו אקסיומות ומשפטים על העולם יהיו פרודוקטיביים יותר לחיי האדם ולהתפתחותם ומדוע.
6. הבעיה העיקרית של האדם החברתי המודרני היא שמלידה הוא מקובע בהסכם פרימיטיבי מאוד, המכסה רק חלק זעיר מהתפיסה האפשרית של העולם על ידי התודעה האנושית - טווח העולם הפיזי, החומרי.
7. החוזה החברתי והחומרי מערב את המוח - תוכנית מסוימת שהוכנסה בטרם עת לתודעה האנושית, בדומה לוורוס שהוכנס למערכת ההפעלה של מחשב.
8. באמנה, העולם הוא בכלל לא מה שמובילים אותו להאמין בתהליך של חינוך חברתי וחינוך. העולם הוא ההיררכיה של התודעה שנוצרה, מחשבה בתוך מחשבה.

9. כל האובייקטים בעולם הנתפסים על ידי החושים שלנו הם רק חלק פיזי ממידע נפשי-אנרגיה רב מימדי.
10. אדם אינו גוף פיזי, אלא תודעה רב-ממדית.
11. התודעה האנושית מסוגלת לתפוס מגוון גדול בהרבה של מידע נפשי-אנרגיה.
12. לתפיסה מעבר לטווח הפיזי של מידע-נפשי-אנרגיה, קיבעון שונה של נקודת ההרכבה, יש צורך בהסכם שונה.
13. האדם נוצר ברמה גבוהה יותר של תודעה, במטרה לנהל את כל החיים על פני כדור הארץ.
14. יצורים מפותחים יותר הכניסו את התוכנית הוויראלית "מיינד" למבנה הנפשי-אנרגיה-מידע של האדם ויצרו חברות לניצול האדם למען האינטרסים שלהם.
15. כתוצאה מהרכישה הבלתי מורשית של "היגיון", האדם נפל מההיררכיה של התודעות ולא יכול היה עוד להגשים את תוכנית הבריאה. כתוצאה מכך, הוא הוצב במישור הפיזי של הקיום (ברמת התדר הנמוכה ביותר של האות הנפשי-אנרגיה-מידע) כדי לעבד את התוכנית הוויראלית (שהותקנה בטרם עת) "מיינד" ולחזור להיררכיה של התודעות.
16. כמה יצורים מפותחים אחרים העבירו מידע לאנושות על הפלנטה שנוצרה ועל האדם הנברא. וגם, מדריך לעיבוד מהיר של התוכנית הוויראלית (שהותקנה בטרם עת) "Mind" וחזרה לגן עדן.
17. האנושות איבדה במהירות את הידע הזה, האלתה אותו והפכה אותו לדת.
18. זה חסר טעם וחסר תועלת לחלוטין לנסות לנתח טקסטים עתיקים ולהבין תורות רוחניות תוך הישארות בחוזה החברתי.
19. העולם החברתי המודרני כולו בנוי על הקיבעון המודרני של נקודת ההרכבה, בעוד שהטקסטים העתיקים וכל התורות הרוחניות מבוססות על כל טווח המידע הנפשי-אנרגיה הנגיש לאדם.
20. כפי שמראה מחקר יסודי שכל אדם חושב יכול לבצע באמצעות האינטרנט, כל ההיסטוריה המודרנית, הארכיאולוגיה, הגיאוגרפיה ומדעי החברה רבים אחרים הם שקריים ומותאמים באופן מלאכותי לחוזה החברתי המודרני למטרת ניצול אנושי.
21. זיוף של מדעים, הכנסת תיאוריות לא מוכחות לחברה, כמו "אבולוציה ספונטנית", "מאבק מעמדי", "פסיכואנליזה" וכן הלאה, הרס מוחלט של הרוחניות, עיוות מידע על האלים והבורא מאז אמצע המאה ה-19 (אחרי קטטרופה עולמית נוספת), החלפה מקסימלית של תודעה על התבונה - כל זה מעיד על כך שהחוזה החברתי המודרני שלנו נבנה באמצע המאה ה-19 במטרה לשעבד ולנצל אנשים. האדם המודרני הוא עבד נפשי.
22. אנשים לא שווים על בסיס לידה. אדם הוא נשמה מתגלגלת שנוצרה, לאחר שיצר פרמטרים וצבר ניסיון על פני גלגולים רבים.
23. רוב האנשים המודרניים אינם חווים כל אי נוחות לחיות באמנה החברתית המודרנית. כל מה שמעניין אותם הוא תחרות מוצלחת יותר בחברה והשגת הטבות חברתיות - כסף, כוח, מין.
24. יש קבוצה קטנה מאוד של אנשים, שבגלל הספציפיות של התודעה שלהם, אינם יכולים להסתפק בחיים בטווח החברתי והחומרי של מידע נפשי-אנרגיה. האנשים האלה מחפשים כל הזמן דרך לצאת מהטווח החברתי.

25. לפי התפתחות רוחנית, כל אדם מבין משהו שונה, בהתאם לסוג התודעה שלו ולמידע שהתקבל. אנשים חברתיים מחפשים חיים חברתיים טובים יותר בהתפתחות רוחנית - בריאות, כסף, כוח, סקס.
26. אנשים עם תודעה מורחבת מחפשים בפיתוח רוחני את ההזדמנות ללכת מעבר לטווחים החברתיים של הקיום, וקוראים לזה במילים שונות.
27. כדי לחרוג מהחווה החברתי, יש צורך - לשנות את נקודת ההרכבה ולשנות לחלוטין את המודל העולמי (פילוסופיה). אי אפשר לעשות את זה לבד, כמו שאי אפשר למשוך את עצמך מהביצה בשיער. לשם כך, נדרש מאסטר, קבוע בהסכם אחר ובעל פילוסופיה (מודל שלם של העולם) המקביל להסכם אחר זה.
28. שינוי ההסכם הוא שינוי מוחלט באדם. אדם מתחיל לתפוס את העולם אחרת, רגשותיו, מחשבותיו, רגשותיו, רצונותיו, הצרכים, פעולותיו משתנים. אנו יכולים לומר בבטחה שאדם "מת" בעולם העבר ו"נולד" מחדש בעולם חדש, שבו עליו ללמוד לחיות. יתרה מכך, לאחר שעבר אל החווה הרוחני, והרחיב את תפיסתו מעבר לעולם החברתי, אדם לא יוכל עוד לחיות כפי שהוא חי קודם לכן.
29. זה בדיוק מה שקוהלת (קהלת) אומר: "בהרבה חכמה יש הרבה צער ומי שמגדיל ידע מגדיל צער." כי תוכנת וירוס (שהותקנה בטרם עת) Mind יכולה להמציא כל מה שהיא רוצה. וכל ההמצאות הללו של השכל, בין אם זה המבנה החברתי, או הרס של הפלנטה והאנשים למען הכסף, רק מרבים צער. היום אנחנו באמת רואים איך העולם כולו מתוח כתוצאה ממלחמה גרעינית אפשרית. זו כל התוצאה של "חכמה ודעת".
30. אנשים עלי אדמות אינם מנהלים את חייהם בעצמם ואת בניית החברות שלהם. כל שליטה מתרחשת מרמות תודעה גבוהות יותר. אנשים הם בובות עם חופש בחירה מוגבל מאוד.
31. אדם מסוגל לפתח את התודעה שלו ולעזוב את הניהול החברתי, מתחיל לחיות באור הבורא.
32. לשינוי אמיתי של הסכם, יש צורך לפעול בשני כיוונים - לשנות את הפילוסופיה, את מודל העולם, ובמקביל לכך, להרחיב את היכולות של התודעה שלך לתפוס מישורים עדינים - מידע נפשי-אנרגיה, מעבר לגבולות המציאות הפיזית.
33. המעבר אל חווה התודעה הוא רק הצעד הראשון וההכרחי להתפתחות רוחנית.
34. רק על ידי הרחבת טווח התפיסה של התודעה שלו יכול אדם להתחיל ללמוד ולהבין את החומרים הרוחניים המתוארים בטקסטים העתיקים.
35. אנשים שפיתחו את התודעה שלהם והכפיפו את ה"מינד" שלהם אליה מפסיקים להתגלם בעולם הזה.
36. לידות מחדש מרובות של אנשים על פני כדור הארץ נועדו לתת להם את ההזדמנות לממש את תוכנית התבונה, לבנות כל מיני מבנים סבירים-לוגיים בצורה של קומוניזם, סוציאליזם, דמוקרטיה, טוטליטריות וכו'. בעולם המציאות הפיזית, אדם חייב "לשחק מספיק" מכל המשחקים הללו, ומניסיונו, לוודא שהם לא יובילו לשום מקום. חבל מאוד להשאיר את המיליארדים הגנובים במוות, לא פחות יהיה כואב לעזוב את הכוח החברתי - באופן כללי, זה יהיה מאוד מפחיד ופוגעני למות, כי מבחינה חברתית הכל יישאר כאן, אבל נראה שיש שום דבר שם
37. המשמעות והתכלית של גלגולים רבים על פני כדור הארץ היא התפתחות התודעה, יציאה מהחווה החברתי, התכנסות "מתנות" כפי שכינה זאת ר' מונרו, או "השארית המלווה את אלהים" בספר קהלת, וחזרה להיררכיה של התודעה, לגן עדן.

חלק ח'. יישומים

מבוא

לאחר מכן נציג מספר ציטוטים המעבירים את אותו רעיון של חוזים על-חברתיים של מאסטרים ומסורות שונות, מעמדה של מסורות, משמעות ומוטיבציה שונים מהותית של חיי התודעה האנושית.

אלה שלמדו בקפידה את עבודתנו יוכלו לראות שכל היצירות השונות לכאורה של המאסטרים מדברות על אותו דבר - אין הרבה דרכים להתפתחות רוחנית.

יש רק דרך אחת ויחידה - התפתחות התודעה והמעבר מחיים בנפש לחיים בהיררכיה של התודעות.

שאלה נוספת היא איך להשיג את המצב הזה. כלומר, יש רק דרך אחת, אבל יכולות להיות דרכים רבות להשיג אותה.

נספח 1. על אור הבורא והעבדות הנפשית של האנושות באמנות על-חברתיות אחרות

מתורתו של גורדייף: על הירח

על הירח, הרצאה בניו יורק (1924):

הירח הוא האויב הגדול של האדם. אנחנו משרתים את הירח. פעם אחרונה ששמעת על הקונדאבאפר; קונדאבאפר הוא הנציג של הירח על פני כדור הארץ. אנחנו ככבישי הירח; היא מנקה אותם, מאכילה אותם וחונקת אותם, משמרת אותם למטרותיה; וכשהיא נהיית רעבה, היא הורגת אותם במספרים עצומים. כל החיים האורגניים פועלים עבור הירח. אדם פסיבי משרת אינבולוציה, אדם אקטיבי משרת את האבולוציה. אתה חייב לבחור. אבל יש כאן עיקרון: מצד אחד, בשירות אחד אפשר לקוות לקריירה, אבל מצד שני מקבלים הרבה, אבל בלי קריירה. בשני המקרים אנו הופכים לעבדים כי בשני המקרים יש לנו אדון. כיום אנו נמצאים בעיקר בהשפעת הירח. עלינו להיות מודעים יותר ויותר כדי להיות תחת השפעות גבוהות יותר.

הקושי העיקרי בנתיב השחרור מעבדות מוחלטת הוא שיש צורך, מתוך כוונה שמקורה מיוזמתו והתמדה של האדם ונתמך על ידי מאמציו שלו - כלומר, לא על ידי רצון אחרים, אלא על ידי עצמו - להשיג את המיגור מנוכחותו של האדם כפי שכבר מושרשים את ההשלכות של תכונות מסוימות של משהו באבותינו הקדמונים, הנקרא איבר ה-Kundabuffer, ונטיות להשלכות אלו שעלולות להתעורר שוב.

המונח "קונדהבאפר" מופיע בספרו של גורדייף "סיפורי בעל זבוב לנכדו", אותו הוא מתאר כמעין "איבר" שהושתל באופן מלאכותי בבני אדמה על ידי "ישויות גבוהות" מסוימות בשלב מסוים. למרות ההבדלים בתיאור של גורדייף, מבחינת ההשלכות של ההשפעה של "איבר" זה על התודעה של אנשים, הדבר דומה למה שבפילוסופיה שלנו אנו מכנים רכישת תוכנית "המוח" על ידי אדם.

מתורתו של גורדייף: על ה"קונדהבאפר", הספר "סיפורי בעל זבוב לנכדו":

על "קונדהבאפר", הרצאה בניו יורק (1924)

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

לכל אחד יש נשמה, אבל עדיין צריך להרוויח את הנשמה. והיא באה לידי ביטוי רק אצל מי שהרוויח אותה באמצעות עבודה מודעת וסבל מרצון.

לאדם רגיל אין נשמה... ילד לעולם לא נולד עם נשמה. הנשמה ניתנת לרכישה במהלך החיים: אבל גם אז היא מותרת הנגישה רק למעטים. לרוב, אנשים חיים כל חייהם ללא נשמה, ללא אדון; הנשמה מותרת לחלוטין לחיי היומיום.

ככה זה אדם רגיל. והוא יכול לחיות את כל חייו ככה. יחד עם זאת, הטבע נתן לו את האפשרות לשנות, אם כי אין זה אומר שבוודאי יתרחש שינוי כלשהו. השינוי הזה שאתה מדבר עליו אפשרי, אבל אם למישהו יש סיכוי להגיע קשה לומר מראש. ישנן סיבות רבות שאינן בשליטתנו שיכולות למנוע זאת. הסיבה העיקרית היא עצמנו וזה קונדאבאפר, כשמה כן היא.

כדי להבין את משמעות המושג החדש, תצטרכו לעצור כאן ולעבור לפרטי סוגיה זו. הטבע, בראיית הנולד שלו, העניק למכונה האנושית תכונה מסוימת המגינה על האדם מפני הרגשה וחישת המציאות. זה הקונדאבאפר.

בואו ניקח עובדה אחת אמיתית. כל האנשים הם בני תמותה, וכל אדם יכול למות בכל רגע. אבל תשאלו את עצמכם, האם מישהו יכול לדמיין שהוא עצמו, ברגע זה, או אפילו מחר, בעוד שנה או בעוד 10 שנים, גם ימות? למעשה, אם נחשוב על זה בכנות, המוות הוא נורא. מה יכול להיות יותר נורא ממוות? מה קורה אם אדם באמת מדמיין את הזוועה הזו, את המוות שלו? האם אתה יכול לדמיין את הזוועה הזו? אתה לא יכול לדמיין את המוות שלך, אבל אתה יכול בקלות לדמיין את מותו של מישהו אחר. וחוף מזה, יש עוד הרבה זוועות אמיתיות שאנחנו לא מבינים, שאיננו רואים. אם אנשים היו מבינים אותם, הם היו תולים את עצמם מפחד. אבל אף אחד לא רואה את זה. למה? אולי מישהו יגיד שהרצון שלנו הוא זה שמגן עלינו מהמודעות לזוועות כאלה? אבל אז למה זה לא מגן עלינו מפחדים קטנים?

עכשיו דמינו שאתם יודעים שאתם זוכרים, גם אם רק בראשכם, שנותר לכם רק חודש לפני שאתם מתים. חודש אחד בדיוק. מה יישאר אז מכל מה שמילא את היום שלנו? כל מה שיש לך יאבד את משמעותו ולא יהיה שווה כלום. והעיתון עם הקפה של הבוקר, והברכה האדיבה של השכנים במדרגות, הפעילות המקצועית והדברים המצטברים, התיאטרון הערב, מנוחה ושינה - בשביל מה כל זה?

אבל מה אם המוות יגיע רק שנה או שנתיים מאוחר יותר? גם אז, לכל דבר כבר לא תהיה אותה משמעות כמו שהיה לנו בעבר. בהכרח מתעוררת במוחכם השאלה: אם זה כך, אז למה בכלל לחיות?

לא בגלל שאתה חי בשביל עצמך. החיים שלך צריכים מישהו אחר שישמור עליהם וידאג שאתה יכול לחיות קצת יותר טוב. בדיוק כמו שאנחנו בעצמנו דואגים ודואגים לחיי הכבשים והחזירים שלנו. אבל כשאנחנו מאכילים אותם, האם אנחנו עושים את זה בגלל שאכפת לנו מהם או למען עצמם חיייהם? לא, אנחנו עושים את חיייהם מאושרים ומשגשגים על ידי ארגון כל מיני שירותים עבורם כך שבבוא הזמן להרוג אותם, נוכל להשיג בשר טוב יותר ויותר שומן.

בדיוק באותו אופן, ברור, מישהו רוצה שנחיה, והוא רוצה שלא נראה את כל הזוועות שלנו ולא נתלה את עצמנו מפחד, אלא רוצה שנחיה מספיק זמן כדי שהמי שאליו היינו צריכים, יוכל להרוג אותנו בשקט ובשקט כשיגיע הזמן. לא לראות את המציאות ולא להרגיש אותה כפי שהיא היא הצורה העיקרית של העבדות שלנו. יש לנו הרבה סוגים של עבדות, אבל הסוג הזה הוא הראשון והחשוב מכולם. זהו חוק הטבע. קיומה של כל האנושות וכל היצורים החיים חיוניים לגדולי העולם הזה. יש מטרה גדולה בחיים עצמם והיא מצדיקה את גורל החיים. עלינו לשרת כעבדים – זה גורלנו. למרות שבמקביל, הטבע סיפק הזדמנות נוספת, אם כי לא לכולם, להיפטר מהעבדות הזו.

ר' מונרו, על איסוף "כשות", ספר "מסעות רחוקים":

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

אז, מישוהו החליט לשנות את הנסיבות הנוכחיות ולגדל גן. הוא עבר לאזור מרוחק והתחיל לעבוד. קודם כל, הוא יצר סביבה המתאימה להחלפת פתמן-חמצן - כזו שבה החלפה הזו אמורה להיות פעילה ביותר. מישוהו בזהירות רבה הביא את Balance לסביבה הזו, והבטיח תמיכה מתמשכת ברמת הקרינה הנכונה ומילוי חומרים מזינים.

כניסוי צדדי, מישוהו פיתח ויצר סוג מיוחד של "סגפני" - חלש ונחות בהרבה בפרמטרים שלו מכל שאר היחידות של הזריעה הרביעית. עם זאת, ל"סגפני" הניסיוני היו שני יתרונות משמעותיים.

ראשית, הוא יכול היה להפיק אנרגיה גם מ"לא-סגפנים" וגם מ"סגפנים" אחרים. שנית, מישוהו הוציא חלקיק מעצמו (מקור אחר של החומר הזה פשוט לא ידוע) והכניס אותו ליצורים על מנת לתת להם תמריץ רב עוצמה לפעילות.

מישוהו ידע שלפי חוק המשיכה, רכיב כזה יגרום אצל סוג חדש של "סגפנים" לצמא בלתי ניתן לסיומה לתנועה. הכללה זעירה של מישוהו עצמו תדחוף את המין הזה לספק את הכמיהה לאחדות עם השלם האינסופי. לפיכך, הרצון לספק רעב אנרגטי לא יהיה הכוח המניע היחיד.

חשוב מכך, פשוט אי אפשר היה לספק את הצורך שגורם החלקיק בגן; המשמעות היא שהצימאון לפעילות יהיה נצחי, והקונפליקט בין הרצון עצמו להחלפתו האנרגטית יהיה קבוע. אם המין הזה ישרוד, יש לו סיכוי טוב להפוך למקור הכי טוב של כשות בגן.

הזריעה הרביעית עלתה על כל הציפיות. עכשיו הגן באמת סיפק זרימה יציבה ושופעת של כשות. האיזון של ה"חיים" נשאר מושלם, גורם הקונפליקט הביא גלים בשפע של כשות, וההפסקה המתמשכת של קיומם של כל סוגי ה"סגפנים" וה"לא-סגפנים" הבטיחה חידוש קבוע של מאגרי החומר. כדי להתמודד עם עיבוד היבולים, מישוהו יצר Gatherers. אחר כך הוא הקים ערוצים שמכוונים את זרימות הכשות הלא מעובדות לשם, הלא נודע שם כבר לא היה תלוי ב"משקעים הטבעיים" של החומר. הגן שנוצר על ידי מישוהו שם קץ לחריצות.

לאחר הצלחת הגן הראשון והתחלת ייצור מלאכותי של כשות, אחרים החלו ליצור גנים דומים. לאחר שסיימתי את עבודתי. מישוהו חזר לשם ועסק בעניינים אחרים. תחת פיקוחם של האספנים, ייצור הופס נשאר יציב. כל השינויים הבאים בוצעו בידיעתו של נקטו.

שגרת "חיים" זו בגן הייתה נשאת ללא שינוי לנצח, אלמלא התפיסה העדינה והמות המתוחכם של מישוהו. יום אחד הוא למד דוגמאות של כשות מהגן. באופן כללי, שום דבר לא הכריח אותו לעשות זאת; מישוהו פשוט שמר על עניין מנותק במוחו שלו.

במהלך הניתוח ההוא של דגימות הופ, מישוהו בחן את הקרנות רגיל ועמד להחזיר אותן למחסן, כשלפתע הבחין בתכונה מוזרה אחת.

הסטייה הייתה קלה מאוד, אבל די ברורה.

מישוהו התעניין מיד בתופעה הזו, והוא הסתכל מקרוב.

שכבה דקה של כשות מטוהרת בדרגה גבוהה נרקמה בחן לתוך הצטברות סיבי הקרינה הרגילים ביותר. זה היה פשוט בלתי אפשרי. כשות טהור שכזה ניתן היה להשיג רק לאחר עיבוד חוזר של חומרי גלם טבעיים, כי אפילו כשות מהגן דרש טיהור מקדים.

הוא בחן באופן שיטתי את כל הגן, לא איבד אף אזור אחד, ומצא במהירות את מבוקשו: קרינה חזקה ויציבה של כשות איכותית וטהורה בוקעת מאזור אחד. מישוהו מיהר לשם.

הנה זה - יחידה משופרת ניסיונית של הזריעה הרביעית, אחת מאלה שבתכנית הפונקציונלית שלה מישוהו שם חלקיק של עצמו.

הודות לגילוי הזה, מישוהו הגיע עם פורמולת POH (ייצור של כשות מטוהרת), המשמשת כעת בגן. הסוף של הסיפור הזה ידוע. מישוהו כלל את העיקרון הבסיסי הבא בנוסחה שלו:

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

"...כשות מטוהרת מיוצר על ידי יחידות מסוג 4U כאשר פעולותיהן אינן מביאות לידי מימוש, אך רק באותם מקרים אם רמת הרטט של פעולות אלו עולה על תפיסת הסביבה. ככל שעוצמת הפעולות המוזכרות גבוהה יותר, כך נחשול הכשות המטוהר חזק יותר..."
ליישם את הנוסחה הזו בפועל. מיישה עשה שינויים קטנים בגן שלו, שכל היסטוריון מכיר. שני החידושים הבולטים היו חלוקת היחידות של כל הגידולים לזוגות (הרצון לאיחוד מחדש גרם לתחושת בדידות מוגברת) וקידום הדומיננטיות של יחידות מסוג 4U על פני יחידות אחרות. הגן עומד כעת כדוגמה נפלאה לייצור יעיל.

אספנים הפכו מזמן לוורטואוזים של ממש בשימוש בפורמולת POX. הגן נשלט על ידי יחידות מסוג 4U, שהתפשטו בכל שטחו למעט האזורים העמוקים ביותר של אזורי הנוזל. באמצעות ניסיון, פיתחו לקטים טכנולוגיה שלמה לקציר כשות מיחידות מסוג 4U. הוא כולל מגוון רחב של עזרים. הנפוצים שבהם נקראים אהבה, חברות, משפחה, חמדנות, שנאה, כאב, אשמה, מחלה, גאווה, שאפתנות, אינטרס אישי, אובססיה, הקרבה עצמית. בקנה מידה גדול יותר משתמשים במדינה, פרובינציאליות, מלחמה, רעב, דת, טכנולוגיה, חופש, תעשייה, מסחר - זו רק רשימה קצרה של שיטות בודדות. כעת גדל ייצור הכשות לרמה חסרת תקדים...
בוכה!

לקח כמה חודשים להתרגל להודעה על הופס. עם זאת, "להתרגל" היא לא המילה הטובה ביותר לתאר את השינויים הרצופים של הלם, הכחשה, כעס, דכדוך, השלמה והשלמה. ראוי לציין שסדרה זו מתאימה למדי לתגובות שכבר נצפו ונחקרו של אנשים שקיבלו מידע על מחלה קטלנית או פצע חסר תקווה.

משהו ממש גוסס בי. הבנתי מזמן שהאל של ילדו פשוט לא קיים, לפחות לא בצורה שנכפת על ידי התרבות שלנו. מצד שני, הבנתי מאוד לעומק את עקרון היוצרים והיצירה. כדי לעשות זאת, די היה להסתכל מסביב, להבחין בסידור העדין והמעודן של העולם הסובב, בדו-קיום שבזכותו החיים ממשיכים... עצים שגדלים בצורה אנכית למהדרין, אם רק תהיה להם הזדמנות כזו - עצים שנותנים לי וכל השאר את ההכרחי לנשימה חמצן... ואנחנו, כפי שהתברר ממש לא מזמן, מחזירים לעצים את תוצר הפעילות החיונית שלנו, הכרחית לא פחות לקיומם... האיזון של כדור הארץ כולו, מוקף בשכבות סינון של אנרגיה... שכבות המעבירות אור שמש רק בכמות ובאיכות הנדרשות לצמיחה ביולוגית... וכמובן, עקביות שרשראות המזון.

המסר על הופס הסביר בצורה מושלמת את ההרמוניה הזו. והכי חשוב, הוא תיאר את המטרה, המשמעות, הסיבה לכך, הסביר את כל ה"למה". השאלה הזו חמקה מהכרתי במשך זמן רב, אבל התשובה לגבי הופס התבררה כפשוטה וברורה. באמת הייתה משמעות, אם כי פרוזאית מאוד. פשוט הפקנו משהו בעל ערך. לקפוץ. כשסוף סוף פורצים את המחסומים הרגשיים הרבים, עדיין קשה למצוא נקודות תורפה בתמונה הגדולה. זה מסביר הכל - גם התנהגות וגם ההיסטוריה האנושית.

מהמורשת הטולטקית (C. Castaneda): פליירים - סיבה וחברה, הוצגו לאנשים

יש לנו בן לווייה בחיים. יש לנו טורף שהגיח ממעמקי החלל והשתלט על חיינו. אנשים הם האסירים שלו. הטורף הזה הוא אדוננו ואדוננו. הוא הפך אותנו לכנועים וחסרי אונים. אם אנחנו מורדים, הוא מדכא את המרד שלנו. אם ננסה לפעול באופן עצמאי, הוא מצווה עלינו לא...

הם השתלטו כי אנחנו אוכל עבורם, והם מדכאים אותנו ללא רחמים לשמור על קיומם. ובכן, בדיוק כמו שאנחנו מגדלים תרנגולות בלול, הם מגדלים אנשים בלולים אנושיים. ככה תמיד יש להם אוכל...

תחשוב רגע ותגיד לי איך אתה יכול להסביר את הסתירה בין השכלתו של מהנדס וטיפשות אמונותיו לבין האופי הסותר של התנהגותו. מכשפים מאמינים שמערכת האמונות שלנו, הרעיונות שלנו לגבי טוב ורע ומוסר החברה שלנו ניתנו לנו על ידי טורפים.

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

הם אלו שמעוררים את התקוות, הציפיות והחלומות שלנו לגבי הצלחות וכישלונות. אנחנו חייבים להם את החמדנות והפחדנות שלנו. הטורפים הם שגרמו לנו להיות שאננים, אינרטיים ומרוכזים בעצמם...

כדי לשמור עלינו ענווים וכנועים, הם פנו לתמרון מדהים – כמובן, מדהים מנקודת מבטו של לוחם-אסטרטג. מנקודת מבטו של מי שנגדו הוא מכוון, התמרון הזה הוא נורא. הם נתנו לנו את דעתם! הטורפים נתנו לנו את המוח שלהם, שהפך למוח שלנו. מוחו של הטורף מתוחכם, סותר, סגור ומלא פחד שהוא עלול להתגלות בכל רגע.

מכשפים רואים בילדי אדם כדורי אנרגיה זוהרים מוזרים, מכוסים כולו במעטפת בוקהקת, משהו כמו כיסוי פלסטיק שמתאים היטב לפקעת האנרגיה שלהם. הוא אמר שמעטפת המודעות הזוהרת הזו היא שטורפים אוכלים, ושכאשר האדם מגיע לבגרות, כל שנותר הוא גבול צר מהקרקע ועד קצות אצבעות רגליו. הגבול הזה מאפשר לאנשים להמשיך לחיות, אבל לא יותר מזה. הגבול הצר הזה של המודעות הוא מוקד ההתבוננות העצמית (למעשה, אגואיזם), שממנו אדם חשוך מרפא לחלוטין. משחקים על ההשתקפות העצמית שלנו, שהיא סוג המודעות היחיד העומד לרשותנו, טורפים מעוררים הבזקי מודעות, שלאחריהם הם זוללים אותם, ללא רחמים ובחמדנות. הם נותנים לנו בעיות חסרות משמעות המעוררות את הבזקי המודעות הללו, ובכך משאירות אותנו בחיים כדי שנוכל להאכיל מההבזקים האנרגטיים של הצרות הדמיוניות שלנו.

כל מה שנותר לאנשים הוא משמעת. רק משמעת יכולה להפחיד אותם. אבל במשמעת אני לא מתכוון לשגרה יומיומית קפדנית. אני לא מתכוון שאתה צריך לקום בחמש וחצי כל יום ולכפות את עצמך במים קרים עד שאתה כחול בפנים. קוסמים מבינים במשמעת היכולת לעמוד בשלווה בנסיבות שליליות שאינן נכללות בחישובים שלנו. עבורם, משמעת היא אמנות, אמנות התמודדות בלתי פוסקת עם האינסופי, לא בגלל שאתה חזק וחסר גמישות, אלא בגלל שאתה מתמלא ביראת כבוד. אבל איך אתה מציע לחברך לעבור את כל הקשיים הכרוכים בכך? כן, הם יצחקו עליך, והאגרסיביים ביותר יתנו לך את המספר הראשון.

מכשפים אומרים שהמשמעת הופכת את הקליפה הנוצצת של המודעות לבלתי טעימה לעלון. כתוצאה מכך, טורפים מבולבלים. חוסר האכילה של המעטפת הנוצצת של המודעות, כך נראה לי, הוא מעבר להבנתם. לאחר מכן, אין להם ברירה אלא לנטוש את עיסוקם השפל. כשטורפים מפסיקים לאכול את מעטפת המודעות הנוצצת שלנו לזמן מה, היא מתחילה לגדול. במילים פשוטות, מכשפים מפחידים טורפים מספיק זמן כדי שקליפת המודעות הנוצצת שלהם תצמח מעבר להוגנותיהם. כאשר זה קורה, הוא חוזר לגודלו הטבעי. המכשפים של מקסיקו העתיקה אמרו כי הנדן המבריק של המודעות הוא כמו עץ. אם הוא לא גוּם, הוא גדל לגודלו הטבעי.

הקוסמים של מקסיקו העתיקה ראו טורף. קראו לו "העלון" כי הוא מרחף באוויר. הקוסמים של מקסיקו העתיקה היו מבולבלים מהיכן זה הגיע על פני כדור הארץ. הם האמינו שאדם צריך להיות יצור אינטגרלי, להיות בעל תובנה עמוקה ולחולל ניסים של מודעות, מה שהיום נשמע ממש כמו אגדה יפה. אבל כל זה כנראה נעלם, ועכשיו יש לנו אדם מפוכח. מה שעומד נגדנו הוא טורף לא פשוט. הוא מאוד מיומן ומתוחכם. הוא הופך אותנו לחסרי ערך באופן שיטתי. האדם שהיה אמור להיות יצור קסום הוא כבר לא אחד. עכשיו הוא רק חתיכת בשר. רגיל, אינרטי וטיפש, הוא חולם על לא יותר מאשר חתיכת בשר.

פליירים הם חלק הכרחי מהיקום. "וצריך לקבל אותם בגלל מה שהם באמת: מפלצות מפחידות." אבל למעשה, הם האמצעים שבהם היקום בוחן אותנו. אנחנו בדיקה אנרגיה שנוצרת על ידי היקום, ולכן אנחנו הבעלים של האנרגיה שניתנה לנו כדי שהיקום יוכל להיות מודע לעצמו.

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

פליירים הם אתגר בלתי פוסק. אי אפשר לטעות בהם בשום דבר אחר. אם נצליח בכך, היקום יאפשר לנו להמשיך.

מהמורשת הטולטקית (ק. קסטנדה): הוראות נקודת הכינוס - הסכם התבונה ואמנת הידע השקט:

הרעיון יוצא הדופן הוא שלכל אדם על כדור הארץ הזה נראה שיש את אותן תגובות, אותן מחשבות, אותן רגשות.

ככל הנראה, כל האנשים מגיבים פחות או יותר באותה מידה לאותם גירויים. השפה שהם מדברים מעט מסילה את זה, אבל כשאנחנו מרימים את הצעיף, אנחנו מגלים שכל האנשים על פני כדור הארץ מודאגים מאותן בעיות. הייתי רוצה שתתעניין בזה, כמובן, בתור מדען, ותגיד לי אם אתה יכול למצוא הסבר פורמלי לאחידות כזו.

דון חואן הסביר בסבלנות רבה שהמוח החושב הוא רק היבט אחד של המיקום של נקודת ההרכבה; לכן, ידיעה על המתרחש בעולם, שפיות, ביטחון עצמי - כל האובייקטים הללו של הגאווה שלנו והמדדים כביכול לשפיותינו - הם רק תוצאה של מיקומה של נקודת ההרכבה במקומה הרגיל. ככל שהוא מקובע שם בצורה נוקשה יותר, ככל שאנו בטוחים יותר בעצמנו, כך אנו מרגישים שאנו מכירים את העולם ומסוגלים לחזות את העתיד.

חזרנו שוב להיבט החשוב ביותר של עולם הקוסמים - מיקום נקודת ההרכבה. זוהי גם הקללה של הקוסמים הישנים וגם המקור לצרות מתמדות לאנושות.

האנושות אינה יודעת שנקודת ההרכבה קיימת, ולכן מקבלת את ההשלכות של מיקומה הרגיל כמושהו סופי ובלתי ניתן לערעור.

כשביקשתי ממנו לדבר על הידע השקט ביתר פירוט, הוא ענה מיד שידע אולם הוא העמדה הכללית של נקודת הריכוז ושלפני מאות שנים עמדה זו הייתה נורמלית לאדם, אך מסיבות שאינן ניתנות לביור, נקודת ההרכבה של האדם. עבר מעמדה זו ועבר לעמדה חדשה, הנקראת "מוח".

דון חואן ציין שכל בן אדם הוא נציג של התפקיד החדש הזה. נקודת ההרכבה של רובנו היא לא בדיוק היכן נמצא המוח, אלא בסמיכות אליו. אותו הדבר ניתן לומר על המקום של הידע האולם: נקודת ההרכבה של לא כל בן אדם הייתה ממוקמת בדיוק בעמדה הזו.

.....

הנגואל הישן המשיך להסביר שהאנושות מתמקדת בנקודה הראשונה, התבונה, אבל לא לכל אדם יש נקודת אסופה ישירות בעמדה של התבונה. אלה שהיו בנקודה הזו בדיוק היו המנהיגים האמיתיים של האנושות.

לרוב הם נותרו אנשים אלמונים שגאונותם טמונה בשימוש במוחם.

הנגואל אמר שהיו זמנים אחרים שבהם האנושות התרכזה בנקודה השלישית, שנחשבה אז, כמובן, הראשונה. אבל אז אנשים עברו למקום של הגיון.

כאשר ידע אולם היה הנקודה הראשונה, אותו מצב שרר. לא לכל אדם הייתה נקודת ההרכבה שלו בדיוק בעמדה הזו. משמעות הדבר היא שהמנהיגים האמיתיים של האנושות תמיד היו כמה אנשים שנקודות

ההרכבה שלהם התמזל מזלם להיות ישירות בנקודת ההגיון או ישירות במקום הידע האולם. שאר האנושות, אמר הנגואל הזקן, הוא רק הציבור. בימינו הם חובבי הגיון. בעבר הם היו חובבי ידע אולם. אלה המעריצים

ושרים אודה לגיבורי שתי העמדות.

הנגואל טען שהאנושות בילתה את רוב ההיסטוריה שלה בעמדה של ידע אולם, וזה מסביר את הכמיהה הגדולה שלנו אליה.

ואז הוא דיבר על האדם הקדמון. הוא אמר שהאדם הקדמון ידע בצורה הכי ישירה והכי טובה מה לעשות ואיך לעשות כל דבר. אבל על ידי ביצוע כל הפעולות כל כך טוב, הוא החל לפתח אגואיזם, מה שגרם לו להיות בטוח שהוא יכול לחזות ולתכנן מראש את הפעולות שהוא רגיל לבצע. כך הופיע הרעיון של "אני" אינדיבידואלי, שהתחיל להכתיב לאדם את אופי וטווח פעולותיו. ככל שתחושת העצמי האינדיבידואלי גדלה, האדם איבד בהדרגה את הקשר הטבעי שלו עם ידע אולם. האדם המודרני, שקוצר את היתרונות של תהליך

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

זה, מגלה בסופו של דבר שאיבד קשר בלתי הפיך עם מקור כל הקיום ושהוא יכול לעשות רק פעולות אלימות וציניות, שנולדו מייאוש ומובילות להרס עצמי. נראה לי שיש סתירה בדבריו של דון חואן. נוכרתי איך הוא אמר לי פעם שקרב הוא המצב הטבעי של לוחם ושמוחה לא טבעית עבורו. - ימין. אבל קרב על לוחם אין פירושו ביצוע מעשים המונעים על ידי טיפשות אינדיבידואלית או קולקטיבית, או אלימות חסרת טעם. הקרב על הלוחם הוא מאבק טוטאלי מול העצמי האינדיבידואלי, שגזול מאדם את כוחו.

הוא גם אמר שכפי שקוסמים מאמינים, מיקומו של נקודת התבונה הוא הגורם לאנוכיות הרצחנית של האדם המודרני, שקוע לחלוטין בדמותו של עצמו.

דון חואן אמר שהניסיון להבין במלואו את התיאורים המטאפוריים של מכשפים עם המוח הוא חסר טעם כמו הניסיון להבין ידע אילם עם המוח. בעיה נוספת, הוסיף, היא שכל ניסיון להבהיר את הסברי המכשפים במילים רק מבלבל את העניין. דון חואן הגדיר ידע אילם כמצב של תודעה אנושית שבו כל מה שקשור לאדם בא לידי ביטוי במלואו, לא עבור המוח או האינטלקט, אלא עבור ההוויה כולה.

הידיעה האילמת שאינך יכולה לבטא במילים היא, כמוכן, הכוונה, הרוח, המופשט. הטעות של האדם היא שהוא מבקש לדעת זאת ישירות, בדיוק כפי שהוא מכיר את עולם חיי היומיום. אבל ככל שהוא מתאמץ יותר, כך הוא הופך לחולף יותר. למען שלוות הנפש, האדם מוותר על הידע האילם.

דון חואן הביע את אמונתו שרעיון הגירוש מגן העדן נשמע לו כמו אלגוריה לאובדן הידע האילם שלנו, הידע שלנו על "הכוונה". לכן, קוסמים חוזרים להתחלה, חוזרים לגן עדן.

כל הציטוטים הארוכים האלה מספרי המאסטרים מובאים כאן כדי להראות בדוגמאות ספציפיות שכל המאסטרים מדברים על אותו דבר, אבל לא במסגרת אמנה חברתית. לכן, אדם חברתי עשוי להתרשם שכולם מדברים על דברים שונים ועל נתיבי התפתחות שונים.

מה שאנחנו מנסים להראות כאן הוא שכולם מדברים על אותו דבר תוך שימוש במילים שונות. מילים, שכפי שאמרנו יותר מפעם אחת לאור תפיסת שפת הענפים, אינן נושאות כל מידע בפני עצמן, בהיותן רק סמנים למידע בארגון של האמנה.

מתוך התורה, חוזה הברית האבודה. על פי המחקרים שלנו על טקסטים עתיקים.

העבודה שלנו עם המורשת העתיקה נותנת מענה לשאלת "הסיבות" למעבר האנושות מעמדת "הידע השקט" לעמדת "התבונה".

זה קרה לאחר שאדם וחוה טעמו מהפרי מעץ הדעת טוב ורע. אנו רואים באנלוגיה זו של "אכילת הפירות", בלשון הענפים בתורה - בדיוק כמו התקנת תוכנית השכל לאדם - שלאחריה התודעה האנושית אדם נפל מההיררכיה הנבראת. רעיון זה נקבע במקור ראשוני קדום - התורה, המתאר את מהות ההסכם הרוחני, את מהות הסכם הבורא ויצירתו, ולא כמה אירועים וכוונות היסטוריות.

הרעיון והמחשבה המרכזיים המועברים בסיפור הזה הוא בדיוק שהדוגמה הזו מתארת לנו את הכללת האדם בהסכם התבונה.

אותו "שינוי של האמנה" הוא כאשר אדם הופך מיידית ל"שונה" ב"ידע שלו", בהתנהגות שלו, בתגובות שלו...

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

הבה נזכור את הסיפור של אדם וחוה בגן העדן, מה קרה בפועל לאחר שהם "אכלו מפרי עץ הדעת", תוך שימוש בתרגום שלנו כדוגמה.

בראשית 2:25

ושניהם היו עירומים, האדם הזה והאישה שלו
ולא-התביישו

בראשית ג 7-11

ותרא האשה הזאת כי העץ הזה טוב למאכל ורצוי לעין, עץ לבינה.
ולקחה מפירותיו
אני-סיאלה
נתתי גם לאיש שלה שנמצא איתה
אכלתי (הוא)
ו-העיניים של שניהם נפקחו
והם גילו שהם עירומים
ו-תפר עלה תאנה
I-Made לעצמם חגורות
ושמעו את קול ה' אלהים הולך בגן ברוח היום (רוח)
והאדם הזה ואישתו הסתתרו מפני ה' אלהים בין עצי הגן הזה
ויבא יהוה אלהים אל האדם והאשה
אמרתי לו איפה אתה
ו-אמר (הוא) שמע את קולך בגן
אני-פחדתי שאני עירום

בואו נחשוב על השינויים שקרו לאדם וחוה לאחר שהם "אכלו" את הפרי האסור מעץ הדעת.
מה קרה להם - הם פתאום ראו והבינו שהם "עירומים" ו"שזה" "מגוון" - לכן הם "התביישו", התכסו בעלים
והתחבאו בסבך...

עולות כאן הרבה שאלות, הראשונה שבהן היא איך ולמה וממי הם "התביישו"? עד לרגע זה הם הסתובבו עירומים
ולא היו נבוכים מאף אחד, כמו שאבוריג'ינים מודרניים, או כל שאר תושבי הגן, לא נבוכים מאף אחד...

אם חושבים על זה, אילוץ, מבוכה, הגינות וחוסר הגינות הם לא מציאות טבעית, אלא, באופן בלעדי, תוצאה של
הסכם מסוים וספציפי - השקפת עולם ומערכת התנהגות...

למשל, בחברה "מתורבתת" זה מגונה לאכול עם הידיים - הם אוכלים עם מזלג וכפית - אבל אחרי הכל, הם לא
נולדים עם זה - הם מלמדים את זה ארוך וקשה...
באופן דומה, עם הגינות וחוסר הגינות - כל חברה, כל חברה, כל אמנה - בונה לעצמה סטנדרטים של הגינות.

נודיסטים הולכים עירומים ואינם ביישנים או נבוכים - אז מה פתאום קרה לאדם וחוה?

ומה שקרה, אם לשפוט לפי התיאור, הוא הבא: נקודות ההרכבה שלהן זזו, והן נכללו בהסכם שכבר קיים, עם
אלגוריתמי התנהגות שנקבעו.

חוזה שאנו קוראים לו חוזה התבונה.

אנו מבינים שההסכם הוא כל עולמו של האדם, כל ההבנה, התחושה, הניסיון, התחושה שלו וכו'...

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

אילוץ, הגינות, נוחות או אי נוחות, פחדים, אהבות וכו' - כל אלה הם פונקציות ההסכם. ברגע שהאמנה תשתנה, כל זה ישתנה בבת אחת...

שים לב שאדם לא חשש שהוא עבר על האיסור שנתן לו יהוה, אלא שהוא עירום. משהו שהוא לא ידע ולא אכפת לו רק לפני רגע.

זוהי בדיוק המהות של התנהגות רגשית בשליטה של רשימות השכל. תגובה מכנית לסט מוכן מסוים של "ידע", כאשר התודעה נחתכת לחלוטין, נופלת מההיררכיה, כאשר אדם מנסה להסתתר.

אחרי הכל, אפשר לדמיין תוצאה אחרת: לאחר שאכל את הפרי ולמד שהוא "עירום", אדם לא יכול היה להסתתר מפחד, אלא לשאול את השאלה הזו ליהוה... - מה קרה לו, מה קרה?

אנו מפריזים בגרוטסקה זו כדי להדגיש את המהות - מהות ההבדל הבולט בין מצבי אדם וחיה לפני ואחרי אכילת הפרי. ההבדל, המתבטא בכך שבתחילה, במצב התודעה הכלול בהיררכיה, אדם מקבל אות בקרה ומיישם אותו: ללא דימוי של עצמו, ללא הערכת "טוב-רע". ומצב בתודעה - כאשר ההתנהגות נשלטת כתגובה בהתאם ל"רשימת הנורמות והכללים".

לפיכך, התורה נותנת לנו מידע חשוב מאוד על ידי תיאור המצב עם הנחש ופרי עץ הדעת. נאמר לנו על קיומם של הסכמים עם כל תכונות התבונה שלהם - וכי על ידי העברה של אדם להסכם, כל תוכנית התפקוד בהסכם זה נטען מיד אל תת המודע שלו.

בנוסף, המידע שהופיע בשנים האחרונות, הודות לחוקרי "אסונות גלובליים", לא משנה לאילו מסקנות הם מגיעים, פותח את האפשרות לקלוט רבדים חדשים באמנות הנ"ל, כולל הטקסטים העתיקים...

סיכום של טקסטים עתיקים, ציטוטים מגורדייה, מונרו, דון חואן ופילוסופיה אוטורית.

למרות הפער החיצוני המוחלט בין החומרים הנתונים של אמנות שונות ברמה החיצונית של מודלים: מילים ותיאורים, עם התאמה, אפשר לתפוס מהות אחת במודעות העולמית למה שקורה עם האנושות והפרט:

- - מה קורה לאדם ולאנושות ומה עלינו לעשות.
- - איך אפשר לעשות את זה?

מסקנות כלליות בהבנת האמנות שניתנו לעיל

- האדם הוא תודעה, שהיא תוצר של יצירת תודעות גבוהות יותר...
- ישנם הסכמים שונים (הוראות נקודת הכינוס), בהם אדם נשלט ומתפקד בדרכים שונות מהותיות...
- בשלב מסוים, בגלל כמה סיבות ונסיבות, התודעה האנושית שונתה על ידי משהו למטרות מסוימות.
- כך, ברגע מסוים, התבונה החליפה את התודעה. במילים אחרות, האנושות הייתה קבועה בברית התבונה.
- חוזים חברתיים מודרניים (Sociations of the Material World) הם חוזי התבונה, ומחליפים זה את זה, לרבות כתוצאה ממלחמות, אסונות גלובליים, הם הופכים יותר ויותר פרימיטיביים, שעליהם ניתן למצוא מידע גם בכל המקורות הנ"ל. ...
- במובן עולמי, החברה המודרנית כולה (כנראה כל התוכנית החומרית של האנושות) בנויה למטרה אחת בלבד - איסוף "אנרגיה פסיכו-רגשית" מבני אדם שעברו שינויים, הנשלטת מכנית דרך המוח והרגשות של ביו-רובוטים...
- המטרה והמשמעות של חיי התודעה האנושית בעולם החומרי היא "לעבוד" את תוכנית המיינד... "לעבוד" את תוכנית המיינד לא אומר יותר מאשר להשיג מצב שבו התודעה האנושית שלנו הופכת שוב פעילה, ב כתוצאה מכך, תודעת האדם נכללת בהיררכיית התודעה שנוצרה ומתחילה לקבל משם מוטיבציה לחיים, תוך שימוש בהיגיון בלבד כדי לפתור את בעיות החיים שלנו.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

- המעבר לשליטה מודעת כזו בעצמו ובחיי אפשרי רק כתוצאה מתהליך ארוך ומורכב המתואר כ"נתיב הלוחם", "הנתיב הרביעי", תהליך המחקר וההבנה שנעשו על ידי מונרו, גורדייף, החדש. רואים, קהילת וכו'...
- בנוסף, אם נסיר רגשות, בכל אחד מההסכמים הללו יש תשובה זהה לשאלה: "האם נתיב זה נגיש, האם כל אדם מודרני יכול להגיע למוטיבציה הזו, למטרה זו ולמשמעות החיים?" כנראה שלא...

עם קבלת התורה, נצטווה האנושות לקרוא אותה לכולם ובכל דור ודור. אנו מבינים זאת כהזדמנות להבין ולתפוס את הנאמר בהתאם לרמת ההתפתחות הנוכחית של החברה.

ניתן להשוות את "מיינד" לתוכנת וירוס (שהותקנה בצורה לא מתאימה) המשנה את המטרה והפונקציונליות של התוכנית הבסיסית. לפיכך, מהרגע שתוארו על ידי כל המאסטרים לעיל, האנושות חדלה למלא את תפקידה המקורי - בפיתוח התודעה, איסוף "מתנות" לבורא, והיא עוסקת באופן בלעדי בפיתוח התודעה, להיות מזון למישהו.

ההבדל בתפקוד התודעה והמיינד הוא שהתודעה, הכלולה בבריאה אחת, מסוגלת לתפוס מידע פסיכו-אנרגיה, אור הבורא, כלומר עולם אמיתי מסוים - ישירות, להבין אותו. בעוד התבונה אינה מסוגלת לתפוס דבר, התבונה מסוגלת לעבוד רק עם "רשימות" מוכנות, כלומר לזכור תיאורי העולם, הסברים של אנשים אחרים.

וכפי שאנו רואים, לחלוטין כל המקורות, כל המאסטרים שהגיעו לרמה הזו, מדברים על אותו דבר. התפתחות התבונה היא בלתי אפשרית וחסרת תועלת קודם כל, התעוררות התודעה היא הכרחית.

אם תחשבו על זה, אתם יכולים להחריד כמה זמן האנושות בזבזה על כל מיני מלחמות, התמודדויות והמצאות אחרות של המוח במקום כל השנים, מאות ואלפי השנים האלה שעוסקות בפיתוח התודעה.

לפני כמה זמן קיבלנו את כל הידע הדרוש להתפתחות שלנו. תראו מה עשינו להם - הפכנו אותם לדת חסרת משמעות, שרק חוסמת את התפתחותנו וחזרה ל"גן-עדן" אל עץ חיי הנצח...

נספח 2. יצירותיו של רוברט מונרו

רוברט מונרו הוא מתרגל שבאופן בלתי צפוי, נתקל במציאות הלא-חברתית של העולם. בהיותו פרגמטיסט ואיש עסקים, ערך ר' מונרו מחקר ומחקר של מה שהוא עצמו נתקל בפועל.

הוא הקדיש כ-30 שנה מחייו לחקר התודעה ומעל לרמות קיום חברתיות. במהלך השנים כתב 3 ספרים, בהפרש של כ-10 שנים, על סמך ניסיונו ומחקריו האישיים, אותם ביצע לבדו, ולאחר מכן עם קבוצת אנשים בעלי דעות דומות במכון ר' מונרו, שאותם הוא עשה. מְבוּסָס. אתה יכול בקלות למצוא קישור לזה ולעבודות של מונרו באינטרנט.

כל המסקנות של ר' מונרו מבוססות אך ורק על הניסיון שלו, ולכן הן חשובות ביותר עבורנו. תוצאות המחקר של ר' מונרו משלימות ומאשרות במידה רבה את הפילוסופיה שלנו, ההסכם שלנו.

מילון מונחים מאת רוברט מונרו

הגדרות מתוך הספר - "המסע האולטימטיבי":

אישיות חיה - כל תקשורת בין אנשים מסוננת - מעוותת על ידי אינסטינקטים של טורף והישרדות בעולם החומר. קראתי לצד הזה של אדם אישיות החיה. הסיבה להתרחשותו היא קיומם של חיים ארציים בעולם. הפתיחה היא נקודת המעבר אל המעבר, אל המקור של אותו כוח יצירתי שיצר את היקום החומרי שלנו. יסוד - רמת הפעילות הנוכחית של המוח המתפתח, אשר נקבעת על ידי סט של אמיתות, כמויות לא ידועות ורעיונות.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

יסוד - כאשר מפתחים תפיסת עולם אחרת, ההבנה והיישום המעשי של יסודות מסוימים הופכים חשובים ביותר. לדוגמה, אחד היסודות החשובים ביותר הוא ההבנה שאנו לא רק גוף חומרי וממשיכים לחיות לאחר המוות הפיזי. כדי שהם יתרמו לפיתוח, יסודות כאלה חייבים להפוך לאמיתות אמיתיות, ולא רק לרעיונות. בהיעדר אחד מהיסודות המרכזיים, פיתוח בלתי אפשרי.

ייצוג הוא גישה נפשית ורגשית המשלבת פרופורציות שונות של אמיתות וכמויות לא ידועות. מערכת רעיונות - מספר רעיונות הטבועים באנשים רבים. ככל שיותר אנשים ידבקו ברעיונות האלה, כך המערכת חזקה יותר.

הטריטוריה של מערכות הייצוגים היא אחד מחלקי הספקטרום (M)-שדה הרבים הסמוכים לעולם החיים הארציים. מוחות אנושיים רבים מועברים לשם בסוף חייהם הפיזיים. כל מוח נמשך למקום כזה או אחר בהתאם לנטיות עמוקות, שבמהלך החיים האחרונים הפכו לרעיונות שלכאורה אינם ניתנים להכחשה.

טרנסנדנטלי - מושג שאינו ניתן להגדרה במסגרת המודרנית של החשיבה האנושית.

ליבה - מערבולת האנרגיה המקורית (M)-שדה, החבויה בכל אורגניזם חומרי חי.

תפיסת עולם אחרת - גוף ידע נטול הכללות של רעיונות ואינסטינקטים של בעלי חיים.

עולם החיים הארציים הוא אזור מסודר של מרחב-זמן שבו אנו קיימים.

פולט - חור אל מעבר, דרכו חודרת קרינת אנרגיה (M)-שדה, מסדרת ומשפיעה על עולם החיים הארציים והיקום החומרי.

ה-SOUGHT הוא הוועד הפועל של ה"אני-שם" שלנו, שנוצר על ידי אינדיבידואליות רבות של גלגולים שונים שנשמרו בכל אחד מאיתנו.

רצועת "H" - קטע של מודולציות לא מסודרות של החשיבה האנושית בתוך גבולות האנרגיה של (M)-שדה.

Hemi-Sync הוא סימן מסחרי של מערכת איתות קול שפותחה במכון מונרו במשך שלושים שנה. האזנה לאותות שמע ממערכת זו המוקלטים בקלטת מובילה לסנכרון של הפעילות האלקטרומגנטית של שתי ההמיספרות של המוח האנושי. איתותים מסוימים עוזרים לאדם להשיג מצבי תודעה צפויים.

הולוגרמה היא תוצאה ידועה של האינטראקציה של קרני האור, המאפשרת ליצור תמונות חזותיות תלת מימדיות בריק. לפי התיאוריה המתוארת בספר, מרחב-זמן ועולם החיים הארציים מייצגים תוצאה דומה (אך מורכבת יותר) של האינטראקציה של אנרגיית (M)-שדה.

מולדת היא נקודת החזרה האינדיבידואלית של כל אחד מאיתנו ל-(M)-שדה ו(או) מרחב-זמן.

המוח האנושי - מה שאנחנו (הן כאינדיבידואלים והן כאישיות קולקטיבית).

Reasoner - קיצור של "זן אינטליגנטי", המצביע על משהו גדול מהאנושות.

Highway - מושג המוכר ממערכת הכבישים אליה אנו רגילים. כאן הוא משמש כאינדיקציה למסלול מסוים המוביל מרמה אחת של תודעה לאחרת, הן במרחב-זמן והן לאורך כל הספקטרום האינסופי של (M)-שדה. אני-"יש" היא אישיות קולקטיבית הכוללת את כל הפרטים המתחדשים הקודמים והעכשוויים. לכל אחד מאיתנו יש אני-"שם".

אמת - זה שהפך לעובדה שאין עליה עוררין עבור הפרט (אך לא בהכרח עבור ציוויליזציה שלמה). ככלל, כדי שעובדה תהפוך לאמת, עליה לעבור לפחות שלושה מבחנים מעשיים. כאשר האימות של מהימנותו הושלם, האמת החדשה נכללת בתפיסת העולם של הפרט.

KT-95 - תווית שרירותית שהמחבר הקצה למולדתו המקורית. העולם הזה ממוקם איפשהו מחוץ למערכת השמש.

טבעת ה"בוגרים" - החלק החיצוני ביותר של אזור ההשפעה האנושית ב-(M)-Field. לשם הולכים אותם אנשים שכבר עברו מספר רב של לידות מחדש על פני כדור הארץ. יש להם רק צלילה אחת אחרונה לתוך המצב האנושי, שכן הם כבר צברו שפע של ניסיון חיים. לפני הגלגול האחרון שלהם, אנשים אלה מקדישים זמן מה להרהור כדי להחליט מה יהיו חייהם האחרונים על פני כדור הארץ.

מוח שמאלי - ייעוד מודרני לצד האינטלקטואלי, ההגיוני, הרציונלי של תהליך החשיבה הרגיל שלנו.

חיים - בהקשר של ספר זה, מושג זה פירושו אנרגיה מאורגנת בשכבות, המייצרת את התודעה*.

חושב. המוח האנושי - חושב עמוק. IN **עולם החיים הארציים** אין מישור שיכול להתחרות בו בזה. בהתגברות על הפיתויים של העולם הזה, אנו מגלים זרם שלם של מחשבות, רעיונות, תובנות אינטואיטיביות, המצאות, חידושים - כל זה מעובד דרך המחשב הקסום שלנו, המוח. מחשבות הן תוצאות של הוראות ליבנותולעיתים קרובות נובעים מניצוץ הסקרנות, אותו זרז גדול לשינוי.

IN **עולם החיים הארציים** אין דבר אפילו רחוק כמו לחשוב. שם אתה יכול למצוא, במקרה הטוב, את

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

היסודות של היכולת להשתמש בכלים הפשוטים ביותר או תהליכים אינסטינקטיביים מסוימים הקשורים בדרך כלל לתפיסה חריפה של החושים. לחלק מהחיות יש סקרנות, אבל לעתים קרובות היא מתבררת כהרסנית.

לא קשה להשוות את הטרימינולוגיה של מונרו עם המינוח של האמנה שלנו ועם הטקסטים העתיקים, בהתחשב בכך שאותן מציאויות מתוארות על ידי שפת הענפים...

זה מה שהפך לאמת עבורי

מתוך הספר "מסעות רחוקים"

- הבורא שלנו: נשאר בלתי מובן בעודנו בעולם הקיום האנושי;
- יצר תוכנית לתהליך המתמשך שאנו חלק ממנו;
- הגה את התהליך הזה עם מטרה ספציפית מעבר להבנתנו;
- במידת הצורך, מבצע תיקונים ושיפורים בתהליך זה;
- קובע חוקים פשוטים שכל העולם שלנו מציית להם;
- אינו דורש כל פולחן, הכרה ושירות;
- אינו מעניש על "חטאים" ו"מעשים רעים" אינו מתערב בחיינו.
- חלק בלתי נפרד מהתכנית הוא הרצון לחזור לבורא עם מתנות.
- הבנתי גם דבר חשוב נוסף: מילים שנכתבו או נאמרו על ידי, אפילו מוזיקה שהולחנה, לעולם לא יוכלו להעביר את האמיתות הללו במלואן למוח אנושי אחר. בהחלט ייתכן שאדם אחר יקבל אותם כרעיונות, אבל הם יהפכו לאמיתות עבורו רק דרך התנסות אישית ישירה".

על מטרת גלגולי התודעה על פני כדור הארץ

מתוך הספר "מסעות רחוקים"

מבטיח VHP1

למידה מואצת. סעיף: גבר

נושא השיחה הראשון על הקיום האנושי בהחלט צריך להיות העובדה שעד הטבילה הנוכחית במרחב-זמן, חלק קטן מהאנשים מעולם לא היה בעולם החוויה האנושית.

חלקם חוו קיום פיזי בחלקים אחרים של מרחב-זמן, אחרים יכלו לחיות בעולמנו, אך לא בצורה אנושית. טיימרים ראשונים אחרים מעולם לא לבשו צורה פיזית לפני כן.

מרחב-זמן, כלומר עולם החומר הפיזי, ובמיוחד הקיום האנושי על פני כדור הארץ הוא אנומליה מעניינת למדי. יש לו מאפיינים מסוימים שהם ייחודיים מנקודת המבט של התפתחות הנפש והתודעה.

לפיכך, לחיי אדם יש היבטים אטרקטיביים רבים. במובן מסוים, זה מזכיר ביקור בפארק שעשועים ענקי, מלא במגוון רחב של אטרקציות, גני שעשועים, שבהם הכללים הסטנדרטיים (לא ארציים) מאבדים זמנית את כוחם. אנשים רבים מתעמקים בקיום האנושי פשוט מתוך סקרנות. הם מקבלים את המסר שזה מצב מעניין, והם רוצים לדעת מה זה אומר לחיות בעולם הזה.

באשר לאחרים, לאחר התבוננות בדפים מסוימים בהיסטוריה האנושית, הם מגיעים למסקנה שנסיונות אלו יהיו הזדמנות מצוינת לערוך ניסוי כזה או אחר, שנוצר בתקופות של הרהור ספקולטיבי. המאפיינים האופייניים של הקיום האנושי בשלבים שונים של האבולוציה מספקים הזדמנויות עשירות לבדיקת רעיונות כאלה בפועל.

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

יש גם שלישיית. הם מגלים שהמגבלות הקשורות בהתגלמות פיזית בצורת אדם מובילות בו-זמנית לעלייה בריכוז של צורות מסוימות של אנרגיה הזמינות רק במצב זה. לפיכך, הקיום האנושי הופך לדרך היחידה להשיג סוגים אקזוטיים כאלה של אנרגיה.

עם זאת, הגורם המניע החשוב ביותר, העולה בהרבה על כל האחרים גם יחד, הוא התוצאה הסופית של הגלגול. כשאתה פוגש "בוגר", כל המחשבות שלך מסתכמות ברצון להיות אותו הדבר. וזה אפשרי.

לפיכך, אנו "מתגלמים" בדיוק לשם כך - תהליך מואץ של למידה בבית ספר מסוג מאוד חריג. זה מרמז שהבסיס ללמידה זו הוא מיזוג של שני סוגים שונים של מודולציות אנרגטיות. אחד יכול להיקרא זכר, והשני נקבה. דחפים, צרכים, סביבה תרבותית וכל גורם אחר יכולים לשמש כדי ממש "לכפות" קוהרנטיות, מיזוג והבנה בין שתי מערכות התודעה הללו.

התנאים לטבילה לחיים פיזיים בצורת אדם הם די נוקשים, קצת כמו הסכם משפטי מפורט מאוד. קודם כל, צורת האנרגיה חייבת להשלים עם העובדה שהמרחב והזמן אכן קיימים.

ללא הסכמה כזו אי אפשר להשיג תודעה אנושית ראשונית. הצורה האנרגטית צריכה לקבל כמובן מאליו את העובדה שהזמן והחיישוב שלו קיימים - למשל, 1980 במובן שאנו מכירים.

בנוסף, היא חייבת להסכים שכדור הארץ באמת קיים ונראה בדיוק כפי שאנשים תופסים אותו. לבסוף, עליה להשלים עם העובדה שלתודעה הכלולה בגוף האדם יש מאפיינים ומגבלות מיוחדות.

חלק בלתי נפרד מההסכם הוא המתיקה או, ליתר דיוק, שכחה של כל החוויות הקודמות. דרישה זו מבטיחה כי הקיום האנושי של צורת אנרגיה נתונה יהיה נתון להשפעה מינימלית בלבד מאורחות חיים קודמים, הן בעולמות הפיזיים והן במציאות אחרת.

יש לציין שדרישה כזו קשורה לרמת התפיסה המודעת, אין זה אומר הרס מוחלט של המהות של צורת האנרגיה של "הסכם חתימה". חוויות קודמות מאוחסנות בצורה אנרגטית חדשה ואנושית ברמה לא מודעת. זה חשוב ביותר מכיוון שהמטרות הבסיסיות והחוויות הקודמות עשויות להיות הכוח המניע הבסיסי שדחף את צורת האנרגיה המקורית לעבר האסכולה האנושית.

לאחר קבלת ההחלטה ו"נחתם ההסכם", נבחרת "נקודת כניסה" חיובית, אך אקראית במידה רבה, לצורת האנרגיה, כלומר נסיבות הלידה. זה לוקח בחשבון גורמים סביבתיים, תנאים חברתיים, פוליטיים וכלכליים שעשויים - אולם ללא ודאות מוחלטת (?) - לתרום למטרת הטבילה.

מכיוון שתמיד קיימת האפשרות שגורמים אלו לא יהיו מתאימים או נוחים, "נקודת הכניסה" נבחרת לרוב באופן שרירותי, הסתברותי, בתקווה שהמטרה עדיין תושג. מקרים אחרים מתגלים כקשורים לכל כך הרבה גורמים בלתי צפויים שהמבחן המרגש ביותר מסתכם בהתגברות על תנאים חיצוניים שליליים או בשינויים עם המחשבות והפעולות שלכם. צורות אנרגיה מסוימות מוקסמות מסוגים אלה של "הרפתקאות", אם כי אחרות אינן מתעניינות בהן.

סיבוך נוסף הוא שהביקוש לכמה נקודות כניסה עולה בהרבה על ההיצע. כתוצאה מכך, צורות אנרגיה פשוט מתעייפות מהמתין לתורן, כביכול, ומסכימות להתגלם בנסיבות הרחוקות ביותר.

ראשית, ננסה לספק סקירה כללית של תהליך הלמידה וצבירת המידע, האופיינית ל"אלה שזו הפעם הראשונה".

לאחר הכניסה (לידה), "העולה החדש" אינו יכול להתאושש במשך זמן רב מההפתעה וההלם שנגרמים מהמגבלות החמורות של הגוף החומרי. קודם כל, נשלל ממנו החופש וקלות התנועה, שנגרמה בעבר רק ממחשבה, מהרצון לזוז. לפיכך, חלק ניכר מהתקופה הראשונית של הקיום האנושי קשור בניסיונות מודעים וכואבים לשלוט בגופו החדש.

לא פחות ממדהים הוא הצורך הבלתי מוכר לחלוטין בתזונה ב"מי שהוא בפעם הראשונה", שכן בתנאי קיום קודמים, חידוש האנרגיה היה תהליך אוטומטי לחלוטין. הוסף לכך מפולת מתמשכת של אותות עוצמתיים וכאוטיים המגיעים מחמשת החושים שלא נודעו קודם לכן - כעת מתברר עד כמה החוויה הראשונה שלו כואבת עבור "החדש". כמה עובדות מצביעות על כך שהטראומה הזו הייתה חמורה עוד יותר אם, בתקופות של התאוששות לא מודעת (שינה), ה- *First One* לא היה מקבל תמיכה וסיוע מתצפיתנים מתעניינים שנשארו מחוץ לעולם המרחב-זמן.

התחלה זו הופכת למערכת הלימוד העיקרית הנמשכת לאורך חיי האדם. המהות שלו היא העלאת המודעות.

כאב והנאה, המדווחים על ידי חמשת החושים הפיזיים, מפנים את תשומת הלב לאירוע שגרם להם. לקח בלתי נשכח נלמד מהחוויה. אם זה קשור לתגובה רגשית, אז זה נוכר אפילו טוב יותר. חוויות אקסטרים מאיצות משמעותית את תהליך הלמידה. במילים פשוטות, יכולת הלמידה (זיכרון, היזכרות) תלויה ישירות בעומק הניסיון. המשמעות היא שהיעדר חוויות חיות ותשומת לב מוחלשת מפחיתים משמעותית את יעילות הלמידה.

ב"בית הספר היסודי" נלמד המידע שעליו מבוסס חייו הפיזיים של כל אדם. תכניות ההכשרה הבאות משפיעות על החשיבה והפעולות, אך עקרונות היסוד של הקיום מבוססים בדיוק על נושאי "בית הספר היסודי".

סוג הלמידה האחר, "תיכון", שהקיום האנושי קשור אליו, מתייחס למה שקורה מעבר לתודעה. זהו מידע שנשלף על ידי חמשת החושים, ללא קשר לריכוז הקשב. למידה כזו מתרחשת כל הזמן בזמן ערות רגילה, והנתונים המצטברים מאוחסנים עד לפרטים הקטנים ביותר. מכיוון שתשומת הלב אינה מעורבת בתהליך זה, המוח המודע מסוגל לרוב לזכור לא יותר מחמישית ממידע כזה, אך הם אלו שמרכיבים את אותה שכבה אינסופית של זיכרון שפתאום וללא מאמץ מודע עולה אל פני השטח כאשר צורך דחוף. אנחנו כמעט לא מודעים לזיכרונות האלה, ובכל זאת יש להם השפעה חזקה על המחשבות, ההחלטות והפעולות שלנו.

צורת הלמידה השלישית קשורה למצבים לא מודעים תקופתיים - שינה. במציאות, אנו יכולים לזכור רק חלק קטן מפעילות זו, למרות שהיא שזורה באופן הדוק בחיי היומיום ומהווה חלק חשוב ממערכת החוויות והזיכרון שעליה מבוסס הקיום בעולם החומר. רעיונות שנכפו על ידי תרבות גרמו לנו לא להקדיש תשומת לב מיוחדת אפילו לאותם אירועים בחלומות שאנו זוכרים; לעתים רחוקות מאוד אנשים מזהים את השפעת החלומות על מעשיהם וחוויותיהם במצב ערות. עם זאת, במבט מבחוץ, היישום האוטומטי של חלומות בתהליך הלמידה הופך ברור למדי.

צורת החינוך הבסיסית שפותחה על ידי תרבויות שונות לאורך ההיסטוריה האנושית ידועה ונתרה נפוצה למדי – אבל לגמרי לא טבעית. ברוב המקרים, החינוך המסורתי מתעלם לחלוטין מהתנסויות פנימיות ומתמקד רק בלמידה יסודית ותיכונית.

כתוצאה מכך, היא כופה צורה מלאכותית של חריצות ומשמעת שאינה קשורה לחלוטין לאמצעים להעלאת המודעות ובאופן כללי, פשוט אינה נגישה לתודעה האנושית הרגילה. במהלך השיעורים (במיוחד בעת ביצוע תרגילים מונוטוניים שחוזרים על עצמם), תשומת הלב של התלמידים נודדת ומוסחת, מה שבדרך כלל מפריע אפילו לתהליך הלמידה האוטומטי והטבעי. כמה שזה נראה פרימיטיבי, חינוך כזה מוערך מאוד בחברה האנושית, למרות שהוא קשור אך ורק לצבירת ידע, חיזוק הכוח על החומר הפיזי ויישום מעשי של צורותיו השונות, לרבות זני האנרגיה המקבילים.

העובדה המדכאת ביותר היא שמערכת החינוך הרווחת והמצומצמת מסתמכת אך ורק על אותות מחמשת החושים. עקרון זה מוביל להרס של השרידים האחרונים של המהות המקורית שנותרו באישיות האנושית. לפיכך, הארה מסורתית היא גם שורש הבעיה וגם המבחן האולטימטיבי לצורת האנרגיה המגולמת.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

ברגע שהוא נמצא במצב אנושי, הטיימר הראשון לא נתקל כמעט בשום דבר שיכול להסיט את מחשבותיו מההיקסמות המיידית לחומר פיזי ומרחב-זמן.

למרבה הצער, צורת חינוך זו מוטפת גם על ידי אותם ארגונים המפיצים מערכות תפיסת עולם אחרות. בעבר ובהווה, היו אנשים ששמרו על מודעות למהותם המקורית במסגרת הקיום האנושי, אך במהלך חידוש ותרגום הידע הזה לצורה מילולית מובנת לבני אדם, וכן בשל אובדן העובדות הבלתי נמנע. במהלך מצגות חוזרות ונשנות, נשמרו רק פירווי מידע על תהליך הלמידה הנכון. לרוע המזל, השברים הנותרים יכולים לספר רק על ההשפעות, לא על הסיבות, ורק במקרים הנדירים ביותר הם מביאים להבנה ברורה של הרעיון המקורי.

כך, במהלך חייו האנושיים, "מי שהוא בפעם הראשונה" בוחר וצובר רשמים רבים בלתי צפויים ומופרעים. החזקות שבהן הן חוויות רגשיות; הם עיוותים מכיוון שהם קשורים אך ורק למציאות של מרחב וזמן. התחושות האלה כל כך חזקות ומושכות עד שפשוט בלתי אפשרי לחוות את כל המגוון שלהן במהלך חייו אדם בודדים.

התוצאה היא השתוקקות אימפולסיבית לגלגול מחדש, שתאפשר לנו להשלים את מה שהתחלנו, להשיג מטרה "מחוץ לזמן", "לשלם" "חובות" דמיוניים... ניתן להמשיך ברשימה זו ללא הגבלת זמן.

באופן כללי, אפשר לבטא בקצרה את הסיבה לכך ש"טיימר ראשון" הופך ל"משחזר": הקיום האנושי ממכר, כמעט התמכרות לסמים.

התלהבות כזו (או, אם תעדיף, נפילה ממסלול) נגרמת על ידי שני גורמים רבי עוצמה.

די לדמיין את האינטראקציה ההדוקה ביניהם, השזירה, ויתברר עד כמה מורכבת יכולה להיות "המערכת המואצת של למידה אנושית" - במיוחד באותם מקרים שבהם עוברת אותה צורת אנרגיה לא מוכנה ולא חושדת.

יתכן שקשיים אלו הם חלק בלתי נפרד מהתכנית עצמה. כל נסיון לתאר אותם למי שמעולם לא היה אנושי מתגלה כחסר תועלת לחלוטין - זה לא קל יותר לעשות מאשר להסביר את הסטטוס של "בוגר" ל"מתחיל". הגורמים שהוזכרו הם "עיוות של אינסטינקט ההישרדות" ו"כובו של אנרגיה ראשונית".

השקפת עולם אחרת הופכת לאמת רק דרך התנסות אישית

מתוך הספר "מסעות אולטימטיביים"

לאורך ההיסטוריה הופיעו אנשים שבלטו בצורה חדה מההמון הכללי: אתאיסטים, מיסטיקנים, חוטאים, מורדים, מהפכנים, תמהונים, חולי נפש, אנרכיסטים, הרפתקנים, בוגדים, מטיילים, אנשי חזון, חוקרים - הרשימה עוד ארוכה מהנרמלה מסוכן. רוב הרשומים לעיל מודעים לכך שהם מסתכנים הרבה. אם אחד מהם לא מבין זאת, אז בורות לא הופכת לתירוץ. מכיוון שיש מחיר להשלכות או לתגובות של אחרים, עליהם לדעת זאת מראש לפני נקיטת פעולה כלשהי. במקרים כאלה, אין טעם להתאבל על הפצועים או ההרוגים. חוויית את זה ממקור ראשון. כל אחד יכול לראות זאת בעצמו.

בהקשר זה יש להדגיש עוד השקפת עולם, שחלקכם אולי חושבים עליו עכשיו, יישאר במקרה הטוב מערכת רעיונות כל עוד אתה פעיל המוח האנושילא תכפוף את נכונותו לאימות מעשית באמצעות ניסיון אישי.

סביר להניח כי, כפי שרעיונות מסוימים הופכים אמיתות, עובדות חמורות יותר יגיעו בהמשך עוד השקפת עולם. זה ימשך עד שתהפוך חופשי לחלוטין.

נראה לי שהדרך הנכונה והנגישה ביותר להסבר היא לספר על ההרפתקאות שלך. כל זה כבר הפך עבורי אמת, יכול רק לגרום לך יציג - למעט מקרים שבהם חוויית באופן אישי התנסויות דומות שדרשו אימות

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

מעשי. מסיבה זו, הרשו לי לספר לכם "איך זה היה" עבורי. לאחר מכן, אתה יכול לבחור את אלה בעצמך יצוג, שבהתחלה יהפכו להזדמנויות סבירות עבורך, אבל עם הזמן, הודות לניסיון אישי, יכול להפוך לאינדיבידואלי אמיתות.

או, מבחינתי, התוצאה של שלושים שנות פעילות לא-גופניות מוזרות הייתה מצב של נחת של נחת. המעגל סגור, לפחות אני חושב. אני חושב שלי עוד השקפת עולם התבססה לחלוטין והתבררה כמוצדקת לחלוטין.

הבנתי מאיפה באתי, איך הגעתי לכאן, למה ואיך הפכתי לאדם. אני יודע מה תהיה העזיבה הסופית שלי ולאן אלך לאחר מכן. יש משהו יותר חשוב מזה? נשאלו רק פרטים קטנים.

קצת על אהבה

מתוך הספר "מסעות אולטימטיביים"

מכיוון שתופעה זו, שיש לה משמעות אוניברסלית, מובנת כעת בצורה כל כך מעוותת ושגויה, כדי אפילו לצמצם אותה בקירוב לרמה רציונלית, נדרשו מאמצים מיוחדים ודי גדולים.

ניתן להלן הודעה, שהועברה אלי על ידי מכר, יכולה לשמש מבוא לנושא זה. הכירו את זה ואז, לאחר השתקפות, זה יתרחב.

"אי אפשר ללמד אהבה, אי אפשר ללמוד אותה. זה בא מבפנים בתגובה לנסיבות חיצוניות. לאדם אין כוח על זה. ברגע שהוא קם, הוא לעולם לא מת, למרות שהוא עשוי להיות מוסתר מתחת לשכבות של רגשות אחרים. למוות פיזי אין השפעה על מציאות קיומה של אהבה, שכן אנרגיה זו אינה תלויה במרחב-זמן.

לא ניתן להכיל ולהסתיר את הקרינה הזו בתוך עצמו. להיפך, היא נתפסת, מורגשת כאשר היא עוברת דרך אדם, אשר, בתורו, משלים אותה באהבה משלו המתעוררת בתגובה. אז האנרגיה הזו מתעצמת, ומכאן ואילך האישיות הופכת למשתתפת קבועה בייצור האהבה ובמקבלה".

בהתחשב בתשומת הלב העצומה שהוקדשה למין ולמיתוסים רומנטיים, זה בכלל לא מפתיע שכל כך הרבה אנשים טוענים שחוו את מה שאפשר לתאר כ-"L" גדול במערכות היחסים שלהם.

עם זאת, זה לא.

יש רק דרך אחת להשיג "L": באמצעות חוויות חיים עשירות, אם כי גם במקרה זה לא ניתן להבטיח ש"ל" תקום.

מצד שני, מתישהו זה בהחלט יתעורר. בניגוד למה שכתוב בספרים, אתה לא צריך לעבוד על עצמך כדי להשיג זאת. מועדים לא חשובים. ככל שהחוויות הכלליות עמוקות ואקוטיות יותר, כך זה ייקח פחות זמן.

סוגים אחרים של התאהבות אינם צריכים להיחשב הרסניים או חסרי משמעות, אך הם שייכים לקטגוריה שונה לחלוטין.

ההבדל הוא ש"ל" הוא בלתי ניתן לכיבוי ונצחי, לעולם אינו תלוי במנהגים ובמסורות המקומיות. ידידות חזקה יכולה להיחשב כצל חיזור של "L" - או, במקרה הטוב, קרוב משפחה שלה.

הקושי הגדול ביותר טמון באי הבנה. אנו מוצאים את עצמנו לכודים באמונה של עצמנו שכבר מצאנו את ה-L שלנו, ובמקרים בהם ה"אהוב" אינו עומד באידאל, הדבר מוביל לרוב לתוצאות הרות אסון.

הביטוי העקבי והנראה לעין של "L" הוא כנראה אהבת אם. היא עונה בצורה מושלמת על כל הקריטריונים, למרות שלעיתים קרובות היא עמוסה מדי בחוקי התנהגות רשמיים.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

גברים מבחינים ב-"L" אצל גברים אחרים, נשים מבחינות ב-"L" אצל נשים אחרות; בדרך כלל זה קורה כתוצאה מחוויות עמוקות ודי ארוכות טווח, אם כי תקופה ארוכה כשלעצמה אינה יכולה להבטיח התפתחות של "L". עם זאת, אם זה אכן קורה - לעתים קרובות ללא כל מאמץ, לחלוטין באופן לא מודע - אהבה כזו הופכת לנצחית במובן המילולי של המילה.

ההסתברות להתרחשות של "L" עולה באופן משמעותי כאשר עובדים ומנוחים יחד, חיים, נלחמים, סבל ושמחה.

מאפיין ייחודי של "L" הוא שהוא אינו יכול לגווע לא במהלך החיים החומריים או ברגע המוות הפיזי. אדם יכול להאפיל את זה (מכורח הנסיבות, בורות וסיבות אחרות שאינן בשליטתו), אבל זה תמיד מחמם, בוער בשקט בפנים. נותרה תעלומה מאיפה בא הביטוי "עד המוות יפריד בינינו" בתרבות שלנו - אולי הוא הוכנס כדי שאחד מבני הזוג שנוטר לבד יוכל להינשא מחדש ולהרות צאצאים חדשים, כי הריבוי הוא זה שמבטיח את שימור המינים. אחרת, הביטוי הזה חסר משמעות לחלוטין.

"L" היא התמצית המטהרת של עצמה ליבות.

נספח 3. גורדייף על 7 סוגי אנשים

G.I. גורדייף ציין שכל אדם נמצא ברמה מסוימת של תודעה ומתפתח לאורך החיים (למעט הפחות מפותחים), ומגיע ברציפות לרמות גבוהות יותר. הוא לא רק הגדיר שבע רמות תודעה קונבנציונליות, אלא המחיש בדיוק כיצד תפיסת עולמו, יחסו ופעילותו של האדם משתנה עם המעבר לכל רמה חדשה.

פ"ד אוספנסקי "בחפוש אחר המופלא. קטעים של הוראה לא ידועה":

איש מספר שבע - זה אדם כזה שהשיג את ההתפתחות המלאה האפשרית לאדם, שיש לו כל מה שאדם יכול להחזיק, כלומר, רצון, תודעה, עצמי קבוע ובלתי משתנה, אינדיבידואליות, אלמוות, כמו גם תכונות רבות אחרות אנחנו בעיוורון שלנו ובבורות שלנו אנחנו מייחסים את זה לעצמנו. רק כאשר אנו מבינים במידה מסוימת את אדם מספר שבע ואת תכונותיו, נוכל להבין את המעברים ההדרגתיים שבהם אנו מתקרבים אליו, כלומר, אנו מבינים את תהליך ההתפתחות האפשרי עבורנו.

איש מספר ששעומד קרוב מאוד לאדם מספר שבע. הדבר היחיד שמבדיל אותו מהאדם מספר שבע הוא שחלק מתכונותיו עדיין לא הפכו קבועות.

איש מספר חמשה הוא גם תקן שלא ניתן להשגה עבורנו, שכן מדובר באדם שהגיע לאחדות.

איש מספר ארבע - זהו שלב ביניים.

איש מספר אחת, שתיים ושלוש - אלו אנשים היוצרים אנושיות מכנית ונמצאים באותה רמה שבה הם נולדו.

איש מספר אחד - זהו אדם שמרכז הכובד של חיי הנפש שלו נמצא במרכז המוטורי. מדובר באדם בעל גוף פיזי, שתפקודיו המוטוריים והאינסטינקטיביים עדיפים על התפקודים הרגשיים והנפשיים.

איש מספר שתיים - זהו אדם באותה רמת התפתחות, אך המרכז הרגשי שלו חופף למרכז הכובד של חיי הנפש. מדובר באדם שתפקודו הרגשי עדיפות על פני כל האחרים, אדם בעל רגשות ורגשות.

איש מספר שלוש פירושו אדם באותה רמת התפתחות; אך עבורו מרכז הכובד של חיי הנפש נמצא במרכז האינטלקטואלי, כלומר התפקוד המנטלי מקבל עדיפות על התפקודים המוטוריים, האינסטינקטיביים והרגשיים; הוא איש הגיון שניגש לכל דבר מנקודת מבט של תיאוריות ושיקולים נפשיים.

חלוקת האדם לשבע קטגוריות, או שבעה מספרים, מסבירה אלפי תופעות שאחרת אי אפשר להבין. חלוקה זו נותנת את המושג הנכון של תורת היחסות כפי שמושם על האדם. דברים יכולים להיות דבר כזה או אחר, תלוי בסוג האדם שמנקודת המבט שלו הם נתפסים או ביחס אליו הם נלקחים.

בהתאם לכך, כל הביטויים הפנימיים והחיצוניים של האדם, כל מה ששייך לאדם, כל מה שנוצר על ידו, מתחלקים גם הם לשבע קטגוריות.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

עכשיו אנחנו יכולים לומר שיש ידע מספר אחד, המבוסס על חיקוי או אינסטינקטים, שנשנן, נדחס לאדם, הנמסר לו על ידי תרגילים ארוכים. אדם מספר אחד, אם הוא כזה במלוא מובן המילה, משנן הכל כמו תוכי או קוף.

להכיר אדם מספר שתיים זה פשוט לדעת מה הוא אהב; אבל הוא לא יודע מה הוא לא אהב. תמיד ובכל דבר: הוא רוצה משהו נעים. אם מדובר באדם חולה, הוא יידע, להיפך, רק מה לא נעים לו, מה דוחה אותו, מעורר בו פחד, אימה, סלידה.

הידע של אדם מספר שלוש הוא ידע המבוסס על חשיבה סובייקטיבית-לוגית, על מילים, על הבנה מילולית. זהו הידע של תולעת ספרים ותלמיד חינוך. אדם מספר שלוש, למשל, ספר כמה פעמים כל אות באלפבית הערבית חזרה על עצמה בקוראן של מוחמד; ועל בסיס זה מערכת שלמה של פרשנות של הקוראן.

הידע של אדם מספר ארבע הוא סוג של ידע שונה מאוד מהקודמים. זהו ידע המגיע מאדם מספר חמש, אשר בתורו מקבל אותו מאדם מספר שש; וחוץ מזה, זה מגיע מאדם מספר שבע. אבל, כמובן, אדם מספר ארבע מטמיע מהידע הזה רק את מה שהוא יכול להטמיע לפי כוחו.

בהשוואה לאדם מספר אחת, שתיים ושלוש, אדם מספר ארבע כבר החל להשתחרר ממרכיבים סובייקטיביים בידע שלו, והחל להתקדם בדרך לידע אובייקטיבי.

הידע של אדם מספר חמש הוא ידע הוליסטי, בלתי ניתן לחלוקה. יש לו עצמי אחד בלתי ניתן לחלוקה, וכל הידע שלו שייך לעצמי הזה. מה שהוא יודע, כל הווייתו יודעת. הידע שלו קרוב יותר לידע אובייקטיבי מאשר הידע של אדם מספר ארבע.

הידע של אדם מספר שש הוא כל הידע האפשרי לאדם; אבל זה עדיין יכול ללכת לאיבוד. ידיעתו של אדם מספר שבע היא הידע שלו, שאי אפשר לקחת ממנו; זהו ידע אובייקטיבי ומעשי לחלוטין של הכל.

המצב הוא בדיוק אותו הדבר עם הוויה.

ישנו קיומו של אדם מספר אחת, שחי על פי אינסטינקטים ותחושות; יש את קיומו של אדם מספר שתיים, כביכול, קיומו של אדם סנטימנטלי, רגשי; יש את קיומו של אדם מספר שלוש, קיומו של רציונליסט, אדם בעל שכל תיאורטי, וכן הלאה.

ברור לחלוטין מדוע ידע לא צריך להיות רחוק מלהיות. אדם מספר אחת, שתיים או שלוש - והסיבה לכך היא היותו - אינו תופס את הידע של אדם מספר ארבע, חמש ומעלה. ולא משנה מה תיתן לו, הוא יסביר את זה בדרכו שלו, ויזלזל בכל רעיון לרמה שבה הוא עצמו נמצא.

יש להחיל את אותו סדר חלוקה לשבע קטגוריות על כל מה שקשור לאדם.

יש אמנות מספר אחת, כלומר, אמנות האדם מספר אחת, חיקוי ומעתיק, פרימיטיבי וחושני בצורה גסה, כמו מוזיקה וריקודים של עמים פרימיטיביים. יש אמנות מספר שתיים - אמנות סנטימנטלית; יש אמנות מספר שלוש, האינטלקטואלית והמחושבת; חייבת להיות גם אמנות מספר ארבע, חמש וכן הלאה."

הבנת 7 סוגי האנשים על פי גורדייף, שניתן על ידי אושו

גורדייף נתן סיווג מצויין של האדם. בכל פעם שמישהו שואל אותי על אדם, הוא מיד עוצר אותו ואומר: "אל תשאל על אדם. קודם תגיד לי את המספר. אדם N1? אדם N2? N3? N4? N5? לאיזה אדם אתה מתכוון כשאתה אומר "גבר"?"

היו לו שבעה "אנשים". והוא צדק לחלוטין. אי אפשר להגיד שום דבר על אדם, כי אין כמו אדם. חלק מהאנשים הם N1, חלקם N2, חלקם N3.

שלושת המספרים הראשונים הללו הם הקלים ביותר להבנה כי אתה שייך אליהם. אדם שחי בגופו הוא אדם N1, אפשר למצוא אותו בכל מקום. הוא חי בשביל הגוף. הוא לא אוכל כדי לחיות, הוא חי כדי לאכול. זה N1?

N2 הוא אדם רגשי. הוא חי לפי רגשות, תמיד נרגש או מדוכא, נע מעלה ומטה. כשבאים אליי אנשים ואני שואל אותם מה שלומם הם אומרים: למעלה ולמטה. זה אדם N2. לפעמים הוא מרגיש טוב מאוד, הוא אופוריה, ולפעמים הוא משעמם כמו המוות; לפעמים הוא בגן עדן ולפעמים הוא בגיהנום; לפעמים הוא צוחק בעליצות, ולפעמים הוא בוכה.

גם סוג שני זה של אדם ניתן למצוא בכל מקום. אתה לא צריך ללכת רחוק; אולי זה יושב בתוכך.

בדיוק קראתי מילון - אני אוהב מילונים כי אני אוהב מילים והביוגרפיות שלהן - ונתקלתי במילה "מאודלין" (סנטימנטלי). זהו הסוג השני של האדם: רגשי, מוכן תמיד להתייפח ולבכות, רגשני.

חיפשתי את האיטימולוגיה של המילה, מאיפה היא באה, וזו הייתה תגלית אמיתית. זה הגיע ממרים מגדלנה. בטח ראיתם את התמונות של מרים מגדלנה רוחצת את רגליו של ישו בדמעותיה, בוכה וצורחת, בעיניים אדומות. "מגדלנה" הפכה בהדרגה ל"מאודלין". זהו הסוג השני של האדם. הסוג השלישי של האדם הוא האינטלקטואל. הוא חי לפי שכל. הוא כולו רק הראש שלו, אין לו גוף, אין לו לב. הוא בקר נהדר מהראש. הוא עושה מניפולציות על הלב והגוף, והכל מגיע דרך המוח; הוא מדען, הוא סגפן. זהו איש של ידע, זיכרון, היגיון, פילוסופיה. סוג שלישי זה של אדם שולט בכל העולם.

אבל כל שלושת הסוגים נמצאים באותה רמה, רמתם אינה שונה. כל שלושת הסוגים הללו נמצאים בכל מקום: הסוג השלישי קיים יותר כזכר, הסוג השני קיים יותר כנקבה, הסוג הראשון קיים כשניהם. וכל הטיפוסים האלה הם גם אתה; לא תמצא אותם בצורתם הטהורה, הם מעורבים, מגוונים. לא תמצאו את כל הסוגים הללו בצורתם הטהורה. אם אתה פוגש אדם שכל שלושת הסוגים הללו מופרדים בו לחלוטין, אז זה הסוג הרביעי: יוגי, פקיר, מיסטיקן. הוא חילק את הווייתו לשכבות שונות. עכשיו כשהוא בגוף — הוא בגוף והוא לא נותן לרגשות להפריע לו או לראש שלו לשלוט בו. כשהוא ברגשות, הוא לא נותן לראש או לגופו להפריע להם. הוא לא תערובת, הוא לא מדלל אותה, הכל בו טהור וצלול. אתה יכול לסמוך עליו. כשהוא חושב, הוא חושב, הוא לא נותן לרגשות שלו להפריע, כי הרגשות יהפכו לעננים. הם לא מאפשרים לך לחשוב בבהירות. זו הסיבה שגשים לא יכולות לחשוב בצורה ברורה כמו גברים. הם לא שייכים לסוג השני, הם שייכים למרים מגדלנה, כי יש להם הרבה רגשות. מעולם לא פגשתי אישה שאוכל לקרוא לה אינטליגנטית. זה כמעט בלתי אפשרי, כי כשהיא חושבת, היא אף פעם לא חושבת, אלה הרגשות שלה שיוצרים את תופעת החשיבה. בבסיסו, אלו הם רגשות. היא "רגשנית", והתבונה פשוט באה אחריה כמו צל.

היא אף פעם לא חסרת דעות קדומות, אף פעם. היא לא יכולה להיות רק משקיפה, שופטת, צופה, לא. היא מתערבת. ניתן לצפות באדם. לכן רוב המדענים, הפילוסופים והלוגיקאים הם גברים. למעט מאדאם קירי, נשים מעולם לא ייצרו דבר. ואני חושד שלמאדאם קירי היו כנראה יותר הורמונים גבריים מאשר הורמונים נשיים.

יום אחד אנחנו צריכים לעשות מחקר הורמונים. אינדירה גנדי חייבת להיות בעלת יותר הורמונים זכריים ממוראג'י דסאי. אל תלך שולל על ידי המראה החיצוני.

שלוש השכבות הללו נמצאות באותה רמה. הם לא כמו רצפות, אחת מעל השנייה. הם מחלקות באותו מישור והם מעורבים. צריך להפריד ביניהם.

הטיפוס הרביעי הוא האדם שחילק את הווייתו, שנתן לכל מרכז עבודה משלו. עד שהוא לא יעשה את זה, הכל יתערבב, שום דבר לא יתפקד טוב. המגדר שלך הוא מרכז הגוף שלך. אתה יכול להתאהב באישה, אבל אתה ברהמין והיא סודרה, שאי אפשר לגעת בה. הרגשות אינם יודעים מיהו ברהמין ומיהו בלתי ניתן לגעת. ייתכן שהינדי יתאהב באישה מוסלמית. עכשיו הרגשות לא יודעים, אבל המוח יודע שאי אפשר לגעת בה. הגוף לא יודע כלום, הרגשות אינם רציונליים, אבל המוח חושב על זה עד הסוף. והמוח מיד מתערב. הוא יגיד: "חפש מישהו אחר. האישה הזו לא בשבילך. היא מוסלמית ואתה הינדי. איך אפשר להתחתן עם אישה מוסלמית? או, "היא כל כך ענייה ואתה כל כך עשיר. איך אתה יכול להתחתן איתה? מה אנשים יגידו? הראש מפריע לרגשות. עכשיו אתה מדכא אותם ומנסה לאהוב אישה ברהמינית מהקאסטה שלך. אף אחד לא יכול לאהוב בכוח. עם מאמץ, החלטה זו עשויה להיות לכל היותר נישואים, אך לעולם לא אהבה. היא תמיד תהיה חלשה, לא יהיה לה כוח של אהבה. אתה כל הזמן מתערב. הגוף אומר, "אני רעב", אבל אתה אומר, "עכשיו זה לא הזמן", כשהגוף אומר, "אני לא רעב", אתה מכריח את עצמך לאכול באמירה, "זה זמן ארוחת הצהריים ויש לי אין זמן אחר, אז אני אוכל."

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

גורדייף אמר שכל שלושת המרכזים הללו מעורבבים, זו הסיבה שאתה כל כך מבולבל. אתה לא ברור. הכל בלבול וערפל.
אין בכך אש. לכן הדבר הראשון שגורדייף עשה היה להביא כל מרכז לתפקיד משלו.
להפסיק את ההתעללות. תן לגוף לתפקד כגוף, תן לרגשות לתפקד כרגשות, ותן לראש לתפקד כראש. ואל תתערבו זה בעניינים של זה, אחרת זה יהיה ערבוביה, לא יהיה לכם מרכז. אז תחיה בבלבול. אתה תהיה לוזר אמיתי.

הסוג הרביעי של אנשים מופיע כאשר המרכזים מתחילים לתפקד בשטח שלהם ואינם מנוצלים לרעה. זה דורש מאמץ רב.
לעתים רחוקות אתה מוצא אדם סוג 4, אבל בקרב יוגים ומיסטיקנים סופיים אתה יכול למצוא אדם סוג 4. ובכל זאת הסוג הרביעי של האדם קיים.

הסוג החמישי נדיר אף יותר. הרביעי פשוט ממיין את שלושת הרמות, שלושת הרבדים, וגורם להם לתפקד לפי הטבע שלהם ללא הפרעה, ללא שליטה חיצונית. אדם מהסוג החמישי מודע לכך. אדם מהסוג הרביעי יכול לפעול ללא מודעות, הוא יכול לעבוד דרך מורה, או תלמיד, או דרך מתודולוגיה ולסדר אותם. זה לא דורש הרבה מודעות, רק קצת הבנה.

הסוג החמישי הוא אדם בעל מודעות. הוא מודע לתופעת האוניברסלי: שלושה מרכזים שונים ומאמצי הרביעי מביאים אותם לטריטוריה שלהם. החמישי הופך לצופה, לעד. קשה מאוד למצוא אדם מהקטגוריה החמישית.

אוספנסקי, חסידו הגדול של גורדייף, שייך לסוג החמישי. אבל הוא רק מודע - מודעות לפעמים נוכחת, לפעמים נעדרת. הוא לא יכול להיות מודע כל הזמן, כי מודעות מתמדת דורשת מרכז מאחד, שחסר לאדם מהסוג החמישי. זו הסיבה שאוספנסקי טעה. הוא היה מודע, אבל לא היה בו מרכז מאחד, או הוא היה מודע רק לפעמים. כשהוא היה מודע הוא היה אדם אחד, אבל כשהוא לא היה מודע הוא היה אדם אחר לגמרי. הוא הפך למורה טוב, אבל הוא לא יכול היה להפוך למאסטר, כי מאסטר זקוק למודעות מלאה, למודעות תוך 24 שעות, אפילו בשינה.

הסוג השישי נדיר ביותר. עוברות מאות שנים כדי שאפשר לפגוש אדם מהסוג השישי. הסוג השישי הוא זה שלא רק הבין, אלא הפך למרכז, שהגיע למרכזו. הסוג השישי של האדם מתבונן מהמרכז הנצחי, הוא הגיע למגדל הפנימי. המודעות שלו לעולם אינה דמוית גל, האש הפנימית שלו בלתי ניתנת לערעור.
ואז יש סוג שביעי של אדם שאי אפשר לומר עליו כלום. תיאורים עד הסוג השישי אפשריים, אך לגבי הסוג השביעי הם בלתי אפשריים. אתה צריך להיות בסביבת האדם מהסוג השביעי כדי להכיר אותו, וככל שאתה יודע עליו יותר, אתה יודע פחות. ככל שאתה לומד יותר, אתה מרגיש שהרבה נשאר לא ידוע.

הסוג השביעי הוא תעלומה מוחלטת, הוא פשוט ביותר. פשוט, אבל מסתורי ככל האפשר. בודהה, לאווי, גורדייף, הם מהסוג השביעי. אי אפשר להגיד עליהם כלום.

אנשים השייכים לשלושת הסוגים הראשונים הם כמעט דומים. אנשים המשתייכים לקטגוריה הרביעית יהיו שונים משלוש הקטגוריות הראשונות, אך הם לא יהיו שונים זה מזה. היוגים והפקירים שונים מאוד משלוש הקטגוריות הראשונות, אך דומים מאוד זה לזה. אדם מהקטגוריה החמישית הופך למשהו נדיר מאוד. תגלו שאנשי הקטגוריה החמישית שונים ככל האפשר.

הסוג השישי הוא סוג האדם המאוחד לחלוטין. הוא הפך לייחודי לחלוטין. והסוג השביעי השיג את כל האפשרויות של הייחודי. זוהי הפסגה הגבוהה ביותר, לא מוגדרת ולא ידועה על ידי השכל. יש רק סוג אחד של הכרה מהסוג האנושי הזה.
ההיגדים קוראים לזה סאטסאנג: פשוט להיות בנוכחותו של אותו אדם.

אם התמזל מזלכם לפגוש את הסוג השביעי של אנשים, פשוט אפשרו למהות שלהם לחזור לתוך המהות שלכם - להפוך לקצוות המקבלים. ואז תרגיש מה זה. זהו דידם הישות הגדול ביותר בעולם.

נספח 4. נבואות קדומות על עם ישראל ויישומה כיום

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

הבה נקרא קצת בעיון מתוך עמדת הסכם הברית, שני פרקים מתוך ספר דברים – דברים. אנו מציגים כאן את התרגום הלא ספרותי, אלא המילולי שלנו מעברית, תוך התחשבות בכוחות המדויקים הפועלים (יהוה הוא השליט של המישור הפיזי, ויהוה-אלהים הוא השליט של מישור עליון), כמו גם הדגשת הבנייה "התהפכות Vav, "אני-פעולה"), המצביע על פעולות נפשיות, בניגוד לפעולות רק במישור הפיזי.

ניקה בחשבון גם את התרגום מלשון הענפים:

אני-מבורך-

עם פעולה זו, ה"אובייקט" שנוצר אך לא הושלם יוצא לפעולה עם אינדיקציה ברורה מה בדיוק תהיה ה"פעולה".

דברים, פרק כ"ח

ו-זה יהיה אם באמת-שומע-קול יהוה-אלוקים שלך שמור (שמור) עשה את כל המצוות-

אשר אני מצווה עליך היום

וְהָיָה אֱלֹהֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ יִגְבַּם עַל כָּל גּוֹי הָאָרֶץ הַזֹּאת

וכל הברכות הללו יבואו אליך

וישיגו אותך כי תשמע בקול יהוה אלהיך

ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה

אשרי פרי בטנך ופרי אדמתך (אדם) ופרי בהמתך אשר חיה באלפיך

עדרי הבקר שלך

ברוך הסל שלך וקערת הלישה שלך

ברוך אתה בהשלמת ביאתך ובהשלמת הסתלקותך

וְהָיָה יָמֶן אֶת-אוֹיְבֶיךָ, אֶת-הַקּוֹמִים עָלֶיךָ, וְכָבוֹ לַפְּנֵיךָ בַּדֶּרֶךְ אֶתְדָּ, וַיֵּצְאוּ אֲלֶיךָ.

שבע כבישים יברחו-מפניכם

וְהָיָה מִצְוֶה אוֹתְכֶם אֶת הַבְּרָכָה הַזֹּאת בְּאַסְמִים וּבְכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ.

ויברך אותך בארץ אשר נתן לך יהוה אלקיך.

וְהָיָה יָגִים אוֹתְךָ לְהֵיבֵא לּוֹ לְגוֹם הַקְּדוֹשׁ (הקושר הרוחני) כפי שנשבע לך, כי תשמור (תשמור) את המצוות

יהוה-אלהים שלך

ואת-תלך (תתפתח) לאורך דרכיך

ויראו כל אומות הארץ הזאת כי שם (אגרבור) של יהוה נקרא עליך

אני פוחד ממך

וירבה ה' אתכם לטובה בפירות בטנכם ובפרי בהמתכם ובפרי הארץ הזו (אדם) על זה.

אָרֶץ (אדם) אשר נשבע ה' אלוקיך לתת לך

יגלה לך יהוה את אוצרות טובתו (טוב) השמים האלה שלח השקיה לארצך (ארץ) בזמנו ו

ברך כל מעשה ידך

ותלווה לעמים רבים (גוים) ולא תלווה

ויהוה ישים אותך בראש ולא בזנב.

ואתה תהיה רק למעלה ולא תהיה למטה, כי אתה תשמע למצוות יהוה אלוקיך אשר אני.

אני מצווה עליך היום לשמור (להתבונן) ולעשות (להגשים)

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

ואל תסטה מכל-המציאות האלה (דברים-מעשים) אשר אני מצווה אותך היום לימין ולשמאל ללכת אחרי ה'.
לשרת אחרים

ויהיה אם לא תשמע בקול יהוה-אלוקים שלך (לא) שמור (לא) תעשה את כל המצוות האלה- שלו
החוקים-שלו אני מצווה עליכם היום
וכל הקללות האלה יבואו אליך
והם-יעקפו-אותך

תהיו מקוללים בעיר ומקוללים בשדה! ארור הסל שלך וקערת הלישה שלך!
ארורים צאצאך ופירות אדמתך, זרע פרות וצאן צאן!
אתה תהיה מקולל כשתיכנס [לבייתך] ומקולל כשתצא [הוא]!
ה' ישלח עליך קללה ובלבול ורשעה בכל מעשיך אשר תעסוק בהם, ותשמד, תאבד.
בקרו, בגלל מעשיך הרעים - כי נטשת אותי!

יהוה ישלח אתכם מגה והשחית אתכם מהארץ אשר אתה הולך להשפיל אותה. יהוה יהיה אתכם בתקלה,
בקדמה וקדמה, בתמות ובכשות, ברוח ובגרות. [אסונות אלה] ירדפו אותך עד שתמות.
השמים מעל ראשך יהפכו לנחשת, והאדמה מתחת לרגליך תהפוך לברזל.
ה' יהפוך את הגשם [נשלח] אל ארצך לעפר ועפר, אשר יפול עליך מן השמים, ותשמד. יהוה יעזור לאויביך
להתגבר עליך. בדרך אחת תתנגד להם, ובשבעה דרכים תברח מהם. [הופעתך] תהיה הלם לכל ממלכות
הארץ. גוויותיכם תהפכו לטרף לכל ציפורי השמים וחיות הארץ, ולא יהיה מי שיגרש אותן. יהוה יהיה אתכם
בשחיתים מצרים ובמדרים, בגלדים ובגדודים, אשר לא יתפחת.
אתה יכול לרפא. יהוה יכה אותך בטירוף, בעיוורון ובבלבול.
בצהריים תלכו במגע כמו שהולכים במגע
עיוור בחושך. לא תצליח בכלום, תמיד תדוכא ותשדוד. אף אחד לא יבוא לעזרתך.

אתה תתארס, אבל אדם אחר ישכב עם [כלתך], אתה תבנה בית, אבל אתה לא תגור בו, תנטוע כרם, אבל
לא תקצור את היבול. שורך ישחט לנגד עיניך, אך לא תאכל אותו [את הבשר], חמורך יילקח ממך, והוא לא
יאכל.

ישוב אליך, צאן שלך ילך לאויביך - ואיש לא יבוא לעזרתך. בניך ובנותיך יינתנו לעם אחר. בייסורים תסתכל
דרך כל עיניך, [מצפה] להן בכל יום, אך לא תוכל לעשות דבר. עם אשר לא הכרת יטרף את פרי ארצך ואת
כל עמלתך, ותמיד תדכא ותייסר.

אתה תהיה מוטred מהמראה שתראה. יהוה יכה אותך בשחין נוראי על ברכיך ורגליך, [שחין יכסו אותך]
מרגליך ועד

כתרים, ולא תוכל להתאושש מהם. יקח יהוה אותך ואת המלך אשר תשים עליך לעם אשר לא אתה ולא
אבותיך הכרתם. שם תשרת אלים אחרים - [אלים] מעץ ואבן.
אתה תהפוך לדחליל, דוגמה [לאסון] וללעג לכל העמים שאליהם יוביל אותך יהוה.
אתה תזרע הרבה זרעים בשדה, אבל אתה תקצר מעט [קציר], כי הארבה יטרפו אותן. תשתלו כרמים
ותעבדו אותם, אבל לא תצטרכו לשתות יין ולא ללקט [ענבים], כי התולעת תאכל הכל. עצי זית יצמחו בכל
גבולך, אך לא תמשח עצמך בשמן כי זיתך
ייפול.

בנים ובנות יוולדו לך, אבל הם לא ישארו איתך, אלא יילקחו בשבי.
כל עציך ופירות ארצך יטרפו ארבה.

העולים ש[גרים] בקרבך יעלו מעליך מעלה מעלה, אבל אתה תשקע יותר ויותר.
הם ילוו לך, אבל אתה לא תוכל להלוות להם. הם יהיו בראש, ואתה תהיה בונב.
יתקיימו כל הקללות הללו, ירדפו אותך, ישיגו אותך, ותשמד - כי לא שמעת לה' אלוך, לא שמרת אותן.
מצוות וחוקים שנתן לך.

זה יהפוך לאות ולאות נצח עבורך ועבור צאצאך.
כי לא עבדת את ה' אלוך בשמחה ובלב עליו, כאשר היה לך שפע בכל, [על כך] תעבוד את אויביך אשר
יהוה יבוא עליך ברעב ובצמא, במערום,

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

לאחר שאיבד הכל. הם ישימו עול ברזל על צווארך וישמידו אותך. מרחוק, מקצוות הארץ, יביא אליך יהוה עם אשר אינך מביין את שפתו - כנשר, ישטוף [עליך]. [זה יהיה] עם חצוף, לא מכבד את הזקנים ולא חוסך על הצעירים. הוא יטרוף את חיתך ואת פירות אדמתך, ואתה תשמד. לא ישאיר לך דגן ולא יין ולא שמן זית ולא צאצא פרותיך ולא צאצא צאן - ותאבד. הוא יצור על יישוביכם בכל ארצכם - והחומות הגבוהות והמבוצרות שעליהן תסמכו יקרסו. הוא יצור על מושבותיך בכל ארצך אשר ה' אלוקיך נתן לך! במצור, באסונות אשר גורמים לך אויביך, תאכל את בניך, [תאכל] בשר בניך ובנותיך אשר נתן לך ה' אלוקיך. האיש, [פעם] רך לב ונשי, יתחיל להביט בכעס באחיו, באשתו האהובה ובילדיו הנותרים, כי לא ירצה לחלוק עם אף אחד מהם את בשר ילדיו, שהוא יאכל, בלי שום דבר אחר, במצור, באסונות שיגרמו לך אויביך בכל יישוביך. [האוישה] רכה הלב והמפונקת [של פעם], שמעולם לא דרכה כף רגלה על הקרקע בגלל רכותה ועדינותה, תתחיל להביט בכעס על בעלה האהוב, על בנה ובתה - ועל הלידה שבא. מתוך רחמה, ועל התינוקות שהיא יולדת, כי תאכל אותם בסתר, בלא כלום, במצור, באסונות שיגרמו לך אויביך בכל יישוביך. אם לא תשמור בקפדנות על כל דברי הוראה זו הכתובים בספר זה, לא תפחד מהשם המפואר והנורא הזה - ה', שלך. אלוהים, אז יהוה יפיל עליך ועל צאצאיך אסונות חסרי תקדים - אסונות גדולים ומתמשכים, מחלות קשות וממושכות. הוא יביא עליך את כל מחלות מצרים שאתה חושש כל כך, והן יבואו עליך. יהנה ישלח לך פתליות אלה, אלות, אשר לא פתוב בפסך התורה הזאת, ותשקדו. כי לא הקשבת אדוני אלוהיך, לא תרבה עוד כמו הכוכבים בשמים, אתה תישאר מעט מאוד. וכשם ששמח ה' עליך, עושה לך טוב ומרבה, כך ישמח ה' בהשמדתך וישמידך. תינתק מהארץ שבה אתה הולך להשתלט עליה. ה' יפור אתכם בכל העמים מקצה לקצה, ושם תעבדו אלוהים אחרים, [אלה] עץ ואבן, אשר לא אתה ולא אבותיך.

ויפורך יהוה בין כל העמים מקצה לקצה ואתה-תשרת-שם אתה אלוקים אחרים אשר לא אתה ולא אבותיך-של-עץ ואבן-ידעתם.

ובין העמים האלה לא תנוח ולא תהיה מנוחה לרגליך. וישלח אותך ה' לשם לבבות ייסורים וחורבן עיניך וצער נפשך (נפש)

וחייך יושעו ממך כאילו להיפך ותפחד לילות וימים ולא תתחייב בחייך

בבוקר תאמר: 'ערב יבוא מוקדם יותר!' - ובערב תאמר: "בוקר יגיע מוקדם יותר!" - בגלל הפחד שבלבך שישתלט עליך, בגלל מחזה שתראו במו עיניכם. ה' יחזיר אתכם למצרים - בספינות, כמו שאמרתי לכם שלעולם לא תשובו אליו. לא תראה. אתה תציע את עצמך כעבדים ועבדים לאויביך, אבל קונה לא יהיה." אלו תנאי הברית אשר ציווה ה' את משה לכרות עם בני ישראל בארץ מואב, בנוסף לברית שכרת עמם. על חורב.

אלו הן המציאות (הדברים-מעשים) של הברית שציווה יהוה את משה לסיים עם בני ישראל בארץ מואב בנוסף לברית שכרת עמם בחורב.

דברים, פרק 30

וכאשר יתקיימו לך כל הדברים האלה - הן הברכות והן הקללות שהצעתי לך - ואתה, [נמצא] בין כל העמים אשר יפור אותך יהוה-אלהים ביניהם.

ו-תשוב אל יהוה-אלהים שלך

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

ואת-תשמע-קולו-בכל-אשר-אני-מצווה עליך-היום, אתה-ו-בניך-בכל-לבבך-ובכל-
הנשמה שלך

וישיב יהוה-אלהים את החזרתך
אני-רחם (רחם)
אני חוזר
והוא-יאסוף-אתכם-מכל-העמים-אשר-יהוה-אלוכם-פזר אתכם שם.

גם אם תתפזר עד קצה השמים, משם יאסוף אותך יהוה-אלהים אלהיך, ומשם יחזיר אותך.
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם יָבִיא אֶתְכֶם אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר הָיוּ בְלֹת אֲבוֹתֵיכֶם וְאָמַר יְשֻׁבָה בָּהּ. הוא יועיל לך ויגדל אותך
אפילו יותר מאבותיך.

ו-יהוה-אלהים-לבבכם ולב זרעך-לאהבת ה'-אלהים-בכל לבבך-
שלך ובכל נפשך - כדי שתחיה

ה' יהוה-אלוהיך ישלח את כל הקללות הללו על אויביך ושונאיך אשר רדפו אותך.
ושוב תתחיל לשמוע בקול יהוה ולקיים את כל מצוותיו אשר אני מוסר לך היום.
יהוה אלהים אלהיך ישלח לך ברכות בכל מעשיך, בצאצאיך, בפירות ארצך. יהוה עוד יהיה שם
שמחו בעשייתכם הטוב, כפי שישמח לאבותיכם,
אם תשמע בקול יהוה-אלהים, תשמור את המצוות והחוקים הכתובים בספר ההוראה הזאת, ותפנה אל ה'-
אלהים בכל לבבך ובכל נפשך.

כי הציווי הזה שאני מצווה אותך היום לא נס ממך ולא רחוק ממך

היא לא בגן עדן לאחר שאמרה מי יקום (רוחני) לנו בגן עדן
והוא ייקח את זה אלינו
והוא ישמיע את זה לנו
ו-בוא נעשה את זה

ולא מעבר לים אמרה מי יחצה לנו את הים
והוא ייקח את זה אלינו
והוא ישמיע את זה לנו
ובואו נעשה את זה

כי המציאות הזו (מעשה-מילה) קרובה אליכם מאוד, בפיכם ובלבכם עשו זאת

תראה, נתתי לך לפניך היום את החיים האלה ואת הטוב הזה ואת המוות הזה ואת הרע הזה

אשר אני מצווה אותך היום לאהבת ה' אלוקיך ללכת בדרכיו.
ו-שמרו את מצוותיו ואת חוקיו ואת צדקתו
ואת-תחיה ו
ואתה-תכפיל
ויברך יהוה אותך בארץ אשר אתה הולך לרשת אותה (שתלט עליה)

ואם הלב שלך יפנה
ואת-לא-תשמע
ואתה-יוצא מהדרך
ואתה-תעבוד את אלהים אחרים
ו-לשרת אותם

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

הודעתי לכם היום כי אכן תאבדו ולא יארכו ימיכם על הארץ הזאת (אדם) אשר אתה
חוצה את הירדן הזה יורש אותה

עדי לי בכ היום השמים האלה והארץ הזאת החיים האלה והמוות הזה הנחתי לפניך את הברכה הזאת ואת
הקללה הזאת ותבחר בחיים למען תחיו אתה וזרעך

לאהבת ה' - אלוהיך שמע בקולו והתכוונן אליו כי הוא חייך ואורך ימיך הישארו על הארץ הזאת אשר נשבע
ה' לאבותיכם אברהם יצחק יעקב תן להם.

הבנתנו את הנבואות הקדומות על עם ישראל

אילו מסקנות יכול אדם חושב להסיק לאחר קריאת טקסט זה בקפידה?

הנה ציווי ברור לקיום הברית, שנברא לעם ישראל בהר סיני.
יתרה מכך, מצוין כאן בבירור מה יקרה לעם ישראל אם יעמוד בברית, ובמקרה של אי עמידה בברית.

כיום אנו יודעים מתולדות עם ישראל שהעם היה מפוזר בכל העולם בין כל העמים והיה נתון לאינספור אסונות,
רדיפות והשמדה. בדיוק כפי שנצטווה בהר סיני, במקרה של אי קיום הברית.

זה אומר שעם ישראל הפר את הברית, ויש לנו את כל הזכות היום לדבר על הברית האבודה.

הברית ניתנה בבירור, כמו התוכנית המודרנית "IF - ELSE", "אם תציית, זה יהיה ככה", "אחרת", זה יהיה שונה
לחלוטין.

בהתבוננות בשובו של עם ישראל לארץ המצווה לו היום, בתחיית הארץ הזו ובראיית כל הניסים המתרחשים לנגד
עינינו עם עם ישראל, נוכל להסיק שהגיע הזמן להגשמתו. החלק השני של הנבואה. על כינוס עם ישראל מכל
קצוות תבל.

יש לשים לב לכוחות השונים הפועלים - ל"יהוה", השולט במישור הפיזי, ול"יהוה-אלהים", השולט במישור
העליון.

מתוך ההבנה והמודעות של האמנה המתוארת, אנו מבינים שכל הדתות המודרניות מבוססות לא על הסכם האמנה,
אלא על כל דבר אחר, על המצאה אחרת של התבונה.

ודווקא בזמן שחלק מעם ישראל החל להתרחק מדגמות דתיות החלה התגשמותה של הברית-נבואה העתיקה ועם
ישראל החל לחזור לארץ ישראל.

עצם קיומו של עם ישראל, העם היחיד שבמשך מאות שנים רבות של פיזור ורדיפות לא נעלם כמו מאות עמים
אחרים, אלא שמר, שרד, הקים לתחייה את השפה העתיקה ואת הארץ השמורה לו, מעיד על מציאות הסכם האמנה
וכל מה שנלווה אליו קשור.

והמסקנה החשובה ביותר, לדעתנו, היא שלמרות הטקסט הכתוב בצורה ברורה, איש לא הסיק מסקנות שהברית
נשברה וכל מה שאנו יודעים ועושים היום מבוסס על הברית האבודה...

התוצאה של זה היא הרסנית מאוד הן עבור עם ישראל והן עבור האנושות כולה.
פילוסופים וחוקרים מודרניים רבים מגיעים להבנה שרק אוכלוסיה מוסרית ורוחנית יכולה לבנות חברה רוחנית.
בעבר, המוסר והרוחניות של החברה המערבית התבססו על מוסר ואמונה יהודית-נוצרית.

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

כיום, עם התפתחות התבונה והטכנולוגיה, עם התרחקות נוספת ממקור אור הבורא, האמונה הדתית הופכת לאטביזם, למערכת של דוגמות חסרות משמעות. ו"אנשי דת" מודרניים מפגינים צמא לרווח וחוסר מצפון מוחלט וחוסר רוחניות.

צעירים קוראים לעצמם בגאווה אתאיסטים, כלומר, הם לא רוצים לדעת כלום ולהבין כלום, אבל מקבלים באמונה עיוורת את הדוגמה החברתית שנעצת בראשם מלידה.

אנו רואים בתחיית "חווה הברית", "חווה האור של הבורא", הזדמנות לעצור איכשהו או להאט את הרס הציוויליזציה הנוכחית. ההרס הזה מואץ ממש עכשיו לנגד עינינו, כאשר שוב הברברים תוקפים והורסים את היסודות האחרונים של מוסר, רוחניות, שכל ישר ואמונה.

נספח 5. טולטקים, אנשים שהיו בעלי תכונות תודעה מיוחדות

ק. קסטנדה, "איש מבפנים"

דון חואן הסביר אז שהשימוש שלו במונח "טולטק" אינו תואם למה שאני מתכוון בו. עבורי משמעות הדבר הייתה תרבות - האימפריה הטולטקית, עבורו המונח "טולטק" פירושו "איש ידע".

...
"מאות רבות לפני שהגיעו הספרדים למקסיקו", אמר דון חואן, "חיו כאן אנשים יוצאי דופן - הטולטקים, הרואים".

הם היו מסוגלים לדברים מדהימים ובלתי מובנים. הרואים הללו היו החוליה האחרונה בשרשרת ארוכה של ידע שעבר במשך אלפי שנים. "הטולטקים היו באמת אנשים יוצאי דופן", המשיך, "קוסמים רבי עוצמה, קודרים וחשאיים. הם הצליחו לפענח את סודות הידע, בעזרתו רדפו אנשים אחרים והכניעו אותם לחלוטין לרצונם. לשם כך, הם התקבעו על משהו - לבחירתם - המודעות של הקורבנות שלהם.

דון חואן השתק והביט בי בריכוז.

הרגשתי שהוא מתכה לשאלה, אבל לא ידעתי מה לשאול.

ואז הוא המשיך:

- אני חייב להדגיש נקודה חשובה. הקוסמים הללו ידעו ללכוד את המודעות של קורבנותיהם. לא שמת לב לזה כי למילים שלי לא היה משמעות עבורך. זה לא מפתיע, שכן עצם היכולת לתמרן את המודעות היא אחד הדברים שהכי קשה לתפוס בתודעה.

הייתי מבלבל. ידעתי שהוא מנסה להוביל אותי למשהו. הופיעה תחושה לא נעימה - היא כבר הייתה מוכרת לי, מכיוון שהיא תמיד התעוררה בתחילת כל שלב חדש באימון. סיפרתי לדון חואן מה קורה לי. הוא חייך קלות. בדרך כלל החיוך שלו שידר שמחה ושעשוע, אבל הפעם הייתה בו דאגה. במשך זמן מה נראה היה שהוא היסס אם להמשיך או לא. הוא הביט בי שוב בריכוז, מזיז באיטיות את מבטו לאורך כל גופי.

אחר כך הוא הגהן בסיפוק ברור והכריז שאני מוכן לשלב האחרון של האימונים שעל כל אחד מהלוחמים לעבור לפני שיחליט על מוכנותו לדרך עצמאית. הסתקרנתי יותר מתמיד.

"טוב, בוא נדבר על מודעות", אמר דון חואן.

– הרואים הטולטקים היו מאסטרים חסרי תקדים באמנות המודעות. כשאני אומר שהם ידעו ללכוד את המודעות של הקורבנות שלהם, אני מתכוון לזה: הידע והפרקטיקות הסודיות שלהם אפשרו להם לחדור אל תעלומת המודעות כתופעה ותהליך. חלק ניכר מהשיטות הללו שרדו עד היום, אך, למרבה המזל, בצורה

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

שונה. בהמשך אסביר לכם מדוע מה שעשו הרואים הקדמונים לא הוביל אותם לחירות, אלא הפך קטלני עבורם.

- האם אתה מכיר את התרגולים האלה בעצמך? - שאלתי.
"כמובן", ענה דון חואן. - אנחנו לא יכולים שלא להכיר אותם. עם זאת, זה לא אומר שאנחנו משתמשים בהם. יש לנו דעות שונות, גישה אחרת. אחרי הכל, אנחנו שייכים למעגל חדש.

שאלתי: "ואתה לא מחשיב את עצמך כקוסם, דון חואן?"
"אני לא חושב כך", הוא ענה. "אני לוחם שרואה". וכולנו "los nuevos videntes" - הרואים החדשים. הקוסמים היו הרואים הקדמונים.

"האדם הממוצע", המשיך דון חואן, "תופס את הקסם כמשהו שלילי למדי, אבל בכל זאת הוא נמשך אליו". לכן, כשהייתם במצב של מודעות נורמלית, גרמתי לכם לחשוב עלינו כעל קוסמים. זה מומלץ לעשות כדי לעורר עניין. אבל עבורנו, קסם הוא מבוטא סתום.

רציתי לדעת למה הוא מתכוון, אבל דון חואן סירב לדבר על זה. הוא אמר שהכל יסתדר כשדיבר על מודעות.

ואז שאלתי אותו על מקורות הידע הטולטקי. "הטולטקים עשו את הצעד הראשון בנתיב הידע על ידי אכילת צמחי כוח", ענה דון חואן, "מתוך סקרנות, מרעב או בטעות". השאר היה רק עניין של זמן. במוקדם או במאוחר, אחד מהם החל לנתח את רגשותיהם. אני מאמין שהטולטקים הראשונים האלה היו אנשים אמיצים ביותר, אבל הם טעו מאוד.

- דון חואן, מה אם כל זה הוא השערה אישית שלך?
- לא. אלו לא השערות אישיות שלי. אני הרואה. כשאני ממקד את כוח הראייה שלי בזמן הרחוק הזה, אני יודע בדיוק כל מה שקרה אז.
- ואתה יכול לראות את העבר על כל פרטיו? - שאלתי.
"חזון הוא ידע ישיר", ענה דון חואן. "אתה יודע מה אתה רואה, ללא צל של ספק". במקרה הזה, אני יודע בוודאות מה אותם אנשים עשו, לא רק בגלל החזון, אלא גם בגלל שיש קשר הדוק בינינו לבינם.

דון חואן הסביר אז שמה שהוא התכוון במונח "טולטק" לא התכוונתי. עבורי, הטולטקים היו נציגים של תרבות מסוימת - האימפריה הטולטקית, מבחינתו - "אנשי ידע".

דון חואן אמר לי שבזמנים הרחוקים ההם - מאות, אולי אלפי, שנים לפני הקונקיסטה (כיבוש מרכז אמריקה על ידי הספרדים) - אנשי הידע הללו חיו בשטח גדול למדי, המשתרע מצפון ומדרום מעמק מקסיקו. הם עסקו בסוגים ספציפיים של פעילויות - ריפוי, כישוף, ריקוד פולחני, חיזוי עתידות, הכנת מזון ומשקאות.

הודות לקו הפעילות הזה, הם פיתחו חוכמה מיוחדת שהבדילה אותם מאנשים רגילים. עם זאת, הטולטקים לא היו מבודדים מהחברה יתרה מכך, הם היו חלק ממבנה חיי היומיום של אנשים במידה משמעותית, כשם שמבנה חיי היומיום של החברה המודרנית כולל רופאים, מורים, כמרים וסוחרים.

הטולטקים עסקו כל אחד באמנות מקצועית משלו תחת שליטה קפדנית של אחוות מאורגנת, תוך שהם רכשו כישורים גבוהים מתמיד וכוח יותר ויותר. בסופו של דבר השפעתם התחזקה עד כדי כך שהם הגיעו אפילו לשלוט בקבוצות אתניות שחיות מחוץ לאזור הגיאוגרפי שנכבש על ידי הטולטקים.

לאחר שחלק מהאנשים הללו למדו לראות - וזה לקח מאות שנים של ניסויים בצמחי כוח - החלו היוזמים שבהם ללמד אנשים אחרים לראות ידע. וזו הייתה תחילת הסוף שלהם. ככל שחלף הזמן, היו יותר ויותר רואים, אבל כולם היו אובססיביים למה שהם ראו, כי מה שהם ראו מילא אותם יראה ופחד.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

בסופו של דבר האובססיה שלהם הפכה לכוז שהם חדלו להיות אנשי ידע. המיומנות שלהם באמנות הראייה הפכה יוצאת דופן, הם היו מסוגלים לשלוט בכל מה שהיה באותם עולמות מוזרים שהם חשבו עליהם. אבל לכל זה לא היה ערך מעשי. החזון פגע בכוחם של האנשים האלה וגרם להם להיות אובססיבי למה שהם ראו.

"עם זאת, בין הרואים היו מי שהצליחו להימנע מגורל זה", המשיך דון חואן. - אלה היו אנשים נהדרים. למרות החזון שלהם, הם נשארו אנשי ידע. כמה מהם מצאו דרכים להשתמש בראייה בצורה חיובית ולימדו אותה לאנשים אחרים. אני משוכנע שתחת הנהגתם, תושבי ערים שלמות הלכו לעולמות אחרים, לא לחזור לכאן לעולם. הרואים האלה שיכלו רק לראות נידונו. וכשהכובשים הגיעו לארצם, הם מצאו את עצמם חסרי הגנה בדיוק כמו כולם.

"הכובשים", אמר דון חואן, "כבשו את העולם הטולטקי". הם לקחו הכל לעצמם. אבל הם מעולם לא למדו לראות.

- אבל למה אתה חושב שהם מעולם לא למדו לראות? - כי הם העתיקו שיטות טולטקים בצורה עיוורת, ללא הידיעה הפנימית שהיתה בידי הטולטקים. עד עכשיו, ברחבי מקסיקו יש הרבה קוסמים - חסידים של אותם כובשים. הם הולכים בדרך הטולטקים, אבל אין להם מושג מה הם עושים או על מה הם מדברים, מכיוון שהם לא רואים.

"מי היו הכובשים האלה, דון חואן?"

"אינדיאנים משבטים אחרים", הוא ענה. "עד שהספרדים הגיעו לכאן, חלפו מאות שנים מאז היעלמותם של הרואים הקדמונים. אבל דור חדש של רואים כבר קם - רואי המחזור החדש.

- למה אתה מתכוון בדור חדש של רואים?

"לאחר שהושמד עולמם של הטולטקים הראשונים, אותם רואים שהצליחו לשרוד ירדו למחתרת והחלו לשנות ברצינות את השיטות המעשיות שלהם. והדבר הראשון שהם עשו היה להדגיש מעקב, חלימה וכוונה כטכניקות מפתח, ובו בזמן הגבילו מאוד את השימוש בתחנות כוח.

זה, אגב, עשוי לשמש לנו רמז למה שקרה להם בפועל בגלל תחנות הכוח. כשהפולשים הספרדים הגיעו, המחזור החדש רק הלך והתגבש. למרבה המזל, הרואים החדשים הספיקו להתכונן כראוי לסכנה מסוג זה. הם כבר הפכו לאומנים חסרי תקדים באמנות המעקב. מאות שנות השעבוד שלאחר מכן סיפקו לרואים החדשים סביבה אידיאלית לשכלל עוד יותר את מלאכתם. זה אולי נראה מוזר למדי, אבל היו אלה החומרה והאכזריות יוצאי הדופן של אותם זמנים שנתנו להם את הדחף לפתח עקרונות חדשים. ובוכות העובדה שהם מעולם לא פרסמו את פעילותם, הם נותרו לבד, כך שהייתה להם הזדמנות להבין את הממצאים שלהם.

שאלתי: "היו הרבה רואים במהלך הכיבוש?"

- בהתחלה כן. אבל עד הסוף נשאר רק קומץ. השאר הושמדו.

- ובזמננו, דון חואן?

- קצת. אתה מבין, נראה שהם מתמוססים בכל מקום במסה הכללית של אנשים.

- האם אתה מכיר מישהו? - שאלתי.

- קשה מאוד לענות על שאלה כל כך פשוטה. אנחנו מכירים כמה מהם די טוב. אבל הם שונים מאיתנו כי הם התמקדו בהיבטים אחרים של ידע - כמו ריקוד, ריפוי, כישוף, לחשים - במקום מעקב, חלימה והתכוונות, כפי שהרואים החדשים מייעצים. דרכינו אף פעם לא מצטלבות עם אלה שהם בדיוק כמונו. כך סידרו זאת אותם רואים שחיו בזמן הכיבוש כדי להימנע מהשמדה מוחלטת בידי הספרדים. כל אחד מאותם רואים ייסד את השושלת שלו. לא לכולם היו עוקבים, כך שרק מעטים שרדו עד היום.

"אבל האם אתה מכיר באופן אישי מישהו שהוא בדיוק כמונו?"

"עם כמה", הוא ענה לקוננית.

נספח 6. על החזרה ל"גן עדן" לעץ החיים שבתורה, ול"נשר" בקרב הטולטקים.

ק. קסטנדה "אש פנימית"

כשביקשתי ממנו לדבר על הידע השקט ביתר פירוט, הוא ענה מיד שידע אילם הוא העמדה הכללית של נקודת הריכוז ושלפני מאות שנים עמדה זו הייתה נורמלית לאדם, אך מסיבות שאינן ניתנות לביורור, נקודת ההרכבה של האדם. עבר מעמדה זו ועבר לעמדה חדשה, הנקראת "מוח".

דון חואן ציין שכל בן אדם הוא נציג של התפקיד החדש הזה. נקודת ההרכבה של רובנו היא לא בדיוק היכן נמצא המוח, אלא בסמיכות אליו. ניתן לומר את אותו הדבר על המקום של הידע האילם: נקודת ההרכבה של לא כל אדם נמצא בדיוק בעמדה הזו

דון חואן הביע את אמונתו שהרעיון הנוצרי של גירוש מגן העדן נשמע לו כמו אלגוריה לאובדן הידע האילם שלנו, הידע שלנו על "הכוונה". לכן, קוסמים חוזרים להתחלה, חוזרים לגן העדן

ואז הוא דיבר על האדם הקדמון. הוא אמר שהאדם הקדמון ידע בצורה הכי ישירה והכי טובה מה לעשות ואיך לעשות כל דבר. אבל על ידי ביצוע כל הפעולות כל כך טוב, הוא החל לפתח אגואיזם, מה שגרם לו להיות בטוח שהוא יכול לחזות ולתכנן מראש את הפעולות שהוא רגיל לבצע. כך הופיע הרעיון של "אני" אינדיבידואלי, שהתחיל להכתיב לאדם את אופי וטווח פעולותיו. ככל שתחושת העצמי האינדיבידואלי גדלה, האדם איבד בהדרגה את הקשר הטבעי שלו עם ידע אילם. האדם המודרני, שקוצר את היתרונות של תהליך זה, מגלה בסופו של דבר שאיבד קשר בלתי הפיך עם מקור כל הקיום ושהוא יכול לעשות רק פעולות אלימות וציניות, שנולדו מייאוש ומובילות להרס עצמי. נראה לי שיש סתירה בדבריו של דון חואן. נזכרתי איך הוא אמר לי פעם שקרב הוא המצב הטבעי של לוחם ושמנוחה לא טבעית עבורו. "נכון", הוא הסכים. "אבל קרב על לוחם אינו אומר לבצע מעשים המונעים על ידי טיפשות אינדיבידואלית או קולקטיבית, או אלימות חסרת טעם. הקרב על הלוחם הוא מאבק טוטאלי מול העצמי האינדיבידואלי, שגזל מאדם את כוחו. הוא גם אמר שכפי שקוסמים מאמינים, מיקומו של נקודת התבונה הוא הגורם לאנוכיות הרצחנית של האדם המודרני, שקוע לחלוטין בדמותו של עצמו.

דון חואן צחק ואמר שהניסיון להבין במלואו את התיאורים המטאפוריים של מכשפים עם המוח הוא חסר טעם כמו הניסיון להבין ידע אילם עם המוח. בעיה נוספת, הוסיף, היא שכל ניסיון להבהיר את הסברי המכשפים במילים רק מבלבל את העניין. דון חואן הגדיר ידע אילם כמצב של תודעה אנושית שבו כל מה שקשור לאדם בא לידי ביטוי במלואו, לא עבור המוח או האינטלקט, אלא עבור ההוויה כולה. הידיעה האילמת שאינך יכולה לבטא במילים היא, כמוכן, הכוונה, הרוח, המופשט. טעותו של האדם היא שהוא מבקש לדעת זאת ישירות, בדיוק כפי שהוא מכיר את עולם חיי היומיום. אבל ככל שהוא מתאמן יותר, כך זה הופך לחולף יותר "האם תוכל להסביר את זה במילים פשוטות יותר, דון חואן?" - שאלתי. - זה אומר שלמען השקט הנפשי אדם מסרב לדעת אילמת, - הוא ענה. - ככל שהוא נאחז יותר חזק בעולם הנפש, כך הכוונה מתבררת כחולפת יותר.

סי קסטנדה, "מתנת הנשר":

אני כבר נתון לכוח השולט בגורלי.
אני לא נאחז בכלום, אז אין לי על מה להגן.
אין לי מחשבות אז אני אראה.

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

אני לא מפתח מכלום, אז אני אזכור את עצמי.
מנותק, עם נשמה קלה, אחלוף על פני הנשר כדי להשתחרר

הכוח השולט בגורל כל היצורים החיים נקרא הנשר. לא בגלל שזה נשר או משהו שיש לו משהו משותף עם נשר או קשור אליו איכשהו, אלא בגלל שלרואה הוא נראה כמו נשר כחול-שחור שלא ניתן למדידה, עומד ישר, כמו נשרים, מגיע לגובה עד אינסוף.

הנשר זולל את המודעות של כל היצורים שחיו על כדור הארץ לפני רגע, וכעת הם מתים, עפים למקורו של הנשר, כמו זרם אינסופי של עשים שעפים לעבר האש כדי לפגוש את המאסטר שלהם ואת הסיבה שהם חיו. הנשר קורע את שברי הלהבה הקטנים האלה, מסדר אותם כמו עור של פרווה, ואז אוכל אותם, כי מודעות היא מזונו של הנשר.

הנשר - הכוח השולט בגורלם של יצורים חיים - רואה את כל היצורים הללו בבת אחת ובדיוק באותו אופן. לכן, אין לאדם דרך לרחם על הנשר, לבקש ממנו רחמים או תקווה לסלחנות. החלק האנושי של הנשר קטן וחסר חשיבות מכדי להשפיע על המכלול. רק אם לשפוט לפי מעשיו של הנשר יכול הרואה לדעת מה הנשר רוצה.

למרות שלנשר לא אכפת מנסיבות החיים של כל יצור חי, הוא נתן מתנה לכל אחד מהם.

דרשתי מדון חואן להסביר כיצד נודע הכלל לאדם. הוא הסביר שהכלל הוא אינסופי ומכסה כל היבט של התנהגות של לוחם.

***דון חואן הסביר שהכלל אינו אגדה, וכי המעבר לחירות אינו אומר חיי נצח במובן שלרוב מבינים את הנצח - כחיי נצח.

הכלל קובע שאפשר לשמור על מודעות, שלרוב מוותרת ברגע המוות. דון חואן לא יכול היה להסביר מה זה אומר לשמור על מודעות כזו, אולי אפילו לא תיאר לעצמו. הנדיב שלו אמר לו שברגע המעבר אדם נכנס לתשומת הלב השלישית, והגוף בשלמותו נדלק בידע. כל תא מודע באופן מיידי לעצמו ולשלמות הגוף כולו.

הנדיב שלו גם אמר שהמודעות הזו חסרת משמעות עבור הממודר שלנו. לכן, מהות המאבק של הלוחם היא לא כל כך להבין (להבין - להבין) שהמעבר שעליו מדבר הכלל פירושו מעבר לתשומת הלב השלישית, אלא להבין (להגות - לדמיין, לחשוב, לדמיין) שכזה מודעות קיימת בכלל.

ק. קסטנדה "ידע שקט"

הוא קרא למצב זה חופש מוחלט, והוא גם הוסיף שאדם, משוחרר מהסוציאליזציה ומכוח התחביר, הופך לאנרגיה טהורה מאוחדת ועף משם, נעלם, הולך אל הלא נודע, אל האינסוף, הופך להוויה לא אורגנית, לתוך זה שיש לו מודעות, אבל הוא לא אורגניזם.

שאלתי אותו אם זה אומר אלמוות. הוא אמר שזה בשום אופן לא אלמוות, זה פשוט תחילתו של תהליך אבולוציוני שבו האדם משתמש באמצעי האבולוציה היחידים שיש לו - מודעות. מכשפים מאמינים שהאדם כבר לא יכול להתפתח ביולוגית, ולכן הם ראו במודעות האנושית את האמצעי היחיד לאבולוציה. אבולוציה עבור מכשפים היא טרנספורמציה להוויה לא אורגנית, כלומר הם, כפי שאמר דון חואן, ניחנים בסוג חדש שאין לתאר, מודעות שנמשכת מיליוני שנים, אבל יום אחד יש להחזיר אותה למי שסיפק אותה. - הנשר.

הערה שלנו:

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

בספרי ק. קסטנדה, מטרת היצירה "מטושטשת" משהו - היא מוצגת כמעין בריחה אל "עולם אחר" ולא כל כך ברור מדוע ולמה...

באופן כללי, מטרת העבודה האזוטריית אינה ברורה לרבים, ולכן נראה שכל אזוטריית מכוונת לשיפור החיים החברתיים.

אבל זה בכלל לא נכון - בהבנת התכלית והמשמעות של החיים הפער בין אזוטריקה לאזוטריית פופ חולף.

פופ אזוטריקה מציבה את מטרתה לשפר את החיים החברתיים, או לשפר את החברה כולה, בעוד אזוטריקה מציבה את מטרתה לעזוב את המציאות הזו, העולם הזה עם רמת האגואיזם שלו ולעבור למציאות "מקבילה" אחרת עם אגואיזם ברמה אחרת ועם רמת רוחניות - ב"גן עדן".

העולם הוא מספר אינסופי של מציאויות מקבילות, השונות בכל הפרמטרים האפשריים. על ידי שינוי משהו בעצמו, אדם, מבלי שהבחין בעצמו, ועוד יותר מכך, מבלי להבין זאת, עובר למציאות אחרת - שבה הכל מסביב קצת שונה.

אפילו כל האנשים שאני מכירה וקרוביהם קצת שונים.

עם שינוי חזק בעצמו, אדם מתחיל להרגיש זר בכל רובד המציאות הזו ובגלגול הבא הוא כבר לא יגיע לרובד הזה, אלא ילך למקום שבו הוא מהדהד יותר מבחינת תכונותיו הרוחניות, קודם כל, מבחינת רמת האגואיזם.

קסטנדה תיארה את האפשרות של מעבר כזה במהלך חייו - כאשר הקבוצה כולה, לאחר שפיתחה תכונות רוחניות חדשות באמת, עוברת עם כל האנרגיה של כל הגופים לעולם אחר - מציאות מקבילה אחרת, כבר שונה מאוד משלנו.

לכן, התפתחות רוחנית אינה שיפור של הווייתו של האדם בעולם נתון, ולא שינוי בעולם נתון (זה בלתי אפשרי ומיותר - כל עולם נשלט על ידי תודעות עליונות ויש לו מטרה משלו), אלא מעבר מ עולם נתון לאחר, לעולם הרמוני יותר.

כל המשמעות של העולם שלנו טמונה בפיתוח תוכנית "הנפש" - ESC, אגו, דימוי עצמי - שאינה מאפשרת לנשמה לתפוס את אור הבורא.

לאחר התקנת תוכנית "מיינד" גורש אדם מ"גן נאה ותענוגות" והוכנס לעולם החומרי של סיבה ותוצאה, שם הוא יכול ללמוד להשתמש בתוכנית השכל כדי לא ליצור דימוי מרוכז בעצמו, אלא לבצע את רצון הבורא במשמעות ובמודע.

ק. קסטנדה:

דון חואן הביע את אמונתו שהרעיון הנוצרי של גירוש מגן העדן נשמע לו כמו אלגוריה לאובדן הידע האילם שלנו, הידע שלנו על "הכוונה". לכן, קוסמים חוזרים להתחלה, חוזרים לגן עדן.

רק לאחר רכישת תכונות רוחניות כאלה, אדם יוכל לחזור ל"גן הרוך והתענוגות", בכניסה אליו יש את "החרב הלוהטת" וה"כרובים" - כלומר, רמה מסוימת של אנרגיה נפשית. -מידע שאדם חייב לרכוש, לפני שיוכל לחזור, עליו כתבנו בכמה פרקים בספר.

לפיכך, אזוטריית אמיתית, או התפתחות רוחנית, או הקסם של דון חואן - כולם מכוונים אך ורק לפיתוח תכונות רוחניות כדי לברוח מהעולם הזה, מ"מחנה" ההכשרה הזו, שבו אנשים לומדים לנהל את ה"מוח" תכנית.

ק. קסטנדה:

"הברית האבודה" תצוגה מקדימה 1.1

- ימין. בעמדות שונות של נקודת ההרכבה, אך עמדות אלו נגישות לקוסמים בשל תנועת נקודת ההרכבה, ולא הסתתה. רק הקוסמים של היום יכולים לנסוע לעולמות כאלה בחלומות. הקוסמים של ימי קדם היו רחוקים מהם, כי נסיעה כזו דורשת מהקוסמים ניתוק רב ויותר מוחלט על החשיבות העצמית בכל אחד מביטוייה. הקוסמים הזקנים לא יכלו להקריב את כל זה. עבור קוסמים שמתרגלים היום חלום, זהו החופש להגיע לעולמות מעבר לדמיון.

- אבל למה להשיג אותם?

- כבר שאלת אותי על זה היום. אתה חושב כמו סוחר אמיתי. "האם זה מסוכן?" אתה שואל "באיזה אחוז יגדל סכום ההפקדה שלי?" מוחו של הסוחר מכוון לספירת רווחים. אבל חופש לא יכול להתבסס על תרומות והכנסה מהן. חופש הוא הרפתקה שלא נגמרת, בה אנו מסכנים את החיים ויותר מהחיים לכמה רגעים של משהו מעבר למילים, מחשבות ורגשות.

"שאלתי מתוך מחשבה על משהו אחר, דון חואן. רציתי לדעת מה יכול לאלץ רפיון חסר תועלת כמוני להשיג את כל זה?"

במקביל, לומד אדם לנהל את המוח שלו, ביחס לכל רבדי הווייתו, - זוהי ארץ המגורים, והמומחיות הנבחרת, ומקום העבודה, ושותפים לתקשורת ולחיים, ו עבודה רוחנית...

בנסיעה בעולמות שונים (החלפת נקודת ה-Assemblage שלו), אדם צובר במהירות ניסיון של הוויה וממציא את האגואיזם שלו, מה שיאפשר לו ללמוד במהירות לחיות בצורה משמעותית ומודעת יותר, מבלי לרדוף אחרי "ערכים" הזויים, אלא להתחיל לראות ולהרגיש את המטרה האמיתית שלו - תנועה אל האור הממלא ומענג את הנשמה.

קסטנדה בציטוט זה טוען מהעמדה של החוזה החברתי, שבו הכל בנוי על תועלת חברתית, על ערך עודף, בעוד דון חואן עונה לו מחוזה אחר לגמרי, שבו יש ערכים, מטרות ומשמעויות שונות לחלוטין.

ובין האמנות הללו יש מפרץ שקסטנדה מעולם לא הצליח לחצות...

נספח 7. מתוך דו"ח 'א' קשפירובסקי בקונגרס הבינלאומי של פסיכולוגים בסן פרנסיסקו (ארה"ב) באוגוסט 1991.

לסיכום, כדאי לשים לב לנקודות המפתח של מושגי העקרונות התיאורטיים והמעשיים של פסיכותרפיה סומטית תוך שימוש בשיטות השונות בהן אני משתמש, שהעיקרית שבהן היא יצירת מצבי תכנות

1. ידוע כי מחלות אורגניות או סומטיות הן חשוכות מרפא מאשר תפקודיות. לכן השיטה הביו-אינפורמטיבית שלי לפסיכותרפיה נועדה לא רק לטיפול באנשים עם הפרעות תפקודיות, אלא קודם כל לריפוי חולים סומטיים, מכיוון שהם קשים יותר. זה מוכיח את היעילות המעשית הגבוהה של השיטה.
2. בעל מבנה ביולוגי, הטבע הגופני קשור ישירות לספירה של הלא מודע, שהוא סטנדרט טבעי בלתי ניתן להריסה - המטריצה של זיכרון הנורמה. לכן, הטכניקה העיקרית במנגנון הפעולות שלי צריכה להיחשב לעוררות וגירוי של תגובות בתחום התת מודע. הפעלה מכוונת של תת המודע לאזור הסומטי היא ההיבט החשוב ביותר של התיאוריה הפסיכותרפוטית שלי.
3. ההשפעה הסופית של פסיכותרפיה להפרעות גופניות, על פי הרעיונות התיאורטיים והמעשיים שלנו, מושגת באמצעות מאמציו של המטופל עצמו. עם זאת, זה מסתיר סיבה מסוכנת להסיק את המסקנה השגויה שאדם, ברצונו, וברצונו, יכול לרפא את עצמו ממחלות רבות בעצמו. זה רחוק מלהיות נכון, כי זה בלתי אפשרי לחלוטין בשל חוקי הטבע, המבטיחים לנצח אדם מפני האפשרות להשפיע באופן מודע על מטריצת זיכרון הנורמה שלו באמצעות מסרים נפשיים. מנקודת המבט של פסיכותרפיה

- ספציפית מבחינה סומטית, המשימה העיקרית בבעיית השיפור שלה היא חקר התהליכים והמנגנונים הנכנסים לתנועה ברגע של השפעה פסיכותרפויטית.
4. מנקודת המבט של פסיכותרפיה ספציפית מבחינה סומטית, המשימה העיקרית בבעיית השיפור שלה היא חקר התהליכים והמנגנונים הנכנסים לתנועה ברגע של השפעה פסיכותרפויטית.
5. על סמך מה שנאמר, רפואת העתיד היא רפואה שיכולה לבודד ולהשתמש בחומרים המיוצרים על ידי גוף האדם עצמו, ויותר מכך, מבודדת בדיוק ברגע של השפעה פסיכותרפויטית, כאשר הגוף חושף את יכולותיו הנסתרות ולמעשה מייצר חומר מרפא.
6. פסיכותרפיה סומטית ביו-אינפורמטיבית כוללת יצירת תנאים שבהם הגוף יכול לעשות שימוש מרבי ביכולות הביו-מחשב שלו, מה שמניע את התוכנית - מטריצת הזיכרון של המצב הנורמלי. תנאים כאלה נוצרים בכל מקרה ספציפי על ידי בניית מצב תכנות, המתבצע ברמת האינטלקטואלית והמידע האישית שלי עם משוב ספציפי. איכותו של קשר זה מעידה על גילוי במקרה זה של העיקרון היסודי של האינטראקציה האוניברסלית של החומר והרפלקסיבי-נפשי בצורת "זיכרון" של התכונות הייחודיות הנסתרות של הטבע במעמקי טבעו של האדם עצמו, כמו צורה מיוחדת של המצב הפנימי של הפרט, הקובעת את הבריאות הפיזית והנפשית של האדם.
7. העיקרון החשוב ביותר של פסיכותרפיה ביו-אינפורמטיבית הוא הביטוי הידוע מזמן "התרופה הטובה ביותר לאדם היא האדם עצמו". אנו מדברים כאן, ראשית, על העיקרון הנ"ל של ספיקה עצמית של המטופל ביוזמת הפסיכותרפיסט, ושנית, לא רק מפסיכותרפיסט, אלא ממומחה בעל רמה גבוהה מספיק של סומטי, נפשי, אינטלקטואלי. ובריאות חברתית.
8. אם הסומאטיקה, כמהות הביולוגית של האדם, מווסתת על ידי הנפש ברמות לא ותת-מודעות, אז פסיכותרפיסט צריך רק להגיע לרמות אלו במיומנות. והשפעתו היוזמת על גוף האדם תהיה, אמנם אוניברסלית, אך מרפאה רק לחלק המופרע של המבנה הסומטי של הגוף. זה מוביל למסקנה פרדוקסלית לכאורה אך עקרונית שאין צורך בידע באבחון מחלות של חולה.
9. ולבסוף, יש לחזק את הפונקציה המשלבת של הפסיכותרפיה, שצוינה בעבר בניתוח נפשי, המאפשרת להבחין בתפקידה המכריע בשימור ושיקום בריאות החברה כולה, כלומר. המשמעות החברתית הארכיונית שלו. משמעות זו מאושרת באופן משכנע על ידי התרגול של המונית שלי, כולל טלוויזיה, מפגשים פסיכותרפיים.

לפיכך, בעיית הבריאות הנפשית והסומטית של אנשים היא בעצם בעיה של פיתוח סוציו-אקונומי מוצלח ובטוח של הקהילה העולמית.

נספח 8. ציטוטים מניקולה טסלה

- העולם שלנו שקוע באוקיינוס ענק של אנרגיה, אנחנו טסים בחלל אינסופי במהירות בלתי מובנת. הכל מסביב מסתובב, נע - הכל הוא אנרגיה. לפנינו משימה ענקית - למצוא דרכים להפיק את האנרגיה הזו. ואז, כשהיא שואבת אותו מהמקור הבלתי נדלה הזה, האנושות תתקדם בצעדי ענק. (1891)
- המוח שלי הוא רק מכשיר קולט. יש גרעין מסוים בחלל החיצון שממנו אנו שואבים ידע, כוח והשראה. לא חדרתי לסודות הגרעין הזה, אבל אני יודע שהוא קיים.
- המטרה העליונה של ההתפתחות האנושית היא הדומיננטיות המוחלטת של התודעה על העולם החומרי, השימוש בכוחות הטבע כדי לספק את צרכי האדם.
- אם אתם רוצים לדעת את סודות היקום, חשבו במונחים של אנרגיה, תדר ורטט.
- כך התחיל המסע הנפשי שלי. בהתחלה במעורפל, אבל אז יותר טוב, ראיתי מקומות חדשים, ערים, מדינות. גר שם, פגש אנשים, התיידד. קשה להאמין, אבל הם יקרים לי כמו המשפחה שלי ואמיתיים לא פחות.

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

- אני נאבק עם הבעיה הזו כבר כמה שנים. זה היה עניין של חיים ומוות. ידעתי שאני אמות אם לא אפתור את זה. המוח שלי היה מתאמץ עד הקצה, ובשלב מסוים קרה הבלתי מתקבל על הדעת - שמעתי תקתוק של שעון במרחק שלושה חדרים ממני, נחיתת זבוב על השולחן עשתה חבטה עמומה באוזני, בחושך שהיה לי. הרגישות של עטלף ויכולה לאתר חפצים הודות לתחושת עקצוץ מיוחדת במצח. קרני השמש לחצו כל כך חזק על מוחי עד שכמעט איבדתי את ההכרה. כרכרה שרצה למרחוק הרעידה את גופי ופתאום ראיתי הבזק שנראה כמו שמש קטנה. ברגע אחד התגלתה לי האמת. זה היה מצב של אושר מוחלט. המחשבות זרמו בזרם אינסופי, ובקושי הספקתי להקליט אותן.
- אני לא צריך מודלים, ציורים, ניסויים. כשעולים רעיונות במוחי, אני מתחיל לבנות מכשיר בדמיוני, לשנות את העיצוב, לשפר אותו ולהדליק אותו. וזה ממש לא משנה לי אם המכשיר נבדק במחשבות שלי או בסדנה - התוצאות יהיו זהות. במשך 20 שנה לא היה לי חריג אחד.
- הרגע שבו מישוהו בונה מכשיר דמיוני קשור לבעיית המעבר מרעיון גם לפרקטיקה. לכן, כל גילוי שנעשה בדרך זו חסר פירוט ובדרך כלל אינו שלם. השיטה שלי שונה. אני לא ממחר עם אימות אמפירי. כשמופיע רעיון, אני מיד מתחיל לחדד אותו בדמיוני: אני משנה את העיצוב, משפר אותו ו"מדליק" את המכשיר כך שיתחיל לחיות לי בראש.
- לא אכפת לי בכלל אם אני בודק את ההמצאה שלי במעבדה או בראש. יש לי אפילו זמן לשים לב אם משהו מפריע לפעולה תקינה. באופן דומה, אני מסוגל לפתח רעיון לשלמות מבלי לגעת בכלום בידיים. רק אז אני נותן צורה ספציפית לתוצר הסופי הזה של המוח שלי. כל ההמצאות שלי עבדו בדיוק כך. במשך עשרים שנה לא היה חריג אחד. אין כמעט תגלית מדעית שניתן לחזות אותה באופן מתמטי בלבד, ללא הדמיה. מימוש רעיונות גם וגם למחצה הוא תמיד בזבוז של אנרגיה וזמן".
- התעלומות הגדולות של קיומנו עדיין לא נפרמו; אולי אפילו המוות אינו הסוף.
- כמה אנשים קראו לי חולם, איך העולם הקוצרי המוטעה שלנו לעג לרעיונות שלי. הזמן ישפוט אותנו.
- אם לא ניתן לתקוף שום מדינה בהצלחה, המלחמות ייפסקו.
- יכולתי לפצל את הגלובוס, אבל לעולם לא אעשה את זה. המטרה העיקרית שלי הייתה להצביע על תופעות חדשות ולהפיץ רעיונות שיהפכו לנקודות מוצא למחקר חדש.
- הפעולה של אפילו היצור הקטן ביותר מובילה לשינויים ברחבי היקום.
- הוא הבין מזמן שכל חומר שניתן לתפוס מגיע מחומר ראשוני, עדין באופן בלתי מובן, הממלא את כל החלל, אקשה או אתר זוהר, המושפע מהפראנה הנותנת חיים, או מהכוח היצירתי, הקורא לחיים במחזוריות אינסופית את כל האובייקטים וה תופעות. החומר הראשוני, שצולל לתוך מערבולות אינסופיות של מהירות עצומה, הופך לחומר צפוף כשהכוח נחלש, התנועה נעצרת, והחומר נעלם וחוזר למצבו הקודם של החומר הראשוני. ציטוט מאת: Tesla N. ההישגים הגדולים ביותר של האדם - Samara: Agni, 2008
- אני כבר לא עובד בשביל ההווה, אני עובד בשביל העתיד.
- סוף סוף הצלחתי ליצור פריקות שעוצמתן עולה בהרבה על זה של ברק. (1899)
- 80 שנה חלפו מאז ואני עדיין שואל את עצמי את אותה שאלה (שימו לב - מה זה חשמל?), אבל לא מצליח לענות עליה.

"הברית האבודה"
תצוגה מקדימה 1.1

- לאחר השלמת הפרויקט, איש העסקים יוכל להכתיב הנחיות מניו יורק והן יופיעו מיד במשרדו בלונדון או במקום אחר. הוא יוכל לדבר עם כל מנוי טלפון על הגלובוס ממקום עבודתו. כלי לא יקר, לא יותר משעון, יאפשר לבעליו להאזין בכל מקום: בים או ביבשה למוזיקה או לשירים, נאומים של מנהיג פוליטי, מדען מצטיין או דרשות של כומר שנמצא במרחק רב. כל תמונה, שלט, ציור או טקסט יכולים להיות מועברים באותו אופן. (1908)
- הגלים שנוצרו על ידי המשדר שלי יהיו הביטוי הספונטני הגדול ביותר של אנרגיה על הפלנטה.
- אני צריך להשלים את בניית התחנה שלי. זה יהיה צעד שיצמיד את האנושות קדימה במשך מאה שנה.
- העברה מעשית של אנרגיה חשמלית ללא חוטים והפקת השפעות הרסניות מרחוק בהחלט אפשרית. כבר תכננתי שידורים אלחוטיים שעושים זאת. הכישורים שלי התקדמו עד כה שאפשר להעביר את ההשפעות של כוח הרס גדול לכל נקודה על הגלובוס, שנקבעה מראש בדיוק רב. (1915, בחקר האנרגיות הגבוהות)
- אלו יהיו מטוסים המבוססים על עקרונות חדשים לגמרי - ללא בלוני גז, כנפיים או מדחפים. במהירויות גבוהות הם ינועו לכל כיוון ללא קשר למזג האוויר, כיסי אוויר וירידה. (1908)
- אני מותש לגמרי, אבל אני לא יכול להפסיק לעבוד. הניסויים שלי כל כך חשובים, כל כך יפים, כל כך מדהימים שאני בקושי יכול לקרוע את עצמי מהם כדי לאכול. וכשאני מנסה לישון, אני חושב עליהם כל הזמן. אני מניח שאמשיך עד שאמות.

נספח 9. מילון שפת הענפים והטרמינולוגיה האזוטרתית

ניתן להוריד או לצפות בו באינטרנט באמצעות הקישורים בתפריט של אתר מורשת אזוטרתית:

- [מילון לטרמינולוגיה אזוטרתית](#)
- [מילון שפת הענפים \(מבוסס על מחקר של טקסטים עתיקים\)](#)

נספח 10. תרגומינו לכמה טקסטים תורניים, קהלת, ספר יצירה

ניתן לקרוא או להוריד את כל התרגומים שלנו בתפריט האתר "מורשת אזוטרתית" - [תרגום ולימוד טקסטים עתיקים: תורה \(הברית הישנה\) וספר יצירה](#)